

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالپه‌ری دهزگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بو په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

M U K I R Y A N I
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۲)

برایانی کارامازوف

(۲)

فیودور داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دەزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● **برایانی کارامازوف (۲)**

● نویسنی: فیودور داستایفسکی

● وەرگێڕانی: ئەمین گەردیگلانی

● نەخشەسازی ناوهوه: گۆران جەمال رواندزی

● بەرگ: ئاسۆ مامزاده

● پیتچنین: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپی یەكەم : ۲۰۰۷

● تیراز: ۱۵۰۰

● چاپخانه: چاپخانهی خانى (دهۆك)

زنجیرهى كتیب (۲۶۶)

هه‌موو مافیكى بۆ دەزگای موکریانی پارێزراره

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ناوەرپۇك

بەرگی دووهم

۶۰۳ كىتابى ھەشتەم: مېتا

۷۳۵ كىتابى نۆھەم: لى پىرسىنە ۋە لى سەرەتايى

بەندى چوارەم

۸۴۰ كىتابى دەيەم: مندالەوركە

۹۲۱ كىتابى يازدەھەم: ئىۋان فىئودورۋويچ

۱۰۷۹ كىتابى دوازدەھەم: حوكمى ناھەق

۱۲۳۹ پاشىنە

کتیبی هشتم

میتا

(1)

كۆزما سامسانۆف

بەلام ديميتري فيودورويچ، نەيدەزانی گرووشنكا چووه بۆ كۆي و بەجاری تووشی شلەژان بووبو و ئارا و قارای لی هەلگیرابوو، نەشیدەزانی گرووشنكا کاتی بالگرتن بەرەو ژيانی تازە، دوايین سلاوی خۆی بەجی هیشتوو و «فەرمان» ی داو بە هیچ شیوەیەك ئەو یەك سەعاتە خۆشەویستییه لەبیر نەباتەو.

لە ماوەی ئەو دوو رۆژەدا وا كەوتبوو ژیر گوشاری پۆحی و خەيالی ناخۆش لەوانەبوو بەهۆی تاویای میشكەو لە پی بکەوی. ئەو هەش دواتر خۆی گێرایەو. ئالیووشا نەیتوانیبوو بەیانیی رۆژی پيشوو بیدۆزیتەو، و ئیوانی براشی هەر ئەو رۆژە لە مەيخانەكە چاوی پیی نەكەوتبوو. دەرو جیرانەكانیشی لە سەر داوی خۆی راستیان نەدەگوت چۆن و كەنگی هاموشۆ دەكات. ئەو دوو رۆژە وەك خولخولە بە هەموو لایەكدا هەلسووړا بوو و وەك دواتر خۆی گوتی «لەگەل چارەنووسم كەوتبوومە كیشە و هەلمدەدا خۆم دەرباز كەم.» تەنانەت چەند سەعاتیش بۆ بەرپۆهبردنی كاریکی خیرا وەك بای شەمال لە شار چووبوو دەری، چونكە چاوەلگرتن لە سەر گرووشنكای بۆ تاقە سەعاتیکیش پی تامل نەدەكرا. ئەو هەشی دواتر بە تیرو تەسەلی گێراو و بە دەلیل و بەلگەو سەلماندی. بەلام ئیستا تەنیا دەچینه سەر باسی پووداوە بنەرەتییه كانی ئەو دوو رۆژە سامناكە، چونكە نیشاندەری كارەساتیكي ترسناك بوو و زۆر لە ناكاو بە سەریدا كەوتبوو. ئەگەرچی گرووشنكا بەراستی ماوەی سەعاتیک بە دل و بە گیان خۆشی ویستبوو، هیندی جاریش زۆر دلرەقانە و بی بەزەبیانە ئازاری دەدا.

لە هەمووشی خراپتر ئەو بوو نەیدەزانی گرووشنكا چ خەيالیکی لەسەردایە. زال بوون بە سەریشیدا بە زۆری یان بە خۆشی مەحال بوو: كەوی نەدەبوو. ئاكامەكەشی ئەو بوو بە توورەیی پووی وەردەگێرا و دەرپۆشت. میتیا ئەو هەشی بە باشی بۆ دەرکەوتبوو. هەستیشی پیکردبوو، بە راستیش هەر وابوو، دەیزانی كە گرووشنكاش تووشی كیشەیهکی دەروونی هاتوو و واسەری لیشتیواو و زەینی ئالۆز بوو خۆشی نازانی چەدەكا. هەر بۆیە بە دلکی شكاوووە بۆی دەرکەوت كە گرووشنكا دەبی ماوہیەك لە ئەو و لە ئەشقە ئاگرینەكە ی بیزار بووی. رەنگە هەرواش بووی، بەلام نەیدەزانی گرووشنكا بۆ ئەو نەدە پەرۆش و دلەدوايە. لە دلی خۆیدا ئەو پرسیارە پر ئازارە ی بەخۆی و فيودور پاولوويچى باوكییهو پێوهند دەدا.

لەگەل ئەو هەشدا جینی خۆیەتی سەرنج بەدینە راستییهکی حاشا هەلنەگر: بە تەواوی باوهری كەردبوو كە فيودورپاولوويچ دەیهووی گرووشنكا بە دەست بگری. ویدەچی ئەو داوایەشی كەردی، بەلام هەرچی دەكرد نەیدەتوانی باوهر بكا كە ئەو پیرە تۆلازە بە هیوايە بە سی هەزار رۆبل بە ئامانجی خۆی بگا. میتیا بە ناسینی گرووشنكا و تیگەیشتن لە خووخدە ی بەو ئاكامە گەیشتبوو. هەر بۆیە جاروبار بەو یەقینە دەگەیشت كە تەواوی پەرۆشی و دلەخورپە ی گرووشنكا ئەو یە نازانی كامیان هەلبژیری و كامیانی زیاتر بە قازانجە.

سەیرە لە ماوەی ئەو چەن رۆژەدا بۆ جاریكیش بە بیریدا نەهاتبوو كە كۆنە میردەكە ی خەيالی گەرانەوہی كتوپری هەیه. یانی هەر ئەو كەسە ی كە شوپینیکی زۆر نەخس و ناپیروز لە سەر ژيانی گرووشنكا دادەنی و ئەو خاتوونە بە دلەخورپە و پەرۆشییهکی زۆرەوہ چاوەروانی بوو. لە راستیدا ماوہیەك بوو گرووشنكا لەو بارەوہ گویی خۆی لی خەواندبوو و ناویشی نەدەهینا. لەگەل ئەوانەشدا، میتیا خەبەری ئەو نامەیهی بوو كە مانگیك لەمەوبەر گەیشتبوو دەستی و لە زمانی خۆشی بیستبوو. هەتا رادەیه كیش دەیزانی ناوهرۆکی نامەكە چییە. گرووشنكا جاریك بە بیزارى پيشانی دابوو، بەلام بەو پەری سەرسووړمانەوہ بۆی دەرکەوتبوو كە گرنگایەتییهکی ئەوتوی پی نادا. باسكردنی

ئەوھش كە بۇ ئاوا بوو، زۆر دژوار بوو. واديارە ترسى دوژمنايەتى و كيشەى خۆى و باوكى لە سەر ئەو ژنە وای بەستبوو، كە نەيدەتوانى بىر لە شتىكى بەسام بكا تەو. ھەرچۆنىك بوو، بپراى نەدەكرد خوازىنى كەرىك دواى پىنج سالل خۆ شاردنەو، ديسان قوت بىتەو، چبگا بە سەرھەلدانى ترووسكەى ئوخژن و ئوقرە گرتن. جگە لەوھش، لە يەكەمىن نامەى ئەو ئەفسەرەدا كە مېتتكا چاوى پىي كەوتبوو، ئاماژەيەكى زۆر كورت و تەماوى بە رەقىبە تازەكەى و چاوپىكەوتنى كرابوو. نامەكە زۆر بەتام و خۆى و پپ لە ھەست و سۆزى ئاشقانە بوو. دەبى سەرنجبدەين كە گرووشنكا دواين دىرەكانى نامەكەى لە مېتيا شاردەو كە بە پوونى باسى گەرانەوھى كرددبوو. لەگەل ئەوھشدا، زۆر دواتر وەبىرى ھاتەو، لەو ساتەدا ھەستى بە پەستىيەكى بىئىختيار كرددبوو لە پوخسارى گرووشنكا، كە ئەوھش لەبەر ون بوو سىيرىيەكەى. گرووشنكا داوتر باسى نىوانى خۆى و ئەو رەقىبەى بۇ مېتيا نەگىرايەو. ھەر بۆيە وردە وردە بە تەواوى ئەو ئەفسەرەى لەبىر چوو بوو. ھەستى دەكرد ھەرچىيەك لە داھاتوودا پوودا و بارودۆخەكە بە ھەرلایەكدا بشكىتەو، شەرى نىوان خۆى و باوكى نزيكە و بەر لە ھەموو شتىك، دەبى بپراى لە سەر بدرى. بە دلئىكى شكاوھو سات لە دواى سات چاوەرپوانى بپراى گرووشنكا بوو، لە سەر ئەو باوھش بوو كە لە ناكاو بەھوى پالئەرىكى كتوپرەو، وەرەست دەگەرئ. لە ناكاو پىيدەلئ: «بمبە لەگەل خۆت، ھەتا ھەتايە ھى تۆم،» ھەموو شتىكىش تەواو دەبى. ئەویش داگىرى دەكا و لەگەل خۆى دەبىا بۇ ئەوسەرى دنيا. ئاخ، ئەو كاتە لەپۆھ لەگەل خۆى دەبىا. زۆر دوورى دەبا، ئەگەر نەبىا بۇ ئەوسەرى دونياش، بۇ دوورترىن شوئىنى پووسىاي دەبا. ئەو كاتە مارەى دەكات و بە ناويكى خوازراوھو لەگەل ئەو دا مال و ژيان پىكەو دەنئ. وا خويان شرت و گوم دەكەن ھىچكەس پىيان نەزانى. لىرە و لەوى و لە ھەركوئ بن. ئەو كاتە، ئاخ، ئەو كاتە. ژيانىكى تازە دەستپىدەكەن! ھەموو ساتىك بە گوپ و تىنەو خەون بەو ژيانە جياواز و شىرىنەو دەبىن كە «پپ لە سەربەرزىيە» («دەبى پپ لە پاكى و سەربەرزىش بى») تىنووى ئەو پسان و نوئ بوونەوھىە بوو. لەدەست ئەو

زەلكاوه گەمارە وەزالە ھاتبوو كە بىئىختيار بە ناخيدا پوچووبوو، وەكو زۆربەى خەلكىش لە بارودۆخىكى وادا، زياتر لە ھەموو شتىك پىئوخۆش بوو شوئىنى نىشتەجى بوونى بگوپدرى. ئەگەر لەبەر خاترى ئەو خەلكە نەبوايە، ئەگەر لەبەر خاترى ئەو بارودۆخە نەبوايە، ئەگەر لەو شوئىتە تووك لى كراوھ دەرباز بووبايە و دوور كەوتبايەتەو. - وەك تازە لەدايكبووبى وادەبوو، رىگايەكى نوئى دەگرتە بەر. ئەوھ بوو ئەو شتەى كە ئىمانى پىي ھەبوو و ئوقرەى لى بپىوو.

بەلام ئەم تاسەمەندىيە دەبوو ھەلىكى لەبارى بۇ برەخسى، يانى ئەو گرفته بە خىر و خۆشى چارەسەر بكرى، شتىكى دىكەش ھەبوو، يانى كۆتايەكى جياواز و سامناك. يان كتوپر لەوانەبوو، گرووشنكا پىبىلئ: «بپرو وازم لى بىنە، ئىتر لەگەل فىوئورپاولوويچ پىكھاتووين و دەمەوى شووى پىبكەم و تۆم ھەر ناوى» - جا ئەو كاتە... بەلام ئەو كاتە... بەلام مېتيا نەيدەزانى ئەو كاتە چى دەقەومى و ھەتا دواين سەعاتىش نەيدەزانى. پىويستە بە قازانجى ئەو ئەمەش بلئىن. قەستىكى ديارىكراوى نەبوو، پىلانى جىنايەتىكىشى دانەپشتبوو. تەنيا كارى چاوەچاو كردن و سايدبوون بوو لە نىوان ئەو رەنج و ئازارەدا و ھەر لەو كاتەشدا خۆى بۇ ھەلىكى لەبار ئامادە دەكرد. يانى چارەسەر بوونى چارەنووسى بەخىر و خۆشى. لە راستىدا ھەموو بىروكەيەكى دىكەى لەخۆى دەتاراند. بەلام بۇ كۆتايەكى ئاوا دلەراوكىيەكى جياواز سەرى ھەلدا، گىرو گرفتىكى تازە و لەناكاو، ھەرودھا نەخس و گرپووپچكە ئاسايى بەر بىنگى پىگرت.

ئەگەر گرووشنكا گوئىشى «من بۇ تۆ باشم، بمبە لەگەل خۆت،» چۆن دەيتوانى لەگەل خۆى بىيا؟ پارە لە كوئ بىئى؟ ھەر لەو كاتەدا بوو تەواوى ئەو سەرچاوەى داھاتانەى لەلایەن فىوئورپاولوويچەو، وەك كۆمەگ خەرجى سالانىك بوو بەردەوام دابىن دەكرا، لىئى ھەلبىرى. ھەلبەت گرووشنكا پارەى ھەبوو، بەلام مېتيا لەوبارەو زۆرى خۆى بە پوئزل دەزانى و دەويست لە سەر خەرجى خۆى بىگوئىزىتەو و چاوى لە دەستى ژنەكەى نەبى. ھەرودھا بە

غرووریکى پیاوانه وه ژيانى هاوبه شى پیکینى. نهیده توانى بیریشى لی بکاته وه که رۆژیک چاوى له دهستى گرووشنكا بى و ته نانه ت بیزی له بیر لیکردنه وه که شى هه لدهستا. ئەو راستییه ناشارمه وه و لیره دا ناشمهه وئ شییکه مه وه، ته نیا ئە وهنده ده لیم له وه کاته دا هه لوئستیکی ئاواى گرتبوو. له وانیه هه مووشى به شیوه ی ناراسته وخۆ و بی ئیختیار بووبی و به هۆی هه لگرتنى ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا وه که وتیبته بهر چزووی نهینى ویزدانى خۆی. ههروهک دواتر خۆی باسیکرد له وه کاته دا هه ستى وابوو: «دهرهق به یه کیان مرۆفیکى هه رزه و خویری بووم و دیسان دهرهق به ئەوی دیکه شیان هه روا ده بم. هه ر کاتیکش گرووشنكا ئە وه ی بۆ دهرده که وئ، مرۆفیکى ئاوا خویری و هیچو پووچ به هیچ نازانى» که وایه چبکا و وو له کوئ کات. چۆن دهروو یه کی بۆ ده کرىته وه و ئەو پاره دوا براره ی وه گیر ده که وئ؟ به بی ئە وه ش هه موو شتیکی له کیس ده چوو و کاره که ی سه رى نه ده گرت، «ئە ویش ته نیا به و هۆیه وه که پارهم به دهسته وه نه بوو، به جارئ تووشى شه رمه زارى ده بووم.»

با ئە وه ش له پیشدا بلیم که میتیا، رهنگه زانیبیتیشى پاره که ی چۆن وه گیر ده که وئ، ههروه ها ده شیزانى له وه کاته دا پاره که له کوئیه. لیره دا له وه زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه نارۆم. چونکه دواتر روون ده بیته وه. به لام گرفته سه ره کییه که ی هه رچۆنیک بى ناچارم ئامازه یه کی پیکه م، ئە ویش هه لگری ئەو راستییه که بۆ وه دهسته ینانى ئەو پاره یه که به شوینه که ی ده زانى و هه قى خۆشى بوو بیستینى، سه ره تا ده بوو ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا بداته وه. - ده نا «ده له دزیکی هیچو پووچم و نامه وئ ژيانى نوئ وهک مرۆفیکى هه له و هه رزه ده ستپیکه م.» که وایه بریاریدا بۆ دانه وه ی ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا خو به ئاو و ئاوردا دا و زه مین و زه مان بشله قینى. له دوا یین ساته کاندایه بریارى سه رکى دا ئە ویش دواى ئاخافتنه که ی له گه ل ئالیووشا، دوو رۆژ پیشتر، له سه ر شارئ، عه سرى ئەو رۆژه ی که گرووشنكا سووکایه تى به کاترینا ئیوانا کردبوو، میتیا دواى بیستنى ئەو قسانه له زمانى ئالیووشا، دانى پیا نابوو که مرۆفیکى هیچو پووچ و خویرییه و داواى لیکردبوو

ئە وه به کاترینا ئیوانا بلی، هه له به ت «ئە گه ر زانیت ده بیته هۆی دلدانه وه ی.» ئەو شه وه دواى هه لبران له برا که ی، وهک شیت و هاری لیها تبوو و هه ستیکردبوو «دزی و کوشتویر» چاکتره له وه ی «نه توانم ئەو قه رزه به کاترینا ئیوانا بده مه وه. به چاکترى ده زانم هه موو به دز و پیاوکوژم بزنان، رۆیشتن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا م پی باشته ره له وه ی کاترینا ئیوانا بلی: «فریویدام و پاره که می دزی، که لکی له پاره که م وه رگرت، تا له گه ل گرووشنكا تى ته قینى و ژيانىکی تازه و پر له شادى و خۆشى ده ستپیکه! ناتوانم ئەو کاره بکه م!» میتیا له کاتیکدا لیوی خۆی ده کروش، ئەو بریاره ی دا، له وانیه جاروباریش پیو ابوو بی شیتبووه. به لام هه ر له وه کاته دا کیشه و هه رای ساز کرد...

سه یریش ئە وه یه، پیاو پنی وابوو به جارئ هیوا براو بووه - چونکه بۆ په یدا کردنى پاره یه کی وا هیچ شانسیکی نه بوو - زوریش به هیوا بوو که ئەو سى هه زار رۆبله وه ده ستدینى و به پنی خۆی بۆی دپته مالى، ههروهک له ئاسمانه وه بۆی دابارئ. ئە مه ش راست نه قلى که سانیکى وهک دیمیتى فیو دوروویچه، که هیچ کاریکیان به پاره نه بووه، جگه له هه له خه رجى و به ئاودادانى مال و میراتیک که پنیان براوه و هه ر نازانن پاره چۆن په یدا ده بی. دوو رۆژ له مه وه بهر، دواى ئە وه ی له ئالیووشا هه لبرا، خه یالیکى تال و پر له نا هومیدى زه ینى داگرت و تووشى ئالۆزى و شله ژانیکى رۆحى بوو. هه ر له بهر ئە وه ش بوو له رپوه بیرى له کاریکی شیتانه کرده وه. رهنگه بۆ که سانیکى وهک ئەو بارودوخیکى ئاوا، بهر له هه موو شتیک تووشى بیر کردنه وه له وه جوړه پیلان و کرده وه مه حال و بی بنه مایه یان بکا و به گونجاوترین ریگه چاره شى بزانی.

له ناکاو بریاریدا بچی بۆلای سامسانوف، هه ر ئەو بازرگانه ی پاریزه رى گرووشنكا بوو. «پیلان» یکى پی پیشنیار بکا و به هۆی ئە وه وه ته واوى ئەو گوژمه پاره یه ی پیوستییه تی یه کجی لی وه رگری. گومانى له پر بایه خ بوونى پیلانه که ی نه بوو. ته نیا دل له دل دانى ئە وه بوو که سامسانوف چۆن ده روانیته پیلانه که ی. ئە گه رچی میتیا ئەو تاجره ی به رواله ت ده ناسى، به لام ئاشنا یه تى له گه لى نه بوو قه تی قسه له گه ل نه کردبوو. به لام به هۆیه کی نامه علوممه وه، له میژ

بوو له سهر ئه و باوهږه بوو كه ئه و پيره خه ره فاوه كه پني له ليوى گوږه، رهنگه ئيستاستا رازى بى گرووشنكا بكه وپته بارو دوڅيكي ئابروومه ندانه وه و له گه ل پياويك زه ماوه ند بكا كه «بوى بپته يار و پشتيوان.» له سهر ئه و باوهږه ش بوو كه نه ك يارمه تپيه كى باشى دها. له رپى ده مگو، يان رهنگه قسه ي كتوپرپى گرووشنكاوه كه جاروبار له ده مى دهرده چوو، كه سامسانوف ئه وى له فيودورپاولوويچ پى باشتره و پيوايه شوو به و بكات به قازانجى ٠٠ه تى. رهنگه زوربه ي خوينه رانى رومانه كه م پييان و ابى ديميتري فيودوروويچ زور خاوو خليچكانه خوى نشان داوه، كه به هيواي يارمه تپيه كى ئاوا بووه و ويستوييه ژنه له پاريزه ره كه ي بستيني. هر ئه وهنده ش وهبير دينمه وه كه ميتيا رابردووى گرووشنكاى به يه كجارى له زهينى خويدا سربپووه. ئه و رابردووه شى به چاويكى دلسوژانه دده ي و به وپه رپى ئه شق و كولو كوه به و ئاكامه گه يشت كه سازبوونى گرووشنكا و دهربرپينى هه ستي خو شه ويستي و رازى بوونى سه رچاوه ي خولقانى گرووشنكا يه كى نوييه و ديميتري فيودوروويچى نويش هه رچى خويزپيه تپيه وه لاي ناوه و سهر تا پاى گه وراهي و ماريغه ته. له يه كتر ده بوورن و ژيانى تازو و شيرين ده ستيپده كهن. به لام ديميتري به چاويك له كوزما سامسانوفى دهرپوانى كه شوينى كى نه خسى له سهر رابردووى گرووشنكا داناه، ئه گه رچى گرووشنكا قه تى خو ش نه ويستبوو و ئيستاش دللى له داوى ئه شقى رابردوويدا بوو، له پياوه تى كه وتبوو و وه ك ده لپن وشكاوى هاتبوو. هه ر بويه ميتيا به چاوى پياويك ته ماشاى نه ده كرد و هه موو خه لكى شار ده يانزانى لانكه شكاويكه و به س. پيوه نديشى له گه ل گرووشنكا گوږاوه و پيوه نديى ئيستايان پيوه ندييه كى باوك و كچانه يه، زور له ميژره هه ر به و شيوه يه بووه.

وله حاسل ميتيا له و باره وه ساويلكه ييه كى زورى له خو نيشاندا، چونكه له گه ل هه موو خراپيه كانى، مروفنيك بوو هيچى له دلدا نه بوو. بو سايلوحييه كه شى هه ر ئه وهنده به سه كه به ته واوى پنيواوو كوزماى پير عومرى پيره مه ريكى ماوه و سادقانه توبه له رابردووى خوى و پيوه ندييه كانى له گه ل گرووشنكا ده كا

و گرووشنكاش دوست و پاريزه ريكي سهر له پيناوى جگه له و پيره پياوه بى ئازاره ي ئيستاي له دنيا دا نييه.

دواى ئاخافته نه كه ي له گه ل ئاليووشا، شه و نيوه شه و له سهر رپنكا چاوى ليكنه دها و سه عات ده ي سه ره له بيانيى رورژى دوايى له مالى سامسانوف بوو و دوايى له پيشخزمه ته كه ده كرد، هاتنه كه ي راگه ييني. مالىكى دووقاتى زور كو ن و گه وره و خه فه بوو. وه تاغى تايه ته خزمه تكارانيشى هه بوو. له قاتى خواروودا دوو كورپى خاوه ن ژن و مالى سامسانوف و بنه ماله كه يان و خوشكه پيره كه ي و كچه شوونه كردوو كه ي، ده ژيان. دوو كه س له نوو سياره كانى له ژوورى خزمه تكاراندا ده ژيان، كه خاوه ن ژن و مال بوون. ژوورى خزمه تكارانيش و قاتى خوارووش زور پر خيزان بوون، به لام پيره پياو قاتى سه وورى بو خوى دانابوو و ته نانه ت ئيزنى به كچه كه شى نه دها بچپته سه رى و له گه ليدا بژى. ئه گه رچى كچه كه ي خزمه تى ده كرد و كاتى هه ناسه سواربوون و نه خو شى و هه ركاتيک بانگى بكردبايه ناچار بوو به هه له داوان وه سه ر كه وى. قاتى سه روو وه تاغى گه وراهي هه بوو و رواله تيكى ته واو رازاوه يان پيوه ديار بوو و به شيوازيكى له باوكه وتووى بازرگانانه رازيندرا بووه، له بن ديواره كانى كورسيه ي دريژوكه ي دارين به ريز داندرا بوون. چلچراى شووشه يى و ئاوينه ي غه ور گرتوو به ديواره كانييه وه هه لواسرا بوون. هه موو ئه و وه تاغانه خالى و خولى بوون و كه سيان لى دانه دنه يشت. چونكه پيره هه ر له وه تاغيكى چكوله دا ده ژيا و كلفه تيكى پيرى له چكه به سه ر و كورپيكى له دالانه كه له سه ر كورسيه يه ك داده نيشتن و هه ر كاريكى ببوايه بويان نه جامده دا. پيره پياو لاقوقولى وه ك خيگه ماسى بوو و نه يده توانى به ريدا برؤا. جاروبار له سه ر كورسيه چه رمينه پينچكه داره كه ي هه لپان ده ستاند، ئه ويش كاتيک كه كلفه ته كه ي ده چوه ژير پيلي و دوو سى جار نه مسه ر و ئه وسه رى ژووره كه ي پيده كرد.

كاتيك كه هه والى هاتنى «سه روان» يان پيدا، نه يويست چاوى پنيبكه وى، به لام ميتيا پيداگرپى كرد و ديسان كورپه ي نارده وه سه رى و گو تى بلئ سه روان ميتيا هاتوو. سامسانوف له كورپه ي پرسى: قه لافه تى چونه؟ مه سته؟ خو شه رپى

به دهسته وه نیهه؟ کوره گوتی: مهست نییه، به لام ناروا ته ده ری. پیره پیاو دیسان پیخوش نه بوو چاوی به چاوی بکه وی. به لام میتیا پیشبینی ئه وهی کرد بوو بویه قه له م و کاغه زی له گه ل خزی هینابوو، به خه تیکی خوش ئه م وشانه ی بۆ نووسی: «سه بارهت به مه سه له یه کی زور گرینگ، سه بارهت به ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتووم» به کوره دا بۆ پیره پیاوی نارده سه ری.

سامسانوف دوا ی توزی مات بوون، به کوره ی گوت میوانه که به ریته ژووری میوانداری و پیریژنی نارده خواری تاکو کوره لاهه که ی خیرا بنیریته سه ری. کوره، لایکی بالابه رز و به هیز بوو، سه ر و ردینی شه ش تیخ تاشیبوو و به شیواز و مؤده ی فرهنگی جلو به رگی پۆشیبوو. ئه گه رچی باوکی هه میشه په سته ک له بهر و ریشن بوو. کوره هه ر خیرا به دهنگی باوکییه وه چوو و خوی کرد به ژووره که یدا. ته واوی ئه ندامانی بنه ماله به ترس و له رزه وه چاویان له سامسانوف ده کرد و که س نه یده ویرا قسه له قسه یدا بکا. پیره پیاو له ترسی «سه روان» نه بوو که ناردی به دوا ی کوره مل که له که یدا، (چونکه ترسه نوکی له زاتیدا نه بوو). ته نیا له بهر ئه وه بوو، ئه گه ر پیویست بوو شایه دیکی هه بی. کوره که ی و کورپیژگه خزمه تکاره که چوونه بن پیلی و به له قه له ق هینایان بۆ وه تاغی میوانداری. دیار بوو هه سستیکی کونچکاوانه شله ژاندوو یه تی و چاوره وانی شتیکه. ژووری میوانداری که میتیا له وی چاوره ری بوو، وه تاغیکی گه وره و به رژه وه ند خوش بوو و دلته نه ده هات بییه ده ری. دوو ریزی په نجیره تیدا بوو و دیواره کانی به ردی مه رمه ر و سی چلچرای گه وره ش به دیواره که وه.

میتیا لای درگا که وه له سه ر کورسیله یه کی چکۆله دانیشتبوو. بی سه برانه چاوره وانی چاره نووسی خوی بوو. کاتیک پیره پیاو له لای درگا که ی ئه وه به ره وه وه در که وت، میتیا خیرا قرچه پی هه ستا و به هه نگاوی پته و و نیزامیانه به ره وپیری چوو. میتیا جلو به رگیکی ریکوپیک و کۆله بالته یه کی له به ردا بوو، هه موو دوگمه کانی داخستبوو. ده سنکیشی ره ش له ده ستدا و کلاوی تاسه یی له سه ردا، هه ره وک سی رۆژ له مه وه بهر که هات بۆ حو جره که ی پیری کلنسه، پیره پیاو قورساخ و قیتوقوز راوه ستابوو، میتیا هه روا که ده چوووه پیشی

هه ستیگرد ناخی پیره پیاو ده خوینیتته وه و تینی گه یشتبوو. میتیا که چاوی به روخساره په نه ماوه که ی سامسانوف که وت واقی ورما. لچه ئه ستوره که ی ئه وه نه دی دیکه شو ر بو بو ووه و ده نگوت کولیره یه. به بیده نگیه کی قورساخانه وه کرنو شیکی بۆ میوانه که ی برد و داوا ی لیکرد له سه ر کورسیله ی ته نیشت قه نه فه که دانیشی، خوشی هیزی دابوو سه ر باسکی کوره که ی و له گه ل ئه وه ی له بهر ژانی جه سته ی نالاندی، به ئه سپایی له سه ر قه نه فه یه کی رووبه رووی میتیا دایان نیشاندا. میتیا که زانی بۆته هوی زهحمهت و ئازاری ئه و پیره خاوهن و یقاره، سووکوچرووکی خوی بۆ ده رکه وت و هه سستی به په شیمانی کرد.

پیره پیاو له گه ل ئه وه ی له جپی خوی دانیشت، به له بزیکی جیددی و توند و راشکاوانه، به لام به ئه ده به وه، گوتی: «کاکای خۆم چ کاریکت پیمه؟» میتیا داچله کی، هه ستا سه ری، به لام دیسان دانیشته وه. پاشان به دهنگیکی به رز و تووره و راوه شانندی ده سستی، که وته قسه. دیار بوو تووشی ته نگزه هاتوو و که وتۆته گیژاویکه وه چنگ بۆ په له پووشینکیش ده با و ئه گه ر هیوا بر او بی ناماده ی نوقم بوونه. سامسانوف هه ر به دیتی هه سستی به وه کرد، ئه گه رچی روخساری وه ک داوه لیک وشک و بی جووله مابوو.

- هه زه رته ی کوزما کوزوویچی به ریژ، بیگومان له کیشه ی نیوان من و فیودوریا ولوویچی باو کم ئاگاداری، که ته واوی میراته که ی دایکمی داگیر کرد و له چنگی ده ره ی نام. ته واوی خه لگی شاریش ئه وه ده زانن... چونکه لیتره هه ر ئه وه نه دیه شتیکیان که وته سه ر دم... وه ک ده هۆل ده نگه داته وه... له وانیه له زمان گرووشنکاشت بیستی... داوا ی لیوووردن ده که م، له زمانی ئاگرافنا ئه لکساندرفنا... ئاگرافنا ئه لکساندرفنا، خاتونیک که له راده به در ریژم بوی هه یه...

میتیا ئاوا ده سستی به قسه کرد و هه ر له یه که م رسته وه زمانی که وته ته ته له کردن. وته کانی وشه به وشه داناریژینه وه، ته نیا ئاماژه به خاله گرینگه که ی ده که یین. گوتی: «سی مانگ له مه وه بهر به په له (میتیا به تاییهت ئه م وشانه ی

له جياتى «به ئانقهست» به كار دهبرد له ناوهندى پاريزگا بۆ تهگبير چوممه لاي وهكليك، وهكليكى به ناوبانگه، ناوى ”پاول پاولوويچ كورنيلوډوف“ ه. رهنكه ناويت بيستى. پياويكه خاوهنى بير و باوهريكى ژيرانيه و سياست زانيشه... ئيوهش دهناسى... به ريزيكى زوره وه باسى ئيوهى دهكرد... ميتيا ديسان بيدهنگ بوو. به لام ئەم راوهستانه له دريژه پيدانى قسهى نه خست. ههر خيرا به سهر باسه ئاساييه كاندا بازيدا و چوو ه سهر باسه پيوهنديداره كان.

ئەم كورنيلوډوفه، دواى ئه وهى به وردى پرسيار بارانى كرد، چاوى به و به لگانه دا خشاند كه توانبووى بيا (ميتيا سهرسهره كى ئاماژهى به و به لگانه كرد و به په له به سهر ياندا تپه پرى). گوتى گوندى چيرماشنيا، كه هى دايكى بووه، ياسا به ديميترى ده دا و ده توانن پى وشوينى بگرن و له چنگ ئەو پيره دلره شه، واتا باوكى، ده ريهيخن و داخ بنينه سهر دلى... «چونكه هه موو درگاكاني لئ دانه خرابوو و عه دالته ده يتوانى ده روويه كى بۆ بكاته وه.» له راستيدا ئەو ده يتوانى شهش هه وت هه زار رۆبل له باوكى بستينى. چونكه چيرماشنيا لانيكه م بيست و پينچ هه تا بيست و هه شت هه زار رۆبل دىنى. ئەوه ده ليم چى «سى هه زار رۆبل دىنى، كوزما كوزوويچ، بروام پيبكه ئەو كابرا دلره قه حه قده هه زاريشى بۆ نه ناردم!» ههر بويه ميتيا كه سهرى له ياسا ده رنه ده چوو، وازى له مه سه له كه هينا، به لام كاتى هاتن بۆ ئيره زور دلره قانه هه لسوكه وتى له گه ل كرد و ئەو كار ه ناحه زه ي باوكى برينى كولانده وه و ناچار بوو ديسان شكايه تى ليتكاته وه. (ليردها ديميترى ديسان توشى شله ژان هات و به سهر هيندى باس و خواسى ئاساييدا بازى دا). «ئىستا جه نابه كوزما كوزوويچ ئاماده ي سى هه زار رۆبلم پى بده ي و ته واوى ئەو مافه ياسايانه ي هه مه وه عوده ي بگرى و ببته خاوهنى گوندى چيرماشنيا؟... دلنبا به ئيوه له و مامه له يه دا توشى زيان نابن. سويند ده خوم، به ويژدانى هه رچى پياوه له و مامه له يه دا شهش هه وت هه زار رۆبل قازانج ده كه ي، به لام ئەم مه سه له گرينگه ده بى ههر ئەمرو يه كلايى بيته وه. من له نووسينگه به لگه و سه نه ده كانت بۆ ئيمزا ده كه م... من ئاماده م بۆ هه موو كارىك و ههر به لگه يه كتان پيوست بى ئيمزاي ده كه م. ئەم گرئيه سه شهش

ههر ئەمرو يه كلايى ده كه ينه وه و كوتايى پى دينين... ئەگه ر بۆت هه لده سه وري، ئەگه ر بۆت هه لده سه وري ههر ئەو رۆژه به يانى... ئەو سى هه زار رۆبلم بده يه. چونكه ئەم شاره هيج ده وله مه نديكى ليتيه بتوانى شان له شانى ئيوه بدا. ههر بويه ده بنه هو ي نه جاتم... ده بنه هو ي نه جاتم. له راستيدا... ئەو كار ه خيره تان ده بيته هو ي كرپنه وه ي ئابرووم... چونكه دللم ليوريزه له هه سه ت و ريزيكى تايبه ت بۆ كه سيك، ئەو كه سه ش به جوانى ده يناسن و وهك باوك چاوتان به سه ريه وه بووه. له راستيدا ئەگه ر ئەو دلسو زيبه باوكانه ي ئيوه شك نه بردا يه، نه ده هاتم. به راستى له م نيوانه دا كيشه كه كه وتوته به ينى سى كه س، چونكه چاره نووس وايه - جه نابه كوزما كوزوويچ، كيشه كه به جيبه كى بارىك گه يشتوه! ژيانى من له ده ستى ديوزمه يه كى دلره ش دا يه. ئەوه راستيه كه جه نابه كوزما كوزوويچ، فرايمكه وه، چونكه ئيوه ما وه يه كه پيتان كيشا وه ته وه و كيشه كه ئىستا بۆته ململانى دوو كه س. رهنگه ناشيانه بدويم، چونكه نووسه ر نيم. سه رنج بده قوربان، من لايه نيكى كيشه كه م و ئەو رموزنه ش لايه نه كه ي ديكه يه. كه وايه ده بى ده سنيشانى بكه ي، يان من يان ئەو رموزنه. هه موو شتىك له ده ست ئيوه دا يه - چاره نووسى سى كه س و به خته وه رى دوو... بمبووره، به جارى دۆ و دوشاوم تىكه ل كرده وه. به لام ئيوه تيده گه ن... به چاوى پر كه رامه تتاندا دياره... ئەگه ر تينه گه ي و فرايم نه كه وي به جارى ليم ده قه ومى... تكات ليده كه م!» ميتيا به و «تكات ليده كه م!» ه ده ستى له قسه ي ناشاره زايانه هه لگرت و له جيبى خوى ده رپه رى و چاوه روانى وه لامة گه و جانه كه ي خوى بوو. له كوتايى قسه كانيدا له ناكاو تينگه يشت، تيره كه ي له به رد دراوه و له هه مووشى گرينگتر، ته واوى قسه كانى ورينه بووه. له راستيدا ئاسنى ساردى كوتا وه.

«زور سه يره!» له ريگا كاتىك ده هاتم بۆ ئيره ده شم بېرى و ده شم دوورى، به لام ئىستا ورينه و قسه ي قوره.» ئەو بيره له ناكاو به زه ينى ناھوميدى ميتيادا تپه پرى. له ته واوى ما وه ي قسه كردنى ميتيادا پيره پياو جو له ي نه كرد و به شيويه كى ساردوسر چاوى تيرپيوو. دواى تاويك بيته نكي و چاو له ده مى سامسانوف بېرىن، ئاخري به له بزىكى سارد و ليبراوانه و پر له ناھوميدى گوتى:

- ببووره پۆله گیان ئیمه مامه لهی ئاوا ناکهین.

میتیا له ناکاو ههستی کرد بهری پیتی دهرزی ئاژن دهکهن.

به بزیه کی سارد و سپرهوه، منجاندی: «ئهی قورپی کوئی به سه رما کهم، جه نابی کوزماکوزوویچ؟ پیموایه ئیتر من لیم قهوما - بروام پیتکه قوربان.

- ببووره، کاکه...

میتیا که له جینی خۆی وشک بووبوو، له ناکاو گۆرانیکی له ئەدگاری پیره پیاو دا ههستی کرد و وهخۆ هاتهوه.

سامساتۆف له سه رهخۆ گوتی: «گوییگره کاکي خۆم ئەو جوړه مامه لانه بۆ ئیمه نابێ. دادگا ههیه. وهکیل ههن - ئەوه گیره و کیشه ی به دواوهیه. به لام ئەگه ر پیت خۆش بێ، که سیک ههیه دهتوانی بچی بۆ لای.»

میتیا به زمان تیکه ل هاتنه وه گوتی: «ئهک له بهرت مره! له کوئییه؟ خودایه زۆر شوکور. کوزماکوزوویچ تو فریشته ی نه جاتی.»

- له م شاره نییه، یانی ئیستا لیره نییه. لادییه که مامه لهی دار و تهخته دهکا. ناوی "لیاگافی" یه. له پاره که وه له گه ل باوکت له سه ر ئەو دارستانه ی چیرماشنیا چه نه چه نیانه و له سه ر قیمه ته که ی یهک ناکه ون، په نگه بیستیتیت. ئیستا - گه راوه ته وه و له ئیلینسکو، نزیکه ی هه شت فرسه خیک له چاپارخانه ی ولوفیاوه دووره. له گه ل قه شه پیکه وه ده ژین. سه بارهت به مامه لهی دارستانه که و بۆ ئەوه ی بیرو رای من بزانی نامه یه کی بۆ نووسیم. فیو دۆرپا ولوویچ ده یه وه ی خۆی بچیت و چاوی پیتی بکه وئ. بۆیه ئەگه ر به ر له باوکت بچی و ئەو پیشنیاره ی به منت کرد به ئەوی بکه ی له وانه یه...

میتیا به شله ژاوی و جوړیک نه شه ی کتوپره وه، په ریه نیو قسه کانی: «به خوا ی فکری چاکه! ئەو ئەو که سه یه وا من لپی ده گه ریم. مامه له که بیان سه ری نه گرتوه و باوکم قیمه تیکی زۆری له سه ر داناوه، ئیستا ئەو قه باله و به لگانه ی بۆ به رم و بزانی بۆته خاوه نی ئەو ملکه، له خۆشیانا پیتی وه عه رز ناکه وئ. هه، هه، هه!»

میتیا دای له قاقای پیکه نین و سامساتۆفی داچله کاند. به زمانیکی چه ور و گه رموگوره وه نه راندی: «له دهورت گه ریم کوزماکوزوویچ، قه تم ئەو چاکه یه ی تو بۆ نادریته وه!»

سامساتۆف سه ری داخست و گوتی: «چاکه ی چیم کردوه قسه ی وا مه فه رموو.»

- به لام تو نازانی له چ ته نگزیه کت رزگار کردووم. ئاخ، له دلمی دابوو بیم بۆ لای تو کاره که م راست دینی... ئەو ده رۆم بۆ لای ئەو قه شه یه! زۆرت سپاس ده که م.

- کاکي خۆم سپاسی ناوی.

- زۆر به په له ده چم. بمبووره به و حاله وه تووشی زه حمه تم کردی. قه تم ئەو چاکه یه ت له بیر ناچی. ئەوه قسه ی پیاویکی رووسییه، کوزماکوزوویچ پیاویکی رووسی.

دیمیتری ویستی دهستی پیره پیاو بگری و ماچییکا. به لام له ناکاو ههستی به بریقه یه کی فیلاوی کرد له چاویدا. دهستی کیشا دواوه، به لام له بهر ئەو در دۆنگیه له دلوه خۆی لومه کرد و له به رخویه وه گوتی: «هی ئەوه یه نه خۆش و ماندووه.»

هاواری کرد: «له بهر خاتری ئەو! له بهر خاتری ئەو کوزماکوزوویچ! خۆ دهزانی له بهر خاتری ئەوه.» زایه لهی دهنگی له ژووره که دا دهنگی دایه وه. کر نۆشیکی برد و وهر سووپا، به ههنگاویکی پته و بئ ئەوه ی ئاو ر بداته وه، رۆیی بۆ لای درگا که. له خۆشیانا ده له رزی.

له دلی خۆیدا گوتی: «خه ریک بوو به جارێ له نیو ده چووم، فریشته ی نگابانم نه جاتی دام.» بازرگانیکی وهک سامساتۆف (ئهو پیره پیاوه به ریز و قورساخه)، رینوینی کردووم، بۆیه... بۆیه دلنیام کاره که م به دهسته وه دی. به له ز وه ری که وت. «بۆ ئیواری ده گه ریمه وه، هه تا شه وئ کاره که م ته واو ده که م.» هه روا که به ره و ماله که ی خۆی ده رۆیشت به سه رسورمانه وه پرسیی: «بلئی پیره پیاو به که ری زانییتیم؟» هه لبه ت له وه زیاتر بیری لینه کرده وه، جگه له وه ی پیشنیاری

«بازرگانىكى ئاوا» كە سەرى لە مامەلە دەردەچى، ديارە لياگافىش دەناسى (چ نازناويكە!) ديارە كارەكە سەر دەگرى. بلى پيرە پياو بە كەرى نەزانيى؟
بە داخەوہ گریمانەى دووہەم راست بوو. ماوہيەك دواى رووداوہكە، سامسانوفى پير، بە پىكەننەوہ گوتبووى چاكم «سەروان» بە كەر زانى.

سامسانوف پياويكى سارد و سر و خوين تال و بە تيروتانە بوو و وەك مار بە ھەموو كەسيەوہ دەدا. بلى پوخسارى ھەلەشە بووى «سەروان» يان برواى ئەم لاوہ «گەوج و ھەلەخەرچە» سامسانوفى وا ليكردى ئەو پيشنيارە بكا، يان بە ھوى بەخىلى بردن بەو رەقىبە تۆلازەى كە ئاوا ھاتووہ و داواى پارەى ليدەكا؟ - جا كام خەيالان شوينى لە سەر پيرەپياو دانا، ناتوانم بيليم.
بەلام ھەر لەو كاتەدا كە ميتيا لە ھەمبەريدا راوہستا بوو و ھەستى دەكرد ئەژنوى دەلەرزى و وەك شيت و نەفام دەيگوت لە نيو چووم. ھەر ئەو كاتە پيرەپياو بە رقىكى ئەستورەوہ چاوى ليكرد و برياريدا بيكاتە مەلحەكە. كاتيک ميتيا رويشتبوو، كۆزماكۆزويچ لە داخانا لەرزىبوو. بە كورەكەى گوتبوو جاريكى ديكە نەھيلى ئەو سوالكەرە سەر بەم مالمەدا بكاتەوہ. تەنانەت نەھيلى بيته ھوشەش، دەنا...

ھەرپەشەكەى خواردەوہ. بەلام تەنانەت كورەكەشى كە زورجار بە توورەيى ديىبووى، لە ترسانا لەرزىبوو. سەعاتىكى تەواو دواى ئەوہ، پيرەپياو لەبەر رقى زور جينگلى دەدا و دەلەرزى. ھەتا ئىوارە سات لە دواى سات خراپتر دەبوو و ناردیان بە دواى دوكتورد.

(۲)

لياكافى

ناچار بوو بە چوار نال بەرەو مالى قەشە بروا و پارەى نەبوو كرى ئەسپەكانيش بدا. چل كۆپكى پنبوو، تەنيا ئەوہندە، تەواوى ئەو پارەيەى لە دواى ئەو ھەموو سالە پر لە ناز و نيعمەتە بوى ماپوہ، ھەر ئەوہندە بوو! بەلام سەعاتىكى دەستى زيوينى كۆنى لە مالى ھەبوو، كە ماوہيەكى زور بوو لەكار كەوتبوو. سەعاتەكەى برد بۆ دوكانىكى نيو بازار كە خاوەنەكەى جوويەك بوو، بە شەش رۆبل فرۆشتى. ميتيا لە خۇشيانا ھاوارى كرد «قەت چاوەروانى ئەوہم نەدەكرد.» (ھەر وا شاد و بە نەشە بوو.) شەش رۆبلەكەى ناھە گيرفانى و بە ھەلەداوان رويشتەوہ بۆ مالى. سى رۆبليشى لە خاوەن مالمەكەى قەرز كرد. ئەوان ھىندەيان خۇشەدەويست كە ھەر لەرپوہ، ئەو برە پارەيان پيدا، ئەگەر داروئەداريشيان ئەوہندە بوایە ھەر پييان دەدا. ميتيا لە خۇشيانا پىي وەعەرز نەدەكەوت. پيگوتن ھەر ئەمرۆ چارەنووسى مەعلووم دەبى. پاشان بە پەلە پەليكى ھيوا براوانەوہ تەواوى پلان و رووداوہكەى لای سامسانوفى بۆ گيرانەوہ. ئەندامانى ئەو بنەمالەيە زوربەى راز و نەھيىيەكانى ميتيايان دەزانى، ھەر بۆيە ئەويان بە كەسيكى دلفراوان دەزانى و پۆز و دەماریان پيوہ نەدەدى و وەك كەسى خويان چاويان ليدەكرد.

ميتيا، كاتيک ئەو نو رۆبلەى وەدەستكەوت، ناردى بەدواى كابرايەكى ئەسپەواندا، تاكو بيا بۆ چاپارخانەى ولؤفيا. ھەر بۆيە ئەم راستيە لەبيري خەلك نەچۆوہ «نيوہرۆى، رۆژى بەر لە رووداوہكە، ميتيا تەنانەت پارەيەكى

قەلبى نەبوو، سەعاتەكەى فرۆشتبوو و سى رۆبلىشى قەرز كردبوو، بۇ ھەموو ئەوانەش شايدەدى زەق و زىندووى ھەبوو.»

با بىمە سەر باسى ئەو راستىيە؛ دواترىش دەردەكەوى بۇ ئاوا دەكەم. ئەگەرچى زۆر ھىوادار بوو لە دلى خۇيدا دەيگوت «ھەموو تەنگو چەلەمەكانى» ژيان وەلاچوو. كاتى لە چاپارخانەى ولۇفيا نزيكبۇو، بىرى لەوہ كردهوہ بللى گرووشنكا چاوى منى لى دوور بى چبكا؟ ھەر بۇيە گيانى بەو خەيالە وەلەرزىن كەوت. نەكا ئەمرۆ گرووشنكا بربار بدا و بپوا بۇلاى فيؤدۇرپاولوويچ. ھەر بۇيە مېتيا بى ئەوہى خەبەرى پېيدا رۆيشتبوو، خاوەن مالەكەشى راسپاردبوو ھەر كەسيك لى پىرسى، پىتى نەلەين لە كوئىيە، كاتى عارەبانەكە وەرپى كەوت، دووپاتى كردهوہ: «حەتمەن دەبى ئەمشەو بگەرېمەوہ. ھەر چۆنيك بى لياگافى لەگەل خۆم دىنم بۇ ئىرە... تاكو قەبالەكە ئىمزا بكا.» مېتيا بە دلەكوتىوہ ئاوا بىرى كردهوہ، بەلام مخابن خەونەكانى نەھاتنە دى.

لە چاپارخانەى ولۇفياوہ نيوبىر رۆيشت و بەجىي ھشت كيلۆمەتر دوازە كيلۆمەترى رى بىر و درەنگ گەيشتى. كە گەيشتە ئىلېنيسكۇش قەشە لە مالى نەبوو. رۆيشتبوو بۇ گوندىكى ئەو دەوروبەرە. كاتىك مېتيا ھەر بەو ئەسپە شەكەت و ماندووانەوہ گەيشتە ئەوى و چاوەروانى ھاتنەوہى قەشە بوو، ھەوا تاريك داھات.

قەشە، گرده پياويكى بەحەيا و دلۇقان بوو، لەرپوہ پىنگوت كە لياگافى جاران لەلاى ئەو دەماوہ و ئىستا لە «سۇخاى پۇسيولوك» و شەوانە لە مالۇچكەى جەنگەلبان دەخەوى، چونكە لەوى خەرىكى كرپىنى دار و كارىتەيە. مېتيا پىداگرانە لەبەر قەشە پارايەوہ بىيا بۇلاى لياگافى و «ئەو كارە خىرەى دەرھەق بكا و نەجاتى بدا» قەشە دواى تۇزى بىر كردهوہ رازى بوو ھەتا سۇخاپۇسيولوك لەگەلى بچى. دياربوو ئەويش ھەستى كونچكاوى دايگرتووہ. بەلام نيوچاوانەكەى نەيھىنا و قەشە وای بە چاك زانى بە پىيان بپون. چونكە ھەتا ئەوى ھەر كيلۆمەترىك دەبوو يان نەدەبوو. مېتياش رازى

بوو و بە ھەنگاوى پتەو و خىرا وەرپىكەوت. وا دەرپۇيشت قەشەى بىچارە دەبوو بە دوايدا ھەلى. قەشە پىر نەبوو، بەلام مرؤفئىكى زۆر وريا بوو. مېتيا لەرپوہ نەخشە و پلانەكەى خۇى بۇ ئەويش باسكرد و بە تىن و تاوہوہ سەبارەت بە لياگافى پرسىاريدەكرد. لە رېگا ھەر قەسەى كرد، قەشەش پرسىارەكانى مېتياى بە «نازانم، ئاخ، ناتوانم بىلېم، بلېمچى، چووزانم» وەلام دەدايەوہ. مېتيا كاتىك باسى كىشەكەى خۇى و باوكى كرد كە لە سەر ميرات لىيان پەيدا بووبوو، قەشە زۆرى پى ناخۇش بوو، چونكە بە شىئوہيەك پشتى بە فيؤدۇرپاولوويچ بەستبوو. لەگەل ئەوہشدا بە سەرسورمانەوہ پرسىى بۇ بە گورستكىن دەلەين لياگافى، گوتى ئەگەرچى ناوى راستەقېنەى لياگافىيە، بەلام كەس بەو ناوہ بانگى ناكا، چونكە زۆرى پى ناخۇشە و بە دلېيەوہ دەگرى. مېتياش دەبى وشيار بى و بە ناوى گورستكىن بانگى نەكا، «دەنا»، قەشە لە كۇتاييدا گوتى: «مامەلەكەتان سەر ناگرى. چونكە گوئ ناداتە قەسەى ئىوہ.»

مېتيا بۇ چەن ساتىك تووشى سەرسورمان بوو، پاشان گوتى سامسانۇف ئەو نيوہى بەسەردا برپوہ. قەشە بە بىستنى ئەو راستىيە لە خىر و بىرى مەسەلەكە گوزەرا. ئەگەرچى وا باشتىر بوو ئەو دپدۇنگىيەى خۇى بدركىنى. يانى ئەگەر سامسانۇف ئەوى بۇلاى ئەو لادىيىيە ناردبى، كە لياگافى پىدەلى، مەبەستى ئەوہ بووہ سەر بخاتە سەرى و بىكاتە مەلحەكە و بە كەرى بزانى. بەلام مېتيا دەرھەتى بىر كردهوہى «لەو قۇرپاتە» نەبوو. بە ھەنگاوى پتەو و خىرا رپى دەپتووا و كاتىك گەيشتە سۇخاى پۇسيولوك، تىگەيشت نەك كيلۆمەترىك و كيلۆمەتر و نيو، بەلكو لانىكەم سى كيلۆمەترىان رى برپوہ. ئەو قسانە تا رادەيەك تووشى پەرۇشىيى كرد، بەلام وەرپووى خۇى نەھىنا.

چونە نيو مالۇچكەكەوہ. كابراى جەنگەلبان دۇستى قەشە بوو، ئەو لە بەرىكى مالەكەدا بوو، گورستكىنىش لەوبەرەى دىكە. يانى لە بەرى لاي رپرەوہكە كە تۇزى خاوين و خۇشتىر بوو. چوونە ئەو وەتاغە و مۇمىكيان ھەلگەرد. ژوورەكە زۆر گەرم بوو. لە سەر مېزىكى دارىن سەماوہرىكى

کوژاوه داندرايوو، که شه فیکیش به چهن په رداخه وه، بتریه کی به تالی «پوم» و بتریه کی نیوهی ودکا، له گهل توزیکیش ورکه نانی له سهر بوو. میوانه که له سهر چرپایه ک خوی راکیشابوو و کوته کهی گرموله کردبوو و به جیی بالنج نابوویه ژیر سهری و پرخه پرخی ژورره کهی داگرتبوو. میتیا له جیی خوی مات بوو.

به شله ژاوییه کی زوره وه گوتی: «دهبی خه بهری که مه وه. کاره کهم زور زه رووره. به هله داوان هاتووم و دهبی ههر ئه مرؤش بگه پیمه وه.» به لام قه شه و جهنگه لباڼ بیدهنگ راوه ستا بوون و هیچیان نه ده کوت. میتیا چوه پیشی و دهیویست خه بهری کاته وه. زوری هه ولدا، به لام نه یوانی له خه وی هه ستینی. میتیا گوتی: «مهسته. خودایه گیان، چبکه م؟ دهبی چبکه م؟» بیسه برانه قولی ده کیشا و رایدته لکاند. لاقی کیشا، سهری گرت و هه لیهینا، باوه شی پیداکرد و هه لیستاده سهر قوون. له گهل ئه وه شدا، دوی حه ول و ته قه لایه کی زور، ته نیا توانی ئه و کابرا مهسته و لیبکا، جنیو بدات و ته پوتوزیان لی هه ستینی.

قه شه ودهنگ هات: «واچاکه توزی دهست راگری، چون دیاره حالی باش نییه.»

جهنگه لباڼیش هه لیدایه: «له به یانییه وه خه ریکی خواردنه وه یه.»

میتیا گوراندي: «خودایه گیان! خوزگه ده تزانى ئه م مهسه له یه چهندهم بؤ گرینگه و چهنده هیوا بر اوم!»

قه شه دووپاتی کرده وه: «به په له نابی، وچاکه تا به یانی دهست راگری.»
- هه تا به یانی؟ شتی و اهر نابی! مه حاله!

ناهومیدی وایلیکردبوو دهیویست دیسان ئاوقای کابرا بیته وه، به لام بوی ده رکه وت که لکی نییه و دهستی لی هه لگرت. قه شه هیچی نه گوت، جهنگه لباڼی خه والووش خه مباری دنواند.

میتیا به هیوا بر اوی گوتی: «ژیان دیوته چ به لا و به دبه ختییه ک بؤ پیاو دروست دهکا.» تک تک ئاره قه له پوخساری دهچورا. قه شه به دهرفته تی زانی

و زور ماقوولانه به میتیای گوت، ئه گهر له خه ویشی هه ستینی، مه ستییه کهی هه روا ده مینی و ناتوانی قسه بکا. «کاره کهی ئیوهش گرینگه، بویه وای به باش ده زانم هه تا به یانی دهست راگرن.» میتیا شانی هه لته کاند و قه بوولی کرد.

«باوه به مؤمیکه وه لیتره ده بم، با له کاتی خویدا قسه ی له گهل بکه م. ههر له خه و هه ستی ئیتر خه مم نییه.» به کابرای جهنگه لباڼیشی گوت: «پاره ی مؤمه کهت دهده م، کریی ئه مشه ویشته پشتگوی ناخه م. دیمیتی کارامازؤفت له بیر نه چی. به لام باوه نازانم تو چ لیبکه یین. له کوی ده خه وی؟»

«من ده پومه وه بؤ مالی.» چاوی له کابرای جهنگه لباڼ کرد و گوتی: «ئه سپه کهی ئه و وهرده گرم و ده پومه وه بؤ مالی. ههر ئیستا وهری ده که م، خودا حافیز. هیوادارم سهرکه وتوو بی.»

هه رواشی کرد. قه شه له خوشی ئه وهی دهر باز ده بی گه شابؤوه. سواری ئه سپه کهی جهنگه لباڼ بوو و تی ته قاند. ئه گهر چی به خه مباری سهری راوه شاند و له خوی پرسى بلئی گه یاندنی ئه و هه واله به دؤسته سایه چه وره کهی، فیؤدورپاولوویچ، له سهر شانی ئه و بی یان نا، «چونکه ئاخری ده زانی و مهسه له که به گویی ده گاته وه، رقی هه لده ستی و ئیتر خیر و یارمه تی نانیرئ.» جهنگه لباڼ به خو هه لکراندن خوی کرده وه به ژورره کهی خویدا، میتیا به دیارییه وه دانیشته، تاکو خوی گوته نی «له کاتی خویدا» قسه ی له گهل بکا. دله راوکی و په رؤشی وهک ته مومژیکی چر ده وری ته نی. خه میکی قورس و جه رگبر! دانیشتبوو فکری ده کرده وه، به لام بیرى بؤ هیچ لایه ک بری نه ده کرد. مؤمه که دایيسا و سیسرکیک جریکه ی ده هات؛ له و ژورره گه رمه دا دهنگی و له نزیکه وه ده هات، ئیتر تامل نه ده کرا. میتیا له ناکاو باخه کهی هاته وه بیر، ریگای پشت باخه که و درگای مالی باوکی که به شیویه کی رازاوی ده کریته وه و گرووشنکا به هه لداوان خو ده کا به ژورریدا. میتیا له سهر کورسیله که قرچه پی هه ستا و لیوی خوی گه ست: «تراژیدیایه!»

بئ ئىختيار پۇيى بۆلای لياگافى و چاوى له ئەدگارى برى. كابر، لادىنييهكى بهلهباريك و چل سالان دەبوو. پوخسارىكى دريژۆكه و تووكه سهرى لوول و كهتانى. ريشيكي دريژ و باريك و مهيلهوسور. كراسيكي كهتانيى شين و جليسقهيهكى رهشى له بهردا بوو. زنجيريكي زيوين به گيرفانى جليسقهكهيدا شۆر بووبۆوه. ميتيا به رقيكي ئەستوروهه تيپروانى. به تاييهت تووكهسهره لوولهكهى، له بهر هۆيهكى ناديار بووه هۆى شلهژانى. ئەوهى له ههموو شتيك شورههيبتر بوو، ديميتري ئاوا بهپهله و ههلهداوان هاتبوو و پشتى له ههموو شتيك كردبوو، بهلام ئيستا شهكەت و ماندوو له پشت سهرى گه مژيههكى ئاوا دانيشتبوو كه تهواوى چاره نووسى ئەوى له دهستدا بوو، بهلام ئەويش بئ خهه و خيال له دنياى خويدا بوو و پرخوهۆرى پۆژه پييهك ده رويشت و دهتگوت له دنيايههكى ديكه وه هاتوه. ميتيا گوراندى: «داخ له دهستى چاره نووسى موقرباز» وهك شيت و هار ديسان ئاوقاى كابر لادىيى بوو، دهيويست له خهوى ههستيني. به هيز و قه وهتى باوهشى پيدا كرد و ههليستانده سهر قوون، رايوه شاند و تهناهت به زللهش لييدا، بهلام دواى پينچ دهقيقه هه ولدان، هيوابر اوانه گه رايه وه سهر كورسيه كهى و دانيشت.

ميتيا گوراندى: «گه وجييه تيبه، گه وجييه تيبه!» ههروه ها شتيك وايلىكرد بشلى: «به راستى شووره ييه!» ژانه سهرى كردبوو. له خوى پرسى: «باشتر نييه وازى لييينم. بگه پيمه وه؟ وهلامى خوى دايه وه نا، ههتا به يانى راده وههستم. به ئانقه ست نارۆم. بۆچى هاتووم؟ به چى برۆم؟ خو به و شه وه رى ده رناكه م. له و گه وجييه تيبه!»

ژانه سهره كهى ئوقرهى ليپرى. به ئەسپايى له سهر عه رزه كه دانيشت و دهسته وئه ژنو سهرى نايه سهر پشتى دهستى و دواى چهن وه نه وز و خه ونووچكه خهوى ليكهوت. نزيكهى دوو سهعات يان زياتر خهوت. له بهر ژانى سهرى خه بهرى بۆوه. ژانه كهى هينده زۆر بوو له وانه بوو له حه ييه تا بقيريني. دهتگوت به كوتك له لاجه سهرى راده كيشتن و ته پله سهرى ژانى ده كرد. ماوه يه كهى زۆرى پيچوو تا بۆى دهركهوت چيى به سهر هاتوه.

ئاخرى بۆى دهركهوت وه جاخه كه دووكه لى كردووه و ژووره كهى پر كردووه و خهريكه دهخنكى. كابر لاديش هه روا پرخو هۆر خه وتبوو. مۆمه كه كه وتبووه پرته پرت و خهريك بوو دهكوژايه وه. ميتيا هاواريكرد و به ره ته لدان له رپره وه كه وه به ره و ژوورى كابر لاديش هه لبات. جهنگه لبان خيرا له خه و راجه نى. به لام كه بيستى وه تاغه كهى ديكه دووكه ل داگرتووه، سهرى له ميتيا سوورما و زۆر به كه مته رخه مى گوويدا مه سه له كه، ئەگه رچى هه ستا و له گه لى رويشت.

ميتيا وهك شيت و ماخوليا هاوارى كرد: «مردووه، ئەو كابر اييه مردووه!» من قورى كوى به سه رما كه م؟»

دهرگا و پهنجيره كانيان كرده وه و سهرى دووكه ل كيشه كه شيان لابر د. ميتيا سه تلئى ئاوا له دالانه كه هينا، سه رتا سهرى خوى خووساند، پاشان گوتى په رۆى پهيدا كرد و له ئاوه كهى هه لكيشا و نايه سهر نيوچاوانى لياگافى. جهنگه لبان سه بارهت به مه سه له كه هه روا كه مته رخه م و سه رسارد بوو. كاتيک خهريكى كرده وهى پهنجيره كه بوو، به مپرومۆچى گوتى: «ئيتير خه مت نه بئى دووكه له كه ده روا.» له نته ريكي بۆ ميتيا به جى هيشت و رويشته وه بۆ ژوورى خه وتنه كهى. ميتيا نيو سه عاتيک به دهورى لياگافيدا هات و په رۆى ته رى به سه روچاويدا هينا. برياريشيدا ههتا به يانى نه خه وئى. به لام هينده شهكەت و هيلاك بوو، كاتيک بۆ حه سانه وه دانيشت، بئ ئىختيار چاوى قوچاو، له سهر ته خته كه خوى راکيشا و له حهوت سالان راست بۆوه. درهنگانيك خه بهرى بۆوه. نزیک سهعات نۆى به يانى بوو. خۆر به دوو پهنجهره چكۆله كهى وه تاغدا تيشكى رژانده بووه ژوورئى. لادىيى سه ر ئالۆز له سهر چرپاكهى دانيشتبوو و كۆته كهى له بهردا بوو. سه ماوه ره كه دهكولا و بتريبه كهى ديكه له بهر ده مى بوو. بتريبه كهى دويني ته واو بوو بوو. بتريبه تازه كهش نيوهى زياترى خالى كر ابوو. ميتيا گورج هه ستا پى و تيگه يشت لادىيى مه لعوون ديسان مه سته، مه ست و سه رخۆش. چاوى پى زهق بوو و ماوه يه ك تيپراما. لياگافى ئارام و فيلبازانه چاوى ليده كرد، روانينيكي

تەوساوی و تەننەت جۆریک بەزەیی پیداهاتنی پر لە سووکایەتی - یانی میتیا وای ھەستدەکرد. ھەلات بۆلای.

- ببوورە، پەنگە ناوی... منت... لەو جەنگەلبانەیی ئێرە بیستیی و باسی مەسەلەکەیی بۆ کردبیتتی. من سەروان دیمیتیری کارامازۆفم، کوپی کارامازۆفی پیر کە دەتھەوی دارستانەکەیی لیبکری.

لیاگافی، ھیدی و ئەرخەیان گوتی: «دروپە!»

- درو؟ فیۆدۆرپاولوویچ دەناسی؟

لیاگافی بە توندی گوتی: «فیۆدۆرپاولوویچ و مالوویچ ناناسم.»

«لەگەڵ ئەو دەتانیھەوی مامەلەیی دارستانەکە بکەن، بەلای دارستان، تکتا لیدەکەم گوینگرە، وەرەو سەر ھۆش. باوہ پاول ئیلینسکویی ھینامی بۆ ئێرە.»

میتیا بە ھەناسەپرکێوہ درێژەیی پێدا: «نامەت بۆ سامسانۆف نووسیوو، ئەویش منی نارد بۆلاتان.»

لیاگافی بە سەرساردی گوتی: «د - درو دەکەیی!» میتیا ئەژنۆی سەر بوو.

- بەخودا بە راستە، ئیستا وەختی گالتە و گەپ نییە! وادیارە مەستی. بەلام خۆ دەتوانی قسە بکەیی و تیبگەیی... یان من ئەقلم پارسەنگ ھەلدەگری! - تۆ تەلەکەبازی.

- بیکە بۆخاتری خودا! من کارامازۆفم، دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف. پێشنیاریکم ھەییە بۆتان، پێشنیاریکی پر قازانج... زۆرت بە قازانجە، سەبارەت بە دارستانەکە!

لیاگافی دەستیکی بە ریشیدا ھینا و گوتی:

گریبەستی مامەلەکەت ئیمزا کردووہ و بە خوێری دەرچوووی. تۆ خوێری و ھیچوپیوچی!

میتیا، لە ھەییەتا دەستی خۆی ھەلدەگولۆفی، ھاواریکرد: «دلیابە بە ھەلەچوووی.» لادییی دیسان دەستیکی بە ریشیدا ھینا و لە ناکاوی فیلبازانە چاوی زیت کردووہ.

- نا، بروات پیناکەم، ئەگەر راست دەکەیی نیشاندە: ئەو یاسایەیی ئیزنی

سەرەرۆیی و فیلی پیدای کامەییە؟ دەزانم تۆ ھیچوپیوچی! تیبگەیشتی؟

میتیا خەمبار و ھیواپراوانە کشایە دواوہ و ھەرۆک دواتر خۆی گێرایەوہ دەتگوت، «ئاسمان بە سەرمدا پروخا.» لە ناکاوی تیشکک لە زەینیدا درەوشایەوہ، «تروسکەییەک لە مێشکی دام و لە ھەموو شتیک گەیشتم.» واق ورموانە لەجیی خۆی پراوہستا و لەخۆی پرسی: «بەلای ناخیرم ئاقل و وریام، چۆنم ئەو گەوجیبەتییی نواندووہ خۆشم نازانم. نزیکەیی بیست و چوار سەعات بە خوتەخوت بە دەوری ئەم لادیییە بەدەرەدا ھاتم و پەرۆی تەرم بە سەرچاویدا ھینا، جا ئەوہ گەوجیبەتی نییە چییە؟»

- ناخر ئەو کابرایە مەستە، خۆ ھۆشی لایخۆی نییە. لە ئیستاوہ ھەتا ھەوتووہک دەست لە خوارنەوہ ھەلناگری، بۆ لەخۆرا لێرە مەحتەل بم؟ لەوانەییە سامسانۆف بە ئانقەست بۆ ئێرەیی ناردبیتم! ئەگەر گرووشنکا؟... ئاخ... خودایە چ کاریکی بیجیم کرد!

کابرای لادییی دانیشتبوو و چاوی لیدەکرد و لە بنەوہ زەرەدی دەگرت. میتیا لەوانەییە رقی لێھەلگری و رۆژیک ئەو گەوجە پیاوہ بکوژی. بەلام ئیستا خۆی وەک مندالیکی بیدەسەلات دەھاتە بەرچاوی. بە ھیناشی چوو بۆلای کورسیلەکە، چاکەتەکەیی ھەلگرت و بیئەوہی زمانی بگەرئ، لەبەری کرد و رۆیشتە دەری، کابرای جەنگەلبان لە ژوورەکەیی خۆی نەبوو، کەسی لێنەبوو. پەنجا کوپکی لە گیرفانی دەرھینا و بۆ کرپی شەوی و مۆمەکە لە سەر میزەکەیی دانا. کاتیک لە مالمەکە ھاتە دەری، ھەر چوار دەوری دارستان بوو.

بیئەوہی بزانی بۆکوئی دەچی، بەلای راستیدا بروا یان بە چەپدا، وەرئ کەوت. دوی شەو کاتی لەگەڵ قەشە بە ھەلەداوان ھاتن، سەرنجی رینگاکەیی نەدا. ھەستی تۆلەیی دەرھەق بە کەس لە دلدا نەبوو، تەننەت سامسانۆفیش. بە تۆلە ریبەکی باریکدا ھەنگاوی دەنا. گێژ و چەواشە. بە «بیرۆکەیی چەواشە»وہ، بیئەوہی سەرنجیدا و بزانی بۆکوئی دەچی، ملی ریبی گرتبوو. ئەوہندە شەکەت و بیھیز بووبوو مندالیکیش دەیتوانی لە عەرزی بدا. بەو

حاله شه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو له لێره‌واره‌که چوو ده‌ری. ده‌شتیکی به‌رین، جار هه‌گه‌نمی دروینه‌کراو، هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد ده‌شتیکی کاکه‌به‌کاکه‌ی. هه‌روا که ده‌رۆیشه‌ پێش، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «چ ناهومیدییه‌ک، چ کوله‌مه‌رگییه‌ک ده‌وری ته‌نیوم!»

چاوی به‌ بازرگانیکی پیر که‌وت که‌ عاره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرتبوو، میتیا به‌ هه‌لاتن چوو هه‌ر پێگاکه‌یان و پرسیا‌ری لێکردن. ده‌رکه‌وت که‌ بازرگانه‌ پیره‌ش ده‌چی بۆ ولۆفیا. دوا‌ی تاویک مشتومر، میتیا سوار بوو، دوا‌ی سی سه‌عات گه‌یشتن. له‌ ولۆفیا میتیا له‌رێوه‌ ئه‌سپی به‌کری گرت تا‌کو بیبه‌نه‌وه‌ بۆ شاری. ورده‌ ورده‌ هه‌ستیکرد برسییه‌تی خه‌ریکه‌ برستی لێده‌برێ. هه‌ر له‌ کاته‌دا که‌ ئه‌سه‌په‌کانیان به‌ خامووت و هیلینگه‌وه‌ ده‌به‌ست، هیلکه‌ و ته‌ماته‌یه‌کیان بۆ ساز کرد. له‌ چاوترووکا‌نیکدا قه‌ته‌ی لێبیری، نا‌نکی گه‌وره‌ و سۆسیسیک و سی په‌رداخ و دکاشی پێدا کرد. دوا‌ی خواردنه‌که‌، هیزی هاته‌وه‌ به‌ر و به‌ره‌و شاری وه‌رێ که‌وت. به‌ عاره‌بانه‌چییه‌که‌ی گوت به‌ پرتاو بر‌وا. له‌ نا‌کاو پلانیکی تازهی دارشت. «پلانیکی نه‌گۆر». ده‌بوو هه‌رچۆنیکه‌ ئه‌و «پاره‌ نه‌گه‌تییه‌» به‌ر له‌ ئیواره‌ وه‌ده‌ست بێنی. به‌ له‌بزیکی پر سووکایه‌تی گوران‌دی: «بیری لێکه‌وه‌، بیری لێکه‌وه‌ بۆ سی هه‌زار پۆلی بی‌قاییله‌ت ژیا‌نی مرو‌فیک له‌ نێو ده‌چی! ئه‌مرو‌یه‌ کلایی ده‌که‌مه‌وه‌.» ئه‌گه‌ر بیرکردنه‌وه‌ له‌ گرووشنکا و پێشهاتی چاوه‌روان نه‌کراو له‌ گۆرپیدا نه‌بوا‌یه‌، له‌وانه‌بوو به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌ شادی بکا... به‌لام بیرکردنه‌وه‌ له‌و ژنه‌ شو‌خوشه‌نگه‌، به‌رده‌وام وه‌ک چه‌قۆیه‌کی تیژ دلی تواتوا ده‌کرد.

گه‌یشتنه‌ شاری و میتیا له‌رێوه‌ به‌ هه‌له‌داوان پۆیی بۆلای گرووشنکا.

(۳)

کانکھی نالتوون

ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌و دیداره‌ بوو که‌ گرووشنکا به‌ مه‌ترسییه‌وه‌ بۆ پاکیتین و ئالیووشای باسکرد. گرووشنکا راست له‌ کاته‌دا چاوه‌روانی «پاسپارده‌» بوو. دلی هه‌سه‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌و پۆژه‌ و پۆژی پێشوی نه‌چوو بوو بۆ دیده‌نیی. هیوادار بوو که‌ «خودا کاریک ده‌کا هه‌تا لێره‌ نه‌روا، میتیا نه‌یه‌ت،» به‌لام میتیا وه‌ک مووت لێ هه‌لپه‌روزان‌دی لێ په‌یدا بوو. پاشماوه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ش ده‌زانین. گرووشنکا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کۆل خۆی کاته‌وه‌، خیرا پێشیا‌ری پیکرد له‌گه‌لی بچی بۆ مالی سامسانۆف. جیگایه‌ک که‌ خۆی گوته‌نی هه‌تمه‌ن ده‌بی بچی «بۆ ئه‌وه‌ی به‌ حیسابه‌کانی سامسانۆف رابگا.» کاتیکیش که‌ میتیا له‌گه‌لی چوو، گرووشنکا له‌به‌ر ده‌رگای مالی سامسانۆف پێی گوت سه‌عات دوا‌زه‌ بیه‌وه‌ به‌ دوا‌یدا و بیاته‌وه‌ بۆ مالی. میتیاش به‌و قسه‌ و به‌لینه‌ ته‌واو گه‌شایه‌وه‌. ئه‌گه‌ر گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف دانیشی، نا‌توانی بچی بۆ مالی فیو‌دۆرپاولوویچ، بۆیه‌ له‌رێوه‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر درۆی نه‌کردبی.» به‌لام پێی‌وابوو گرووشنکا درۆ نا‌کا.

میتیا له‌ جو‌ره‌ مرو‌فه‌ دلپیس و خانه‌گومانانه‌ بوو، که‌ دوور له‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌یان هه‌موو جو‌ره‌ بیر و خه‌یالیکی ترسناک له‌ میشکیاندا دینن و ده‌بن، بیریش ده‌که‌نه‌وه‌ چیی به‌سه‌ر دی و چۆنیان خه‌یانه‌ت پێده‌کا. به‌لام له‌ کاتی دلشکان و دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌ هاوسه‌ره‌که‌یان خه‌یانه‌تی پیکردوون، به‌ تووره‌یی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای؛ به‌ چاو لێکردنی و دیتنی رو‌خساری گه‌شاوه‌ و لێوی به‌زه‌ی، وه‌ک گۆل ده‌گه‌شینه‌وه‌ و گومان و دلپیس وه‌لا ده‌نین و

لەبیریان دەچیتەو، بە شەرمەزاری و خۆ لۆمە کردنەو، پەشیمان دەبنەو. میتیا دواى ئەوێ لەبەر درگاگە لە گرووشنکا ھەلبێرا، بەپەلە ڕۆیشتەو، بۆ مالى. چونکە ئەو ڕۆژە کارى زۆر مابوو بە ڕێوێ ببا! بەلام ھەستى بە دلىباى دەکرد و تۆزى بارى دلى سووک بووبوو. بىرۆکەيەک لە زەينىدا شەپۆلى دەدا: «ئىستا دەبى بچم بۆلای ئىسمىردىاکوف و ھەرچۆنیکە لى دەركىشم کە دوىشەو لەوێ چى ڕوى داو و گرووشنکا چوو بە بۆلای فىدۆرپاولوویچ یان نا؟» بەر لەوێ بگاتەو، مەزلەکەى، گرى گومان و دلپىسى دلە بى قەرارەکەى ھەلدەچۆقاند.

گومان و دلپىسى! پووشکىن گوتەنى: «ئەتیلۆ خانەگومان نىيە، سەرتاپا باوەر و متمانەيە.» ئەم وتەيەش بە تەنيا نىيە، بۆ ئەوێ ڕوانگەى قولى ئەو شاعىرە مەزنەمان بۆ دەركەوئى. گىانى ئەتیلۆ لەبەريەک دەچى، تەواوى ڕوانگەى سەبارەت بە ژيان رەش دادەگەرئى. تەنيا لەبەر ئەوێ ئامانجەکەى لە نىو چوو. بەلام ئەتیلۆ دەستى نەکرد بە خۆ داگرتن و سەرتاتکى و سىخۆرپى کردن. ئەو سەرتاپا متمانە بوو. بە پىچەوانە، بەر لەوێ بىر لە بىرۆکەى فىلاوى بکاتەو، دەبى بە دژوارى دنەى بدەى و ئەو کارەى پىبکەى. خانە گومانى راستەقىنە وانىيە. ھىتانه بەرچاوى شوورەيى و سووکايەتى کە مرۆقى دلپىس بە بى، ئازارى وىژدان، قەبوولى دەکا، مەحالە. لەگەل ئەوانەشدا، ھەموو مرۆقە خانەگومانەکان خويى و ھىچوپوچ نىن. بە پىچەوانە، کەسىک کە سۆز و خۆشەويستى لە ناخى دايە و خاوەنى ئەشقىکى پاکەو زۆرىش لەخۆ بوردوو، لەوانەيە لە ژىر مىژدا خويان بشارنەو، بەرتىل و سمىل چەورانە بە خويىترىن کەس بدن و بە شوورەيىترىن شىوہ خۆ لە خەلکى داگرن و سىخۆرپى بکەن.

ئەتیلۆ نەيدەتوانى لەگەل بىوہفایى ئاشت بىتەو. نەک ئەوێ توانايى لىبوردنى نەبى، نا، نەيدەتوانى خۆى لەگەلئان ئاشت بىتەو. ئەگەرچى ڕوحى وەک ڕوحى مندالىک بىگەرد و بەرى لە ڤق بوو. سەبارەت بە دلپىسى راستەقىنە، مەسەلەکە ئاوا نىيە. ھىتانه بەرچاوى ئەو خالە زۆر دژوارە کە

دلپىس چۆن دەتوانى خۆى ئاشت بکاتەو و چاوپۆشى بکا. لە چىش دەتوانى خۆشبى! ئەو مرۆقانەى خانەگومانن بۆ لىبوردن لە زۆر کەسانى دىکە ڤوح سووکترن، ھەموو ژنانىش ئەو دەزانن. دلپىس دەتوانى ھەر لە ڤيوہ بەخشەر بى، (ھەلبەت جارى وايە دواى شەر و قەرەيەکى زۆر) دەتوانى زۆر جار خەيانەتى سەلمىندراوئىش، ئەو ماچوموچ و ژوانانەى دىتوويەتى، چاوپۆشيان لىکا و لىيان بىوورئى. بە مەرجىک بتوانى جۆرىک خۆى قانع بکا کە «ئەمجارە دوايىن جار» دەبى. رقىبەکەشى لەو ڤۆژە بەدواوہ خۆى شرتون بکا و ڤروا بۆ ئەو ڤەرى دنيا. يان خۆى دلدارە خۆشەويستەکەى دەبا بۆ جىگايەک کە ئەو رەقىبە ترسناکە تخونى نەکەوئى. ھەلبەت ئەو ئاشتىيەش لە سەعاتىک زياتر ناخايىنى. چونکە ئەگەر ڤۆژى دوايى شرت و نىش بى، رەقىبىکى دىکە دادەتاشى و دلپىسى لىدەکا. بەلام ئەشقىکى ئاوا بەکارى چى دى کە مرۆق دەبى بەردەوام کىشکى بدىرئى. بۆ ئەشقى چىيە وا پىاو ئەو ھەمووہ ئاگادارى لىدەکا. بەلام مرۆقى خانەگومان ھىچ کاتىک لەوہ ناگا. بەلام بەو حالەشەوہ کەسانىکى زۆر ڤوحزل و دلڤراوان لە نىوياندا ھەلدەکەون. دىسان شايانى باسە، ھەر ئەم مرۆقە دلڤراوانانەى خويان لە نىو دۆلاب و کەلوکوندا دەشارنەو و خويان دەگرن و دەيانەوئى سەر لە کاروبارى ھاوسەرەکەيان دەرھىنن. لەوکاتەشدا تىدەگەن کە لە نىو گۆمى شەرمەزارىدا ئەوق بوون و ھەست بە پەشيمانىش ناکەن.

مىتيا ھەرکە چاوى بە گرووشنکا کەوت، گومان و دلپىسى لەبىر چۆوہ و لەڤيوہ متمانە و دلىباى گىانى داگرت، لەبەر ئەو ھەستە شەيتانىيەش بە توندى خۆى سەرکۆنە کرد. بەلام تەنيا ئەو خالە سەلمىندرا کە عەشقى ئەو سەبارەت بەو ژنە زۆر لەو ئەوینە بەرز و پىرۆزتر بوو کە خۆى بىرى لىدەکردەو و بە ھىچ شىوہيەک پىوہندى بە ھەوا و ھەوہسەوہ نەبوو. بە ھوى «لەشە نەرمونۆلەکەى» گرووشنکاشەوہ نەبوو، کە بۆ ئالىووشاى باس کردبوو. بەلام لەگەلکو گرووشنکا دوور کەوتەو، مىتيا کەوتە ژىر تەوژمى

گومان و دلپسی و هموو جوره فیل و خه یانه تیکی دهینایه بهرچاوی خوی و ههستی به چزووی ویژدانش نه کرد.

هر بویه کلپهی دردوگی و گومان بهر بویه گیانی. هرچوونیک بوو ئه و دهبوو رانه وهستی. یه کهم کاریک که دهبوو بیکا ئه وه بوو، لانیکه م وامیکی که م ماوه و هرگری. نو رۆبله ی تهنیا به شی خهرجی ریگا که ی کردبوو. ئه وه ش هه موو که س ده زانی که مروف به بی پاره ناتوانی ههنگاو هه لینیته وه. به لام له نیو عاره بانه که دا بیری کردبوو له کوئی ده توانی پاره وه گیرخا. دوو ده مانچه و فیشه کلغه که ی هه مابوو، هه تا ئه و کاته ش له هیچ کوئی به بارمته ی دانه نابوو. چونکه هوگراییه کی زوری پییان هه بوو و ته واوی مال و سامانه که ی له لایه ک و ده مانچه که شی له لایه ک.

له مه یخانه ی متروپولیس، ماوه یه ک له مه وه بهر له گه ل کارمه ندیکی لاو ئاشنا بوو بوو و بوئی ده رکه و تبوو ئه و لاوه زور هوگر و تامه زرۆی تفهنگه. ئه و کورپه ده مانچه و شه شلوول و خه نجه ری ده کپی و به دیواردا هه لیده واسی و نیشانی دوست و ئاشناکانی خوی ده دا. پوز و هه واوی پیوه لیده دان و شاره زاییه کی باشی له شه شلوولدا هه بوو. میتیا به بی راره ستان، رۆبی بۆلای کورپه و پیشناری پیکرد که له بری ده رۆبل، ئاماده یه ده مانچه کانی به بارمته له لای دانی. کارمه ندی لاو که له خو شیا نا پیی وه عه رز نه ده که وت، هه ولیدا پیی بفرۆشی. به لام میتیا قه بوولی نه کرد، هه ر بویه کورپه ده رۆبلی پیدا و به قه لسی گوتی: هیچ شتیک هانم نادا به هره و هرگرم. پاشان وه ک دوو هاوپی له یه ک هه لبران. میتیا به په له بوو، به هه شتاو به ره و مالی فیو دۆرپا ولوویچ رۆیشت و له ریگای پشته وه چوو ه نیو باخه که وه، تاکو به زووترین کات چاوی به ئیسمیر دیا کو ف بکه وی. ئه م راستیی هه وه وه سه رچاوه ده گری که سی چوار سه عات بهر له و رووداوه ی که دواتر باسی ده که م، میتیا فلسیکی نه بوو و حازر بوو بۆ ده رۆبل پر بایه خترین ملکی خوی. - ده مانچه و فیشه کلغه که ی. - به بارمته دانی. ئه گه رچی سی سه عات دواتر بوو به خاوه نی هه زاران رۆبل... به لام وا باشه جاری باسی ئه و رووداوانه نه که م....

له زمانی ماریا کاندرا تیفنای بیست که ئیسمیر دیا کو ف زور نه خو شه. ماریا کاندرا تیفنا جیرانی مالی فیو دۆرپا ولوویچ بوو. هه والی فی لیه اتن و چو نیه تی کی که وتنه نیو هه ماره که وه. هه روه ها باسی دل ه خورپه ی فیو دۆرپا ولوویچی شی کرد دوا ی رۆیشتنی دو کتوره که. هه روه ها پییان گوت که ئیوانی برای هه ر ئه و رۆژه سه ر له به یانی به ره و مو سکو وه ری که وتوو ه. دیمتری فیو دۆرپا ولوویچ له دلی خویدا گوتی: «که وایه بهر له وه ی من بگه می، به سواری له ولوفیا وه تیپه ریوه.» به لام سه باره ت به ئیسمیر دیا کو ف و نه خو شیی هه کی زور دلته نگ و په رۆش بوو. له دلی خویدا گوتی: «جا له مه وله ولاوه چیبکه م؟ کی نیگابانیم بۆ ده دا؟ کی هه والم بۆ دینی؟» به تامه زرۆبی له ژنانی ده پرسی دوینی عه سر چاویان به شتیک که وتوو ه یان نا. ئه وان تیگه یشتن که به دوا ی شتیکه وه یه و ده یه وه ی سه ری لیده ره ی نی، بویه ته واو دلنیا یان کرد که هیچ که سه نه ها تووه و ئیوان شه وی له مالی نه بووه؛ «هه موو شتیکیش ئاسایی بووه.» میتیا که وته گیژاوی خه یاله وه. ئه مرۆ حه تمن ده بی کیشک بدی ری، به لام له کوئی لیره یان له بهر ده رگای مالی سامسانوف؟ بریاریدا چاوی به سه ر هه ردوو لاوه بی. هه ر له و کاته شدا... وه بیری ها ته وه ده بی ئه و پیلانه تازه ی له ریگای گه رانه وه له سه فه ره که ی دایر شتبوو، به ریوه به ری. دلنیا نه بوو به ده ستیی هه وی یان نا. به لام نه ده بوو لی راره ستی. میتیا ها ته سه ر ئه وه ی سه عاتیک وه خت بۆ ئه و کاره ته رخانیکا. «له و سه عاته دا له هه موو شتیک ئاگادار ده بم و کاره که یه کلایی ده که مه وه. جا ئه و کاته، هه ر خیرا ده چم بۆ مالی سامسانوف، ده پرسم بزانه گرووشنکا له وییه یان نا و هه ر خیرا ده گه ری مه وه بۆ ئیره. هه تا سه عات حه وت لیره ده بم، ئه و کاته دیسان ده چمه وه بۆ مالی سامسانوف بۆ ئه وه ی گرووشنکا به رمه وه بۆ مالی. ئه وه ش بریاره که ی بوو.

به پرتا و رۆیشته وه بۆ مالی، خوی شت و سه ری دا هیتا و، جله کانی شه ی کیشا. خوی پۆشته کرده وه و رۆبی بۆ مالی مادام خو خلا کو ف. حه یف که هیوا یه کی زوری به و خاتوونه بوو و ده یویست سی هه زار رۆبله که له ئه و

قەر ز بكا! ئەمجار، لە ناكاو دۇنيا بوو كە ئەو خاتونە دەست بە پۈويەو نانى. ئەگەر ئاوا ھەستى بە دۇنيايى دەكرد، وەك دەشلىن ھەردووكيان قورى كۆلانىكن، بۆيە لە پىشدا نەچوو بۆلای ئەو و مىلى لەبەر سامسانۆف خوار كردوو كە نەيدەناسى. چونكە ھاوشانى ئەو نەبوو نەيدەزانی چۆنى قسە لەگەل بكا. بەلام راستىيەكەى ئەو ھەيە مادام خۆخلاكۆف بە باشى نەناسىبوو، مانگىك بوو چاوى پىي نەكەوتبوو، دەيزانى مادام خۆخلاكۆف چاوى بەرايى نادا بىيىنى. چونكە ھەر لەو كاتەو بووبوو دەزگىرانی كاترىنا ئىوانا، مادام خۆخلاكۆف رقى لىيىوو. لەبەر ھۆيەك لە ناكاو ئارەزووى كرددو كاترىنا ئىوانا واز لە ئەو بىنى و شوو بكا بە «ئىوان فىدورۆويچ كە لاويكى جوانچاك و جوامىر و خويندەوار و خاوەن ئەدەب و ئاكارىكى بى وئەيە.» رقى لە ئاكار و ھەلسوكەوتى مېتيا بوو. مېتيا پىي پىكەنىبوو و گوتبووى مادام خۆخلاكۆف بەقەد دل بە دىيى و لە سەرھۆيەكەى بى فەرھەنگ و دواكەوتوو. بەلام ئەو پۆژە لە نىو فائىتونەكەدا بىرۆكەيەكى سەير بە زەينىدا ھاتبوو. «ئەگەر ئەو ئەوئەندە تامەزرۆيە لەگەل كاترىنا ئىوانا زەماوئەند بكا» - دەشيزانى ئەو سەبارەت بەو مەسەلەيە ئاوا كەم جىكەلدانەيە - «بۆ دەبى بۆ سى ھەزار پۆبل دەست بە پۈومەو بى؟ ئەو پارەيە توانايى ئەو ھەم دەداتى واز لە كاتيا بىنم و بە يەكجارى لىي دوور كەومەو. ئەو ژنە شوخوشەنگ و بەناز و نووزانە، ھەر ئەوئەندە لە شتىك ھەلپىچن، ئىتر دەستبەردارى نابن و بۆ گەيشتن بەو مەيل و مگىزە خۆ بە ئاو و ئاوردا دەدەن. ئىتر بۆ ئەو كارە پارەيەكى وا ھەر ھىچ نىيە، چونكە زۆر دەولەمەندە.»

بەلام پىلانەكەى ھەر ئەو پىلانەى پىشوو بوو. يانى دارستانەكەى چىرماشىنا بدا بە مادام خۆخلاكۆف، ئەويش نەك وەكو مامەلەيەكى پىر قازانچ چاوى لىبكا وەك ئەو پىشنىارە بە سامسانۆفى كرددو، بۆ ئەوئەش نەبوو ئەو ژنە سەر تەماح بخا و بەجىي ئەو سى ھەزار پۆبل، ھەوت، ھەشت ھەزار پۆبل قازانچ بكا، بەلكو وەك بارمتەى ئەو قەرزە قەبالەكەى لەلا دانى. ئەو

خەيالە تازەيە خستبوويە شادى و قلەسەما، ھەر خووخدەى وابوو ھەركاتىك بىريارى دەدا كارىكى دلخوازي خۆى سەركەوتوانە ئەنجامىدا، ئاوا لە خۆشيانا بالى دەگرت. زۆر بە تامەزرۆيى بەرەو مالى مادام خۆخلاكۆف وەرپى كەوت، لەگەل ئەوئەشدا كاتىك لە پلىكانەكانى مالى ئەو ژنە وەسەر كەوت، ترسىك لە دلى نىشت و ئەژنۆي لەرزى. لەو كاتەدا تىگەيشت - وەك پۆژىش لىي پۈون بوو - ئەو دەيىن ھىوايەتى و ئەگەر بە دستىيەو نەيەت چارەيەكى نامىنى جگە لەوئەى «كەسىك بكووژى و تالانى بكا بۆ سى ھەزار پۆبل.» كاتى لە زەنگى دەرگاكەى دا، سەعات ھەوت و نىو بوو.

سەرھەتا وەك ئەو دەچوو ناوچاوانەكەى ھىنابىتى. ھەر ھەوالى ھاتنەكەى راگەياندرا، لەرپۆە بانگيان كرده ژوورى. پىنوابو «چاوەروانى بوون،» ھەركە پىي نايە ژوورى ميوانداری، خاتونى مالى خىرا ھاتە ژوورى و گوتى چاوەروانى بوو.

- چاوەرپىت بووم! چاوەرپىت بووم! ئەگەرچى، ئەو جۆرەى خۆت دەلىيى ھىچ ھۆيەك نەبوو كە پىموايى دىي بۆ دىدەنىم. وەلھاسل چاوەروانت بووم. دىمىترى فىدورۆويچ، ناھەقت نىيە سەرت لە غەريزەى من سوور بىمىنى، بەلام ئەمرو لە بەيانىيەو لە دلى دابووم دىي.

مىتيا كە بەلارەو لارەو دەيوىست دانىشى گوتى: «خاتون، بەراستى جىي سەرسوورمانە، بەلام بۆ مەبەستىكى زۆر گرىنگ ھاتوومەتە خزمەتتان... يانى سەبارەت بە مەبەستىكى زۆر زۆر گرىنگ، خاتون... تەنيا بۆخۆم و... بى ئەوئەى كات بەفىرۆ بچى...»

- دىمىترى فىدورۆويچ، دەزانم بۆ كارىكى زۆر گرىنگ ھاتووى؛ باسى ئىلھام و كەرامات لە گۆرپىدا نىيە. وەبىر ھىنانەوئەى كۆنەپەرستانەى مەبەستىكى مۆجزەئاساش نىيە (سەبارەت بە باوہ زووسىما ھەوالت پىگەيشتوئە؟) ئەو مەبەستىكى بىركارىيە: دواى ئەو ھەموو پۈوداوى بە سەر كاترىنا ئىوانا ھاتوو، نەتوانى خۆ لە ھاتن بپوئىرى؛ نەتوانى، نەتوانى، ئەويش يەقىنىكى بىركارىيە.

- مادام، راستییه کانی ژيانیکی راسته قینه، هەر ئه وه یه و بهس. به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م که...

- دیمیتری فیودوروویچ، گالته ناکه م، راسته قینه یه که. ئیستا ئیتر لایه نگری سه رسه ختی راستیم. زۆرم مۆجزه دیوه. بیستووته باوه زووسیمه مردووه؟
«نا، مادام ئه وه له توی ده بیستم.» میتیا تۆزی سه ری سوورما. ئالیووشای هاته وه بیر.

- شهوی رابردوو، بیهینه بهرچاوی خۆت...

میتیا په ریه نیو قسه کانی: «مادام، ناتوانم بیر له هیچ شتیک بکه مه وه، زه نیم به ستوویه تی. تووشی بارو دۆخیکی زۆر تالوتوون هاتووم، ئه گه ر یارمه تیم نه دهی به ریوی ده رده چم، بمبووره ره شوکیانه ده دویم، سه رم لی شیاوه...»

- ده زانم، ده زانم عه جمانت لی هه لگیراوه. چاره یه کی دیکه ت نییه و هه رچیت ده وی پیمبلی، تیتده گه م. ماوه یه کی زۆره بیر له چاره نووست ده که مه وه. دیمیتری فیودوروویچ، خستوومیته ژیر چاودیتری و زۆرم بیر لی کردوته وه... بروام پیکه، دیمیتری فیودوروویچ، من پزیشکی به ئه زموونی رۆحی تووم.

میتیا هه ولی دها به ئه ده ب بی، گوئی: خاتوون، ئه گه ر ئیوه پزیشکی خاوه ن ئه زموونن، منیش نه خو شیکی خاوه ن ئه زموونم، هه سته که م ئه گه ر له م لایه نه وه بیر له چاره نووسم ده که یته وه، کاتی له نیوچوون وه فریام دی، هه ر بویه ئیزنم بده لانیکه م باسی ئه و پیلانه تان بۆ بکه م که بۆ ئه وه ئاوا روو هه لمال دراوانه هاتوومه خزمه تتان... هیوای گه وره و گرانه ئیوه ن... خاتوون هاتووم تاکو...»

- مه یلی، ئه وه زۆر گرینگ نییه. به لام یارمه تی، تۆ یه که م که س نیت که یارمه تیم داوه. هه تمه ن ناوی ئه و کچه ی پوورزامت بیستووه، مادام بلیسمۆف. میرده که ی وه رشکه ست بوو، خۆت گوته نی «به ریوی ده رچوو.»
پیشنیارم پیکرد ده ستبکا به په روه رده کردنی ئه سپ، ئیستاش کاره که ی

به ده سته وه هاتووه و هه سته وه ته وه. دیمیتری فیودوروویچ، سه رت له په روه رده کردنی ئه سپ ده رده چی؟

میتیا هه سته سه ری و بجه برانه گوراندی: «مادام، هه ر باسی مه که، نا، من سه رم له و شتانه ده رناچی و ئه وه کاری من نییه. مادام، تکتا لیده که م گویم بۆ رادیتره و دوو ده قیقه ئیزنم بده ی هه موو شتیکت بۆ باسده که م، ته واوی پیلانه که ی خۆمت پی ده لیم که هه ر بۆ ئه وه ش هاتووم. چونکه ده رفه تم بۆ نه ماوه ته وه.»

میتیا، هه سته کرد مادام خۆخلاقۆف ده یه وه ی دیسان ده ستبکاته وه به قسه کردن، ده نگی هه لیتا و به و هیوایه ی قسه که ی پنبیری، هاواریکرد: «زۆر به په له م. له بهر ناچاری هاتووم... هیوای گه وره و گرانه توی، به وه په ری ناهومیدییه وه په نام بۆ ئیوه هیناوه و سی هه زار رۆبلم پیویسته به قه رز بده نی، بارمه یه کی زۆر باشیشت له لا داده نیم، بارمه یه کی جیی متمانه! به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م...»

«دوایی باسی ئه وه م بۆ بکه، دوایی!» مادام خۆخلاقۆف به ده سته ئاماژه ی کرد بیده نگ بی. «ده زانم ده ته وی بلی چی، پیشتریش پیمگوئی. بریکی بی قابیله تت پاره ده وی، سی هه زار رۆبل، به لام ده توانم زۆر له وه زیاترت بده می. دیمیتری فیودوروویچ یارمه تیتده ده م، به لام ده بی گویم بۆ شل که ی.»

میتیا دیسان هه ستایه سه ری و به تینوگورپکی ئاویتیه ی شادییه وه هاواری کرد: «مادام، گه وره یی له هه قی مندا ده که ی! خودایه گیان، زۆر شوکور. نه جاتت دام، پایویکت له مه رگیکی دلته زین، له گولله، نه جاتدا... هه تا ده مره له بیرم ناچی...»

مادام خۆخلاقۆف به بزیه کی شیرینه وه چاوی له میتیا بریبوو، گوئی: «زۆر له سی هه زار رۆبل زیاتر، یه کجار زیاترت ده ده می!»

- یه کجار زیاتر؟ به لام من ئه و هه موو پاره یه م پیویست نییه. ته نیا ئه و سی هه زار رۆبله چارنووسسازهم پیویسته و ده توانم له هه مبه ر ئه و گوژمه

پارەيەدا، لەگەڵ سەپاس و پىزانىنى لە پادەبەدەر بارمته دانىم. پيشنيارى پىلانىكتان پىدەكەم كە...

مادام خۇخلاكوڤ زال و لەخۆدەرچوو قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، بەسى كە. قسەكراو بىرايەو. بەلئىندا نەجات دەم، نەجات دەدەم. ھەر وەك چۆن بلىسمۆفم نەجاتدا، ئاوا تۆش نەجاتدەدەم. بىر و رات سەبارەت بە كانگەى ئالتون چىيە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ؟»

- سەبارەت بە كانگەى ئالتون؟ خاتون قەتم بىر لە شتى وا نەكردۆتەو. - بەلام من بەجىي تۆ بىرم لىكردۆتەو. يەكجار زۆرىشم بىر لىكردۆتەو. لە مانگى رابردووو تۆم خستۆتە ژىر چاوەدىرى. كاتى لەم دەورووبەرانەو تىدەپەپىت، سەد جار زياتر بىرم لىكردۆتەو و بە خۆم گوتووە: ئەو پىست ئەو پىاو بە توانايەيە كە دەبى بىر بە دواى كانگەى ئالتون. خودا تۆى بۆ ئەو كارە داناو. شىوھى رەوت و رۆيىنەكەشت دلىاي كردووم، سوپ دەزانم و بەو ئاكامە گەيشتووم كە تۆ ئەو پىاوھى كە گانگى ئالتون دەدۆزىيەو.

مىتيا بە پىكەنىنەو گوتى: «بە شىوھى رەوت و رۆيىنما، مادام؟» - بەلى، بە شىوھى رەوت و رۆيىنما. حەتمەن حاشاى لىدەكەى كە بە رەوت و رۆيىنى كەسىكدا دەتوانى لە خووخدەى بگەى؟ زانست ئەو بىرۆكەيەى سەلماندووە. من ئىستا لايەنگرى زانست و راستەقىنەخووزىم. دواى ئەوھش مەسەلەى باوھ زووسىما زۆرى تووشى پەروشى كردووم. لەمپوش بە دواوھ راستەقىنەخووزم و دەمھەوى خۆم بۆ قازانج و بەرژوھەندى گشتى تەرخانكەم. من ماريچە كراوم. تۆرگنىف گوتەنى: «ئىتر بەسە!»^۱ - بەلام، خاتون ئەو سى ھەزار رۆبلىھى دەستودلبازانە بەلئىت پىدام، بە قەرز بىمەيە...

مادام خۇخلاكوڤ خىرا قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، خەمى ئەوھت نەبى، وەبزانە لەگىرفانتدايە. نەك سى ھەزار بەلكو سى ملوین. ئەویش لە ماوھەيەكى زۆر كورتدا. ئەو بىرۆكەيە پىشكەش بە تۆ دەكەم: كانگەى ئالتون دەدۆزىيەو، مال و سامانى زۆر پىكەوھ دەنىي، دەگەرئىتەوھ و دەبىتە رىبەر. پامان دەپەرىنى و بۆ شتى چاكتەر رىنوئىنمان دەكەى. بۆ ھەموو شتىكى خۆمان بكەينە مشتى جوولەكانەوھ؟ ھەموو چەشنە دامەزراوھ وشوین و بنكەى كرىن و فرۆشتن وەرپى دەخەى. يارمەتى لىقەوماوان دەدەى و ئەوانىش دوغاي بەخىرت بۆ دەكەن. ئىستا سەردەمى ھىلاسنە، حايلیە دىمىترى فيؤدۆرۆويچ. ناوبانگ دەردەكەى و بوونت بۆ وەزارەتى دارايى - كە ئىستا زۆر لە بارودۆخىكى خراپدايە - زۆر پىويست دەبى. بىبايەخ بوونى رۆبل شەوانە ناھىلى خەو بچىتە چاوم. جەنابى دىمىترى، خەلكى لەو رۆوكارەيانم ناگەن...»

دىمىترى فيؤدۆرۆويچ دلى ناخۆش بوو، پەرييە نىو قسەكانى: «مادام، مادام! رەنگە ئەو ئامۆژگارىيەى ئىوھ، ئەو ئامۆژگارىيە حەكىمانەتان لە گوئى بگرم و بەكاربىنم، مادام... رەنگە وەرپىكەوم... بەرەو كانگە ئالتون... دىمەوھ و لەوبارەوھ قسەى لىدەكەين... لە راستىدا پىت لىنابىرم، زوو زوو دىم... بەلام ئىستا ئەو سى ھەزاررۆبلىھەم... ئاخ نازانى چەندە لە تەنگژەدام. ئەو پارەيە رزگارم دەكا، ئەگەر بتوانى ئەمپۆ... دەزانى چى ئەمپۆ ئىتر دەرفەتم بۆ نەماوھ... ئەمپۆ ھەرچۆنىك بى دەبى...»

مادام خۇخلاكوڤ بە لەبىكى توندوھ پەرييە نىو قسەكانى: «بەسى كە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ ئىتر بەسى كە! قسە لەوھەيە دەچى بە دواى كانگەى ئالتوندا يان نا؛ بە تەواوى بىيارتداوھ؟ راست و رەوان جوابدەوھ.»

- خاتون دەستم لىراگرە... ھەر كوئىت پىخۆشبى دەچم... بەلام ئىستا... مادام خۇخلاكوڤ گوراندى: «سەبركە!» ھەستا سەرىپى و ھەلات بۆلاى دۆلابىكى جوان كە چەند چەكەجەى ھەبوو چەكەجەكانى دەكىشايەوھ و بەپەلە بە دواى شتىكدا دەگەرا.

1- تۆرگنىف بەو چەشنە مائاوايى لە ئەدەبىيات دەكا «۱۸۶۲» ھەلبەت ھەتا كاتى مەرگ (۱۸۸۳) درىژەى بە نووسىن دا.

میتیا که وتبووه دلّه کوتی و له دلی خویدا دهیگوت: «سی هه زار پۆبل،
ئه ویش خیرا... به بی هیچ بارمه و... به وه ده لین جوامیری! ئه وه یه ژن.
حه یفی زور قسه دهکا!»

مادام خۆخلاقۆف به شادی هه لات بۆلای میتیا و گوتی: «ئه وه تا! خه ریک
بووم له وه ده گه رام!»

سوورپه تیکی زیوینی چکوله بوو به دزوویه که وه کرابوو. وه ک ئه وانیه
هیندی جار به خاچه وه له ملی ده که ن.

مادام خۆخلاقۆف به رووخوشیییه وه دریژه ی به قسه کانی دا: «ئه مه هینی
کییۆفه، له پاش شه هیدی پیروژ باربارا به جی ماوه. بینه با بیکه مه ملت.
به وه وه ده تیرم به رهو ژیا نی نوئ و کاروباری نوئ.» ده زوو ه که ی له ملی
کرد و سوورپه ته که ی له سه ر سنگی میتیا راسته و پاسته کرد. میتیا به
شله ژاوی سه ری داخست و له ژیر بۆینباخه که و یه خه ی کراسه که یه وه
خستیییه ژووری.

مادام خۆخلاقۆف ههستی به سه رکه وتن ده کرد و شاد و لیو به بزه له
سه ر جیگا که ی دانیشه وه و گوتی: «ئیس تا ده توانی وه ریکه وی.»

- خاتوون، من به جارێ که وتوو مه ته ژیر کارتیکه ری. به راستی نازانم
چۆنتان سپاس لیکه م... ئه وه هه موو چاکه یه تم بۆ قه ره بوو نا کریته وه، به لام...
خۆزگه ده تزانی کات بۆ من چه نده به نرخه... ئه وه پارهییه که له بهر ئه وه
بوومه ته به رمنه تی ئیوه... خاتوونی هیژا، ئیس تا که ئه وه چاکه گه وره یه م له گه ل
ده که ی و گه وره ییی خۆت نیشاندده ی (میتیا به پیی پالنه ریکی کتوپر گوتی)
ئیزن بفرموون به راشکاوی عه رزتان بکه م... ئه گه ر له میژه له وه ئاگاداری...
له م شاره که سه یکم خۆش ده وی... خه یانه تم به کاتیا کردوه... بلیم کاترینا
ئیوانا باشتره... زور ناپیاوانه بی حورمه تیم پیکردوه، به لام چبکه م ناشقی
ژنیکی دیکه بووم... مادام ئیوه ش په نگه رقتان له و ژنه بی، چونکه ئاگاداری
هه موو شتیکی، به لام به هیچ شیوه یه ک ناتوانم واز له و ژنه بینم. هه ر بۆیه
ئیس تا ئه وه سی هه زار پۆبله...

مادام خۆخلاقۆف به له بزیکه ته واو لیبراوانه په پیه نیو قسه کانی:
«دیمیتری فیودورویچ، ده ست له هه موو شتیکی هه لگه ره. واز له و شتانه بینه.
به تایبه ت ژنان. ئامانجی تو کانگای ئالتوونه و له وی ژن جیی نییه. دواتر که
ده وله مه ند بووی و ناوبانگت ده رکرد، کچی دلخوازی خۆت له باشترین
کۆمه لگادا په یدا ده که ی. ئه وه کچه ش، کچیکی روو کراوه ی ئه مپۆیی ده بی،
کچیکی خوینده وار و خاوه ن فام و شعوو ر. تا ئه وه کاته مه سه له ی ژنان
چاره سه ر ده کری و ژنی نوئ و ئه مپۆیی سه ره له ده ن.»

«خاتوونی به ریز جاری له وه گه پین، باسی ئه وه مه سه له یه هه ر مه که.»
میتیا به نیشانه ی پارانه وه ده ستی لیک هه لپیکا.

- دهنای زوریش گرینگه، دیمیتری فیودورویچ راست ئه وه شته یه که
پیوستت پییه تی، ئه وه شته ی ئواتی بۆ ده خوازی. ئه گه رچی خۆت لیکیان
ناکه یته وه. من به هیچ شیوه یه ک دژی بزوتنه وه ی ئیستای ژنان نیم.
سه رکه وتنی ژنان و ئازادیی سیاسی ژنان له داها توویه کی نزیکا ئامانجی
سه ره کیی منه. دیمیتری فیودورویچ، خۆشم کچیکم هه یه، له وه باره وه خه لک
نامناسن. سه باره ت به وه ش نامه یه کم بۆ ئه شچیدرین² نووسی. ئه وه نووسه ره
زور شتی فیرکردووم، سه باره ت به شاره زاییی ژن. هه ر بۆیه سالی رابردوو
وه ک نه ناسراویک نامه یه کی دوو دیریم بۆ نووسی: «نووسه ری
خۆشه ویست، له لایه ن ژنیکی مودیرنه وه، ماچته ده کم و له ئامیزت ده گرم،
خۆپاگر به...» پاشان ئیمزام کرد «دایکیک.»

پیموابوو به «دایکی سه رده م» ئیمزای که م باشه، له وه ش دوو دلبووم،
به لام ئاخیری قه ناعتم به «دایک» ی وشک و خالی کرد. چونکه زیاتری
جوانیی ئه خلاق ی تیدا یه. له وانه بوو وشه ی «سه رده م» پۆژنامه ی سه رده می

2- م.ئی. سالنیکوف ئه شچیدرین (1826-1889) ته نزنووس و پۆژنامه نووسی رووسی وته بیژی
لیبراله کان و سه رنووسه ری پۆژنامه ی سه رده م، که له 1866 به هوی سانسۆره وه داخرا. ئه وه
رووداوه ش بۆ ئه وه زه بریکی گران بوو. دواتر یادداشته کانی ولاتی باوکی بلاو کرده وه.

وہبیر بینیتہ وہ - بیرہوہریی تالوتوونی سانسور... خودایہگیان، تو چیت له سہردایہ؟

میتیا ئاخری له جیی خوی ہستا و له ہمبہریدا ہردوو دەستی ہلپیکا و بہ پارنہ وہیہکی ہیوابراوانہ وہ ہاواریکرد: «خاتون! ئیوہ وہگریانم دەخن، ئەگەر لەوہ زیاترم ماتل بکەئ و گەورہییی خۆت...»

- ئەرئ بگری دیمیتری فیودورویچ، بگری، چونکہ ہستیکى بہرزہ... ریگاہیہکی ئاوات بۆ کراوہتہوہ! گریان سوکنایی بہ دلت دەبہخشی و دواى ئەوہ بہ شادی کردن دەگەرئیتہوہ. بہ ہشتاو له سیبریاوہ دیی بۆلام تاکو لەو شادییہتدا منیش بەشدار بم...

میتیا له ناکاو گوتی: «بہلام ئیزنم بدہیہ، بۆ دوایین جار تکات لیدہکەم، پیمبلئ، ئەو پارہیہی ئەمرو بہلینت دامئ، پیمدہدہئ؟ دەنا بفرمون کەئ بیئہوہ بۆ وەرگرتنئ؟»

- دیمیتری فیودورویچ، کام پارہ؟

- ئەو سئ ہزار رۆبلہی بہلینیت پیدام... ئەویش ئاوا دەست و دلہازانہ. مادام خۆخلاقوف بہ سہرسام بوونیکى شینہییہوہ گوتی: «سئ ہزار رۆبل، رۆبل؟ ئەیہرۆ کوا، من سئ ہزار رۆبلم لەکوئ بوو.» میتیا حہپہسا.

- چۆن ہەر ئیستا نہتگوت... گوتت... گوتت وەبزانہ ہەر ئیستا له گیرفانت دایہ...

- ئەیہرۆ، له مہبہستم نہگہیشتی دیمیتری فیودورویچ لەو بارہوہ له مہبہستم نہگہیشتی. من باسی کانگای ئالتوونم کرد. راستہ بہلینئ زیاتر و لەرادہبہدہرترم پیدای، ئیستا وەبیرم ہاتہوہ، بہلام من مہبہستم کانگای ئالتوون بوو.

دیمیتری فیودورویچ، بہ شیوہیہکی گہوجانہ گوتی: «بہلام پارہ؟ ئەو سئ ہزار رۆبلہ؟»

- ئەیہرۆ، ئەگەر مہبہستت پارہیہ، ہەر نیمہ. تاقہ کۆپکیکیش شک نابہم. لەگەل وەکیلہکەم له سہر پارہ کیشمان لی پەیدا بووہ و لەم رۆژنہدا پینجسہد رۆبلم له میوسوف قەرز کردوہ. نا، نا، باسی پارہ ہەر مہکە. خۆشت دەزانئ ئەگەر بشمبواہ پیمنہدەدای. جارئ عادەتم وایہ قەت پارہ بہ قەرز نادەم. چونکہ پارہ بہ قەرزدان یانی له دەستدانئ دۆست و ئاشنا. بہتایبہت تو، ہەر ناتدەمئ. بۆیہش قەرزت لەگەل ناکەم چونکہ خۆشم دەویئ و دەمہوئ نہجاتت دەم. تو پیوستیت بہ شتیکى دیکہیہ، کانگہی ئالتوون، کانگہی ئالتوون، کانگہی ئالتوونت پیوستہ!

میتیا گوراندی: «بہ جہندەم، ہەر نامہوئ!» بہہیز و قەوہتی خوی مشتیکى بہ میزکەدا کیشا.

مادام خۆخلاقوف بہ شلہژاوی ہاواریکرد: «ئہی رۆ!» ہللات بۆ ئەوسەرى ژوورہکە.

میتیا تفیكى له عەرزہکە کرد و بہ تالووکە له وەتاغەکە ہاتہدەری. له ماللہکەش دەرپەری و پئی نایہ سہر شەقام و له تاریکیدا بزر بوو! وەک شیت و ماخولیا ہنگاوی دەنا و له سینگی خوی دەدا، راست لەو شوینہی دەدا کہ دوو رۆژ لەمەوبەر له ہمبەر ئالیووشادا، دوایین جار له تاریکیدا، له سہر ریگاکہ تووشی ہات. ئەو لەسینگدانہ و لەو شوینہی، چ مانایہکی بوو، مہبہستیشی لەو کارہ چ بوو. ئەو شوینہ، لەو کاتہدا، رازیک بوو ہیچ عەبدولبہشەریک نہیدەزانئ چییہ و ئالیووشاش ہەر نہیدەزانئ. بہلام ئەو رازہ بۆ ئەو مانای ئابرووچوون و شوورہی بوو؛ مانای لە نیو چوون و خۆکوژی. ئەو بریارہشی دابوو. ہلہبەت ئەگەر نہیتوانیبایہ ئەو سئ ہزار رۆبلہ بہ کاترینا ئیوانا بداتہوہ، نہتوانئ ئەو شوورہییہ لە سنگی و لەو شوینہی سینگی دەرہینئ، کہ تووشی ئازاری ویزدانئ کردبوو. بریارہکەئ دہبردہ سہر و خوی دہکوشت. دواتر سہر لەبەرى ماجہراکہ بۆ خوینہران روون دەبیتہوہ. بہلام ئیستا کہ دوایین ہیواى خوی لەدەستداوہ، ئەم پیاوہ کہ پوالہتەن ئاوا بہہیز دیار بوو، کاتیک چەند ہنگاویک لە مالئ خۆخلاقوف

دوور كهوته وه دای له پرمه ی گریان. ههنگاوی دهنه و بی ئه وه ی بزانی چ دهكا و بۆكوی دهچی، به له پی دهستی فرمیسی دهسری. ئاوا به شله ژاوی گه یشته گۆره پانه كه و له ناکاو خوی دا به شتیكدا. دهنگی ناله ی پیریژنیکی هاته گوی كه به عهرزیدا دابوو.

- ئه وه بۆ واده كه ی خودابترگی، خه ریک بوو بمرکۆژی! بۆ چاو له بهر پی خۆت ناکه ی، هیچو پووچ؟

میتیا به و تاریکییه پیریژنه ی ناسیبه وه، هاواریکرد: «ئه وه توی!» کله تیکی پیر بوو، خزمه تی به سامسانوف دهکرد، میتیا رۆژی پیشوو دیبووی.

پیریژنه ش به له بزیکه ته واو جیاواز گوتی: «کاکه به ریز ئیوه کین؟ به و تاریکه ناتناسمه وه.»

- تو کله ته که ی مالی کوزماکۆزۆویچ نیت؟

- با، خۆم، به په له ده مویست بچم بۆ مالی پرۆخوویچ... به لام ئیستا ئیوه ناناسم.

میتیا که دله راوکی به جارێ هۆشی لی بریبوو، گوتی: «خاتونی به ریز، پیم بلێ ئاگرافنا ئه لکساندر فنا ئیستا له لای سامسانوفه؟ چهند سه عات له مه وه بهر هه تا به رده رگا له گه لی هاتم.»

- گرووشنکا! هات به لام دواي تاویک رۆیشت.

میتیا گوراندی: «چی؟ رۆیشت؟ کهنگی رۆیشت؟

- هه ر ئه و کاته ی هات. یه ک دوو دهقیقه راوهستا و رۆیشت. قسه یه کی بۆ کوزماکۆزۆویچ گیرایه وه و وه پیکه نینی خست و پاشان به په له هه لات.

میتیا گوراندی: «نه گبه تی، درۆ ده که ی!»

پیریژنه قیژاندی: «های! های!» به لام میتیا غه یب بوو بوو.

میتیا به پرتاو به ره و مالی گرووشنکا هه لات. کاتیک گه یشته ئه وئ، گرووشنکا به ره و ماکرۆیه وه رێ که وتبوو، چاره گیک دواي رۆیشتنه که ی بوو. فینیا له گه ل دایه گه وره ی، ماتریونا، که ئاشپه زیکی پیر بوو، له چیشخانه که

دانیشتبوون، سه روان خوی کرد به ژوو رییدا. فینیا هه رکه چاوی پینکه وت قیژاندی.

میتیا گوراندی: «قیژه قیژ مه که، له کوئییه؟» به لام بی ئه وه ی دهرفه تی قسه کردن به فینیا ترس لینیشتوو بدات، له بهر پیندا سه ری نایه زه وی.

- فینیا گیان تو گیانی مه سیح پیم بلێ له کوئییه؟

فینیا به سویند و حاشا وه گوتی: «نازانم. دیمیتری فیودورۆویچی به ریز، نازانم. ئه گه ر بشمکوژی ئیختیار ته هیه، به لام ناتوانم پیتبلیم. خۆت چهند سه عات له مه وه بهر له گه لی رۆیشتیه ده ری...»

- ئه و گه راوه؟

- راستت ده وئ نا، به خودا نه گه رایه وه.

میتیا هاواریکرد: «درۆ ده که ی. به و ترسه تدا ده زانم له کوئییه.»

میتیا ده رپه ری بۆ ده ری. فینیا له گه ل ئه وه ی نیوه گیان بوو بوو له ترسانا، گه شایه وه که ئاوا به ئاسانی نه جاتی بوو بوو. به لام ده بزانی میتیا له بهر په له په ل فریا نه که وتوو، دهنه سه د رۆحی پینبوايه رۆحیکی ده رنه ده برد. به لام میتیا به و هه لاتنه کتوپره ی و به و کرده وه چاوه پروان نه کراوه ی فینیا و ماتریونای تووشی سه رسوورمان کرد. ئاونگیکی برنجی له سه ر میزه که بوو، ده سکا ونگه که ی له نیویدا بوو، ده سکا ونگیکی چکوله ی برنجی، دریژییه که ی بستیک ده بوو. میتیا به ده ستیکی ده رگا که ی کرده وه و به ده سه ته که ی دیکه ی ده سکا ونگه که ی نایه گیرفانی و هه لات.

فینیا له گه ل ئه وه ی دهستی هه لینا هاواریکرد: «خودایه! ئه و ده یه وه ی که سیک بکووژی!»

(۴)

له تاريكيدا

هەلەهات بۆ كۆي؟ وادياره گرووشنكا «جگه له مالى فيودورپاولوويچ بۆ هيچ كوييهكى ديكه نهچوو! رهنكه هەر له مالى سامسانوفه وه هەلاتى بۆلای ئەو، ئىستا ئەوهى لى پوون بوو. هەموو فيل و تەلەكەكەى ئاشكرا بوو...» هەموو ئەوانه وهك گىژه لوكه له ميشكى هالان. بەرهو مالى ماریا كاندراتفنا نهچوو، «پتيويست نهبوو بچى بۆ ئەوى... چوونى ئەوى ريزهيه كيش پتيويست نهبوو... چونكه ئەوان به هەلەداوان دەچوون و هەوالەكەيان رادهگەياندا... ماریا كاندراتفنا به ئاشكرا دەستى لهو دۆلاب و دەهۆيهدا بوو. ئىسمير دياكوفيش، بەلى ئەويش، هەموويانيان كرپيووا!»

پيلانتيكى ديكەى دارشت: دەوریکى مالى فيودورپاولوويچ ليدا و له كۆلانهكە تپهري، به هەلاتن بەرهو شهقامى ديمترقيسكيدا گهرا. پاشان له پردى چكۆله پهرييهوه و راست به كۆلانه چۆلهكەى پشتهوهدا رۆيى، كۆلانتيكى چۆلوھول كه هاتوچۆي به سەر وه نهبوو، لايەكى تەيمانى جيران باخهكه بوو، لايەكەى ديكەشى نەرده و پرژينى باخهكەى فيودور پاولوويچ بوو. بۆ چوونه نيو باخهكەى باوكى شوينتيكى هەلبژارد، واديار بوو هەر ئەو شوينه بوو. وهك دەيانگوت. كه ليزاوتاي بۆگهنيو كاتى خۆي پييدا هەلگهرا بوو. ئەم بيرۆكەيهش خودا دەزانى بۆ. بەزەينيدا هات. «ئەگەر ئەو توانييتى لهو نەردانه وەسەرکهوى، منيش دەتوانم.» له راستيدا خۆي هەلدا و هەر لەريوه و بە ئاسانى دەستى له لای سەررووى نەردهكه گیرکرد. پاشان چالاكانه پييدا هەلگهرا و له سەر لاتەنيشت دانیشت. لهو نزیکانه، له نيو

باخهكهدا هەمامتيكى ليوو، بەلام له سەر نەردهكانهوه پهنجیره رووناكهكەى مالى فيودور پاولوويچيش ديار بوو، «بەلى، چرای ژوروى خەوهكەى باوكى نهكوژابۆوه، گرووشنكا لهوييه!» به سەر نەردهكاندا بازیدا ئەوديو. ئەگەرچی دەيزانى گريگورى و ئىسمير دياكوف هەردووکیان نهخوشن و هيچكەس گويى له ترپەى پتي نابى، بەلام به شينوهيهكى غەريزى خۆي شاردهوه، ئارام لهجى خۆي راوهستا و هەستى راگرت. بيدنگيهكى قورس ولاتى داگرتبوو. واديار بوو پيلانهكەى تائيره به دل بوو. «له هيچ لاخشپهيهك نايه، جگه له ويرهويرى بيدهنگى،»^۳ ئەم ديره لهبەر هۆيهك بەزەيندا تپهري. «خودا بكا كەس گويى له تپهى پيم نهبوو بى كاتيک به سەر نەردهكاندا بازمد! پيشم وانیه كەس گويى ليوو بى.» دواى تاويك راوهستان، بەئەسپايى به سەر گژ و گياى باخهكهدا هەنگاوى ناخۆي له داروبنچكهكان لادهدا. به پيدزكه لاقى دادهنا و گويى له خشپهى بهئاسته مى هەنگاوى خۆي بوو. تا گەيشته بەر پهنجەرکه پينج دەقيقهى خاياند. وهبيري هاتهوه راست له بن ديوارى بەر پهنجەرکهدا چەند بنجه تووترک و فندقى سپى ليه. دەرگای لای دەستهچەپى مالهكه داخرا بوو. كاتى تپهريين به وردى سەرنجى دابوو. ئاخري خۆي گەيانده بنچك و دەوهنهكان و له بنیاندا خۆي هەشاردا. پشوو له سنگيدا راگرت. لەدلى خويدا: «ئىستا دەبى سەبر بگرم، با ئەگەر گوييان له تپهى پيم بوو بى دنيا بن... خودا بكا كوخين و پشمين لام لى لادەن.»

دوو دەقيقه هەستى راگرت. دلى به پرتا و ليدهدا، چەند ساتيک لهوانه بوو هەناسەى راوهستى. لهبەر خۆيهوه گوتى: «وادياره، ئەم دلەتەپييهم تەواو نابى، ئيتەر ناتوانم راوستم.» لهبن سيپهري بنچکيدا چەقيبوو. شهوقى پهنجیرهكه له لای پيشهوهى بنچكهكەى دابوو. ورتەيهكى ليوههات و نەشيزانى بۆ: «ئەو دەنكه فندقه سپيانه چەنده سوورن!» به ئەسپايى و پيدزكه له

3- وهگريرايكى ناراستهوخۆ له ديره شيعريكى پووشكين، له زمان «رۇسلان قولى يۇدميلا» وه. ئەسلى ديره شيعرهكه ئاوايه: «بیر دهکاتهوه... بيدهنگى ويرهويرى دى.»

پهنجیرهکه نزیك بۆوه و له سهر نووكی لاقی خۆی هه‌لینا. چاوی به ژووری خه‌وه‌كه‌ی باوكیدا گێرا. وه‌تاغیكی گه‌وره نه‌بوو، په‌رده‌یه‌کی سوور كرده‌بوو به‌دوو به‌شه‌وه. فیو‌دۆرپاولوویچ به‌وه‌په‌رده‌یه‌ی ده‌گوت «چینی» وشه‌ی «چینی» له‌زه‌ینی دیمیتری ده‌رپه‌ری و له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌یه.» چاوی له‌ فیو‌دۆرپاولوویچ كرد جله‌ خه‌ویكی هه‌وریشمین و ږی ږی له‌به‌ردا بوو. كه‌ میتیا ئه‌وه‌ی پښتر نه‌دیوو. به‌نه‌ خوینیکي هه‌وریشمینی گولنگه‌ داریشی له‌ نیو‌قه‌دی به‌ستبوو. كراسیكی خاوین و جوانی كه‌تانیی به‌ دوگمه‌ی زێږینه‌وه له‌ به‌ردا بوو، له‌ به‌رۆكی ئاوه‌لای جله‌ خه‌وه‌كه‌یه‌وه دیار بوو. فیو‌دۆرپاولوویچ ئه‌و په‌رۆ سووره‌ی له‌ سه‌ری پێچابوو كه‌ میتیا دیتبوی.

میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «چۆنی خۆی ڤازاندۆته‌وه و نه‌خه‌وتوه.» باوكی له‌ نزیك په‌نجیره‌كه‌ ڤاوه‌ستا. له‌وه‌ش ده‌چوو نوقمی بیر و خه‌یال بئ. له‌ ناكاو سه‌ری هه‌لینا، تۆزئ هه‌ستی ڤاگرت، كه‌ زانیی هه‌یج خه‌شپه‌یه‌ك نایه، چو بۆلای میزه‌كه‌ و له‌ تۆنگه‌له‌كه‌ نیوه‌ په‌رداخیکي براندی تیگرد و نای به‌ سه‌ریه‌وه. پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لكیشا و ساتیک ئارام ڤاوه‌ستا. به‌ شله‌ژاوی ږویی بۆ به‌ر ئاوینه‌ بالانۆینه‌كه‌. به‌ ده‌ستی ڤاسته‌ی په‌رۆ سووره‌كه‌ی تۆزئ له‌ سه‌ر نیو‌چاوانی هه‌لكیشا و چاوی به‌ برین و هه‌لتۆقیوییه‌کانی ته‌ویل و لاجانگیدا گێرا كه‌ هه‌شتا چاك نه‌بووبونه‌وه. میتیا له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «به‌تاقی ته‌نیا، دیاره به‌ ته‌نیا.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ ئاوینه‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه، له‌ ناكاو هاته‌ به‌ر په‌نجیره‌كه‌ و چاوی له‌ ده‌ری كرد. میتیا خه‌را به‌ره‌و تاریکی خوشی. «له‌وانه‌یه‌ گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌ بئ.» به‌ دل‌گوشراوی بیركرده‌وه: «ڤه‌نگه‌ ئیستا خه‌وی لیکه‌وتبئ.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ په‌نجیره‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه. «بۆ دیتنی ئه‌و له‌ په‌نجیره‌كه‌وه ده‌روانی، كه‌وايه ئه‌و له‌وی نییه. ده‌نا بۆ له‌خۆڤا چاو له‌ تاریکی ده‌برئ. ئارواقارای لئ هه‌لگیراوه.» میتیا خه‌را گه‌ڤایه‌وه جیگاكه‌ی پښسووی و چاوی له‌ نیو وه‌تاغه‌كه‌ بری. پیره‌پیاو وا دیاره هیوابراوانه، له‌ پشت میزه‌كه‌

دانیشتبوو. ئاخری هه‌نیشکی له‌ سه‌ر میزه‌كه‌ دانا و ڤوومه‌تی ڤاسته‌ی نایه سه‌ر له‌پی ده‌ستی. میتیا به‌ وردی و تامه‌زۆیی چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرت. دیسان دووڤاتیکرده‌وه: «به‌تاقی ته‌نیا، به‌ ته‌نیا! ئه‌گه‌ر گرووشنكا لیره‌ بوايه، وا نه‌ده‌بوو.» سه‌رسام بوون له‌وه‌ی گرووشنكا له‌وی نییه، خه‌میکی سه‌یر و گه‌وجانه‌ دل‌ی داگرت. هه‌ر له‌ږیوه‌ دل‌خۆشیی خۆی دایه‌وه: «مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نییه‌ كه‌ لیره‌ نییه، به‌لام مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌یه‌ لیڤروون نییه‌ لیره‌یه‌ یان نا.» میتیا دواتر وه‌بیری هاته‌وه‌ له‌و ساته‌دا زه‌ینی له‌ ڤاده‌به‌ده‌ر ڤووناك بوو، له‌ هه‌موو شتیکیش ده‌گه‌یشت. به‌لام دل‌ه‌ڤاوكی و خه‌م و دڤدۆنگی جار له‌گه‌ل جار زیاتر دل‌ی داده‌گرت. «بلیی لیره‌ بئ یان نا؟» ئه‌و گومانه‌ ڤر له‌ سه‌ره‌ته‌ دل‌ی داگرت و له‌ ناكاو ڤیاریدا، ده‌ستی برده‌ پښی و به‌ نه‌رمی له‌ شووشه‌ی په‌نجیره‌كه‌ی دا. هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی له‌گه‌ل ئیسیمیر دیاكۆف قه‌راری دانا، دوو جار هیواش و پاشان سی جار به‌ توندی، ته‌ق. ته‌ق. ته‌ق. كه‌ ماناكه‌شی ئه‌وه‌ بوو، «گرووشنكا لیره‌یه‌!» پیره‌پیاو داچله‌کی، سه‌ری هه‌لینا و به‌په‌له‌ ده‌رپه‌ری و هات بۆبه‌ر په‌نجیره‌كه‌. میتیا به‌ره‌و تاریکیه‌كه‌ خوشی. فیو‌دۆرپاولوویچ په‌نجه‌ره‌كه‌ی كرده‌وه و ملی كیشا ده‌ری.

به‌ سه‌رته‌یه‌کی له‌رزۆك گوتی: «تۆی گرووشنكا؟ تۆی؟ له‌كوئی فریشته‌كه‌م، له‌كوئی؟ تینوتاو وه‌ هه‌ناسه‌ڤرکئی خستبوو.

میتیا بۆی ده‌رکه‌وت «به‌تاقی ته‌نیا.»

پیره‌پیاو دیسان به‌ نه‌رمی هه‌رای كرد: «له‌كوئی؟» زیاتر سه‌ری كیشایه ده‌ری وه‌تا شانی له‌ ده‌ری بوو چاوی به‌ ڤاست و چه‌پدا گێرا. «وه‌ره‌ بۆ ئیره، دیارییه‌کی چكۆله‌م بۆ داناوی، وه‌ره‌ با نیشانتی ده‌م...» میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «مه‌به‌ستی ئه‌و سی هه‌زار ڤۆبله‌یه.» - ئاخ‌ له‌ كوئی؟ له‌به‌ر ده‌رگاكه‌ی؟ هه‌ر ئیستا دیم ده‌یکه‌مه‌وه.

پیره‌ پیاو سه‌ری له‌ په‌نجیره‌كه‌ هه‌نابوو ده‌ری و به‌لای ڤاستدا ده‌یروانی، بۆلای درگایه‌ك كه‌ به‌ره‌و ڤووی باخه‌كه‌ ده‌کرایه‌وه. چاوی له‌ تاریکیه‌كه‌ ڤیوو و هه‌ولی ده‌دا تارماییه‌ك ببینی. ساتیکی دیکه، بئ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی

وہلامی گرووشنکا بی، حەتمەن ھەلەدەھات بۆ کردنەوہی دەرگاگە. میتیا بی، ئەوہی لەجیی خۆی جوولە بکا، چاوی لیدەکرد. لاسەری پیرەپیاو و بەرخەبە شۆرەکە و لووتە قەلەنگییەکە، میتیا پێی خۆشبوو کویر بی و نەیبینی. لیوی بە پیکەنینکی تامەزرۆ دەلەرییەو، کە شەوقی چرای ژوورەکە لەلای چەپەوہ لە روخساری دابوو و میتیا دەیدی. رقتیکی ئەستور لە ناکاو دل میتیای داگرت و خوین بەری چاوی تەنی: «ئێستا ئەو رەقیبە، پیاویک کە ئازاری دەدا و ژیان لیتا لکردبوو و وەزالە هیئابوو!» ئەم رەقەش ھەر ئەو قینە ئەستور و لەناکاوی چوار رۆژ لەمەوبەری نیو خانەباخەکە بوو کە ئالیووشا لە وەلامی ھەر شەھەیدا گوتبووی: «چۆن دەتوانی بلێی باوکی خۆت دەکوژی؟»

ئەویش گوتبووی: «نازانم، نازانم، رەنگە بیکوژم، یان نەیکوژم. بەداخەوہ لەو کاتەدا، بەو دەمووچاوە قیزەونەییەو، بەجاری ئارواقارام لی ھەلەدەگری. رقم لەو بەرخەبە و کەپوو و چاوانە و ئەو تالەبزە حیژ و تۆلانەییەتی. بیژم لی ھەلەدەستی. ھەر لەو دەترسم، ھەر بۆیە دەترسم وام لی بی نەتوانم خۆم راگرم و...»

ئەو ھەستە تال و قیزەونە ئیتر تاقەتی لی بریبوو. میتیا ئیتر ھۆش و ئیختیاری نەمابوو. لە ناکاو دەسکاونگەکە لە گیرفانی دەرھینا.

میتیا دواتر خۆی گوتی: «لەو کاتەدا خودا خستبوومیە ژیر چاوەدیری.» لەو کاتەدا گریگوری بە نەخۆشی لە پێخەفەکە ھاتە دەری. سەر لە ئیواری دەوا و دەرمانیان پیدابوو، کە ئیسیمیر دیاکوف بۆ ئیوان فیودورۆویچی باسکرد. گریگوری لەشی خۆی بە ماجوومیکی دروستکراو بە ودکا و دەمکراویکی گیایی دامالییوو، ماجوومەکە زۆر بە قەووت بوو، پاشماوہکەشی دواي ئەوہی مارتای ژنی «دووعایەکی تاییبەت»ی بەسەردا خویند و فووی لیکردبوو، خواردبوویەو و خزابووہ جیوبانەکەییەو. مارتا ئیگناتیفناش

قومیکی لیخواردبووہ و چونکە عادەتی بە خواردنەوہی مەشرووب نەگرتبوو، وەک مردوو لە پال میژدەکەیدا تخیل بووبوو.

بەلام گریگوری، شەوی لە ناکاو خەبەری بووہ و دواي تاویک ھەستا و لە سەر جیوبانەکە دانیشت، ژان و برکیکی تاقەتەر لە پشت و کەلەکەیی گەرابوو. دواي ئەوہی تۆزی دانی بە خۆیدا گرت ھەستا سەرپی و خۆی پۆشتە کردەوہ. رەنگە وەبیری ھاتبیتەوہ، خەوی لیکەوتووہ و مالەکە «لە کاتیکی ئاوا پر مەترسیدا» بەبی کیشکچی ماوہتەوہ، بۆیە تووشی ئازاری ویزدان بوو. ئیسیمیر دیاکوفیش نەخۆشی کەلەلا و کۆلەکوترای کردبوو و لە وەتاغەکەیی دیکە جوولەیی لیبابوو. مارتا ئیگناتیفناش نەدەبزووت. گریگوری چاویکی لیکرد و لەبەر خۆییەو گوتی: «کوا تۆ قەووت بەو ماجوومە دەشکی ژنەتیوہ.» بە نالە نال ھاتە دەری و گەیشتە سەر قالدەرمەکان. بیگومان دەبویست لە سەر پلیکانەکانەوہ چاویک بە حەوش و بانەکەدا بگری، چونکە بەحال دەیتوانی بەرپیدا بڕوا. ژانی پشت و لاقی راستەیی برستی لیبیبوو. بەلام لە ناکاو وەبیری ھاتەوہ ئیواری دەرگا چکۆلەکەیی باخەکەیی دانەخستووہ، ئەو لە وردبینی و مشوور خواردندا بی وینە بوو. پیرەویی لە بارودۆخیکی نەگۆر و خووخدەییەک دەکرد کە سالانیکی زۆر دەوامی دینا. بە شەلەشەل و لەخۆ نووسان و تاملکردنی ژان، لە پلیکانەکان ھاتە خواری رۆیی بۆلای باخەکە. بەلی دەرگاگە لە سەر رەقی پشت کرابووہ. بی ئیختیار رۆیی بۆ نیو باخەکە. رەنگە ھەستی بە شتیکی کردبی. رەنگە دەنگیکی بیستی. سەری بۆلای چەپ وەرسووړاند و دیتی پەنجیرەیی ژووری ئەربابەکەیی ئاوەلایە. لەوکاتەدا، چاوی بە کەسیک کەوت لەویوہ ملی کیشابوو و چاوی لە دەری دەکرد.

گریگوری لە دلای خۆیدا گوتی: «ئەو پەنجەرەیی بۆ کراوەتەوہ؟ خۆ ھاوین نییە،» لەو کاتەدا کتوپر چاوی بە شتیکی سەیر کەوت لە نیو باخەکەدا، لەدوورەوہ تاپۆییکی دی لە نیو باخەکەوہ ھەلەدەھات. کەسیک بوو بە پرتاوە ھەلەدەھات. گریگوری بی ئیختیار ھاواریکرد: «خودایەگیان!» ژانی پشتی لەبیر

چۆۈە وبە ھەلاتن چوۋ رېئ لەو تاپۆیە بگری. ویستی نیۆبېر وەدووی کەوئ و پېشاوېری بداتەو، دیاربوو باخەکەشی وەک لەپی دەستی دەناسی. تاپۆ راکردووەکە رۆیی بۆلای ھەمامەکە. خۆی گەیانە پستی و ھەلات بۆلای شیشبەندەکە. گریگۆری بیئەوھی چاوی لە سەر ھەلگری، ھەموو شتیکی لەبیر چۆۋە و وەدوای کەوت. کاتیک گەیشتە نەردەکان، کابرا خەریک بوو پیندا ھەلدەگەرا. گریگۆری - بیئختیار - ھاواریکرد و ھیرشی بۆبرد و بە ھەردوو دەستی لاقی گرت.

بەلئ، دلئ خەبەری پیدابوو. ناسییەو، خۆی بوو، ئەو «دیوہ باوککوژە بوو.»

پیرەپیاو نەرانندی: «ھەئ باوککوژ» وای نەرانند تەواوی جیرانەکان گوئیان لیبوو. بەلام فریا نەکەوت لەوہ زیاتر ھاوار بکات، وەک ئەوہی برووسکە لیبابئی کەوت بە عەرزیدا. میتیا گەراپەوہ سەری و دانەوی چاوی لە گریگۆری کرد. دەسکاونگیکی بە دەستەوہ بوو، فرییدا نیو گژ و گیای باخەکەوہ. دەسکاوہنگەکە دوو ھەنگا و لەولای گریگۆرییەوہ کەوت، بەلام نەکەوتە نیو گیا و گژەکەوہ، ھەلبەزییەوہ و کەوتە سەر توولە رپی نیو دارەکان، شوینیکی ئاشکرا و بەرچاؤ. تاپۆکە چەند ساتیک لە ژوور سەری گریگۆری چۆکیدا و چاوی لیکرد. سەری پیرەپیاو لە خوینا شەلتان بووبوو. میتیا دەستی برد و بە نووکی قامکی سەری بەلادا خست. دواتر بە روونی وەبیری ھاتەوہ کە زۆری خەم بوو. «بۆ ئەوہی دلئیا بی» کاژەلاکی پیرەپیاوی شکاندووہ یان تەنیا بە زەبری دەسکاوہنگەکە «گێژی کردووہ.» بەلام بە خوڤ خوینی لیدەھات؛ خوینیکی گەرم، لەرپوہ پەنجەئ میتیای خووساند. وەبیری ھاتەوہ و دەسەرہیەکی سپی خاوینی دەرھینا کە بۆ دیدار لەگەل مادام خۆخلاقۆف نابووہیە گیرفانی. سەری گریگۆریی بە دەسەرەکە پینچا و بە دەستە بئھیز و سەرکەئ ھەولیدا خوینی سەر و پوومەت و لاجانگی پاککاتەوہ.

میتیا لە ناکاو خۆی کۆ کردەوہ و کەوتە بیر کردنەوہ: «خودایە گیان! بۆ ئاوام کرد؟ ئەگەر کاسە سەریم شکاندی، چۆن بزائم؟» پاشان بە ھیواپراوی گوتی: «ئیسٹا فەرقی چییە؟ ئەگەر کوشتبیتم، کوشتومە...» بە دەنگیکی بەرزیش گوتی: «پیرەپیاو بە رپوی دەرچووی، کەواپە ھەر لیرە لالەخەو بکە!» لە ناکاو گەراپەوہ بۆلای نەردەکە و پیندا ھەلگەرا و بازیدایە کۆلان و دەر باز بوو. دەسەرە خویناوییەکەئ ھەروا لە مشتیدا گرمۆلە کردبوو، بە دەم ھەلاتنەوہ نایە گیرفانی باخەلئ بالئەکەئ. بە شلەژاوی ھەلدەھات و چەن کەسی ریبوار بەو تاریکە لە سەر شەقامەکە دیتبوویان، دواتر وەبیریان ھاتەوہ ئەو شەوہ پیاویکیان دیتووہ، دەم لە سەر پشت ھەلدی. دیسان ھەلات بۆلای مالئ ژنەکەئ مارازۆفی رەحمەتی.

ئەو پۆژە عەسر، دواي ئەوہی میتیا لەو مالە ھاتە دەرئ، فینیا ھەلاتبوو بۆلای نازار ئیوانچی درگاوان و سویندی دابوو کە «لەمەبە بەولاوہ رینگا بە «سەروان» نەدا بچیتە ژوورئ.» ئەویش بەلینیدا نەھیلئ. بەلام کاتیک ئەربابەکەئ بانگیکرد بۆسەرئ، چو بۆلای ئەرباب و لەوئ چاوی بە کورپیکی بیست سالان کەوت کە تازە لە گوندەوہ ھاتبوو، کورپەئ لەجی نازار ئیوانچی دانا، بەلام درگاوانی پینشو لەبیری نەبوو ناوی سەروانی پئبلئ. میتیا ھەلات بۆ بەر درگاکە و لە درگای دا. کورپە ھەر لەرپوہ ناسییەوہ، چونکە میتیا چەند جاری پارە پئدابوو. خیرا دەرگای لیکردەوہ و بە بزەہیەکی شیرین و خولک خۆشانەوہ پئیگوت: «ئیسٹا ئاگرافنا ئەلکساندرفنا لە مالئ نییە.»

میتیا لەجی خۆی وشکبوو و پرسیی: ئەئ چووہ بۆ کوئ، پیرۆخۆر؟»
- ئەمرو ئیوارە نزیکەئ دوو سەعات لەمەوبەر، لەگەل تیمووتی بەرەو ماکرۆیە وەرپیکەوت.

میتیا گورانندی: «بۆ چوو؟»

- ئیتر نازائم، چووہ بۆ دیدەنیئ ئەفسەرئیک، کەسیک بانگھېشتی کرد و عارەبانەئ نارد بە دوایدا.

میتیا لەوئ دوور کەوتەوہ و وەک شینت و ھار رۆیی بۆلای فینیا.

برباری کی کتوپر

فینیا له گه ل دایه گه وره له چیشته خانه که دانیشته بوو. ئه وان دهیانویست برؤن بخه ون. له نازار ئیوانیچ خاترجه م بوو، بویه دهرگا که هی دانه خستبوو، میتیا خوی کرد به ژووریدا، هیرشی بؤ فینیا برد و دهستی نایه گه رووی.

به رفیکی ئه ستووره وه گوراندی: «زوکه پیمبلئ له کوئییه؟ ئیستا له ماکرویه له گه ل کی دهژی؟»
هردوو ژنه که قیژاندیان.

فینیا له ترسانا وهک شه قشه قه دهله رزی، به هه ناسه برکی گوتی: «باشه، پیته دلیم، باشه دیمتری فیودورویچی به ریز پیت ده لیم. هه موو شتیکت پیته دلیم، به خودا هیچت لینا شارمه وه. رۆیشت بؤ ماکرویه، چوه وه بؤ لای ئه فسه ره که ی»

میتیا گوراندی: «کام ئه فسه ر؟»
فینیا تا ئه وجییه ی بؤیکرا دهنگی هه لینا و به قرخه قرخ گوتی: «ئهو ئه فسه ره ی گرووشنکای ده ناسی، هه ر ئه وه ی پینج سال له مه و به ر دهری کرد.»

میتیا دهستی له قورقورچا که ی کچه کرده وه: وهک مردوو، له هه مبه ر فینیدا راوه ستا، سپی هه لگه را، زمانی له گو که وت، به لام چاوی هه موو شتیکی ده نواند، هه موو شتیک، هه ر له یه که م وشه وه تا ئاخ هه موو شتیکی بؤ دهرکه وت و تیگه یشته. فینیا ی به سته زمان له و کاته دا وا ترسابوو نه یده ویرا چاوی لییکا، چاویشی لییکردایه له بارودوخیکدا نه بوو که بزانی میتیا تیگه یشته وه یان نا. له سه ر یه غدانیک دانیشته بوو، هه ر به و شیوه ی کاتی میتیا خوی کرد به ژووریدا، سه رتاپای دهله رزی و هه ر دوو دهستی به رز

کردبؤوه وهک ئه وه ی بپارپته وه و داوا له که سی روه به رووی بکا لی نه چیته پیشی. ده تگوت به و شیوه یه وشک بووه. چاوی ترساو و به مؤله ق ویستاوی له میتیا بریبوو. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر توقاندبووی دهستی خویناوی میتیا بوو. له ریگا، کاتی هه لاتن، وا دیاره ئاره قه ی نیوچاوانی سرپوه، بویه رومه تی راسته ی و نیوچاوانی خویناوی بوو. فینیا هه ر ئه وه نده بوو گیانی دهرنه ده چوو. دایه گه وره ی فینیا ش هه ستا بووه سه ری و له ترسانا ده تگوت شیتبووه، هوش و ئیختیاری لیبرابوو و به چاوانی ترس لیئیشته وه وه له میتیا ی دهروانی.

میتیا چه ند چرکه راوه ستا، له ناکا و وهک ئه وه ی بکه وی و هیزی لیبرابی له سه ر کورسیله یه کی په نا فینیا دانیشته. به لام نهک بلئی بیری ده کرده وه، ده توانین بلین بی هه ست و زرا و توقیو. له گه ل ئه وه شدا هه موو شتیک مه علوم بوو: نه قلی ئه و ئه فسه ره ی بیستبوو و له هه موو شتیک ئاگادار بوو. له گرووشنکای بیستبوو که مانگیک له مه و به ر نامه یه کی ناردوو. وادیاره مانگیک، مانگیکی ته واو ئه و مه سه له یه به دزیی ئه وه وه له گوریدا بووه و فینیا ته نیا له بیری کونه میزده که یدا بووه و ئه می هه ر به پیاویش نه زانیوه و بیری لینه کردۆته وه! به لام چۆن، چۆن بیری له م نه کردۆته وه؟ ئاخه ر بؤ ئه و ئه فسه ره ی ئاوا به ئاسانی له بیر بردبؤوه؟ خو گرووشنکا پیشی گوتبوو به لام ئه م بؤ هه میه تیکی نه دابوو یه و له بیری چوو بؤوه؟ ئه مه پرسیاریک بوو وهک رمووزن له هه مبه ر میتیدا قوت بووبؤوه. به ترسه وه چاوی له و دیوه زمه یه ده کرد و له ترسانا وشک بووبوو.

به لام له ناکا و، وهک مندالیک به ئارامی و نه رمونیانی ده ستیکرد به قسه کردن. چاوی له فینیا بریبوو، ده تگوت هه ر له بیریشی نییه تاویک له مه و به ر ئه و کچه فه قیره ی چۆن ترساندوو و ئازاری داوه. زور به وردی ده ستیکرد به پرسیار کردن له فینیا، ئه و پرسیارانه ش له و بارودوخه رۆحییه ی ئیستایدا جیی سه رسوورمان بوو. کچه چاوی زه ق کردبؤوه و چاوی له دسته خویناوییه کانی بریبوو. به شیوه یه کی سه رسوورپه نهر و خیرا

وہلامی پرسیارہکانی دەدایەوہ. دەتگوت تامەزرۆیە ھەموو راستییەکان بدرکێنی و ئەوہی دەیزانی پێیبلێ. وردە وردە تەنانەت بە جۆری تاموچێژەوہ قسەى بۆ میتیا دەگێرایەوہ، بئەوہى بپہەوئ ئازارى بڤا، یان داخ بنیتە سەر دلى، بە پێچەوانە تامەزرۆ بوو گەرەترین خزمەتى پێیکا. تەواوى ڕووداوەکانى ئەو ڕۆژەى بە وردى بۆ گێرایەوہ. دیدارى ڕاکتین و ئالیووشا، کیشک دیرانى خۆى، ڕۆیشتى گرووشنکا و لە پەنجیرەوہ سەر دەرھینانى و بە ئالیووشای گوتبوو سلاوى میتیا بگەيەنى و پێیبلێ «قەتى لەبیر نەچى کە تاقە سەعاتیک خۆشم ویستوہ.» میتیا بە بیستى ئەم قسەيە، لە ناکاو زەردەيەکی گرت و گەشایەوہ. ھەر لەو کاتەدا فینیا بئەوہى بترسى گوتى:

- دیمیتى فیدۆرۆویچ، چا و لە دەستت کە ھەمووى خویناوییە!

میتیا لە ناکاو وەلامى دایەوہ: «ئەرى.» بە وردى چاوى لە دەستى خۆى کرد و لەرپۆە لەبیری چۆوہ، تەنانەت پرسیارەکەى فینیاش. دیسان لە دەریای بیدەنگیدا نوقم بوو. لەو کاتەوہ خۆى کردبوو بە ژووریدا، بیست دەقیقە گوزەرابوو و ئەو ترسەى پێشووى نەمابوو، بەلام دیاربوو بریارىکی تازە و لیبراوانە سەرتاپای داگرتوہ.

فینیا دیسان ئاماژەى بە دەستى کرد، گوتى: «قوربان، چىبووہ، بۆ دەستت خویناوییە؟» دلسۆزانە قسەى لەگەل دەکرد. دەتگوت لەو خەمەى میتیادا خۆى بە شەرىک دەزانی و لە دلەوہ ھەستیییدەکا. میتیا دیسان چاوى لە دەستى کردوہ.

لەگەل ئەوہى بە شیوہیەکی سەیر چاوى لە فینیا دەکرد گوتى: «فینیا ئەمە خوینە، خوینى مرۆف، بەلام، خودایە بۆ، بۆ ڕژاوہ؟ بەلام... فینیا... لیرە نەردەيەکی بەرز ھەيە.» (جۆرىک چاوى لە فینیا دەکرد کە دەتگوت دەيہەوئ مەتەلۆکەيەکی لى داھینى.) «نەردەيەکی بەرز، کە چا و لیکردنەکەشى پیاو دەتوقینى. بەلام سبەينى بەيانى، کە خۆر ھەلات، میتیا بە سەر ئەو نەردەيەدا بازیدەدا... فینیا، نازانى کام نەردە دەلیم، بەلام گوئى مەدەيە... سبەينى بۆت دەرەکەوئ... بەلام ئیستا خودا حافیز. ئیتىر خۆم تى ھەلناقوتینم. وازیلیدینم،

دەزانم چۆن وازى لى بینم. کەيفى خۆت بکە، مایەى ژیانم.. سەعاتیک خۆشت ویستم، میتینکا کارامازۆفت ھەمیشە ئاوا لەبیر بى... ھەمیشە میتنکات بیدەگوتم، لەبیرتە؟»

ئەو قسانەى کرد و لە ناکاو لە چیشتخانەکە چووہ دەرى. ئەو ڕۆیشتنە کتوپرەى میتیا، لە کاتى خۆ بە ژووریدا کردن و ئاوقابوونى زیاتر فینیاى شلەژاند.

دواى دە دەقیقەى تەواو، دیمیتى فیدۆرۆویچ ڕۆیشت بۆلاى پیوتیر ئیلیچ پیرخۆتین، ئەو کارمەندە لاوہى دەمانچەکەى لەلاى بە بارمتە دانابوو. سەعات ھەشت و نیو بوو، پیوتیر ئیلیچ چایى عەسرۆژەى خواربووہ، بەلتەکەى لەبەر کردبووہ و دەویست بۆ کایەى بیلارد بچى بۆ میتروپۆلیس. خەرىکبوو دەھاتە دەرى میتیا خافلگیرى کرد. پیوتیر ئیلیچ کە چاوى بە دەمووچاوە خویناوییەکەى میتیا کەوت، بە سەرسورمانەوہ ھاواریکرد:

- خوايە گیان! ئەوہ چبووہ؟

میتیا بە توندى گوتى: «ھاتووم بۆ دەمانچەکەم، پارەم بۆ ھیناوى. زۆرىشت لى مەمنونم. پیوتیر ئیلیچ، زۆر بە پەلەم، تکایە مەحتەلم مەکە.» پیوتیر ئیلیچ زۆر زیاتر لە پێشوو سەرسام بوو. لە ناکاو چاوى بە چەکەيەک پارە کەوت بە دەست میتیاوہ. چونکە میتیا جۆرىک پارەکەى بە دەستى راستەى گرتبوو و دەتگوت دەيہەوئ خۆى پیوہ بنوئى، جۆرىکی بە دەستەوہ گرتبوو کە ھىچکەس کارى وا ناکا. وپۆرکەکەى پیرخۆتین کە میتیاى لە دالانەکە دى، دواتر گوتى ھەر بەو جۆرە ھاتۆتە ژوورى و پارەکەى بە دەستەوہ بووہ و لە پێش خۆيەوہ گرتوویە. بۆيە ویدەچى لە سەر شەقامیش ھەر ئاوا پارەکەى بە دەستەوہ بووبى. ھەموو گەلاکان سەد ڕۆبلى بوون و گولیان بە پشتەوہ بوو. ئەو قامکانەى گرتبوونى توژیکیان خوین و قەتماخە پیوہ بوو. دواتر کە سەبارەت بە برى پارەکە پرساریان لە پیوتیر ئیلیچ کرد، گوتى ڕادەى پارەکە بەچا و مەعلووم نەدەبوو. بەلام نزیکەى دوو یان سى ھەزار ڕۆبلى دەبوو، بەلام چەکەيەکی گەرە و «درشت» بوو.

سه‌بارەت بە دیمیتري فيؤدۆرۆويچيش شايەديدا: «ئەو وەك خۆي نەدەچوو، مەست نەبوو، بەلام دەتگوت بە ئاسمانا دەفرۆي و سەيران دەکا. جار ناچارىک مات دەبوو، دەتگوت بىر لە شتىک دەکاتەو و ناتوانى لە سەر بريارىک ساغ بىتەو. بى ئۆقرە بوو، بە شىئوہەکی کتوپر و سەير وەلامى پرسىارى دەدايەو و هیندى جار پەرۆشى پىوہ دياربوو، بەلکو شاد و بەنەشە دياربوو.»

پىووتىر ئىليچ کە بە شىئوہەکی نامۆ چاوى لە ميانەکەي دەکرد، گوراندى: «پىمبلى چیت بە سەر هاتوہ؟ چبوو؟ بۆ ئاوا شەلالى خوین بووى؟ لە جىگايەک کەوتوويە خواری؟ چاويک لە خۆت کە!» باسكى گرت و بردى بۆبەر ئاوينەکە.

میتيا، بە دىتنى دەموچاوہ خویناويیەکەي خۆي و اقى و پما و گرژ بوو. لەگەل ئەوہي بە تالووکە پارەکەي لە دەستە راستەوہ دەدايە دەستە چەپى، لە ژىر لىوہە منجاندی: «قور بەو ناوچاوانەم! ھەر ئەمەم کەم بوو،» بەپەلە دەستىکرد بە گىرفانیدا دەسرەکەي دەرھینى، کە دەرھینا ئەویش خویناوى بوو. (ئەو دەسرەيە بوو کە سەر و چاوى گرىگۆرى پى سربىبوو.) شويىنى خاوينى نەمابوو، ئەویش نەك وشک بووبىتەوہ، وەك تۆپىكى تەر گرمۆلە بووبوو. میتيا بە توورەيى فرییدا و گوتى:

- بەزىاد نەبى! کوتە پەرۆيەک نىيە... دەموچاومى پى خاوين بەکەمەوہ؟
- کەوايە برىندار نەبووى؟ وا چاکە دەست و دەموچاوت بشۆي.
دەستشۆرىيەکە لىرەيە. ئاو دەکەم بە دەستتدا.

«دەستشۆرى؟ زۆر چاکە... بەلام ئەمە لە کوئى دانىم؟» بە شىواوى و پەرۆشىيەکی سەير ئاماژەي بە گەلا سەد رۆبلىيەکان کرد و بە چاويكى پر پرسىارەوہ چاوى لە پىووتىر ئىليچ کرد، دەتگوت ئەو دەبى برىاربدا میتيا پارەکەي لە کوئى دانى.

- بىخە گىرفانت، يا لە سەر ئەو مێزەي دانى، مەترسە ون نابى.

«گىرفانم؟ ئەرى، گىرفانم. باشە...» وەك ئەوہي لە ناكاو لەو ماتى و خۆ خواردنەوہيە هاتىتە دەرى، گوتى: «بەلام، ھەمووى وړینەيە. دەزانى چى، وەرە با لە پىشدا مەسەلەي دەمانچەکان يەکلایى بەکەينەوہ. دەمانچەکانم پى بەدەوہ. ھا، ئەوہش پارەکەت... چونکە زۆرم پىويستى پىتەتى... دەقىقەيەكيش، تەنانەت دەقىقەيەكيش ناتوانم کات بەفیرۆ بەدەم.»
گەلایەکی سەد رۆبلىي لە چەكە پارەکە دەرکيشا و بۆلای پىووتىر ئىليچى راداشت.

- ئاخەر وردەم پى نىيە باقىيت بەدەمەوہ، لەوہ کەمترت پى نىيە؟
میتيا ديسان چاويكى لە چەكەي پارەکە کردەوہ و گوتى: «نا» وەك ئەوہي برۆي بە قسەکەي خۆي نەبى، دوو سى جار گەلاکانى ئەمدىوہ و دىو کرد و ديسان گوتى: «نا، ھەمووى سەد رۆبلىيە،» ديسانىش بە چاويكى پر پرسىارەوہ لە پىووتىر ئىليچى روانى.

پىووتىر ئىليچ پرسىي: «ئەو ھەموو پارەيەت لە کوئى بوو؟ راوہستە با ئەو كورە و روئىرکەيەم بنىرم بۆ فرۆشگەي پلاتىنكۆف، ھەتا درەنگانى دووکانەكەي داناخا. - بزانی پارەكەمان بۆ ورد ناکاتەوہ.» سەرى لە دەرگاگە بردە دەرى و ھەرايکرد: «میشا، وەرە بۆ ئىرە!»

میتيا وەك ئەوہي بىرۆكەيەکی بەزەين گەيشتى، گوتى: «فرۆشگەي پلاتىنكۆف زۆر چاکە!» کاتىک كورە هاتە ژوورى. رووى تىکرد: «میشا گيان، بەغار بچۆ بۆ فرۆشگەي پلاتىنكۆف و بلى دىمىترى فيؤدۆرۆويچ سلاوى دەگەياندى و دەيگوت ھەر ئىستا دىم بۆ ئەوى... بەلام گوى بگرە، گوىبگرە، بلى بەر لەوہي بەگەم ئەوى سى جىنم شامپانى بۆ ئامادە بکا و وەك جارى پىشوو بىيچىتەوہ دەمەهوى بىيەم بۆ ماكرۆيە.» (لە ناكاو رووى کردە پىووتىر ئىليچ) و گوتى: «جارى پىشوو چوار جىنم برد.» ديسان رووى کردە كورە: «خەمت نەبى ميشاگان، خۆي دەزانى. سەبرکە، گوى بگرە، بلى پەنير و پاتەي ئىسترازبۆرگى و ماسى سۆل و ژامپۆن و خاويارم بۆ دانى، ھەرچىيەکی ھەيە بايى سەد رۆبلم بۆ دانى، يان وەك جارى پىشوو بايى

سه دویست رۆبل... به لام راوهسته، بلای میوه و شیرینی له بیر نه چی، هه رمی و شووتی. بلای دوو یان سی، یا چوار دانه، - نا شووتیه کم به سه. نوقل و چوکلیتیسی له بیر نه چی. پینبلی ته واری ئه و شتانه ی جاری پیتشوو بر دم بۆ ما کرۆیه. بای سیسه د رۆبل بوو...

واچاکه دیسان به قهه ئه و جارم بۆ دانی له بیرت نه چی میشا، ئه گه ر ناوت میشایه...» دیسان پرووی کرده پیووتیر ئیلیچ: «ناوی میشایه، وانیه؟» پیووتیر ئیلیچ، به په رۆشییه وه گوئی راگرتبوو و چاوی لیده کرد، هه لیدایه: «جاری راوهسته. وا چاکتره خۆت بچی. ئه و نازانی.»

- ئه ری راست ده که ی، میشا گیان دهمه وئ بۆ ئه و کاره ماچتبه کم. ئه گه ر بچی و له بیرت نه چی، ده رۆبلت زه حمه تانه دهمه می. دا هه لای بزانی چده ی. خیراکه... شامپانی له هه مووی گرینگتره. براندی و شه رابی سوور و سپیش، ته واری ئه و شتانه ی جاری پیتشوو کریم... خویان ده زانی ئه و جارهی دیکه چیمکرپوه.

پیووتیر ئیلیچ بیسه برانه قسه ی پیری: «به لام گوئیگره! من پیموایه واچاکه بۆ وردکردنه وه ی پاره بچی و پینانبلای جاری دوکانه که دانه خه ن، پاشان خۆت بچۆ... سه د رۆبله که ی بده یه، با بچی وردی کاته وه. هه لای بزانی، میشا گورج بچۆ و وهره وه!» پیووتیر ئیلیچ ده تگوت به قهستی ده یه وه ی به په له به ری بکا، چونکه کوره ده می بوو بوو به تاقی چرا و به چاوی زه قه وه راوه ستابوو، دیاربوو پاسپارده که ی میتیای له بیر نه ماوه و هه ر حالیش نه بووه. به ترس و سه رسوورمانه وه چاوی له ده مووچاوی خویناوی و قامکه له رزۆکه کانی بریبوو که پاره که ی پیگرتبوو.

پیووتیر ئیلیچ به گرژی و توورپه یی گوتی: «چاکه، ئیستا وهره ده ست و ده موچاوت بشۆ. پاره که یان له گیرفانت نی یان له سه ر میزه که داینی... ئاوه تا، وهره ده ی. بالته که شت دا که نه.»

له گه ل ئه وه ی یارمه تییه دا بالته که ی دا که نی، گوتی:

- چاوکه، بالته که شت هه مووی خویناوییه!

میتیا به شیوه یه کی سه یر و ساویلکانه گوتی: «ئه مه... هه یچ نییه تۆزی سه ر قۆله که ی خویناوییه، ئه و لاگیرفانه شی ده سه ره که خویناوی کردوه. ره نگه له مالی فینیا له سه ری دانیشتیتم و خوینه که دایدا بچ. چونکه ده سه ره که خووسابوو.» پیووتیر ئیلیچ به مرموچی گوئی گرتبوو، له ژیر لیوییه وه منجاندی:

- ده ی، وادیاره شه رت کردوه. له گه ل کی به شه ر هاتی.

خه ریکی شتته وه بوون، پیووتیر ئیلیچ مه سینه که ی به ده سته وه گرتبوو، ئاوی به ده ستیدا ده کرد. میتیا له به ر په له په ل به جوانی سابوونی له ده ستی نه دا (ده ستی ده له رزی، پیووتیر دواتر ئه وه ی له بیر هاته وه.) به لام کارمه ندی لاو پیداکری له سه ر ئه وه بوو، باشته ره سابوون له ده ستی بدا و خاوینی بکاته وه. جار له گه ل جار زیاتر به سه ر میتیادا زال ده بوو. هه ر لیره دا ده بی ئه وه بلیم پیووتیر ئیلیچ لاویکی خاوه ن که سایه تی بوو.

- چاو له نینۆکت که، جوانت نه شور دووه. ئیستا ده موچاوت بشۆ، ئیره ی لاجانگت، نزیک گوچیچکه ت... جوان ده ستی لیخه ده ته وئ به و کراسه وه برۆی؟ ده چی بۆ کوئی؟ دیوته سه ر قۆلی راسته ت هه مووی خویناوییه.

میتیا چاوی له سه ر قۆلی کرد و گوتی: «وایه، به خوین شه قیله ی داوه.» - که وایه کراسه که ت بگۆره.

میتیا به ساکارییه کی پر له بر واوه، له گه ل ئه وه ی به خاوی ده ست و ده موچاوی وشکده کرده وه و بالته که ی له به ر ده کرد، گوتی: «وه ختم نییه. هه لیده که م، قۆلم هه لده ده مه وه، له ژیر بالته که دا دیار نابی... چاو لیکه ئاوا!»

پیووتیر ئیلیچ به لومه وه گوتی: «ده ی پینبلی ئه و کیشه یه چۆن بوو؟ له گه ل کی به شه ر هاتی؟ دیسان وه ک جارانی له مه یخانه؟ دیسان له و سه روانه ت داوه؟ ئه مجاره له کیت داوه... یان ره نگه کوشتییت؟»

میتیا گوتی: «ورینه یه!»

- بۆ «ورینه؟»

میتیا گوتی: «خەمت نەبێ،» لە ناکاو پیکەنی. «هەر ئیستا لە نیو بازار پیریژنیکم تخیلکرد.»

- تخیلکرد؟ پیریژنیک؟

میتیا بە قاقاوە چاوی لە چاوی پیووتیر ئیلیچ بری و وەک ئەوەی کەر بێ، نەپاندی: «پیرە پیاویکیش!»

- نەگەتێ! پیریژنیک، پیرە پیاویک... کیت کوشتووه؟

«لەگەڵ یەکتەر پیکهاتین، شەڕمانکرد و - پیکهاتین. ئەوەندە لە بیرم بێ، وەک دوو ھاوڕێ لیک ھەلبراين. گەوجیکە... ئەو لیم خۆش بوو... دلنیام تا ئیستا لیم خۆش بوو،... ئەگەر ھەستایەتەو، لیم خۆش نەدەبوو.»

- میتیا لە ناکاو چاویکی قرتاند - «بەلام چاوی دەری، دەزانی پیووتیر ئیلیچ بۆ دەلیم چاوی دەری! خەمت نەبێ! بە جەنەدەم، ھەرکەسیکە چاوی دەری! من ھەر گویشم لێ نییە!»

- بۆ لەگەڵ خەلکی شەڕ دەکەیت؟... بۆ وینە ئەو کیشەییە لەگەڵ ئەو سەروانە لە سەر ھیچووپوچ وەرپیت خست... شەرت کردوو و ئیستا بۆ کەیف و نەھەنگ و رابواردن پەلەتە - خووخدەییەکی قۆرت ھەیە! سێ جین شامپانی - ئەو ھەمووئەت بۆ چیبی؟

«ئافەرین! ئیستا دەمانچەکانم بدەو. بە شەڕفەم ئیتر وەختم نییە. پیم خۆشە لەگەڵ تۆی خۆشەوێست دەمەتەقی بکەم، بەلام وەختم نییە. پیووستیش نییە، ئیتر درنگە و کاتی دەمەتەقی نییە.» دەستیکرد بە گیرفانیدا و ھاواری کرد: «پارەکانم! کوا پارەکانم؟ لە کویم دانان؟»

- لە سەر میزەکەت دانان... خۆت... ئەوەتا. لەبیرت چۆتەو؟ خۆ لەلای تۆ پارە وەک چلکی دەست وایە. ھا، ئەوەش دەمانچەکانت. سەیرە، سەعات شەش بۆ دە رۆبل بە بارمەتەت دانان، بەلام ئیستا ھەزاران رۆبلیت پێیە، دوو سێ ھەزار رۆبل زیاترە.

میتیا کە پارەکە لە گیرفانی پاتۆلەکە دەئاخنی، بە پیکەنینەو ھەوێ: «تۆ سەری خۆت، سێ ھەزار!»

- ئاوا لیت ون دەبێ. لە سەر کانگای ئالتوون دانەنیشتووی!

«کانگا؟ کانگای ئالتوون؟ میتیا دای لە قاقای پیکەنین و بە پرمەپرم گوتی: «پیرخۆتین، پیتخۆشە بچی بۆ کانگای ئالتوون؟ ژنیکی لێرە لە پێو سێ ھەزار رۆبلیت دەدات، بەو شەرتە بچی. ئەو چاکەییە لەگەڵ من کرد. بۆ کانگای ئالتوون نەماو.» ناوی مادام خۆخلاقوفە، دەیناسی؟»

پیووتیر ئیلیچ بە گومان و دردۆنگییەو چاوی لیکرد و گوتی: «نایناسم، بەلام تاریفیم بیستوو و دیتوو شەمە. یانی ھەر بە راستی ئەو سێ ھەزار رۆبلی پێدای؟»

- سبەینی لەگەڵ ھەلاتنی خۆر، لەگەڵ ئەوەی «فیبس»ی ھەمیشە لاو لەگەڵ ریز و پاکیی خودا بەرەو تەشق بال دەگری، بچۆ بۆلای ئەو مادام خۆخلاقوفە و لێی بپرسە ئەو سێ ھەزار رۆبلی پێداوم یان نا. ھەول بدە و تییگە.

- نازانم پێوەندیتان لەگەڵ یەکتەر چۆنە... بەلام چونکە ئاوا لیبیراوانە دەیلی، پیموایە بەراستی ئەو پارەیی پێداوی. پارەت بە دەستەوہیە، بەلام بەجی ئەوەی بچی بۆ سیبیریا، خەریکی ھەمووی خەرج دەکەیت... ھەر بەراستی پیمبلی بزائەم دەچی بۆکوێ؟

- بۆ ماکوێیە.

- بۆ ماکوێیە؟ بەلام ئەو نیوہشەو!

میتیا لە ناکاو گوراندی: «سەردەمیک کورە ھەموو شتیکی ھەبوو، بەلام ئیستا ھیچی نییە.»

- چۆن «ھیچی نییە؟» بەو ھەزاران رۆبلەو و دەلی!

- باسی ھەزارییەکان ناکەم. بەزیاد نەبن. باسی کەسایەتی ژن دەکەم.

لەرزۆکە بناغەیی دلێ ژن

لیوپیژە لە دەھۆ و فیل کردن

لەگەڵ ئولیس ھاویرام، ئەو قسەیی ئەو.

4- فیبس: ناویکی تری ئاپۆلو - خودای ڕووناکی.

- سهرم له قسه کانت دهرناچ!

- بؤ مه ستم؟

- نا، مه ست نئی، به لام خراپتر.

- رۆحم مه سته، پیووتیر ئیلیچ رۆحم مه سته! به لام ئیتر به سه!

- چی ده که ی، ده مانچه که پر ده که ی؟

- ده مانچه که پر ده که م.

میتیا کالانی ده مانچه که ی کرده وه و سهری قوتووی بارووته که ی هه لپچری و به ئارامی بارووتی له لووله که ی کرد به شیشه دایگرته وه. پاشان گولله که ی دهرهینا و بهر له وه ی بیخاته نیو لووله که وه به دوو قامکی گرتی و له بهر چاوی رایگرت.

پیووتیر ئیلیچ به په رۆشی و کونچکاوای چاوی لی کرد و پرسیی: «بؤ ئاوا ته ماشای ئه و گولله یه ده که ی؟»

- ههر له خۆرا، ده لیم بزانه ئه گهر بتههوی گولله یه که له میشکی خۆت بده ی،

چاوا له گولله که ی ده که ی یان نا؟

- بؤ چاوی لیکه م؟

«له میشکم راده چی، بویه زور خوشه چاوی لیکه م و بزانه چونه. به لام ئه مه که وجییه تییه، که وجییه تییه کی کتوپر» له گه ل ئه وه ی گولله که ی خسته نیو لووله که وه و شیشکوتی کرد، گوتی: «ئیسنا ته واوه. پیووتیر ئیلیچی به رین، قورپاته، هه مووی قورپاته، خوزگه ده ترانی چ قورپاتیکی شه! ئه گهر هه یه کوتی کاغه زم ده یه.»

- ها ئه وه ش کاغه ز.

- ئه وه نا، کاغه زیکی تازه و خاویتم ده یه. ده مه وی لی بنوسم. پیووتیر

ئیلیچ کوتی کاغه زی سپیی پيدا. «ئه وه باشه،» میتیا قه له میکی له سهر میزه که هه لگرت و به په له دوو دیری نووسی. پاشان چوارقه دی کرد و نایه گیرفانی جلیسقه که ی. ده مانچه کانیشی نایه وه نیو کالانه که یان، قرته که ی داخستن و به

ده ستیه وه گرت. پاشان به بزیه کی ئارام و خه یالییه وه چاوی له پیووتیر ئیلیچ کرد و گوتی:

- ئه مجار با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ به شله ژاوی پرسیی: «بچین بۆکوی؟ نا، جارئ سه برکه... ناکا بتههوی ئه و گولله یه له میشکی خۆت ده ی؟»

- گالته م ده کرد! ده مهه وی بژیم. ئاشقی ژیانم! له و باره وه دلنیا به. ئاشقی فیسی قژ زیرین و تیشکه گه رموگوره که ییم... پیووتیر ئیلیچی ئازین، ده زانی چۆن پاشگه ز بیه وه؟

- مه به سته له «پاشگه زبوونه وه» چیه؟

- ده ست له کۆل کردنه وه. واز هینان له بوونه وه ریکی خوشه ویست و که سیک که لی بیزارم. هه روه ها ئیزنی خوشه ویست بوون به که سیکدان که لی وه ره زم. - واز هینان و ده سته ردار بوون یانی ئه وه! یانی پیمان بلی:

«خودا چاکتان بؤ بکا، برۆن به دوا ی ژیان خۆتاندا، برۆن، منیش...

- تۆش؟

- به سه، با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ چاویکی لیکرد و گوتی: «وه لالا به که سیک ده لیم نه هیلئ بچی، بؤ ده چی بؤ ماکرۆیه؟»

- ژنیک له وئییه ژنیک، حالی بووی، ئیتر ده مت لیکنی.

- گوئیگه ره، ئه گه رچی زور وه حشی و بی ره حمی، به لام هه میشه خوشم ویستووی، دلن ناحه سیته وه، خه ممه.

- هاوری گیان سپاسته که م. ده لینی وه حشیم. وه حشی، وه حشی! ئه وه شتیکه هه میشه خۆم ده یلیم. وه حشی! ها ئه وه ش میشا هاته وه! خه ریک بوو له بیرم ده چۆوه.

میشا به غار خۆی کرد به ژووریدا، چه که یه کی پاره ی ورد به ده سته وه بوو. گوتی فرۆشگا که ی پلاتینکوف هه موو که وتوونه جمووجۆل. «خه ریکن ماسی و بتری و چایی داده گرن، به زووترین کات هه مووی ساز ده که ن و

دەيپىنچنەۋە. «مىتيا گەلەيەكى دە رۆبلىي دا بە پيووتىر ئىليچ، پاشان گەلەيەكى دە رۆبلىي تىرى بۇ مىشا فرىدا.

پيووتىر ئىليچ نەراندى: «دەست ھەلگىرە! لە مالى مندا ھەقى ئەو كارەت نىيە. خووخدە و ئاكارىكى ناھەز و گەندەلە. پارەكەت ھەلگىرە. ھانى. بىخە ئىرەتەۋە، بۇ زاىە دەكەي؟ سبەينى بەكارەت دى، دلنىام بۇ قەرز كەردنى دە رۆبلى دىسان دىئەتەۋە بۆلام. بۇ پارەكانت ناخەيتە گىرفانى باخەلتەۋە؟ لىت گوم دەبى!»
- ھاۋرى گىيان، ۋەرە پىكەۋە بچىن بۇ ماكرۆيە.

- من بۇ بىم؟

- ۋەرە با بە سەلامەتتىي ژيان بترىيەك ھەلدەين! دەمەۋى مەي بنۆشم، ئەۋىش بەتايىبەت لەگەل توتتا ئىستا لەگەل تو دانەنىشتوم، ۋا نىيە؟
- زۆر چاكە دەتوانىن بچىن بۇ مترۆپۆلىس. ھەر ئىستا دەمويست بچم بۇ ئەۋى.

- ۋەختم نىيە. ۋەرە با بچىن لە خەلۋەتتىي دوكانەكەي پلاتىنكۆف دەخۆينەۋە. دەكرى مەتلۋكەيەكت لى داھىتم؟

- دايھىنە بزنام چىيە.

مىتيا كوتىك كاغەزى لە گىرفانى دەرھىنا و كرديەۋە و دايە دەست پيووتىر ئىليچ. بە خەتتىكى خۇش لىي نووسرابوۋ: «لەبەر خاترى ژيان خۇم سزا دەدەم، تەۋاۋى ژيانم سزا دەدەم!»

پيووتىر ئىليچ دۋاى خويندەۋەي گوتى: «بەراستى دەبى لەگەل كەسىك قسە بكەم. ھەر ئىستا دەرۆم كەسىك ئاگادار دەكەم.»

- دەرھەتى ئەۋەت ئابى كورى چاك، ۋەرە پەرداخىك ھەلدە. ۋەرە با بپۆين!
فرۆشگەي پلاتىنكۆف لە سووچىكى شەقامەكە ھەلگەۋتوبوۋ، دوو سى دەرگا لە مالى پيووتىر ئىليچەۋە دور بوو. گەۋرەترىن سوپەرمارىكتى شارەكەمان بوو و لە بارەي چاكىيەۋە قسەي لە سەر نەبوو. چەند بازارگانى دەۋلەمەند بە شەرىكايەتى دايانابوۋ. ھەرچىيەكت ويستبايە بوويان. ئەۋەي لە فرۆشگەكانى پترزبۆرگ بوو، ئەمانىش بوويان: ھەموو چەشنىك كەلوپەل و خواردەمەنى،

شەرابى «سازكراۋ بە دەستى برايانى ئىلىي سۆف»، ميوە و جگەرە و چابى و شەكر و قاۋە و ھتد... سى فرۆشيار و دوو ۋرۋىرەكە كارىان تىدا دەكرد. ئەگەرچى شارەكەي ئىمە فەقىرتر بووبوۋ، خاۋەن زەۋى و زارەكان كۆچىيان كەردبوو و كاروبارى بازارگانى لە كزىي دابوو، بەلام سوپەرمارىكت و فرۆشگاگان رەمىنى باشتريان ھەبوو. كپارىي زياتر روۋى تىكردبوون. كار بەرپۆيەبەرانى فرۆشگاگە تىكرا چاۋەرۋانى مىتيا بوون. سەۋدای سى چوار ھەۋتوۋ لەمەۋبەرى، ھەروا لە بىريان مابوو: ھەموو جۆرە شەراب و خواردەمەنىيەك بايى چەندسەد رۆبلى، ھەموۋشى بە نەغد (ديارە خۇ قەرزى لەگەل ناكەن). لە بىريانە ئەۋ كاتەش ۋەك ئىستا، مىتيا چەكەيەكى پارەي سەد رۆبلى بە دەستەۋە بوو. بەبى حىساب و كىتاب پىيدا دەدا و بەم دەست و بەۋ دەست خەرجى دەكرد. بەبى ئەۋەي چەنە لىدا و بىرى لىكەتەۋە ئەۋ ھەموو شەراب و خۇراكە بەكارى چى دى. تەۋاۋى خەلكى شار دەيانزانى مىتيا ئەۋ كاتە لەگەل گرووشنكا چوۋە بۇ ماكرۆيە «بە شەۋ و رۆژىك سى ھەزار رۆبلى لە ئاۋ كەدوۋە و دۋاى كەيف و رابواردن ھەتال و بەتال گەراۋەتەۋە.» خىلىكى قەرەچىش (كە ئەۋ كاتە لە قەراغ شارى چادريان ھەلدابوو). لەگەل خۇي بردبوو. قەرەچىيەكانىش دوو رۆژى تەۋاۋ مەستيان كەردبوو و بە كەيفى خۇيان پارەيان لىھەلكراند بوو، بە دلى خۇشيان شەرابى گرانبايان خواربۆۋە. خەلك ھەموو بە مىتيا پىدەكەنن كە شامپانىي داۋە بەۋ قەرەچىيە چلكن و پلگنانە و شىرىنىي و پاتەي ئىستراسبۆرگى داۋە بە ژنان و كچانى لادىيى، بۆيە ئەۋ ھەلخەرجىيەي مىتيايان كەردبوۋە بنىشتە خۇشكەي سەر زارىان. ئەگەرچى بەرەۋرۋو نەيان دەۋىرا پىكەنن و لەبزيان بگەرئى. چونكە زۆر كارىكى پرمەترسى بوو، پاشملە قسەياندەكرد. بەتايىبەت لە مەيخانە مىتيا خۇي دانى بەۋەدا نا كە دۋاى ئەۋ ھەموو عەبلەخەرجى و پارە لە ئاۋ كەردنە گرووشنكا ئىزنى دابوو «لاقى ماچبكا» بۆيە كۆرى بادەنۆشان زۆرى پىكەنن.

کاتیک میتیا و پیووتیز ئیلیچ گەیشتنە فرۆشگاگە، چاویان بە عارەبانەیه ک
 کەوت بە سێ ئەسپی زەنگولە لەملەو. «ئاندری» ی عارەبانەچی لەوئ
 چاوەروانی میتیا بوو. نیو کەژاوەکەشی بە فەرپش و پەردە پازاندبوو.
 کاروباری پێچانەووی کەلوپەلەکانیش تەواو بوو. تەنیا مەحتەلی ئەو بوون
 میتیا بئ، سیایی بدەنە دەست و پارە لئ وەرگرن و بیانخەنە سەر
 عارەبانەکە. پیووتیز ئیلیچ بە واق و پرمانەو لە میتیای پرسى:

ئەم عارەبانەیان بەو دەمو دەستە لەکوئ هیناوه؟

. کاتیک بە هەلاتن دەهاتم بۆلای تو، تووشی ئاندری بووم و پیمگوت راست
 بچى بۆبەر فرۆشگای پلاتینکۆف و لەوئ چاوەروانم بئ. بەجاری وەدرەنگ
 کەوتین. جاری پێشوو تیمووتی بردمانی بۆ ماکوویه. بەلام ئیستا تیمووتی
 ژنیکی جادووبازی بردوو. ئاندری، بلی زوو بگەینى؟

ئاندری عارەبانەچی پیاویکی موو زەرد و نزیکەى چل سالانە دەبوو.
 بەتەیهکی دریزی لەبەردا بوو، کەپەنکیکیشى بە سەر شانەو بوو، بە گەرمى
 وەلامی دایەو: «ئەگەر زۆر توند رۆیشتیتن، سەعاتیک بەر لە ئیمە دەگەنى،
 لەوانەیه لە سەعاتیکش کەمتر. خۆم تیمووتیم بەرێکرد. دەزانم چۆن دەروا.
 ئەوان لە پێ ئیمە دەرنانچن. شتی وا هەر نابى، لەوانەیه پێشیان بگەینەو.»

. ئەگەر تەنیا سەعاتیک دواى ئەوان بگەینى، پەنجا رۆبەلت دەستخۆشانە
 دەدمى.

. دیمیتى فیدوورویچ، لە سەر گریو ناھیلیم نیو سەعاتیش بەر لە ئیمە
 بگەنى، ئیتر سەعاتیک جی خوی هەیه.

ئەگەرچی میتیا کەوتبوو پەلە و سەرحیسابی کەلوپەلەکانی دەبوو، فەرمانی
 سەیر و سەمەرەى دەردەکرد، زۆر بئ جئ قسەیدەکرد و جاری وابوو
 بۆخۆشی لە خوی نەدەگەیشت. پیووتیز ئیلیچ وای بە باش زانی یارمەتیی بەدا
 و لەو تەنگزەیه دەربازی بکا.

میتیا فەرمانی دا: «بایی چوارسەد رۆبلی تەواو، لە چوارسەد رۆبلی کەمتر
 نەبى. راست وەک کەرەتی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابى بتریبەکی کەمتر
 بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هەموووت بۆ چیبە؟ سەبرکە!
 ئەو جەعبەیه چیبە؟ چى تیدایە؟ لیم روونە بایی چوارسەد رۆبلی تیدا نییە.»
 میتیا فەرمانی دا: «بایی چوارسەد رۆبلی تەواو، لە چوارسەد رۆبلی کەمتر
 نەبى. راست وەک کەرەتی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابى بتریبەکی کەمتر
 بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هەموووت بۆ چیبە؟ سەبرکە!
 ئەو جەعبەیه چیبە؟ چى تیدایە؟ لیم روونە بایی چوارسەد رۆبلی تیدا نییە.»
 دووکان دارەکان زمان چەورانە هەلیان دایە. ئەم جەعبەیهش بتریبی
 شامپانی تیدایە و «پێویستترین کەلوپەل» وەک مەزە و شیرینی و چۆکلیت
 و هتد. بەلام بەشی سەرکی شتەکان بەجیا دەپێچینەو و وەک جاری پێشوو
 بە عارەبانەیهکی تاییەت دەینیرین، بە عارەبانەیهکی سئ ئەسپەدا بەرپئ
 دەکەین کە هیندە بە پرتا و دەروا سەعاتیک دواى گەیشتنی دیمیتى
 فیدوورویچ ئەویش دەگاتى.

میتیا بە توندی پێداگری کرد کە: «لە سەعاتیک زیاتر نەبى! لە سەعاتیک
 زیاتر نەبى! شیرینی و شەگەلاتی زیاتر دانین. کچانی ئەوئ بۆ شیرینی و
 شەگەلات نەماون.»

پیووتیز ئیلیچ بە گرزی و شلەزاوی گوتى: «شیرینی و شەگەلات قەیناکا،
 بەلام چوار جین شامپانیت بۆ چیبە؟ جینیک بەسە.» پاشان دەستیکرد بە چەنە
 لیدان و داواى فاکتوری فرۆشی دەکرد. بەلام تەنیا توانی سەد رۆبلی لئ کەم
 کاتەو. لە کۆتاییدا هاتنە سەر ئەوئ بایی سئ سەد رۆبلی شتومەک بۆ
 بنیرن.

پیووتیر ئیلیچ بیریکی تری کردهوه و گوتی: «جا ئیستا چۆنت پی خوشه واکه، به ججهندهم! به من چی؟ پارهی مفتت و هگیر که وتوو، خودای دهکرد ئاورت تی بهردهدا.»

میتیا دهستی گرت و بردی بۆ خه لوه تیی پشته وهی دووکانه که. «وهره لیره وه، جه نابی ئابووری زان، لیره وه، تووره مه به. هر ئیستا له گه لم وهره، چونکه مرؤفیکی له بهر دلانی، هر له و جوهره که سانه ی که من خوشم دهوین.» میتیا له پشت میزیکی چکۆله دانیشت که سفره یه کی سپی له سهر راخرا بوو. پیووتیر ئیلیچیش به ره رووی دانیشت. خیرا بتریه کیان شامپانی بۆ هینان. لیتیان پرسین سه دهف مه یل دهکن یان نا. «سه دهفی تازه و بی وینه مان بۆ هاتوو.»

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «به زیاد نه بی، من سه دهف ناخۆم. هیچی دیکه شم پیویست نییه.»

میتیا گوتی: «فریای خواردی سه دهف ناکه وین، منیش برسیم نییه.» پاشان به نه رموونییانی گوتی: «هاورپی گیان، ده زانم به عومراتی خۆم ئه وهندهم هه له خهرجی و کاری بی سه ره و به ره نه کردوو.»

- کی ئه وهی پی خوشه؟ سی جین شامپانی بۆ لادینییه کان، وه لالا هر ئه وه پیاو له دین دهردهکا!

- مه به ستم ئه وه نییه. باسی نه زمیکی زاتی ده که م، که له ژیان مندا ههرگیز ئه وه نه زمه نه بووه. ته واوی ژیانم لیورپیژ له بی نه زمی و بی سه ره و به ره یی بووه و که سیک پیویسته نه زمیکی پی بدها. وانیه؟ ئه وه جیناسه وانیه؟

- جیناسی چی، تو خهریکی ورینه ده که ی!

سپاس بۆ خودای ئاسمانه کان

سپاس بۆ خودای وجودی خوشم...

ئه م شیعره رۆژیک له دل م که لاورپیژی کرد، شیعریش نییه، فرمیسه که... خۆم دامناوه... هه لبه ت نه ک ئه وه کاته ی ریشی سه روانی گورینم ده کیشا...

- بۆ له ناکاو ئه وت وه بیر هاته وه؟

- بۆ وه بیرم هاته وه؟ گه وجیه ته ی! هه موو شتیک کوتایی پیدی؛ هه موو شتیک هاوته راز ده بی. ئه سل و فره ی مه سه له که ئه وه یه.

- ده زانی چی، ئه و ده مانچه یه م له بیر ناچیتته وه.

- ئه وه ش گه وجیه تیه! مه ی فرکه و بیر لیمه که وه. من ژیانم خۆش ده وی.

یه کجار زوریش. زور زور حز به ژیان ده که م. تیگه یشتی؟

هاورپی گیان. وهره با به سلامه تیی ژیان دوو په رداخ بخۆینه وه.

ده زانی بۆ له خۆ رازیم؟ من هیچو پووچم، به لام لووت به رز و له خۆ رازیم. له گه ل ئه وه شدا که بیر له هیچو پووچی خۆم ده که مه وه ئازار ده کیشم، به لام هه روا له خۆ رازیم، ته واوی دنیا ته قدیس ده که م. خودا و ته واوی مه خلوقاته که ی ته قدیس ده که م. به لام... ده بی بوونه وه ریکی مزیر له نیو به رم، چونکه ده ترسم بخوشی و ژیان خه لکی بخاته مه ترسییه وه... برای خوشه ویست، وهره با به سه لامه تیی ژیان پییدا که ی. چی ده توانی له ژیان خوشه ویستتر و شیرینتر بی؟ هیچ، هیچ شتیک! به سه لامه تیی ژیان و به سلامه تیی شاژنی شاژنان.

- ئیستا که پیته خوشه به سه لامه تیی ژیان و شاژنی شاژنانت با بخۆینه وه.

یه کی په رداختیکان هه لدا. ئه گه رچی میتیا شله ژا بوو و ده ست و دل بازی ده کرد، به لام له ناخه وه په رۆش بوو. ده تگوت دل ه راوکییه کی تال و تاقه ت پرووکین له سهر شانی باره.

- میشا... ئه وه ش میشای تو! میشا گیان وهره بۆ ئیره و ئه م جامه به سه لامه تیی فیسی قژ زیرینی به یانی بخۆوه.....

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «بۆ ئاوا ده که ی؟»

- به تو چی، وام پیخوشه!

- ئا، ئاخ!

میشا جامه که ی نا به سه ریه وه و کرنوشیکی برد و دهر په ری بۆ دهری.

میتیا گوتی: «ئه مه ی دواتر وه بیر دیتته وه. ژن، من ژنم خۆش ده وی! ژن

چییه؟ فریشته ی سهر زه وی! دل م گیراوه، زور دلته نگم پیووتیر ئیلیچ. هاملیتت

لەبیرە؟ «زۆر دلتهنگم ئەی هۆراشیوی خۆشەویست، بۆت بەداخ! مخابن ئەی یۆریکی چارەڕەش؟» رەنگە یۆریک من بم، بەلێ، ئیستا من یۆریکم. داھاتووش ئەوە روون دەکاتەوہ.»

پیووتیر ئیلیچ بە بیدەنگی گویی راداشتبوو. میتیا تۆزی بیدەنگ بوو، چاوی بە سەگیکی چکۆلە ی جوان و چاوپرەش کەوت، لە سووچیک ھەلتووتکا بوو، لە دوکاندارەکە ی پرسى: «ئەوہ سەگی کێیە؟»

سەگی باربارا ئەلکسیفناہ. لەگەل خۆی ھینای بۆ ئیرە و لەبیری چوو بیباتەوہ. دەبی بۆی بنیرینەوہ.

میتیا مات و مەلول منجاندى: «لە گوردان... سەگیکی ئاوام... دیوہ. بەلام ئەو لاقى چەپە ی شکابوو... ئەرى پیووتیر ئیلیچ دەمەوى لیت بپرسم، تا ئیستا دزیت کردووە؟»

ئەوہ چ پرسیاریکە؟

مەبەستیکى ئەوتۆم نییە. پیمبلی تا ئیستا گیرفانى کەست بریوہ. مەبەستم پارە ی دەولەت نییە، ھەموو کەس دەیدزى، بیگومان تۆش کارمەندى و دزیت کردووە...

جوانەمەرگ بی بۆ قسەت.

مەبەستم پارە ی خەلکانى ترە. برینی گیرفانى خەلکى؟ لە جزدانەکانیان، ھا؟
کاتیک نۆ سالان بووم بیست کۆپکم لە دایکم دزى. بە دزییەوہ لە سەر میزەکە ھەلمگرت و توند لە قولەمیچەم نا.

دە ی پاشان چتکرد؟

ناخ، ھیچ. سى رۆژ شاردمەوہ. پاشان ھەستم بە شەرمەزارى کرد، راستیم گوتو دامەوہ بە دایکم.

ئە ی دواى ئەوہ؟

زەبرى قامچى. بۆ پرسىارى وادەکە ی؟ دزیت کردووە؟

میتیا فیلبازانە چاویکی قرتاند و گوتى: «ئەرى.»

پیووتیر ئیلیچ بە کونچکاوییەوہ پرسى: «چت دزیوہ؟»

میتیا گوتى: «کاتیک نۆ سالان بووم، بیست کۆپکم لە دایکم دزى و دواى سى رۆژ دامەوہ.» دواى ئەوہ لە ناکاو ھەستا سەرپی.

ئاندرى لە دەرگای فرۆشگاگەوہ ھەرای کرد: «دیمیتى فیوڈورویچ، وەرئ ئەکەوین؟»

ئامادە ی؟ ئەوہ ھاتین! چەند وشە ی دیکە و... ئاندریش، کاتى وەرئ کەوتن، پەرداخیکى ودکا پیداکرد.

ھیندیکیشى براندى بدەنى! ئەو قوتوہ - (قوتوى دەمانچەکان) - بخە ژیر کورسییەکە ی منەوہ. خوداحافین، پیووتیر ئیلیچ، ئیمەت لەبیر نەچى، گەردنم ئازاکە.

مەگین تو سبەینى ناگە پئیەوہ؟

جاری نازانم.

کابرای دوکاندار وەک کارگ لەبەر دەمى ھەلتۆقى و گوتى: «جەناب حیسابەکەت لەبیر نەچى!»

ھا، بەچاوان، ھەر ئیستا.

چەکە ی پارەکە ی لە گیرفانى دەرھینا و سى گەلای سەد رۆبلى دەرکیشا و لەبەر دەمى کابرای دوکاندار داینا و بە ھەلەداوان دەرپەرى بۆ دەرئ. ھەموو کاربەرپیوہبەرانى فرۆشگاگە دەستیان بە سینگیانەوہ گرت و لەگەل دوعا و مالئاوایى بەدوایدا ھاتنە دەرئ. ئاندرى، پەرداخیکى یەکبین ھەلداوو و لەبەر پەلەپەل لە گەرووی گیرابوو و دەکوخی. پەرییە سەر فایتوونەکە و لەجیى خۆى دانیشت. بەلام میتیا تازە سوار بووبوو، لە ناکاو بە سەرسوورمانەوہ چاوی بە فینیا کەوت لە ھەمبەریا راوہستاوہ. فینیا بە ھەناسەپرکى پەرییە سەر عارەبانەکە و بە گریانەوہ لە ھەمبەر میتیادا دەستی لیک ھەلپیکا و خۆى دا بە سەر کەوشەکانیدا:

دیمیتى فیوڈورویچ، دیمیتى فیوڈورویچى خۆشەویست و دلۆقان، کارت بە خاتوونەکەم نەبى، تو خودا روحمى پئیکە. من ھەموو شتیکم پى کوتى... ئەو کابرایەش مەکوژە، لە پینشدا ئەو ھات، ئەو ئاشقى خاتوونەکەمە!

ئەو لەگەڵ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا زەماوەندی کردوو. هەر بۆ ئەو لە سیبیریا گەراوەتەو. دیمیتری فیودورۆویچی ئازیز، تکتا لیدەکەم، مەیان کوژە!
 پیووتیر ئیلیچ منجاندی: «ئاوا، ئاوا، ئاوا، ئەو تازە تیگەیشتم، کەوا یە ئەو خەیاڵەت لەسەردایە؟ ئیستا بۆم دەرکەوت، چیت لەسەردایە.» پاشان بە دەنگێکی بەرز گۆراندی بە سەر میتیادا: «دیمیتری فیودورۆویچ، ئەگەر پیاوی، ئەو دەمانچانەت بدە بە من. گویت لێیە دیمیتری؟»

میتیا وەلامی دایەو: «دەمانچە؟ براکەم، مەترسە، لە شار بچمە دەری فریبان دەدەمە نیو زەلکاوێکەو.» دواي ئەو لە سەر جیگاکی دانیشت، گۆراندی: «هەستە فینیا، لەبەر دەمدا چۆک دامەدە. خەمت نەبی، میتیا کاری بە سەر کەسەو نییە، ئەم گەوجە کەرمیشکە ئیتر ئازار بە هیچ کەس ناگەیهنی. بەلام فینیا، تاوی لەمەوبەر ئازارم بە تۆ گەیاندا، کەوا یە بمبوورە لە منی چارەڕەشی هیچو پوچ خۆش بە... ئەگەر لیشم خۆش نەبی، گرینگ نییە. ئیستا ئیتر بۆ من فەرق ناکا. ئاندری، لێخۆرە، بە چوارنال لێخۆرە!»

ئاندری خەرەزەنگی هەلسووراند و زرینگە زەنگولە هەستا.
 - خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ! دواي فرمیسکم پیشکەش بە تۆ دەکەم!...
 پیووتیر ئیلیچ هەروا کە چاوی لە رویشتیان بریبوو، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەو مەست نییە، بەلام وەک شیت و دلووکار هەروا چەقە چەق دەکا.»
 بریاریدا لەوئ بمانیتەو، چاوەدیری پێچانەوێ کەلوپەلەکان بکا. چونکە دەیزانی فیل لە میتیا دەکەن. بەلام لە ناکاو رقی لە خۆی هەستا تفتیکی لە عەرزەکە کرد و فرۆشگاکی بەجی هیشت، پاشان بە هەلەداوان رویشت بۆ بیلارد کردن لە مەخانی مێتروپۆلیس.

هەروا کە دەرویشت، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەگەرچی مەرفیکی باشە، بەلام زۆر گەوجە. نەقلی ئەو ئەفسەرە، کۆنە مێردەکە ی گرووشناشم بیستوو. چاکە ئەگەر ئەو کابرایە هاتبیتەو بۆ ماکرۆیە... ئاخ، ئەو دەمانچانە! قیروسیا! خۆ من لەلەی نیم چاوی دەری. هەرچیەکیان پێخۆشە با بیکەن! ئەی بلێی نەقەومی؟ نا، ئەوانە تاقمێکی جینگزین، هیچیان لە دەست نایە. دەخۆنەو و پیک

هەلەدەپەرژین، شەرە دەندووکی دەکەن و ئاشت دەبنەو. وەک مندال وان. مەبەستی لە «پاشگەز دەبەو و واز دینم و خۆم سزا دەدەم» چیبە؟ بلێی نەقەومینی. لە مەخانیکان و لە کاتی مەستیدا هەزار جار ئەو قسانە دەردەفرتینی. بەلام ئیستا خۆ مەست نییە. «مەستی رۆحی» - ئەو لاتولووتانە ئاشقی گیان لە سەر دەستی ئەو قسە جوانانەن. کۆرە چی دەکا با بیکا، بە قەرەقەمەر! خۆ من لەلەی ئەو نیم؟ پیموا شەری کردبوو، تەواوی دەست و چروچاوی خویناوی بوو. لەگەڵ کێ؟ لە مێتروپۆلیس هەموو شتیکم بۆ روون دەبیتەو. دەسەرکەشی لە خوینا خوسا بوو... هیشتا لە چەقی ژوورەکەدا کەوتوو... هەر دووک چاوی دەری، بە من چی، خودا جوانەمەرگی کا!»

بە مەرومۆچی خۆی کرد بە مەخانیکانە و دەستیکرد بە یاری بیلارد. یاریبەکە توژی هینایەو سەرخۆ، دەستیک دیکەشی کرد، لە ناکاو بە یەکی لە هویاریبەکانی گوتکە دیمیتری کارامازوف دیسان بە بریک پارەو پەیدا بوو. خۆم دیم سێ هەزار رۆبلی بە دەستەو بوو، دیسان رویشت بۆ ماکرۆیە تاکوو لەگەڵ گرووشنکا رابووێ... ئەو هەوالە هەموویانی تووشی واقورمان کرد و دەستیان لە یاری هەلگرت. هەموویان بە سەرسوورمانەو باسیان دەکرد و هەر کەسە و بۆچوونیک هەبوو.

- سێ هەزار؟ یانی ئەو سێ هەزارە ی لە کوێ وەگیر کەوتوو؟
 لەپەستا پرساریان لە پیووتیر ئیلیچ دەکرد. برۆیان نەدەکرد مادام خۆخاکۆف ئەو پارەیی پێدابی.

- بلێی دزیی لە باوکە پیرەکە ی نەکردی؟
 - سێ هەزار! ئەو ماستە بی موو نییە.
 - ئەو بە عالەم ئاشکرا دەبگوت باوکم دەکوژم. هەموومان بیستوو مانە. باسی سێ هەزار رۆبلیشی دەکرد...

پیووتیر ئیلیچ گویی راگرتوو. لە ناکاو خۆی لە پرسیارەکان گیلکرد و بە چاکی زانی بیدەنگە ی لێبیتی. باسی خوینی دەست و دەموچاوی میتیای نەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست باسیکا.

- دهستی سیئه می یارییه که یان دامه زرانده و ورده ورده مشتومر سه بارهت به میتیا دامرکا. به لام له کوتایی دهستی سیئه مدا پیوتیر ئیلیچ له یاری تاقه تی به سهر چوو، داری بیلیارده که ی دانا و به بی ئه وه ی شیو بخوا له مه یخانه چوو ده ری. کاتی گه یشته نیو بازار، له بهر په روشی له جیی خوی راوهستا و سهری له خوی سورما. بوی ده رکهوت هه وای چوون بو مالی فیودورپاولوویچ له سهری داوه، بو ئه وه ی بزانی پووداویک قه و ماوه یان نا. له بهر خاتری مه سه له یه کی قور - که دلنیا م هه رواش ده بی - دهمه وه ی هه موو ئه ندامانی ماله که له خه هه ستینم و هاوار و هه للا وه ری بخه م؟ به گوری بابیان وه، به من چی، خو من وه کیل و هه قدری ئه وان نیم.»

به خه مباری و دلته نگه به ره و مال بووه و له نا کاو فینیای وه بیر هاته وه. به قه لسی به خوی گوت: «ده بوو چه ند ده قیقه له مه وه بهر نه مه یشتایه بر وا و پرسیارم لییکردایه، ئیتر هه موو شتیکم بو روون ده بووه.» له نا کاو تاسه ی تی گه یشتن له و مه سه له یه وه ها ناخی ته نی، له نیوه ی ریگادا وه رسوورا و به ره و مالی فینیا، شوینی ژیانی گرووشنکا ملی ری گرت. گه یشته بهر درگا گه ورده که و ته ق ته ق لینی دا. ته قه ی ده رگا که به و شه وه کړوکه وه خوی هینایه وه و ههستی به شه رمه زاری کرد. هیچکس وه لامی نه دایه وه، هه موو خه وتبوون. به دلکی خه م باره وه له خوی پرسی: «بو له خو را دهمه وه ی هه روا قاله قائم وه ریخه م؟» به لام به جیی ئه وه ی ملی ری بگری و بگه ریته وه، به هین و قه وتی خوی ده ستیکرد به لیدانی ده رگا که و بیدهنگی ئه و گه ره ک و شه قامه ی شله قاند.

له گه ل ئه وه ی رقی هه ستابوو، هه ر مشتیکه له ده رگا که ده دا و له بهر خو یه وه ده یگوت: «یانی کهس نایه بی کاته وه؟ باشه، خه وی مه رگیش چوو بیته چاوتان هه لئانده ستینم، ئه ری هه لئانده ستینم.» له و کاته دا توندتر له پیشوو وه رگه رایه ده رگا که.

(1)

«منیش دیم»

دیمیتری فیودوروویچ به پرتاو به ره و ما کرۆیه به ریوه بوو. هه تا گه یشتنه ما کرۆیه نزیکه ی دوا زده کیلومه تر یان ما بوو. به لام ئه سپه کانی ئاندری هینده به تاو ده ریشتن ئه و مه و دایه یان به سه عات و چاره کیک ده بری. میتیا له خو شیانا ده تگوت بالی گرتوو. هه وا خاوین و فینک بوو، ئه ستیره ی گه ش و گه وره به ئاسمانه وه ده ره وشانه وه. له شه ویکی ئاوا و رهنگه هه ر له و سه عاته دا بوو که ئالیووشا چۆکی دادا و ناوچاوانی نایه عهرزی و وه ک حال لی هاتوو سویندی خوارد «هه تا دنیا به دنیا هه یی خوشبو ی» به لام گیانی میتیا لیورپیژ بوو له خه م و دل خورپه، ئه گه رچی زور شت دلی ده رزی ئاژن ده کرد، له و کاته دا ته وای گیانی تاسه و ئه وینی فریشته که ی تیگه را بوو و به ره و رووگه ی ئاواتی ده فری، تا کو بو دوا یین جار چاوی به فریشته که ی روون بیته وه. ده توانم به دلنیا یی ئه وه بلیم، بو تاقه ساتیکیش دلی نه له رزی. رهنگه بر وام پینه که ن ئه گه ر بلیم ئه م ئاشقه دل سووتا وه، ده ره ق به و که سه نو ییه، ئه و ره قیبه تازه یه، ئه م ئه فسه ره، که ده تگوت مووت لی هه لپروزاندوو و له پر پهیدا بووه، به خیلی له دلدا نه بوو. به خیلی به و ئه فسه ره نه ده برد، به لام هه ر که سیکی دیکه ببوا یه ته ره قیبی، میتیا له ریوه ره گی غیره تی ده بزوا و دیسان خوین به ری چاوی ده گرت و په نجه ی به خوین رمووده ده بوو. به لام هه روا که له ناخی شه ودا ده فری، ده ره ق به پیاویک که یه که م ئه وینداری گرووشنکا بووه، ریزه یه ک رق و ئیره یی و دوژمنایه تی له ناخی خویدا هه ست پینه ده کرد. راستیه که ی هینشتا ئه و کابرایه ی نه دیبوو. لی ره دا خو تی هه لقوتان دنی خوی به کاریکی نابه جی ده زانی و هه قی به گرووشنکا و ئه و ئه فسه ره ده دا. «ئه و یه که م ئه شقی گرووشنکا بووه و دوا ی پینچ سال له بیر نه برد ته وه. هه ر بویه له ما وه ی ئه و پینچ ساله دا دلی

هەر له‌لای ئه‌و بووه و من کوا هه‌قی ئه‌وه‌م هه‌یه بمبه چقڵی سه‌ر ریگیان؟ میتیا پاشگه‌ز به‌وه و ریگا چۆلکه! ئیستا من چیم، و چکاره‌م؟ گریمان ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش په‌یدا نه‌بوایه، بۆ من هه‌موو شتیگ گه‌یشتوته کوتایی...»

ئه‌گه‌ر میتیا ئه‌قڵی بری بکردبایه. ئه‌و وشانه تا رادهیه‌ک نیشاندهری هه‌ست و سۆزی بوو. به‌لام له‌و کاته‌دا کوا توانایی بیر و ئاوه‌ن هه‌یه؟ پیلانه تازه‌ک‌ه‌شی به‌بێ هیچ بیر کردنه‌وه‌یه‌ک د‌ارشتبوو. له‌گه‌ل قسه‌کانی فینیا ئه‌و پیلانه وه‌ک برووسکه به‌ می‌شکیدا تی‌په‌ریبوو، بی ئه‌وه‌ی بیر له‌ ئاکامه‌که‌ی بکاته‌وه، ده‌یویست جیبه‌جیی بکا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و بریاره تووشی شله‌ژانی کردبوو ئارواقارای لی‌ه‌لگرتبوو: بریاره‌که‌ی هیمنایه‌تی به‌ دلی نه‌ده‌به‌خشی. له‌ پشته‌وه‌شی زۆر شت هه‌بوو ئازاری ده‌دا. تاونا‌ت‌او‌یکیش بیر کردنه‌وه له‌ حوکمی ئیعدامی خۆی که به‌ ده‌ستی خۆی نووسیوو، تووشی سه‌رسوو‌پمانی ده‌کرد: «تۆله له‌ خۆم ده‌که‌مه‌وه،» کاغه‌زه‌که‌ش ئاماده له‌ گیرفانیدا بوو؛ ده‌مانچه‌که پر بوو؛ بریاریشی دابوو که به‌یانی رۆژی دوا‌یی له‌گه‌ل گزنگی خۆر، «فیسی قژ زیرین» چۆن دیدار بکا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا نه‌یده‌توانی خۆی له‌ رابردوو بدزیته‌وه و بیرى ئه‌و هه‌موو شته‌ی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جی هیشتوو، ئازاری ده‌دا. به‌ دام‌ا‌وی هه‌ستی به‌وه ده‌کرد و بیرو‌که‌که‌ی له‌گه‌ل نا‌هو‌میدی له‌ دلیدا زه‌ق ده‌بوو. له‌و کاته‌دا ته‌نیا بیرى بۆ ئه‌وه چوو و ئه‌و هه‌سته له‌ ناخیدا هه‌لقولا که فرمان به‌ ئاندري بدا عاره‌بانه‌که راگرئ. له‌ که‌ژاوه‌که دابه‌زی، ده‌مانچه پرکه‌ی ده‌رهینی و بی ئه‌وه‌ی چاوه‌ری به‌یانی بی، کوتایی به‌ هه‌موو شتیگ بینئ. به‌لام ئه‌و کاته وه‌ک برووسکه‌یه‌ک تیپه‌ری. ئه‌سه‌په‌کان وه‌ک با‌ی شه‌مال ده‌فرین و ده‌تگوت «مه‌ودا‌کان هه‌ل‌ده‌لووشن» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ شوینی مه‌به‌ست نزیک ده‌بوو، دیسان بیرو‌که‌ی گرووشنکا زیاتر گیانی ئابلوقه‌ ده‌دا و ئه‌و خه‌یاله ترسنا‌کانه‌ی به‌ سه‌ر گیانیدا سه‌پا بوون و دانه‌چیره‌یان لیده‌کرد، ده‌یتاران‌دن. په‌که‌و چه‌نده تاسه‌مه‌ندی دیتنی بوو، ته‌نانه‌ت بۆ ساتیک، چاوترووکانیک. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بکری له‌ دووره‌وه. له‌ دلی خۆیدا گوتی: «ئیستا له‌گه‌ل ئه‌وه. ئیستا بلئی له‌گه‌ل ئه‌و، له‌گه‌ل یه‌که‌م دل‌داری چبکا و چۆن رایبویری، ده‌مه‌ه‌وی

هەر ئه‌وه بزانه.» ئه‌و ژنه، که ئاوا شوینی له‌ سه‌ر ژیا‌نی دانا‌بوو، میتیا قه‌ت هه‌تا ئه‌و راده‌یه به‌ گری ئه‌شقی هه‌ل‌نه‌قرچابوو، ئه‌و هه‌موو هه‌سته تازه و پر له‌ رازه، که خۆشی تووشی سه‌رسامی کردبوو، هه‌ستیگی تیگه‌ل به‌ فیدا‌کاری و له‌ نیو بردنی خۆی له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌ودا! له‌ نا‌کا‌و که‌وته به‌ر هیرشی جه‌زم بوون و حال لی‌هاتتیکی پر له‌ خولیا و گوتی: «خۆم له‌ نیو ده‌به‌م!»

نزیگ سه‌عاتیک بوو به‌ چوارن‌ال رییان ده‌بری. میتیا بیده‌نگ بوو، ئه‌گه‌رچی ئاندري، پیاویکی سویرقه‌سه بوو، به‌لام زمانی نه‌گه‌را... ده‌تگوت ناویری قسه‌ بکا، ته‌نیا ئه‌سه‌په‌که‌که‌ قوپاو و تیژتیپه‌ره‌کانی دابوو به‌ر زه‌بری خه‌ره‌زه‌نگ. له‌ نا‌کا‌و میتیا به‌ ترس و دل‌ه‌خو‌رپه‌وه هاواریکرد: «ئاندري، ئه‌گه‌ر خه‌وتیبتن چبکه‌ین؟»

ئه‌و بیرو‌که‌یه وه‌ک زه‌بریگی کاریگه‌ر ته‌زاندی. پيشتر بیرى له‌وه نه‌کردبوو. - دیمتری فیودورویچ، رهنه‌گه تا ئیستا خه‌وتیبتن.

میتیا وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌رگی له‌ دل راچی، له‌ نا‌کا‌و گرژ بوو. ئه‌ری راسته... جا بر‌وانه ئه‌ویش چۆن به‌ پرتاو ده‌چی بۆ ئه‌وی... به‌ هه‌ستیگی ئه‌وتوو... که ئه‌وان خه‌وتوون... گرووشنکاش رهنه‌گه له‌وی خه‌وتی... هه‌ستیگی پر له‌ بق و توورپه‌ی له‌ دلی هه‌ل‌ده‌قولا. بی‌ئختیار هاواریکرد:

- ئاندري، توندتر! خه‌ره‌زه‌نگه‌که‌ت وه‌کارخه‌! خیراتر لیخوره‌!

ئاندري، دوا‌ی تو‌زی بیده‌نگی، گوتی: «رهنه‌گه نه‌شخه‌وتیبتن. تیموتی ده‌یگوت خه‌لکیکی زۆری لییه.»

- له‌ چاپارخانه؟

- له‌ چاپارخانه نا، له‌ کاروانسه‌رای پلاستونوف که ئه‌سه‌په‌کان له‌وی ده‌گورن. میتیا که به‌و هه‌واله‌ چاوه‌پروان نه‌کراوه شله‌ژابوو گوران‌دی: «ده‌زانم، گوت خه‌لکیکی زۆری لییه؟ یانی چی؟ ئه‌وانه کین؟»

- تیموتی ده‌یگوت هه‌موویان که‌سانیکی باش و حیسابین. دوو که‌سیان خه‌لکی شاره‌که‌ی خۆمانن - نازانم کین - دوو که‌سی دیکه‌شیان غه‌ریبه‌ن، رهنه‌گه

که سانیکي دیکه‌شی لیبی. زورم پرسیار لینه‌کرد. تیموتی ده‌گوت خه‌ریکی گه‌نجه‌فن.

- گه‌نجه‌فه؟

- به‌لی. ئە‌گەر خه‌ریکی قومار بن، ره‌نگه نه‌خه‌وتبیتن. پیموانییه سه‌عات له یازدهی لادابی.

- میتیا به رقه‌ه‌ستاوی دیسان گوراندی: «ئاندری، خیراتر! خیراتر لینخوره!»
ئاندری دواي ساتی بیده‌نگی گوتی: «قوربان، ده‌کرئ پرسیاریکت لیکه‌م، به‌لام ده‌ترسم قه‌لس بی قوربان.»

- ده‌ته‌وی چیم لی‌پرسی؟

- هه‌ر ئیستا فینیا خوی به سه‌ر که‌وشه‌کانتا دا و تکای لیکردی ئازار به خاتوونه‌که‌ی و ئە‌و کابرایه نه‌گه‌یه‌نی... ده‌زانی چی قوربان... ئە‌وه منم تو ده‌به‌م بو ئە‌وی... لیم بیووره قوربان. ویژدانم ئازارم ده‌دا... ره‌نگه ئە‌و قسانه گه‌وجانه‌ش بن.

میتیا له ناکاو له دواوه چنگی له شانی گیر کرد و شیتانه پرسیی:

- تو فایتوونه‌وانی؟ فایتوونه‌وان!

- به‌لی قوربان.

- که‌وايه ده‌زانی پیاو ده‌بی ریگا بکاته‌وه. تو ئە‌گەر فایتوونه‌وانیک ریگا له خه‌لکی بگرئ و هه‌ر لینخورئ و خه‌لک وه‌به‌ردا، ده‌لی چی؟ نا، فایتوونه‌وان نابئ خه‌لکی وه‌به‌ردا. پیاو ناتوانی که‌س بکا به‌ژیره‌وه. پیاو ناتوانی ژيانی خه‌لکی بخاته مه‌ترسییه‌وه. تو ئە‌گەر که‌سیکت له نیو بردووه - توله له خوت بکه‌وه... ئە‌گەر که‌سیکت کوشتووه، ئە‌گەر ته‌نیا ژيانی که‌سیکت به‌با داوه - توله له خوت بکه‌وه و خوت له نیو به‌ره.

ئە‌و قسانه به شیوه‌یه‌کی شیتانه له ده‌می میتیا هاته‌ده‌ری. ئە‌گه‌رچی ئاندری تووشی سه‌رسوورمان کرد، دریژه‌ی به‌سه‌دا.

- وایه، دیمیتری فیودورویچ هه‌ق به ئیوه‌یه، پیاو نابئ هیچکه‌س وه‌به‌ردا، یان نازاری پینگیه‌نی. بوونه‌وه‌رانی دیکه‌ش هه‌روا، چونکه ته‌واوی بوونه‌وه‌ران

خولقاوی ده‌ستی خودان. ئە‌سه‌پ بینه به‌رچاوی خوت، چونکه هیندیگ له خه‌لک، ته‌نانه‌ت له نیو ئیمه‌ی عاره‌بانه‌چیدا، رایان ده‌دن. به‌زه‌بیان له دلدا نییه، به زور لییان ده‌خورن و زیاتر له توانایان کاریان لینده‌کیشن...

میتیا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «له‌سه‌ر ئە‌وه دیانخه‌نه جحه‌نده‌م؟» دای له قاقای پیکه‌نین و دیسان چنگی له شانی ئاندری گیر کرد و گوتی: «ئاندری ساویلکه، پیمبلی بزائم دیمیتری فیودورویچ کارامازوف ده‌چیته دۆزه‌خ یان نا؟ بیرورای تو له‌م باره‌وه چییه؟»

- کاکي به‌ریز نازانم، پیوه‌ندی به خوته‌وه هه‌یه. چونکه ئیوه... چاو لیکه قوربان، کاتیک کورئ خودا له‌خاچدرا و مرد، راست له سه‌ر خاچه‌که‌وه رۆیشت بو دۆزه‌خ و تیکرای ئە‌و تاوانبارانه‌ی ئازاد کرد که سزا ده‌دان. شه‌یتانیش ده‌ستیکرد به پرته‌وبوله، چونکه پی و ابوو ئیتر دۆزه‌خ تاوانبار به‌خویه‌وه نابینئ. هه‌ر بویه مه‌سیح پیگوت: «بوله بول مه‌که، چونکه ته‌واوی به‌هیزه‌کانی سه‌ر زه‌وی له ئیختیاری تودان: حاکم و قازی و ده‌وله‌مه‌ندان، دیسان وه‌ک پیشوو دۆزه‌خ پر ده‌بیته‌وه هه‌تا جاریکی دیکه ده‌گه‌ریمه‌وه.» ئە‌وه ده‌قی قسه‌کانی ئە‌و بوو...

- ئە‌وسانه‌ی لادینی! سه‌رنج راکیشیش بوو. ئاندری له‌و ئە‌سه‌پی لای چه‌په‌ت راکیشه!

ئاندری له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی ئە‌سه‌پی لای چه‌په‌ی وه‌به‌ر خه‌ره‌زه‌نگ دا، گوتی: «که‌وايه دیوته قوربان، دۆزه‌خ بو کتییه. ئیوه وه‌ک مندالیکي چکوله وان... من ئیوه وا ده‌بینم... ئە‌گه‌رچی توند ته‌بیعه‌ت و ئاله‌دینی، به‌لام خودا به‌هوی دلله پر به‌زه‌بییه‌که‌تانه‌وه لیتان خۆشده‌بی.»

- تو چی، ئاندری تو لیم خۆشده‌بی؟

- من بو ده‌بی له ئیوه خۆشیم قوربان، خو هیچ نازاریکت به من نه‌گه‌یاندووه.

5- له ئاییندا ده‌لین مه‌سیحییه‌ت «دۆزه‌خ ویران ده‌کا» of Hell Harrowing هه‌لبه‌ت ئە‌و باوه‌ره‌ش له دینی سه‌ره‌کیدایه‌ نییه و قه‌شه‌گه‌لی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست دایان تاشی.

- نا، به جی هه مووان، له جیاتی هه مووان، هه خۆت، لهو رینگا چۆله، له باتی هه مووان لیمخۆشده بی؟ ده پیمبلێ دهی گوندنشینی دلپاک و ساویلکه!
- ئاخ قوربان، ههست به مهترسی دهکهه ئیوه ده بهم بۆ ئهوی. قسه کانت زۆر سهیره.

به لام میتیا گوئی لینه بوو. له بهر خۆیه وه شیتانه دۆعایه کی دهخویند.
- خودایه، به هه موو تاوان و سه رپێچیه کانه وه وه مرگه و مه حکووم مه که.
له تاوانم خۆشبه. مه حکووم مه که، چونکه من خۆم مه حکووم کردوه.
مه حکووم مه که خودایه چونکه زۆرم خۆشده وی. ئه گه ر به مخه یته دۆزه خیشه وه
هه ر خۆشم ده وی و هاوار ده کهم هه تا دنیا به دنیا به هه ر خۆشده وی... به لام
لیمگه ری با هه تا کوتای هه ر خۆشبوئی... لیره هه ر ئیستا ته نیا پینج سه عات...
تا کاتی وه ده رکه وتنی پڕشنگی به تینی تو... چونکه شاژنی رۆحی خۆم
خۆشده وی... خۆشده وی و له خۆشویستی حاشا نا کهم... تو خۆت ئاگات له
دلمه... به پرتاو ده رۆم، له بهر ده میدا چۆک داده دم و ده لیم: «تو مافی خۆته وان
له من بینی و برۆی. خودا حافیز. ئه م قوربانییه ی خۆت له بیر نه چیته وه... قه تیش
له بهر خاتری من دلته نگ مه به!»

ئاندری، به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به پیشه وه کرد و گوران دی: «ماکرۆیه!»
له نیو تاریکیی که مرهنگی شه ودا، پۆلینک تاپۆی یه که ده ست و ره شی ماله کان،
که ده نگوت له ده شتیکی به ریندا هه لکه وتوون، وه ده ر که وتن. گوندی ماکرۆیه
گوندیکی دوو هه زار که سی بوو. به لام لهو کاته ی شه ودا هه موو له خه ودا بوون
و ته نیا تا کوته را چرایه ک سۆله ی ده هات.

میتیا به تینوتاویکه وه گوئی: «ئاندری، بۆ پیشه وه، توندتر لیمخۆره!»
ئاندری به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به کاروانسرای پلاستۆنۆف کرد که له
نیوه راستی ئاواپی هه لکه وتبوو. دیسان گوئی: «نه خه وتوون.» هه ر شه ش
پهنجیره ی سه ر شه قامی رووناک بوون.

میتیا به دلشادی دووپاتی کرده وه: «نه خه وتوون ئاندری، خیراتر! به پرتاو!
زهنگوله کان بزرینگینه وه! با هه موو بزانی من هاتووم. من دیم، منیش دیم!»

ئاندری ئه سپه وه هه ناسه برکی که وتووه کانی به چوارنال گه یانده بهر سه کۆی
پلیکانه کان و رایگرتن. ئه سپه کان ئاره قه یان کردبوو و هالاویان لی هه لده ستا.
میتیا راست لهو کاته دا دابه زی که خاوه نی کاروانسه راکه ده یویست بچی
بخه وی، له سه ر پلیکانه کانه وه چاوی له تاریکی بری بزانی کن هاتوه.

- ئه وه توئی، تریفۆن بۆر سیچ؟

خاوه ن کاروانسه را دانه وی و به وردی روانی، له پلیکانه کان هه لاته خوار
و به شادی و نه شه وه چوو به ره و پیری میوانه که ی.

- جه نابی دیمتری فیودۆرۆویچ، ئیوه ن! به خیر بی؟، چاوم روون بۆه!

ترفۆن بۆر سیچ لادییه کی ساخ و تیکسماو بوو، پیاویکی ده سته و
توندوتۆل. توورپه و توسن بوو، به تاییه ت له گه ل خه لکی ماکرۆیه، به لام کاتیک
بۆنی پاره ی ده کرد، ده گه شایه وه و روو خۆشی وه ک خۆی نه بوو. به شیوازی
رووسی جلوبه رگی ده پۆشی. کراسیکی قۆچچه دار و بالته یه کی دریژی له به ردا
بوو. زۆری پاره وه سه ریه ک نابوو. به لام هه روا چاوبرسی بوو و خه ونی به
پاره وه ده دی. زۆربه ی خه لکی گونده که ی هه تا بینه قاقا له قه رز گرتبوو، زه وی و
زاری له مالیکان ده کری، یان ئیجاره ی ده کرد. خه لکی ره شوو پوتی ئاواپیش له
سه ر ئه و زه وییانه کاریان ده کرد و ئاره قه یان ده رشت، به لام قه ت نه یانده توانی
قه رزه کانی پاک بکه ن. بیوه پیاویک بوو خاوه نی چوار کچی گه وره. یه کیان
بیوه ژن بوو و به دوو منداله وه لهو کاروانسه رایه ده ژیا و وه ک کلفه ت کاری بۆ
ده کرد. کچیکی دیکه شی ژنی ئه فسه ریکی نافه رمی بوو، له ژووریکی
کاروانسه راکه دا به دیواره که وه، له نیوان وینه کانی بنه ماله دا، وینه یه کی چکۆله ی
ئه و ئه فسه ره به جلوبه رگی نیزامی و سه رشانه وه به رچاو ده که وت. دوو کچی
عازه بیشی له ریوره سمی کلێسه دا جلوبه رگی شین یان سه وزیان له بهر ده کرد
که له پشته وه ده چه سپا به له شیانه وه و داوینیکی شوپی هه بوو. جلوبه رگی
مۆده ی رۆژیان له بهر ده کرد، به لام رۆژی دواپی که ره ی به یانی هه لده ستان و
ده روژووری کاروانسه راکه یان ده مالی، چلکاوی نیو ته شته کانیان ده رشت و
کاری خاوین کردنه وه ی ئه و کاروانسه رایه له ئه ستۆی ئه وان بوو. تریفۆن

بۆرىسىچ، ئەگەرچى ۋەك بانبانك لە سەر خەزىنە دەخەوت، بەلام ديسان تامەزرۆى ھەلئەكاندنى گىرفانى ميوانە سەرخۆشەكانى بوو، ھەر لە بىرىشى بوو پازدە بىست رۆژ لەمەوبەر لە ماوەى بىست و چوار سەعاتدا دووسەد سى سەد رۆبلى لە دىمىترى ھەلگراڭدبوو. ھەر لەرئوھە بەرەوپىرى مېتيا چوو بۆنى پارەى كرد و بە زمانىكى چەور و شىرىنەوھ بەخىرھاتنى كرد.

- جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ، بەخىر بىي، پىت لە سەر چاوم دانا!
مېتيا بى سەبرانە گوتى: «سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، جارى پىمبلى ئەو لە كوئىيە؟»

خاوەنى كاروانسەرا خىرا تيگەيشت. چاويكى مووقلشەنەى لە مېتيا كرد و گوتى: «ئاگرافنا ئەلكساندرفنا؟ ئەو يىش لىرەيە...»
- لەگەل كى؟ لەگەل كى؟

- تاقمىك غەرىبە. يەكيان ئەفسەرە و بە شىوھى قسەكردنىدا دەبى لەھىستانى بى. ھەر لىرەوھ عارەبانەكەى نارد بە دوايدا. پياويكى دىكەشيان لەگەلدايە، كە نازانم دۆستىيەتى يان ھاوسەفەرى. جلو بەرگى ئاسايىي لەبەردايە.

- چاكە، بەزميان ۋەرى خستووھ، پارەيان ھەيە؟
- بەزمىكى ھەژارانە! شتىكى ۋا نىيە پياو كەيفى پى ساز بى، جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ.

- شتىكى ۋا نىيە پياو كەيفى پى سازبى؟ ئەو كەسانەى دىكە كىن؟
- دوو پياوى دىكەن، خەلكى شارىن... لە چىرنى گەپوانەتەوھ و شەوئ لىرە دەمىننەوھ. يەكيان پياويكى جىيلە و دەللىن خرمى ئاغاي مېۋسۆفە، بەلام ناوھكەيم لەبىر نەماوھ... ئەوى دىكەشيان پىموايە خۆت دەيناسى، پياويكە ناوى ماكسىمۆفە. ۋەك خۇى دەلى چۆتە زيارەتى كلىسە. لەگەل ئەو خزمەى ئاغاي مېۋسۆف ھاوسەفەرە.

- ھەر ئەو ھندە؟

- بەلى.

- سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، گويىگرە. راست و رەوان پىمبلى: ئەو چى؟ ئەو حالى چۆنە؟

- گرووشنكا، ھەر ئىستا پىش ئىوھ گەيشتە ئىرە. لەگەلئان دانىشتووھ.

- شاد و بەكەيفە؟ پىدەكەنى؟

- نا پىموايە پىناكەنى، دلئەنگ و خەمبار دانىشتووھ. خەرىكە سەرى ئەو كابرا جىيلە دادىتى.

- سەرى ئەو لەھىستانىيە؟ ئەفسەرەكە؟

- ئەو جىيل نىيە، ئەفسەرىش نىيە. ئەو نا، قوربان. ئەو كابرا جىيلەى ۋا خرمى ئاغاي مېۋسۆفە... ناوھكەيم لەبىر چۆتەوھ..
- گالگاتوف؟

- خۆيەتى، گالگاتوف!

- زۆر چاكە. خۆم ھەموو شتىك روون دەكەمەوھ. خەرىكى گەنجەفەن؟
- بەلى قومارىان دەكرد، بەلام دەستيان لىكىشايەوھ. چايشيان خواردەوھ و ئەو كابرا ئەفسەرە داواى لىكۆرى كرد.

- تريفون بۆرىسىچ، سەبركە، بە قوربانىت بىم، سەبركە، خۆم ھەموو شتىك مەعلوم دەكەم. ئىستا ۋەلامى پرسىيارىكى دىكەم بدەوھ: ئەرى قەرەچىيەكان لىرەن؟

- دىمىترى فېودۆرۋويچ، ئەمجارە قەرەچى و شتى لىننىيە. خەلكى ئاوايى دەريان كردن. بەلام چەن جوولەكەى لىيە تار و دمەك لىدەدەن. دەتوانىن بنىرىن بە دواياندا. لەرئوھ دىن.

مېتيا بەپەلە گوتى: «بنىرە بە دواياندا. حەتمەن بنىرە بە دواياندا. ۋەك جارى پىشوو كچانىش كۆكەوھ. بەتايبەت مارييا. ھەرۋەھا ئىستىپاندىا و ئارىناش. دووسەد رۆبلى دەدەم بە چاۋەشەكان!

- جا بەو پارەيە دەتوانم تەواوى خەلكى نىو دى كۆكەمەوھ. بەلام ئىستا ھەموو خەوتوون. جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ، يانى لادىيىيەكان شياوى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەن، تەنانەت كچەكانىشيان؟ حەيف نىيە ئەو ھەموو پارەيە

سهرفی تا قمنیک مروقی گوشت تال و بی ئه دهب بکهی؟ لادییی هه رزه و چه په ل ته نانه ت حه یفه جگه ره یه کیشی بده یه ی! کچه کانیشیان هه موو رشکن و بوگه نن. به لام ده توانم بی ئه وه ی چاوم له هیچ بی کچه کانی خوُم له خه و هه ستینم. تازه له پیخه فه که یان خزاون، به پیلاقه هه لیان ده ستینم، هانیانده دم گورانیان بو بلین و سه ما بکه ن. جاری پیشوو ئه و هه موو شامپانییه ت دا به و لادیییه هه چوو پوو چانه، حه یف و خه سارا!

- تریفون بو رسیچ، جاری پیشوو که لیزه بووم، زیاتر له هه زار رو بلم به با دا. له بیرته؟

- به لی، به راستی بتسووتاندا یه با شتر بوو. چاکم له بیره. پیموا سی هه زار رو بلمت له ئاو کرد و رویشتی.

- چاکه، ئیستاش هاتووم ئه و کاره بکه م، تیگه یشتی؟

چه که ی پاره که ی دهره ینا و له بهر چاوی کابرای خاوه ن کاروانسه را رایگرت. - ئیستا گو ییگره و له بیرت نه چی. هه تا سه عاتیکی دیکه شه راب و مه زه و شیرینی و چو کلیت ده گاتی - خیرا هه مووی بیته. ئه و جه عبه ی لای ئاندرییه، ده بی خیرا بیته نه سهری. جه عبه که هه لچره و شامپانی بو میوانه کان تیکه. به لام ئه و کچانه، کچه کان ده بی بین بو ئیره، به تاییه ت ماریا.

میتیا گه راوه بو لای عاره بانه که و جه عبه ی ده مانچه کانی دهرکیشا.

- ئاندری، وهره با حیساب و کیتابه که مان بکه ین، ئه م پازده رو بلمه کریکه ته. ئه مه ش په نجا رو بلم بو ودکا... له بهر ئه وه ی زور به پرتاو هاتی، له بهر دلپاکییه که شت... به لام کارامازو فت له بیرنه چی!

ئاندری به ده نگیکی له رزو ک گو تی: «قوربان، من ده ترسم. پینج رو بلم له کریکه ی خوُم زیاتر بده یه باشه، له وه زیاترم مه ده یه. تریفون بو رسیچ، تو شایه د به. ئه گه ر قسه یه کی گه و جانه شم کردوه بمبووره...»

میتیا چاویکی له سهرتاپای کرد و پرسیی: «له چی ده ترسی؟» پاشان پینج رو بلمی بو فریدا و گو تی: ئیستا که وای لیهات، برؤ بو جهنده م! وهره تریفون

بو رسیچ بیده نگ بمبه سهری، ده مه وی چاوم پینان بکه وی، به لام نابی بمینن. له کوین؟ له وه تاغه شینه که ن؟»

تریفون بو رسیچ به خه مباری چاویکی له میتیا کرد، به لام ده سه به چی فه رمانه که ی به رو به برد و به ره و سه رسه را رینوینی کرد و خو ی چوو وه تاغیکی گه وره وه که میوانه کان له وه تاغی په نایدا دانیشتبوو. چرای ئه و ژوو ره ی هینا دهری. پاشان میتیای برده ژوو ری و به دزییه وه له سووچیک دانیشاندا. تا کو له و یوه به جوانی چاوی له میوانه کان بی. به لام چاوی لی کردنه که ی زوری نه خایاند، له راستیدا نه یوانی چاویان لییکا، که چاوی پیی که وت، دلی به توندی وه کوته کوت که وت و چاوی له ره شه وه هات. گرووشنکا له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو، له په ناشیدا گالگانو فی لای و جوان چاک له سه ر قه نه فه یه ک دانیشتبوو. گرووشنکا ده ستی له ده ستی گالگانو ف دابوو، له وه ده چوو پییکه نی. گالگانو فیش که رهنگی بزراکابوو چاوی له گرووشنکا نه ده کرد. له گه ل ماکسیمو ف قسه یه کرد که ئه ویش به ره و رووی گرووشنکا دانیشتبوو. ماکسیمو ف قاقا پیده که نی. ره قیبه که ی له سه ر کاناپایه ک دانیشتبوو، کابرای غه ربیه ش له سه ر کورسیه کی په نای دانیشتبوو. له گه ل کیشانی قه ننه، خو ی راده ژاند و میتیا ئه وی وه ک پیاو یکی قه له وی روو کراوه و کورته بالا هاته بهرچاو، که له وه ده چوو رقی له شتیک هه ستایی. دوسته که ی، ئه و غه ربیه ی دیکه، ئالیووشا پیی وابوو زور که له گه ته، به لام له وه زیاتر هیچی ده ستنه که وت. هه ناسه ی له سینگیدا کو کرده وه و نه یوانی له وه زیاتر خو بگری. جه عبه ی ده مانچه که ی له سه ر دو لاییک دانا و به دلکو تیوه، که سهرتاپای جه ستی ده لهرزی و هه ستی به سه رما ده کرد. راست رویشت بو وه تاغه شینه که. گرووشنکا، یه که م که س چاوی پییکه وت و قیژاندی: «های!»

بەكەم نەویندار، ھەقى بە دەستە

میتیا بە ھەنگاوی پتەو و خیرا، راست رۆیشت بۆلای مێزەكە، بە دەنگیكى بەرن، وەك ئەوھى ھاوار بكا، بە دەنگیكى لەرزۆكەوھ گوتى: «ئاغایان، من... گورگ نیم... لیم مەترسن!» لە ناکاو روى لە گرووشنكا کرد كه خوى بۆلای گالگانوف خوار کردبۆوھ و توند دەستیگرتبوو: «چبووھ؟ بۆ لەخۆرا شلەژاوان... منیش ھاتووم. ھەتا بەیانى لێرە دەبم. ئاغایان ئیجازە دەفەرموون ریبوارىكى رى لەبەر... ھەتا بەیانى لە لای ئیوھ بمینیتەوھ؟ تەنیا ھەتا بەیانى، بۆ دوايین جار، لەم وەتاغەدا؟»

میتیا، روىکردە ئەو کابرا کولەبنەییە قەننەى دەکیشا و لە سەر قەنەفەيەك دانیشتبوو، کاتى ئەو قسانەى کرد، ئەو گردە پیاوھ قەلەوھ بە قورساختى قەننەكەى لە لىوى کردوھ و بە توندى گوتى:

- پانیە، ئیمە لێرە کۆرەكەمان تايبەتییە. ئەوھ ژوورى دیکە ھەيە.

گالگانوف لە ناکاو وەلامى دایەوھ: «ئەوھ توى ديميترى فيودورويچ؟ وەرە لەگەلمان دانیشە. چۆنى، چاکى؟»

میتیا كە بە سۆز و تامەزرۆییەوھ دەستى بۆلای دريژ کردبوو و دەيوست تەوقەى لەگەل بكا، گوتى: «ھاوړى خۆشەويست و بەرپز، چاوم رپوون بۆوھ بە دیتنت. ھەمیشە تۆم لەبیر بووھ.»

گالگانوف بە پیکەنینهوھ گوتى: «وھى دەستم! بۆ ئاوا دەستم دەگوشى، قامکم شكا.»

گرووشنكا، كە زانىی میتیا لەسەرخۆیە و قەستى گێرەوكیشە سازکردنى نییە، بە بزەيەكى نەرمونيانەوھ گوتى: «ئەو ھەمیشە ھەروا تەوقە دەكا.» بە كونچكاوى و لەگەل ئەوھشدا بە دلەخورپەوھ چاوى لە میتیا دەکرد. ھەستى بە شتیک کرد لە وجودى میتیادا و بەراستى چاوەروانى ئەوھى لێدەکرد كە ئاوا بێتە ژوورى و بەو شیوھ قسە بكا.

ماكسیموف لەلای چەپەوھ، بە شیوھيەكى دۆستانە گوتى: «سلاو.» میتیا بەپەلە دەستى لە دەستى ئەويش نا.

«سلاو. تۆش لێرەى! بە دیتنى تۆش چاوم رپوون بۆوھ! ئاغایان، ئاغایان، من...» (ديسان روى لە کابراى قەننە بەدەستى لەھيستانى کردوھ. دیاربوو لە نیو کۆرەكەدا ئەوى بە گرینگترین كەس ھاتوتە بەرچاوى.) «بەپرتاوا ھاتم بۆ ئێرە... دەمھەوى دوايین رۆژ، دوايین سەعاتم لەم ژوورەدا، لەم ژوورەدا، رابویرم... شوینیک كە منیش فریشتەكەمم... مەتھکردوھ...» بە شیوھيەكى تۆسنانە گۆراندی: «پانیە، بمبوورە، بۆيە بەرەو ئێرە بآلم گرتوھ، برپارم داوھ... مەترسە، ئەمشەو دوايین شەوى ژيانمە! وەرنا بە خۆشى ئەم دۆستايەتى و پیکەوھ بوونەمان شاد بين و مەى فركەين. ھەر ئیستا شەرآب دینن... لەگەل خۆم ھیناومە.» (شتیک ھانیدا كە چەكەى پارەكەى دەرھینی.) «ئیزن بەدن پانیە! پیمخۆشە گویمان لە گۆرانى و مۆسیقاش بى، يانى وەك جارى پيشوو بە شادى رايبویرين. بەلام كرم، كرمى ناچيزە لە سەر زگ بەرەو دەرئ دەخوشى و ئیتر چاوم پى ناکەویتەوھ. يادى رۆژى شادى و دوايین شەوى خۆم زیندوو رادەگرم.»

ھیندەى قسە لە دلدا بوو، خەریكبوو دەخنكا. بەلام لە قسەى سەير و سەمەرە زیاتر لە دەمى نەدەھاتە دەرئ. کابراى لەھيستانى چاوى لە میتیا و پارەكانى دەستى برى، سەرنجىكى گرووشنكاى دا و بە ئاشكرا تووشى سەرسورپمان بوو.

6 - Panie، وشەيەكى ریزدانانە، واتا «گەرەى بەرپز» - كوى وشەكەش «پانوویە» یە. Pan. يانى «ئاغا» و Pani. پانى واتا «خاتوون» - دواتر لە رۆمانەكەدا لەكار كراون. ئەم وشانەش لەھيستانىن.

میتیا دیسان گوتی: «ئەگەر ئەو فریشتە شەرمە ئیزن بەرموون...»
 گرووشنکا قسەکی پێبیری و گوتی: «تۆ زۆر سەیر قسە دەکە، نا هەقم
 نییه پیکەنیم دێ. دانیشتە دیمیتری! تۆ دەلێی چی؟ تکات لێدەکەم
 مەمان ترسیتن... بەلێن دەدە؟ ئەگەر نەمان ترسیتنی، دلشاد دەبم بە دیتنت...»
 میتیا لە کاتیکدا دەستی هەلەتەکاند، گوتی: من، من و ترساندن ئیو؟
 دلنیا بە قەت نابمە هۆی ئازارتان، هەرچیت پێخۆشە بیکە، نابمە کۆسپی سەر
 پیت! لە ناکاو خۆی دا بە سەر کورسییەکاندا و دەستیکرد بە گریان. لەگەڵ
 ئەو سەری بۆلای دیوارەکان سووراند و دەستی لە کەمەیی کورسییەکان
 وەرھینا، وەک ئەو هەوای لە باوەشی بکا. هەموویان و تەنانەت خۆشی تووشی
 سەرسوورمان کرد.

گرووشنکا بە لەبزیکی سەرکۆنە کەرانیوە گوتی: «دەست هەلگرە،
 دەستەلگرە، تۆ مەژۆکی سەیری! لە مالیش کاتیک دەهات بۆ دیدەنیم هەر
 ئاوا بوو. دەستەکا بە قسە سەیر و سەمەرە و هەرچی دەکەم تیناگەم.
 پێشتریش جارێکی دیکە ئاوا دەستیکرد بە گریان، ئیستاش ئەو دەستی
 پێکرد! شورەییە! بۆ دەگری؟» پاشان بە لەبزیکی رازاوی و بە
 توورەبوونیکی کتوپر و پێداگری لە سەر وشەکان گوتی: «وادیارە بۆ گریان
 بەهانهشی بە دەستەوویە!»

«من ناگریم... چاکە، سالا!» میتیا خیرا لە سەر کورسییەکان سوورا و
 دەستیکرد بە پیکەنین، جۆریک پیکەنینی وشک کە تاییبەتی خۆی بوو،
 پیکەنینیکی سارد و سڕ کە هەموو گیانی لەگەڵیا دەلەرییەو.

گرووشنکا بە لەبزیکی هاندەرانی گوتی: «چاکە، ئاوا باشە... سەرودل
 خۆش بە، سەرودل خۆش. بە هانتت زۆر دلشادم، زۆر دلشاد، گویت لێیە
 میتیا، زۆر دلشادم!» لەگەڵ ئەو هۆی رۆوی لە کۆرەکان بوو، بە شیوہیەکی
 ئاشکرا رۆوی قسە لەو کابرایە بوو کە لە سەر قەنەفەیکە دانیشتبوو، بە
 لەبزیکی فرمان پێدەرانیوە گوتی: «من دەمەهوی ئیویش لەگەڵمان بێ. ئەو

لە ناخی دلەو دەلیم!» پاشان بە بزەییەکی نەرمەو چاوی گرشەیی هات و
 گوتی: «ئەگەر ئەو بڕوا، منیش دەروم!»

کابرای لەهێستانی لەگەڵ ئەو هۆی دەستی گرووشنکای ماچدەکرد، بە
 ریزیکی تاییبەتەو گوتی: «فریشتەکەم هەر فرمانیک بدا، یاسا هەر ئەوہیە!»
 پاشان رۆوی کردە میتیا و بە ریزەو درێژەیی بە قسەکانی دا: «پانیە، تکاتان
 لێدەکەم ئیویش بێنە کۆرەکانمانەو.»

میتیا خۆی ئەمبارەویار کرد و هات مژولیایشیکی حیسابی بکا بەلام
 قسەیی بۆ نەهات.

لەجیاتی وتاردان گوتی: «پانیە، وەرە با بخۆینەو.» هەموویان دەستیان
 کرد بە پیکەنین.

گرووشنکا بە توورەیی هەلدایە: «خودایە گیان، پیمابوو دیسان
 دەستپێدەکا.» بە لەبزیکی رازاویش لە درێژەیی قسەکانیدا گوتی: «میتیا
 گوئیگرە، هەلبەز دا بەز مەکە. کاریکی باشت کرد شامپانیت هینا. منیش چەند
 پەرداخ دەخۆمەو، بەلام ئیشتیام لیکوور نابا. لە هەموو چاکتر هانتی خۆتە.
 چاکت کرد هاتی، ئیمە وشک و بێدەنگ دانیشتبووین و پیاو هەستی بە
 غەریبی دەکرد و هەموو گیانمان داگیرابوو... پیموایە دیسان بۆ کەیف و
 نەهەنگ هاتووی! بەلام پارەکەت بێتوہ گیرفانت. ئەو هەمووەت لەکوئ بوو؟»

میتیا هەتا ئەو کاتە چەکی گرمۆلەکراوی پارەکی هەر بە دەستەو بوو
 کە هەموویان و بەتاییبەت لەهێستانیەکان چاویان تێبیریوو. بە شیواوی و
 هەلەپرووکی پارەکانی ئاخنییە گیرفانییەو. سوور هەلگەرا. هەر لەوکاتەدا،
 خاوەنی کاروانسەرا لە سەر کەشەفیک، بترییەک شامپانی و چەن پەرداخی
 هینا. میتیا خیرا پێیدا بترییەکە، بەلام لەبەر شیواوی نەیدەزانی چی لێیکا.
 گالگاتۆف لێی وەرگرت و پەرداخەکانی پڕ کرد.

میتیا گوراندی بە سەر خاوەن کاروانسەرادا: «یەکیکی تریش!
 بترییەکی تریش بێنە! هەر وەها لەبیری نەبوو پەرداخەکی لە پەرداخی کابرای
 لەهێستانی بدا کە قورساخانە داوی لیکردبوو بەخۆشی ئەو پیکەوہ بخۆنەو،

بئى ئەۋەدى لە سەر ئەۋانى دىكە راۋەستى، يەككىن ناي بەسەرىيەۋە. لە ناكاۋ رەنگ و قەلەفەتى گۇرا، ئەۋ حالەتە قورساخانا و تراژىكەى پىۋەدى ھاتبۈۋە ژوورئى، بە تەۋاۋى لە نىۋو چۈۋ، حالاتىكى ساكار و مندالانە بالى بەسەردا كىشا. دەرگوت لە ناكاۋ ئارامبۆتەۋە و موو ناپسىنى. شاد و شەرمن چاۋى لە ھەموۋيان دەكرد. بە پىكەننىكى سارد و سېر و بەردەۋام و خۇگرانەۋە دانىشتىۋو، وىنەى سەگىك كە ھەلەيەكى كىرۋوۋە و تەمىكراۋە و چاۋپۇشى لە ھەلەكەى كراۋە، خەرىكى شادى و كلكەسۋوتى بوو. دەرگوت ھەموو شتىكى لەبىر چۆتەۋە، بە پىكەننىكى شىرىن و مندالانەۋە چاۋى بە ھەموۋياندا دەگىرپا. بەردەۋام بە دەم گرووشنكاۋە دەگرژىيەۋە و كورسىيەكەى لىدەبردە پىشى. وردە وردە خەرىكبوو لەۋ دوو لە ھىستانىيە شتىك ھەلكرپىنى. ئەگەرچى ھىشتا لەۋ بارەۋە دۇنيا نەبوۋبوو. ھەلسۋوكەۋتى قورساخانا و زاراۋەى لە ھىستانىيە ئەۋ كابرەيەى كە لە سەر قەنەفەكە دانىشتىۋو . لە ھەموۋشى گرېنگر، قەنەكەى . سەرنجى راكىشاۋو. بىرىكردەۋە: «دەى چاكە، كارىكى باش دەكا، قەنە دەكىشى.» پوخسارى پەنەمىۋى ئەۋ كابرە لە ھىستانىيە، بە لوۋتى بارىك و سىملى تەنك و بۆيەكردو و پوو ھەلمالداراۋىيەكەى تا ئىستا زەررەيەكى گومان لە ناخى مېتىادا ھەلنەخراند بوو. تەنەت ئەۋ كلاۋتسكەش كە دەستكارى سىبىريا بوو و تىسكەكانى بە شىۋەيەكى گەۋجانە كەۋتبۈۋە سەر لاجانگى و شانە كرابوو. سەرنجى مېتىاى رانەكىشا. بە حال و ھەۋايەكى شادانەۋە لە درىژەى بىر كىرەۋەكەيدا گوتى: «پىمۋايە لە سەر كىردنى كلاۋى تىسكن خراب نىيە.» ئەۋ لە ھىستانىيەى دىكەش كە جىلتىر بوو، بە شىۋەيەكى جىنگىزبانە و بە چاۋىكى پىر سووكايەتتەۋە، چاۋى بە كۆرەكەدا دەگىرپا و گويى راگرتبوو، ئەۋ لاۋىكى كەلەگەت بوو، ئەفسەرى لە ھىستانىيە خىلانە لە سەر قەنەفەيەكى تەنىشتى دانىشتىۋو، قەلەفەتتەن ھىندە پىكەۋە ناتەكوزى دەنۋاند، سەرنجى راكىشا بوو. «ئەگەر بە پىۋە راۋەستى شەش بست نابى.» مېتىا لەخۇرا ئەۋەش بە زەنىندا ھات. ھەروەھا بىرى لەۋە كىرەۋە كە دەبى ئەۋ

جوۋتە ھاۋرپىيە يەكتر بن. دەشكرى بلىن: «پاسەۋانىيەتى»، بىگومان ئەۋ لە ھىستانىيە زلە لە خزمەت ئەۋ لە ھىستانىيە وردىلە و قەنەكىشە داىە. چونكە جاروبارە ئەفسەرە خرە فەرمانى بەۋ تەژەيە دەدا. كە مېتىا ئەۋەدى سىروشتى ھاتە بەرچاۋ.

مېتىا ۋەك گەمالىكى چكۆلەى كەۋى، كەمترىن ھەستى بە خىلايەتى لە دلېدا نەبوو. ھىشتا لە ھەلسۋوكەۋت و قسە بە تۈكلەكانى گرووشنكا ھىچى بۆ ھەلنەكراۋو. تەنبا بە دلەكوتىۋە دەيدى كە گرووشنكا لەگەلى رۈۋ خۇش و دلۇقانە، لىي خۇشبوۋە و لە پەنا خۇيدا دايناۋە. لە خۇشيانا پىي ۋەعەرن نەدەكەۋت، چاۋى لە گرووشنكا بىرېۋو كە قومقوم شامپانىيە دەخۋاردەۋە. بەۋحالەشەۋە ئاگاي لە بىدەنگ بوۋنى كۆرەكە بوو و بە چاۋىكى پىر چاۋەروانىيەۋە تىدەرۋانين. چاۋە زىتەكانى دەرگوت دەپرسى: «ئاغايان بۆ ئاۋا بىدەنگ دانىشتۋوۋىن؟ بۆ كارىك نەكەين؟»

گالگانۇف، ۋەك ئەۋەدى فكىرى مېتىاى خۇندىبىتەۋە، ئاماژەى بە ماكسىمۇف كىرد و گوتى: «ئەۋ قسەى قۇرمان بۆ دەكا و ئىمەش پىدەكەنن.» مېتىا خىزا چاۋى لە گالگانۇف كىرد و پاشان سەرنجى لە سەر ماكسىمۇف كىرسايەۋە. لە ناكاۋىش ۋەك ئەۋەدى شتىك بوۋىتە ھۋى گەشانەۋەى، بە پىكەننىكى كورت و وشكەۋە گوتى: «قسەى قۇر دەكا؟ ھا! ھا!» . ئەرى. باۋەر دەكەى، دەلى تەۋاۋى ئەفسەرانى سۋارە نىزامى ئىمە لە دەيەى بىستدا ژنى لە ھىستانىيان ھىناۋە. قسەيەكى قۇرە؟ مەگىن نا؟

مېتىا ۋەك ئەۋەدى ھالى لىھاتى، دوۋپاتىكردەۋە: «ژنى لە ھىستانى؟» گالگانۇف تەۋاۋ ئاگاي لە ھەستى مېتىا دەرھەق بە گرووشنكا بوو، سەبارەت بەۋ كابرە لە ھىستانىيەش لە مېشىكى خۇيدا شتىكى لىكدابۋو، بەلام زۆرى گويى بەۋە نەدا، يان ھەر بىرى لىنەدەكردەۋە؛ زىاتر ماكسىمۇف سەرنجى راكىشاۋو. بە ھەلکەۋت لەگەل ماكسىمۇف ھاتبوو بۆ ئىرە. يەكەمجار بوو لەم كارۋانسەرايە چاۋى بەۋ لە ھىستانىيانە نەدەكەۋت. پىشتىرىش گرووشنكاى دەناسى، جارىك لەگەل كەسىكى دىكە چوۋبوو بۆ

دیدەنی، بەلام گرووشنکا ئەوی بەردل نەكەوتبوو. بەلام گرووشنكا لێرە بەچاوی خۆشەویستی تیی دەروانی: بەر لە هاتنی میتیا، دەستی لە ملی کردبوو، نازی کیشابوو. بەلام گالگانۆف سارد و سڤ و بئەست گویی پیتەدابوو. لاویکی بیست سالانە تەرپۆش بوو، روخساریکی جوان و دلرفین و قژیکی پڤ و بۆری هەبوو. چاوی شینیکی کال و جوان بوو، نیشاندهری هۆش و وردبینی بوو، کە لەراستیدا زۆر لە تەمەنی زیاتر دیار بوو، ئەگەرچی هیندی جار قسە میندانانە دەکرد، بەلام هەستی بە شەرمەزاری نەدەکرد، تەنانت کاتیک کە دەشی زانی قسەیهکی وای کردوو. لە سەر یەك دەکرئ بلین پیاویکی سەیر و بیرەبیرە بوو، ئەگەرچی هەمیشە دۆستانە خۆی نیشاندهدا. جاری وابوو قەلافەتی وەك پیاویکی نەگۆڤ و خیشەسەر دەچوو. چاوی لە پیاو دەکرد و گویی رادەگرت، لە تەواوی ئەو ماوەیه شدا لەو دەچوو لە بیر و خەيالی شتیکی تردا بئ. زۆر بەی کات سەرسارد و تەو زەل بوو، جاری واش بوو لەخۆرا تووشی دلەخوریە و بئئوقرەیی دەبوو، ئەویش بە هۆی مەسەلەیهکی زۆر ئاسایی و کەم بایەخ. لەگەل ئەو هی بۆ هەر وشەیهك دەنگی درێژ دەکردهو و مەبەستیشی خۆناندن نەبوو، لە درێژە قسەکانیدا گوتی: لە چوار پۆژ لە مەوبەرەو، یانی لەو کاتەو کە - ئەگەر لە بیرت بئ - ئیوانی برات لە سەر عارەبانەكە خستیە خواری، لەگەل خۆم بەملاوبەولایدا دەگێڤم. هەر ئەو رووداوەی ئەو پۆژە بوو هۆی ئەو هی سەرنجی پیتەم، لەگەل خۆم بردم بۆ دئ، بەلام ئەو نەدە قسە قۆڤ کردوو ئیتر پیم عەیبە لەگەلی بم. دەمەوی ببیە مەو بۆ ناوچەكە هی خۆی.

لەهێستانی قەنەكیش روویکرده ماکسیمۆف و گوتی: «ئەم ئاغا، ئە زانی لەهێستانی هەر نەدیو و قسەیهك دەکا کە بەراستی مەحاله.»

زمانی رووسی زۆر باش دەزانی، زۆر لەو باشتر کە چاوەروانیی لێدەکرا. کاتی وشەیهکی رووسی بەکار دینا، هەمیشە بە شیوەی وشە هیستانی دەریدەبری.

ماکسیمۆف گوتی: «بەلام من خۆم ژنیکی لەهێستانیم هیناوه.»

گالگانۆف هەلیدایە: «تۆ مەگین لە سوارەنیزامدا خزمەتت کردوو؟ تۆ باسی سوارە نيزامت دەکرد. یانی تۆ ئەفسەری سوارە نيزام بووی؟ میتیا بە تامەزرۆیی گویی شلکردبوو، لەگەل ئەو شدا چاوانی پڤ لە پرسیری بە هەموویاندا دەگێڤا، لە ناکا و هەلیدایە: «یانی هەر بەراستی ئەفسەری سوارە نيزام بوو؟ ها! ها!»

ماکسیمۆف رووی تیکرد و گوتی: «نەخیر، نەخیر قوربان، دەزانی چی قوربان، مەبەستم ئەو هیە کە ئەو ژنە شوخوشەنگە لەهێستانیانە، قوربان، کاتیک لەگەل سوارەکانی ئیمە، سوارە می مازورکا سەمایان دەکرد... یان کاتیک یەکیان لەگەل سوارچاکیکی مازورکا سەما دەکا، وەك بەچکە پشیلە خیرا خۆ دەخاتە باوہشی، قوربان... بەچکە پشیلەیهکی سپی... دایک و باوکی دادە خانمیش چاوی لێدەکەن و هیچ نالین... خۆیان ئیزنی پیتەدەن... پۆژی دواییش سوارە دەچی بۆ خوازینی دادەخانم... مەسەلەكە ئەو هیە قوربان... دەچیتە خوازینی دادەخانم، هی - هی!»

لەهێستانی کە لەگەت لە ناکا و گورانیدی: «ئەم "پان" Lagdak (هیچوپوچ)ە!» لاقی نایە سەر لاقی. میتیا چاوی بە پۆستالە زەلام و چەرەكە هی کەوت بە بنی ئەستور و قوراپیەو. لەهێستانیەكە تا رادەیهك چەور و چلکن دیاربوو.

گرووشنکا لە ناکا و تەرپییەو گوتی: «یەكەم پیالە و بەدمەستی!» لەهێستانی قەنەكیش بە گرووشنکای گوت: «پانی ئاگریپینا، ئەو هی ئەو جەنابە لە لەهێستان دیتوویە، کچە کلفەت بوون، نەك خاتوونی رەسەن و نەجیمزادە.»

لەهێستانی تەژە بە رقەستاوی گوتی: «دەتوانن لە سەر ئەو مەرج دانین.» گرووشنکا بە رقەستاوی گوتی: «دەلێی چی؟ لێگەرئ با قسە بکا، بۆ دەبی نەهیلی خەلک قسە خۆی بکا؟ لێگەرئ با کۆرەكەمان گەرم کا.»

لهه‌یستانی کلاوتیسکن، به پوانینیکی ماناداره‌وه چاوی له گرووشنکا بری و گوتی: «پانی، من بۆ نه‌مه‌یشتوو قسه بکه‌ن؟» پاشان قورساخانه خۆی ماتکرد و ده‌ستی‌کرده‌وه به مژلیدانی قه‌ننه‌که‌ی.

گالگانۆف، وه‌ک ئه‌وه‌ی مشتومریکی زۆر گرینگ له گۆریدا بی، دیسان به دله‌خورپه‌وه گوتی: «نا، نا، جه‌نابی له‌ه‌یستانی راست ده‌کا، ئه‌و به عومراتی خۆی له‌ه‌یستانی نه‌بووه، که‌وايه چۆن ده‌توانی سه‌باره‌ت به‌وه قسه بکا؟ من باوه‌ر ناکه‌م له له‌ه‌یستان ژنت هینابی، وا نییه‌؟»

- نا قوربان، له پاریزگای ئیسمانیسک، قوربان. به‌لام سواریک ئه‌وه‌ی هینابوو بۆ پرووسیا، یانی ژنی داهاتوومی له‌گه‌ل دایکی و پووری و ژنیکی دیکه‌ی خزمیان و کورپه‌گه‌نجه‌که‌ی هینابوونی. ئه‌و سواره ئه‌وانی راست له له‌ه‌یستانه‌وه هینابوو و... به منی سپاردن. ئه‌و سواره لاویکی جوانچاک و کورپه‌خاسه بوو، له گوردانه‌که‌ی ئیمه‌دا ملازم بوو. یانی ده‌یویست خۆی ماره‌یکا، به‌لام په‌شیمان بۆوه. چونکه ژنه شهل بوو.

گالگانۆف ده‌نگی هه‌لینا: «که‌وايه تۆ ژنیکی شهل هینا؟»

- به‌لێ قوربان. له‌و کاته‌دا هه‌ردووکیان فریویاندام و باسی ئه‌و نه‌قوستانییه‌یان نه‌کرد. سه‌ره‌تا پیموابوو هه‌لوا ده‌کا، له په‌ستا هه‌لوای ده‌کرد... پیموابوو له خوشیانا واده‌کا.

گالگانۆف به ده‌نگی جیکن و مندالانه‌وه، قیزاندی: «یانی ئه‌وه‌نده دلخۆش بوو که شوی به تۆ کردووه؟»

- به‌لێ، قوربان، دوا‌ی بۆم ده‌رکه‌وت، یانی کاتیکی که زه‌ماوه‌ندمان کرد، هه‌ر شه‌وه‌ی یه‌که‌م دانپینانا و به‌گریان و پارانه‌وه داوای لیبووردنی کرد و گوتی: «کاتیکی مندال بووم له جۆگه‌یه‌ک بازدا و لاقم شکا.» ها! ها!

گالگانۆف وای دا له قاقای پیکه‌نین خه‌ریک بوو بکه‌وه‌ی به‌عه‌رزدا. گرووشنکاش پیکه‌نی: میتیا ده‌تگوت پۆن قازت لیداو. هینده شاد بوو، گویزی به کلک ده‌شکاند.

گالگانۆف پرووی کرده میتیا و گوتی: «ده‌زانی ئه‌وه‌یانی به‌راسته، ئه‌مه‌یان درۆ نییه. با پیتیلیم ئه‌و دوو‌جاری ژن هیناوه. ئه‌وه نه‌قلی ژنی یه‌که‌میه‌تی. ژنی دوو‌هه‌میشه‌ی. عه‌رزى به خزمه‌تتان ده‌که‌م، هه‌لات، ئیستاش هه‌ر ماوه.» میتیا به‌وپه‌ری سه‌رسورمانه‌وه بۆلای ماکسیمۆف وه‌رسوو‌را و گوتی: «راست ده‌کا؟»

ماکسیمۆف خا‌که‌رایانه گوتی: «به‌لێ قوربان، هه‌لات. ئه‌و ئه‌زمونه تاله‌م تاقیکردۆته‌وه قوربان. له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه بوو له‌گه‌ل پیاویکی فه‌رنسی هه‌لگیرا، ژنه به‌ر له هه‌لگیرانه‌که‌ی هه‌موو ملک و ماله‌که‌می به ناوی خۆی تاپۆ کردبوو، پیتیده‌گوتم: «تۆ خوینده‌واری. له‌بن به‌ر‌دیش ده‌توانی بژیوی خۆت دابین‌که‌ی.» به‌و قسه‌یه‌ش کۆتایی به‌مه‌سه‌له‌که‌ هینا: ئوسقوفیکی ریزدار جاریکیان پیتگوتم: "تۆ یه‌کیکی له ژنه‌کانت شهل بوو به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه‌یانت گورج و گۆل." «هی - هی!»

گالگانۆف که له‌بنه‌وه ده‌کو‌لی، هه‌لچوو: «گوییگرن، گوییگرن! ئه‌گه‌ر درۆ بکا - که زۆر جاریش ده‌یکا - بۆ ئه‌وه‌یه سه‌رگه‌رممان کا. با بیکا، خۆ زه‌رده‌ی نییه، وانیه‌؟ هیندی جار خۆشم ده‌وی. مرۆفیکی شه‌رمه‌نه، به‌لام ته‌بیعه‌تی وایه، پیتان وانیه‌ وایه؟ هیندی که‌س له‌به‌ر قازانجی خۆیان خۆ مات ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و ته‌بیعه‌ته‌که‌ی وایه. په‌نگه پیتانوابی خۆی هه‌لده‌کیشی (دوینی له ریگا هه‌ر له‌وباره‌وه مشتومرمان کرد) که "گۆگۆل" "رۆحه‌ مردووه‌کان"ی سه‌باره‌ت به ئه‌و نووسیویه. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی له‌و کتیه‌دا وه‌رزیریک هه‌یه ناوی ماکسیمۆفه و نازدیرۆف به قامچی لیده‌دا. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی، نازدیرۆف به‌مه‌ستی ماکسیمۆف ده‌داته به‌ر زه‌بری قامچی و برینداری ده‌کا، دوا‌ی لیدان و ئه‌و سووکایه‌تییه له لایه‌ن یاساوه مه‌حکووم ده‌کرێ و بپرا ده‌که‌ن که سووره له سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و ماکسیمۆفه‌یه و قامچیشی خواردووه! پیتانوايه راسته‌ده‌کا؟

چېچىكوف سەرەتاي دەيەى بىست، سەفەرى دەستپىكىرد، ھەر بۆيە ئەم مېژوانە يەك ناگرنەوہ. قەت باوہر ناكەم ئەو قامچى خواردىن، باوہر ناكەم. ئىوہ دەلېنچى؟»

توورە بوون و ھەلچوونى گالگانوف ھەستپىنەدەكرا، بەلام بەراستى تووشى دلەخورپە بووبوو. مېتياش بى ئەوہى نارەزايەتى دەربرې، قسەكەى ئەوى سەلماند و بە پىكەننەوہ گوتى:

«ئەگەر قامچى خواردىن چى!»

ماكسىموف ھەلدايە: «مەسەلە ئەوہ نىيە، بەراستى قامچىم خواردىن، بەلام ھەروا...»

«مەسەلتە لە «ھەروا» چىيە؟ قامچىت خوارد يان نا؟»

لەھىستانى قەننەكيش، بە ناوچاوانىكى گرژەوہ و بە زمانى لەھىستانى بە ھاوړىكەى گوت: «پانته، سەعات چەندەيە؟»

«تەژەى ھاوړىي لە وەلامىدا شانى ھەلتەكاند. ھىچكام سەعاتيان پىنەبوو.»

گرووشنكا راشكاوانە دەستىكىرد بە دۆزىنەوہى عەببەكانى و بە توندى گوتى: «بۇ قسە كردن قەدەغەيە؟ دەفەرموون كەس زمانى نەگەرې چونكە جەنابتان گيانى مەبارەكى دادەگىرې؟» دەتگوت بۆيەكەم جار شتىك لە زەينى مېتيادا دەبرىسكىتەوہ. ئەمجارە لەھىستانى بە توورەبىيەكى ئاشكراوہ وەلامى دايەوہ:

«پانى، خۇ من دژايەتيم نەكردوہ. كوا، چىمگوتوہ؟»

گرووشنكا قىژاندى بە سەر ماكسىموفدا: «باشە ئىتەر، زووكە چىرۆكەكەتمان بۇ بگىرەوہ. بۇ ھەموو مەيموونەكەتان تۇپيوہ؟»

ماكسىموف بە شادىيەكى ئاشكراوہ، لەگەل ئەوہى نەختى نىوچاوانى تىكنا، دەستەوبەجى وەلامى دانەوہ: «خاتون، شياوى گىرانەوہ نىيە، ھەمووى قۇرپاتە. نووسراوہكەى گۇگۇل گىرانەوہى نەقلە و بە كىنايە دەربىرپيوہ، چونكە ئەو ناوانەى لە كىتەبەكەشدايە ماناى تايبەتيان ھەيە. و بە ئانقەست گۇرپويەتى. ناوى راستەقىنەى نازدېرېوف بوو. كۇفېشنىكوف ناوىكى دىكە

بوو، پىيان دەگوت ئىشكفۇرنوف. تەنيا ناوى فىناردى ھەر ئەو ناوہى خۇى بوو، چونكە ئەو ئىتالىيى نەبوو، رووسى بوو. مادمۇزىل فىناردى كچىكى شوخ و دەلال بوو، لاقە چكولە و جوانەكانى دەتگوت لە قالبدراوہ. مېنى ژۇپىكى گولنكەدارى قۇلەى لەبەردا بوو، دەستىكىرد بە سەما، بەلام نەك چوار سەعات، تەنيا چوار خولەك، ھەر بەو ماوہ كەمەش ھەمووانى سەرسام كرد...»

گالگانوف گوراندى: «باسى قامچى خواردەكەت بكة، بۇ لىيانداى؟»

ماكسىموف وەلامى دايەوہ: «لەسەر پايرۇن»

مېتيا گوتى: «كام پايرۇن؟»

«ئەو نووسەرە بەناوبانگەكەى فەرەنسا. لە مەيخانەيەك دانىشتبووين و خەرىكى خواردەنەوہ بووين. بانگەھىشتيان كردبووم. لە پىش ھەمووياندا دەستمكرد بە فرھاويشتن و شىعەرى داشۇرين. «بۇيلۇ تۇى؟ بەو جلوبەرگە قۇرەوہ!» بۇيلۇش لە وەلامدا گوتى: دەچم بۇ بالماسكە، يانى بۇ ھەمام ھى - ھى! زانيم بەوہ تىكچوون، ھەر بۆيە خىرا فرىكى دىكەم ھاويشت، كە ھەموو دانىشتووان بىستبوويان و زۇرىش تەشەراوى بوو:

تۇ سافوى منىش فائۇنم!

بەلام ئەو داخە كوشتوومى

تۇ رىگاي دەريا نازانى!

ئىتر دانىشتووان بەجارى قەلسبون و بە جنىو و ناونىتكە كوړيان كردم. بەلام ناوچاوہكەم ھىتابووى، بۇ ئەوہى تىيەلنمەوہ و تۇزى دلىان چاكەمەوہ، دەستمكرد بە گىرانەوہى حەقايقەتىكى رۇشنىيرانە سەبارەت بە پايرۇن، كاتىك رىگاي نادەن بچىتە ئەكادىمىاي فەرەنسا، لە داخانا ئەم دوو دىرە بۇ سەر كىلى گۇرەكەى دەنووسى:

Gi-git piron qui ne futrien

Pas même academician⁷

7- «پايرۇن لەم شوينتە نىژراوہ، لە ژيانا ھىچى بە ھىچ نەكرد و ئەندامى ئەكادىمىاش نەبوو.»

لەسەر ئەو گرتیانم و چیت خواردوو ترش و چەوەندەر.

ئاخر بۆ؟ لەبەرچی؟

لەبەر کەمال و زانست. خەلک دەتوانن کەسێک لە سەر هیچوچوچ قامچی کاری بکەن.

گرووشنکا لە ناکاوا قسەکەى پێبڕین: «ئاه دەبەسیکەن. هەمووی قۆرپاتە، نامەوئ گویم لێئى. پیموابوو قسەى خوش دەکەن.» میتیا واقىكى بردهوه و له پیکەنین کەوت. لەهێستانییە کە لەگەتەتە کە، هەستا سەرپى و وەك مرقۇئىكى خەمبار و بىتاقەت دەستى لە پشتهوه هەلپىكا و دەستىکرد بە راوچىكە كردن بە نيو ژوورەكەدا.

گرووشنکا، بەرقەووە چاوى لىدەکرد، گوتى: «ئىتر ناتوانم دانىشم.» هەستى بە خەمبارى كرد. لەگەل ئەو شدا بۆى دەرکەوت لەهێستانى خپىلە بە چاوىكى دەخەزدارانەوه چاوى لىدەكا.

میتیا گوراندی: «پانییە وەرە بخۆینەوه! ئەو پانەى دیکەش هەروا! وەرەن با بخۆینەوه.»

هەر خیرا سى پەرداخى هینا پىشى و پرىکردن لە شامپانى.

میتیا دیسان گوراندی: «پانوویە، بەخوشى لەهێستان دەخۆینەوه، بەخوشى لەهێستانی ئیو!»

ئەو لەهێستانییەى لە سەر قەنەفەكە دانىشتبوو، بە خوگرتنىكى قورساخانەوه گوتى: «پانییە، زۆرىشم پىخۆشە،» خیرا پەرداخىكى هەلگرت.

میتیا بە پىدارگرییەوه گوتى: «ئەو پانەى دیکە ناوى چىیە؟ بخۆوه، ئەى بەناوبانگترینى بە ناوبانگەکان، پەرداخەكەت هەلگره!»

لەهێستانى خریلانە گوتى: «پان وىرۆبلىفسكى.»

پان وىرۆبلىفسكى، كە بە دەم پىاسەوه خوى دەلەقاند، هات بۆلاى مێزەكە.

میتیا پەرداخەكەى هەلگرت و گوتى: «پانوویە، بە خوشى لەهێستان!»

هەرسىكىان خواردیانەوه. میتیا دەستى دا بترىیەكە و دیسان سى پەرداخەكەى پىر كردهوه.

پانوویە، ئىستا بە سەلامەتى رۆوسیا، وەرەن پىكەوه ببینە برادەر!

گرووشنكا گوتى: «بۆ ئىمەش تىكە. منىش دەخۆمەوه بە خوشى رۆوسیا!»

گالگانوف گوتى: «منىش.»

ماكسىموف گوتى: «منىش دەخۆمەوه... بە سەلامەتى رۆوسیا، دایەگەورەى خوشەویست.»

میتیا هاوارىکرد: «هەموومان! هەموومان! تریفون بۆرىسىچ، چەند بترى دیکەمان بۆ بینه!»

سى بترى دیکەیان شامپانى لەوانەى میتیا لەگەل خوى هینابووى، لە سەر مێزەكەیان دانا. میتیا هەموو پەرداخەكانى پىرکرد.

دیسان گوراندی: «بەخوشى رۆوسیا! هوررا!» هەموو بە سەریانەوه نا، جگە لە لەهێستانییەکان. گرووشنكا یەكبین ناى بەسەریەوه. بەلام لەهێستانییەکان دەستیان بۆ نەبرد.

میتیا گوتى: «پانوویە، یانى چى؟ ناخۆنەوه؟»

پان وىرۆبلىفسكى پەرداخەكەى هەلگرت. بە دەنگىكى بەرز و ئاهەنگدار گوتى: «بە سەلامەتى رۆوسیا بەر لە سالى ۱۷۷۲^۸ لەهێستانى گرده پىاو

گوتى: «ئاوا باشه!» پاشان هەردووکیان پىكەوه پەرداخە شامپانىیان هەلدا.

لەناکاوا میتیا لە دەمى دەرچوو: «پانوویە، ئیو گەوجن.»

هەردوو لەهێستانییەكە بە لەبزیكى هەپەشە ئامیزەوه گوراندیان: «پانییە!» وەك كە لەشیرى لارى هۆمەنیان بۆ میتیا برد. پان وىرۆبلىفسكى بەتایبەت زۆر

بە رق هەستاوى و بە زمانى لەهێستانى گوتى: «مەگین پىاو دەتوانى ولاتەكەى خوى خووشنەوى؟»

گرووشنكا بە لەبزیكى فەرمان پىدراوانەوه گوراندی: «بىدەنگىن! شەر مەكەن، من تاقەتى شەر و كىشەم نىیە!» لاقى لە عەرزى كوتا. سوور هەلگەرا

8- سالى ۱۷۷۲ لەهێستان لە نىوان رۆوسیا و نەمسا و پىرۆسدا بەشكرا و حكومەتى پاشایەتى كۆتابى پىهات.

و چاوی زیتە ی هات. ئەو پەرداخە شامپانییە ی تازە خواردییه وە شوینی لە سەر دانابوو. میتیا ئۆقرە ی لێبڕا.

- پانویە، بمبوورن! خەتای من بوو، داوای لێبووردن دەکەم. ویروبلیفسکی، پانیە ویروبلیفسکی، داوای لێبووردنتان لێدەکەم.

گرووشنکا بە ڕق و توورەیی و لۆمە وە گوتی: «تۆش دەمت لێکنی! بێدەنگ دانیشە، هەقمەق!»

هەموو دانیشتن و بە بێدەنگی لە یەکتریان دەپوانی.

میتیا سەری لە قسەکانی گرووشنکا دەرندە دەچوو، دیسان گوتی: «ئاغایان، من دامەزراندوو. وەرن دەستپێکەین، بۆ ئاوا دەست لە سەر دەست دانیشتووین؟ چیبکەین... با دیسان خۆمان سەرگەرم کەین!»

گالگاتۆف، بە ناقایلی لە ژێر لێو وە منجاندی: «پەککو دەتوانی هەموو ناویکی قۆری لێبێتی، جگە لە سەرگەرمی!»

ماکسیمۆف گوتی: «وەرن گەنجەفە بکەین، قوربان. هەروەک پێشتر دەمانکرد.»

میتیا دەنگی هەلینا: «گەنجەفە؟ کەیفی لە لایە! بەلام ئەگەر پانویە...»

لە هیستانی قەننە کیش، زۆر بە لەشگرانی وەلامی دایە وە: «پانویە، دوورە.»

پان ویروبلیفسکی گوتی: «راستدەکا.»

گرووشنکا پرسیی: «دوور؟ دوورە یانی چی؟»

لە هیستانی قەننە کیش گوتی: «درەنگ، پانی، مەبەستم ئەو یە درەنگ وەختە.»

گرووشنکا بە توورەیی قیژاندی: «هەمیشە درەنگیانە. هیچ کاریکیان لە دەست نایە. خۆیان بەرەللا و هەرەللان، بۆیە دەیانەوێ خەلکیش وەک ئەوان بەرەللا و هەرەللا بن، میتیا بەر لەوێ تو بێی، هەر ئاوا قروقە پیمان کردبوو و بە بیزاری چاویان لێدەکردم.»

لە هیستانی خریلانە ی قەننە کیش بە زمانی لە هیستانی گورانیدی: «فریشتە کەم، دیارە لووتمان پێدا ناهینی، هەر لە بەر ئەو یە ماتم.» پاشان

میتیا ی کردە بەردەنگی خۆی و گوتی: «پانییە، من ئامادەم.»

میتیا، پارە کە ی لە گیرفانی دەرھینا و دووسەد رۆبلی لە سەر میزە کە داگرد: «پانییە، دەستپێکە. دەمەوێ زۆرت پێ بدۆرینم. پەری خۆت هەلگرە و لە سەر

بانک دانیشە.»

لە هیستانی گرده پیاو بە شیوہ یە کە جیدی و لێبڕاوانە گوتی: «پانییە، گەنجەفە لە خاوەنی کاروانسەرا وەردەگرین.»

لە هیستانی تەژە گوتی: «ئەو زۆر چاکترە.»

میتیا پرتاندی: «لە خاوەنی کاروانسەرا؟ زۆر چاکە، تیگە یشتم، پەری لە و وەردەگرین. پانویە، بژی بۆ ئەو ئەقلەت، تریفون بۆریسیچ، گەنجەفە مان بۆ

بێتە!»

خاوەنی کاروانسەرا دەستیکی پەری تازە بۆ هینان. میتیا بەستە کە ی هەلپچری.

ترفون بۆریسیچ سەری لە میتیا بردە پێشی و گوتی: «کچەکان ئامادەن. جوولە کە کانیش عەدوسەدی ئەو یە بە تار و دەمە کە وە بگەن. بەلام عارە بانە ی

هەلگری کە لوپە لە کان نە گە یشتۆتی.» میتیا هەستا پێ و بە هەلە داوان رۆیی بۆ ژوورە کە ی دیکە تاکو کاروبارە کان وەری بخا و فەرمانی پێویستیان پێیدا.

بەلام تەنیا سێ کچ هاتبوون و هیشتا ماریا نە هاتبوو. خۆشی نەیدەزانی چ فەرمانیک بەدا و بۆچی ئاوا بە هەلە داوان هاتوو بۆ ئێرە. هەر ئەو نەندە ی

پینگوتن کە دیاریی ئەو کچانە - شیرینی و شەگە لات و نوقل - لە جەعبە کە دەرھینن. زۆریش بە هەلە پووکی گوتی: «ودکاش بۆ ئاندری، بۆ ئاندری

ودکا، ودکا! سووکایە تیم بە ئاندری کرد!»

لە ناکاو ماکسیمۆف، کە بە داویدا هاتبوو دەستی نایە سەر شانی و بە سرتە پێیگوت:

- پینچ رۆبلم بەدە یە. منیش دەمەوێ پەری بکەم. هی - هی!

- كه يفه! زورم پيخوشه! هاني ئه وه ده رۆبل!

ديسان هم موو پاره كاني له گيرفاني دهرهينا و گه لايه كي به جيي ده رۆبل دهر كيشا. «ئه گهر دۆراندت، وهره وه هي ديكه شت دده مي.»

ماكسيموف به دلخوشي چپاندي به گويدا: «زور چا كه قوربان» ههر خيرا ش به قله سه ما گه رايه وه بۆ وه تاغه شينه كه و داواي ليبوردني ليكردن كه چاوه پرواني راگرتوون. له ههستانيه كان دانيشتوون. پهري گه نجه فه يان بلاو كردبووه. دۆستانه و تارادهيهك خو مانه دياربوون. له ههستاني خريله ديسان قه ننه كه ي داگيرساند بوو و ئاماده ي ده سپيكردن بوو. حال و هه وايه كي قورساخانه ي به خو وه گرتبوو.

پان ويرويليفسكي گوراندي: «پانوويه، له سه ر جيي خوت دانيشه.»

گالگانوف گوتي: «من ئيتري ياري ناكه م، ههر ئيستا په نجا رۆبلم بي دۆراندن.»

له ههستاني قه ننه كيش پيگوت: «ئه م پانه نيوچاوانه كه ي نه يهينا، رهنگه ئه مجاره يان بيهيني.»

ميتيا پرسى: «بانكه كه چه ند بي؟ چه نده تان بي باشه؟»

- پانييه، يارييه كه جياوازه، سه د رۆبل، دووسه د، ههر چه ندت پيخوشه دايني.

ميتيا به پيكه نينه وه گوتي: «ملوئنيك!»

- پان سه روان رهنگه نه قلى "پان پادفيسوتسكي" ت بيستبي!

- كام پادفيسوتسكي؟

- بانكيك له وار شو بووه، هه موو هاتوون و له سه ر داراييه كه ي مه رجيان

داناوه. پادفيسوتسكيكش دي، هه زار كوته ئالتوون ده بيني، له سه ر داراييه كه يان

شه رت ده به ستي. بانكدار ده لي: «پانيه پادفيسوتسكي، به قه د نرخي ئه و

ئالتوونانه پاره داده نيي، يان قه ولى شه ره ف ده ده ي؟» پادفيسوتسكي ده لي:

«قه ولى شه ره ف پانيه.» «زور چا كتره.» بانكدار گه نجه فه ديني. پادفيسوتسكي

ده بيات وه. بانكدار ده لي: پانيه، هه ليگره، «چه كه جه ي ميزه كه ده كيشيته وه و

ملوئنيكي پنده دا.» «پانيه هه ليگره، بردووته وه.» «ملوئنيك له بانكه كه دا بووه.

پادفيسوتسكي ئه لي: «ئه وه م نه ده زاني.» بانكدار ده لي: «پانيه پادفيسوتسكي، تو شه ره فت نايه گره و ئيمه ش هه روا.» بويه پادفيسوتسكي ملوئنه كه هه لده گري.

گالگانوف گوتي: «من باوه ر به وه ناكه م.»

- پانيه گالگانوف، پياو له كوړيكي ئاوا پر له پياوي موخته ره مدا شتي وا نالي.

ميتيا دهنگي به رز كرده وه: «وا دياره قومار بازي له ههستاني چاوپوشي له و ملوئنه ده كا!» به لام خيرا قسه ي خو ي خوارده وه. «پانيه، بمبووره، ديسان خه تام كرد. ئه و له ملوئنه كه چاوپوشي ده كا. له به ر شه ره في، له به ر شه ره في له ههستاني. ديوته زماني له ههستاني چون ده زانم، ها - ها! وهره، من ده رۆبل له سه ر سه ر باز داده نييم.»

ماكسيموف پيكه ني و گوتي: «منيش رۆبليك له سه ر بي بي داده نييم، له سه ر بي بي ده كا. پانيه نووچكاي جوان و ورديله، هي - هي!» په ري بي بي هه لگرت و وهك ئه وه ي قه ستي شار دنه وه ي هه بي، خو ي ره پكرده وه و به په له له ژير ميزه كه دا خاچي خو ي كيشا. ميتيا بردييه وه ماكسيموفيش بردييه وه.

ميتيا گوراندي: «ياللا ده ي!»

ماكسيموف كه له خو شى بردنه وه ي ئه و يهك رۆبله پي و ده رز

نه ده كه وت له ژير ليوه وه گوتي: «من رۆبليكي ديكه ش داده كه م.»

ميتيا نه راندي: «دۆراندى. دووبل له سه ر هه وت!»

هه وتيش دۆراندى.

گالگانوف له ناكاو وه ده نگ هات: «به سيكه ن!»

«دووبل! دووبل!» ميتيا داوه كه ي كرده دوو به رانبه ر، ههر جار يكيكش كه

ده ي كرد دوو به رانبه ر، راست له سه ر ئه و په ره ي شه رتي ده به ست، ده يدۆراند.

داوي نيوه راست ريكوپيك بوو.

ميتيا به تووره يي گوتي: «دووبل!»

له هیستانی قه نه کیش گوتی: «پانیه تو دووسه د رۆبلت دۆراندوو. سه دی دیکه ش داده که ی؟»

- چی؟ دووسه دم دۆراندوو؟ که وایه دووسه دی تر! هه مووی دووبل!
میتیا پاره که ی له گیرفانی دهرهیتا و خهریکی دانانی دووسه د رۆبیل له سه ر بی بی بوو گالگائوف دهستی له سه ر دانا و به دهنگیکی زایه له دار گوتی: «به سسه ئیتر!»

میتیا چاوی لی زه ق کرده وه: «مه سه له چیه؟»

- ئیتر به سسه! ئیتر ناهیلیم بیکه ی، مه گین!

- بو؟

- چونکه پیم خوش نییه. دهست له کایه هه لگره. ئه وه پیمگوتی ئیتر ناهیلیم بیکه ی.

میتیا به سه رسوورمانه وه چاوی تیبری.

گرووشنکا به دهنگیکی خه ماوییه وه گوتی: «میتیا، دهست له یاری هه لگره. راسته کا. تا ئیستا زورت دۆراندوو.» هه ردوو له هیستانییه که، به شیوه یه کی توراوانه هه ستانه پی.

له هیستانی وردیله، که به مۆره وه چاوی له گالگائوف ده کرد، گوتی: «پانیه بیت وایه گالته یه؟»

پان ویروبلینفسکی گورانندی به سه ر گالگائوفدا: «تو چکاره ی؟»

گرووشنکا گوتی: «تو هه قت چیه ده گورینی؟ که له شیر ی که مژه!»

میتیا هه ر جار ی چاوی له یه کیان ده کرد. له ناکاو له روخساری گرووشنکا دا شتیکی بو دهرکه وت، هه ر له و کاته دا شتیکی تازه به زه یینیدا هات. خه یالکی تازه و سه یر!

له هیستانی وردیله، له داخانا سوور هه لگه رابوو، تا هات بلن: «پانی ناگریبنا،» میتیا به په له چوو بۆلای و دهستی دا به شانیدا.

- به ناوبانگترینی به ناوبانگان، ده مه وی دوو قسه ت له گه ل بکه م.

- چیت ده وی؟

- له و ژووره ی دیکه، دوو قسه ت له گه ل ده که م، قسه یه کی خوش، زور خوش. به بیستنی دلشاد ده بی.

له هیستانی خریله داچله کی و به نیگه رانی ته ماشای میتیای کرد به و حاله شه وه له رپوه قه بوولیکرد، به و شه رته ی پان ویروبلینفسکی له گه لیدا بی.

میتیا گوتی: «پاریزه ر؟ قه یناکا با بیت کارم به ئه ویشه. ده بی ئه ویش له وی بی. پانوویه، با برۆین ده ی!

گرووشنکا به نیگه رانییه وه پرسیی: «بو کو ی ده چن؟»

میتیا وه لامی دایه وه: «هه ر ئیستا ده گه ریینه وه.»

جۆریک باوه ری کتوپر و جه ساره ت له چاویدا دهره وشایه وه. روخساری له گه ل سه عاتیک له مه و به ر که هاته ژووری زور جیاواز بوو. له هیستانییه کانی نه برد بو وه تاغیک که کچان لی کۆ بوو بوونه وه و میزه که یان به شیرینی و شه گه لات و شامپانی چنی بوو، بردنی بو وه تاغی خه ویک که لای دهسته راست بوو. ئه و دیوه ی که سه ندووق و به سه ته کانی لیداندرابوو. دوو چرپای گه وره ی لیبوو که یه کی کۆمایه ک بالنجیان له سه ر هه لچندرا بوو. مۆمیک له سه ر میزیک ی چکۆله ی دارین دایسا. میتیا و کابرای له هیستانی له په نای میزیکه دا روو به رووی یه کتر دانیشن. ویروبلینفسکی ته ژه ش دهستی نایه پشت قوونی و له لایان راوه ستا. له هیستانییه کان کرژ و مۆن بوون، به لام دیار بوو وه دله خورپه که وتوون.

له هیستانی وردیله گوتی: «پانیه، چ فه رمایشتیکت بوو؟»

پانیه، زۆرتان ماتلناکه م، «پاره کانی له گیرفانی دهرهیتا. «ئه م پاره یه بو تو، له گه ل سی هه زار رۆبیل چۆنی؟ وه ریگره و برۆ به رپی خوتا.»

له هیستانی، سه رسوورماوانه چاوی له میتیا بری. له گه ل ویروبلینفسکی چاویکیان له یه کتر کرد و گوتی:

- پانیه، سی هه زار رۆبیل؟

- پانوویه، سی هه زار، به لی سی هه زار! پانییه گوی بگره، ده زانم پیاویکی ماقوولی. سی هه زار رۆبیل وه رگره و بو هه رکو ی ده چی بچۆ. ئه و پان

ویرۆبلیفسکییهش له سهر تو . حالی بووی؟ بهلام خیرا، ههر ئیستا و ئیتر پیتان بیرهدا نایهتهوه. پانیه تیگهیشتی، بۆ ههمیشه دهرووی. ئهوهش دهراکه برۆ دهروی و ئاور مهدهوه. له وهتاغهی دیکه چیت ههیه بوئی دینم، پروپوشیک و بالتهیهکی پهشمی، ههر ئیستا، دهچم بوئی دینم. ئهسپهکانیشتان خیرا بۆ ئاماده دهکن. ئیتر خوداتان لهگهڵ، پانیه!

میتیا به دلنایایی چاوهروانی وهلام بوو. ریزهیهک دوودل نهبوو. کابرای لهههستانی وهک ئهوهی بریاریکی باشی دابن رهنگ و پرووی گهشایهوه.

- پارهی نهغد پانیه؟

میتیا گوئی: «پارهی نهغد پانیه، پینچسهده رۆبل ههر ئیستا بۆ خهرجی رینگه و وهکو بیحانه دهدهمه خزمهتتان، دوو ههزار و پینچسهده رۆبلهکهکی دیکهشی سبهینی له شاری، به شهرفهم لهبن بهر دیش بۆتان پهیدا دهکههه». لهههستانییهکان دیسان چاویکیان له یهکتر کرد. گرده پیاوهکهیان گرژ بووبوو.

میتیا ههستیکرد چه تیک له کاردایه، بۆیه گوئی: «ههوسهده رۆبل، ههوسهده رۆبل، دهلنی چی؟ ئهویش بهبی ماتلبوون، ههر ئیستا نهغد، دیدهمه خزمهتتان، باشه پانیه. چیهه؟ متمانهه پیناکهه؟ ئیستا ناتوانم سی ههزار رۆبلهکهتان بدهم. ئهگه ئیستا بتاندهمی، لهوانهیه سبهینی بگهڕینهوه بۆلای... ئیستا سی ههزار رۆبلیشم پینیه». میتیا لهگهڵ ههر وشهیهکدا دهتگوت جهرگ و دللی دادهکهوی. به دهنگیکی لهرزوک گوئی: «له شاری ئهوه پارهیهم ههیه، زیاتریشم ههیه. به شهرفهم پارهکهه لهوینیه، شار دوومهتهوه». غرووریکی رۆچی له ناکاو به رۆخساری لهههستانی وردیلهوه رهنگی دایهوه، به تهشهریکهوه گوئی: «دهی چیی دیکهش؟ خهجالهتیش شتی چاکه!» پاشان تفیکی کردهوه. پان ویرۆبلیفسکییش تفی کردهوه.

میتیا به هیوابراوی بۆی دهركهوت دهملهپووش ماوهتهوه، گوئی: «پانیه، بۆیه ئهوه کاره دهکهی به هیوای گرووشنکا پارهییهکی زیاتری بهنیو چاوانهوه بی؟ ئیوه جووتیک کهلهشیری نیرهمووکن، ههر ئهوهتان قابیله!»

«ئهوه سووکایهتییهکی گهورهیه!» لهههستانی وردیله وهک چهوهندهر سوور ههگهراپوو، به پرتاو له ژوورهکه دپهروی، دهتگوت تاوانه گوئی له وشهیهکی دیکه بی. ویرۆبلیفسکییش بهپهله به دوایدا هاته دهروی، میتیاش، شیواو و سهر له بهرد کهوتوو به دواياندا هاته دهروی. له گرووشنکا دهترسا، ترسی ئهوهی بوو پان ههرا و هوریا وهروی بخا. له راستیدا ههرواشی کرد. گرده پیاو خۆی کرد به وهتاغهکهدا و به شیوهیهکی سهیر خۆی خسته بهرپیی گرووشنکا.

به زمانی لهههستانی گوئی: «پانیه ئاگرپینا، سووکایهتییهکی گهورهه پینکراوه!» بهلام گرووشنکا له ناکاو ئاراقارای لی ههگیرا، وهک ئهوهی ژان به جهرگی گهیشتی. قیزاندی: «به زمانی رووسی بدوی! رووسی! ئهگه ریهک وشهیه دیکهت لهههستانی لهدهم بیته دهروی، خۆت دهزانی! بهلای ناخیرت رووسیت دهزانی، ناکا دواي پینچ سال لهبیرت چوو بیتهوه؟» له داخا سوور ههگهرا بوو.

- پانی ئاگرپینا...

- ناوی من ئاگرافایه، گرووشنکا، رووسی قسه بکه، دهنا گویت لیناگرم! لهههستانی به ههست و غرووریکی بریندارهوه کهوتبووه ههناسهبرکی. به رقههستاوی و پۆز و ههواوه، دهستیکرد به رووسییهکی سهروگوئی شکاو: - پانی ئاگرافنا، من هاتووم بۆ ئیره تاکو رابردوو لهبیر بهرمهوه و ئهوهی ههتا ئهمرۆ پرووی داوه بهیهکجاری له یادمدا بیسرمهوه...

گرووشنکا لهجیی خۆی جینگلیکی دا و قسهکهی پینبری: «لهبیری بهریهوه؟ هاتووی بۆ ئیره رابردوو لهبیر بهریهوه؟»

- بهلای وایه پانی، من قرنیس نیم، خاوهن پیاوهتیم، غیرهتی پیاوانه، بهلام کاتیک ئاشقهکانی تۆم دی، چاوم هاته تهپلی سهرم. پان میتیا لهو ژوورهی دیکه پینشیاری سی ههزار رۆبلی پینکردم، بۆ ئهوهی دهست له تۆ ههگرم. بهلام من تفیکم لهناو چاوانی کرد.

گروشنکا شیتانه قیژاندی: «چی؟ پیشنیاری پارهی پیکردی؟ راستدهکا میتیا؟ چون ویرات ههلهی وابکهی؟ بۆ من فرۆشیم؟»

میتیا گوراندی: «پانیه، پانیه! ئەو پاک و بچ تاوانه. من قهت ناشقی نهبووم! ئەوه درۆیه...»

گروشنکا قیژاندی: «به چ هه قیک له هه مبهه ئەودا له سه رم ده که یته وه؟ ئەوهی منی پاک راگرتووه، که مال و زانایی نه بوو، ترسان له کۆز ماش نه بوو، راستیه که ی ئەوه بوو سه رم به رز راگرم و پییلیم هیچووچی. هه ر به راستی پاره که ی ره تکرده وه؟»

میتیا گوراندی: «قه بوولیان کرد، قه بوولیان کرد، به لام دهیانویست سی هه زاره که به سه ر یه که وه وهرگرن. به لام من ته نیا هه وسه د رۆلم بۆ هه ل سوورا.»

- ئاوا: بیستوو یه تی پارهم هه یه بۆیه هاتۆته وه زه ماوه ندیم له گه ل بکا! له هیستانیی وردیله دهنگی هه لینا: «پانی ئاگرپیینا، من نه جیمزاده و خانه دانم، من - Lajdak نیم، هاتووم بۆ ئیره زه ماوه ندت له گه ل بکه م و ئیستا ده بینم گوراوی، بوویه ته ژنیکی ته ورخراپ و بی هه یا.»

گروشنکا، به تووریهی گوتی: «برۆوه بۆ ئەو جیگایه ی لینه ی هاتووی! ملی خۆت بشکینه، ده نا فه رمانده دم و ده رت نین. منی گه وج چه نده که ر بووم پینج سال شه و و رۆژ عه جمانم نه بووه! هه مووشی له به ر ئەوه بوو، ر ق ئەستووری به و ده رده ی بر دم. ئەویش وه ک خۆی نه ماوه. یانی هه ر ئاوا بوو؟ ره نگه باوکی بیته! ئەو کلاوه تیسکنه ت له کوئی بوو؟ ئەو که و بوو ئیستا بۆته عه له شیش. پیده که نی و گورانیی بۆ ده گوتم... منی گه وج و له وج و حه یا لئ هه لگیراو چون له خۆرا پینج سال خۆم خواره وه و فرمیسم هه لوه راند!»

گروشنکا له سه ر کورسیله که ی خۆی به پشتدا خست و هه ردوو دهستی به به ر چاوییه وه گرت. هه ر له و کاته دا کچانی گورانی بیژی ما کرۆیه له وه تاغی دهسته چه په وه تیان چریکاند - گورانییه کی شاد و هه وای هه لپه رکی.

ویرۆبلیفسکی له نا کاو گوراندی: «ئیره قه حبه خانه یه! تریفۆن بۆریسیچ، ئەم سه لیه ته حه یا لی هه لگیراوانه ده رکه با برۆن!»

خاوه نی کاروانسه را، که گوئی له گالوبوغری میوانه کان بووبوو، پییوابوو شه ر ده که ن بۆیه ماوه یه ک بوو له پشت ده رگا که راوه ستابوو و سه رتاکتی ده کرد. خیرا خۆی به ژوو ری دا کرد، به بی ئە ده بییه کی سه رسوو رهینه ره وه رووی کرده ویرۆبلیفسکی و گوتی:

- ئەو چه قه چه قه ت له چیه؟ ده ته وی گه رووی خۆت بدریئی؟

ویرۆبلیفسکی نه راندی: «هه ی حه یوان!»

«حە یوان؟ پیه بلای بزانه تاوی له مه و به ر به کام گه نجه فه یاریته کرد؟ ده ستیکم په ر پیدای شار ده ته وه. به په ری دیاریکراو یاریتکرد؟ ده زانی یاریکردن به گه نجه فه ی نیشانه کراو تاوانه و ده توانم به و تاوانه به ره و سیبریا بتره تینم؟ چونکه ئەو کاره له گه ل قۆپیکردنی پار ه جیاوازی نییه...» ئەوه ی گوتو رۆی بۆلای قه نه فه که، ده ستیکرد به پشت قه نه فه که و بالنجه که ی سه ری دا و دهسته یه ک گه نجه فه ی هه لئه پچراوی ده ره ینا.

به سه ته گه نجه فه که ی هه لینا و نیشانیان: «فه رموون، ئەوه ش به سه ته هه لئه پچراوه که ی من! له و پشت درگایه راوه ستا بووم و چاوم لیبوو شار دییه وه و به سه ته که ی خۆی له جیبی دانا - تو مرۆقیکی گزیکاری!»

گالگانوف گوتی: «منیش دوو جار ئاگام لی بوو په ری گوری!»

گروشنکا، دهستی لیک هه لپیکابوو و له شه رمانا سوور هه لگه رابوو، گوتی: «دارپزینه، دارپزین! خۆ شه رم و حه یا نه ماوه، خودایه گیان، دیوته کاری به کوئی گه شتووه!»

میتیا گوتی: «بیرورای منیش هه روایه!» به لام به ر له وه ی ئەو وشانه ی له دم بیته ده ری، ویرۆبلیفسکی، به نیوچاوانیکی مۆنه وه، مشتی بۆلای گروشنکا راته کاند و گوراندی:

- هه ی به سه تۆکه ی هیچووچی!

میتیا له پړیوه شالایوی بۆ برد، ههردوو دهستگیرت، ههلهینا و بردی بۆ ئه و ژوورهی که تازه لیبی هاتبوونه دهری.

دوای گه پانهوه، ههروا به دهم هانکه هانکه وه، گوتی: «ئهوم له و ژووره له سه ر عه رزه که راکتیشاوه. بۆره که ی خویری هه ولده دا هه ستیته وه! به لام ئیتر ناگه پیته وه، خه یالتان ته خت بی...» تابه کی ده رگا که ی پیوه دا و تابه کی به ئاوه لایی هیشته وه و نه راندی به سه ر له هیستانییه وردیله که شدا:

.حه زه تی مه باره کیش، ئه گه ر زه حمه ت نییه ته شریف بیته بۆ ئیره!

تریفون بۆریسیچ گوتی: «دیمتری فیودورویچی خۆشه ویست، ئه و پارهییه ی پیت دۆراندون لیان بستینه وه. وه ک ئه وه وایه دزیان لیکردبیتی.»

گالگانوف هه لیدایه: «من په نجا رۆبله که ی خۆم ناستینمه وه.»

میتیا گوتی: «منیش دووسه د رۆبله که ی خۆمیا ن لی وه رناگرمه وه. هه ر نامه ویته وه قه یناکا ئه وان دلایان به وه خۆشه.»

گرووشنکا هاواریکرد: «ئافه رین میتیا! تۆ ده ستودلبازی میتیا!» توره بییه کی ناوه کی به قسه کانییه وه دیاربوو. پانی وردیله، له رقا سووره له گه رابوو، به لام هه روا به پۆز و هه واوه رۆیی بۆلای درگا که و له نگه ریکی گرت، روه ی کرده گرووشنکا و گوتی:

.پانی، ئه گه ر ده ته وئ له گه لم بیی، وه ره، ده نا خودا حافیز.

هه روا که له به ر قین و ده ماری زۆر بای کردبوو، له ده رگا که چوه ده ری و خۆی کرد به ژووره که ی تر دا به وه ده لین مرۆقی خاوه ن که سایه تی، چونکه ئه وه نده له خۆرازی بوو، دوای ئه و هه موو ماجه رایه، هیشتا چاوه روانی ئه وه بوو گرووشنکا شووی پینکا. میتیا ده رگا که ی لی پیوه دا.

گالگانوف گوتی: «ده رکا که گاله ده.» به لام کلله که له پشت ده رگا که وه ته قه ی هات. دیاربوو ئه وان له پشته وه دایانخست.

گرووشنکا بی به زه بییانه گوتی: «تۆخه ی له دلم که وت، چه نده م پی خۆش بوو! هه قی خۆیانه.»

(n)

جەزم بوون

دوای ئه وه به زم و شادی ده ستیپیکرد. سه ما و که یف و خواردنه وه. به زمه که ش ئازاد بوو و به رگیره وه ی نه بوو. گرووشنکا یه که م که س بوو داوای شه رابی کرد. «ده مه وئ به دلی خۆم بخۆمه وه و وه ک جاری پیشوو مه ست و سه رخۆش بم. له بیتره، میتیا له بیتره جاری پیشوو لیره له گه ل یه کتر ئاشنا بووین؟» میتیا به جاری جه زم بوو بوو، به ته واوی هه ستی به نه شه و شادی ده کرد، چونکه به خته وه ری له به ر ده ستی بوو. به لام گرووشنکا جار له گه ل جار ئه وی له خۆی دوور ده خسته وه: «برۆ که یفی خۆتی بۆ بکه. پینان بلی سه ما بکه ن و به زم و شادی وه ری بخه ن. با دار و دیواریش بکه ونه سه ما و هه لپه رکی، راست وه ک جاری پیشوو.» له راده به ده ر شاد و دلخۆش بوو. میتیا ش هه رکاریکی پی بسپیرد رایه له لایه ن گرووشنکا وه به سه ر ده چوو و ملی خۆی بۆ ده شکاند. گۆرانیبیژان له وه تاغه که ی دیکه بوون. وه تاغیک بوو تا ئیستا ئه وان لینی دانه نیشتبوون، ژووریکی چکۆله بوو، په رده یه کی که تانیان لی گنیرا بوو و کردبوویان به دوو به شه وه. پشت په رده که ش چرپایه کی گه وه ری لیبوو باریکی دۆشه ک و بالنج له سه ر هه لچندرابوو. هه ر چوار ژووره که ی تابه تی میوانان قه ره ویله ی لی بوو. گرووشنکا لای ده رگا که وه جیی خۆی گرته وه. میتیا کورسیه کی نه رم و خۆشی بۆ دانا. گرووشنکا بۆ سه یری به زم و هه لپه رکی له شوینه که ی پیشووی دانیشتبوو. هه ر ئه و شوینه ی که به که یفی دلی عه یش و نۆشی

کردبوو. ته واوی ئه و کچانه ی هاتبوون، جاری پيشووش هه ر له وئ
بوون. کورپی جووله کان به تار و دمه که وه هاتبوون، عاره بانه ی هه لگری
شه راب و که لوپه له کان گه یشتی.

میتیا که وتبووه هه له که سه ما. هه موو جوړه مروقتیک خو یان به ژووریدا
ده کرد. بؤ ئه وه ی سه یری به زم و هه لپه رکئی بکه ن، خه لکی نیو دئ به ژن و
منداله وه له خه وه ستابوون، به هیوا بوون وه ک مانگی پيشوو بچنه سه یران
و به زم و بؤ ماوه یه ک به خو شی رایبویرن. میتیا قه لافه تی هه موویانی له بییر
مابوو، تووشی هه رکامیشیان ده بوو و ده یناسییه وه، ماچوموچی له گه ل
ده کرد. بتری شامپانی هه لده پچری و هه رکه س له ریوه ده هات، په رداخی بؤ
پر ده کرد. ته نیا کچان حه زیان له شامپانی بوو. پیاوه کان رۆم و براندی و
پانچی گه رمیان پی خو ش بوو. میتیا فه رمانیدا بوو نو قل و چۆکلئت بؤ کچه کان
دانین و نه هیلن سئ سه ماوه ر هه تا به یانی بکووژیته وه، بؤ ئه وه ی چایی و
پانچ بؤ هه موان بیئ و که می نه هیئئ. ورده ورده وابوو به تیکه ولیکه،
ده تگوت کاسه ی قه ره چی ئاو بر دوویه، به لام میتیا هیئده که یف خو ش بوو،
هه رچه نده تیکه و لیکه زیاتر ده بوو ئه و زیاتر ده گه شایه وه و نه شه ده بوو.
ئه گه ر لادیییه کان له و کاته داوا ی پارهیان لی بگردایه، چه که ی پاره که ی له
گیرفانی ده ردینا و به م ده ست و به و ده ست پییده دان. وادیاره هه ر له به ر
ئه وه ش بوو تریفون بوریسیچ به ده وری میتیادا ده هات و چاوی له سه ر
هه لئه ده گرت. وادیاره ئه و شه وه به یه کجاری وازی له خه وتن هیئابوو،
ئه گه رچی بریکی خواردبووه، ئه ویش ته نیا په رداخیک پانچ، چونکه ئاگای له
میتیا و گیرفانی بوو و له سه ری سایه د بوو. کاتیک ده هات گیرفانی
هه لته کئتی، خیرا ناوبژیوانی ده کرد و به ریز و ئه ده بیکی زوره وه هانیده دا
«سیگار و شه رابی راین» خه سار نه کا و له وه ش گرینگتر به پیچه وانه ی
جاری پيشوو پاره به لادیییه کان نه دا. زوریشی رق له لیکورخواردنه وه و
شیرینی خواردنی کچان هه ستابوو. ده یگوت: «دیمتری فیودورویچ، ئه و

رشکانه چین. ئه گه ر له جیاتی ئیوه بوایه م، شه پیکم تیه لده دان، ئه وان ته نانه ت
ئه و شه په ش به شانازی ده زانن - هه ر شیاوی ئه وه شن!»

میتیا دیسان ئاندریی وه بییر هاته وه و فه رمانیدا پانچی بؤ به رن. به
ده نگیکی نه رم و گراوه دووپاتی کرده وه: «ناحه زی له گه ل جوولامه وه، پیما
ره نجاندم.» گالگائوف قه سستی شه راب خواردنه وه ی نه بوو، سه ره تا گرنگییه کی
ئه وتوی به و کچانه نه ده دا، به لام دوا ی خواردنه وه ی یه ک دوو په رداخ
شامپانی به ته واوی وه نه شه ی خست. به نیو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد و
پییده که نی و تاریفی گورانی و موسیقا که ی ده کرد، هه موو شتیک و هه موو
که سئکی به باش ده زانی. ماکسیموف، شاد و سه رخو ش له گالگائوف دوور
که وته وه. گرووشنکاش خه ریکبوو سه رخو ش ده بوو. ئاماژه ی به گالگائوف
کرد و به میتیای گوت: «چ کورپکی جوانچاک و خوین شیرینه!» میتیاش
هه لات بؤلایان و گالگائوف و ماکسیموفی ماچکرد. زوری ئاره زوو له دلدا
بوو! گرووشنکا هیشتا هیچی نه گوتبوو، ویده چوو به قه سستی له قسه کردن
پاریز بکا. به لام جاروبار به چاویکی به سوژ و لاینه ر له میتیای ده روانی.
ئاخری وایلپهات له ناکا و ده سستی میتیای گرت و کئشای بؤلای خو ی. له و
کاته دا له سه ر کورسیله ی به رده رگا که دانیشتیوو.

- چۆن بوو هاتی؟ ها؟ کاتی ئاوا به په له هاتی!... زور ترسام. ده تویست من
به ئه و بسپییری، ها؟ هه ر به راستی ده تویست ئه و کاره بکه ی؟
میتیا سه رخو شانه گوتی: «نه مده ویست شادییه که تان لی تیکبده م!» به لام
گرووشنکا گوئی له وه لامی ئه و نه بوو.

دیسان له خو ی تاراند: «چاکه، برؤ که یف بکه... مه گری، دیسان بانگت
ده کم.» میتیا به هه لاتن رویی بؤ ئه وسه ری ژووره که و گرووشنکا گوئی له
گورانی گرتبوو و سه یری سه ما و هه لپه رکئی ده کرد، ئه گه رچی چاوی له
سه ر میتیا هه لئه ده گرت. به لام دوا ی چاره گیک دیسان بانگی کرده وه و میتیا به
هه لاتن چوو بؤلای.

- وەرە لەلام دانیشە، پیمبلی بزنام دوینی نهقلی منت لهکوی بیست و کئی پیگوتی هاتووم بو ئیره؟

میتیا به شیوهیهکی تیکه‌ل و پیکه‌ل و پچر، پچر هه‌موو شتیکی بو گنراییه‌وه. زور سه‌یر قسه‌یده‌کرد، جار جار گرژ ده‌بوو و له قسه ده‌که‌وت.

گرووشنکا پرسیی: «بو وا تیکده‌چی؟»

- له‌خۆوه... نازانم... راستت ده‌وی، پیاویکی نه‌خۆشم له‌وی به‌جی هیشتووه. ئه‌گه‌ر بلوایه بۆم ده‌سالم له ته‌مه‌نی خۆم پیده‌دا بو ئه‌وه‌ی چاکبیتته‌وه. بو ئه‌وه‌ی بزنام چاکبۆته‌وه!

- ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه، هه‌ر بیریشی لیمه‌که‌وه. ده‌ی، سبه‌ینی ده‌تویست به‌گولله له خۆت ده‌ی! چه‌نده کورپکی گه‌وجی! بۆچی ده‌تویست خۆت بکوژی؟ من زۆرم مروقی ئاوا نه‌ترس و ئازا خۆشده‌وی. ده‌ی، که‌وايه ئاماده‌ی له‌به‌ر خاتری من هه‌موو کاریک بکه‌ی، ها؟ گه‌وجه‌گیان، یانی هه‌ر به‌راستی ده‌تویست سبه‌ینی خۆت بکوژی؟ نا، ماوه‌یه‌ک ده‌ستراگره، ره‌نگه قسه‌یه‌کت پیتلیم... ئه‌مرو پیتنالیم، سبه‌ینی ره‌نگه. پیت خۆشه ئه‌مرو پیتلیم؟ نا، ئه‌مرو پیتنالیم. چاکه ئیستا هه‌سته برۆ. برۆ خوشی رابویره.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی تیگه‌یشتی ئۆقره‌ی لی‌هه‌لگیراوه، بانگی‌کرد. به‌ وردی چاوی له‌ چاوی بری و گوتی: «بو خه‌مباری؟ خه‌مبارت ده‌بینم... ئه‌ری ده‌زانم دلته‌نگی. پیت وایه ده‌گورپنی و قاقا ده‌کیشی و کچانی لادیی ماچده‌که‌ی، ئیتر تیتناگه‌م، ده‌زانم له ناخه‌وه چه‌نده ئالۆز و ناشادی. بیر لیمه‌که‌وه، برۆ خۆشبه. من زور شادم، تۆش برۆ شادبه، خه‌مت نه‌بی... لیره که‌سیکم خۆش ده‌وی، بزنام ده‌زانی کیه. ئه‌یه‌رۆ چاوی لیکه، جه‌رگه‌که‌م خه‌وی لیکه‌وتووه، مه‌سته.»

مه‌به‌ستی گالگانۆف بوو، به‌ سه‌رخۆشی، بو تاویک له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشت، به‌لام له‌ریوه، خه‌وی لیکه‌وتبوو. خه‌والوییه‌که‌شی ته‌نیا به‌ هۆی مه‌ستییه‌وه نه‌بوو. له ناکاو هه‌ستی به‌ دلته‌نگی کرد، یان خۆی گوته‌نی، «تاقه‌تی به‌سه‌رچوو» گورانیی ئه‌وه‌ کچانه به‌جاری خه‌مباریکرد. گورانییه‌که‌ و

خواردنه‌وه‌ی په‌یتا په‌یتای شامپانی ورده ورده خه‌ریکبوو له‌به‌ر چاویان ده‌که‌وت. سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیکه‌ش به‌وراده‌یه له‌به‌ر چاوی تالبوو. دوو کچیان خۆیان وه‌ک ورچ لیکردبوو و کچیکی شاد و قۆشمه‌ش به‌ ناوی ئیسپانیدا، به‌ دارده‌ستیکه‌وه ئاگاداریی لیده‌کردن و ده‌ستیکرد به «رینوینی کردنیان.» «ماریا هۆشت به‌ خۆته‌وه بی‌ ده‌نا لیدان ده‌خۆی!» ورچه‌کان ئاخری به‌ شیوه‌یه‌کی ناحه‌ز له‌گه‌ل پرمووهوری ژنان و پیاوان که تیک ترینجا‌بوون، له‌ چه‌قی ژووره‌که‌دا تالانه‌وه.

به‌ واقورماوی گوتی: «زور چاکه، لیان گه‌رین! لیان گه‌رین! کاتیک

خه‌لک بو شادی و خۆشی رۆژیکیان بو هه‌لکه‌وتووه، بو شادی نه‌که‌ن؟»

به‌لام گالگانۆف ده‌تگوت نازای ئه‌ندامی له‌ پیسای هه‌لکشاهه، گرژ و مۆن، خۆی دووره په‌ریز راده‌گرت، و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یمنجاندا: «ته‌واوی ئه‌وه قۆریاته لادییانه، وه‌ک کاری به‌راز وایه. شه‌وانی هاوین که مانگه‌شه‌وه ده‌بی، ئه‌وه جوړه به‌زم و گه‌مانه ساز ده‌که‌ن.» ئه‌وه به‌تایبه‌ت گورانییه‌کی تازه‌ی زور پیناخۆش بوو که هه‌وايه‌کی شاد بوو و پیریزنی به‌ قوون هه‌لده‌په‌راند. ئه‌وه گورانییه‌ی باسی پیاویک بوو که ده‌هات به‌ختی خۆی له‌گه‌ل کچیک تاقی بکاته‌وه، بو ئه‌وه‌ی بزانی خۆشیان ده‌وی یان نا:

ئه‌رباییک دی بو خوازینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وی کچه

خۆشی ده‌وی و شووی پیده‌کا؟

به‌لام کچان کوا ده‌توانن ئه‌وه ئه‌ربابه‌یان خۆشبوو:

ئه‌وه زالمانه لیم‌ده‌دا

به‌ شوول و قامچی لیم‌ده‌دا

به‌کاری چی‌دی ئه‌شقی وا؟

پاشان قه‌ره‌چیه‌ک دی و ئه‌ویش به‌ختی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه:

قه‌ره‌جیک دی بو خوازینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وی کچه

خۆشى دەۋى و شوۋى پىدەكا؟

بەلام ئەوان ناتوانن قەرەجىشيان خۆشبوۋى:

ترسم ھەيە دەرچى بە دز

بىتتە ھۆى خەم و دەردم

داماوم كا و مات و سەركز.

زۆر پياۋى دىكەش بۇ تاقى كىردنەۋەى بەختى خۇيان دىن، يەكيان سەرباز دەبى:

سەربازىك دى بۇ خوازىينى

تاكو بۆى دەرکەۋى كچە

خۆشى دەۋى و شوۋى پىدەكا؟

بەلام دەست بە پوۋى سەربازەكەشەۋە دەنن:

من چۆن شوۋدەكەم بە سەرباز

كۆلەپشتى لەكۆل دەنى

منىش دەبى ۋەدۋاى كەوم

لە چۆل و ھەرد و بەندەنى.

لیرەدا دىرپىكى زۆر ناحەزىيان بە راشكاۋى دەگوت، گویگرانى توشى دلەخورپە كرد. گۆرانىيەكە بە خوازىينى بازارگانىك كۆتايى دى:

بازرگان دى بۇ خوازىينى:

تاكو بۆى دەرکەۋى كچە

خوشى دەۋى و شوۋى پىدەكا؟

دردەكەۋى كە بە ئاۋاتى خۆى دەگا، چونكە:

بازرگان بۆم دىنى پارە

منىش دەبم بە خاتوۋنى

ئەم ناۋچە و مەلبەند و شارە.

گالگانۆف زۆرى رىق ھەستا. بە دەنگىكى بەرز گوتى: «ئەم گۆرانىيە ئىتر باۋى نەماۋە. كى ئەم ھۆنراۋانەيان بۇ دەنۋوسى؟ برىا كرىكارى ھىلاسن و

جوۋلەكەش بەھاتبايەن بۇ خوازىينى و تاقىكردنەۋەى بەختى خۇيان.» پىى و ابوۋ زۆر دزىۋە و سووكايەتتى پىۋەيە، بۆيە لەرپىۋە گوتى تاقەتم بە سەر چوۋە. دۋاى ئەو قسەيە لە سەر قەنەفەيەك دانىشت و خەو بردىيەۋە. رۋخسارى جوان و چكۆلەى كەۋتە سەر بالنجى قەنەفەكە و ھەتا رادەيەك رەنگى پەرىبوۋ.

گرووشنكا كە مېتىاي دەبرد بۆلاى، گوتى: «چاۋى لىكە چەندە جوانە. ھەر سەعاتىك لەمەۋبەر سەرىم دادىنا، قژى دەلىى خەياتەى خاۋە، چەندەش پىرە...»

بەنەرمى داھاتەۋە و نىۋچاۋانى ماچكرد. گالگانۆف خىرا چاۋى ھەلىنا. ھەستا سەرىپى و بە شىۋەيەكى تاسەمەندانە پىسىي ماكسىمۆف لەكۆيىە.» مېتىا گوتى: «كەۋايە ئەو كەسەى خۆشت دەۋى ئەۋە.» گرووشنكا بە پىكەنېنەۋە گوتى: «گالگانۆف تاۋى لەلام دانىشە. مېتىا، ھەلى ماكسىمۆف بېينەۋە.»

دىار بوۋ ماكسىمۆف ناتوانى واز لەو كچانە بىنى و تەنيا جاروبار بەپەلە دەچى پەرداخىك لىكۆر بۆخۆى تىدەكا. دوۋ پىالەشى پانچ خواردبۆۋە. دوموچاۋى سوور ھەلگەرابوۋ، لووتىشى پەمەيى بوۋ، چاۋى تەر بوۋ و جوانىيەكى بى تامى پىۋە دياربوۋ. ھەلاتە پىشى و رايگەياند كە دەيپەۋى سەما بكا.

. كاتىك مندال بووم تەۋاۋى سەما دروست و حىسابى و ئەشرافىيەكانيان فىرکردم...

گرووشنكا گوتى: «مېتىا تۆ لەگەلى بچۆ، من دەمھەۋى ھەر لىرەۋە چاۋ لە سەما كىردنەكەى بكەم.»

گالگانۆف بە ساۋىلكەيىەكى تەۋاۋەۋە رازى نەبوۋ گرووشنكا لەگەلى دانىشى، گوتى: «نا، نا، منىش دىم و تەماشىا دەكەم.» ھەموۋيان چوون بۇ تەماشىا كردن. ماكسىمۆف دەستىكرد بە سەما كردن. بەلام جگە لە مېتىا ھىچ

9- شەراب يان عارەقى تىكەل بە ئاۋى كەرم و شەكر و لىمۆ و بىبەر و ھتد...

كەس ئافەرىنى پىنەكوت. سەماكەشى تەنیا ھەلبەزدا بەز و ھەلئانە ھەى لاقى بوو لە پىشتە ھە، كە ھەر جارى ھەلدە بەزىيە ھە بە دەست لە ھە لاقەى دەدا كە لە پىشتە ھە ھەلى دەھىتايە ھە. گالگانوف رىزە ھە كىشى پىنەكوت ھە، بەلام مېتيا با ھەشى پىداكرد و ماچىكرد.

- بژى، سپاس بۆ ئەو سەما جوانەت واديارە ماندوو بووى! لىرە بە دواى چىدا دەگەرپى؟ تۆزى شىرىنى مەيل كە. يان جگەرە ھەك داگىرسىنە.

- جگەرە ھەك قوربان.

- ئەى مەشروب ناخۆيتە ھە؟

- تاوى لە مە ھە بەر پەرداخىكم لىكۆر خوار دە ھە قوربان... شەگەلات نىيە؟

- چۆن نىيە، بارخانە ھەك لە سەر مېزەكە ھەلرژا ھە. چ جورىكت پىخۆشە بړۆ ھەلرژىرە پۆحەكەم!

- وانىلى، وانىلى ئەگەر ھەبى پىمخۆشە قوربان، تايبەتى پىرە پىاوانە. ھى - ھى!

- نا براكەم لەو جورە تايبەتە مان نىيە.

ماكسىموف دانە ھە ھە سرتاندى بە گوپى مېتيا دا: «دەلېم ئەو كچە، ماریا چكۆل ھى - ھى! دەكرى يارمەتيم بەدى لەگەلى ئاشنا بم؟»

- كەوايە ئاورى ئە ھەلى گرتووى! نا، براكەم، ئە ھە ھاتوو نە سازاى!

- ماكسىموف بە لە بزىكى خاماوى گوتى: «نە بە خوا ئازارى نادەم.»

- باشە، باشە، بەلام دەزانی چى براكەم، ئەوانە تەنیا بۆ سەما و گورانى ھاتوون بۆ ئىرە. سەگى تىرى بۆ ئەو ھاتنەيان، سەبركە بزانی!... جارى

خەرىكى خواردن و خواردنە ھە بە. پارەت ناوى؟

ماكسىموف بە پىكەننە ھە گوتى: «دواتر رەنگە.»

- زۆر چاكە، زۆر چاكە...

مېتيا سەرى گەرم داھاتبوو، چو ھە بەر كە پرە دارىنەكەى ھەوشە، كە بە دەورى كاروانسەراكە دا لىدرا بوو. ھەواى فېنك تۆزىك ھىتايە ھە سەرخۆ. لەو تارىكىيە دا را ھەستاو بە ھەردوو دەستى سەرى خۆى گرت. بىر و خەيالە

پەريوھەكانى لە ناکا و گەرەنە ھە و لە مېشكى ھەرھاتن. ھەست و بىرى تىك ھالان و برووسكە ھەكى كتوپر لە زەينى دا و برووسكە ھەكى بەسام و پىر مەترسى! بە زەينىدا تىپەرى: «ئەگەر بىرارە خۆم بكوژم، بۆ ھەر ئىستا ئەو كارە نەكەم؟ بۆ نەچم بۆ دەمانچەكان و بىانھىنم بۆ ئىرە، لىرە، لەم قوربەنە تارىك و تنووكە دا كارەكە يەكلایى كە مە ھە؟» نىكەى دەقىقە ھەك، بە دوودلى را ھەستا. چەن سەعات لە مە ھە بەر كە بە پرتا ھات بۆ ئىرە، ئەو شوورە ھەى بە دوايە ھە بوو، ئەو دزىيەى كردبووى، ئەو خۆينە، ئەو خۆينە!... بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەش لەو كاتە دا ئاسانتربوو بۆى. لەو كاتە دا ھەموو شتىك كۆتايى پىھاتبوو: گرووشنكاي لە دەست دەرچو بوو، ئىتر دەستى لىداشتبوو. ئەو ئىتر لە دەستى دەرچو بوو. لەو كاتە دا مەرگ بۆ ئەو سانتر بوو؛ دەبوو ھەرچۆنكە بمرى، چونكە ئىتر ھىچ ھىوايەكى بۆ مانە ھە لەم دنيايە دا نەبوو. بەلام ئىستا؟ ئىستاش ھەك ئەو كاتە ھە؟ ئىستا ئىتر تارمايەك، لانىكەم ئەو ترسەى لە دلدا نەما بوو؛ ئەو ئاشقە ھەق بە دەستەى پىشوو، ئەو داھۆلە نەخسە لە نىو چو بوو، ئىتر ئاسە ھە ھەما بوو. ئەو تاپۆ تۆقىنەر و بەسامە بوو بوو شتىكى ھىچەكە و قۆر و خويىرى. بردبووانە ژوورى خەوتن و دەرگای لە سەر گالە درا بوو. تازە گەرەنە ھەى نەبوو. گرووشنكا توشى شەرمە زارى بوو بوو، مېتيا لە چاويدا خويندبوو ھە ھە كە دللى بە چ كەسىكە ھە ھە. ئىستا بۆ بەختە ھەرى لە ژياندا، ھەموو شتىكى لە ئىختياردا بوو... بەلام نەيدەتوانى درىژە بە ژيان بدا، نەيدەتوانى، ئەى ھاوار، خودايە، ئاخ! خودايە ئەو پىاوى لای پەرژىنەكە دام بە ھەرزدا، نەمردبى! ئەو مووسىيەتە گەورەم لى دوور خە ھە! خودايە! بۆ تاوانبارانى ھەك من زۆرت مۆجزە نواندو ھە! بەلام ئەگەر، ئەگەر ئەو پىرە پىا ھە زىندوو بى، ھەرچۆنكە بى ئەو پەلەى شوورە ھە ھە، پارەكە دەبە مە ھە جىي خۆى. دىبەم دەيدە مە ھە، بە ھەر شىو ھەك پەيدايدەكەم و دەبە مە ھە. ناھىلم ھىچ ئاسە وارىك لەو شوورە ھە بىنئىتە ھە، مەگىن لە دلدا بىنئى! بەلام نا، نا، چ خەونىكى مەحال و ترسەنۆكانە ھە! ئاخ، ھاوارە لەم من!

لەگەل ئەو دەشتدا ترووسکەى ھیوايەك لەو شەو نووتەكەدا خۆى بە زەینیدا کرد. هەستا پى و بە هەلەداوان رۆیشتەو بۆ وەتاغ - بۆلاى ئەو، بۆلاى ئەو فریشتەى ھیوايەى، كە سەعاتیک هێچ، تەنانەت دەقیقەیک ئەشقی ئەو تەواوى پاشماوہى ژیان دینى. تەنانەت لەگەل ئازارى ئابرووتکانیشدا؟ ئەو پرسىارە تالە چنگى لە دلای گیر کرد. «بۆلاى ئەو، بۆلاى خۆى، بۆ دینى، بۆ بیستنى، ئیتر بیر لە هێچ نەکردنەو و لەبیر بردنەوہى هەموو شتیک. تەنانەت ئەگەر تەنیا ئەو شەوہش بى، سەعاتیک، یان بۆ چرکەیکە!» راست لەو وەختەدا كە لەبەر هەیوانەكەوہ رۆیى بۆ سەرسەرا. لووتى بە لووتى تریفۆن بۆریسیچدا تەقى. بۆى دەرکەوت كە خەمبار و نیگەرانی و پىوابوو بە دواى ئەودا دەگەرێ.

- تریفۆن بۆریسیچ، چبوو، لە من دەگەرێ؟

خاوەن کاروانسەرا مات و خەمبار دیاربوو، گوتى: نا قوربان. بۆ لە تۆ بگەرێم؟ مەگین چووبووى بۆ كۆى؟»
- بۆ وا ماتى؟ خۆ رقت هەلنەستاوہ؟ پەلەمەكە، هیندەى نەماوہ، برۆى لە جیگاكەت خزى... سەعات چەندەیه؟
- سەعات سى. رەنگە لە سیش لای دابى.

- ئیتر زۆرى نەماوہ، وردە بەزەمەكە كۆتایى پیدینى.

- ئەوہ چ فەرمايشتیکە قوربان. تا هەركاتیک پیتان خۆشە، درێژەى پیدەن...

میتیا بۆ ساتیک لە خۆى پرسى: «چبوو؟» رۆیى بۆ وەتاغیک كە كچەكان خەرىكى سەما بوون. گرووشنكا لەوئ نەمابوو. میتیا سەرى كیشا پشت پەردەكە - گرووشنكا لەوئ بوو. لە سووچىك، لە سەر سندوقىك دانیشتبوو. سەرى كەردبوو سەر قەرەوێلەى بەردەمى و خۆى كۆم كەردبوو. دەگرىا و هەولێ دەدا بە دەنگ نەگرى، نەوہك گوێیان لە دەنگى بى. كاتى چاوى بە میتیا كەوت بانگیكرد بۆلاى خۆى، توند دەستىگرت و بەسرتە گوتى:

- میتیا، میتیا، نازانى چەندەم خۆش دەویست. حەیفى بۆ ئەو پینچ سالەى خۆشم ویست! نازانم ئەوم خۆش دەویست یان رقى خۆم؟ نا ئەوم خۆش دەویست، ئەو. ئەو درۆیە كە رقى خۆم خوش ویستى و ئەوم خوش نەویستى. میتیا ئەو كاتە حەقدە سالم تەمەن بوو. لەگەلما زۆر دلۆقان بوو، زۆرىش سەرو دلخۆشبووین. گۆرانى بۆ دەكۆتم... یان رەنگە كچىكى گەمژەى وەك من پىوابووئ واى... خودایە ئیستا ئیتر وا نەماوہ، گۆراوہ. تەنانەت رەنگى روخسارىشى وەك ئەو كاتە نییە. تەواو جیاوازە. ئەو پیاوہى پینچ سال لەمەوبەر نییە. هەر كەسىكى دیکە بوايە بەجى من نەیدەناسییهوہ. لەگەل تیمووتى هاتم بۆ ئیتر، لە تەواوى ماوہى رىگادا بیرم لیدەكردوہو چۆنى لەگەل بەرەوربووم؟ چى پىلیم؟ چۆن چاوا لە چاوى یەكتر بكەین؟ هۆشم لانەمابوو. كتوپر وەك ئەوہى سەتلىكم ئاوى پىس بەسەردا كەن، داچلەكیم. كە گەیشتمە ئیتر، وەك بەرپۆهەرى قوتابخانە، بە قەلافەتیکى وشك و پۆز و هەوايەكى عالمانەوہ، قسەى لەگەل كەردم. هیندە بە وىقار و دەمارەوہ لەگەل بەرەوربوو، زمانم لە گو چوو. نەمتوانى لە ئەلفەوہ بىمە بى. سەرەتا پىموابوو لەبەر ئەو لەهیتستانىیە خۆبەزل زانەى هاوپی پى عەببە قسەم لەگەل بكا. دانیشتم و چاوم تىبرى، لەخۆم پرسى بۆ ئیستا ناتوانم تەنانەت قسەیکە لەگەل بكەم. رەنگە ژنەكەى ئاوا وشكى كەردى؛ ئاخىر خۆ دەزانى، منى لەخۆى تارانم، بۆ ئەوہى ژنىكى دیکە بىنى. رەنگە ژنەكەى ئاواى لىكەردى، ئەو ئالوگۆرەى بە سەر هینابى. میتیا، چەندە شوورەببە! ئاخ، میتیا نازانى هەست بە شەرمەزارى دەكەم. هەى نەحەت لەو پینچ سالە!

ديسان دەستىكردوہ بە گریان. بەلام دەستى میتیاى توند گوشى و بەرى نەدا. بە سرتە گوتى: میتیاى خۆشەویست، لە لام بە. بەجیم مەهیلە. دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.» لە ناكاو سەرى بۆى لای میتیا بەرز كەردوہ. «گوئى بگرە پىمبلى بزەنم كیم خۆش دەوئ؟ لىرە پیاوئكم خوش دەوئ. ئەو پیاوہ كىبە؟

دەبى ئەو ھەم پىيلىنى؟» بىز ھەيەك، پوخسارە شىۋاۋەكەي گەشان دەۋە، چاۋى زىتەي ھات و لەو تارىكىيەدا درەوشايەۋە.

- بروسكەيەك لە دلمى دا و راچەنىم. ھەلۋىەك خۆى بە ژوورىدا كرد. «گەۋجە گيان ئەۋە ھەر ئەۋ پياۋەيە وا خۆشتدەۋى!» دلم ئەۋەي پىگوتىم. تۆ ھاتى و رووناكى لە دلم گەرا. لە خۆم پىرسى: ئەۋ لە چى دەترسى؟ چونكە ھەراسان و بىئوقرە بوۋى؛ نەتدەتوانى قسە بەكى. لەۋان ناترسى - بۆ دەكرى ئەۋ لە كەسىك بترسى؟ لە دلى خۆمدا گوتىم: لە من دەترسى واديارە، تەنيا لە من. كەۋايە فىنيا بە تۆى گەۋجىلەي گوت سەرم لە پەنجىرە بردۆتە دەرى و بە ئالىووشام گوتوۋە بۆ ماۋەي سەعاتىكم مېتىنكا خۆش وىستوۋە و ئىستا دەپۇم تاكو كەسىكى دىكەم... خۆشبوۋى. مېتىيا، مېتىيا، چەندە گەۋج بووم كە پىمواۋو دواى تۆ دەتوانم كەسىكى دىكەم خۆشبوۋى! دەمبوۋرى مېتىيا؟ لىم خۆشەبى؟ خۆشت دەۋىم؟ ھا، خۆشت دەۋىم؟

گرووشنكا ھەستا سەرىن و بە ھەردوۋ دەستى شانى مېتىياى گرت. مېتىيا ۋەك جەزمبوۋ چاۋى لە پوخسارە پىر بىزەكەي بىرى. لە ناكاو باۋەشى پىدا كرد و دەمى نا بە روومەتتەۋە بە گەرمى ماچىكرد.

«بمبوۋرە كە ئازارم داۋى! دەمبوۋرى؟ لەبەر دلرەشى و قىن ئازارم دەدان. ھەر لەبەر ئەۋوش ئەۋ دەردەم بە پىرەپىياۋ دەدا و ۋەك شىتم لىكردبوۋ... لەبىرتە رۇژىك لە مالى ئىمە شەرابت خواردەۋە و پەرداخەكەت شكاند؟ ئەۋەم ۋەبىر ھاتەۋە و منىش ئەمىرۋ پەرداخىكم شكاند. پاشان «بە خۆشى دله ئابروۋتكاۋەكەم» پىكىكم ھەلدا. مېتىيا. ھەلۋەكەم، بۆ ماچمناكەي؟ جارىكت ماچكردم و كىشايە دواۋە، ھەر ئەۋەندە بوۋ؟ كىشاۋىتە دواۋە و گوۋىت بۆ قسەكانم شلكردوۋە. گوۋىمەگرە، ماچمكە، بە كەيفى خۆت ماچمكە. دەى توند ماچم كە، ئاۋا. ئەگەر خۆشتدەۋىم، چاكە خۆشتبوۋىم، منىش دەبمە قەرەۋاشت، ھەتا ئاخىرى تەمەنم قەرەۋاشىت دەكەم. زۆرم پىخۆشە بىمە كلفەتت. ماچمكە، لىمدە، جەزەبەم دە، ھەرچىت پىخۆشە لەگەلم بەك... مافى خۆمە ئازار بكىشم. راۋەستە، سەبركە، ئەۋ كارە ھەلگرە بۆ دوايى، جارى...»

گرووشنكا لە ناكاو خۆى كىشا دواۋە. «مېتىيا، ھەستە برۆين، منىش دىم چۆرى شەرەب دەخۆمەۋە. دەمەۋى سەرخۆش بىم. دەمەۋى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم. ئەرى ھەتمەن دەبى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم!»

گرووشنكا، خۆى لە چىكى مېتىيا دەرباز كرد و چوۋە پىشت پەردەكە. مېتىيا ۋەك مەست و ھۆش لىبراۋ ۋەدواى كەۋت. لە دلى خۆيدا گوتى: «ھەرچى دەبى با بىى چىش - لەۋانەيە ھەموۋ جۆرە روۋداۋىك بىتە پىشى، بۆ ساتىك ئامادەم تەۋاۋى دىنيا بەدەم.» گرووشنكا، بەراستى دواى ئەۋەي پەرداخىك شامپانىيە كىبىن نا بەسەرىۋە، مەستىكرد و زەردە خەنەيەكى شىرىن و پىر شادى روخسارى خەملاند و بە ئارامى لە سەر جىگاكەي پىشۋى دانىشتەۋە. روومەتى دەتگوت دەنكى ھەنارە. لىۋى بوۋبوۋە ياقوۋت، چاۋە گەشەكانى نەرم و مەست. ھەزىكى ئاگرىن لە چاۋىدا شەپۆلى دەدا. تەنانەت دلى گالگانۋى خستە كەلگەلە و رۆيشت بۆلای.

گرووشنكا بە شىۋەيەكى خۆمانە گوتى: «تاۋىك لەمەۋبەر كە خەۋت لىكەۋتبوۋ ھەستىكرد چۆنم ماچكردى؟ ئىستا مەستم، ھەر ئەۋەندە... مەگىن تۆ مەست نىت؟ مېتىيا بۆ ناخواتەۋە؟ مېتىيا، ئەۋە بۆ ناخۆيەۋە؟ من مەستم و تۆش تەماتە نەخۆيەۋە...»

من مەستم! قەت ئەۋەندە مەست نەبوۋم... مەستى تۆم... ئىستا مەستى شەرابىش دەبىم.

مېتىيا پەرداخىكى دىكەي پىدا كرد و - خۆشى پىي سەير بوۋ - ھەر ئەۋ پەرداخە مەست، مەستىكرد. لە ناكاو مەستىكرد، ئەگەرچى ھەتا ئەۋ كاتە تەۋاۋ ھۆشى لە سەر خۆى بوۋ. ئەۋەي ھەر لەبىرما. سەرە گىژەي گرت، ۋلات لە دەۋرى سەرى دەخولايەۋە. شەشدانگ مەست، بە نىۋ ۋەتاغەكەدا دەگەرا و پىدەكەنى، قسەي لەگەل ھەموۋان دەكرد، بىئەۋەي بزانى چدەكا و دەلى چى. تەنيا ھەستىكى ئاورىن و بەھىز لە دلىۋە دەم بە دەم ھەلدەقولا. «ۋەك پۆلوۋيەكى گەشاۋە لە ناخىدا» - ھەرۋەك دواتر گوتى. رۆيشت بۆلای گرووشنكا و لە پەنايدا دانىشت. چاۋى تىبرى و گوۋى بۆ راگرت... گرووشنكا

زۆربلى بووبوو؛ له پهستا بانگى هه مووانى ده كرد. بانگى كچه گورانى بيژه كانى ده كرد. هه ركام له كچه كان دههاتن بۆلاى ماچيده كردن، يان خاچى ده كيشان. ده قيقه يه ك دواتر رهنگبوو بگرى. «پيره پياوى ورديله»، ئاوا بانگى ماكسيموفى ده كرد، ئه وه شى به رابواردنىكى باش ده زانى. ماكسيموف خيرا هه لدههات بۆلاى و ده ستى «دانه دانه قامكه شووش و باريكه كانى» ماچده كرد و دواى ماچه كه به هه وايه كى قه ديمى كه خۆى گورانييه كهى ده گوت، ده ستيده كرد به سه ما. كه ده گه يشته سه ره بندى گورانييه كه به هه موو توانايه وه سه ماى ده كرد و هه لده به زى.

كووده له ده لى - فس، فس، فس

گویره كه ده لى - مؤ، مؤ، مؤ

مراوى ده لى - واق، واق، واق

قازه كه ش ده لى - قاغ، قاغ، قاغ

مامر به لاروله نچه

ده چى به ره و سه ره سه را

ده گاركينى قود، قود، قود!

گرووشنكا گوتى: «ميتيا شتيكى بدهيه. دياريبه ك، شاباش. خوت ده زانى فه قيره. به سه ته زمانه سووكايه تيبى پيكراره... ده زانى ميتيا من ده چم بۆ كليسه، گالته ناكه م، ئاخري رۆژيك ده چم. ئه مرق ئاليووشا شتيكى پيگوتم كه هه تا بمينم له بيرم ناچى... به لى... به لام وهرن ئه مرق با به دلى خومان سه ما بكه ين. سبه ينى ده رۆين بۆ كليسه، به لام ئه مرق سه ما ده كه ين. خه لكينه، ئازيزان، ئه مرق ده مه وى ياريبكه م، قه يناكا، خوكفرمان نه كردوو! خودا ليمان خۆش ده بى. ئه گه ره له جيبى خودا بوايه م، له هه موو عاله م خۆشه ده بووم: «تاوانبارانى خۆشه ويست، له مرق به دواوه ده تانبه خشم. ده مه وى داواى لى بوردن بكه م: «خه لكانى ئازين، ئه م كچه گه وچه ببوورن.» من بوونه وه ريكم، ته نيا سه ر و گويم كون كراوه و هيچى تر. به لام ده مه وى دوعا بكه م. من پيوازيكم كردوو به خير. ئه گه رچى دلره شم، ده مه وى دوعا بكه م.

ميتيا ليتيانگه رى هه لپه رن. كارت به سه ريانه وه نه بى. ته واوى خه لكى دنيا باشن، هه موويان - ته نانه ت خراپترينيان. دنيا جيگاي چاكانه، ئه گه رچى ئيمه خراپين، به لام دنيا بى عه يبه. ئيمه چاك و خراپين، چاك و خراپ... وهرن پيمبلين، ده مه وى شتيكتان لى پيرسم، هه مووتان وهرن بۆ ئيره، ده مه وى ليتان بپيرسم: «بۆ ئه وه نده چاكم؟ ده زانن من چاكم، زوريش چاكم... وهرن، بۆ ئه وه نده چاكم؟» گرووشنكا هه تا زياترى مه سته ده كرد، زياترى زۆربله يى ده كرد. ئاخري رايگه ياند كه ده يه وى ئه ويش سه ما بكا. به له تردان له سه ر كورسييه كه هه ستا، «ميتيا، ئيتر شه رابم مه ده يه. شه راب هيمنايه تيم پيتابه خشى. سه رم له گيژه وه دى. ده مه وى سه ما بكه م. ليگه رى با هه مووان بزائن چۆن سه ما ده كه م... با بزائن چه نده جوان سه ما ده كه م...»

ئهو راستى ده كرد. ده سه ره يه كى كه تانبى سيبى له گيرفانى ده ره يتا و سووچى ده سه ره كه ي گرت، بۆ ئه وه ي كاتى سه ما كردن هه لى سوورينى. ميتيا به ملاوبه ولادا هه لدههات، كچه كان بيدهنگ بوون و ئاماده بوون به ئامازه يه ك هه واى هه لپه ركى بچرن. ماكسيموف، كه بيستى گرووشنكا ده يه وى سه ما بكا، له خۆشيانا قيژاندى و به هه لبه زدابزه چوو به رده مى تيبى هه لكرد له گورانى:

لاقى ورديله و قه دى باريكه

كلكه چووكه كه ي چرچ و لوچ بووگه

به لام گرووشنكا ده سه ره كه ي بۆلاى ئه و راوه شاندى و له خۆى تاراندى.

- ئه ه! ئه وه ميتيا بۆ نايه؟ ليگه رى هه مووان بين... ته ماشا بكه ن. ئه وانه ي ده رگاشيان له سه ر داخراوه، بانگيانكه ن... بۆ ده رگاتان له سه ر داخستوون؟ پييانبلين ده مه وى سه ما بكه م. با ئه وانيش بين ته ماشا بكه ن...

ميتيا، به له تردان و لاره وه لاره وه رۆيى بۆلاى ده رگا داخراوه كه و ده ستى كرد به ليدانى. به مشت له ده رگا كه به ربوو.

- هوى... پادفيسۆتسكيبه كان! وهرن، ئه و ده يه وى سه ما بكا. بانگتان ده كا.

يه كى له له هيستانيبه كان له وه لاميدا گوتى: «Lajdak»

Lajdak خۆتى! تۆ له هېستانىيەكى خويړى و هېچوپوچى، گویت لیبوو. گالگانوف به له بزىكى حه كيمانه وه گوتى: «دهست له پيکه نينى له هېستانى هه لگره.» ئه وپيش مه ستبوو.

كورپى چاك، بېدهنگ به! ئه گهر ئه و به خويړى و هېچوپوچ ده زانم، به ماناى ئه وه نيبه كه هه موو خه لكى له هېستانى هه روان. خو تاقه يه ك Lajdak له هېستانى پيكنه هيناوه. كورپى چاك، بېدهنگ به و پرؤ نه قوليك بنى دهمت. گرووشنكا گوتى: «په ككو له و به شه رانه! هه ر ده لئى بنياده م نين. بو له گه ل يه كتر نابنه برادر؟» رويشته پيشى بو سه ما كردن. گورانبييزان ده ستيانكرد به گورانى گوتن. «ناخ، مال و حاله كه م، مال و حاله كه م!» گرووشنكا سه رى خست به پشتدا، زه رده يه كى گرت و ده سه ره كه ي هه لته كاند، له ناكاو سوورپيكي خوارد و له جيى خوى چه قى. له چه قى ژووره كه دا راوه ستا و به دهنگيكي ماندوو گوتى: «ناتوانم، هيزم نيبه، بمبورن... هيزم نيبه، ناتوانم... بمبورن.» پاشان كړنو شى بو گورانبييزه كان برد و ئه نجا روى له هه موو لايه كى ژووره كه كرد و ده ستى به سينگييه وه گرت.

داواى لیبووردن ده كه م، به داخه وه ناتوانم...

دهنگى خه لكه كه له ملاولاوه: «خاتون مه ستيكردوو. خاتونى شوخوشهنگ مه ستيكردوو.»

ماكسيموف به پيکه نينه وه به كچه كانى گوت: «خاتون لاکه ي سه رى دئ.»

گرووشنكا به بيوازي گوتى: «ميتيا وهره بمبه... وهره بمبه.» ميتيا، به هه لاتن چوو باوه شى پيدا كرد و ئه و باره خو شه ويسته ي برد بو پشت په رده كه. گالگانوف له دلى خويدا گوتى: «چاكه، هه ر ئيستا ليره ده روم،» له وه تاغه شينه كه رويشته ده رى و هه ردوو تاى درگاكه ي پيوه دا. به لام به زموره زم له ژووره گه وره كه دا هه روا به رده وام بوو، دهنگى گورانى و مؤسقا هه رواو گوپى شه وى دهرينگانده وه. ميتيا گرووشنكاى له سه ر چرپاكه راكيشا و لئوى ماچكرد.

گرووشنكا به دهنگيكي شه كه ت و نارازى گوتى: «دهستم بو نه به ي... باسم مه كه... جارئ نه بوومه ته ژنت... پيمگو تى نه مرم هى توم، به لام جارئ دهستم بو مه به... وازم لیبينه... ئه و هه موو خه لكه ي لیبه، ئه وه تا له بنه و پالمان دان، نابى كارى وابكه ي. ئيره پيسه...»

ميتيا له بهر خو يه وه گوتى: «به سه ر چاوا! ئيتر هه ر بيريشى ليتا كه مه وه... ده تپه ره ستم! وايه ئيره پيسه، هه ر عه يبيشه، راسته ده كه ي.» هه روا كه له ئاميزى گرتبوو له پال چرپاكه دا چوكى دادا.

گرووشنكا به گرانى له ژير ليوه وه گوتى: «ده زانم، ئه گه رچى ده عبايه كى هېچوپوچى، به لام ده ستودلبازى. ئه وينه كه مان ده بى ئابروودارانه بى... بو داهاتوومان ئابروومه ندانه ده بى... وهره با دروستكار بين، وهره با چاك بين، ده عبا نه بين، مروفتيكي باش بين... بمبه له گه ل خوت، له گه ل خوت بمبه بو ئه و دوور دوورانه، گویت لیبه؟ نامه وى ليره بم. دهمه وى له و دوور دوورانه...»

ميتيا كه توند له باوه شى گرتبوو، گوتى: «ئهرى، وايه، حه تمه ن! ده تبه م له گه ل خوم، به ره و ئه و دوور دوورانه بال ده گرین... ناخ، ته وای ته مه نى خوم به ساليك ده گورمه وه، به و مه رجه ي له و خوينه ئاگادار بم!»

گرووشنكا به سه رسوورمانه وه گوتى: «كام خوین؟»

ميتيا له بن ليوه وه گوتى: «هېچ، هېچ. گرووشا گيان، تۆ ده تويست دروستكار بى، به لام من دزم. به لام من پارهم له كاتيا دزيوه... شووره ييبه، شووره يى!»

له كاتيا، له و خاتونه؟ نا، تۆ نه تديزه. ده يده يه وه، خوم ده تده مى... ئيتر ئه م هاتوهاواره ي ناوئ! ئيتر هه موو شتيك م هى تويه. پاره چيبه، به هه ر شيويه كه ويستان به بايدا ده دين... مروفتى وهك ئيمه ش چاره نووسه كه ي وايه و ده بى پاره به فيرؤ بدا. به لام واى به باش ده زانم بچين له سه ر زه وى و زار ئيشبكه ين. دهمه وى به و ده ستانه ي خوم زه وييه كه بكيلم. ئيمه ده بى زحمت بكيشين، گویت لیبه؟ ئاليوشا وايده گوت. من گراوى تۆ نابم، ده بمه ژنيكى وه فادار و تا ئاخري ته مه نم كلفه تيت ده كه م. ئيشت بو ده كه م. پيکه وه

دەچىن بۇلاى ئەو خاتوونە بەرپىزە و كېرئوشى بۇ دەبەين، بۇ ئەوھى لىمان
خۇش بى، دواى ئەوھش لەم مەلبەندە دەرپۆين. ئەگەر لىشمان خۇشەنبوو،
ھەر دەرپۆين، پارەكەى بۇ بەرەوھ و دلت بدە بە من... ئەوت خۇشەنوئى، ئىتر
خۇشتەنوئى، ئەگەر خۇشتەنوئى، دەيخنىكىنم... ھەردوو چاوى بە شووژن
ھەلدەكۆلم...

- من توم خۇشەدەوئى. تەنيا تۆ. لە سىبىرياش ھەر خۇشەدەوئى...

- لە سىبىريا بۇ؟ باشە ئەگەر پىت خۇشە، با سىبىريا بى. بۇ گرینگ نىيە...
ئىمە زەحمەت دەكىشىن... بە رەنجى شانى خۇمان بژىوى رۆژانە دابىن
دەكەين... سىبىريا بەفرى لىيە... شەيداي خىشكىم لە سەر بەفر... دەبى
زەنگولەشمان ھەبى... گویت لە دەنگى ئەو زەنگولەيە؟ ئەو دەنگى زەنگولەيە
لە كوئوھ دى؟ خەلكى خەرىكن دىن... ئەوھ بىدەنگ بوو.

گرووشنكا شەكەت و ماندوو چاوى نوقاند و لە ناكاو خەوى لىكەوت.
ھەر بە راستى دەنگى زەنگولە لە دوورەوھ دەھات. بەلام دەنگەكە راوھستا.
مىتيا سەرى كەوتە سەر سىنگى گرووشنكا. ئەو تىنەگەيشت كە دەنگى
زەنگولەكە راوھستاوھ و بەجىي بەزم و رەزم و گۆرانى، بىدەنگىيەكى كرو
كپ ژوورەكەى داگرتووھ. گرووشنكا چاوى ھەلينا.

- ئەوھ چىيە؟ خەوم لىكەوتبوو؟ بەلى... زەنگولە... خەوم لىكەوتبوو و لە
خەوما لە سەر بەفر سواری خىشكى زەنگولەدار بووم و وەنەوزم دا. لەگەل
كەسىك بووم كە خۇشم دەويست، لەگەل تۆ. لەو دوور دوورانە. تۆم لە
باوھش گرتبوو و ماچمدەكردى. خۆم لە باوھشت توند كىردبوو، سەرما بوو،
بەفر ترووسكەى دەھات... خۆ دەزانى شەوانە كە مانگەشەو تريفەى
لىدەبارى، بەفر چۆن بريفەى دى. دەتگوت لە سەر زەوى نىم. خەبەرم بۆوھ
و يارى خۇشەويستم سەرى لە سەر دلم بوو، چەندە شىرىنە...

مىتيا لەگەل ماچكردنى كراس و سىنگ و قۆلى، سرتاندى: «لەسەر دلى
تۆ.» لە ناكاو خەياللىكى غەرىب ھەلىگرت: دىتى گرووشنكا راست چاوى لە
پىش خۆى برپوھ، چاوى لەو نەدەكرد. نا، لە ژوور سەرى ئەوھوھ بە

شئوھىيەكى سەير و واقوورمانەوھ چاوى لە خالىك برپبوو. حالەتتىكى ترس و
سەرسوورمان لە ناكاو ئەدگارى گرووشنكاى داگرت. بە سرتە گوتى: «مىتيا،
ئەوھ كىيە چاومان لىدەكە؟»

مىتيا سەرى وەرسوورپاند و دىتى كەسىك پەردەكەى لاداوھ و تەماشايان
دەكا. واديارە چەن كەس بوون. ھەستا پى و بە توندى رۆيى بۇلاى
ملۆزمەكە.

دەنگىك ھات، نەك بە توندى، بەلكو راشكاوانە فەرمانى پىدا: «وھرە بۇ
ئىرە، وھرە دەى.»

مىتيا چووھ ئەودىوى پەردەكە و لەجىي خۆى وشك بوو. وەتاغەكە پىبوو
لە خەلك، بەلام ئەوانەى پىشوو نەبوون. تەزوويەك بە پىشتىدا ھات و
دلەكوتى گىانى وەلەرزىن خست. ھەر لەرپوھ ھەموويانى ناسىيەوھ. ئەو
پىرەپىاوھ كەلەگەتە چوارشانە و يۆنىفۆرم لەبەرەى كلاوى نىشانەدارى لە
سەر نابوو، مىخايىل ماروويچ، بەرپىسى ئاسايش بوو. ئەو تەرپۆشە
رەقەلەى «ھەمىشە پۆستالى بۆيەكراو لەپى دەكا،» - جىگرى دادوھر بوو.
«ئەويش كرونومىترىكى «Chronomètre» ھەيە چوارسەد رۆبل دەزى،
جارىك نىشانى داوم.» ئەو لاوھ چاويلكە لەچاوھ وردىلەيەش... مىتيا ناوھكەى
لەبىر چووبۆوھ، ئەگەرچى دەيناسى و دىتبووى: ئەويش وەكىلى ماف بوو كە
ماوھىيەك بوو ھاتبوو بۇ شارەكەمان. ئەو پىاوھش - ماورىكى ماورىكىيەويچ،
بەرپىسى پۆلىس بوو كە زۆر باشى دەناسى. ئەو چەن پىاوھى دىكەش كە
ھەموويان خاوەنى پلە و پاىە بوون. ئەوانە بۇ لىرەن؟ ئەو دوو كەسەى
دىكەش... خەلكى ماكرۆيەن... تريفون بۆرىسيچ و گالگانوفىش لەلاى درگاگە...
مىتيا گوتى: «ئاغايان بۇ تەشرىفتان لىرەن! ئەمە يانى چى؟» بەلام كىتوپر
وھك ئەوھى ئاگاي لە خۆى برابى، بى ئەوھى بزانى چ دەكا گوراندى «تى -
گە - يىشتم!»

لاوھ چاويلكە لەچاوھكە» ھاتە پىشى، چوو بۇلاى مىتيا و بەپەلە و
قورساخانە گوتى: «ئىمە دەبى لىكۆلىنەوھ... بە كورتى، داواتان لىدەكەم

لیره وه وهرن، وهره بۆلای قه نه فه که... پیویسته وه لامی چهن پرسیارمان
بدهیته وه.»

میتیا شیتانه دهنگی هه لیتنا: «ئهو پیره پیاوه! ئهو پیره پیاوه و خوینه که ی!
تیگه یشتیم!»

که وته سه ر کورسیله یه کی نزیك خۆی، وهك ئه وه ی قه له می لاقی شكایی.
به رپرسی ئاسایش هات بۆلای میتیا و له ناکاو گوراندى: «تیگه یشتی؟ خۆ
ده زانی! دیوه زمه ی باوك كوژا! خوینی باوكت ده تگرئ!» سوور هه لگه رابوو،
سه رتاپای ده له رزی و هۆش و ئیختیاری نه بوو.

لاوی چاویلکه له چاو نه راندی: «ئهو شته مه حاله! میخائیل ماكرۆویچ،
میخاییل ماكرۆویچ، خۆ ئاوا نابئ!... تكات لیده کهم ئیزن بدهن قسه بکه م. به
هیچ شیوه یه ک چاوه روانی ئه وه م لیتان نه بوو...»

به رپرسی ئاسایش گوراندى: «ئهوه شیتیه، شیتی ئاغان، شیتیه کی
ورینه ئاسا، چۆن توورپه نه بم! چاوی لیکه: مه ست مه ست، له م کاته ی شه ودا
له گه ل ژنیکی سه لیته، خوینی باوکیشی به ده ستیه وه یه... ئه وه شیتیه،
شیتی!»

دادوهر سرتاندى به گوئی به رپرسی ئاسایشدا: «میخاییل ماكارۆویچ،
به ریز گیان، تکاتان لیده کهم تۆزئ دان به خۆدا بگرن. ده نا ناچار ده بم په نا
به رم بۆ...»

به لام وه کیلی وردیله نه یه یشت قسه کانی ئه و ته واو بی. پرووی له میتیا
کرد و به دهنگی به رز و قورساخ و راشکاوانه گوتی:

- سه روان کارامازوف، له سه ر منه پیتان راگه یینم که ئیوه تۆمه تبارن
به وه ی فیۆدۆرپاولوویچ کارامازوف، باوکی خۆت کوشتووه، که هه ر ئه مشه و
پووداوه که قه و ماوه...»

ئه و قسه ی دیکه شی کرد و دادوهریش شتیکی گوت، به لام ئه گه رچی میتیا
گوئی له دهنگیان بوو، به لام یه ک وشه یان لی نه ده گه یشت. به چاوی زه قه وه
تییان پامابوو.

سەرەتای کاری فەرمانبەری پێرخۆتین

پیووتیر ئیلیچ پێرخۆتین، که لەبەر دەرگای مالى ژنەكەى مارازۆف، یانى ئەو مالهى گرووشنكای تیداو و بەهیز و قەوەتى خۆى له دەروازە گالە دراوێكەى دەدا، بەجێمان هێشت. ئەوەندەى له درگاكدەها هەتا لێیان هەلگرت. فینیا كە ترسى دوو سەعات لەمەوبەر هێشتا لە دایدا بوو و لەبەر دڵخورپە نەیدەتوانى بخەوى، لەگەڵ بیستنى تەقەى دەرگاكدە خەرىك بوو دلى بتۆقى لە ترسانا، ئەگەرچى بەچاوى خۆى دیتبووى میتیا بە سواری عارەبانە رویشتوو، بەلام پینووبوو ئەو دەستان لە دەرگا دەدا. چونكە هیچ كەسێكى دیکە ئاوا «شیتانە» لە دەرگای نەدەدا. بە هەڵدەوان چوو بۆلای دەرگاوانەكە، كە هەستابوو بچى دەرگاكدە هەلگرت. دەستیکرد بە پارانەوێكە دەرگاكدە نەكاتەو. بەلام دەرگاوان دواى پرسىار كردن لە پیووتیر ئیلیچ و ئاگاداربوون لەوێ سەبارەت بە «مەبەستىكى زۆر گرینگ» چاوى بە فینیا بكەوى، برباریدا دەرگاكدە لێبكاتەو و پێى بدا بێتە ژوورێ. پیووتیر ئیلیچ بەرەو چیشخانەكەى فینیا پینووتى كرا. بەلام كچە داوایلێكرد «لەبەر ئەو شك و گومانەى،» ئیزن بدا دەرگاوانەكەش لەوى بێ. پیووتیر ئیلیچ دەستیکرد بە پرسىار كردن لە فینیا و خیرا لە گرینگترین رووداو ئاگادار بوو. یانى كاتێك دیمیتى فیدۆرۆوویچ بۆ گەران بە شوین گرووشنكادا دەرپەربوو، دەسكاونگىكى لەگەڵ خۆى بردوو و كاتى گەرانەو، دسكاوونگەكەى نەهیناوتەو و بە دەست و پلى خویناوییهو، هاتۆتەو. فینیا لەپەستا دەگوت: «خوینى لیدەچۆرا، لیدەچۆرا!» ئەم گێرانەوێكەش تەنیا خولقاوى زەینە ئالۆزەكەى بوو. ئەگەرچى لە راستیدا خوینى لێنەدەچۆرا،

بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەو دەستە خویناوییهو بە چاوى خۆى دیتبوو، بۆ شتتەوێكەشى یارمەتى داو. هەرۆهەا، پرسىارىك كە دەبوو بربارى بۆ بدا ئەو نەبوو كە ئەو خوینە كەنگى وشك بۆتەو، بەلكو دیمیتى فیدۆرۆوویچ بەو دەسكاوونگەو بۆكوئى هەلینگى داو. یان وردتر لەو، بلى بۆ مالى باوكى چوو بى یان نا، لەو مەسەلەیهشدا دەتوانى بە چ ئاكامێك بگا. پیووتیر ئیلیچ لە سەر گەرانەو بۆ مالى فینیا پینداگرى دەكرد و بە مەسەلەیهكیش نەگەیشت قانعى بكا، بەلام ئاخى هاتە سەر ئەو باوهرەى كە دیمیتى فیدۆرۆوویچ لە مالى باوكى زیاتر بۆ هیچكوئى دیکە نەچوو. كەوايه لەویش رووداوىك قەوماو. فینیا بە هەلپرووكى و دڵخورپەو گوتى: «كاتێك گەراو، هەموو شتىكم بۆ گێراو و لیمپرسى: «فیدۆرپاولوویچ، دەستولت بۆ خویناوییه؟» ئەو لە وەلامدا گوتى ئەم خوینە خوینى مروڤه و تازە كەسێكم كوشتوو. لەلای من دانى بە هەموو شتىكدا نا و لەپرووكى و شىت دەرپەرى بۆ دەرى. دانیشتم و بىرمكردەو ئاوا شیتانە هەلات بۆ كوئى؟ پینووبوو دەچى بۆ ماكوڤیه و خاتوو گرووشنكا دەكوژى. هەلاتم بە دوايدا تاكو لەبەرى بپاریمەو نەيكوژى. بەرەو مەنزلەكەى هەلاتم، بەلام كاتێك بەبەر فروشگای پلاتینكوڤدا تپهريم چاوم پینكەوت خەرىكە سواری عارەبانە دەبى و ئەو كاتە خوین بە دەست و پلێهەو نەبوو.» (فینیا سەرنجى ئەو خالەى داو و لەبىرى ماو). دایەگەورەى فینیا تا ئەوجییهى توانى قسەكانى فینیاى پشت راستكردەو. پیووتیر ئیلیچ دواى پرسىنى چەند بەرسقى دیکە، لە مالى مارازۆف چوو دەرى، ئەویش زۆر شیواو و پەروشتەر لە كاتى هانتەكەى بۆ ئەو ماله.

سەرراستترین و سادەترین رینگاش بۆ دانیابوون لەو رووداوه ئەو بوو بچى بۆ مالى فیدۆرپاولوویچ و بزائى لەوى رووداوىك قەوماو یان نا، ئەگەریش قەوماو، چیه. دواى ئەوئەش تەنیا كار ئەو بوو بچى بۆلای بەرپرسى ئاسايش و بە پولیس راگەیهنى. پیووتیر ئیلیچ، كاتێك ئەو راستیهى بە خۆى سەلماند كە كارەساتىكى وا لەگۆریدایه، لیبراوانه برباریدا ئەو كارە بكا. بەلام شەو تارىكوو، دەروازەى مالى فیدۆرپاولوویچیش وەك دەروازەى قەلا و ابوو، بۆیه ناچار بوو

دیسان تہ قوھۆر له درگا بدا. له گهل فيؤدۆرپاولوويچيش ئاشنايه تيه كي ئه وتۆي نه بوو. له گهل ئه وه شدا گريمان درگايان كرده وه و هيچ رووداويك نه قه ومابوو، ئه و كاته فيؤدۆرپاولوويچ به و ئه داوئوتاره يه وه وه رۆي ده كه وت له ته واوي شار قاوي بلاو ده كرده وه كه غه واره يه ك با ناوي پيرخوتين، نيوه شه و خۆي كردوه به ماله كه يدا تاكو بزاني كه سيك كوشتوويه تي يان نا. ئه و كارهش ئابرووچووني ليده كه ويته وه. پيووتير ئيليج له هيچ شتيك به قه د ئابرووچوون نه ده ترسا. به لام ههستيكي كه سه رتاپاي ته نييوو، ئه و نده به هيز بوو، ئه گه رچي به تووره يي لاقى له زه وي كوتا و جنيوي به خۆي دا، ديسان ملي رۆي گرت، به لام نه ك بو مالي فيؤدۆرپاولوويچ، به ره و مالي مادام خوڤلاكوڤ. هاته سه ر ئه وه ي ئه گه ر ئه و ژنه حاشا بكا و بلۆ پارهم به ديميتري فيؤدۆرۆويچ نه داوه، راست ده چي بۆلای پۆليس. به لام ئه گه ر بلۆ من ئه و سى هه زار پۆبلهم پيداوه، ده رۆمه وه بو مالي و هه تا به ياني بيدنه گه ي ليدنيم.

به لام به و نيوه شه وه چوون بو مالي ژنيكي خاوه ن كه سايه تي و نه ناس و له خه و هه ستاندى، بو پرسيا ريكي سه رسورهيته ر، له وانه يه له چووني مالي فيؤدۆرپاولوويچ شووره ييتير بى. به لام هيندى جار، به تاييه ت له كاتيكي ئاوا دا برپاري كه سانكي وردبين و خوڤن سارد هه روايه. پيووتير ئيليج له و كاته دا خوڤن سارد و كه مته رخه م هه ر نه بوو. له ته واوي ماوه ي ته مه نيدا له بيرى بوو كه چه نده ي هه ست به بى ئوقره ييه كي پر ئازار كردوه و ئه و ئارواقارا لى هه لگيرانه جار له گه ل جار به ژانتر ده بوو و ئه وي به پيچه وانه ي ويستي خۆي، ده ره تاند. له گه ل ئه وانه شدا به هۆي چوون بۆلای ئه و ژنه، به رده وام له ماوه ي ريگادا جنيوي به خۆي دا. به لام هه روا كه ليوي خۆي ده گه ست، بو ده هه مين جار پاته ي كرده وه كه : «حه تمه ن ده بى لى بكو لمه وه و به بنج و بناواني بگه م!» ئاخري وازى هه ر نه هيتا.

كاتيگ گه يشته مالي مادام خوڤلاكوڤ سه عات يازده بوو. خيرا درگاى هه وشه كه يان بو كرده وه، به لام درگاوان، له وه لامي پرسيا ره كه يدا كه، خاتوون خه وتوو ه يان به خه به ر، نه يتواني هيچ بلۆ، ته نيا گوتى وه ك بزانه م خاتوون

ئهم ده مانه ي شه و ده خه وي. «له سه ر پليكانه كان پرسيا ر بكه. ئه گه ر مادام تا قه تي هه بى و دمى چوونه ژوورئ ده دا، ئه گه ر تا قه تيشى نه بى ئه وه هيچ.» پيووتير ئيليج رۆيشته سه رى، به لام بارودوخه كه زۆريش ساده نه بوو. وروپركه كه ي نه ده چوو هاتنى به مادام راگه يه نى، ناچار كلفه ته كه ي بانگ كرد. پيووتير ئيليج به ئه ده بانه و پيداگرييه وه تكا ي ليكره به مادام خوڤلاكوڤ راگه يه نى كه كارمه نديك به ناوي پيرخوتين كه خه لكى ئه م شاره يه، ده يه ه وي سه باره ت به مه سه له يه ك بيته خزمه تي. دياره مه سه له كه ش زۆر گرينگه ده نا به و درهنگ وه خته سه رودلم نه ده گرتن. به كچه ي گوت: «راست ئه و قسانه ي پى بلۆ.»

كچه رۆيشته. ئه ويش له به ر درگاى پيشخانه كه چاوه رۆي ما. مادام خوڤلاكوڤ له وه تاغى خه وه كه ي بوو، به لام وادياربوو هيشتا خه وي ليته كه وتبوو. له دواي ديداره كه ي ميتيا هه ستي به په رۆشى كردبوو. له دلپيشى دابوو كه ژانه سه ر ده كا و هه ميشه ش دواي دل خورپه و نيگه رانى ئه و ژانه سه ره ي ده كرد و خۆي ئاماده كردبوو هه تا به ياني به ژانه سه ره وه جينگل بدا. به بيستنى ئه و خه به ره له ده مي كلفه ته كه ي سه رسام بوو. به و حاله شه وه به تووره يي خۆي له و ديداره بوارد. ئه گه رچي ئه و ديداره چاوه روان نه كراوه، به و نيوه شه وه، ئه ويش «كارمه نديكي دانيشتووي شاره كه» كه قه تي نه ديوه و نايناسى، به جارى تووشى كوئچكاوييه كي ژانانه ي كرد. به لام پيووتير ئيليج ئه مجاره وه ك كه رى كنده لان پيى چه قاند. ديسان له به ر كلفه ته كه پارايه وه، په ياميكي ترى «به م چه شنه» بو به رى: «ئه و ده يه ه وي سه باره ت به مه سه له يه كي زۆر گرينگ قسه ت له گه ل بكا، خاتوونى هيزا ئه گه ر رازى نه بى چاوم پيى بكه وي، له وانه يه دواتر په شيمان بيته وه و به رانى خويدا بدا.»

دواتر ده يگوت: «به سه ره وه خو م خسته به رپيى» كچه ي كلفه ت، كه واقورمانه وه چاوى تيبيرييوو، ديسان بو بردنى په يامه كه رۆيشته بۆلای خاتوون. ئه مجاره مادام خوڤلاكوڤ دلئ نه رمبوو، تۆزى بيريكرده وه، گوتى چۆن پياويكه و بۆي ده ركه وت كه «زۆر ته رپۆش و جوانچاك و جحيله و له

راده به دهر به ئه ده به» وا چا که هەر لێره دا، له که وانه دا ئه وه ش بلیم که (پیووتیر ئیلیچ لایکی ریکوپییک بوو، خۆشی ئه وه ی ده زانی). مادام خۆخلاقوف رازی بوو چاری پینیکه وئ، به رگی خهوی له به ردا بوو و سه ریپیی له پیندا و شالیکی ره شیشی به سه ر شانیدا دا بوو. داوایان له پیووتیر ئیلیچ کرد بچی بۆ وه تاغی میوانداری. بۆ وه تاغیک که ماوه یه ک له مه وه به ر میتیا لینی دانیشتبوو. مادام هات بۆلای میوانه که ی. به ئه دگاریکی مۆن و چاوی پر پرسیاره وه، بی ئه وه ی چاکو خۆشی له گه ل میوانه که ی بکا و داوای لیکه دانیشی، له ریوه گوتی: «چیتده وئ؟»

پیرخوتین گوتی: «مادام، بمبووره به و نیوه شه وه له خه وم کردن. سه به رته به مه سه له یه کی گرینگ که پینوه ندیی به ئاشنا هاوبه شه که مان، واته دیمیتری فیو دۆرۆویچ کارامازوفه وه هه یه، هاتومه خزمه تتان.» به لام ئه م ناوه ی دروست دهر نه برییوو، بۆیه تووره یی له رو خساری مادامدا وه دهر که وت:

شیتانه هاواریکرد: «تا که نگی ده بی له دهستی ئه و کابرا به سامه ئازار بکیشم؟ کاکای به ریز، چۆن ده توانی مزاحیمی ژنیک بی که نایناسی و هه یچ ئاشنایه تییه کت له گه لیدا نییه! ئه ویش له ماله که ی خۆی و ئاوا درنگ وه ختیش!... خۆتی به سه ردا به سه پینیی و باسی پیاویک بکه ی که سی سه عات له مه وه به ر هاتیوو بۆ ئیره، هەر له م ژووره دا، ده یویست بمکوژی. کاتیکیش رویشته دهری وه ها لاقی به عه رزدا دا که هه یچکه س له ماییکی ئابروومه ند کاری وا ناکا. کاکای نه ناس، با پینبلیم له سه ر ئه و کاره ت شکایه ت لیده که م. تکایه خیرا لیره برۆ دهری... من دایکم... من... من...»

- بتکوژی، که وایه ئه و ده یویست ئیوه ش بکوژی؟

مادام خۆخلاقوف بی ئیختیار پرسیی: «بۆ، ناکا که سیکی کوشتی؟»

پیرخوتین لیبیرانه وه لامی دایه وه: «مادام، ئه گه ر ئیزن به فرمووی نیو ده قیقه گویم بۆ بگره، به چه ند وشه هه موو شتیکت عه رز ده که م. دیمیتری فیو دۆرۆویچ ئه مرۆ سه عات پینجی دوانیوه رۆ هات ده رۆبلی لیقه رز کردم، له راستیدا دهمزانی پاره ی پینیی. که چی سه عات تۆ به چه که یه ک گه لای سه د رۆبلییه وه،

نزیکه ی دوو سی هه زار رۆبل ده بوو، هات بۆ دیده نیم. ده ست و ده موچاوی هه مووی خویناوی بوو، ده نگوت شیته. کاتیک لیمپرسی ئه و پاره یه ت له کو ی بوو، وه لامی دایه وه که گوایه تۆ سی هه زار رۆبلیت داوه تی، بۆ ئه وه ی برۆا به ره و کانگای زیڕ...»

مادام خۆخلاقوف ئه وه ندی دیکه تووشی له خورپه بوو و رهنگی تیکچوو، دهستی کیشا به روومه تی خۆیدا و هاواری کرد: «خودایه گیان! ناکا باوکه پیره که ی خۆی کوشتی! من پاره م پین نه داوه، نا قه ت پاره به که سیکی ئاوا نادم! زووه زو، هه لئ، خیرا هه لئ، ئیتر قسه مه که! برۆ پیره پیاو رزگار که... هه لئ بۆلای باوکی... به هه له داوان بچۆ...»

- بمبووره مادام، که وایه تۆ پاره ت پینه داوه؟ که وایه به جوانی له بیرته که پاره ت پینه داوه؟

- نا پینمه داوه! من چۆن پاره به شتی وا ده دم. چونکه ئه و قه دری نازانی. لاقی به عه رزه که دا کوتا و به تووره یی دهرپه ری بۆ دهری. شالاوی بۆ هینام، به لام من هه لاتم... با ئه وه شت پینبلیم، چونکه ئیتر نامه وئ هه یچ شتیکت لی بشارمه وه، تفی لیکردم، تۆ بیریی لیکه وه! سووکایه تی کردن به که سیکی وه ک من. ئیستا بۆ راوه ستاوی؟ دانیشه... بمبووره، من... یان واچا که هه لینی، ده بی هه لیی ئه و پیره پیاوه بپچاره یه له مه رگ رزگار که ی!

- ئه گه ر کوشتییی چی؟

- ئووه ی، خودایه، راست ده که ی! که وایه چبکه ین؟ به برۆای تۆ ئیستا چبکه ین باشه؟

هەر له و کاته دا پیووتیر ئیلیچی خولک کرد دانیشی و خۆشی به ره و پووی ئه و دانیشت. به کورتی پیووتیر ئیلیچ، تا راده یه ک رو شن و به وردی ئه وه ی به چاوی خۆی دیتبووی بۆ گپرایه وه. باسی ده سکا ونگه که شی کرد. ئه و قسانه وای شوین له سه ر مادام خۆخلاقوف دانابوو که له په ستا ده یقیژاند و به له پی دهستی له روومه تی خۆی ده دا...

- بېروام پېكە ھەموو ئەوانەم پېشېنى كۆردۈۋالدىم! من ئىستىداتىكى تايىتەم ھەيە
 و بېر لە ھەر شتېك بېكەمەۋە، ۋەراست دەگەرى. زۆر جار چاۋم لە ۋە مۇۋقە
 سامناكە كۆردۈۋە لە دىلى خۇمدا گوتتومە ئاخىرى من بە دەستى ئەۋە دەچم.
 ئىستا ئەۋە ۋەراست گەراۋە... چونكە دىلىم بۇ كوشتنى منىش ھاتتوبۇ ئىرە،
 يان خۇدا ئاگاى لە من بوۋە دەنا منىشى ۋەك باۋكى دەكوشت. پەنگە لە پوۋشى
 ھەلنەھاتىنى من بكوژى، چونكە ھەر لەم ۋەتاغە سوۋرەتى پېرۆزم كۆردە مى.
 سوۋرەتىكى شەھىدى پېرۆز سىنباربارا بوۋ. بە راستى لە ۋە كاتەدا چەندە لە
 مەرگ نىك بوۋمەتەۋە، چوۋم بۇلاى ۋە ئوۋىش مى بۇلاى منەۋە دىژ كۆردا...
 دەزانى پېۋوتىز ئىلىچ (پېموا فەرموت ناوت پېۋوتىز ئىلىچە،) من باۋەرم بە
 پەرچۇ نىيە، بەلام ئەۋ سوۋرەتە، بەراستى ۋەك مۇجەھەك ۋابوۋە بۇ من - ھەر
 ئەۋەش ۋاى كار تىكردوۋم. ئامادەم ھەرچىت پېخۇشە ئىمانى پې بىنم. نەقلى
 باۋە زووسىمات بىستوۋە؟... بەلام نازانم بىلم چى؟... تۆ بېرى لىكەۋە بەۋ
 سوۋرەتەى مليۋە تفى لىكردم. تەنیا تفى لىكردم، نەكوشتم و... ۋەك تىسكەى
 تەنگ بۇى دەرچوۋ! بەلام ئىمە چىمان لە دەست دى، ئىستا دەبى چىكەين؟ بە
 بېرواى تۆ چىكەين باشە؟

پېۋوتىز ئىلىچ ھەستا سەرپى ۋە گوتى دەمەۋى راست بچم بۇلاى بەرپرسى
 ئاسايش ۋە ھەموو شتېكى پېلىم، ئىتر خۇيان چۇنجان پېباشە با ۋابكەن.
 - ئەرى زۆر كارى چاكە، لىى رامەۋەستە! مىخائىل ماكاروۋىچ دەناسم.
 پىاۋىكى زۆر باش ۋە شايستەيە بۇ ئەۋ كارە. پېۋوتىز ئىلىچ چەندە مۇۋقېكى بە
 سەلىقەى! چاكە بېرت لە ھەموو شتېك كۆردتەۋە! من قەت بېرم بۇ شتى ۋا
 نەدەچوۋ.

پېۋوتىز ئىلىچ بە پىۋە راۋەستابوۋ، دياربوۋ دەبەۋى خىرا لە چىنگ ئەۋ ژنە
 كە نەيدەھىشت خوداھافىزى بكا دەرياز بى. گوتى: «منىش سەرۋكى ئاسايش
 زۆر چاك دەناسم.»

- ھەتمەن، ھەتمەن ۋەرە ۋە پېمبلى لەۋى چت دىۋە ۋ چى قەۋماۋە...
 ھەرچىكەكت بۇ دەرکەۋت... شىۋەى دادگايى كۆردنەكەى... ۋ مەككوم

بوۋنەكەى... پېموا ئىمە سزاي ئىعدامان نىيە، ھەمانە؟ ھەتمەن ئاگادارم كەۋە،
 تەنەنەت ئەگەر سەعات سى ۋ چوۋرى شەۋىش بوۋ... پىيان بلى خەبەرم كەنەۋە،
 ئەگەر خەبەرم نەبۇۋە رامتلەكىنن... بەلام خودايە گيان، من ناخەۋم! خەۋم ھەر
 لىتاكەۋى. بەلام سەبەركە، ۋاچاكە منىش بىم لەگەلتان!

- نا... نا... مادام. تۆ تەشريف مەھىنە، بەلام بە دەستوخەتى خۆت، سى دىر
 بنوۋسى كە پارەت بە دىمىترى فېۋدۆرۋىچ نەداۋە رەنگە.. ئەگەر پېۋىست بى
 پىشانىاندەدەم...

مادام خۇخلاكوۋ بەپەلە رۇيى بۇلاى دۇلابەكە: «بەسەر چاۋ! بەراستى لە
 ھۆش ۋ تەگىرى ئىۋە بۇ ئەۋ كارە ماق ماوم. فەرمانبەرى دەۋلەتى؟ زۆر
 خۇشخالم كە لەم شارە خزمەت دەكەى!»

ھەروا بە قسەكۆردنەۋە، لە سەر نىۋە لاپەرەيەكى دەفتەرى يادداشت چەند
 دىرى بە خەتىكى درشت نوۋسى:

«من ئەمرو بە ھىچ شىۋەيەك سى ھەزار رۇبلم بە دىمىترى فېۋدۆرۋىچ
 كارمازوف، ئەۋ پىاۋە ناشادە (چونكە ھەرچۇنىك بى ئەۋ ناشادە) نەداۋە. قەتم
 پارە پىنەداۋە ۋ پىشېنادەم! سەبارەت بەۋەش، ئامادەم سوۋىد بخۇم!»

«ك. خۇخلاكوۋ.»

بەپەلە رۋى لە پېۋوتىز ئىلىچ كۆرد: «فەرموۋا! بېرۇ رزگارى بكە، ئەۋ كارەى
 تۆ بەراستى كارىكى گەرە ۋ مۇۋقۇدۇستانەيە!»

سى جار لە سەر يەكېش خاخى كىشا. پاشان ھەلات بۇ دەرى بۇ ئەۋەى
 ھەتا سەرسەرا بەرپى بكا.

- زۆر زۆر سپاسى ئىۋە دەكەم! بەقەد تەۋاۋى دىيات مەمنونم كە بەر لە
 ھەموو كەس ھاتوۋى بۇلاى من. بۇ تا ئىستا پىاۋى ۋەك ئىۋە لەم شارە ھەيە ۋ
 من زيارەتم نەكۆردۋە؟ لە داھاتوۋدا زۆر زۆر خۇشخالم دەبم ئەگەر تەشريف
 بىنى، بە مالى خۆتى بزەنە. زۆرىش خۇم بە بەختەۋەر دەزانم كە لەگەل
 كارمەندىكى دىسۆزى ۋەك ئىۋە ئاشنا بوۋم... بەراستى ئەۋ وردىبىنى ۋ
 بەرژەۋەندخوۋازى ۋ ئىستىعدادەى ئىۋە جى پىزە!... دەبى رىزىكى زۆر لە ئىۋە

بگیری، دهبی له زمانحالی ئیوه بگهن. ئەگەر بتوانم پیمخۆشه خزمهتیکتان پینکهم، باوەر بفرموو... من زۆرم لاوان خۆشدهوئ! هیوای گهوره و گرانم به لاوهکانمانه! بهرهی نوئ تهنیا پشتیوان و پارێزهری پروسیای ئازار چیشتومانن. تهنیا هیوای... ئاخ، برۆ، ئیتر برۆ!

بهلام پیووتیر ئیلیچ دهرباز بووبوو، دهنامادام خۆخلاقۆف وا زوو بهری نهدهدا. لهگهڵ ئەوانهشدا، مادام خۆخلاقۆف شوینیکی باشی له سهر دانا، که ههتا رادهیهک دلهخوریه و دلاودل بوونهکهی بۆ ئهوه کاره کهم کردهوه. ههر وهک ههموومان دهزانین، سهلیقه جیاوازن. پیووتیر ئیلیچیش به ههستیکی ئاویتهی خۆشی و رهزایهتوه بهخۆی گوت: «زۆر جحیله. لهوانه بوو لهگهڵ کچهکهی لیکیان نهکهمهوه.»

چۆن باسی مادام خۆخلاقۆف بکهم که شهیدای ئهم پیاوه لاوه بووبوو. «چ هۆشیک!» چ وردبینیهک! ئهویش بۆ پیاویکی ئاوا کهم تهمن! ئهویش لهم سهردهمهی ئیمهدا! ئهویش بهو ئاداب و ئەخلاق و قهلافهتوه! خهلکی دهلین لاوانی ئەمڕۆ بهکاری هیچ نایهن، بهلام فرموو، ئهمه نموونهیهکی!» بهم شیوهیه ئهوه «مهسهله سامناک»ه لهبیر بردهوه، تهنیا کاتیک له پینخهفهکهی خزا له ناکاو وهبیری هاتهوه «چهنده له مهرگ نزیک بوومهتوه»، گوتی: «ئهی بهدبخت نهخۆم هه!» بهلام خیرا خهویکی خۆش و شیرین بالی بهسهردا کیشا.

بهوحالهشوه ئەگەر ئهوه دیداره کتوپرهی کارمهندی لاو لهگهڵ ئهوه بیوهژنه شوخ و جحیله، نهبوایهته بنهمایهک بۆ بهرژهوهندیی داهاتووی ژیانی، خۆم له قهرهی ئهوه لایهنه کهم بایهخه نهدهدا که هیچ پیوهندییهکی به چیرۆکهکهوه نییه. بهسهرهاتی ئهوه ههتا ئەمڕۆش له شارهکهمان به سهرسوپرمانهوه باسی لیدهکری. رهنگه دواي تهواو بوونی سهبرردهی دوور و درێژی براییانی کارمازۆف، چهند وشهش سهبارته بهوه باسبکهین.

(۲)

ههواڵی ترسناک

سهروکی ئاسایشی شارهکهمان، میخاییل ماکاروویچ ماکاروف، سهرههنگ دووی خانهنشینکراو، بیوه پیاویکی رهزا سووک بوو. سێ سال لهمهوبهر هات بۆ شارهکهی ئیمه، ههموو کهس ریزی بۆ دادهنا. ئهوهش به هۆی ئهوه بوو که «ریگای پیکهوه ژیان و یهکیهتی کۆمهلگای دهزانی.» شهوه نهبوو میوانی نهبی، بهبی میوان ههلی نهدهکرد. ههر شهوی کهسیک شیوی لهگهڵ دهخوارد، ههتا میوانیک یان چهند میوانی نهبوایه نانی نهدهخوارد. زۆربهی کاتیش شیوی ساده و ئاسایی سازدهکرد. ئەگهه رچی سفرهکهی رهنگین نهبوو، بهلام نان و چیشتی کهم نهدهیتنا. کوتلیتی ماسییهکهی بیوینه بوو، قهرهبووی کهم بوونی شهراپی دهکردهوه.

یهکهم وهتاغیک که میوانهکان دهچونه ناوی، وهتاغی بیلارد بوو، ژووریکی خهلوته بوو، وینهی ئهسپ و کێبهرکی ئینگلیزی له قهتهه گیرابوون و به دیواری وهتاغهکهدا ههلواسرابوون. ئهوه دار و دیوار رازاندنهوهش وهک دهزانین تاییهتی ژووری بیلاردی رهبهنانه. ههموو شهوی له مالهکهی یاری گهنجهفه دهکرا. بهلام له کاتی دیاریکراودا تهواوی خهلکی شارهکهمان به ژن و پیاو و کچانهوه له مالهکهی کۆ دهبوونهوه و بهزمی سهما و ههلهپهکینان وهپێ دهخست. ئەگهه رچی میخاییل ماکاروویچ بیوه پیاو بوو، بهلام قهته به تهنیا نهبوو. کچیکی بیوهژنی لهگهڵ دوو گهوره کچی شوو نهکردووی هاتبووه مالی باوکی. ئهوه دوو نهوهی خویندنیان تهواو کردبوو، زۆر جوان و شوخوشهنگ بوون به بۆنهی ئەوانهوه پیاوانی جحیل بۆ مالی باوهگهورهیان دههاتن، ئەگهه رچی ههموو دهیانزانی میخاییل ماکاروویچ ناتوانی جیازی به نهوهکانی بدا.

میخاییل ماکاروویچ له کاری خۆیدا زۆر شارهزا نهبوو، ئهگه‌رچی ئه‌رکی خۆی به باشی به‌ریوه ده‌برد و پرونتر بلیم: ئه‌و خۆینده‌وارییه‌کی زۆری نه‌بوو. ئه‌و تیگه‌یشتنیکی زۆری نه‌بوو له‌کاره‌که‌ی خۆیدا و توانایی به‌ریوه‌به‌رییه‌که‌شی جیی باوه‌ر نه‌بوو. وا نه‌بوو که نه‌توانی له‌ به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ بگا که له‌ حکومه‌تی ئیستادا وه‌دی هاتبوو. به‌لکو له‌ شروقه‌ی ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌دا هیندی جار به‌ هه‌له‌ ده‌چوو. ئه‌وه‌ش به‌ هۆی که‌م هۆشییه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لکو به‌ هۆی سه‌رساردییه‌وه‌ بوو. چونکه‌ هه‌میشه‌ هینده‌ به‌په‌له‌ بوو نه‌یده‌توانی له‌ کاکلی مه‌به‌ست بگا. به‌ خۆی ده‌گوت: «من دلێکی سه‌ربازانه‌م هه‌یه‌، نه‌ک دلی که‌سیکی سویل.» ته‌نانه‌ت بیرو‌رایه‌کی تاییه‌تی سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی پێوه‌ندیدار به‌ ئازادی کۆیله‌ و په‌عیه‌ته‌ زه‌رخ‌پیده‌کان نه‌بوو. ته‌نیا ساله‌ و سال ئه‌و بیر و ئه‌ندیشه‌ی وه‌ده‌ست دینا و له‌به‌ره‌وه‌ ده‌یخسته‌ سه‌ر زانیارییه‌کانی. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا خۆی خاوه‌ن زه‌وی و زار بوو. پێووتیر ئیلیچ لیی روون بوو که ئه‌و شه‌وه‌ تاقمیک له‌ میوانه‌کانی میخاییل ماکاروویچ ده‌بینی، به‌لام نه‌یده‌زانی کامیان و کێ. خوداواراستان ئه‌و شه‌وه‌ دادوهر و واروینسکی، پزیشکی شاره‌که‌مان، لاویک بوو دوا‌ی وه‌رگرتنی برۆانامه‌ی ده‌ره‌جه‌یه‌ک له‌ «فه‌ره‌ه‌نگستانی پزیشکی» ی پترزبۆرگ تازه‌ هاتبووه‌ بۆ شاره‌که‌مان و له‌ مالی سه‌روکی ئاسایش په‌رینی ده‌کرد. ئیپۆلیت کیریلوویچ (که له‌ راستیدا جیگری دادوهر بوو، به‌لام هه‌موو که‌س به‌ دادوهر بانگیان ده‌کرد)، مروقتیکی سه‌یر بوو، نزیکه‌ی سی و پینج سالی ته‌مه‌ن بوو، کز و مرده‌لوخه‌ بوو، به‌لام ژنه‌که‌ی زۆر قه‌له‌و بوو، مندالیشیان نه‌بوو. زۆر پیاویکی لووت به‌رز و تووره‌ بوو. ئه‌گه‌رچی پیاویکی ئاقل بوو و خاوه‌نی دلێکی نه‌رم و پر به‌زه‌ییش بوو. عه‌یبه‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو زیاتر له‌ توانایی و ئیستعدادی خۆی چاوه‌روانی له‌ خۆی بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ بی‌ئوقره‌ بنوینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هۆگرییه‌کی زۆری به‌ هونه‌ر بوو، با بلین له‌ زانستی په‌وانناسیدا شاره‌زا بوو، له‌ رۆحیاتی مروفت و ناسینی تاوان و جینایه‌ت به‌

باشی ده‌گه‌یشت. هه‌ر بۆیه‌ دايمه‌ خۆی ده‌خوارده‌وه‌ و پێی وابوو له‌ شوینی کاره‌که‌ی هه‌میه‌تیکی ئه‌وتوی پیناده‌ن. برواشی وابوو که مه‌قاماتی بالا ئه‌و جوهری که پێویسته‌ قه‌دری لیناگرن و ریزی بۆ دانانین و ته‌نانه‌ت نه‌یاریشی هه‌یه‌. له‌ کاتی تووره‌ بوون و خه‌مباریدا هه‌ره‌شه‌ی ده‌ست له‌ کارکیشه‌نه‌وه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌سته‌که‌م به‌ کاری وه‌کیلیه‌تی له‌ سه‌ر په‌روه‌نده‌ی جینایی. په‌روه‌نده‌ی چاوه‌روان نه‌کراوی کارامازوف، به‌جاری تووشی هه‌یه‌جانی کرد: «په‌روه‌نده‌یه‌ک بوو که ویده‌چوو له‌ نیو ته‌واوی خه‌لکی رووسیادا ده‌نگبده‌ته‌وه‌.» به‌لام خه‌ریکم پێشده‌ستی ده‌که‌م.

نیکۆلای پارفنوویچ نیلی یوډوف بازپرسی لاو که دوو مانگ له‌مه‌وبه‌ر له‌ پترزبۆرگه‌وه‌ هاتبوو، له‌ وه‌تاغیکی دیکه‌ له‌گه‌ل کچان دانیشتبوو. دواتر ئه‌و مه‌سه‌له‌ بووه‌ بنیشته‌خۆشکه‌ی خه‌لک که ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ شه‌وی «جینایه‌ت» دا له‌ مالی میخاییل ماکاروویچ سه‌روکی ئاسایش کۆ بوو بوونه‌وه‌، ده‌تگوت به‌قه‌ست له‌وی کۆبوونه‌ته‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌سه‌له‌که‌ ته‌واو ساده‌ و سروشتی بوو. ژنه‌که‌ی ئیپۆلیت کیریلوویچ دوو رۆژ بوو ددانی دیشا. ئه‌ویش له‌به‌ر ناچاری له‌ مالی وه‌ده‌ر که‌وتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی گویی له‌ ناله‌ و نووزه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌بی. پزیشکی خووخته‌ی وابوو شه‌وانه‌ نه‌یده‌توانی به‌بی یاریی پاستور هه‌لبکا. نیکۆلای پارفنوویچ نیلی یوډوف سێ رۆژ بوو بریاری دا‌بوو له‌و شه‌وه‌دا سه‌ربه‌خۆ و له‌ نا‌کاو خۆ به‌ مالی میخاییل ماکاروویچدا بکا، تا‌کو زراوی نه‌وه‌ گه‌وره‌که‌ی - ئی‌لگا میخائیلنا - بتوقینی، به‌ درکاندن ئه‌و رازه‌ی که ده‌زانی رۆژی له‌دایک بوونیه‌تی، چونکه‌ ئی‌لگا میخائیلنا هه‌ولی ده‌دا بيشاریته‌وه‌، نه‌کا ببیته‌ هۆی وه‌رپه‌ختی کۆری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی. ئه‌و رابواردن و شادییه‌کی زۆری پێشبینی ده‌کرد، گالته‌ و گه‌پی زۆر خۆش سه‌باره‌ت به‌ ته‌مه‌نی کچه‌ و ترسان له‌ ئاشکرا کردنی، سه‌باره‌ت به‌ ئاگاداربوونی ئه‌و له‌ رازی کچه‌ و درکاندن بۆ هه‌مووان و هتد... ئه‌م لاوه‌ جوانچاکه‌ بۆ ئه‌و کارانه‌ سه‌ری پێوه‌ نه‌بوو. کچان نازناوی «چاوله‌وه‌رین» یان به‌سه‌ردا بریبوو. ئه‌ویش ویده‌چوو ئه‌و نازناوه‌ی

پېخۆشې. له گه ل ئه وه شدا ئه هلى خو ش رابواردن بوو، مرو فېكى زور ئاكار جوان و خانه دان و به هه ست و خو ینده وار بوو. گالته كانيشى دلپاکانه و بې غه رز بوون. کورته بالا و به له باريکه و لاواز بوو. قامکه شووش و سپى و باريکه کانى هه ميشه چهن ئه نگوستيله ي گه وره و بريقه دارى تیده کرد. له کاتى کاروبارى ئيداريدا زور جیددى بوو و به جوانترین شيوه ئه رکی خو ی به رپوه ده برد. له ماوه ي لى پرسينه وه دا قاتلان و تاوانبارانى چینی خو ارووى کومه لى تووشى سه رسورمان ده کرد و له و بواره دا ئيستعدادى کى تاييه تى هه بوو. ئه گه ر له بهر ريزدانان نه بوايه، ده يتوانى زور له وه زياتريان تووشى سه رسامى بکا.

پيووتير ئيليج گه يشته مالى سه روکى ئاسايش و که چووه ژوروى واقى و رما. خيزا بوى ده رکه وت که هه موويان ده زانن. په ريان وه لانا بوو و تیکرا هه ستابونه سه رپى و قسه يانده کرد. ته نانه ت نيکولاي پارفنووچيش کيزه کانى به جى هيشتوو و به هه له داوان خو ی کردبوو به وه تاغى بيلياردا و ئاماده يى خو ی بو به دوا داچوون ده ربړى. پيووتير ئيليج له گه ل ئه وه هه واله سه رسورپه ينه ره به ره وروو بوو که فيودورپاولوويچى پير ئه مشه و له ماله که ي خویدا کوژراوه و پاره کانيان به تالان بردوو. ئه م هه واله تازه يان به و شيوه ي خواره وه پيگه يشتوو.

مارتائىگنا تيفنا، (که ميژده که ي واته گريگورى له نزيک ته يمانى باخه که به زه بريک بيهو ش بوو بوو.) له پيخه فه که يدا خه ويکى خو ش دا يگرتبوو. دوا ي خو اردنى ئه و ده مکراره گياييه له وانه بوو هه تا به يانى خه به رى نه بيته وه. به لام له نا کاو راده په رى، بيگومان به هاوار و ناله ي ترسناکى ئيسمير دياکوف که له ژورره که ي په ناياندا بيهو ش که وتبوو خه به رى بوو بووه. ئه و هاوارانه ي ئيسمير دياکوف هه ميشه به ر له سه رودل لى هاتنه که ي سه رى هه لده دا و هه ميشه ش ده بووه هو ي ترس و په رو شى مارتائىگنا تيفنا و قه ت نه يده توانى خو وى پيگرى. له جيگا که ي ده رده په رى و به خه واله وويى هه لده بو ژورره که ي ئيسمير دياکوف. ژورره که ي تاريک و تنوک بووه و ته نيا

توانيوه تى گو يى له ناله و هه ناسه برکى و ته قه للاى بى. ئه و کاته مارتائىگنا تيفنا هاوار ده کا و ده يه وى ميژده که ي بانگبکا، به لام له نا کاو وه ييرى ديته وه کاتيک له پيخه فه که ي هاته ده رى ميژده که ي له پاليدا نه بووه. ده گه رپته وه بولاي جيوبانه که و به کو يره کو يره و ده سته کوتى ده گه رى، به لام جيوبانه که خالى بووه. رهنگه دوا ي ئه و هاتبيته ده رى . له کو ييه؟ هه لده بو لاي پليکانه کان و به ترس و له رزه وه قاوى ليده کا. به لام وه لامىک نايستى، له وسه رى باخه که وه گو يى له دهنگى ناله يه ک ده بى. گو ي راده گرى. ناله ناله که ديسان دووپات ده بيته وه و بو ي ده رده که وى له نيو باخه که وه دى.

به دلکى په رو شه وه به خو ی ده لى: «خودايه گيان! له ناله ناله که ي ليزاوتا ئيسمير دياشچانا ده چى!» به ترس و له رزه وه له پليکانه کان ده چپته خو ارى و ده بينى ده رگاي روو له باخه که کراوه ته وه. به خو ی ده لى: «ميژده بيچاره که م رهنگه له وى بى.» ده چى بولاي ده رگا که، به جوانى بو ي ده رده که وى گريگورى به دهنگى کز و ترسناک ده نالينى و به ناو بانگى ده کا: «مارتا! مارتا!»

مارتائىگنا تيفنا له بهر خو يه وه ده پارپيته وه: «خودايه، له به لامان بپاريزه!» هه لده بو لاي دهنگه که و به و شيوه يه گريگورى ده دو زپته وه. به که له لايى له په نا ته يمانه که ده يدو زپته وه، هه ر له و شو ينه ي که درابوو به زه ويدا ناي دو زپته وه، به لکو بيست هه نگا ويک له ولاتره وه. دواتر مه علوم بوو که کاتيک وه خو ديته وه، به سکه خشى و رهنگه دوا ي ماوه يه کى زور و چهن جار له هو ش خو چوون، خو ی هه تا ئه وى بکيش کردوه. مارتائىگنا تيفنا، له رپوه تیده گا که شه لالى خو ينه، بو يه به هيز و قه وه تى خو ی ده قيژينى. گريگورى به ناله نال چهن د وشه ي به دمدا هاتوه: «کوشتى... ئه و باوکى خو ی کوشت... گه وچه بو ده قيژينى... هه لى... که سيک بينه...»

به لام مارتا ئيگنا تيفنا، هه روا قيژان دبووى، چونکه ده بينى په نجه ره ي وه تاغى ئه ربا به که ي ئاولايه و مؤمىکى هه لکراو له بهر په نجيره که يه، هه لده بو ئه وى و هه را له فيودورپاولوويچ ده کا. به لام کاتيک له په نجيره که وه سه ر

دەكيشىتە ژوورئ، دىمەنىكى ترسناك دەبىنى. ئەربابەكەى بى جۈولە لەبەر مېزەكە بە پىشتدا كەوتووه. بەرگى خەو و كراسە سىپپىكەى لە خوین ھەلکشاوہ. مۆمى سەرمېزەكە شۆقەكەى لە خوینی سەر روومەتى بى جۈولە و مردووى فېودۇرپاولوويچ دراوہ، مارتا ئىگنا تىفنا ترساو و زاروتوقيو لەبەر پەنجەرەكەو ھەلدئ و لە باخەكە دەرواتە دەرى. شەوژەنى دەروازە گەورەكە لادەبا و لە رېگەى پىشتەوہ بە ھەلاتن دەچى بۆلاى ماریا كىندراتىفناى جىرانيان. دايك و كچ خەويان ليكەوتبوو، بەلام بە تەقە تەقى توند و پەيتا پەيتاى دەرگاكيان خەبەريان دەبىتەوہ. مارتا دواى قيژ و ھۆر و داد و ھاواريكى زۆر ھەرچۇنىكە تىيان دەگەبىنى كە پىويستى بە يارمەتییە. ئەوانىش خىرا ھەلدەستن و بە ھەلداوان ھەرسىكيان خۇ دەگەيەننە شوینی رووداوہكە. لە كاتى ھەلاتندا ماریا كىندراتىفنا وەبىرى دیتەوہ كە نزيك سەعات ھەشت گويى لە ھاواريكى ترسناك بووہ لە نيو باخەكەوہ، كە بىگومان نەرەى گريگورى بووہ، كە لاقى مېتياى گرتبوو و نەپراندى: «باوككوژ!»

ماریا كىندرا تىفنا بە دەم ھەلاتنەوہ دەلى: «گويم لە ھاواری كەسىك بوو، پاشان بىدەنگ بوو.» ھەلدین بۇ ئەو شوینەى گريگورى ليكەوتووه، دوو ژن بە يارمەتییى توماس ھەلدەگرن و دەبىنە ژوورئ. مۆمىك دادەگىرسىنن و چاويان بە ئىسمير دياكوف دەكەوئ خەرىكە جىنگل دەدا و چاوى بە مۆلەق وىستاوہ و كەف بە لادەمىدا دیتە دەرى. بە ئاو و سركەى تىكەلكراو ناچاوانى گريگورى دەخوسىنن و خىرا دیتەوہ سەرخۇ و دەپرسى: «ئەرباب كوژراوہ؟» ئەمجار توماس و دوو ژنەكە ھەلدین بۇ مالەكەى فېودۇرپاولوويچ، دەبىنن نەك ھەر پەنجىرەكە بەلكو درگای رووبەرووى باخەكەش كراوہتەوہ. ئەگەرچى پىرەپىاو لە ماوہى ھەوتوووى رابردودا ھەموو شەويك دەرگای لە سەر خۆى دادەخست و تەنانەت ودمى بە گريگورىش نەدەدا بە ھىچ شىوہىك بچىتە ژوورئ. كاتىك دەرگاكە دەبىنن كراوہتەوہ ناویرن بچن بۆلاى تەرمەكەى فېودۇرپاولوويچ. «لە ترسى ئەوہى

نەكا پاشان تووشى گىرەوگىشە بن.» بەپەلە دەگەپىنەوہ بۆلاى گريگورى، پىرە پىاو پىياندەلى، خىرا بچن بەشوین سەرۆكى ئاسايشدا. ماریا كىندرا تىفنا بە ھەلداوان دەچى و ئەو ھەوالە ترسناكە بە مېخايىل ماكاروويچ و ميانەكانى رادەگەيەنى. ئەو تەنيا پىنج دەقىقە بەرلە پىووتىر ئىليچ گەيشتبووہ ئەوئ، ھەر بۆيە قسەكانى پىووتىر ئىليچ، نەك بە شىوہى شك و گومان، بەلكو ھەك پىشتراست كەرەوہى ھەوالەكە چاو لىدەكەن و ھەموويان دىنە سەر ئەو باوہرە كە شاھىدى عەبىبە و گومانى تىدا نىيە كارى مېتيايە. (لەگەل ئەوانەشدا پىووتىر ئىليچ ھەتا ئەو ساتە برۆاى نەدەكرد كارى دىمىترى فېودۇرئويچ بى.)

بىرپار دەدەن خىرا دەستبەكار بن. جىگرى سەرۆكى ئاسايش فەرمانى پىدەگا كە بۇچوونە شوینی رووداوہكە، چوار شاھىد لەگەل خۆى بەرى و بەپىي ياساى باو، لەرئوہ ليكۆلینەوہ و لىپرسىنەوہ دەست پىيكا، كە لىرەدا جارى خۇ لەو لايەنە نادەين. پزىشكى شارستان، پىاوئىكى بە غىرەت و تازەكار بوو، پىداگرى دەكا كە لەگەل سەرۆكى ئاسايش و دادوہر و بازپرس بچى.

بە كورتى ئەوہش بلىم، كاتىك گەيشتنە سەر تەرمەكەى فېودۇرپاولوويچ، بە كاژەلالى ورد و ئەنجن ئەنجنەوہ لە نىوہراستى ژوورەكەدا كەوتبوو. بەلام كاسە سەرى بەچى ئاوا ئەنجن ئەنجن كرابوو؟ زۆر وىدەچى ھەر بەو دەسكاونگە وائىلكرابى كە گريگورى پى برىندار كرا. لە داواى ئەوہى گريگورى ھەموو چەشنە دەوا و ھەتوانىكيان بۇ كرد، بە دەنگىكى نووسا و پىرانەوہ باسى كەوتن و زەبرخواردنەكەى گىپرايەوہ. بە لەنتەرەوہ دەستيان كرد بە گەران، ھەموو دەوروبەرى شوینەكە و پەنا پەرژىن و نەردەكان گەران، ئاخىرى دەسكاونگە برنجىيەكەيان لە سەر رىچكەيەكى بەرچاوى نىو باخەكە دۆزىيەوہ. ئەو وەتاغەى فېودۇرپاولوويچى لى كوژرابوو، دياردەيەك لە شپرزەكردن و شىواندى كەلوپەلەكانى بەرچاو نەدەكەوت. بەلام لە پەنا چرپاكە، لە پىشت پەردەكە، پاكەتىكى گەورە و ئەستوورىان ھەلگرتەوہ ئەم

نوسراوہیہی لہ سەر بوو: «دیاریبہ کی سی ہزار پوڭلی بۆ فریشتہ کەم، گرووشنکا، ئەگەر بیت بۆلام.» لەلای خوارووی پاکەتە کەشەو نووسیووی: «بۆ مەلووچکە کەم.» پاکەتە کە سی مۆری سووری پیوہ بوو، بەلام پاکەتە کە درابوو و پارەکیان لێ دەرھیتابوو. ھەر وەھا تەنزینیکی باریکی پەمەبیان لہ سەر عەرزە کە دیبەوہ کە رەنگە پاکەتە کە ی پنبەسترا ب.

کاتیکی پیووتیر ئیلیچ گوتی دیمیتری فیوڭدۆرۆویچ بەیانی بەر لہ هاتنی خۆی خۆی دەکوژێ، بەجاری شوینی لہ سەر دادوہر و بازپرس دانا. چونکە پیی گوتن کە لەبەر چاوی ئەو دەمانچە کە ی پر کردووہ و بریاریداوہ بە گوللە لہ خۆی بەدا، نامە یەکیشی نووسیوہ لہ گیرفانی دایە... کاتیکی پیووتیر ئیلیچ کە ھیشتا باوہری نەدەکرد خۆکوژی بکا، ھەر پەشە ی ئەوہی لیدەکا کە بە ھەر شیوہ یە ک بی بەر بەوکارە دەرگرت، میتیاش بە بزە یەکی مانادارەوہ وەلامی دەداتەوہ: «کاتیکی دەگەنی کارلە کار ترازاوہ.» ھەر بۆیە بۆ دۆزینەوہی تاوانبار کەوتنە پەلە پەل و ویستیان بەر لەوہی ئەو بە گوللە لہ خۆی بەدا، بگەنە ماکوژیە و قۆلبەستی بکن.

دادوہر بە پەلە پرووزی و ھەلە شە یی گوتی: «وہک پوژ پروونە، ئەوہ وەک پوژ پروونە! ئەمە راست کردەوہی دەلووکارانە: «سبەینی خۆم دەکووژم، کەوا یە ھەتا کاتی مردن بە خۆشی رایدەبویرم.»

باسی کرینی شەراب و کەلوپەل، دادوہری ئەوہندە ی دیکە تووشی سەرسورمان کرد: «ئاغایان، لەبیرتانە ئەو کەسە ی ئۆلسی فیوڭی بازرگانی کوشت، ھەزار و پینج سەد پوڭلی دزی و سەر و فۆکلە ی لہ دەق دا و بی ئەوہی پارە کە بشاریتەوہ رۆیشت بۆلای کچان.»

لە مالی فیوڭدۆرپاولوویچ، بە ھۆی گەران و لئ پرسینەوہ و تەشریفات و ھتد، وەدرەنگ کەوتن. ئەو کارانە کاتی گرتن و ھەر بۆیە دوو سەعات بەر لہ وەرپیکەوتن، سەرۆکی ئاسایشی ناوچە کە، ماوریکی ماوریکییەویچ، کە بەیانی پوژ ی پینشو بۆ وەرگرتنی مووچە کە ی ھاتبوو بۆ شاری، لہ پینشەوہ ناردیان بۆ ماکوژیە. پینشیان راگەیاند کە کاتی دەگاتە ماکوژیە بە بیدەنگی چاوی بە

سەر تاوانبارەوہ بی و نہیان ھارووژینی ھەتا مەقاماتی بالا دەگەنی. ھەر وەھا شایەدی پیووستیان بۆ قۆلبەست کردنی «تاوانبار» و کاروباری پۆلیس و دادگا کو کردەوہ. ماوریکی ماوریکییەویچ بە پیی فرمانیک کە پیی درابوو، بە شیوہ یەکی شاراوہ گەیشتە ماکوژیە. جگە لہ ئاشنای لەمیتزینە ی، تریفون بۆریسیچ نە یھیشت ھیچکەس لہ کارە نھینییە کە ی بگا. راست ئەو کاتە لہ گەل تریفون بۆریسیچ دوابوو کە میتیا لەبەر ھە یوانە کە دیتی کە بەدوایدە دەگەر، میتیاش لەرپوہ ھەستی بە شلە ژانی کردبوو. ھەر بۆیە نە میتیا خۆی و نہ ھیچ کەسی دیکە ئاگاداری ئەوہ نەبوو کە لہ ژیر چاوەدیری دایە. تریفون بۆریسیچ سەندووقی دەمانچە کانی ھەلگرتبوو و لہ شوینیکی باش شارەدبوویوہ. بەر لہ سەعاتی چواری بەیانی و لەگەل تاریک و روون، مەقاماتی دەولەتی، سەرۆکی ئاسایش و دادوہر و بازپرس بە دوو عارەبانە ی سی ئەسپە وەرپیکەوتن. دوکتور لە مالی فیوڭدۆرپاولوویچ مایەوہ، تاکو بەیانی دەستبکات بە پشکنینی لہش. بەلام بارودۆخی ئیسیمیر دیاکوڭف و بەتایبەت نەخۆشییە کە ی سەرنجی راکیشا. بە سەرسوورمانەوہ بە ھاورپیکانی گوت: «ئەم ھیرشە سەخت و دریزخایەنانە، کە دوو پوژ ی پی بچی، بە دەگمەن لہ مروڭی فیداردا دەببندرئ و لہ باری زانستییەوہ جیی سەرسوورمانە و دەبی پشکنینی پزیشکی بۆ بکری.» ھاورپیکانیسی بە پیکەنینەوہ پیرۆزبا بیان پیگوت کە نەخۆشیکی ئاوا کەم وینە ی دیوہتەوہ. دادوہر و بازپرس و تەکانی دوکتوریان ھەر لەبیر بوو کە گوتبووی ئیسیمیر دیاکوڭف ناگاتە بەیانی دەمرئ.

ئێستا دوای ئەم باسوخواسە دوور و دریزە، کە پیموایە زۆریش پیووست بوو، دینەوہ سەر چیرۆکە کە و لەو شوینەوہ کە ھەلمان بری، تی ھەلەدەچینەوہ.

داخ و کەسەری رۆج. نازاری بەکەم

بەم شێوەیە، میتیا دانیشت و وەک شیت چاوی لەو کەسانەى دەوروبەرى خۆى دەکرد. بى ئەوەى بزانی وتى بگا باسى چى دەکەن و چى پێدەلین، لە ناكاو هەستا سەرپى و دەستى هەلینا و بە دەنگى بەرز هاوارىکرد:

- من بىتاوانم! تاوانى ئەو خوينە لە ئەستوى من نییە! تاوانى خوینى باوکم لە ئەستوى من نییە... دەمویست بیکوژم، بەلام نەمکوشت، من بىتاوانم. من نەمکوشتووە.

هیشتا ئەو قسانەى تەواو نەکردبوو گرووشنكا لە پشت پەردەكە هاتە دەرى و خۆى خست بە سەر كەوشەكانى سەرۆكى ئاسایشدا. لە كاتێكدا فرمیسك بە چاویدا دەهاتە خوارى، دەستى بۆلاى ئامادەبووان درێژ كرد و بە هاوارىكى دلەهژین گوتى: «خەتای منە، خەتای منى نەگەتییە، خەتای منە! منى دلرەش، من بوومە هۆى ئەوەى ئەو كارە بگا. من بووم كە بەردەوام ئازارم دا و تووشى ئەو تاوانەم كرد. ئەو پیره پیاو بەچارەیهش، كە مردووە، منى دلرەشى ناپاك ئازارم دا و تووشى ئەو رۆژەم كرد! هەمووى خەتای منە، خەتای من!»

سەرۆكى ئاسایش، كە بە دەستى هەپەشەى لێدەكرد، گوراندى: «ئەرى، خەتای تۆیە! تاوانبارى سەرەكى تۆی! هەى بەستۆكە، هەى خونكى سەلێتە!» بەلام بەپەلە و لێپراوانە قسەكەیان پێبەری. دادوهر گرتى و دەنگى هەلینا: «میخاییل ماكاروویچ، كردهوى ئیوه بەراستى نایاساییە! بەراستى دتەوى

لێكۆلینەوه كەمان تووشى كۆسپ و تەگەرە بكەى... خەرىكى كارى پەروەندەكە ئالۆز دەكەى...» هەتا رادەیهك كە وتبوو هەناسە بركى.

نیکۆلای پارفنوویچ كە بەجاری تووشى شلەژان بووبوو گوتى: «لە پى یاساوە برۆنە پێشى! لە پى یاساوە! دەنا مەحاله كارەكەمان بە ئاكامىكى باش و عادلانه بگا!»

گرووشنكا هەروا كە چۆكى دادابوو بە پارانەوه گوتى: «هەردووكمان دادگایى بكەن! هەردووكمان سزا بدەن. ئیستا ئامادەم لەگەلیدا سەرم بە پەتى سێدارەوه بكرى!» میتیا لە بەردەمى گرووشنكادا چۆكى دادا و توند لە باوەشى گرت. «گرووشاگیان، ژيانەكەم، خوینەكەم، خوداكەم!» پاشان هاواری كرد: «بڕوا بە قسەكانى مەكەن! ئەو تاوانى هیچ خوینىكى لە ئەستوى نییە، هیچ تاوانىك!»

دواتر وەبیریھاتەوه كە چەند كەس بە زۆر لە گرووشنكایان جیا كردهوه و بە راکیش راکیش بردیان. گرووشنكایان لەوى راگوێست و میتیا كاتێك وەخۆ هاتەوه لە پشت میزێك دانیشتبوو. لە پشت سەرى و لە پەنایدا پیاوانى خاوەن نیشان راوەستابوون. بەرەورپووشى لەولای میزەكەوه، نیکۆلای پارفنوویچ دانیشتبوو. داواى لێدەكرد قومىك ئاو لەو پەرداخەى سەر میزەكە بخواتەوه. بە ئەدەبىكى زۆرەوه گوتى: «دەتھینیتەوه سەرخۆ، ئارامت دەكاتەوه. لەسەرەخۆ بە، مەشلەژى.» لە ناكاو سەرنجى میتیا (ئەوهى دواتر وەبیر هاتەوه) لە سەر ئەنگوستیلە گەرەكانى گیرسایەوه، كە یەكیان نقیمەكەى یاقووت بوو، ئەوى دیکەشیان نقیمەكەى گەوهەرىكى بریقەدارى زەرد بوو. ماوہیەكى زۆر دواتر بە سەرسوڤمانەوه هاتەوه بیری كە ئەو ئەنگوستیلانە لە كاتى لێرسینەوهدا، وەهاى سەرنجى راکیشابوو كە بە هیچ شێوەیەك نەیدەتوانى وازیان لێبێنى و چاویان لە سەر هەلگرى. ئەو ئەنگوستیلانەى كە ریزەیهك پێوەندى بە حالوبالى ئەوهوه نەبوو. لەلای چەپەى میتیاوه ئەو شوینەى كە هەولێ شەو ماكسیموفى لى دانیشتبوو، دادوهر دانیشتبوو، لای راستەشییەوه لە شوینەكەى هەولێ گرووشنكا،

1- ئەمە بە پى ئایینی ئورتوڤوڤسكى روسى، نیشاندهرى ماوہى چل رۆژ بەر لە مەرگە، كە دواى ئەوه رۆج بە شوین و ئامانجى خۆى دەگا.

لاویکی سوورھوولە بە کۆتیکێ کۆنە و تایبەتی ڕاوەوە دانیشتبوو، جەوھەر و کاغەزیشی لەبەر دەم بوو. ئەو کەسەش میرزا بنووسی بازپرسە کە بوو لەگەڵ خۆی ھینابوو. سەرۆکی ئاسایش لەوبەری وەتاغە، لە پەنا گالگاتۆف - کە دانیشتبوو - لەبەر پەنجیرە کە ڕاوەستابوو.

بازپرس، بۆ جاری دەھەم بە نەرمی گوتی: «چۆر ئاو بخۆ». میتیا کە بە چاوی زەقەووە لە بازپرسە کە ڕامابوو، دەنگی بەرز کردەووە: «ئاغایان، من خواردمەو، خواردمەو... وەرن لەتوکۆتم کەن، سزامبەن، بەلام چارەنووسم ڕوون بکەنەو!»

بازپرس، لەسەرھۆ و پێداگرانە پرسیی: «کەوا یە جەنابت لێبڕاوانە دەلێی باوکی خۆت کۆشتوو و حاشای لێدەکە؟»

- نا، من نەمکۆشتوو. من تۆمەتبارم بەوێ کە خوینی پیرەپیاویکی دیکەم ڕشتوو، نەک خوینی باوکم. ھەر لەبەر ئەوەش دەگریم! ئەو پیرەپیاووەم کۆشت، کۆشتم و لە سەر عەرزە کە درێژم کرد... بەلام ئەگەر تۆمەتی قەتلیکی دیکەم لێبدری زۆر دژوارە، قەتلیکی ترسناکە و من حاشا لەو دەکەم و کاری منیش نییە... ئاغایان، ئەو تۆمەتیکی سەختە، زۆر زەبریکی کاریگەرە. باوکم کێ کۆشتوو یەتی؟ کێ کۆشتوو یە؟ ئەگەر من نەمکۆشتوو کەوا یە کێ کۆشتوو یەتی؟ جێی سەرسوورمانە، بەراستی مەحالە و پیاو نازانی بلێ چی؟ بازپرس خەریکی لێپرسینەووە بوو: «بەلێ وایە، کەوا یە کێ کۆشتوو یە؟» جیگری دادوەر (کە لەبەر کورت کردنەوێ ناوەکە ی دادوەری پێدەلێین) چاویکی لە میتیا کرد و گوتی:

- پێویست ناکا خەمی خزمەتکاری پیر، گریگۆری واسیلییەویچت ھەبێ. ئەو زیندوو، وەھۆش ھاتۆتەو. لەگەڵ ئەوەشدا کە ئەو زەبرە کۆشندەھەت لێداو و بەپێی دانپیانانی خۆتان و ئەویش، کاری تۆیە. شکی تێدا نییە کە زیندوو دەمینی. دوکتۆرەکەشی لەوبارەو دانیای کردوین.

میتیا دەستی بۆ ئاسمان ھەلبێی و لەخۆشیانا گەشایەو و قیژاندی: «زیندوو؟ ئەو زیندوو؟» خاچی خۆی کیشا. «خودایە، زۆر شوکر سپاست

دەکەم کە ئەو مۆجزەھەت لە ھەقی منی تاوانبار و ئاکار ناشیریندا کرد. ئەو پاداشی دوکانمە. شەوگاری ئەمشەو دوامکردوو.» سێ جاریشی خاچی خۆی کیشا. وەھەناسەبێکی کەوتبوو.

«سەبارەت بە تۆ گریگۆری زۆر شتی بۆ ڕوون کردووینەتەو کە...» دادوەر درێژە ی بە قسەکانی دەدا، بەلام میتیا لە سەر کورسییەکە ی ھەستا. - ئاغایان، دەقیقە یەک، بۆخاتری خودا تا قە یەک دەقیقە، دەچم بۆلای ئەو {گرووشنکا}...

نیکۆلای پارتووێچ گۆراندی: «ببۆرە، لەم کاتەدا ئەو مەحالە.» ئەویش ھەستا سەرپێ. پیاوانی خاوەن نیشان میتیا یان گرت، بەلام ئەو بە ئیختیاری خۆی دانیشتەو...

ئاغایان، بەداخەو! تەنیا یەک دەقیقە دەمویست چاوم پێبیکەوێ؛ دەمویست پێبێم کە ئەو خوینە شۆرایەو و ڕۆیشت، ئەو خوینە ی کە شەوگاری ئەمشەو لە سەر دلم قورساییی دەکرد و جینگلی پێدەدام، ئیستا زۆر دلخۆشم کە قاتل نیم!» میتیا وەک حال لێھاتوو، بەلام بەرێزەو لە کاتیکدا کە چاوی بە ھەموویاندا دەگیرا گوتی: «ئاغایان، ئەو دەزگیرانی منە. ئاخ باریان سپاستان دەکەم! ئاخ، لە دەقیقە یە کدا ژیانکی نوێ و دلێکی نوێتان بە من دا!... باریان، ئەو پیرەپیاو بەخێوی کردووم و بە باوەش گیراومی. مندالێکی سێ سالان بووم و بیکەس و بێپەنا مابوو مەو، لە نیو تەشتدا دەیشۆردم، ھەقی باوکایەتی بە سەرمەو یە...»

بازپرس گوتی: «کەوا یە بەم پێیە ئێو...»

میتیا ھەنیشکی نایە سەر مێزەکە و ھەردوو دەستی بە بەر دەموچاویەو و گرت و قسەکە ی پێبێ: «ئاغایان، ئیزنم پێدەن، دەقیقە یە کێ دیکە ئیزنم بدەن. ئاغایان لیمگەرین تاویک بیریگە مەو، لیمگەرین پشوو یە ک بدەم. ئەو ماجەرایە زۆر ناخۆش و دلەژینە. مرۆف خۆ تەپلی بەتال نییە، دلێ ھە یە، بەرێزان!»

نیکۆلای پارتووێچ لەسەر خۆ گوتی: «چۆر ئاو بخۆ». میتیا دەستی لە سەر دەموچاوی لابرد و بیکەنی. چاوی پێ لە متمانە بوو. دەتگوت لە ساتیکدا

بۆتە مروفىكى دىكە. تەواو ئالوگورى بەسەردا ھاتبوو. جارىكى دىكە لەگەل ئەو كەسانەى كە ئاشنايەتتى لەگەل ھەموويان بوو، بووبوو ھاوړى. دتگوت دوپنى، كە ھىچ نەقەومابوو، لە بەزمىكدا يەكتريان ديوه. با بە شيوھيەكى سەرپىتى وەبىرتان بىنەمەوہ كە مېتيا، كاتىك بۆ يەكەم جار دەچىتە مالى سەرۆكى ئاسايش زورى ريز لىدەگرن، بەلام دواى ئەوہ بەتايەت لە ماوہى مانگى رابردوودا، پىي بەويدا نەچووبوو، كاتىكش لە سەر شەقام سەرۆكى ئاسايش تووشى دەبوو، مېتيا تىدەگەيشت كە نيوچاوانى تىكناوہ و تەنيا بە ھۆى ئەدەب و كەسايەتتياوہ وەلامى سلاوہكەى دەداتەوہ. ئاشنايەتتياكەى لەگەل دادوہر زور گەرموگور نەبوو، ئەگەرچى ھىندى جار دەچوو بۆ ديدەنيى ژنەكەى، ديدارەكەشيان زور بە ئەدەبانە بوو، چونكە ژنىكى توورہ و خەيالووى بوو، بى ئەوہى بزاني بۆچى ئەو خاتونە ئاوا بە گەرموگورى پيشوازي لىدەكا. لەبەر ھۆيەك ھوگري پىپەيدا كردبوو. دەرڤەتى ئاشنايەتتى لەگەل بازپرس بۆ ھەلنەكەوتبوو. ئەگەرچى دووجار ديدار و وتويزى لەگەل كردبوو، ھەردوو جارەكەش باسى ژنيان كردبوو.

مېتيا شاد و دلخوش پىدەكەنى، بە دەم قاقاكيشانەوہ گوتى: «نىكۆلاى پارفنوويچ، دەزانم وكيلىكى زور شارەزاي، بەلام ئىستا لەخزمەتتدا ھەم. ئاخ، بەريزان ھەست دەكەم بوومەتە مروفىكى دىكە. بە دليوہ نەگري كە ئاوا سادە و راشكاوانە لەگەلتا دەدويم. راستت دەوى تا رادەيەك مەستم. نىكۆلاى پارفنوويچ، پىموايە شانازى، ئەو شانازى و بەختەوہىيەم بە نسيب بووہ و لە مالى خزمەكانم، مالى ميوسوف بە خزمەت گەيشتووم. بەريزان، براكانم، من خۆم بە ھاوقەتارى ئيوہ دەزانم. ھەلبەت دەشزانم لەبەرچى لە ھەمبەر ئيوہدا دانىشتووم. ئاخ، بروا بكەن، گومانىكى ناجواميرانە... لە دەورى سەرم دەسوورپتەوہ... ئەگەر گريگورى شاھەديى دابى... گومانىكى ناجواميرانەيە! ناجواميرانەيە، بەراستى ناجواميرانەيە! ئەوہ تىدەگەم! بەلام بەريزان با بچينە سەر ئەسلى مەتلەب. من ئامادەم، ھەر لەريوہ كوتايى پىدينم؛ چونكە،

گوينگرن، گوينگرن، بەريزان! چونكە لىمروونە بيتاوانم، دەتوانم لە ماوہى دەقىقەيەكدا كوتايى پىدينم. وانىيە؟ وانىيە بەريزان؟»

مېتيا بە توورەيى، ھىندە توند و خيرا خيرا قسەيدەكرد، ويدەچوو بيسەرانى بە چاكترين ھاوړى خوى بزاني.

نىكۆلاى پارفنوويچ، بە لەبزيكى رەوان گوتى: «كە وايە ئىستا دەنوسم حاشا لەو تومەتە دەكەى»، خوى بۆلاى ميرزا بنوسەكەى خوار كردهوہ و پىي دىكتە دەكرد چى بنوسى.

«ئەوہ دەنوسن؟ دەتانەوى بينوسن؟ چاكە بينوسن، بەريزان رەزايەت دەدەم، رەزايەتى تەواوم ھەيە، بەلام... بروان... پەلە مەكەن، ئەمە بنوسن. سەبارەت بە كردهوى ناحەز تاوانبارم، سەبارەت بە دەست ھەلئانەوہ لە پيرە پياويكى بىچارە تاوانبارم. شتىكى دىكەشم لەدلدايە كە بۆ ئەويش خۆم بە تاوانبار دەزانم. بەلام پىويست بە نوسين ناكا.» (مېتيا لە ناكاو رووى كرده ميرزا بنوسەكە) «بەريزان ئەوہ ژيانى تايەتتى خۆمە و پيوەنديى بە ئيوہوہ نىيە، دلەم وا دەلى... بەريزان، پىدەكەنن. بەو گومانەى خوتان پىدەكەنن!...»

بازپرس كە دياربوو ھەولەدا، بەو نەرمى نواندە، مېتيا خاوا كاتەوہ گوتى: «دىمىترى فيودورويچ لەسەرەخۆ بە. بەر لەوہى بچينە سەر لىپرسينەوہ، ھەلبەت ئەگەر پىتخوشبى وەلام بەدەيتەوہ، دەمەھوى لە زمانى خوتى بىيستم كە لەگەل باوكت دانوتان پىكەوہ نەدەكولا، و رقت لىبوو و بەردەوام لەگەلى بە كىشە دەھاتى. لىرە ھەر چارەگىك لەمەوبەر خوت دانت پيانا كە دەتويست بىكوژى: «گوتت نەمكوشت، بەلام دەمويست بىكوژم؟»

«ئەوہم گوت؟ ئاخ، بەريزان، رەنگە ھەروا بى! بەلى، بۆ بەدەختى دەمويست بىكوژم... زورجار بريارم دەدا... زورجار!

دەتويست بىكوژى. دەكرى پىمانبلى چ پالنەرىك بووہ ھۆى ئەوہى تا ئەو رادەيە رقت لە باوكت ھەستى؟

مېتيا سەرى داخستبوو، بە مرومۆچى شانى ھەلتەكاند: «بەريزان پىويست بە گوتن ناكا! من ھىچ كاتىك ھەستى خۆم نەشاردۆتەوہ. تەواوى خەلكى

شاره که له وه ئاگادارن . هه موو خه به ريان له مه يخانه که هه يه. هه ر له م دوایانه شدا له حوجره که ی باوه زووسیمان هشارده وه... و عه سری ئه و رۆژه له باوکمدا. هینده ی نه مابوو بیکوژم، سویندم خوارده گه پیمه وه و حه یاتی لیده بزم، ئه ویش له بهر چاوی چه ند شایه د... ئاخ، هه زار شایه د! مانگی رابردوو به دهنگی به رز له قاوم داوه، هه موو ده توانن له وه باره وه پیتان بلین! راستی له بهر چاوتاندا زه ق بۆته وه. وه ک رۆژ پوونه، به دهنگی به رز هاوار ده کا، به لام ئی حساسات، به ریزان، ئی حساسات شتیکی دیکه یه.

«بروان، به ریزان» (میتیا ناوچاوانی تیکنا) «پیموایه هه قتان نییه سه بهاره ت به ئی حساسات پرسیارم لیتکه ن. ئه وه ش ده زانم که ئیوه پیته ندی ئه رکی خۆتان، زۆر چاک له وه ده گم. به لام مه سه له ی ئی حساسات پیتوهندی به بارودۆخی ژيانی تاییه تی خۆمه وه هه يه. سه ره پای ئه وه ش... چونکه له رابردودا ئی حساساتی خۆم ده رنه ده بری... بۆ وینه له مه یخانه له لای هه مووان درکاندوو مه. «هه ر بۆیه... ئیستاش نامه وئ لیتانی بشارمه وه... بروان به ریزان، ده زانم که ئه م مه سه له یه راستییه کی تیدایه که به زه رده ی من ته واو ده بی. به هه مووانم گوتوو ده یکوژم و ئیستا ئه و له ناکاو کوژراوه. که وایه زۆر ویده چی من کوشتیتم! ها، ها! ئاغان هه ق به ئیوه یه، به راستی هه ق به ئیوه یه، من خۆشم سه رم سوپماوه، چونکه جگه له من کی توانیوه تی بیکوژئ؟ مه سه له که ش هه ر ئه وه یه، مه گین نا؟ ئه گه ر منیش نه بووم، که وایه کی بووه؟ هه روه ها له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «به ریزان، ده مه ه وئ بزانه م، بۆ زانینشی پینداگری ده که م!» پاشان چاوی له دوو وه کیل کرد و به تالووکه پرسیی: له کوئ کوژراوه؟ چۆن کوژراوه؟ چۆن و به چی؟ پیمبلین.»

دادوه ر گوتی: «ئه ومان له ژووری متالا کردنه که ی دییه وه، کاژه لاکی وردویرد بووبوو و به پشتدا که وتبوو.»

«هه ی داد و بیدادا!» میتیا که وته له رزین و هه نیشکی له سه ر کورسییه که دانا و دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت.

نیکۆلای پارتوویچ هه لیدایه: «ده ی پیمان بلن، چی بووه هۆی ئه وه ی ئه وه نده ت رق له باوکت هه ستی؟ پیموایه له حوزووری خه لکدا گوتوته به هۆی به خیالیه تییه وه بووه؟»

- به لئ به خیالیه تی. هه ر ئه وه ش نا.

- ده مه قالی له سه ر پاره؟

- به لئ له سه ر پاره.

- پیموایه ده مه قالی که شتان له سه ر سی هه زار رۆبل بووه، که وه ک به شه مال داوات کردوو؟

میتیا به تووریه ی گوراندى: «سى هه زار زیاتر، زۆر زیاتر، زیاتر له شه ش هه زار، رهنگه زیاتر له ده هه زاریش. ئه وه م به هه موو که س گوتوو، له هه موو شوینیک باسمر کردوو. به لام بریارمدا به سی هه زار رۆبل ره زایه تی پیتده م. چونکه زۆر زۆرم پیتووستی به و سی هه زار رۆبله بوو... بۆیه ئه و چه که پاره یه ی که سی هه زار رۆبل بوو و ده مزانی ناویه ته ژیر بالنجه که ی بۆ گرووشنکا، به هه قی خۆم ده زانی و ده تگوت پاره ی خۆم بووه و لیم دزراوه. به لئ، ئاغان وه ک به شه مالی خۆم چاوم لیده کرد. به هه قی خۆم ده زانی...»

دادوه ر چاویکی ماناداری له بازپرس کرد و به دزییه وه چاویکی لی قرتاند.

بازپرس له رپوه گوتی: «دوایی ده چینه سه ر ئه و مه سه له یه. ئیزن ده فره مووی ئه وه یادداشت که ین که به چاوی به شه مالی خۆت له و پاره یه ت ده روانی؟»

«به لئ هه ر لیتی رامه وه ستن، بینووسن. ده زانم ئه وه ی به زه رده ی منه شتیکی دیکه یه، به لام باکیکم له راستییه کان نییه و ئه گه ر به زه رده یشم بی هه ر ده یلیم، گوتیان لینه؟» له ناکاو خه مبار و مات دریزه ی پیتدا: «ئیه له من تیناگه ن و پیچه وانه م لی حالین. ئیه له گه ل مروفتیکی به شه ره ف، مروفتیکی زۆر به شه ره ف تیکه وتوون؛ له وانه ش گرینگتر - له بیرتان نه چی - مروفتیک که دهستی بۆ زۆر کاری دزیو بردوو، به لام هه میشه له ناخی خۆیدا شه رافه تمه ند بووه و هه ر هه شه. نازانم چۆنتان عه رز بکه م. شتیکی که له ماوه ی ته مه نمدا تووشی

داماوی کردووم ئهوه بووه، هەر بۆیه به ئاواتهوه بووم هه‌میشه شه‌رافه‌تمه‌ند بم و وهک ده‌لێن، شه‌هیدی مانای شه‌ره‌ف بم. به چراوه به دوایدا بگه‌رێم و به چرای پیوسۆزه‌وه^۲. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا کاری دزیوی کردووه. وهک هه‌موومان، ئا‌غایان مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ته‌نیا وهک خۆم، هه‌له‌م‌کرد، ته‌نیا وهک خۆم، هەر خۆم!... به‌پێزان سه‌رم دێشی...» له‌به‌ر ژانی سه‌ری برۆی ویکه‌ینا و گرژ بوو. «بروانن به‌پێزان، چاوم به‌رای نه‌ده‌دا بیییم، به‌دیتنی ده‌تگوت کوێر بووم. شووره‌یی و قیزه‌و‌نییه‌ک سه‌رتاپای داگرتبوو که ته‌واوی شته‌ پیرۆزه‌کانی پێشیلده‌کرد، شتیکی دزیو و ناپاک، قیزه‌ون، زۆر قیزه‌ون. به‌لام ئیستا که مردووه هه‌ستیکی دیکه‌م هه‌یه.»

- مه‌به‌ستتان چیه‌؟

- هه‌ستیکی دیکه‌م نییه، به‌لام به‌داخه‌وم که تا ئه‌و راده‌یه ر‌قم لێی بوو.

- هه‌ست به‌په‌شیمانی ده‌که‌ی؟

- نا، نا په‌شیمان نیم. ئه‌وه مه‌نوسن. خۆشم ئه‌وه‌نده باش نیم، ئه‌وه‌نده پاک نیم، بۆیه هه‌قم نییه ئه‌و به‌ دزیو و قیزه‌ون بزاتم. مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه. ئه‌گه‌ر پیتان خۆشه ئه‌وه بنوسن.

میتیا که ئه‌وه‌ی گوت، خه‌م داگرت. لێرسینه‌وه به‌رده‌وام بوو، به‌جاری که‌وتبووه گۆمی خه‌م و په‌ژاره‌وه. هەر له‌و ساته‌دا، دیمه‌نیکی چاوه‌روان نه‌کراوی دیکه هاته‌ گۆرێ. ئه‌گه‌رچی گرووشنکایان بردبوو. به‌لام بۆ شوینیکی دووریان رانه‌گوییستبوو، بردبوویانه وه‌تاغه‌که‌ی دیکه، په‌نای وه‌تاغه‌ شینه‌که که لێ‌پرسینه‌وه له‌وئ به‌رپۆه ده‌چوو. وه‌تاغیکی چکۆله‌ی یه‌ک په‌نجیره‌ بوو، راست له‌ولای وه‌تاغه‌ گه‌وره‌که‌ بوو که له‌ویدا به‌زم و ر‌ه‌زم و عه‌یش و نۆشیان ده‌کرد. گرووشنکا له‌وئ دانیشتیوو، که‌سی له‌لا نه‌بوو، جگه‌ له‌ ماکسیمۆف که زۆر په‌رۆش و بی‌نۆقره‌ بوو و ده‌تگوت بۆ پارێزگاری خۆی

2- مه‌به‌ست شیعره‌که‌ی مه‌وله‌ویییه که‌ه‌کیمی به‌ناوبانگی یونانی به‌ (شیخ) داده‌نی:

شیخی ده‌گه‌را دوینی له‌ شارا به‌ چراوه

جا‌ر‌ز له‌ د‌ر‌ندان و به‌ تاسه‌ی مرۆفه‌وهم.

پۆه هه‌لواسیوه. له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا لادێیه‌ک راوه‌ستا بوو که نیشانه‌ی به‌ سه‌ر سینگه‌وه بوو. گرووشنکا ده‌گریا، له‌ نا‌کا‌و ئاراوقارای لێ‌هه‌لگیرا و هه‌ستایه سه‌رپێ، ده‌ستی راوه‌شاند و به‌ پ‌رمه‌ی گریانه‌وه ده‌رپه‌ری بۆ ده‌ری و هه‌لات بۆلای، بۆلای میتیا، ئه‌ویش هینده‌کتوپر و چاوه‌روان نه‌کراو خۆی به‌ وه‌تاغی لێ‌پرسینه‌وه‌دا کرد، هه‌چکه‌س فریا نه‌که‌وت پ‌یشی پ‌یگ‌ر‌ی. میتیا به‌ بیستی شین و گریانه‌که‌ی، له‌رزی لێهات، له‌جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ گوره‌گور و به‌ هه‌شتاو خۆی راپسکاند و هه‌لات بۆلای. بێ ئه‌وه‌ی بزانی چده‌کا. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چاویان به‌یه‌کتر که‌وت، نه‌یانه‌پ‌شت له‌یه‌کتر نزیک بینه‌وه، قۆلی میتیایان گرت، زۆری هه‌ولدا خۆی له‌ ده‌ستیان راپسکینی به‌لام نه‌یتوانی، به‌ سێ چوار که‌س گرتیان. گرووشنکاشیان گرت و کاتیک دووریان ده‌خسته‌وه، میتیا دیتی ده‌ستی بۆلای ئه‌و درێژ کردووه. کاتیک میتیا وه‌خۆ هاته‌وه، له‌ جیگای پ‌یشوو به‌ره‌و‌رووی بازپرس دانیشتیوو و ده‌یگوراند به‌سه‌ریانا:

- بۆ ده‌ست له‌ کۆل ئه‌و نا‌که‌نه‌وه؟ بۆ ئازاری ده‌ده‌ن؟ خۆ ئه‌و هه‌چی نه‌کردووه!...

دادوهر و هاوری‌کانی هه‌ولیاندا دل‌داریی بده‌نه‌وه. ده‌ ده‌قیقه‌ به‌و شیوه‌ تپه‌ری. ئاخ‌ری میخاییل ما‌کاروویچ، که‌ چووبوو ده‌ری، به‌ پ‌رتاو خۆی به‌ ژووریدا کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی پ‌ر له‌ هه‌یه‌جان‌ه‌وه‌ گوتی:

- بردیانه‌ خوارێ. به‌پێزان ئیزن بفرم‌وون دوو قسه‌ له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه‌ ناشاده‌ بکه‌م. به‌ حوزووری ئیوه‌ به‌پێزان به‌ حوزووری ئیوه‌.

بازپرسه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ئ‌یختیارته‌ هه‌یه‌ جه‌نابی میخاییل ما‌کاروویچ، به‌لام خۆ ه‌یشتا تاوانیکی له‌ سه‌ر سابت نه‌بووه.»

سه‌رۆکی ئاسایش، که‌ د‌لسۆزییه‌کی گه‌رم و تا راده‌یه‌ک باوکانه، ده‌ره‌ق به‌ به‌ندییه‌کی چاره‌په‌ش به‌ ئه‌دگاریه‌وه دیاربوو، گوتی: «دیمتری فیودوروویچ، گوی بگه‌ر، خۆم ئاگرافنا ئه‌لکساندرفناتم برده‌ خوارێ و به‌ کچه‌کانی کابرای خاوه‌ن کاروانسه‌رام سپارد. ئه‌و ماکسیمۆفه‌ پیره‌ش لێی دوور نا‌که‌و‌یته‌وه‌.

زۆرم دلخۇشى دايەو، گویت لئیە؟ دلخۇشیم دايەو و ئاراممکردهو. حالیمکرد که تو دەبی خۆت لەو تۆمەتانە پاک کەیتەو، کەوايە نابئ بەرگریت لیبکا، نابئ پەریشانان کا، دەنا لەوانەییە سەرت بە فەتەرات بەدی و لەبەر ئالۆزی قسەییەکت لە دەم دەرچی، بە زەرەدت تەواو بی. قسەم لەگەل کرد و ئەویش تیگەیشت. کورپی چاک، دەزگیرانەکت کچیکى ماقولە. کچیکى رۆحسووکە و داواى یارمەتیی بۆ دەکردی و دەپاراپەو، ئەگەر بمهیشتبایە دەستى ماچ دەکرد. خۆی منى نارد که پیتبلیم خەمت نەبی. ئیستا دۆستی بەریز، دەبی بچم، دەبی بچم و پیتبلیم هیور بوویەتەو و لەمەر ئەووە خەیالت تەختە. دەبی ئارام بیتەو، تى دەگەى؟ هاوریان من دەرەق بەم پیاو بە ئیستایم کرد؛ ئەو پیاویکی مەسیحییە، بەلى ئەگەر بە گوئی من دەکن پیاویکی نەجیمە و نابئ سەرکۆنە بکری. دەی دیمیتری فیودورویچ چی بە باش دەزانى پیتبلیم، هەدا دەدەى یان نا؟»

سەرۆکی ئاسایش، دلپاکانە زور شتی نایاسایی دیکەى بە دەمدا هات، بەلام ئازاری گرووشنکا، ئازاری مروفتیک، شوینی لە سەر دلە پاکەکەى دانا و فرمیسک لە چاویدا قەتیس ما. میتیا هەستایە سەرپی و هەلات بۆلای.

گوراندی: «بەریزان، بمبوورن، ئاخ ئیزنم بەدن، ئیزنم بەدن! میخاییل ماکارویچ دلئى تۆ وەک فریشتە وایە، لە لایەن گرووشنکاوه سپاسی ئیو دەکەم. دلئى ئارام دەبیتەو، دلئى دەحەسیتەو و زەردە دەزیتە لیوم. بەوپەرى دلۆقانی و دلپاکییەو پیتی بلئ، که هەر ئیستا پیدەکەنم. چونکە دەزانم فریشتەییەکی پاریزەرى وەک تۆی هەیه. هەر ئیستا لەم کیشەییە رزگارم دەبی و هەر لەگەل رزگاربوونم دیم بۆلای، پیتی بلئ دلنایى و جارئ سەبر بگری.» پاشان روى کردە دوو بازپرسەکە و گوئی: «بەریزان، ئیستا هەرچی لە دلمايە بۆتانی هەلدەرئیزم؛ ئەوی لە دلمايە. هەر ئیستا کۆتایی بەو مەسەلەییە دینین. بە شادی و خوشی کۆتایی پیدینین. لە دواییشا پیکەنیمان بەو مەسەلەییە دئ، مەگین وا نییە؟ بەلام ئاغانان، ئەو ژنە شازنى دلما. ئاخ، وچاکە ئەو هەتان پیتبلیم. ئەو شتەتان ئیستا پیدەلیم... وادیارە لەگەل کەسانیکى بە

شەرف تیکەوتووم. ئەو رۆوناکیی ژیانمە. خودامە، خۆزگە دەتانزانى! خۆ گویتان لیبوو بە گریانەو دەگوت: «ئیستا ئامادەم لەگەلیا سەرم بە پەتى سیدارەو کرى.» ئاخ منى سوآلکەرى هیچوپوچ چیم بۆ کردووە؟ من کوا شیاوی ئەو خۆشەویستییم؟ ئاخ بوونەوهریکى گلاو و چەپلى وەک من، بەو رۆخسارە دزیووە، چون دەتوانئ شیاوی ئەشقی ئەو بی و ئامادە بی لەگەلما شار بەدەریش بکری؟ مەگین نەتاندى هەر ئیستا لەبەر خاترى من خۆی بە سەر کەوشەکانتا خست؟ سەرەرای ئەوانەش ئەو زۆر لەخۆباییە و هیچ کاریکی نەکردووە! چون دەتوانم دەست لە خۆشەویستی و پەرسنتى هەلگرم، چون دەتوانم دەست لە هاوارکردن و پارکردن بۆلای، هەر وەک ساتى لەمەو بەر، هەلگرم؟ بەریزان بمبوورن! بەلام ئیستا، ئیستا دلنایبووم.»

خۆی دابەسەر کورسییەکەدا و بە هەردوو دەستی دەمووچاوی گرت و دای لە هۆرژنى گریان. بەلام فرمیسکەکانى فرمیسکی شادی بوو. خیرا وەخۆ هاتەو. سەرۆکی ئاسایش زۆر دلخۆش و رازیبوو و وەقدى داوهرانیش هەروا. هەستیان دەکرد لى پرسینەو وەکە گەیشتۆتە قوناخیکى تازە. سەرۆکی ئاسایش کە رۆیشتە دەرى، میتیا گەشایەو.

- ئیستا لە ئیختیاری ئیو دەم بەریزان، بە تەواوی لە ئیختیارتان دام. ئەگەر لەبەر ئەو هەموو شتە بی بایەخانە نەبوايە، لەرئو لە یەک تیدەگەیشتین. دیسان هاتەو سەر شتە بی بایەخەکان. ئاغانان، لە ئیختیاری ئیو دەم.

بەلام با ئەو هەش بلیم، دەبی متمانەمان بە یەکتەر هەبی، من بروام بە ئیو هەبی و ئیو هەش بە من، ئەگەر وانەبی ئەو مەسەلەییە کۆتایی پیتایە. بە قازانجی ئیو قسە دەکەم. با بچینە سەر بابەتى سەرەکی، بەریزان، با بچینە سەر بابەتى سەرەکی. بەلام رۆح مەکۆلن؛ بەو پرسیارە بی بایەخانە ئازارم مەدەن. تەنیا باسى راستییەکان و ئەو شتەنە بکەن کە بایەخى هەیه. پرسیارم لیبکەم، منیش خاترجەمتان دەکەم.

میتیا بەم شیوہیە قسەى کرد و لى پرسینەو دەستی پیکردەو.

دهزانی و سکالاکانی به بهر ههقی دهزانی. له پترزبۆرگ نهقلی ئهوی بیستبوو. له لایهکی دیکه شهوه نیکۆلای پارفنوویچ، لایک بوو له تهواوی دنیا ته نیا کهسیک بوو که دادوهه «بی چاو و پوهه کهمان» ریزی بو دادهنا. کاتیکی به رهو گوندی ماکرویه به ریه بوون سه بارهت به لیکۆلینه وه له سهه ئهه پهره ندهیه پیکهاتبوون. ئیستاش ههروا له پشت میز دانیشتبوون، لای به هوش هه موو ئاماژهیهکی له چاو و دهمی هاوکاره گه وره کهی وه ردهگرت و لیکۆلینه وه، ههروهها هه موو نیگایهک و چاو قرتانندن و وتهیهکی نیوهچلایش.

میتیا به شیواوی گوتی: «به ریزان، ته نیا لیمگه رین با قسهی خۆم بکهه، به پرسیری هیچووچ قسه کهه م پیهه پین. ههه ئیستا هه موو شتیکتان پیده لیم.» - بژی! سپاست ده کههین. به لام بهر له وهی گوی بو قسه کانت راگرین، ئیزن بفرموو سه بارهت به راستیهکی چکۆلهی دیکه که به لامانه وه زور گرینگه، پرسیرت لیکههین. مه به ستم ئه وه رۆبلهیه که دوینی نزیکه ی سههات پینچ ده مانچه کانت له بارمهیدا دانا و یانی ده رۆبلت له پیووتیر ئیلیچ پیرخوتین قهرز کرد.

- به ریزان، ئه وه ده مانچه نه م به بارمه دانا، له گرهوی ده رۆبلدا دامنان. ئیترچی؟ ههه ئه وه نده. له گه ل گه رانه وهه بو شار، له گرهوم نان. - گه راپه وه بو شار؟ که وایه له شاریش چوویه ده ری؟ - به لئ، چووم بو گوندیک له بیست و پینچ کیلومه تری شار. بو نه تان زانیوه.

داده وهه و نیکۆلای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد. - چاکه، چۆنه به سه رهاته که مان ریکوپیک و موو به موو له دوینی به یانییه وه تا ئه مرۆ بو بگیریه وه. بو وینه، ئیزن بفرموو لیت پیرسین بو له شار چووبوویه ده ری؟ سههات چهه ند رۆیشتی و سههات چهه ندهش گه راپه وه - به وردی هه موویمان بو بگیره وه.

(۴)

نازاری دووهه م

نیکۆلای پارفنوویچ به قه لافه تیکی قوز و رهزایه تیکی ئاشکراوه که له چاوه خۆله میشینیه نزیکی بینه کهیدا، که تاویک له مه وه بهر چاویلکه کهی له سهه داگرتبوو، گوتی: «دیمیتری فیودورویچ، نازانی به و ئاماده یی ده ربینه تان بو وه لامدانه وه چه نده مان دلگه رم ده که ی. سه بارهت به و متمانه دوولایه نهش که باست کرد زور قسهیه کی جوانه. که به بی ئه وه هیندی جار له بارودۆخیکی وهک ئیستادا، که که سه تومه تباره که له راستیدا هیواداره و دهیهه وی به رگری له خوی بکا و ده که ویته بارودۆخیکه وه که کاریکی ئاوا بکا، به ئاکام گه یاندنی مه سه له که زور دژواره. ئیمه له لایه ن خۆمانه وه، ئه وه ی له تواناماندا بی درخی ناکه یین خۆشت ئاگات لیه چۆن له په روه نده که ده کۆلینه وه.» پاشان پوهی کرده دادوهه و پرسیی: «قه بوولته، جه نابی ئیپولیت کیریلوویچ؟»

دادوهه وه لامی دایه وه: «به لئ، بیگومان.» له بزه که ی له چاو قسه نه کولاهه کانی نیکۆلای پارفنوویچ هه تا راده یه ک سارد و سر بوو.

ههه له ریه به ئه وه بلیم، نیکۆلای پارفنوویچ که ماوه یه ک بوو مالی هاتبووه شاره که مان، ههه له سه ره تای هاتنه که یه وه ریزیکی زوری بو دادوهه که مان ئیپولیت کیریلوویچ داده نا و که موزور بووبووه هاوری گه رماو و گولستانی. ئه وه یه کهه م کهس بوو که بروایه کی تهواوی به مرخی کهه وینه ی ئیپولیت کیریلوویچ هه بوو و ههروهها به رهوانناس و ئاخیه ری

میتیا به قاقای پیکه نینه وه گوتی: «دەبوو هەر له سەرەتاوه ئاوام پرسیار لیکەن، ئەگەر پیتان خۆش بێ بەسەر هاتە که له دوینێوه دەست پێناکەین، بەلکو له پێرێ بەیانیه وه؛ چونکه ئاوا باشتر تێدەگەن چۆن و بۆچی و بۆ کوێ چووم. بەرێزان، پێرێ چووم بۆلای سامسانۆف که بازرگانیکێ شارەکه مانە، تاکو بارمته یه کی جیی متمانه ی له لا دانیم و سێ هەزار رۆبلی لێوەرگرم. ئاغان کاریکێ پیوست و به په له م به و پارهی هه بوو.»

دادوهر به ئەدەبانه گوتی: «ئێزن بهرموو قسه کهت پێبیرم. بۆ وا کتوپر پیوستت به و بره پارهی، یانی سێ هەزار رۆبلی هه بوو؟»

- به لێ بهرێزان پیوست ناکا باسی ئەو شته ناسەرەکیانە بکهین. چۆن و کهنگی و بۆ، بۆ ئەو بره پارهی و بۆ ئەوه ندە نا، ئەمانه هه موو قسه ی قۆرن. که هه فتا مه نی کاغەز ده وێ و ده بیته به یتی به!

میتیا ئەم قسانه ی به له بزیکێ ساده و بێ گریوگول و دلسوژانه گێرایه وه و دیاربوو تامه زرویه ئەوی راستیه مووبه موو بی درکین.

وته که شی به په له و خیرا به م شیوه یه پشت راست کرده وه: «بهرێزان - دیسان تکاتان لیدەکه م ئەگەر بێ ئەدەبی و رووه لمالدراییه کتان پیوه دیم، به دلییه وه مه گرن. بروام پێکه ن ریزیکی زۆرم هه یه بۆتان و له بارودۆخی راسته قینه ی ئەرکه که شتان ده گم. پیتان وا نه بێ مه ستم و ئاگام له خۆم نییه. ئیستا ته و او مه سستییه که له سهرم په ریوه. ئەوهش به جیی خۆی، من به مه ستیش ئەوه ندە تیک ناچم به یته شه بم. بروام پێکه ن ئەم وته یه ده لێی بۆ من گوتراوه: «ئەگەر وشیار بێ گه وچه و مه ستیش بێ ژیره.» ها، ها! به لام ئاغان، ده زانم گالته کردن به ئیوه کاریکێ جوان نییه، یانی له کاتی لێرسینه وه دا. چونکه نابێ غرووری خۆشم پێشیلکه م. ته و او له و مه سه له یه ده گم. هه رچی بێ ئیستا من وه ک پیاوکوژیک له هه مبه ر ئیوه دا دانیشتوم، که وایه هاوشانی ئیوه نیم. بۆیه ناچارن وه قسه م بیزن و بمخه نه ژیر چاوه دیری. منی دلره ق گریگوری به سه ته زمانم به و ده رده بردوو و نابێ چاوه روانی لاواندنه وهش بم، چونکه هه رکه سیک به قه د سه ره ده رزییه ک ئەقل

و ویژدانی هه بی سهری پیره پیاویکی ئاوا ناشکین. پیموایه له سه ر ئەو کاره ده بی شهش مانگ یان سالیک له کونه ره شدا ئاوی سارد بخۆمه وه. نازانم سزا که م چیه - به لام ده ره جه که م لێ ده ستیننه وه، وا نییه، بهرێزان؟ که وایه بۆتان ده رکه وت که جیاوازی نیوان خۆم و ئیوه ده زانم... به لام ده بی ئەوه بزانی، ئیوه به و پرسیارانه تان سه ر له خوداش ده شیوین «چۆنت هه نگاو هه لیتاوه؟ پیت له کوێ دانا؟ کهنگی لاقت هه لیتا و داتنایه وه و پیت له چی نا؟» ئەگەر ئاوا برۆنه پێشی، دۆ و دۆشاو تیکه لده که م و ئیوهش ته و او ی تاوانه کان ده خه نه ئەستۆم. ده ی کاره که مان به کوێ ده گا؟ به هیه چ کوێ! که وایه ئەگەر ئیستا قسه ی قۆریش ده که م، لیمگه رین با بیکه م و کاره که کوتای پێبین. بهرێزان ئیوه که خاوه ن شه ره ف و ئادابن، به گه وره یی خۆتان بمبوورن. ئاغان با عه رزتان بکه م، تکایه شیوه ی ئاسایی لێ پرسینه وه وه لانین، یانی لێ پرسینه وه که تان به م پرسیاره قۆرانه ده ست پێمه که ن که چۆن له خه وه ستای، ناشتایی چیت خوارد، چۆن تفت کرده وه و له کوێ تفت کرده وه. به و قسانه تۆمه تبار چه واشه ده بی و له ناکاو به پرسیاریکێ قۆر و سه رسوور هینەر دایده چله کین، «کیت کوشتوو؟ کیت تالان کردوو؟؟» ها، ها! ره وشتی ئاسایی ئیوه ئاویه. ته و او ی فیل و ده هوکانی ئیوهش له وه وه سه رچاوه ده گری. ئیوه ده توانن لادییه کان به و شیوه یه سه ر ته له په رینن، به لام من، ئاگاداری هه موو فیلکم. منیش خزمه تم کردوو. ها، ها، ها! میتیا، که به خولک خۆشییه کی سه رسور هینه ره وه تیی ده روانین گوتی: «بهرێزان، له ده ست من قه لس مه بن؟ بمبوورن ده مد ریژی ده که م! میتیا کارامازوفه ئیتر، بۆیه ده توانن چاوپۆشی لیکه ن. ده کری قسه ی پیاویکی ناقل به دلله وه بگری، به لام قسه ی میتیا به دلله وه ناگری، ها، ها!»

نیکولای پارفتوویچ گویی گرتبوو و پیده که نی. ئەگه رچی دادوهر پینه که نی، به وردی چاوی له میتیا بریبوو، ده تگوت تامه زرویه له چکوله ترین هیجا و چکوله ترین جووله و چکوله ترین گرژی و ره نگ تیکچوونی خافل نه ب.

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەروا بە پىكەننەنە گوتى: «ھەر لە سەرھەتاوھ ھەلسووكەوتمان وابوھ لەگەلتا. نەشمان ويستووه بە پرسىيارى چۆن لە خەو ھەستاوى و ناشتا چىت خوار، سەرت لى بىشيوينىن. لە راستىدا لى پرسىينەوھەكەمان بە پرسىيارى زۆر گرىنگ دەستپىكرد.»

– دەزانم. تىگەيشتم، زۆرىشتان سپاس دەكەم، كە زۆر دلسۆزانە ھەلسووكەوتتان لەگەل كردم و بە راستى دلسۆزىيەكى بى وىنە بوو، ھەر ئەوھش لە گەورەيىي ئىوھ دەوھشيتەوھ، بۆيە لە ناخى دلەوھ سپاستان دەكەم. ئىمە ھەرسىكمان مرقۆگەلىكى شەرىفەن، لىگەرپىن با ھەموو شتىك لە سەر بنەماى متمانەى دوولايەنە لە نىوان ئىمەى خویندەوار و بەئەدەبدا بى، كە بە ھوى پىوھندىي ھاوبەشى شەرف و رەسەنايەتییەوھ لىك نزيكن. ھەرچۆنىكە ئىزنم دەنى لەوساتەى ژيانمدا، لەم ساتەدا كە شەپەفم كەوتوتە بەر شالاو، بە چاوى چاكترىن ھاورىي خۆم لە ئىوھ بروانم. بەرپىزان، خۆ بى ئەدەبىم نەكردوھ؟

نيكۆلاي پارفنوويچ بە شىوھىەكى نەرم و لەسەرھۆخ گوتى: «بەعەكسەوھ ئىوھ لە وتەكانتانا زۆرىش پووړاست و ھىدى بوون.»

مىتيا بە گەشەونەشەوھ دەنگى ھەلىنا: «بەرپىزان، پرسىيارى بى بايەخ و فىلاوى وەلانين! دەنا خودا دەزانى كارەكەمان بە كوئ دەگا! وانىيە؟» دادوھر پووكرده مىتيا و گوتى: «مووبەموو ئامۆژگارىيە ئاقلانەكانتانا لە گوئ دەگرم. سەرەپاى ئەوھش لە پرسىيارەكەى خۆم پاشگەز نابمەوھ. ئىستا بۆ ئىمە زۆر گرىنگە و دەمانەوھى بزائىن بۆ پىويستىت بەو برە پارەيە بوو، مەبەستم ئەو سى ھەزار رۆبلەيە.»

- بۆ پىويستم بوو؟... راستت دەوئ بۆ دوو سى شت... زياتر بۆ ئەوھ بوو قەرزىكم لە سەر بوو، دەمويست بىدەمەوھ.

- قەرزى كىت لە سەر بوو؟

- بەرپىزان، وەلامى ئەو پرسىيارە بە ھىچ شىوھىەك نادەمەوھ. نەك لەبەر ئەوھى نەوېرم بىلېم، يان نەتوانم، يان لەبەر ئەوھى بەزەرەدم تەواو دەبى.

چونكە مەسەلەيەكى بى بايەخ و قۆرە و ھىچى تر - بۆيە نايلېم، چونكە پىوھندىي بە ژيانى تايبەتى خۆمەوھ ھەيە. ھىچ كەس ھەقى نىيە خۆ لە ژيانى تايبەتيم ھەلقوتىن. ئەمە بىروپاى منە. پرسىيارى ئىوھ ھىچ پىوھندىيەكى بە پەروھندەكەوھ نىيە و ھەر شتىكىش پىوھندىي بە پەروھندەكەوھ نەبى، ئەمرىكى تايبەتییە و ئىوھ ھەقتان بەسەريەوھ نىيە. دەمويست قەرزىك بدەمەوھ. دەمويست بە دانەوھى ئەو قەرزە دل و وىژدانى خۆم ئاسوودە كەم. جا بەكىش قەرزدارم، مەحالە پىتانلېم.

دادوھر گوتى: «ئىزن بەرموو با ئەوھ بنووسىن.»

- فەرموون. بىنووسن كە نامەوئ بىلېم. بنووسن گوتنەكەيم پى شوورەيىيە. بەلى دەتوانن بىنووسن، خۆ لەوھ زياتر كارىكى دىكەتان نىيە.

دادوھر بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «جەنابى بەرپىز، ئىزن بدە پىتراگەيەنم و جارىكى دىكە وەبىرت بىنمەوھ، ھەلبەت ئەگەر ئاگادارىت لى نەبى، ھەقتە وەلامى ئەو پرسىيارانە نەدەيەوھ كە لىت دەپرسىن. ئىمەش لەلايەن خۆمانەوھ ھەقمانە بە زۆر وەلامت لى وەرگرىن، ئەگەر خۆت لەبەر ھەر ھۆيەك نەتەوئ وەلامى بدەيەوھ. ئەوھش مەسەلەيەكە بە تەواوى پىوھندىي بە برىارى خۆتەوھ ھەيە. بەلام لەلايەكى دىكەوھ، ئىمە ئەركى سەر شانمانە كە سەبارەت بە پەروھندەيەكى وەك ئەم پەروھندەى ئىستا، پوون كىردنەوھەيەكمان ھەبى و بلېن كە بە وەلام نەدانەوھ و نەدركاندى ھىندى لە راستىيەكان تۆمەتبار چەندە زيان بە خويان دەگەيەنن. ئىستاش تكاتان لىدەكەم درىژە بە قسەكانتانا بدەن.»

مىتيا بە لەبىزىكى خەماوى، لەبن لىوھوھ گوتى: «بەرپىزان، من توورە نىم... من... بەلى، ئاغاين، بروانن، سامسانۆف كە ئەو كاتە چووم بۆلاى...»

ھەلبەت نەقلى ئەو چوونەى بۆلاى سامسانۆف خوینەر خۆى دەزانى و دىسان نايگىرپمەوھ. مىتيا بىسەبرانە تامەزرۆ بوو بىگىرپتەوھ و چكۆلەترىن مەسەلە نەپەرىنى. لەگەل ئەوھشدا بەپەلە بوو كوتايى پى بىنى. بەلام ھەروا كە دەدوا، قسەكانيان دەنووسىيەوھ، ھەر بۆيە لە پەستا قسەكەيان پىدەبرى.

دیمیتری فیودورویچیش ئەوەی پێخۆشەبوو، بەلام تەسلیم بوو. زۆری رِق هەستابوو، بەلام هەروا بە رووخۆشی قسەى دەکرد. جارجاریش هەلەدەچوو: «ئاغایان بەسە ئیتر، ئیوه فریشتەش وەرەز دەکەن!» یان، «ئاغایان، ئیتر لەو زیاترم ئیمان هەردە مەکەن.»

بەلام ئەگەرچی ئەوەى گوت، تا ماوەیەک بە دلفراوانی تاقەتی هینا. تا هاتە ئەو جێیەى گوتی سامسانوف دوو رۆژ لەمەوبەر گەمەى پیکردم. (تا ئیستا بە تەواوی تیگەیشتیوو کە گەمەى پیکراوە). فرۆشتنی سەعاتەکەى بە شەش رۆبڵ، بۆ وەدەستەینانى پارەى رینگا، بازپرسەکانى تووشى سەرسوپمان کرد. زۆریان پێخۆشبوو ئاکامەکەى بزنان، تەنانەت لە کاتى رِقەستانی میتیادا، بە پێویستیان زانى ئەم راستییە وەک قەبوولکردنیکى دیکەى بارودۆخەکە یادداشت بکەن، کە ئەو کاتە تەنانەت تاقە کۆپکێکى لە گیرفاندا نەبوو. میتیا وردە وردە جارز بوو. کاتیک لە باسى سەفەرەکەیدا هاتە سەر ئەوەى بۆ دیتنى لیاگافى چوو و شەوى لەو مالۆچکە سامناکەدا رۆژ کردۆتەو و گەیشتە ماجەرەى گەرانەوێ بۆ شار. لێردە بى ئەوەى ناچارى کەن، دەستیکرد بە گێرانەوێ وردى ئازار و بەخیلی و خانەگومانى، کە لەبەر خاترى گرووشنکا شانى وەبەر دابوو.

بەبى بێدەنگى و بە وردى گوییان بۆ قسەکانى راگرت. ئەوان بەتایبەت داوایان لیکرد بچیتە سەر باسى چۆنیەتیی بۆسە نەووەکەى لە مالى ماریا کیندراتیفنا، کە دەکەوێتە پشت باخەکەى فیودورپاولوویچ و ئاگادار کردنى ئیسیمیر دیاکوف، پێداگرییەکی تایبەتیان لە سەر ئەم بابەتە کرد و یادداشتیان کرد. میتیا بە وردى و گەرموگورپی باسى خانەگومانییەکەى خۆى کرد، ئەگەرچی پێشتر تایبەتیتترین ئیجساساتى خۆى ئاشکرا نەدەکرد و بە «شورەیی» دەزانی، لە ناخەووە هەستى بە شەرمەزارى دەکرد. بەلام بۆ درکەندى هەقیقەت پۆلەتەن بە سەر شەرمى خۆیدا زالبوو. لە کاتى قسە کردنەکەشیدا دادوهر و بازپرس وایان چاوتیبریوو، میتیا بەجاری پێى تیکچوو.

بە کەسەربارى بیریکردەو: «ئەم کۆرە، نیکۆلای پارفنوویچ، کە چەند رۆژ لەمەوبەر ئەو قسە قۆرانەى سەبارەت بە ژنان لەگەل باسکردبوو، ئەو دادوهرە سیلۆخەش، شیاوی ئەو نین قسەیان بۆ بکەم. بەراستی شوورەییە.» بیر کردنەووەکەشى بەم رسته شیعەرە کۆک کرد: «خۆراگر و خاکەرا بەو دەنگە مەکە³. بەلام خۆى راستەوپاستە کرد بۆ ئەوەى دیسان درێژە بە قسەکانى بدا. کە گەیشتە سەر بابەتى دیدارەکەى لەگەل مادام خۆخلاقوف، وهرى هاتەووە بەر، مەیلی لیبوو باسى ئەو خاتونە بکا، ئەگەرچی پێوهندیى بە پەروەندەکەووە نەبوو. بەلام بازپرس نەى هیشت لەسەرى برۆا و بەئەدەبانە پێشنیاری پیکرد بچیتە سەر باسى «بابەتە بنەرەتییهکان» ئاخى کاتیک باسى ناھومیدییهکەى کرد و گوتى لە مالى مادام خۆخلاقوف هاتمە دەرى، لە دلى خۆمدا گۆتم هەرچۆنیک بى دەبى سى هەزار رۆبڵ وەگیر خەم. «تەنانەت ئەگەر بۆ وەدەست هینانەکەى ناچار بىم کەسیک بکوژم.» دیسان قسەکەى پیکردى و نووسییان کە «قەستى بوو کەسیک بکوژى.» میتیا بى ئەوەى نەرەزایەتى دەربرى هیشتى بینوسن. ئاخى گەیشتە ئەو بەشەى گێرانەووەکەى کە خەبەرى زانى گرووشنکا فریوى داو و لە مالى سامسانوف، سى چوار دەقیقە دوای رۆیشتنەکەى، گەراووتەو، ئەگەرچی گوتبووى هەتا نیووشەو لەوئ دەبى. لەم شوینەى گێرانەووەکەیدا لە ناکاو لە زمانى هەلخلیسکا: «ئاغایان، ئەگەر ئەو کاتە فینيام نەکوشت، تەنیا لەبەر ئەو بوو کە دەرفەتم نەبوو.» ئەوەشیان بە وردى تۆمار کرد. میتیا بە حالەتیکى خەمناکەووە بێدەنگ بوو. خەریک بوو باسى هەلاتن بەرەو باخەکەى باوکى دەگێرایەووە کە کتوپر بازپرس قسەکەى پیکردى و پاکەتى گەورەى پەروەندەکەى لە سەر قەنەفەکەى پەنای هەلگرت و دەسکاوەنگیکى برنجی دەرهینا، پیشانى میتیای دا و لیبى پرسى:

ئەو دەسکاوەنگە دەناسییەو؟

3- دیریک لە شیعەریکی تیوتینچوفە، بە ناوی «بێدەنگى»

میتیا بزیه کی خه ماوی نیشته سهر لیوی: «ئاخ، به لی. زور چاکی ده ناسمه وه. دایینه با تهماشای که م... باکیکم نییه... به جحه ندهم!»

بازپرس گوتی: «له بیرت چوو باسی ئه وه بکه ی.»

- سپاس بۆ ئه و کارهتان، نه مدهشارده وه. پیتان وایه به بی ئه وه کاره که م ئاسان ده بیته وه؟ ههر له خۆرا له بیرم نه بوو باسی ئه وه بکه م.

- تکایه به وردی پیمانلی چۆن بوو ده ستت دا ئه و ده سکاو نکه؟

- به ریزان، حه تمه ن عه رزتازان ده که م.

پاشان میتیا باسی هه لگرتنی ده سکاو نکه که و هه لاتنی خۆی کرد.

- ئه ی به هه لگرتنی ئه و ئاسنه والیه، چ ئامانجیکت هه بوو؟

- چ ئامانجیک؟ هیچ. ههر له خۆرا هه لمگرت و هه لاتم.

- ئه ی ئه گه ر هیچ ئامانجیکت نه بوو، بۆ هه لگرت؟

میتیا هه لچوو: «به وردی چاوی «له و کوره» کرد و بزیه کی تال که وته سهر لیوی. کاتیک باسی به خیلی و خانه گومانیه که ی، به و هه موو سه داقهت و دلّه سافه وه بۆ «ئه و مروّفانه» درکاند، زیاتر له پیشوو هه سستی به شه رمه زاری کرد.

له ناکاو له ده می ده رپه ری: «به قورمدا کرد چ ده سکاو نگیکه!»

- به لام هیشتا...

- له ترسی هیرشی سه گه ل هه لمگرت... چونکه زور تاریکبوو... گوتم نه وه ک سه گیک ی دپ هیرشم بۆ بیئی.

- به لام بهر له وه کاتی چوونه ده ری، له بهر ئه و هه موو ترسانه له تاریکی، چه کت له گه ل خۆت ده برد؟

میتیا که کاسه ی سه بری پر بوو بوو، هاواری کرد: «ئاخ، سپاس بۆ کرده وهتان، به ریزان! قسه کردن له گه ل ئیوه که لکی نییه!» پاشان رووی کرده میرزا بنووسه که و له بهر توورپه ی سوور هه لگه رابوو و به ده نگیکی قیناوی و گه رووی بوغز گرتوو وه، گوتی: «زووکه بنووسه... خیرا که ده ی... بنووسه

ده سکاو نگیکم هه لگرت و چووم بۆ کوشتنی باو کم. ده مو یست به و ده سکاو نکه سهر ی بره قینمه وه.»

چاویکی جینگیزیانیه ی له بازپرسه کان کرد و گوتی: «ده ی ئاغا یان، ئیستا، دلّتان حه ساوه؟ رازیبوون؟»

دادوهر له وه لامی میتیادا به له بزیک ی وشک گوتی: «ئیمه لیمان روونه له بهر توورپه یی وه لامی پرسیاره کانمان ده ده یته وه، پرسیاریک که به هیچ و بی پایه خ ی ده زانی و ئیستا ده رکه وت گرینگ و بنه ره تین.»

- چا که، ئاغا یان، به شه رپه فم سویند ده خۆم! به لی ده سکاو نکه که م هه لگرت... له و کاتانه دا، پیاو شتیکی وا بۆچی هه لده گری؟ نازانم بۆچی. هه لمگرت و هه لاتم - ههر ئه وه. به ریزان شوورپه ییه، ده نا بریارمده دا یه ک وشه ی دیکه تان پینه لیم.

هه نیشکی نایه سهر میزه که و سهر ی کرده سهر له پی ده سستی و رووی لی وه رگیران. سهر ی له گیزه وه ده هات و خه ریک بوو په رۆش بکا، به لام هه ول ی ده دا و دانی به خۆیا ده گرت و چاوی له دیواره که بریوو. له راستیدا زۆری پیخۆشبوو هه سستی و بل ی ئیتر یه ک وشه م لیناییستن، «ته نانه ت ئه گه ر له سینداره شم ده ن.»

ئاخری، ههر له و حاله دا که به دژواری دانی به خۆیدا گرتبوو، گوتی: «سه رنجبده ن، ئاغا یان سه رنجبده ن. گویم لی تانه، به لام خولیا یه ک وجوودی داگرتووم. هیندی جار ئه و خه ونه ده بینم... زور جاریش - هه میشه ههر ئه وه یه.... خه ونه که شم ئه وه یه، که سیک وه دوام که وتوو، که سیک که زۆری لیده ترسم... شه وی، به و تاریکه شه وه وه شوینم که وتوو... پی به پی من دی، ده م له سه ر پشت، له پشت ده رگا یا دۆلابیک، خۆم ده شارمه وه، به سووکوچرووکی خۆم حه شار ده دم. له هه مووشی خراپتر ئه وه یه ئه و هه میشه ده زانی له کویم. به لام به قه سستی وا ده نوین ی که نامبین ی و نازانی له کویم. بۆ ئه وه ی ئازاره کانم قورستر بکا. تا کو چیژ له ترسان و تو قینم وه رگری... ئیستاش ئه وه ئیوه ئه و کاره ده که ن، به بی که موکووری!»

دادوهر پرسیی: «ئەوێه خەونەکەت؟»

میتیا بە پێکەنینیکی ماتەوێ گوتی: «بەلێ، ناتان هەوێ بینوسن؟»

- نا، پێویست بە نووسین ناکا، بەلام وادیارە خەونی زۆر سەیر دەبینی.

- ئاغان، ئیستا ئیتر باسی خەون گرینگ و بەرچاوی نییە - ئەوێ راستییەکە،
کە ئەم ژیاڵە راستییە! من گورگم و ئێوێ پاوچی. چاکە شوینی ئەو گورگە
هەلگرن!

نیکۆلای پارفنوویچ، بە زمانیکی نەرم و چەور گوتی: «چ وێچواندنیکی،
وێچواندنیکی نالیکی...»

میتیا دیسان قەلس بوو: «نا، بە هیچ شیوێهێک وانییە!» ئەگەرچی سیئالوی
رق و توورەییەکە نیشتبۆو، بە ئارامی گوتی: «ئێوێ باوەر بە قسە
تاوانباریک، یان تۆمەتباریک ناکەن، کە پرسیارەکانتان ئازاری دەدا. بەلام
ناکری مرقۆیکی خاوەن شەرەفیش، پالەنەری شەرەفەتمەندانە دڵ (من ئەم
راستیە بەو پەری بیباکییە دەردەبەرم) هەر بەو چاوە تەماشاکەن و
باوەری پێنەکەن، بەراستی هەقتان نییە... بەلام -

خۆراگر و خاکەر بەو دەنگ مەکە.

ئەو دڵ، بێ دەنگ بە،

دەوێ درێژەوێ پێدەم؟

نیکۆلای پارفنوویچ وەلامیدایەو: «ئەگەر مەیلت لێیە.»

(5)

نازازی سێهەم

ئەگەرچی میتیا بە مرمۆچی قسەیدەکرد، دیاربوو هەولەدا چکۆلەترین
چەمکی بەسەرھاتەکەوێ لەبیر نەچی و بەسەریدا تینەپەری - جۆری هەلگەرەن
و بازدانی بە سەر نەردەوێ باخەکەوێ باوکیدا و رۆیشتن بۆ بەر پەنجیرەکە و
ئەوێ بە وەسفی ئەو ئیحساساتەوێ کە لەو کاتەدا لە ئێو باخەکە ئازاری
دەدا. یانی لەو کاتەدا بە ئاواتەوێ بوو بزانی گرووشنکا لای باوکییەتی یان نا.
بەلام سەیرە هەردوو بازپرسەکە بە سارد و سەری و بیقەیدی گوییان
لێگرتبوو و چاویان لێدەکرد و تەنیا چەند پرسیاریان لێکرد. میتیا نەتوانی لە
روخساریاندا شتیک هەلکڕینی. لە دلی خۆیدا گوتی: «خەمبار و دلمەندن
وادیارە. دەوێ گلێنەیان دەری!» کاتیک گەیشتە ئەوجییەوێ کە بریاری دابوو
«عەلامەت» بە باوکی بەدا کە گرووشنکا هاتوو، بۆ ئەوێ پەنجەرەکە
بکاتەو، بازپرسەکان سەرنجیان بە وشەوێ «عەلامەت» نەدا، دەنگوت هەر لە
بیریان چۆتەو، کە لەو بارەوێ سەرنج بە مانای ئەو وشەوێ بەدەن: بەجۆریک
کە میتیا تیگەیشت. ئاخری کە گەیشتە ئەو جیگایەوێ کە، باوکی لە
پەنجیرەکەوێ سەری دەرهینابوو، لەناخەوێ رق هەلچۆقاندبوو و
دەسکاوەنگەکەوێ لە گیرفانی هینابوو دەری، لە ناکا و بێدەنگ بوو - وەک
ئەوێ پیلانیکی لە ژێر سەردا بی. ئەگەرچی چاوی لە دیوارەکە بریبوو، بەلام
دەزانی هەردووکیان چاویان تێریو.

بازپرس گوتی: «دەوێ؟ دواوێ ئەوێ دەسکاوەنگەکەت دەرهینا... چیتکرد؟»

«پاشان. دەوێ پاشان کوشتم... کیشام بە سەریدا، کاسەسەریم لەبەرەک
برد... پیموایە ئەوێ چیرۆکی ئێوێه. ئێوێ دەتانهوێ ئاوا بلیم، وانییە؟» میتیا

له ناکاو چاوی بریقه‌ی هات. ته‌واوی رِق و قین و پیش‌خوارنده‌وه‌کانی له ناکاو له‌گه‌ل تووره‌بوونیکي بیوینه له ناخیدا بلیسه‌ی ساند.

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «چیرۆکی ئیمه؟ باشه ئه‌ی چیرۆکی تو چیه؟» میتیا چاوی له‌به‌ر پیتی خۆی بری و ماوه‌یه‌ک مات بوو. به‌نهرمی هاته قسه:

- به‌ریزان، چیرۆکی من؟ راستان ده‌وی به‌م جووره‌بوو که عهرزتان ده‌که‌م. جا نازانم فرمیسک و دوعای که‌سیکم له‌پشت بوو، یان، یان دایکم له‌باره‌گای خودا بۆم پارابۆوه، یان فریشته‌یه‌کی دلۆقان له‌و کاته‌دا ماچیکردم و لاواندمییه‌وه. نازانم. به‌لام شه‌یتان به‌سه‌رمدا زالبوو. له‌په‌نجیره‌که‌ دور که‌وتمه‌وه و به‌هه‌لاتن رۆیشتم بۆلای نه‌رده‌کان. باوکم ترسی له‌نیشت، که‌به‌و تاریکه و له‌و ناوه‌خته‌دا چاوی پیمکه‌وت. نه‌راندی و به‌پرتاو سه‌ری له‌په‌نجیره‌که‌ برده‌ ژووری و خۆی فریدا دواوه. ئه‌وه‌م زۆر چاک له‌بیره. به‌نیو باخه‌که‌دا هه‌لاتم بۆلای نه‌رده‌کان... و له‌وی، کاتی‌ک له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ دانیشتبووم، گریگۆری لاقی گرتم.

لیزه‌دا ئاخری میتیا سه‌ری هه‌لینا و چاوی له‌گوینگره‌کانی کرد. دیاربوو به‌ته‌واوی هۆش و دالغه‌وه‌ چاویان تیبریوه و گوینان بۆ شل کردووه. رقیکی ئه‌ستوور سه‌رتاپای میتیای خسته‌ له‌رزین. له‌ناکاو له‌ده‌می ده‌رچوو:

- چاکه، ئا‌غایان، وادیاره‌ لیزه‌دا پیکه‌نیتان پیمدی!

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «بۆچی ده‌بی وایر بکه‌یته‌وه؟»

- باوه‌ر به‌یه‌ک وشه‌شی ناکه‌ن - هۆیه‌که‌ی ئه‌ویه! هه‌لبه‌ت، تیده‌گه‌م که‌گه‌یشتوومه‌ته‌ چه‌ته‌رێ. پیره‌پیاو ئیستا به‌کاژه‌له‌ی شکاوه‌وه‌ له‌وی که‌وتووه. منیش - دوا‌ی وه‌سفکردنیکي ورد که‌ چۆن ده‌مویست بیکوژم و چۆن ده‌سکاوه‌گه‌که‌م هه‌لگرت - له‌ناکاو به‌هه‌لاتن له‌په‌نجیره‌که‌ دور که‌وتمه‌وه. به‌لام وه‌ک گوینتان بۆ ببژیرم وایه! پیموانییه‌ برۆا به‌قسه‌ی پیاویکی گوستاخ و پروقایمی وه‌ک من بکه‌ن. ها! ها! ئا‌غایان ئیوه‌ زۆر قۆشمه‌ن!

له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ش خۆی وا سووراند که‌ کورسیله‌که‌ جیره‌ی له‌هه‌ستا.

دادوهر وه‌ک ئه‌وه‌ی گوئی له‌تیکچوونه‌که‌ی میتیا نه‌بی، له‌ناکاو پرسیی: «کاتی‌ک به‌هه‌لاتن له‌به‌ر په‌نجیره‌که‌ دور که‌وتیته‌وه، چاوت به‌و درگیه‌ی به‌ره‌و‌پرووی باخه‌که‌ که‌وت کرابیته‌وه‌ یان نا؟»

- نا نه‌کرابۆوه.

- نه‌کرابۆوه؟

- داخرابوو. ئه‌ی کێ ده‌توانی بیکاته‌وه‌؟ هه، هه! ده‌رگا. تاوی سه‌برکه‌ن! میتیا له‌ناکاو وه‌ک ئه‌وه‌ی فکری کردبیته‌وه، به‌سه‌ر سوپمانه‌وه‌ پرسیی: «بۆ ده‌رگا که‌ کرابۆوه؟»

- به‌لێ کرابۆوه.

میتیا به‌سه‌رسامییه‌کی زۆره‌وه‌ هاواری کرد: «جگه‌ له‌خۆتان کێ ده‌رگای کردۆته‌وه‌؟»

دادوهر، ده‌تگوت هه‌ر وشه‌ی ده‌کاته‌ کۆتیک و له‌سه‌ری میتیای راده‌کیشی، پیداکرانه‌ گوتی: «ده‌رگا که‌ ئاوه‌لا بوو و قاتله‌که‌ی باوکت بیگومان له‌و درگیه‌وه‌ چۆته‌ ژووری و دوا‌ی کوشتنی دیسان له‌و درگیه‌وه‌ هه‌لاتووه. ئه‌وه‌ش وه‌ک رۆژ پوونه. له‌نیو ژووره‌که‌دا کوژراوه، نه‌ک له‌په‌نجیره‌که‌وه. ئه‌وه‌شمان به‌دیتن و پشکینی شوینه‌که‌ و ته‌رمه‌که‌ی باوکتدا بۆ ده‌رکه‌وتووه و لیمان پوونه. هیچ گومانیکیشمان له‌و باره‌وه‌ نییه.»

میتیا مات و خه‌مبار وای بردبۆوه. به‌داماوی هاواریکرد:

- من... من له‌ده‌رگا که‌وه‌ نه‌چومه‌ ژووری... بروام پیکه‌ن و به‌راسته‌م، تا ئه‌و کاته‌ی له‌نیو باخه‌که‌دا بووم و له‌باخه‌که‌ش چومه‌ ده‌ری درگا که‌هه‌روا داخرابوو. من له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا راوه‌ستام و له‌که‌لینی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ چاوم پیکه‌وت. هه‌ر ئه‌وه، بروام پیکه‌ن... هه‌مووم له‌بیره و لیتم پوونه، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر له‌بیریشم نه‌بوا‌یه‌ فره‌قی نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ش ده‌زانم، هیچکه‌س جگه‌ له‌من و ئیسیمیر دیاکۆف و باوکم خه‌به‌ری له‌و «عه‌لامه‌تانه» نه‌بوو. ئه‌و به‌بی ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ ده‌رگای له‌هیچ که‌سیک نه‌ده‌کرده‌وه.

دادوهر به کونچکاواییه کی کتوپر و سه رسوورمانیکی شیتانه وه گوتی: «علامهت؟ علامهتی چی؟» ئەو به تهواوی خۆی دۆراند و ئەوی غروور و خۆراگری له وجوودیدا بوو له بییری چۆوه و به ترس و له زێکی کتوپره وه پرسیری لیکرد. ههستی به راستییه کی گرینگ کرد که سهری لیی دهرنه دهچوو. ترسی ئەوهی لی نیشتبوو میتیا پیخوشنه بی راستی بلێ و ئەوی دهیزانی بیدرکینی.

میتیا به پیکه نینیکی مانادار و ته شه راوییه وه چاویکی لی قرتاند و گوتی: «ئەوهت نه دهزانی؟ ئەهێ ئه گهر نه یلیم ده لیی چی؟ ده توانی ئەوه له کی دهرکیشی؟ هیچکس خه بهری له وه علامه تانه نه بوو جگه له من و باوکم و ئیسیمیر دیاکوف. ههر ئەو سێ که سه. خوداش دهزانی. به لام پیتان نالی. به لام زۆر راستییه کی سه رنجراکیشه. خودا دهزانی چیی لی سازده کهن و چ جاویک ده نیته وه، ها، ها! خه متان نه بی، به ریزان، هه مووی دهرکینم. ئیوه بیروکه یه کی گه وجانه تان له میشکدایه. نازانن له گه ل کی تیکه وتوون! له گه ل دیلیک تیکه وتوون، که به دژی خۆی و به زانی خۆی شایه دی دها! به لی من لاویکی جوامیر و به شه رهم به لام ئیوه - نین.»

دادوهر ئەوهی وه رووی خۆی نه هینا و هیچی نه گوت. بۆ بیستنی راستی ئاراقارای لی هه لگیرابوو و ده له رزی. میتیا باسی ئەو علامه تانهی که فیو دۆرپا و لوویچ بۆ ئیسیمیر دیاکوفی دانا بوو، موبه موو بۆ باسکردن. به وردی مانای ههر ته قه یه کی پهنجیره که ی بۆ گێرانه وه. به قامکی له میزه که ی دها و کاتیک نیکۆلای پارفنووچ گوتی ویده چی ئەو - میتیا - علامه تی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که دابی، میتیا وه لامی دایه وه ئەو علامه ته ی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که داوه.

میتیا هه لیدایه: «دهی فه رمون ئیستا له کایه ک کتویک ساز کهن»، دیسانیش به رقه وه رووی لی وه رگێران. نیکۆلای پارفنووچ جاریکی دیکه پرسیی: «که وایه هیچکس جگه له باوکی ره حمه تیت و خۆت و ئیسیمیر دیاکوفی خزمه تکار خه بهری له وه علامه تانه نه بووه؟»

- به لی وایه، ئیسیمیر دیاکوفی نوکه ر و خودا. خوداش بنووسن. رهنگه به کارتان بی. چونکه، خۆشتان پیویستتان به خودا ده بی.

هه لبهت ئەوان ملیان له نووسین نابوو، هه روا که خه ریکی نووسین بوون، دادوهر وهک ئەوهی بیروکه یه کی نویی وه گیر که وتبی گوتی:

- به لام ئەگه ر ئیسیمیر دیاکوفیش خه بهری له وه علامه تانه بووی و ئیوه ش لیپراوانه حاشا له هه موو چه شنه به رپر سیارییه ک ده کهن سه بارهت به مه رگی باوکت، تۆ پیت وانیه ئەو علامه ته که ی به باوکت دابی و باوکیشت دهرگا که ی بۆ کرد بیته وه و پاشان... ئەو جینایه ته ی کرد بی؟

میتیا چاویکی پر له قین و قیزی تیبیری. راویننه که شی هینده ی خایاند که دادوهری تووشی چاوه ترووکی کرد.

میتیا ئاخری گوتی: «دیسان ریوتان گرتووه. کلکه که شیتان گرتووه. ها، ها! جه نابی دادوهر، ناخی دلت ده بینم. تۆ پیتو بوو به و قسه یه له ریوه داده ترووسکیم و ده گه شیمه وه، پر به گه رووشم هاوار ده که م: «خۆیه تی، ئیسیمیر دیاکوفه، قاتله که راست ئەوه.» وانیه؟ هه روا ت بیر نه ده کرده وه؟ راستییه که ی بلێ وایه یان نا؟ با دریزه به قسه کانمان ده بین.»

به لام دادوهر دانی پیا نه نا. له ئە لفه وه نه هاته بی و چاوی له ده می میتیا بری.

میتیا گوتی: «به هه له چووی. نالی کار ی «ئیسیمیر دیاکوف ه»

- ته نانهت شکیش لی نییه؟

- بۆ ئیوه شکتان له وه؟

- شکمان له ویش هه یه.

میتیا چاوی له بهر پیی خۆی بری و هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «گالته وه لا نین. گوئیگرن. ههر له هه وه له وه، راست له و کاته وه که له پشت په رده که هاتم بۆلاتان، ئیسیمیر دیاکوفم له زهیندا بوو. لیتره دانیش تووم و هاوارم کرده وه که بیتاوانم، له دلی خۆشما به رده وام گوتوومه: «ئیسیمیر دیاکوفه.» ئیسیمیر دیاکوف به جاری بیر و خه یالی داگیر کردووم. له راستیدا منیش ههر

ئىستا بىرم له ئىسمير دياكوف دهكردهوه. بهلام تهنيا ساتيك. زو وهخو هاتمهوه و بهخوم گوت: «نا، كارى ئىسمير دياكوف نيبه. «ئاغايان كارى ئەو نيبه.»

نيكولاي پارفنوويچ لهسهرهخو گوتى: «كهوايه، كهسيكى ديكه ههيه شكت لىبى؟»

ميتيا به حالهتيكى لىبراوانه گوتى: «نازانم كارى كيبه، دهستى خودا لهكاردا بووه يان شهيتان، بهلام... ئىسمير دياكوف نيبه.»

- چى واى ليكردوى ئاوا لىبراوانه و به متمانه بلىي ئەو نهبووه؟
- دلم وام پىدهلى - باوهرم وايه. چونكه ئىسمير دياكوف مروفيكى زور سووكوچرووك و ترسهنووكه. ترسهنووك نيبه، نمونهى تهواوى ئەو ترسهنوكانهيه كه سهرو قوونيان كونكراوه و دوو پينان ههيه. دلى وهك دلى جووجهله وايه. كاتيك لهگهله من دهوا، له ترسانا وهك شهقشهقه دهلهرزى، لهوه دهترسا بيكووژم، ئەگه رچى قهتم دهست لى ههلههيناوهتهوه. خوئى به سهر كه وشهكانمدا دهوا نووزه نووزى دهكرد. ئەو سهه جارى ئەم پوستانهه ماچكردوه و لهبهرم پاراوهتهوه «نهيترسينم.» گويتان لىبه؟ «نهيترسينم.» پيوست به گوتن ناك، بهلام پيشنيارى پارهم پيكرد. ئەو جووجهلهيهكى جيكنه - نهخوش و فيدار و گهلهويه - منداليكى ههشت سالانىش دههقهتى دى. ههر شياوى ئەوه نيبه قسهى لهگهله بكهى، بهريزان، كارى ئىسمير دياكوف نهبووه، ئەو گرنگايهتى به پارەش نادا؛ تهنانهت دستخوشانه و دياريش وهرناگرى. كهوايه چ پالنهريك بووه هانيدا بو كوشتنى پيرهپياو؟ زانيوتانه گرماني ئەوه ههيه كورى باوكم بى - كورى ناشهري. خهبرى ئەوهتان ههيه؟

- ئەو ههقايهتهمان بيستوه. بهلام خو توش كورى باوكتى، سههرهراى ئەوهش خوت لهلاى ههمووان گوتوته دتههوى بيكوژى.

- ئەوه ئيتىر بى ئينسافيه! چهندهش دزيو و هيجوپوچ! من ناترسم! ئاخ، ئاغايان دركاندنى ئەو قسهيه له رووى مندا ئەوپهري هيجوپوچى ئيوه

دهگهيهنى؟ چونكه خوم به ئيوهم گوت. نهك ويستيتيم بيكوژم، بهلكو دهمتوانى ئەو كاره بكه. سههرهراى ئەوهش، به خواهانى خوم به ئيوهم گوتهيندهى نهمابوو بيكووژم. بهلام نههكوشت، فريشتهى نيگابانم نهجاتى دام - ئەوه شتيكه كه ههر لاتان لى نهكردهوه. ههر لهبهر ئەوهشه بوم دهركهوتوه ئيوه سووكوچرووكن. يهكجار زوريش سووكوچرووكن! چونكه نهكوشتوه، نهكوشتوه، نهكوشتوه! حاليبوون، نهكوشتوه.

هيندهى نهمابوو دلى راوهستى. له تهواوى ماوهى لىپرسينهوهدا تا ئەو رادهيه توشى دلهكوتى نهبووبو. دواى توزى بيدهنگ بوون، له ناكاو گوتى: - مهگين ئەو چى به ئيوه گوتوه - ئىسمير دياكوف دهليتم؟ دهكرى ئەو پرسيارهتان لىبكه؟

دادوهر به توورهبوونىكى تهواوهوه وهلامى دايهوه: «دهتوانى ههموو پرسيارىك بكه، ههر پرسيارىك كه پيوهنديى به پهروهندهكهوه ههبي، ئيمهش ئەركى خومانه وهلامى پرسيارهكانت بدهينهوه. ئىسمير دياكوف كه سهبارت به ئەو پرسيارت كرد، بيهوش و نيوه مردوو له جيذا كهوتبوو. سهر و دلهكهى زور به قورسى لىهاتبوو، وهك ئەوهى ده جار لهسهرهيك فيى لىهاتى. ئەو پزيشكهى لهگهلمان بوو، دواى پشكينيى گوتى ويناچى رۆژ بكاتهوه.»

ميتيا، دهتگوت تا ئەو كاته لهخوى پرسيوه: «دهتهوى بزانى ئىسمير دياكوف بووه يان نا؟» گوتيشى: «دهى ئەگه ر و ابى، لهوانهيه شهيتان باوكمى كوشتبى.»

نيكولاي پارفنوويچ گوتى: «دهگهريينهوه سهه ئەو بابتهش. ئىستا ناتههوى دريژه به قسهكانت بدهى؟»

ميتيا داواى پشودانى كرد. به ريزهوه داواكهى قهبوول كرا. دواى پشودان دريژهى به چيروكهكه دا. بهلام دياربوو خهه دايگرتوه. تاقت و هيزى لىبراوو و ئەخلاقيشى گورابوو. لهوهش خراپتر دادوهر، دهتگوت به قهستى، قسهى پىدهبرى و سهبارت به «شتى بىبايهخ» پرسيارى لىدهكرد،

بۆيە مېتيا چەقۇت لىدايە خوينى نەدەھات. ھىشتا مېتيا نەقلى دانىشتن لە سەر پەرژىنەكە و بە دەسكاونگ لەسەرى گريگورى راکيشان و باوہش بە لاقيدا کران لەلايەن گريگوريەوہ تەواو نەبووبوو، دادوہر قسەكەى پىبرى و داواى لى کرد بە وردى پىيانبللى چۆن لە سەر ئەو تەيمانە دانىشتووہ. مېتيا سەرى سورما.

- ئاخ، ئاوا دانىشتبووم، كەرەكى سوارى نەردەكان بووبووم، لاقىكم بەمدىوا شۆر كرديبۆوہ و لاقىكم بەدووا.

- ئەى دەسكاونگەكە؟

- دەسكاونگەكە بە دەستمەوہ بوو.

- لە گىرفانتدا نەبوو؟ بە جوانى لەبىرت ماوہ؟ ئايا زەبرىكى قورست لىدا؟

- لەوانەيە زەبرەكە قورسىش بووبى. بۆ دەپرسن؟

- قەيدى ناكا ھەر وەك ئەو كاتە چۆن لە سەر ديوارەكە دانىشتبووى ئاوا لە سەر كورسىيەكە دانىشە، نىشانمان بدە دەستت چۆن و بە چ بارىك راوہشاندا و دەسكاونگەكەت كىشا بەسەرى گريگورىدا؟

مېتيا كە لووت بەرزانە دەيروانىيە لى پرسىنەوہكە پرسىي: «بە شىتم دەزانن، ھا؟ بەلام باز پرس گويى نەدايە. مېتيا لە ناكاو وەرسووړا، لە سەر لاتەنىشت سوارى كورسىيەكە بوو و دەستى راوہشاندا.

- ئاوا لىمدا! ئاوا كوشتم! ئىتر چىتان دەوى؟

- سپاست دەكەم. ئىستا دەكرى بفەرمووى بۆ بازتدا خواری، مەبەستت چى بوو، دەتويست چبەكى؟

- سپاس بۆ كردهوہتان!... بازمدا تاكوو بزائم ئەو كەسەى لىمداوہ چاوى لى بکەم... خوشم نازائم بۆچى!

- سەرەراى ئەو ھەموو دلەخورپە و ھەلاتن و خۆدەرباز كردنە؟

- بەلى، سەرەراى ئەوہى دلەخورپەم پىكەوتبوو و دەمويست خۆم دەرباز كەم.

- دەتويست يارمەتى بەدى؟

- يارمەتى؟ بەلى، پىموا دەمويست يارمەتى بەدم... لەبىرم نىيە.

- لەبىرت نىيە؟ كەوايە خوشت نەتدەزانى چدەكەى؟

- نا، وانىيە. ھەموو شتىكم لەبىرە - بە وردى. بازمدا خواری تاكو چاوى لى بکەم و دەموچاويم بە دەسرەكەم بۆ سېرى.

- دەسرەكەتم ديوە. بە ھىوا بووى و ھەوشى بىنييەوہ؟

- خۆ دكتور نىم. نەمدەزانى چبەكەم. ھەلاتم و پىموابوو كوشتووہ. ئىستاش ئەوہ دەفەرموون و ھەوش ھاتۆتەوہ.

دادوہر گوتى: «زۆرچاكە. سپاست دەكەم. ھەر ئەوہم دەويست. تىكايە درىژە بە قسەكانت بدە.»

مخابن! مېتيا بە زەينى نەگەيشت، ئەگەرچى وەبىرى ھاتەوہ، كە پىيان بللى لەبەر دلستۆزى بازى داوہتە خواری و بە سەر كابراى برىندارەوہ راوہستاوہ و چەند وشەى داخاويشى بە دەمدا ھاتووہ: «پىرەپىياو، بە رىوى دەرچووى - چار نىيە، دەبى ھەروا لە جىي خۆت رەھىل بى.» دادوہر تەنيا بە ئاكامىك گەيشت. ئەويش ئەوہ بوو «لەو ساتەدا بەو ترس و دلەخورپەيەوہ تەنيا لەبەر ئەوہ بازى داوہتە خواری بۆ ئەوہى دلنيا بى» «تەنيا» شايدەى تاوانەكەى مردووہ يان نا، بەو پىيە بۆمان دەرەكەوى ئەو مرۆفكىكى خوين سارد و خاوەن برىار و داھاتوو بىنە و لە كاتىكى ئاوا ناسكدا مېشكى كارى كردووہ... و ھتد. دادوہر كەيفى ساز بوو: «چاك بوو بەو "پرسىارە بىبايەخانە" ھانمدا و ئەو كورە توورە و تۆسنەم وا لىكرد ئەوہى نەشى دەوىويست بىدركىنى، دركاندى.»

مېتيا بە دللىكى خەمبارەوہ درىژەى بە قسەكانىدا: بەلام ئەمجارەيان نىكولاي پارفنوويچ ھەر خىرا پاشقولى قسەكانىدا.

- چۆن بوو بە دەستوپلى خويناووى و ھەروەك دەلەين بە دەموچاوى خويناوويشەوہ ھەلاتى بۆلاى فىنيا؟

- مېتيا وەلامى دايەوہ: «ئاخر لەو كاتەدا (خوينەكەم ھەر نەدىبوو، نەمدەزانى دەست و چروچاوم خويناوويە.»

دادوهر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد و دادوهر گوتی: زور ئاساییه. هیندی جار پیش دی.»

میتیا له نا کاو به نیشانهی رهزایهت گوتی: «وايه هر نه زمانیبوو. جه نابی دادوهر به راستی ههق به تویه.» دواي ئه وه هاتنه سهه باسی بریاره کتوپره که میتیا، یانی «ریگا چولگردن» و بهر نه گرتن به به خته وه ریی ئه وان. به لام نه یوانی بریار بدا و وهک پیشوو درگای دلی بکاته وه و باسی «شاژنی رۆحی» بو ئه وان بکا. باسکردنی گرووشنکا له هه مبهه ئه و پیاوه پیشوو دریزانه دا که «لیی بووبونه قیلی که وای سپی» زور ناخوش بوو. ههه بویه وه لامی پرسیاره په یتا په یتا کانی به کورتی و پچرپچر ده دانه وه:

- به لی، بریارمدا خوم بکوژم. ئیت چی مابوو که بمهه وئ له بهر خاتری ئه و زیندوو بم؟ ئه م پرسیاره خوی له میشکم هالاندبوو، ئاشقی یه که می گه راوه ته وه و هه قیش به وه. ئه گه رچی زوری ناپیاوی له گه ل کردبوو، به لام دواي پینج سال به په له گه را بووه تا کو ئه شقی خوی پیشکesh بکا و به زه ماوند کردن له گه لیا خراپه کانی پیشووی قه ره بوو بکاته وه... ههه بویه پیمو بوو هه موو شتیک بو من کو تایی هاتوو... و شووره یی و ئابروو چوون و ئه و خوینه - خوینی گریگوری... به دوومه وه یه و ئیت له دنیا دا هیه چ هیوا و دلخوشییه کم نه مابوو. بویه چووم ده مانچه کانم له بارمته ده ره یئا تا کو پریانکه م و سبه ینی گولله یه ک له میشکی سهه ری خوم بدهم.

- شهوی پیشووشی به زموره زمیکی گه رموگور ساز که ی؟

«به لی، شهوی پیش ئه ویش به زموره زمیکی باش. ئاغایان، له بهر ئه و بیر و ئاکاره تان مررم! یاللا زووکهن و ته و او یکه ن. ده مویست له شوینتیکی نزیک ئیره، له ولای ئاوا ییه وه، خوم بکوژم. واشم بریار دابوو سههات پینجی به یانی ئه و کاره بکه م. یادداشتیکم نابووه گیرفانمه وه. ئه و پسوله یه شم له مالی پیرخوتین نووسی، کاتییک ده مانچه کانم پر ده کرد. ئه مه ش نامه که. ها، بیخویننه وه!» میتیا به له بزیک پر سووکایه تی گوتی: «با ئه وه شتان پیلیم بو

ئیه وه نه نووسیوه.» نامه که ی له گیرفانی جلیسقه که ی دره هینا و له سهه میزه که داینا.

- ئیه ته نانه ت له مالی پیرخوتین له بیرتان نه بوو ده ستان بشون؟ ترسی ئه وه ت نه بوو شکت تییکه ن؟

- شکی چی؟ شک بی یان ههه شتیکی دیکه، من له و کاته دا گویم له و شتانه نه بوو. ده بوو هه رچونیکه به چوارنال خوم بگه یه نمه ئیره و سههات پینج به گولله له خوم دهم، ئیه فریا نه ده که وتن ده ستم بگرن. ئه گه ره بهه ئه و کاره ساته نه بوایه که به سهه باوکم هاتوو، خه بهرتان نه ده زانی و خوتان نه ده گه یانده ئیره. ئاخ، کاری شه یتان بووه. شه یتان باوکمی کوشتوو، ئیه وه ههه ده بی شه یتان پی گوتیبتن بویه ئاوا زوو زانیتان. چون توانیتان ئاوا خوتان بگه یه ننه ئیره؟ به راستی جی سهه رسوورمانه. وهک موویان لی هه لپرووزاندیبتن وایه!

- ئاغای پیرخوتین ئاگاداری کردین، ده یگوت کاتییک چووی بو مالی که ی پاره ت به ده سته وه بووه... به ده سته خویناوییه که ته وه... بریکی زور پاره... چه که یه ک گه لای سهه ر بولی، وروپرکه که شی دیتوویه به ده سته وه. - ئاغایان، راست وایه. له بیرمه هه روا بوو.

نیکولای پارفنوویچ به ئه ده بیکی زوره وه گوتی: «ئییستا، پرسیاریکی چکوله م هه یه. ده کری پیمان بللی ئه و هه موو پاره یه ت یه کجی له کوئ وه گیر که وت؟ وهک دیاره و بومان ده رکه وتوو، حیسابی کاتیشمان له ده ست دایه. وادیاره له مالی خوت نه بووی؟»

دادوهر به پرسینی ئه و پرسیاره روون و راشکاوانه یه، نیوچاوانی تیکننا، به لام قسه که ی به نیکولای پارفنوویچ نه بری.

میتیا که ویده چوو ته و او هیور بوویته وه، به لام چاوی له به ریپی خوی بریبوو، وه لامی دایه وه: «نا، نه چومه وه بو مالی.»

نیکولای پارفنوویچ، که زور وریایانه ده یویست رچه که بشکینی و بجیته سهه ر بابه ته که، له دریزه ی ته کانیدا گوتی: «که وایه ئیزن بهه رموون

پرسیاره کهم دووپات کهمه وه. ئه وه موو پارهیته له کوئی وه دهست هینا؟ وهک خوشت دانی پیاده نیی سه عات پینجی ئه وه روژه...»

میتیا به توورهی قسه کهی پی بری: «پیوستم به ده رۆبل بوو، ده مانچه کانم له لای پیرخوتین به بارمه دانا و دواى ئه وه چوم بۆلای مادام خوخلاکوف، تاكو سى هه زار رۆبلی لى قهرز کهم. به لام نهیدامی و... به لى ئاغانان زۆرم پیوستی به وه پارهیته بوو و له ناکاو خودا گه یاندی، ها؟ به ریزان ئیستا ههردووکتان ترسی ئه وه تان ههیه «ئه گه ر پیمان نه لى ئه وه پارهیته له کوئی هیناوه، چیکهین؟» که هه رواشه. ئاغانان پیتان نالیم. چاکی بوچوون. قه تیش نایزان، دلنیا بن.» میتیا هه وه شهیه کیشی به شیوهیه کی قایم و لى براوانه ده رده بری. ههردوو باز پرسه که ماوهیه ک بیدهنگ بوون.

نیکۆلای پارفنوویچ، به نه رمی و ئه ده به وه گوتی: «ئه وه بزانه ئاغانی کارامازوف، بو ئیمه گرینگیه کی زۆری ههیه و ده مانه وئ بزانی.» - تیده گه م. به لام سه ره رای ئه وه ش پیتان نالیم.

دادوهریش هه لیدایه، به لام دیسان وه بیرى هاته وه که زیندانی ئازاده ئه وه پرسیارانه ی لیده کرئ، ئه گه ر به قازانجی نه بئ، ده توانی وه لامنه داته وه. به لام له وانه یه به وه بیدهنگ بوون و لاری رویشتنه زیان به خوئی بگه یه نی. به تاییه ت پرسیاریکی ئاوا گرینگ...

میتیا دیسان په ریه نیو قسه کانه وه: «گرینگى و مرینگى دامه نین! ئه م قوریا ته م پیشتیش بیستوه. خوم ده زانم زور گرینگه و خالیکی بنه ره تیشه، به لام سه ره رای ئه وه ش نالیم.»

نیکۆلای پارفنوویچ به توورهی گوتی: «به ئیمه چی! خو گرفتی ئیمه نییه، گرفتی خوته. وادیاره به زه رده ی خو ت ده جو لئیه ته وه.»

«بروانن به ریزان، با گالته و گه پ وه لانیین» - میتیا سه ری هه لئنا و به توورهی چاوی تییرین - «هه ر له سه ره تاوه له دل می دابوو لیره دا به بن به ست ده گه یه ن. به لام له سه ره تا دا که ده ستم کرد به دان پیا نان، هیشتا دوور و ته مومژاوی بوو، منیش هینده ساویله که بووم، خیرا که ولی دل م

کرده وه «پیمو ابو و متمانه یه کی دوولایه نه له نیوانماندایه». ئیستا تیگه یستم که متمانه یه کی ئاوا له گوژیدا هه ر نییه. چونکه له وه پهروه نده یه مند، بمانه وئ و نه مانه وئ، تووشی ئه وه کوسپه نه گبه تییه هه ر ده بین. ئه وه ئیستاش تووشی بووین! ئیتر مه حاله و گه شتوینه کو تایی! به لام سه رکونه تان ناکه م. باوه ر به تاقه قسه یه کم ناکه ن. زور باش ده زانم باوه رم پیتا که ن.» میتیا کر و کپ سه ری داخست.

- بئ ئه وه ی ده ست له وه بریاره ت هه لگرئ سه باره ت به خالی سه ره کی، له گه ل ئه وه شدا ناتوانی به کورتی ئاماژه یه کی کورتی پییکه ی که سه باره ت به ویسته ده روونیه کانت که زوریش به هیزن و له شوینیکی مه ترسی داردا ده بنه هوی ئه وه ی خو له وه لامدانه وه ببویری؟

میتیا به شیوه یه کی خه م بارانه و تا راده یه ک خه ون ئاسایی بزهی هاتی: - ئاغانان من زور له وه رو ح سوو کترم که بیرى لیده که نه وه. هوی «بوچییه» که شتان پیده لیم و ئه و ئاماژه یه به ئیوه ده که م. ئه گه رچی شیاویشی نین. به ریزان باسی ئه وه ناکه م، چونکه ده بیته په له یه ک له سه ر شه رافه تم. وه لامی ئه وه پرسیاره ی که پارهیته کی ئاوا زۆرم له کوئی بوو، شووره یه کی زور گه وره تر له کوشتن و تالانی باوکه م. هه لبه ت ئه گه ر ئه وه کاره کاری من بوایه. هه ر به وه هوی وه ناتوانم پیتان بلیم. له ترسی ئابرووچوون ناتوانم. به ریزان چده که ن، ده تانه وئ ئه مه ش یادداشت بکه ن؟

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «به لى، تومارى ده که یه ن.» «ئیه نابی ئه و خاله ی پیوه ندیی به «ئابرووچوونه وه» هه یه، بینووسن. ئه وه شم له رووی رو ح سوو کییه وه پیگووتن. نه ده بوو پیتان بلیم. ئه وه م وه ک دیارییه ک پیشکه ش به ئیوه کرد، که چی خیرا به سه ریدا تیده په رن.» میتیا به رق و سوو کایه تییه وه له کو تاییدا گوتی:

«چش بینووسن - هه رچیتان پینخوشه بینووسن. لیتان ناترسم هیشتا ش ده توانم له هه مبه ر ئیوه دا سه ره بزانه را وه ستم.»

نیکۆلای پارفنوویچ بیئەوہی دل لە دل بەدا، پرسیی: «دەکرئ بنۆسی ئەو ئابرووچوون و ریسواییەمان پێبلی؟» دادوەر گرژ بوو.

نا، نا C'est fini (ئیتەر تەواو بوو)، خۆتان مەخەنە زەحمەتەوہ. بایەخی ئەوہی نییە دەستی خۆتان پێسکەن. تا ئیرەش لەرادەبەدەر خۆم رموودە کردوہ. ئیوہ شیایوی ئەوہ نین - نەک ھەر ئیوہ، ھێچکەس... ئاغایان، بەسی کەن. ئیتەر زمانم ناگەرئ.

ئەوہشی زۆر لیبراوانە گوت. نیکۆلای پارفنوویچ لەوہ زیاتر ئیسەرمی نەکرد، بەلام بە چاوی ئیپۆلیت کیریلوویچدا بۆی دەرکەوت ئەو ھیشتا ھیوابراو نەبووہ.

- دەتوانی لانیکەم پیمانبلئی کاتیک گەیشتیتە مالی پیرخۆتین چەندەت پارە بی بوو. - دەقیق چەند رۆبلیت بی بوو؟
- ناتوانم ئەوہتان پێبلیم.

- پیموایە لەلای ئاغای پیرخۆتین باسی وەرگرتنی سی ھەزار رۆبلیت لە مادام خۆخلاقوف کرد.

- رەنگە. بەسە ئیتەر ئاغایان. پیتاننا ئیم چەندەم پێبوو.
- ئەی دەکرئ بفرمووی ھاتی بۆ ئیرە و لە کاتی گەیشتنە ئیرە تا ئیستا چت کردوہ؟

- ئەوہش، دەتوانن لە خەلکانی ئیرە بپرسن. بەلام ئەگەر پیتان خۆش بی پیتاندە ئیم.

دەستیکرد بە قسە کردن، بەلام قسەکانی ئەو دووپات ناکەینەوہ. قسەکانی بە لەبزیکی وشک و روو ھەلمال دراوانە دەربری. باسی نەشەیی ئەشقەکەیی نەکرد. بەلام پێیگوتن کە دەست ھەلگرتن لە بریاری خۆکوشتنەکەیی بەھوی «بارودۆخی نوێوہ» وەلاناوہ. بەبێ ئەوہی باسی پالئەرەکانی و وردە کارییەکان بکا، دەستیکرد بە گێرانەوہ. دادوەرەکانیش دەستیان لە ئازاردانی ھەلگرت. دیاربوو لیرەدا بارودۆخەکە بە قازانجی خۆیان دەزانن.

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «بە ھەموو ئەوانە رادەگەین. کاتی لی پرسینەوہ لە شایەدەکان، کە لە حوزووری خۆتدا بەرپوہ دەچی، دیتتە سەر باسەکە. ئیستاش ئین بفرموو، داوات لیبکەم، ھەرچی پارەت پێیە لە سەر مێزەکە داینی. تکایە تەواوی پارەکانت لە سەر مێزەکە دانئ.»

- پارە؟ بە سەر چاو. تیدەگەم کە ئەو کارە زەرورییە. لە راستیدا پێشم سەیرە بۆ پێشتر ئەو داوایەتان نەکرد. خۆ نەمدەتوانی لە دەستتان دەر باز بچ. لە شوینیک دانیشتووم چاوتان بەسەر مەوہیە. بەلام ئەمەش پارەکەم - بیبێرن - ھانی. پیموایە ھەموو ھەر ئەوہیە.

گیرفانی ھەلئەکاند و ئەوہی پارەیی تیدا بوو لە سەر مێزەکە داینا؛ تەنانەت قەرە پوولەکانیشی کە دوو دراوی بیست کۆپکی بوو لە گیرفانی ھیلەگەکەیی دەرھینا. پارەکەیان بژارد، ھەشت سەد و سی وشەش رۆبلی و چل کۆپک بوو. باز پرس پرسیی: «ھەمووی ھەر ئەوہیە؟»
- بەلی.

- ھەر ئیستا لە کاتی لی پرسینەوہ کە دا گوتت سی سەد رۆبلیت لە فرۆشگەیی پلاتینکۆف خەرج کردوہ. دە رۆبلیت داوہ بە پیرخۆتین و بیست رۆبلیت بە عارەبانەچی. لیرەش دووسەد رۆبلیت بە قومار دۆراندوہ، کەواہی...

نیکۆلای پارفنوویچ ھەمووی لیکدایەوہ، میتیا لەگەلی حساب کرد. تەواوی پارەکانیان زیدە کرد و ھینایانە حساب. نیکۆلای پارفنوویچ بەپەلە ھەمووی لیکدایەوہ.

- بەم ھەشت سەد رۆبلیی پێشووەوہ، نزیکەیی ھەزار و پینج سەد رۆبلیت بی بووہ؟

میتیا بە توندی گوتی: «پیموایە.»

- ئەی بۆچی ھەموو دەلین لەوہ زیاترت پێبووہ؟

- لەخۆرا قسە دەکەن.

- خۆشت ھەروات گوت.

- ئەرئ قسەییەکی وام کرد.

دادوهر میتیا غافلگیر ده کا

ئەو ھەم بە دواى ئەم ماجەرایەدا ھات. بۆ میتیا چاوەرەوان نەکراو و سەر سوور ھینەر بوو. ھېچکات و تەنانەت دەقیقە یەك بەر لە ھەوش پێنى وانەبوو ھېچکەس بتوانى ئاواى لەگەل بجوولیتەو. ھەلسوو کەوتىكى ئاوا لەگەل میتیا کارامازوف بکا. لە ھەوش خراپتر ئەو ھەبوو، زۆر کارىكى پڕ لە سووکایەتى بوو، لەلای ئەوانیش ھەو شتىكى "فیزەون و سووکایەتى ئامیز". بۆ داكەندى كۆتە نوقلیەكەى گوئی لیتەبوو، بەلام داوايان لیکرد زیاتر پروت بیتەو. داوايان لیتەکرد، بەلكو «فەرمان» یان پێدا، بە تەواوى لەو بابەتە بگا. بەلام سەرەرای رِق و قۆرەدەماخى، بەبى ئەو ھەمى زمانى بگەرئ رینیکرد لەگەل یاندا. چەند لادىی لەگەل دادوهرەکان چوون و لەم دیوى پەردەكە راوستان. میتیا لە دلى خۆیدا گوتى: «رەنگە بۆ ئەو ھەمى، ئەگەر ھاتو خەيالى خۆبادان و دەست کردنەو ھەم بوو. یان رەنگە ھۆیکى دیکەى ھەبى. ئامادە و حازر بە دەست بن.»

بە توندى پرسىی: «دەى، کراسەكەشم داكەنم؟» بەلام نیکۆلای پارفتوویچ ۋەلامى نەدایەو. لەگەل دادوهر بە وردى خەرىكى پشکنى پانتۆل و جلو بەرگەکانى بوون؛ دیار بوو ھەردوو کیشیان زۆر تامەزۆن بۆ ئەو پشکنى ۋ بەدلى دەگەرین. میتیا بە زەینیدا ھات: «حورمەت ھەر نازانن چىیە، سەرەتاییتىرین رەوشتى ئەدەب لە بەرچاوا ناگرن.»

ھەروا بە رِق و توورەبى گوتى: «بۆ جارى دوو ھەم لیتان دەپرسم. دەبى کراسەكەشم داكەنم یان نا؟»

نیکۆلای پارفتوویچ گوتى: «خۆت شلوئ مەكە. پیتدەلین چبکەى.» شىو ھى قسەکردنەكەى فەرمان پیدەرانە بوو، یان میتیا وای ھەست پیدەکرد.

. ھەموو ئەوانە لەگەل قسەى كەسانىكى دیکە كە ھىشتا لىپرسینەو ھیان بۆ نەکراو، ھەلدەسەنگینن. سەبارەت بە پارەكە نىگەرەن مەبە. لە كۆتاییدا... ئەو پارە ھى پیت داوین ئەگەر بۆمان روون بیتەو كە مافى خۆتە، بەبى كەم و زیاد دەتدەینەو.

نیکۆلای پارفتوویچ لە پڕ ھەستایە سەرپى، لىپراوانە بە میتیاى كوت: كە ئەرك و بەرپرسىەتى خستوو یەتە ئەستوى كە پشکنىكى وردى تەواوى جلو بەرگ و شتەکانى دیکە... بکا.

. بە سەر چاوا، بەرپزان. ئەگەر پیتان خۆشبى، گیرفانەکانم ھەلدەتەكینم. خیراش دەستیکرد بە دەرکیشانى گیرفانەکانى و بەرى گیرفانەکانى ۋەك توورەكە بە زاركەكە یاندا شوپ کردەو.

. زەحمەت نەبى دەبى جەكەنىشت داكەنى.

. چى؟ پروت بەمەو! لەبەر ئەو ئاكارەتان مرم. شتى وا نابى، ھەر ئاوا بمپشکنن! ناتوانن؟

. دىمىترى فیدووروویچ، مەحالە. دەبى جەكەنت داكەنى.

میتیا بە حالەتىكى خەمبارانەو، خوى بە دەستەو دا: «ھەرچۆنىكتان پىخۆشە. بەلام تكاتان لیدەكەم لیرە نا، لە پشت پەردەكە. كى جەكەنم دەپشکنن؟»

. بەلى لە پشت پەردەكە، خۆ لیرە نابى.

نیکۆلای پارفتوویچ، بە نیشانەى رەزایەت سەرى دانەواند. دەموچاوە وردیلەكەى و یقار و قورساخىیەكى سەبرى بەخۆو گرتبوو.

له وکاته دا دادوهره کان، به سرته دهستانکرد به ته گبیر و را. کۆته که ی به تاییهت دیوی ناوه وهی له لای چه په ی په له ی خوینی پیوه وشکه لاتبوو. پانتۆله که شی لکه ی خوینی پیوه بوو. له گه ل ئه وه شدا، نیکۆلای پارفنوویچ له حوزووری شاهیدانی گوندنشیندا، دهستی به یه خه و سه رقۆل و پیسیری کۆت و پانتۆله که یدا گبیرا. وادیار بوو له شتیک ده گه ری. - له پاره ده گه ری حه تمه ن. ته نانه ت شک و گومانی خۆی له میتیا نه شارده وه، که میتیا له دهستی دی پاره که له ناوه وه به جله کانیدا بدووری. میتیا له بن لیوه وه گوتی: «له گه ل من وهک ئه فسه ریگ هه ل سوو که وت ناکه ن، به لکو ده لئی دزیان گرتووه.» ئه وان بیرو پای خۆیان راشکاوانه و به شیوه یه کی سه رسوور هینه ر ئالوگۆر کرد. بۆ وینه میرزا بنووس که ئه ویش له پشت په رده که بوو، به ملاوبه ولادا ده خولاوه و گویی راگرتبوو. نیکۆلای پارفنوویچ شکی په پبیه سه ر کلاوه که ی و قامکیان به ئه ویشدا هینا.

میرزا بنووس گوتی: «خۆ گریدی بینکۆی بنووس تان له بیره. هاوینی رابردوو مووچه ی ته واوی کارمه نده کانی وهرگرت و گوتی کاتی مهستی هه موو پاره که ی ون کردووه. له کۆیشدا دۆزیانه وه؟ له درزی کلاوه که یدا. گه لا سه د رۆبلییه کانی لووله کردبوو و له دیوی ناوه وه به کلاوه که یدا دووریبوو.» ههر دوو باز پرسه که په روه نده ی گریدی بینکۆیان به جوانی له بیر بوو، هه ر بۆیه کلاوه که ی میتیا یان خسته لاره و بریاریاندا دواتر ته واوی جله کانی به وردی بشکنن.

نیکۆلای پارفنوویچ، که چاوی به سه ر قۆلی کراسه که ی میتیا که وت داینووش تاندووه به نیوه وه دا و خوین ره قیته ی داوه پیوه ی، له ناکاو گوراندی: «ببووره، ببووره جه نابی دیمیتری فیوډۆرۆویچ کارامازۆف، ئه مه چبیه، ئه م خوینه چبیه؟»

میتیا به توندی گوتی: «به لئ خوینه.»

- یانی، خوینی چبیه... ئه ی سه ر قۆله که ت بۆ به نیوه وه دا نووش تاندۆته وه؟

میتیا گوتی سه رقۆلی کاتیک سه روچاوی گریگۆریی سه ریوه له خوین هه لکشاهه، کاتیکیش له مالی پیرخۆتین دهستی شتووه، قۆلی کراسه که ی کردووه به ناوه وه دا.

- ده بی کراسه که شت دا که نی. وهک به لگه یه کی ئاشکرا، زۆریش گرینگه.

میتیا سوور هه لگه را و قه لس بوو. نه راندی:

- یانی ده فه رموون رووتو قووت راوه ستم؟

- دلئ خۆت نار ه حه ت مه که. جیبه جیبی ده که یین. تکایه گۆره وییه کانیش ت دا که نه.

میتیا چاوی بریقهی هات: «گالته ده که ن؟ هه ر به راستی پیویسته دایکه نم؟» نیکۆلای پارفنوویچ به رووگرژی گوتی: «له بارو دۆخیکی وادا نیم گالته بکه م.»

میتیا له بن لیوه وه منجاندی: «ده ی باشه، ئه گه ر گرینگه...» قوونی دا سه ر چرپاکه و گۆره وییه کانی دا که ند. ههستی به نار ه حه تیبیه کی زۆر کرد. هه موو جلوبه رگیان له به ردا بوو، ئه م رووت و قووت بوو. سه هیره کاتیک جله کانی داده که ند، له هه نته شی ئه واندا به جوړیک ههستی به تاوان ده کرد. هینده ی نه مابوو برۆا بکا له وان که متره و ئیستا هه قیانه رقیان لیبیی. له په ستا ده یگوت: «له شوینیک که هه موو رووت بن، پیاو هه ست به شه رمه زاری ناکا، به لام که که سیک رووت بی و هه موو پۆشته بن و ته ماشای بکه ن، زۆر ناخۆش و شووره ییه. له خه ون ده چی. هیندی جار له خه ونمدا دیتومه ئاوا تووشی شه رمه زاری بووم.» دا که نندی گۆره وی به لایه وه شووره یی بوو. گۆره وییه کانی زۆر پیس بوون. جله کانی ژیره وه شی هه روا، هه مووشیان چاویان لیده کرد. له وه ش خراپتر زۆری رق له لاقی خۆی بوو. هه میسه پیی وابوو قامکه که له ی لاقی زۆر قۆر و دزیوه. به تاییهت قامکه که له ی راسته ی که زۆر زل و پان و خوار و خپچ بوو، ده تگوت له تکه کۆلووه، هه موویان چاویان لیده کرد. ههستی به شه رمه زارییه کی له راده به در ده کرد، ئه وه نده ی دیکه رقی هه ستا و گرژ بوو.

- ئەگەر پیتان عەیب نىيە؛ پیتان خۇشە، چاۋ لە شۈيۈنكى دىكەشم بکەن!

- نا، جارئ پىۋىست ناکا.

میتیا بە حالەتیکى شىتانهۋە گوتى: «دەى، من دەبى ھەروا پروت و قووت پراۋەستم؟»

- بەلى، جارئ چارەيەكى ترمان نىيە. تىكايە تاۋىك لىرە دانىشە. دەتوانى لىفەيەك لە خۆت پىچى. منىش... سەرىك بەوانەدا رادەگەم.

ھەموو ئەو جلوبەرگانەي لە بەريان داکەندبوو، پيشان شايدەدەکانيان دا. راپورتى پشکين نووسرايەۋە و پاشان نىكۆلاي پارفنۋويچ رۆيشتە دەرى، بەدواي ئەودا جەلەکانيشيان برده دەرى. ئىپۋىلەت كىرلىۋويچيش چوۋە دەرى، لەگەل گوندنشىنەکان ماۋە، ھەموو بىدەنگ پراۋەستابوون و چاۋيان لە سەر ھەلنەدەگرت. لىفەكەي لە خۆي پىچا. ھەستى بە سەرما کرد و لاقە پروتەكەي لە لىفەكە ھاتبوۋە دەرى و نەيتوانى وا لىفەكە بە سەر خۆيدا بکيشى لاقى بەدەرۋە نەبى. پىيى وابوو نىكۆلاي پارفنۋويچ لەمىژە چۆتە دەرى و «ئىتر تاقەتى لىبراۋە.» میتيا لىۋى خۆي گەست و لە دلى خۆيدا گوتى: «پىيۋايە من تولەم. ئەو دادوۋەرە خويىن تالەش رۆيشتوۋە، بە چاۋى سووکايەتییەۋە تىي رۋانىوم، ئەم لەشە پروت و قووتەي من قىزى ھەلشۋاندوۋە.» لەگەل ئەۋەشدا، میتيا پىيى وابوو، جەلەکانى دەپشکنن و بۆي دىننەۋە. بەلام کاتىك دىتى نىكۆلاي پارفنۋويچ ھاتەۋە و چەن كەسى گوندنشىن بە دوايدا ھاتن و جلوبەرگى دىكەيان بۆ ھىنا، رقى ھەستا.

نىكۆلاي پارفنۋويچ، كە بە ھۆي سەرکەوتنى لە كارەكەيدا شاد و رازى دياربوو، بە سەرساردى گوتى: «ئەم جلاڭنە لەبەرکە. مالى ئاغاي گالگانوف ئاۋەدان بى، باش بوو ئەم جەلە زىادىيانەي پىيۋو. ئەم كراسە خاۋىنەش ھەر لە جانتاكەيدا بوو. گۆرەۋى و جەلەکانى ژىرەۋەت لەبەرکەۋە.»

میتيا، بە توورپەيى و ھەرپەشەۋە گوتى: «جلى كەسى تر لەبەر ناکەم! جەلەکانى خۆم بۆ بىننەۋە!»

- نابى، جلى خۆت ھەر باسى مەكە!»

- جەلەکانى خۆم پىدەنەۋە. من قەت ئەم جەلە پىسانەي گالگانوف لەبەر

ناكەم.

زۆرى خاياند تا توانىيان رازىيەكەن. بەلام ھەرچۆنىك بوو توانىيان ئارامى بکەنەۋە. پىيان گوت چۈنكە جەلەکانى خويىناۋىيە دەبى بخرىتە سەر دەۋسىەكە و ئەوان «تەنانەت ھەقيان نىيە جەلەکانى پىدەنەۋە... چۈنكە پىۋىستە بۆ ئاکامى پەروەندەكە.» میتيا ئاخىرى لە مەبەستەكەيان گەيشت. بە بىدەنگى و پەلەپەل جەلەکانى لەبەر کرد. کاتىك خەرىكى لەبەر کردنى جەلەکان بوو بۆي دەرکەوت لە جەلە كۆنەکانى خۆي چاكتەر. بەلام «ئەم گۆرپىنى قەلەفەتە» ي خۆي بەدل نەبوو. جگە لەۋەش «زۆر تەنگ» بوون بە بەرى. «دەبى ۋەك ھەنەكچى خۆم بکەمە عەلامەت... ئەۋىش بۆ سەرگەرمى ئىۋە!»

دىسان پىيان گوت كە زۆرى لە سەر نەپرا و جەلەکان عەبىيان نىيە، گالگانوف تۆزى كەلەگەتتر و رەنگە پانتۆلەكەي نەختى درىژ بى. بەلام شانى كۆتەكە لە راستىدا زۆر تەنگ بوو.

میتيا بۆلاندى: «لە دەۋرى ئەو كارە جوانانەتان گەپىم! دوگمەکانى دەبى بە زۆرى داخەم، ناگاتەۋە. تىكايە لە لايەن مەۋە عەرزى گالگانوف بکەن من داۋاي جلوبەرگم لىنەكردوۋە، لە من ناۋەشىتەۋە ۋەك ھەنەكچىيان جلوبەرگم پىلەبەرکەن.»

نىكۆلاي پارفنۋويچ منجاندى: «لەۋ مەبەستە بە تەۋاۋى ھالىيە و زۆرىش بۆت بەداخەۋەيە... لەبەر جەلەکانى بەداخەۋە نىيە، لەبەر ئەم بەسەرھات و ماجەرايە بۆت پەرۋشە.»

- چاۋى دەرى! دەي ئىستا بچم بۆ كۆي؟ دەبى ھەر لىرە ئاۋا دانىشم؟ داۋايان لىكرد بچى بۆ «ۋەتاغىكى دىكە». ئەۋىش لە ناخەۋە رقى ھەلپەدەچۆقاند و نەيدەۋىست ھەر چاۋىش لە دەۋرۋەرييەکانى بكا. سەرى داخست و رۆيى بۆ ۋەتاغەكەي دىكە. بە لىباسى كەسىكى دىكەۋە ھەستى بە شەرمەزارى دەکرد. لەبەر چاۋى گوندنشىنەکان و بەتاييەت لەبەر چاۋى تريفون بۆرىسىچ، خۆي بە ئابروۋچوۋ دەزانى. چۈنكە تريفون بۆرىسىچ لە

سووچی دەرگاگه وه سهریکی کیشا و له پیر ون بووه. میتیا له دلی خویدا گوتی: «هاتووه به جلی قه شمه ریبه وه بمینی.» له سهر کورسیله که ی پیشوو دانیشته. ههستی به سووکوچرووکییه کی له پاده به دهر ده کرد، ده تگوت شیته بووه. وه ددانه چیره که وتبوو، پروویکرده دادوهر و گوتی: «دهی ئه مجار چده که ن؟» ده تانه وهی فه لاقه م که ن؟ جگه له وه چیی تر ماوه؟» چاوی له نیکولای پارفنوویچ نه ده کرد، ده تگوت چاوی به راییی نادا بیینی. «به وردی چاوی له گوره وییه کانی کرد و ئه مدیوه دیوی کردن بو ئه وهی هه موو بیینی چهنده بیسه - پیاویکه ی هیچو پوچ!»

نیکولای پارفنوویچ، وهک ئه وهی وه لایمی میتیا بداته وه، گوتی: «چاکه، ئیستا ده بی ده سته کین به لی پرسینه وه له شایه ده کان.»

دادوهر ده تگوت له بییری بابه تیکدایه، به شیوه یه کی بیرمه ندانه گوتی: «به لی.»

نیکولای پارفنوویچ له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «دیمیتری فیودورویچ، ئیمه به قازانجی تو ئه وهی له ده ستمان هاتووه کردوومانه، به لام چونکه له بهر قوره ده ماخی و قرخه مه رزی ناته وهی پیمانلبی ئه و پاره یه ت له کوپوه هیناوه، ئیستا ئیمه ناچارین...»

میتیا، ده تگوت له گومی بیرکردنه وه دا نوقمبووه و له پیر سهری دهرهیناوه، په ریبه نیو قسه کانی: «نقیمی ئه و ئه نگوستیله ی تو چییه؟ ئاماژه ی به یه کی له ئه نگوستیله کانی نیکولای پارفنوویچ کرد.

نیکولای پارفنوویچ به سهر سوورمانه وه گوتی: «ئه نگوستیله؟» میتیا وهک مندالیکی رق کردوو، پیی چه قاند: «ئهری، ئه وه یان... ئه وهی قامکی نیوه راست، ده لی ماست و دوشاوه، به راستی نقیمیکی جوانه!»

نیکولای پارفنوویچ به پیکه نینه وه گوتی: «زه به رجه دی دوودییه. ده ته وی چاوی لیکه ی؟ ئیستا دایده که نم...»

میتیا، که له ناکاو له بیر کردنه وه هاتبوووه دهری، رقی له خوی ههستا و گوراندی: «نا، دایمه که نه... دایمه که نه... پیویست ناکا... به زیاد نه بی... ئاغایان،

دلتنان پیسکردوو! پیتان وایه ئه گهر باوکم کوشتی، لیتانی ده شارمه وه، درۆده که م و خۆم ده شارمه وه؟ دلنیا بن ئه گهر بمکوشتبايه حاشام لینه ده کرد. نا، ئه وه رهوشتی دیمیتری کارامازوف نییه، له ده ستم نایه، ئه گهر تاوانبار بوايه م، سویندتان بو ده خۆم، چاوه پروانی هانتی ئیوه نه ده بووم، یان چاوه پروانی هه لاتنی خۆر. ههروهک سه ره تا. پریارمدابوو، به لکو بهر له وهش، بی ئه وهی چاوه پروانی کازیوه بم، خۆم ده کوشته! سه باره ت به خۆم لیم پروونه و زۆر باش ده زانم. له ماوه ی بیست سالدا به ئه ندازه ی ئه م شه وه نه گبه تییه فیر نه بووم، زۆر شتم هاته ده ست!... ئه گهر له راستیدا قاتلی باوکم بوايه م، له م شه وه دا و له م کاته دا، چون ئاوا له گه ل ئیوه داده نیشتم؟ ئاوا قسه مده کرد و ئه وه هه لسوکه وتم ده بوو، ئاوام له ئیوه و له دنیا دهر پروانی! من شه وی ئه مشه و له تاوی ئه وهی نه کا گریگوریم کوشتی عه جمانم نه بوو. نهک له ترسانا. نهک له ترسی سزای ئیوه! له ترسی ریسوایی! ئیستاش ده تانه وهی له گه ل ئیوهی قه شمه ری، که وهکو جرحه کویره هیچ نابین و باوه به هیچ ناکه ن، راست و ره وان بدویم؟ کاریکی دزیوی دیکه بکه م، ریسواییه کی دیکه، بو ئه وهی بیته هوی رزگاریم له تومه ته کانتان؟ نا، رویشتن بو سیبریا زۆر به باشتر ده زانم! ئه و که سه ی دهرگای وه تاغه که ی باوکی کردۆته وه، هه ر ئه و له و دهرگایه وه چۆته ژووری و کوشتوویه تی و تالانی کردوووه. ئه و که سه کئییه؟ - خه ریکم گوشار بو میشکم دینم، به لام تیناگه م کی بووه. به لام ده توانم پیتان بلیم کاری دیمیتری کارامازوف نییه و له وهش زیاتر هیچ قسه یه کم نییه پیتانی بلیم، هه ر ئه وهنده و ته واو، ئیتر ده ستم له کۆل که نه وه... شاربه دهرم که ن، سزامبدن، به لام ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دن. ئیتر زمانم ناگه ری. شایه ده کانتان بانگ که ن!»

میتیا ئه م دهرده دلله له ناکاوه ی وه ها به زماندا هات که ده تگوت پریاریداوه له مه به دواوه مه تق نه کا. دادوهر چاوی له سهر هه لئه ده گرت، ته نیا کاتیکی که میتیا دهستی له قسه کردن هه لگرت، به قه لافه تیکی جیددی و ئارامه وه، وهک ئه وهی قسه یه کی زۆر ئاسایی کردی، هه لیدایه:

- سه بارهت به کرانه وهی ئەو دەرگایه ی ئیستا باستکرد، چاکتر وایه شایه دییه کی زۆر باش که بۆتۆش و بۆ ئیمهش گرینگایه تییه کی زۆری ههیه و گریگۆری، ئەو پیره پیاوه ی بریندارتکرد، ئەم شایه دییه ی داوه، دهبی پیتانی راگهیه نین، ئەو دوا ی چاک بوون و وههۆش هاتنه وه، له وهلامی پرسپاری ئیمه دا به شیوهیه کی روون و ناشکرا گوتی دوا ی ئەوه ی دیته سهر پلکانه کان، له نیو باخه که دا گوئی له دهنگه دهنگیک دهبی. بریار دها به و دەرگا چکۆله دا که ئاوه لا بووه، بچیته نیو باخه که وه، بۆی دهرده که وئ ئیوه، ههر وهک خۆشت دانت پینا، له تاریکایی لای ئەو پهنجیره وه که چاوت به باوکت کهوت، خهریکی ههلاتنی و ئەویش، یانی گریگۆری، سهرنجی لای چهپ دها، که دهبینی پهنجیره که کراوه ته وه، ههر له و کاته دا دهبینی که له مه ودایه کی نزیکتره وه، دەرگای وه تاغه که ی باوکت که به سهر باخه که وهیه له سهر رهقی پشتکراوه ته وه. ههر ئەو دەرگایه ی که جه نابت دهلیی له ته وواوی ئەو ماوه یه دا که له باخه که دا بووی پیوه دراوه. لیت ناشارمه وه که گریگۆری خۆی لیی روونه و شایه دی دها که له و درگایه وه چوو یه ته ژووری. ئەگه رچی، به چاوی خۆی نهیدیوه ئەو کاره بکه ی. چونکه له مه ودایه کی دوور له دەرگا که چاوی به تو ده که وئ که به ره و لای نه رده کان هه لیدی.

میتیا، له نیوه ی ئەو قسانه دا، له سهر کورسیله ی هه ستابوو ه پی. به شله ژانیکی شیتانه وه گوران دی: «قسه ی قۆره! درۆیه که به ریدا ده روا. ئیمکانی نییه ئەو دەرگایه ی به کراوه یی دیبی، من به چاوی خۆم دیم داخرابوو، درۆ دهکا!»

- به ئهرکی خۆم ده زانم پیتراگه یه نم که به ته وواوی له سهر قسه کانی خۆی پیداکری دهکا. له سه ری سووره و به قسه ی خۆی وهک رۆژ لیی روونه. چه ند جاریشمان لی پرسینه وه له گه لیا ئەجامدا وه، هه روا ده لی.

نیکۆلای پارفنوویچ به گه رموگۆری وته کانی دادوه ری سه لماند: «به لی وایه. چه ن جارمان لی پرسینه وه له گه لیا ئەجامدا وه.»

میتیا دیسان گوران دی: «درۆیه، درۆ! هه ولێکه بۆ ئابرووبردی من، ئەویش به گومانی شیتوپیتیک. خوینی له بهر رۆیوه، بریندار بووه، ئەقلی له سه ر خۆی نه ماوه و ورینه دهکا. چه تمه ن کاتیک تووشی ئەو گومانه بووه که خۆی... ورینه دهکا.»

- به لی، به لام ئەو دەرگا که ی دیوه کراوه ته وه، ئەویش نهک دوا ی بریندار بوونه که ی، به لکو بهر له وه، یانی کاتیک که دهچیته نیو باخه که وه.

میتیا به هه ناسه برکی گوتی: «به لام درۆیه! وانیه! رقی لیمه بۆیه دهیه وئ ئابرووم به ری... لیم روونه نهیدیوه... من له دەرگا که وه نه چومه ژووری.»
دادوه رووی له نیکۆلای پارفنوویچ کرد و فه رمانی پیتا:
- پیشانیده.

- ده ی ئەم پا که ته ت له بیره؟

نیکۆلای پارفنوویچ پا که تیکی گه وره و ئەستووری له سه ر میزه که دانا، که سی دانه له مۆره کانی هه روا ده ست نه خواردوو ما بووه. پا که ته خالی بو و سه ریکی هه لپچرا بوو.

- چه ت... چه تمه ن پا که ته که ی باوکه، پا که تیک که سی هه زار رۆبلی تیدا بوو... ئەگه ر له سه ری نووسرابی: «بۆ کۆتره که م»... ئەری - سی هه زار! تیده گه ن، سی هه زار، تیده گه ن؟

- هه لبه ت که تیده گه ن. به لام پاره که ی تیدا نه ما بوو. خالی بو و له سه ر عه زه که له پال چرپا که دا، له پشت په رده که که وتبوو.

میتیا چه ن ساتیک وا وشکبوو ده تگوت له کاره بات دا وه.

له ناکاو ئەوهنده ی هیزی تیدا بوو نه راندی: «ئاغایان کاری ئیسمیر دیا کوفه! ئەو باوکه ی کوشتوو و تالانی کردوو! هیچکه سی تر نه یده زانی باوکه ئەو پا که ته ی له کوئ شار دۆته وه. کاری ئیسمیر دیا کوفه، ئیستا روون بۆوه!»
- به لام تۆش شوینی پا که ته که ت ده زانی که له بن بالنجه که ی دایه.

«نا من خه بهری ئه وه م نه بووه. قه تیشم نه دیوه. ئه وه یه که م جار ه ده بیینم. له ئیسمیر دیاکۆفم بیستوووه... جگه له و هیچ که سی دیکه نهیده زانی پیره پیاو له کوئی شار دۆتوه، من نه مده زانی...» میتیا به جارێ که وتبووه هه ناسه برکێ.

- به لام ئیوه خۆتان پیتان گوتین که پا که ته که له ژیر بالنجه که ی باوکی رهحمه تیت دایه، که وایه خه بهرت بووه له کوئیه.

نیکۆلای پارفنوویچ سه لماندی و گوتی: «یادداشتی شمان کردوووه.»

«قۆریاته! ورینه یه! من نه مزانیوه له ژیر بالنجه که دایه. رهنگه له ژیر بالنجه که شیدا نه بوو بی... له خۆرا کوتوووه له ژیر بالنجه که ی دایه. ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ له وتان پرسیه وه پا که ته که له کوئیبوووه؟ ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ خالی سه ره کی ئه وه یه... من به هه له چووم و به زیانی خۆم درۆم کرد... به بی بیر کردنه وه پیمگوتن له ژیر بالنجه که دایه، ئیستاش ئیوه... ئه ری، ئیوه ده زانن پیاو چۆن قسه ی ناراست ده کا، بی ئه وه ی مه به ستیکی هه بی. هیچ که س جگه له ئیسمیر دیاکۆف ئاگاداری ئه و پا که ته نه بووه. ته نیا ئیسمیر دیاکۆف ئاگادار بووه و به س... ته نانه ت به منیشی نه گوت پا که ته که له کوئیه!» میتیا که په ی تا په ی تا قسه کانی دووپات ده کرده وه و جار له گه ل جار زیاتر توور ه ده بوو و هه لده چوو، وه ک شیت و هار نه راندی: «کار، کاری ئه وه، کاری خۆیه تی؛ شکی تیدا نییه، قاتل ئه وه، ئیستا ئیتر وه ک رۆژ روونا که. ده بی سه رنجی ئه و با به ته بدن و خیرا قۆلبه ستی که ن... حه تمن ئه و کاته کوشتوو یه تی که من خه ریک بووم هه لده هاتم و گریگۆری بیهۆش بووه، ئیستا روون بووه... عه لامه ته که ی داوه و باو کم ده رگا که ی بۆ کردۆته وه... چونکه جگه له ئه و هیچ که س ئه و عه لامه ته ی نه ده زانی و به بی ئه و عه لامه ته باو کم ده رگای له هیچ که س نه ده کرده وه...»

دادوهر هه روا خۆگرانه و به له سه رخۆیی قسه ی ده کرد و هه وای سه ره که وتن به وته کانیه وه دیار بوو: «به لام تۆ دیسان خه ریکی بارودۆخه که ت له بییر ده چیته وه، ئه ویش ئه وه یه ئه و کاته ی تۆ له وێ بووی، یانی ئه و کاته ی له نیو باخه که دا بووی ده رگا که کرایته وه، پیویست به عه لامه ت نه بووه...»

میتیا له ژیر لیوه وه منجان دی: «ده رگا، ده رگا»، ئیتر مه ته قی نه کرد و چاوی له دادوهر بری. له بهر ناچار ی سه ری به خوزدا گرت. هه موو بیده نگ بوون. ئه ویش، به وه په ری واق و پرمانه وه چاوی له بهر پیی خۆی بریبوو، به سه ر سوور پرمانه وه گوتی: «ئه ری، ده رگا!... ئه وه له کامووس ده چی! خودا غه زه بی لیگرتووم!»

دادوهر له درێژه ی قسه کانی دا قۆره ده ماخانه گوتی: «دیمیتری فیودۆرۆویچ، وه ره کلاوی خۆت بکه قازی. له لایه که وه به لگه ی ئه وه مان هه یه که ده رگا که کراوه ته وه و له و یوه هه لاتووی، راستیه که که تۆش و ئیمه شی تووشی په رۆشی کردوووه. له لایه کی دیکه شه وه ئه م راستی نه گوتن و قرخه مه رزی و خیشه سه ریه تان که نالین ئه و پاره یه ی که به ده ست ئیوه وه دیتوو یانه، ئه وه ش له کاتیکدا که چه ند سه عات به ر له وه به قسه ی خۆشت، بۆ ده رپۆبل ده مانچه کانت به بارمه داناه! به سه رنجدان به و راستیه، خۆت قازی به و قه زاوه ت بکه. ده بی ئیمه برۆا به چی بکه یین و پشت به چی بیه ستین؟ ئه و ته شه ر و توانجه شمان پیدامه ده که «مرۆفینکی وشک و قه شمه ری و لاپین»، چونکه باوه ر به قسه کانت ناکه یین که له دلته وه هه لده قوولی... تۆ ئه گه ر خۆت له جیی ئیمه بی چ ده که ی؟...»

میتیا به جارێ شه ل ژابوو. به رهنگی هه لیز پرکاوه وه هه لیدایه: «زۆر چا که! رازه که ی خۆمتان پیده لیم. پیتان ده لیم پاره که م له کوئ هیناوه!... ریسواییه که م ئاشکراده که م، با له مه به دواوه خۆم و ئیوه سه رکۆنه نه که م.»

نیکۆلای پارفنوویچ به شادییه کی ئاشکراو تا راده یه ک نه رمونیانه وه گوتی: «برۆا بکه، دیمیتری فیودۆرۆویچ، هه ر چه شنه دانپیانان و راستی گوتنیکی ئیوه له م کاته دا، دلنیا به دواتر، کاردانه وه یه کی باشی ده بی و به قازانجه ت. جگه له وه ش، له وان هه یه، له راستیدا...»

به لام دادوهر له ژیر میزه که وه لاقی له لاقی دا و ئه ویش قسه که ی خۆی خواردوه وه. له راستیدا میتیا ش قسه که ی ئه وی نه بیستبوو.

(۵)

له بېده نكيدا كوئ له پازى كه ورهى ميتيا ده كرن

ميتيا، هه روا به شله ژاوى گوتى: «به پريزان، دهمه وئ راست و پراوان دانى پياينيم: ئه و پارهيه هى خوم بوو.»

باز پرسه كان چاويان زه فكرده وه. چاوه پروانى ئه وه يان هه نه ده كرد. نيكولاى پارفنوويچ پچر پچر گوتى: «مه به ست چيه؟ ئه و يش له كاتيكدا كه سعات پينجى ئه و روزه، به قسه ي خوت...»

- به گوږى بابى سعات پينج و قسه ي خومه وه. ئيستا هيچ پيوه ندييه كى به وانه وه نييه! ئه و پارهيه هى خوم بوو، هى خوم، يانى خوم دزيبووم... يانى، نهك هى خوم بئ، به لكو خوم دزيبووم، هه زار و پينج سه د روجل بوو، هه مووشى له لاي خوم بوو، تا ئيستا...

- ئاخ له كوئيت هيتا؟

- له ملي خومم ده ركيشا، ئاغايان له م مله م... ئاليره دا بوو، له ملم كرد بوو، به په رويه كمدا دووريبوو، له ميژ بوو له ملم ده كرد، مانگيك ده بوو له ملدا بوو... به وپه رى شوورهيى و ريسواييه وه!

- ئه ي له كيت... رفانده وه؟

- مه به ستت ئه وه يه كه «دزيومه؟» پروون قسه كه ت ده ربړه. به لئ، به بړواى خوم دزيبووم، به لام ئه گه ر تو وات پي باشه، «رفاندم». به بړواى خوم دزيم. راستت ده وئ دويشه و دزيم.

- دويشه و؟ به لام گوتت مانگيك ده بئ... وه ده ستت هيتا وه؟...

- به لئ. به لام له باوكم نه دزى. له باوكم نا، دلى خوتان شلوئ مه كه ن. له باوكم نه دزى. به لكو له ئه و. ليمگه رين با راست و ره وان پيتانبليم. بړوا بكن

كوتنه كه ي زور دژواره. ده زانى چى، مانگيك له مه وه بهر كاترينا ئيوانا و يرخوفتوسوف، ده زگيرانى پيشووم، ناردي به دوامدا. ده يناسن؟
- به لئ، زور چاك.

- ده زانم ده يناسن. خانه دانه، خانه دانتر له هه موو خانه دانان. به لام له ميژه رقى له من هه لگرتووه، پي خوش نييه. بمبيني. له ميژه... هه قيشيه تى ليم جارز بئ!

نيكولاى پارفنوويچ به سه ر سوورمانه وه گوتى: «كاترينا ئيوانا!» دادوهريش چارى زيت كرده وه.

- ناوه كه ي به كه م مه گرن! منى هيچوپوچ خه ريكم پي ئه ويش تيوه دده م. به لئ، تيگه يشتووم ليم وه ره زه... له ميژه... هه ر له سه ره تاوه، ته نانه ت ئه و روزه عه سر له وه تاغه كه ي خومدا... به لام به سه، ئيتر به سه. ئيوه شياوى ئه وه نين بيزانن. هه ر پيوستيش نييه... ته نانه ت پيوسته بللم مانگيك له مه وه بهر ناردي به دوامدا و سئ هه زار روجل پيدام كه بو خوشكى و يه كيكي تر له خزمه كانى بنيرم بو موسكو. (ده تگوت خوى ناتوانى بينيرئ!) منيش... راست له و كاته نه خسه ي ژياندا بوو كه... من له راستيدا له و كاته دا دلم له داوى كه سيكى ديكه دا بوو، كه ئيستا له خوارئ دانيشتووه. مه به ستم گروه شنكايه. هه ر ئه و كاته گروه شنكام هيتا بو ئيره - ماکرويه - به دوو روجل نيوه ي ئه و سئ هه زار روجل نه گبه تيه م به با دا، به لام نيوه كه ي ديكه م له لاي خوم راگرت. به لئ، نيوه كه ي ديكه ي، ئه و هه زار و پينج سه د روجل هم وهك قه لاده له ملي خوم كرد، به لام دوينئ ده رمهينا و ده ستمكرد به خه ر جكردى. ئه وه ي ماوه ته وه، ئه و هه شت سه د روجل به كه به ده ست خوتانه وه يه، نيكولاى پارفنوويچ، له و هه زار و پينج سه د روجل به ي دوينئ پيمبوو، هه ر ئه وه نده ي ماوه.

- ببوره. شتى وا ده بئ؟ مانگيك له مه وه بهر ليره بووى، سئ هه زار روجل خه ر جكرد، نهك هه زار و پينج سه د روجل، هه موو ئه وه ده زانن.

- كئ ده زانى؟ كئ ئه و پارهيه ي بژارد؟ هيشتوومه كه سيك بيژيرئ؟

- ئاخىر خۇتان بە ھەموۋانت گوتتۇمۇ كە سى ھەزار رۇبلى تەۋات خەرج كىردۇمۇ.

- راست دەكەي، گوتم. ئەۋەم بە تەۋاۋى خەلكى شارى گوت. لە نىۋ خەلكىشدا بوۋ بە دەمگۇ. لىرەش لە ماكرۇيە، ھەموۋ پىناناۋوبو سى ھەزار رۇبل بوۋە. بەلام سى ھەزار رۇبلم خەرجنەكرد: ھەزار و پىنج سەد رۇبلم خەرجكرد و ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكەي دىكەم بە پەرۇيەكدا دوۋرى و لە ملىم كىرد. راستىيەكەي ئەۋەيە، ئاغايان. ئاۋا بوۋ كە دوينى ئەۋ پارەيەم و دەستە كەوت....

نىكۇلاي پارفونۇۋىچ سرتاندى: «ۋەك مۇجزە دەچى.»

دادوۋر گوتى: «ئىزن بەدە بېرسىم پىشتىر كەست لەۋ مەبەستە ئاگادار كىردۇتەۋە، مەبەستەم ئەۋ ھەزار و پىنج سەد رۇبلەيە كە لە مانگى پىشۋوۋە بوۋ مابۇۋە؟

- بە ھىچكەسەم نەگوت.

- سەيرە. مەبەستە ئەۋەيە بە ھىچكەست نەگوتۇۋە؟

- بەلى، بە ھىچ عىباد بەشەرىكم نەگوتۇۋە.

- لەبەر چ ھۆيەك بە كەست نەگوت؟ مەبەستە لەۋ رازدارىيە چى بوۋ؟ رۇۋنتر پىتېلىم: ئاخىرى رازەكەتان، كە خۇت گوتەنى زۇر «پىر شۋورەيىيە»، بە ئىمەت گوتۇۋە، ئەگەرچى لە راستىدا - يانى، ھەلبەت ۋەك گرېمانە - ئەم كارە يانى دىزىنى ئەۋ سى ھەزار رۇبلەيە كە ھى كەسىكى دىكەيە و ھەلبەت ئەۋىش بۇ ماۋەيەك، لانىكەم بە بروۋى من، كاتى چاۋ لە خوۋخەدى ئىۋە دەكەين، كارىكى زۇر نەترسانەيە و زۇرىش پىر شۋورەيى نىيە... تەننەت ئەگەر قەبوۋلى كەين مەبەستىكى لە رادەبەدەر ناخەزە، بەلام خۇ ناتوانىن بە تاۋانىكى گەۋرەيى بزانىن و پىمان ۋابى پاك ناپىتەۋە. كەسانىكى زۇر، لە ماۋەي مانگى رابردوۋدا، سەبارەت بەۋ سى ھەزار رۇبلەيە كاترىنا ئىۋانا كە خەرجكردۇۋە، بۇچوۋنى جۇراۋجۇرىان بوۋە، تەننەت خۇشم بىجگە لە دان پىپانەكەت، ئەۋ نەقلەم بىستۋوۋە... مىخايىل ماكارۇۋىچىش، بىستۋوۋەتەي.

ھەر بۇيە لە راستىدا نەقل نىيە، بەلكى بىنەشتە خۇشكەي سەر زارى ھەموۋ خەلكى شارىيە. ئەگەر بە ھەلە نەچۋوبىتىم، بەلگە گەلىكىشمان بە دەستەۋەيە كە ئىۋە خۇتان لەلەي كەسىك دركاندوۋتانە. مەبەستەم ئەۋ پارەيە كە ھى كاترىنا ئىۋانايە. كەۋايە بۇ من جىي سەرسورمانە كە تا ئىستە، يانى تا ئەم ساتە، ھەزار و پىنج سەد رۇبلىت ۋەك رازىكى گەۋرە راکرتوۋە و ۋادىارە ھەستىكى پىر لە ترست بەۋ رازەۋە پىۋەند داۋە... ناتوانىن بە ئاسانىش بىرۋا بىكەين كە ئەم دانپىپانە دەبىتە ھۆي ئازارتان... ھەر ئىستە گوتت رۇيشتن بۇ سىبىرىيات پىر باشتىرە لەۋ دان پىپانە....

دادوۋر دەستى لە قسە كىردن ھەلگرت. بەجارى شلەژابوۋ. شلۋى بوۋبوۋ و ھىندەشى نەمابوۋ تۋورەيىيەكەي ھەلچى، بەلام خۇي پىراگىرنەكرا و بەبى ئەۋەي بىر لە قسەكانى بىكەتەۋە، پىچىچىر و منجەمنج كۇلوكۇي ناخى ھەلپشت.

مىتيا لىپراۋانە گوتى: «ئەۋەي پىم شۋورەيىيە ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكە نىيە، شۋورەيىيەكە لەۋەدايە ئەۋەم لەۋ سى ھەزار رۇبلە گىراۋە و ۋەلام خست.»

دادوۋر بە رۇقەستاۋى بىزەي ھاتى و گوتى: «بۇ؟ ۋەلاخستى نىۋەي ئەۋ سى ھەزار رۇبلە كە بە شىۋى نازانى، يان پىتۋايە «شۋورەيىيە»، كەچى قاچاندت، دەي لەۋە شۋورەيىتەر چىيە؟ قاچاندنى سى ھەزار رۇبل يانى گرېنگىر لەۋ كارەيە ۋا كىردت. لەگەل ئەۋەشدا بۇ ئەۋ كارەت كىرد؟ - بۇ ئەۋ نىۋەيت ۋەلاخست، بە چ مەبەستىك، چ قەستىكت بۇ ئەۋ كارە ھەبوۋ، دەكرى پىمان بلىي؟»

مىتيا گوراندى: «ئاغايان ۋىستى سەرەكىي من ئەۋ قەستەيە! بۇيە ۋەلامخست چونكە ھىچۋوپوچ بوۋم. لەبەر خۇيرىيەتەي، يانى دەستپىۋەگرتن، دەستپىۋەگرتن لەكاتىكى ۋاشدا ئەۋپەرى خۇيرىيەتەيە... ئەۋ خۇيرىيەتەيەش مانگىكى تەۋاۋى خاياند.»

- جىي باۋەر نىيە. لەگەل ئەقل ناگونجى.

- ئۈۈم پىسەيرە. بەلام با پرونتەر عەرزتان بکەم. رەنگە باوەر نەكەن. ئەو دەيلىم ئەگەر سەرنجى بەننى، بىرا دەكەن. من سى ھەزار رۆبلم وەك ئەمانەت پىسپىردراو، بەلام ئەمانەتەكەم نەگەياندوو و چووم ملم ناوہ لە عەيش و نۆش، پىتانوايە ھەمووى خەرج دەكەم و بەيانى رۆژى دوایى دەچمەوہ بۆلاى و دەلنم: «كاتيا، ھەلەمكرد و سى ھەزار رۆبلەكەتم لە ئاوكرد،» دەي، ئەوہ كارىكى رەوايە؟ نا، كارىكى باش نىيە و زۆریش ناشياو و خویرپىيانەيە. منيش دەبمە بوونەوهرىك و تەنانەت بەقەد بوونەوهرىكىشم خۆ پىرانگىرى، وانىيە؟ بەلام ئەوہ نايىتە دزى؟ قەبووليشى بکەن كە نابمە دزىكى دلرەش و خویرى! پارەكەم لە ئاوكردووہ، بەلام نەمدزىوہ. ئەوہ لەلايەك، لەلايەكى دىكەشەوہ كە ئەو تۆزى لەوى دىكە باشترە: جوان سەرنج بەدەنە قسەكانم، دەنا لەوانەيە ديسان دۆ و دۆشاو تىكەلكەم. ئىتر كەوتوومە ئەولای بىتفاقييەوہ. جا جوان گويىگرن: لە سى ھەزار رۆبل، ھەزار و پىنج سەد رۆبلى لىرە خەرجدەكەم، يانى نيوہى راستى. رۆژى دوایى دەچم بۆلاى و نيوہەكى بۆ دەبەمەوہ: «كاتيا ئەم ھەزار و پىنج سەد رۆبلەم لىنوہرگرەوہ، من دەعبايەكى ھىچوپوچ و خویرىم و جى متمانە نىم، نيوہى پارەكەم زايە كرد و نيوہەكى دىكەشى زايە دەكەم، كەوايە لە دەست ئەو وەسوەسەيە رزگارم كە!» دەي ئەمەيان چۆنە؟ منى دەعباي ھىچوپوچ، ھەر ناويك لىدەنن، بىنن، بەلام دز نىم، بە ھىچ شىوہەيەك نابمە دز، ئەگەر دز بوايەم پاشماوہى پارەكەم نەدەبردووہ و ھەلمدەگرت بۆخۆم. ئەویش خىرا تىدەگا، چونكە نيوہى پارەكەم بۆ بردۆتەوہ و نيوہەكى دىكەشى كە خەرخم كردووہ، بۆي دەبەمەوہ. ھەولدەدەم كاربكەم و ئەو پارەيە پەيدا كەم و بىدەمەوہ. كەوايە لەو كاتەدا، بە خویرى دەردەچووم، بەلام بە دز نا، ھەرچىتان پىخۆشە پىمبلىن، بەلام بە دزم دامەنن. چونكە ئەو كارە نايىتە دزى!

دادوہر بسكەى سميلى ھات و گوتى: «دەزانم جياوازييەكيان لە نيواندايە، بەلام سەير ئەوہيە تۆ تا ئەو رادەيە بە جياوازييەكى بنەرەتتى دەزانى.»

- بەلى، پىموايە زۆر جياوازن! ھەموو كەسىك لەوانەيە ھىچوپوچ بى و رەنگە ھەموو مرقەھەكانىش ھىچوپوچ بن، بەلام ناتوانن دز بن. بوونە دز ھەزار ھىندەي ھىچوپوچى و خویرپىيەتى دژوارە. ھەلبەت شارەزاييەكى وام نىيە ئەو جۆرە جياوازييانە لىكەھەلاویرم، ئەویش جياوازييەكى ئاوا ناسك.... بەلام دەزانم دز زۆر خویرپىترە لە مرقەھە رزە و ھىچوپوچ، ئەمە بروای منە. گويىگرن، ئەو پارەيەم مانگىكى تەواو لەگەل خۆم بەملاوئەولادا گىرا. لەوانەبوو برىار بەدەم سبەينى بىيەمەوہ بۆ خواوہنەكەي، ئەو كاتە ئىتر ھىچوپوچىش نىم، بەلام ناتوانم برىاربەدەم، ئەگەرچى ھەموو رۆژى دىمە سەر ئەوہى كارەكە يەكلایى كەمەوہ، برىارىش دەدەم، بەلام مانگىكى رەبەقە ھەرچى دەكەم دەستم لە دلەم نايىتەوہ. بە بروای ئىوہ كارىكى دروستە، بە كارىكى دروستى دەزانن؟

دادوہر بە ھىمنى وەلامىدايەوہ: «من رىزەيەكيش لەوہ ناگەم و بە دروستيشى نازانم. ھەرەھا قسەشى لىناكەم. ئىستا واچاكە واز لەو باسوخواسە ناسك و پر لە جياوازييە بىنن، ئىوہش تكايە بگەرپىنەوہ سەر بابەتى سەرەكى. ئەو بابەتەش كە ھىشتا بە ئىمەت نەگوتووہ، ئەگەرچى لە ئىوہمان پرسىوہ، ئەویش ئەوہيە سەرەتا پىمانبلى بۆ پارەكەت كرد بە دوو بەشەوہ؟ بۆ نيوہيەت لە ئاوكرد و نيوہەكى دىكەيت شارەدەوہ؟ راست و رەوان پىمان بلى لەبەر چ ھۆيەك وەلات خست و شارەدەوہ، دەتويست ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلە چى لىبكەي؟ دىمىترى فيودوروىچ ئەو پرسىارە زۆر جىددىيە دەبى وەلاممان بەدەيەوہ.»

مىتيا بە نيوچاوانى خۆيدا كىشا و ھاوارىكرد: «باشە، بەسەرچاوا! بمبوورن خەرىك ئازارتاندەدەم و ناچمە سەر بابەتى سەرەكى. دەنا لەرپىوہ تىدەگەن بۆ ئەو كارەم كردووہ، چونكە پىم شورەيىيە، لەرپووم ھەلنايە. دەزانى چى، ھەمووى خەتای ئەو پىرە پىاوە رەحمەتییە، يانى باوكمە. وەك چەققە بە ئاگرافنا ئەلكساندرفناوہ نووسابوو، دەستبەردارىشى نەدەبوو، منيش پىمناخۆشبوو و بەخلىم پىدەبرد. ئەو كاتە پىموابوو گرووشنكا لەو

نیوانه دا گیریکردوو و نازانی شوو به کاممان بکا. هر بویه بهردهوام به خوم دهگوت: وایدانی له ناکاو بریار ددا و دهست له نازاردانی من هلهدگرئ و پیمدهلی، «توم خو شدهوی، نهک ئه؛ بروی بو ئهوسه ری دنیاش له گه لتام.» ئه و کاته منیکی دهستکورت که چل کوپکم زیاتر شک نه دهرد، چون دهمتوانی له گه ل خوم ببهم، چیم پیده کرا؟ هر بویه دهفته تام. ئه و کاته نه مدهناسی، ئاگام له دلشی نه بوو، پیمو ابوو پاره به لای ئه وه وه گرینگه و ناتوانی ئه و دهستکورتی و نه بوونی بهم قه بوول بکا. هر بویه دیواناسایی نیوهی ئه و سی هزار روبله م و هلاخت و له تورده که یه کم نا و زار که که یم دووری و له ملم کرد، بهر له وهی سه رخوشبم، پاره که م جیا کرده وه و خستمه تورده که که وه؛ پاشان رویشتم تا به پاشماوهی پاره که به زموره زم ساز که م و چهن سه عاتیک به سه رخوشی رابوویم. به لی، کاریکی خویربیانه بوو. ئیستا تیگه یشتن؟»

ههردوو بازیره که دایان له قاقای پیکه نین.

نیکولای پارفنوویچ به دم قاقاو گوتی: «ئه گهر ته وای پاره کهت زایه نه کردایه، به بروای من کاره کهت ماقولانه و باش ده بوو. چونکه، ئاخرسه نازانی کاره کهت به کوئ دهگا و ده بی به چی؟!»

- کاره که م به و جییه دهگا که دزیم نه کردوو! خودایه گیان، به و حالی نه بوونه تان وهخته شیتمده کهن! هر روژیک تیده په ری و ئه و هزار و پینج سه د روبله م ده دی به ملمدا هه لواسراوه، به خوم دهگوت: «تو دزی! تو دزی، دز!» به لی هر له بهر ئه وه یه له مانگه دا وهک شیت و هارم لیهاتبوو، هر له بهر ئه وهش له مه یخانه ی میتروپولیس شه ر و قره م سازکرد، له بهر ئه وهش شالوم بو باوکم برد، هه مووی له بهر ئه وه بوو خوم به دز ده زانی. نه متوانی بریار بدهم، ته نانهت نه مویرا سه بارهت به و هزار و پینج سه د روبله له گه ل ئالیووشای برام بدویم: یانی ئه وهنده م خوم به دز و گیرفانبر ده زانی. به لام ئه گهر چی پاره که م هر پیبوو، سات به سات به خوم دهگوت: «نا، دیمتری کارامازوف، هیشتا تو دز نییت.» بو؟ چونکه له وانه بوو روژی

دوایی ئه و هزار و پینج سه د روبله بهر مه وه بو کاتیا و بیده مه وه. به لام هر دوینی، کاتیک له مالی فیناوه رویشتم بو مالی پیرخوتین بریارمدا نووشته که ی ملم هه لچرم. هه تا ئه و کاته دهستم له دلم نه ده بوو ئه و کاره بکه م. به لام کاتیک هه لمچری بوومه دزیکی خویری، یانی دزیکی نابار هه تا کو تایی ته مه نم. بو؟ چونکه به و کاره م ئه و خه ونه شم خراپکرد که بجم بولای کاتیا و بلیم: «من هیچو پووچم، به لام دز نیم! ئیستا تیگه یشتن؟ نیکولای پارفنوویچ په رییه نیو قسه کانی: «چی هانیدای دوینی نووشته که ی ملت هه لچری؟»

- بو؟ پرسیریکی قوره! چونکه ده مویت هر لیره سه عات پینجی به یانی بهر له هه لانتی خور خوم بکوژم. پیمو ابوو جیا وازییه کی نییه ئیتر دز بم یان دروستکار. به لام ئیستا ده زانم وانیه، دیاره جیا وازیشی هه یه. ئاغان، بروام پییکه ن، ئه وه له هه موو شتیک زیاتر ئه مشه و نازاری ددام و دلی ریک ده کوشیم، بو ئه وه نه بوو که ئه و پیره پیاوه نوکه ره م کوشتوو و راست له و سه روبه نده دا که به ئه شقه که م دهگم و ده رگای به خته وه دریم بو کراوه ته وه، له وانه یه تووشی مه ترسی سیبیریا بم و شاربه در کریم. ئه وهش نازاری ددام، به لام نهک به ئه ندازه ی ئاشکرا بوونی ئه و پاره نه گبه تییه و خه رج کردنی و به دز ده رچوونم! ئاخ، برایان، به دلیکی پر له کول و زوخوا وه پیتانده لیم که ئه مشه و زور شت فیرووم. تیگه یشتوووم هه ر وهک به هیچو پووچی ژیان مه حاله، به هیچو پووچی مردنیش مه حالتره... نا، برایان، پیاو ده بی به دروستکاری بمری...

میتیا رهنگی په ریبوو. وا شله ژابوو رهنگی به رووه وه نه مابوو. دادوهر به له بزکی ئارام و تا راده یهک دلسوزانه وه گوتی: «دیمتری فیودورویچ، خه ریکم ورده ورده له قسه کانت تیده گه م. به لام هه مووی، به داوای لیبور دنه وه، به بروای من پیوه نده یی به هه سته ده ماره وه هه یه... تو شه که تی و دیاره هه سته ده ماریش نارحه ته، جگه له وهش هیچی تر نییه. بو وینه، بو نه ده چووی ئه و هزار و پینج سه د روبله بده یه وه به و خاتوونه که

به ئەمانەت پێی سپارد بووی و خۆت لەو ئازارە پزگارکەیی و مانگیك خۆت خستۆتەووە تەنگژەو؟ بۆ نە دەچووی هەموو شتیکی پێبێی؟ ئەووە خۆشت دەلێی تووشی چ پۆژە رەشییەك بووی، بۆ پیلانیکی وات دانەرشت كە بە قازانجت بێ و ئەوەش ئەوەندە دژوار نەبوو بە بیرتدا نەیت. دەتوانی بچی زۆر سادقانه دان بە هەلەكەتدا بنێی، بۆ داوات لێنەدەكرد ئەو بڕە پارەیت بە قەرز بداتی كە پێویستت پێبوو. دلنیام ئەویش لەبەر دەستوولبازی درێغیی نەدەكرد و پێدەدای، چونكە دەیزانی لیتقەوماو و پێویستت پێتەتی. بەتایبەت ئەگەر بارمتەشی بۆ دانێی. هەر ئەو وەسیقەیی كە پێشنیارت كرد بە سامسانۆف و مادام خۆخلاكۆف. پێموایە ئیستاش ئەو وەسیقەییە بە بایەخ دەزانی.»

میتیا لە ناکاو سوور هەلگەرا. لەگەڵ ئەوەی چاوی لە چاوی دادوهر بریبوو، دەتگوت برۆی بەو قسانە نەدەكرد كە گوێی لیبوو، بە توورەیی گوتی: «حەتمەن پێتوانییە هیچووچیکی خویڕی و بەدخووم؟ ئەوەت بەراستی نییە؟»

ئێستا نۆرەیی دادوهر بوو سەری سوڕ بمینی: «دلنیابە بە راستیمە... بۆ پێتوایە بەراستم نییە؟»

- ئا، ئەگەر ئەو كارەم بكردایە زۆر كارێکی خویڕییانە دەبوو! ئاغان، دەزانن، خەریکن ئازارمەدەن! راوەستن با هەموو شتیكتان پێبێم. بەلێ، دان بە تەواوی ناپاکییەكاندا دەنێم، بەلام بۆ ئەوەی ئێوە ریسوا بكەم و دەزانم ئێوەش سەرسام دەبن كە بۆتان دەرکەوئ مڕۆف دەكەوئیتە چالی شوورەیی و نەنگەو. ئەووە بزانی خۆشم ئەو پیلانەم لەسەردا بوو، هەر ئەو پیلانەیی جەنابی دادوهر ئیستا باستكرد! بەلێ، ئاغان، منیش لە ماوێ ئەم مانگەدا ئەوهم لە زەیندا بوو و هەر بەو هۆیەشەو هیندەیی نەمابوو بریاربەدم و بچم بۆلای كاتیا - بریارێکی ئاواش خویڕییەتی منی دەگەیان، بەلام چوونم بۆلای و داننان بە خەیانەتەكەمدا، هەر لەبەر ئەو خەیانەتەمە، یانی بۆ وەرگرتنی خەرجی ئەو خەیانەتە و بەرپێوەبردنی، سوالی لێبکەم و دەستی بۆ پان

كەمەو، یانی دەست بۆ كاتیا پانكەمەو (سوولکردن، گوێتان لێنە سوولکردن)، كە زۆری رق لێتەتی و جێوێ پێدەدا - ئەووە بۆ قسە لێكردنیش نابێ! جەنابی دادوهر، بۆ شیت بووی شتی وا دەلێی؟»

دادوهر بە بزەییەكەو گوتی: «شیت نیم، بەلام بە تالووكە قسە دەكەم، بەبێ بیركردنەو... لەو بەخیلییە ژنانەییە... ئەگەر بەوجۆرەیی بەیانكرد، بەخیالیەتیەك لەگۆریدا بێ... بەلێ، رەنگە شتیکی لەو چەشنە بووبێ.»

میتیا بە توندی مشتیی بە میزەكەدا كێشا: «بەلام زۆر شوورەیی دەبوو! ئەوەندە دزیو دەبوو كارەكە، هەر باسیمیكەن! بەلێ، رەنگبوو ئەو پارەییەم بداتی. حەتمەن دەشیدامی. ئەو پارەییە دەدامی بۆ ئەوەی داخی دلی خۆیم پێبڕیژی، تۆلەم لێكاتهو. چونكە خووخدەییەکی دۆزەخییانەیی هەییە و زۆر ژنیکی دەخەزدار و بوغزەزگە. منیش پارەكەم لێ وەرەگرت، ئەری وەرەمەگرت. وەرەمەگرت و پاشان هەتا ئاخیری عومرم... ئاخ خودایە! ئاغان بمبوورن، ئەم هەموو هاتوهارەم بۆ ئەووە وەرێ خستوو كە لەم دواییانەدا ئەو بیرەم لە میشكدا بوو، هەر پێری، یانی ئەو شەوێ لەگەڵ لیاگافی تووشی ئەو دەرەسەرییە بووم، دواي ئەویش دوینی، كە ئەو رووداوهم بۆ هاتە پێشی...»

نیکۆلای پارفنوویچ زیرەكانە پرسیی: «رووداوت بۆ هاتە پێشی؟» بەلام میتیا گوێی لێنەبوو.

میتیا لە كۆتاییدا بە لەبزیکی خەم تیزاوهو گوتی: «دانپیانانەكەم زۆر ناجۆر بوو. دەبێ قەدری ئەو كارەم بزانی، لەگەڵ ئەوەشدا، دەبێ حورمەتی راگرن. چونكە ئەگەر جگە لەووە بێ، ئەگەر شوینی لە سەر دانەنابیتن، هیچ ریزیکم بۆ دانانین. بەریزان ئەووە بە ئێوە دەلیم، وەختە لە شەرمانا بشمرم كە لای كەسانیکی وەك ئێوە دانم پیا. ئاخ، خۆم هەر دەكوژم! بەلێ، دەزانم، دەزانم برۆا بە قسەكانم ناكەن.» بە پەرۆشییەو هواریکرد: «چی؟! دەتانەوئ ئەوەش یادداشت كەن؟»

نيكۆلاي پارفنوويچ، كه به سەر سوپمانهوه چاوى ليدەكرد گوتى: «بەلى، ئەوهى ھەر ئىستا گوتت. يانى تا ئەو دوايىن كاتەى كه ھەروا بىرت دەكردەوه و بۆ قەرز كردنى پارە چووى بۆلاى خاتوو ويخۆقتيسۆف.... ديمىترى فيۆدورۆويچ، دلنات دەكەم كه ئەمە بەلگەيەكى زۆر گرینگە بۆ ئيمە. مەبەستم بۆ پەروەندەكە.... بەتايبەت بۆ خۆت، بەتايبەت بۆ تۆ زۆر گرینگە.»

ميتيا دەستى ھەلئەكاند: «ئاغايان، پياوھتى بەكەن ئەوه مەنووسن؛ تۆزى شەرم بتانگرى. من ليزە ئەوى لە دلما بوو بۆم ھەلرشتن، ئيوەش بە ھەلتان زانيوھ و دەتانەوى خوى لە برىنى دلّم بپرژينن.... ئاخ، خودايە!»

لەبەر ھيوابراوى ھەردوو دەستى بەبەر دەموچاوييەوه گرت.

دادوھەر گوتى: «ديمىترى فيۆدورۆويچ، دللى خۆت نارەحەت مەكە. ئەوهى دەنووسرى، دواتر بە وردى بۆتانی دەخويننەوه و ھەر بەشيكيت بەدل نەبى، بە مەيلى خۆت دەىگۆرپن. بەلام ئىستا بۆ سيھەم جار پرسيارىكى چكۆلەت ليدەكەم. يانى ھىچكەس، تەنانەت كەسيك، ئاگادارى ئەو پارەيە نەبووھ كه وەك نووشتە دووريوتە و لە ملت كردووھ، لای ھىچ كەسيش دەنگت نەكردووھ؟ دەبى ئەوھت پىبلىم، بەراستى براو پىكردنەكەى مەحالە.»

– ھىچكەس، براو پىبكەن ھىچكەس ئاگادار نەبووھ. خۆ پىشتريش پىمگوتن، واديارە لىم حالى نەبوون و تىناگەن! كەوايە بۆ دەستبەردارم نابن؟

– زۆر چاكە، بەلام ئەم مەبەستە ھەرچۆنيكە دەبى ليكۆلینەوهى لە سەر بكرى. دەرفەتى زۆريشمان ھەيە. بەلام ئەوھش بزانه ئيمە رەنگە دە دوازە شاھەدمان ھەبى، كه خۆت لە لايان باسى خەرجكردنى سى ھەزار رۆبلىت كردووھ. تەنانەت لە چەند شوينيش بە دەنگى بەرز گوتوتە؛ سى ھەزار رۆبلى، نەك ھەزار و پىنج سەد. ئىستاش، ئەو پارەيەى دويىنى كه نازانم لەكويت ھىناوھ، لە زۆر كەست گەياندووھ كه سى ھەزار رۆبلىت پىيە.

ميتيا گوراندى: «دە دوازە شاھەد سەھلە، سەدان شاھەد، يان ھەزاران شاھەدتان ببى!»

– دەبىنى كه ھەموو دىن شاھەدى دەدەن. وشەى «ھەموو» شتىك دەگەيەنى.

– ھىچ شتىك ناگەيەنى. من قسەيەكى قۆرم كردووھ و ھەموو كردوويانەتە بنىشتە خۆشەكە.

– دەى ناچار بووى – خۆت گوتەنى – قسەى قۆر بەكى؟

– شەيتان دەزانى، رەنگە بۆ خۆھەلكيشان... بۆ ئەوهى ئەو ھەموو پارەيەم خەرج كردبوو و خۆى پىئوھ رانىم.... رەنگە بۆ ئەوھ بووبى، ئەو پارەيە لەبىر خۆم بەرمەوھ كه لە كىسەكەم دووريبوو و لە ملم كردبوو... ئەرى، ھۆيەكەى ئەوھ بوو... لەبەر ئەو كارەتان مرم.... چەندجارم ئەو پرسيارە ليدەكەن؟ جارىك، قۆريايتىك بەرەللا كرد و ئيوەش نايبىرەنەوھ، جارىك لە دەم دەرپەرى، چونكە درۆ بوو نەمويست قسەى خۆم بخۆمەوھ، دەى پياو جارى وايە درۆش دەكا، خۆشتان دەزانن درۆ بۆ چىيە؟

دادوھەر بە لەبىزىكى مانادارەوھ گوتى: «ديمىترى فيۆدورۆويچ، بپياردان لەو بارەوھ كه چى مرۆف ھاندەدا بۆ درۆ كردن، زۆر دژوارە. لەوھ گەريين، پىمبلى بزائم ئەو كىسەى پارەكەت تىدووريبوو و لە ملت كردبوو، گەورە بوو يان چكۆلە؟

– زۆريش گەورە نەبوو.

– ئەندازەكەى چەند دەبوو؟

– بە ئەندازەى گەلایەكى سەد رۆبلى كه لە ئيوەراستدا بىنووشتينيەوھ.

– واچاكە پەرۆكەمان نيشاندەى. حەتمەن لە جىيەكت داناوھ.

– قسەى پوچ! من چووزانم لە كوئيە.

– بەلام ببوورە: كەنگى و لەكوئى لە مىلى خۆت دامالى و ھەلت پچرى؟ بە قسەى خۆت نەچوويەوھ بۆ مالى.

– كاتى لە مالى فينياوھ چووم بۆ مالى پىرخۆتىن، بە رىگاوھ ھەلمپچرى و پارەكەم دەرهيتا.

– بەو تاريكە؟

– رۆشنايىم بۆچى بوو؟ بە دەقىقەيەك ھەر بە قامك ھەلمپچرى.

– لەو شەقامە، بەبى مقەست؟

- پیموا له نیو بازار بوو. مقهستی بۆچبوو؟ کوته پهړویه کی رزه لۆک بوو. هر لهړیوه دراندم.

- دواى ئه وه پاره کت لى دهرهینا، پهړۆکه ت له کوئ دانا؟

- هر له وئ فریما.

- راست له چ شونینیک؟

- له نیو بازار، نیوه راستی بازار! شهیتان دهنائی له کوئ، بۆ ده تانه وئ بزنان؟
- دیمیتری فیودورویچ، ئه وه زور گرینگه. به لگه یه کی زیندووه و به قازانجی

خۆته. چۆن تیناگه ی؟ مانگیک له مه و بهر، کی یارمه تیدای بیدرووی؟

- هیچکس، خۆم درووم.

- دروومان دهنائی؟

- سه رباز ده بی دروومان بزانی. دوورینی ئه وه ش ئه وه نده گرینگ نه بوو
شاره زایی بوئ.

- پهړۆکه ت له کوئ هینا؟ مه به ستم ئه و تیتۆله یه که پاره کت تینا و دووریت؟

- به شیتم دهنان؟

- نا، نا، به هیچ شیوه یه ک. دلنیا به دیمیتری فیودورویچ، نامانه وئ سر
بخهینه سهرت.

- نازانم ئه و تیزمالکه پهړویه م له کوئ پهیدا کرد - پیموایه، له جیگایه ک.

- دهنانئ نابئ له بیرت چوو بیته وه!

- به شه رفم له بیرم نییه. رهنگه له تیکم له کراسه که م بریبئ.

- زور چاکه. سبه یئ له مه نزه که تان، رهنگه بتوانین کراس یان ههرشتیک که

ئه و کوته تان لى بریوه، بدوزینه وه. پهړۆکه ماله که ی چی بوو، په شم بوو یان جاو؟

- خودا دهنائی چ مالیک بوو. تاوئ سه بر که ن... پیموایه له هیچم نه برئ. کوئ

جاو بوو... پیموا کلاوه کونیکى خاوهن ماله که م بوو.

- کلاوی خاوهن ماله که تان؟

- به لئ. له وم وهرگرت.

- چۆنت لى وهرگرت؟

- چا و لیکه ن، له بیرمه جاریک کلاویکم لیوه رگرت، کوئ پهړوم پیویست بوو،
به بی ئیزنی خاوهن ماله که م هه لمگرت، پیموا بۆ پاک کردنه وه ی قه له مه کانم
دهمویست. چونکه کلاوه کونیکى له که لک که وتوو بوو. دراندم و پاره کانم نایه
به یئ و دووریم. پیموایه راست وابوو، به لئ کوته جاویک بوو، هه زار جار
شورابوو.

- به دلنیا یی له بیرته؟

- ته واو لیم روون نییه. پیموایه هر له و کوته پهړویه م ناودووریم. باشه ئه وه

چ گرینگایه تیبیه کی هه یه؟

که وایه ده بی خاوهن ماله که ت له بیرى بی که کلاوه که ی ون بووه؟

- نا، له بیرى نایه. چونکه ونی نه کرد. تیزمالکیکی کون بوو. با پیتانبلیم،

شیتالیک بوو به کارى هیچ نه ده هات.

- دهرزى و دروومان ت له کوئ هینا؟

میتیا ئاخری له دین دهرچوو، گوئى: «ئیتر هیچ نالیم، بیبرنه وه.»

- باوهر ناکه م له بیرتان چوو بیته وه، که پهړۆکه ت له چ شونینیکى بازار فرئ

داوه.

میتیا به بزده یه کی تاله وه گوئى: «فه رمان بده سبه یئ ته واوی بازار گسک

دن، رهنگه بیدوزنه وه.» به دهنگیکی نووساویش درپژده ی پیدا: «به سیکه ن،

ئاغایان، به س! دهنانم برپوا به قسه کانم ناکه ن! ته نانه ت به قه د سه ره

دهرزیه کیش! خه تای خۆمه، خه تای ئیوه نییه. نه ده بوو ئاوا حازرجواب بوایه م.

بۆ؟ بۆ به و دانپیانانه و درکاندى رازى خۆم بۆ ئیوه، خۆم سووک کرد؟ ئیوه به

گالته ی دهنانن. ئه وه له چاوتاندا ده خوینمه وه. جه نابئ دادوهر، تۆ بووی منت

تووش کرد! ئه گهر ده توانی تی هه لکه له سرودى سه رکه وتن... نه حله ت له ئیوه،

هه مووتان ئه شکه نجه گهرن!»

سه رى داخست و هه ردوو ده ستى به بهر چاوییه وه گرت. باز پرسه کان

بیده نگ بوون. دواى ده قیقه یه ک سه رى هه لئنا و به توورپه یی چاوی تیبرین. خه م

و ناھومیدى به روخسارییه وه دیار بوو. ئه وه نده مات و بیده نگ دانیشتیوو

دهتگوت ئاگای له دنیا نه ماوه. له م نیوه دا، ئه وان پئویست بوو کۆتایی به کارهکانیان بێتن. ده بوو خیرا دهستبکه ن به لئیرسینه وه له شایه دهکان. سهعات بوو بووه ههشتی به یانی، له میژ بوو چراکانیان کۆژاند بووه. میخاییل ماکووویچ و گالگاتوف، که له ههول تا ئاخری لئیرسینه وه که بهردهوام خویان به ژوریدا دهکرد و دهچوونه وه ده ری. ئیستا ههردووکیان دیسان چوو بوونه وه ده ری. باز پرسهکانیش زور شه کهت دیار بوون. به یانییه کی لیل و خه ماوی بوو، هه ور ئاسمانی ته نیوو و باران به خور دهباری. میتیا به چاوکی تووره و خه ماوییه وه له پهنجیره که وه ده یروانییه ده ری.

کتوپر، له نیکۆلای پارفنوویچی پرسى: «ئیزن دهن له پهنجیره که وه چاو له ده ری بکه م؟»

نیکۆلای پارفنوویچ وهلامی دایه وه: «فه رموو، هه رچه ندهت پئخۆشه چاو لیکه.»

میتیا ههستا و پوی بۆ بهر پهنجیره که. باران به لیزمه دههاته خواری و له شووشه مه یله و سهوزه که ی دهن. ریگا پر قورپو چلپاوه که ی دهن به بهر پهنجیره که دا هاتبوو. دوورتریش، له وه ته مه لیله دا ریزی ماله لارووخواوه کان رهش و خه ماوی، له وه بارانه دا رهشتر و پووخواوتر دیار بوون. میتیا بیرى له «فیسی قژ زێرین» و ههروه ها بریاره که ی خوی کرده وه که له گه ل یه که م گزنگی به گولله له خوی دهن. به بزیه که وه به خوی گوت: «له به یانییه کی ئاوادا ته نانهت زور باشتریش ده بوو.» له ناکاو دهستی بهردهاوه و پوو له «ئه شه که نه گه رهکانی» کرد و گوراندی:

- ئاغان، ده زانم فه وتاوم! به لام ئه و؟ پئمبلین، تکاتان لیده که م، خۆ ئه ویش له گه ل من نافه وتی؟ خۆ ده زانن بیتاوانه، دویشه ویش که هاواریکرد: «هه مووی خه تای منه»، هۆشی له سه رخۆ نه بوو! ئه و هه یچ خه تایه کی نییه. ئه مشه وه تا به یانی که له گه ل ئیوه دانیشته بووم، بیرم هه ر له لای ئه و بوو، زۆرم خه می ئه وه.... ده کری پئمبلین ئه و چ لیده که ن؟

دادوهر به تامه زوییه کی ئاشکراوه گوتی: «خه می ئه وت نه بی، دیمیتری فیودوروویچ. تا ئه م ساته هه یچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه خۆ له کاری ئه و خاتوونه هه لقوتینین که تا ئه و راده یه هۆگریت پئیه تی. دلنیام له داها توشدا هه روا ده بی و کارمان به سه ر ئه وه وه نییه.... له وه باره وه ئه وه ی له ده ستیشمان بی دریغی ناکه ین. خاترجه م به.»

- ئاغان، زۆرتان سپاس ده که م. ده زانم سه ره رای ئه و شتانه، ئیوه مرو فگه لیکی دروستکار و پوو راستن. باریکتان له سه ر دل م سووک کرد... چاکه ئیستا ده بی چبکه ین؟ من ئاماده م.

- ده بی په له بکه ین. ده بی هه رچی زووتر ده ستبکه ین به لئیرسینه وه له شایه دهکان. ئه م کارهش ده بی به حزووری ئیوه به ریوه بچن، که وایه....

نیکۆلای پارفنوویچ په رییه نیو قسهکانی: «چاکتر نییه جارێ چایه ک بخۆینه وه؟ پئموایه هه قی ئه وه مان هه یه!»

هاتنه سه ر ئه وه ی ئه گه ر چایی ئاماده بی له قاتی خواری (میخاییل ماکاروویچ بیگومان بۆ خواردنه وه ی چایی چوو بووه خواری) چاییه ک بخۆنه وه و پاشان «بچه وه سه ر لئیرسینه وه که» و خواردنی ناشتاییش هه لگرن بۆ ده رفه تیکی له بار. وادیاره چایی ساز بووه و خیرا هه تاییانه سه ری. نیکۆلای پارفنوویچ به ریزه وه په رداخیکی چایی هه لگرت و خولکی کرد، میتیا لئی وه رنه گرت. به لام پاشان خوی داوای چایی کرد و په رداخیکی هه لقوراند. زور شه کهت و بیهیزی ده نواند. کاتیک بیرت له هیز و گوری ده کرده وه، قهت پیتوانه بوو شه ویک خواردنه وه و دل خورپه ئاوا شوینی له سه ر داده نی. به لام هه نده ماندوو بوو، هه ستیده کرد به زور سه ری راگرتوووه و جار جار سه ری له گیزه وه دههات و چاوی ریشکه و پئشکه ی ده کرد. به خوی گوت: «تاویکی دیکه، ده که ومه ورینه کردن.»

پیشوو له سى ههزار رۆبلى كه متر خه رجنه كړدوو. خه لگى ئاوايش به درشت و ورده وه شايدى ددهن كه به گويى خويان له ديميتري فيودورويچيان بيستوو. «هه ر ئه وهى بؤ ئه و كچه قهره جانهى خه ر جكرد و پييدان، ده توانم بليم هه زار رۆبلى ده بوو.»

وه لامى خه مبارانهى ميتياش ئه مه بوو: «پيموانيه پينج سهد رۆبلم به و كچانه دايى. به داخه وه ئه و كاته نه مېژارد، چونكه مه ست بووم...»
ميتيا له سهر لاشان و پشت به په رده كه دانيشتوو. مات و بيدهنگ گويى راگرتبوو، به حاله تيكى خه مبار و بيپيزه وه ده تگوت ده لى: «چش، هه رچى ده يلى بيلى. ئيتر بؤ من فه ر ق ناكا.»

تريفون بؤ ريسىچ ليبراوانه هه ليدايه: «ديميتري فيودورويچ، هه زار رۆبلى زياتر بؤ ئه و كچه قهره جانه خه ر جكرد. وه ك گه لا تالوو پارته فرى دها و ئه وانيش هه ليدانده گرتوه. ئه وان تا قميكى خويى و دز بوون، ئه سپ دز، ليتره نه ماون ئه و قهره جانه دها خويان شايد دييان دها چهنديان پاره لى وهرگرتوى. خوم پاره كه م به ده سته وه دى - نه مېژارد، راستيه كهى نه تهيشته - به لام به ديتنى بوم دهر كه وت هه زار و پينج سهد رۆبلى ده بوو... به لى هه زار و پينج سهد! خو نه دى و بدى نيم پاره م نه دييى. سهر م له پاره دهر ده چى...»

به لام سه بارته به پارهى خه ر جكراوى شه وى رابردوو، گوتى ديميتري فيودورويچ له گه ل گه يشتنى بؤ ئيره پينگوتوه سى هه زار رۆبلى له گه ل خوى هيناوه.

ميتيا گوتى: «تريفون بؤ ريسىچ، ئيتر وادياره له گه لمان پيكنايهى. كوا من گوتم سى هه زار رۆبلم هيناوه؟»

- چؤن نه تگوت. ئاندريش له وى بوو گوتت. خو ئاندرى هه ر ليتره يه. بانگيكه ن با بى. له سه رسه را كاتيك چاوت به دووگى گورانبيژ و سه ماكه ره كان كه وت، هاوارت كرد شه ش هه زار رۆبلى ليتره خه ر ج ده كهى.

شايه دانى پر مەترسى (زارۆكى بەستەزمان)

ليپرسينه وهى شايه ده كان ده ستي پى كړد. به لام له سهر ره وتى پيشوو دريژه به چيروكه كه مان نادهين. كه وايه خو له و باسه نادهين كه نيكولاى پارفنوويچ هه ر شايدىكى بانگه كرده ژوورى، به پيداگرييه وه داواى ليده كړد، راست و ره وان و به بى پيچوو په نا و به ويژدانه وه شايدىيه كهى بدا و پاشان سويند بخوا، داوا له هه موو شايدى ده كانيش ده كرا شايدى ده نامه كه ئيمزا بكن و... هتد. ته نيا ئه وه نده ده ليين كه ئه وهى له كاتى ليپرسينه وهى شايدى ده كاندا پيداگريى له سهر ده كرا، له بابته سى هه زار رۆبلى كه وه بوو. يانى ده يانپرسى ئه و پاره يه ديميتري فيودورويچ مانگى پيشوو ليتره، له ماكرويه خه ر جى كړدوو، سى هه زار رۆبلى بووه يان هه زار و پينج سهد رۆبلى؟ هه روه ها دوينى سى هه زار رۆبلى، يان هه زار و پينج سهد رۆبلى خه ر جكردوو؟ به داخه وه هه موو شايدىيه كان به زه رده دى ميتيا بوو. ته نانه تاقه شايدىيك به قازانجى ئه و نه دوا و هينديكيان شتى واين ده گوت، كه تا پاره يه ك هيوابرواى كړدبوو. قسه كانيشيان ته واو به دژى قسه كانى ميتيا بوو. يه كه م شايد كه ليپرسينه وهى ليكرا، تريفون بؤ ريسىچ بوو. كاتيك له هه مبه ر بازپرسه كاندا راوه ستا، ريزه يه ك شه رمى حزوورى نه بوو و ده تگوت ميشيكيشى ميوان نيه. به پيچه وانه له هه مبه ر تومه تباردا قه لافه تيكى وشك و توورپه ي به خويه وه گرتبوو كه راستويژى و قورده ده ماخييه كى تاييه تى پيوه ديار بوو. هه تا قسه يان لينه پرسىبايه نه ده دوا، ئه و يش زور وشيار و له سه ره خو وه لامى ده دانه وه. زور به دلنيايى و ليبراوانه شايدىيه دا كه مانگى

ئىستىپان و سىمۆنىش گويىيان لىبوو، پىووتىر فۆمىچ گالگانوفىش ھەر ئەو كاتە لە پەنات راوہستابوو. رەنگە لەبىرى مابى....

شاھەدى لە سەر «شەش» ھەزار رۆبل شوئىنىكى سەيرى لە سەر ھەردوو بازىرسەكە دانا. بەو حىسابە تازە گەشانەو، سى و سى دەبىتە شەش، سى ھەزار ئەو كاتە و سى ھەزار ئىستا دەبىتە شەش ھەزار، ئەو ەوون و ئاشكرا بوو.

ئەو كەسانەى تريفون بۆرىسىچ ناوى ھىنان، لى پرسىنەو ھىان لەگەل كرا. ئىستىپان و سىمۆن و ئاندري، بە گومانەو قسەكانى تريفون بۆرىسىچيان پشتراست كەردەو. بازىرسەكان بە وردى دەمەتەقنى مېتيا و ئاندرييان نووسى كە كاتى ھاتن بۆ ماكرۆيە لە رىگا كەردبوويان: «من دىمىترى فيودورويچ دەچم بۆكۆى؟ بۆ بەھەشت يان دۆزەخ؟ ھەك بزانى لەو دونيا دەبەخشىم يان نا؟» ئىپۆلىت كىرلىوويچ «رەوانناس» بە بزەيەكى نەرمەو ەوھى بىست و لە كۆتايىدا پىشنيارى كەرد كە ئەو قسانەى تايەت بەو بابەتەن كە دىمىترى فيودورويچ دەچى بۆكۆى، واچاكە «لە پەروەندەكەدا تۆمار كەن.»

گالگانوفيان بانگكرد، گرژ و بەدخولق ھاتە ژوورى و واى قسە لەگەل بازىرسەكان كەرد كە دەنگوت بە عومراتى خۆى نەيدىون، ئەگەرچى پىكەو ەدۆست و ئاشنا بوون و ماوھەيەكى زۆر بوو ھەموو رۆژىك دەچوو بۆلايان. بەم شىوھە دەستىكرد بە قسەكەردن كە «ھىچ شتىك لەوبارەو نازانى و ناشىھەوى بزانى.» بەلام دەركەوت كە ئەو ەوئىش نەقلى «شەش» ھەزار رۆبلى بىستوو، دانى پيانا كە لەو كاتەدا لەو نزيكانە راوہستاو. بەلام تا ئەو جىئەى لەبىرى بى و توانىبىتى بىبىنى، «نەيدەزانى» مېتيا چەندەى پارە بە دەستەو ەبوو. راستى ئەوھشى گوت كە لەھىستانىيەكان لە كايەى پەرىندا گزەھيان كەردوو. لە وەلامى پرسىيارە پەيتا پەيتاكانىندا گوتى كە دواى وەدەرنانى لەھىستانىيەكان، نىوانى مېتيا و ئاگرافنا ئەلسكاندرفنا خۆش بوو ە ئاگرافنا گوتوويە ئەوى خۆش دەوى. زۆر بە ئارامى و رىزەو ە ناوى

ئاگرافنا ئەلسكاندرفناى ھىنا، ەك ئەوھى خاتوونىكى بەرىز بى و جارنىكىش ئىزنى بە خۆى نەدا گرووشنكاي پىبلى. ئەگەرچى زۆرى پىناخۆش بوو شاھەدى بە، بەلام ئىپۆلىت كىرلىوويچ لىپرسىنەو ەيەكى تىر و تەسەلى لەگەل پىكھىنا. ھەر بە ھۆى ئەوئىشەو ەتەواى وردەكارىيەكانى ئەو شەوھى بۆ دەركەوت كە ەك دەلەين «ئەشقنامەى» مېتياى پىكەدنا. مېتيا بۆ تاقە جارنىكىش نەپەرىيە نىو قسەكانى گالگانوف. ئاخىرى ئىزنيان پىدا مەرخەس بى و ئەوئىش بە رق و توورەبىيەكى ئاشكراو لە وەتاغەكە چوو ەدەرى.

لىپرسىنەو ەيان لەگەل لەھىستانىيەكانىش كەرد. ئەگەرچى لە وەتاغەكەياندا خۆيان لە پىخەف خزانەبوو و ئەو شەو ەخەو نەچووبوو ەچاويان و لەگەل گەھىشتى ئەفسەرانى پۆلىس بەپەلە خۆيان پۆشتە كەردەو ە خۆيان ئامادە كەرد، چونكە دەيانزانى بانگيان دەكەن بۆ لىپرسىنەو ە. بە لووت بەرزىيەكى تىكەل بە ترسەو ە شاھەدىيان دا. لەھىستانىيە وردىلە دەركەوت كە ئەفسەرى خانەنشىنكراو، كە ەك جەرپراخى ئەرتەش لە سىبىريا خزمەتى كەردو ە. ناوى مووسايالوويچە. پان وىرۆبلىفسكىش دەركەوت ددانسانىكى بى ئىجازەنامەيە. ئەگەرچى پارفتوويچ پرسىيارى لىكەردن، بەلام ەردووكيان وەلامەكانيان بە مېخايىل ماكاروويچ داىەو ە، كە لە سووچىك راوہستابوو. لەبەر نەزانى ئەويان ەك كەسايەتییەكى مەزن و گرىنگ ھاتە بەرچاو و لەگەل ھەر وشەيەك «پانىە سەرھەنگ» يان پىدەگوت. دواى چەند جار نارەزايەتى لە لايەن مېخايىل ماكاروويچەو ە تىگەيشتن كە دەبى كاتى وەلام دانەو ە روو بەكەنە نىكۆلاى پارفتوويچ. دەركەوت كە زمانى رووسى زۆر بە چاكى و بىھەلە دەزانن و تەنيا تۆزى زاراوہكەيان جياوازە. پان مووسايالوويچ و ەھا بە گەرموگورى و لەخوبايانە باسى پىوہندى خۆى و گرووشنكاي كەرد كە مېتيا خۆى پىرانەگىرا و ەستا سەرپى و گوتى ئىجازە نادا ئەو «ھىچوويچە» لە حوزوورى ئەودا ئاوا قسە بكە! پان مووسايالوويچ سەرنجى حازريانى بۆ وشەى «ھىچوويچ» راكىشا و داواى لىكەردن لە شاھەدنامەكەدا تۆمار كرى. مېتيا بە توورەبى گوتى:

- ئەوہ هیچوپوچە! هیچوپوچ! ئەوہ بنووسن. ھەروہا بنووسن کہ سەرەرای بوونی شایەدنامەش ھیشتا دەلیم خویری و هیچوپوچە! نیکۆلای پارفنوویچ ئەگەرچی ئەو وتیە لە شایەدی نامەکەدا نووسی بەوپەری شارەزاییەوہ بەرپوہبەرایەتی خۆی نیشاندا. دواى سەرکونە کردنی میتیا، ئەو بەشەى لىپرسىنەوہکەى ھەلبەرى کہ پىنەندى بە لایەنى ئاشقانەى پەروەندەکەوہ بوو و بەپەلە چووہ سەر لایەنە بنەرهتییەکانى. یەکی لە شایەدیەکانى پیاوانى لەھىستانى سەیر سەرنجى بازپرسەکانى راكیشتا: ئەویش ئەوہ بوو کہ ھەر لەم ژووژوورەدا، میتیا ھەولیداوہ پان مووسایالووویچ بکرى و سى ھەزار رۆبلی پىپىشنىار کردبوو کہ دەست لە گرووشنكا ھەلگرى. ھەوتسەد رۆبلی بىھانە دەداتى و «رۆژى دوايىش» دوو ھەزار و سى سەد رۆبلى دیکەى دەداتى. میتیا سویندى خواربوو کہ ئەو پارەبەى لە ماکوڑیە پىنییە، بەلام لە شار ھەبەتى. میتیا ھەلیدایە نەمگوێتوہ ھەتمەن لە شار پاشماوہى پارەکەى دەدەمى. بەلام پان ویروبلېفسكى شایەدى دۆستەکەى پشت راست کردوہ و میتیا دواى تاوئ بىرکردنەوہ، بە مرموچى دانى پيانا کہ شایەدى ئەو لەھىستانىيانە رەنگە راست بى و ئەو لەو کاتەدا تووشى شلەژان بووبى و لەوانەبە ئەو قسەبەى کردبى. دادوہر وەك چەققە بەو شایەدیەوہ نووسا. وا دیاربوو ئەم بابەتەى بۆ محاکمەکە داناوہ. (ئەوان لە راستیدا بەو ئاکامە گەشتمن) کہ نیوەى یان بەشیک لەو سى ھەزار رۆبلى وەدەست میتیا کەوتوہ، لەوانەبە لە راستیدا لە شوینیک لە شارى، یان تەنانەت، رەنگە لىرە لە ماکوڑیە شاردرايىتەوہ. ئەم خالەش ئەو راستىیەمان بۆ ڕووندەکاتەوہ کہ بۆ تەنیا ھەشت سەد رۆبلیان بە دەست میتیاوہ دیوہ، راستىیەکە بۆ دادوہر بۆتە ھۆى سەرەگىژە. ئەم راستىیەش تەنیا شایەدیەک بوو کہ سەرەرای بىبايەخ بوونەکەى، تا ئىستا بە قازانجى میتیا دەبوو. بەلام ئەم شایەدیەکە بە قازانجى ئەو بوو، خراپ بووبوو. لە وەلامى لىپرسىنەوہى دادوہردا کہ ئەو دووھەزار و سى سەد رۆبلى لەکوئ پەیدا دەکا، چونکە گوئیبوو لە ھەزار و پىنجسەد رۆبلى زیاتر نییە، میتیا بە

دانیاییەوہ وەلامى دایەوہ کہ قەستى پىشنىارى پارە بە «لەھىستانى وردیلە» نەبووہ. بەلکو قەبالەى فەرمى گوندى چىرماشنىا بووہ، ھەر ئەو ماف و ھەقەى بە سامسانۆف و مادام خوخلاکۆفى پىشنىار کردبوو. دادوہر بەو «تەفرەدانە ساویلکانەبە» بزەى ھاتى.

- یانى پىتوابوو مووسایالووویچ ئەو قەبالەبە بەجى دوو ھەزار و سى سەد رۆبلى پارەى نەغد قەبوول دەکا؟

میتیا بە تىنوگوریکەوہ گوئی: «جا دیارە قەبوولیدەکرد، دانیام. ئاخەر لەوانەبوو نەك دوو ھەزار، بەلکو چوار یان شەش ھەزار رۆبلى وەگىر کەوى. دەیتوانى وەكىلى شارەزا و تەماحکار و لەھىستانى و جوولەکەى پوولەکیى بۆ بگرى و جگە لە سى ھەزار رۆبلى تەواوى ملکەکە لە چنگ پىرە پیاو دەرھىنى.»

شایەدى پان مووسایالووویچ، ھەلبەت زۆر بە وردى لە شایەدى نامەکەدا تۆمار کرا. دواى ئەوہش لەھىستانىیەکان مەرەخەس کران. بەلام باسكى لە گزە کردن لە قومارکەیاندا نەھاتە گوڑى. نیکۆلای پارفنوویچ تەواو لىیان رازى بوو و نەبەدەوىست بە قسەى بى سەرۆبەرە نارەحەتیا ن بکا، سەرەرای ئەوہش، کىشەکەیان تەنیا لە سەر گزەبەکى گەوجانە بوو، لە کاتى مەستى و قوماردا ئەو گزى و فزىيانە ھەر دەبن. ئەو شەوہ بە ئەندازەى کافى ەيشونۆشيان کردبوو... ھەر بۆبە دووسەد رۆبلى لە گىرفانى لەھىستانىیەکاندا مابوو کہ بە فىل و گزە بردبوویانەوہ.

پاشان ماكسىمۆفى پىر بانگکرا. بە ترس و لەرزەوہ ھاتە ژوورى و بە ھىواشى ھاتە پىشى. زۆرىش پەرۆش و ئالۆز دیاربوو. تا ئىستا لە قاتى خواری لەگەل گرووشنكا كړ كەوتبوو و وەك كەر و لال لە سووچىك ھەلگورمابوو، ھەر وەك دواتر مياخيل ماکارووچ گوئی: «چاروبار دەستى دەکرد بە پرووکە پرووک و بە دەسرەبەكى شىن فرمىسکەکانى دەسرى.» تا وایلىدئ گرووشنكا دەستەکات بە ئارامکردنەوہ و دلدانەوہى. پىرەپیاو خىرا دانىپيانا کہ تووشى ھەلە بووہ. «بە ھۆى دەستەنگى و ھەژارى» دە رۆبلى لە

دیمیتري فیودورویچ قهرز کردووه و ئامادهیه بیداتهوه. له وهلامی پرسیاری نیکولای پارفنووچدا که لئی پرسی چهندهت پاره به دهست دیمیتري فیودورویچوه دیوه، چونکه کاتی وهرگرتنی ئهوه ده رۆبله له ههموو کهسیک باشتر توانیویه پارهکانی ببینی. زور به دلنیایی و لیبراوانه گوتی «بیست ههزار رۆبل».

نیکولای پارفنووچ، به بزهدیهکهوه پرسیی: «قتهت بیست ههزار رۆبل دیوه و دهزانی چهکهی بیست ههزار رۆبلی چهنده دهی؟»
- ئهئهی چۆنم نه دیوه، قوربان، بهلام نهک بیست ههزار، بهلکو ههوت ههزار، ئهویش ئهوه کاته بوو که ژنهکههملکهکهمی له گرهو نا. تهنیا ئیزنی دها له دوورهوه تهماشایکههمل و به بۆنهئیهوهوه قورهدهماخانه فیزی بهسهردا لیدههام. چهکهیهکی گهوره بوو، ههمووشی گهلائی گول بهپشت بوو. گهلاکانی دیمیتري فیودورووچیش گول بهپشت بوون.

ئهویان زور ماتل نهکرد. ئاخری نۆرهی گرووشنکا هات. نیکولای پارفنووچ تهواو نیگهرانی ئهوه بوو هاتنی گرووشنکا شوین له سههر میتیا دانی، بۆیه وهک ئاموژگاری چهند وشهیهکی درکاند به گوئی میتیادا، بهلام ئهوه سههری داخست و تیگههیاوند که «کیشه و ههرا ساز ناکههمل». میخاییل ماکارووچ، خۆی لهگهله گرووشنکا هاته ژووری و رینوینی کرد. گرووشنکا به ناوچاوانیکی گرژ و خهبارهوه، که تا رادهیهک ئارامی دهواند، هاته ژووری و به ئارامی له سههر کورسیلهیهک دانیشته که نیکولای پارفنووچ خولکی کرد لهسههری دانیشی. بهجاری رهنگی ههلبزکابوو، دهتگوت سهرمایهتی. شاله رهش و گرانبایهکهی له ملی پینچابوو. تاویاویکی ئارام دایگرتبوو. یهکهمین دیاردهی نهخوشییکی دریزخایهن که دواي ئهوه شهوه تووشی بوو. ئارام و لهسههرهخۆ، به روانینیکی جیدی و ههلسوکهوتیکی نهرموونیان، شوینیکی قوولی له سههر دادوهرهکان دانا و تهنانهت نیکولای پارفنووچ ههتا رادیهک دلی بۆی دهکورکاند. خۆی دواتر کاتیک باسیکرد، دانی پینا که تا ئهوه کاته نهیزانیوه «ئهوه ژنه چهنده جوانه»، چونکه پیشتریش چهند جار دیتبووی، ههمیشهش به

چاوی سهلتهیهکی لادینی چاوی لیکردبوو. تهنانهت دواتر له کورپکی ژنانیشدا که باسی ئهوه خاتوونه هاتبووه گۆرئ، شهیدایانه گوتبووی: «ئهوه ژنه خاوهنی ههلسوکهوت و کهسایهتییهکه که تهنیا له ژنانی نهجیمزاده و خانهدان دهوشیتهوه» بهلام ژنان بهو وتهیه تیکچوون و لهریوه پینانگوت «شهیتانی دلتهر». گرووشنکا، ههرکه پینی نایه ژوورهکهوه، تهنیا چرکهیهک چاوی له میتیا کرد میتیاش شلهژاوانه چاوی تیپری. بهلام روخساری ئارامی گرووشنکا خیرا دلنیای کرد. دواي لیبرسینهوه و وریایی پیدان که ناتوانی حاشا له هیچ شتیکی بکا، نیکولای پارفنووچ توژی به گومانهوه، بهلام بهوپهری ریز و ئهدهبهوه، پرسیی لهگهله سهروانی واز له ئهرتتهش هیناو، دیمیتري فیودورووچ کارامازوف، چ دوستایهتییهکیان ههیه. گرووشنکاش به لهبزیکی ئارام و خاترجهمهوه وهلامیدایهوه:

- ئاشنامان بوو. له ماوهی مانگی رابردوودا وهک ئاشنا دههات بۆ دیدهنیم.
له وهلامی پرسیارهکانی دیکهیاندا به روونی و راشکاوویهکی تهواو گوتی ههرچهند «جاروبار» کهوتبووه بهر دلی، بهلام ئاشقی نهبووبوو، «زیاتر بۆ ئهوهی داخی خۆمیان پی بریژم و پینانرابویرم، دلی ئهویش و دلی باوکیشیم رفاندبوو.» بۆشی دهکهوتبوو که میتیا بهخیلی به فیودورپاولووچ و ههموو کهسیکی دیکه دها، بهلام مهبهستی تهنیا ئهوه بووه پینانرابویرئ. قهت قهستی ئهوهی نهبووه بچی بۆلای فیودورپاولووچ تهنیا ویستویه سههر بخاته سههری و پینیبیکهنی. «له ماوهی مانگی رابردوودا بیرم له هیچکامیان نهکردۆتهوه و تهنیا چاوهروانی پیاوکیتر بووم که زۆری خراپه دهرهقههکردووه.» له کوتایشدا گوتی: «بهلام پیموایه هیچ پیوستیهکی ناکا لهوبارهوه ههلمپچن، یان من وهلامتان بدهمهوه، چونکه ئهوه شتانه پیوهندی به خۆمهوه ههیه.»

نیکولای پارفنووچ لهریوه تیگههیشته و ئیتر له سههر ئهوه باسه نهرویشته، لایهنی «ئهویندارانهی» پهروهندهکهی بهردا و هاته سههر پرسیاره گرینگهکان، یانی سهبارته به سنی ههزار رۆبلهکه. گرووشنکا به دلنیایهوه گوتی: «له یهکهمین عیشوتوشماندا، واته مانگی رابردوو له ماکرویه، به خاترجهمی سنی

هزار رۆبل خەرجکرا، ئەگەرچی خۆم پارەکهیم نەبژاردوو، لە زمانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچم بیستووێه که سێ هەزار رۆبلی خەرجکردوو. «
 دادوهر به په له پرسیی: «ئەوهی تەنیا به تو گوت، یان له لای که سیکی تر، یان بۆ که سانیکی تری باسکرد و تو به هه لکهوت گوت لیبوو؟»
 گرووشنکا له وهلامی ئەو پرسیاره شدا گوتی که هه م له لای ئەموئەو، هه م کاتیک به تەنیاش بوون ئەوهی لیبستوو. «
 دادوهر پرسیی: «ئەوهی تەنیا جاریک یان چەند جار به ئیوه گوت؟» بۆشی دەرکهوت که میتیا چەن جاری ئەوه به گرووشنکا گوتوو. «
 ئیپۆلیت کیریلۆویچ ئەم شایه دییهی زۆر به دل بوو. کاتیک زیاتر درێژهیان به لیپرسینه وه که دا، پوون بۆوه که گرووشنکا دەزانی ئەو پارهیە لە کوئ وەدستکه وتوو، یانی دەیزانی که «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ سێ هەزار رۆبلی له کاترینا ئیوانا وەرگرتوو. «
 - وهک له بیرت بی تاقه جاریکیش لیت نەبیست که سێ هەزار رۆبلی که متر خەرجکردی، یان نیوهی ئەو پارهیە پاشه کهوت کردی؟
 گرووشنکا وهلامی دایه وه: «نا، قەتم لینه بیستوو. «
 جگه له وهش گوتی که میتیا له ماوهی مانگی رابردوو دا زۆرجار گوتوو یه تاقه کۆپکیکیشی نییه. له کوتاییشدا گوتی: «هه میشه چاوه روانی هه لیک بوو بریک پارە له باوکی بستینی.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «قەت له لای تو... به هه لکهوت، یان له کاتی توورەبییدا، نه یگوتوو باوکی ده کوژی؟
 گرووشنکا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «با، گوتوو یه.»
 - جاریک یان چەند جار؟
 - چەندین جار، ئەوهندهی رقی هه لدهستا ئەوهی ده گوت.
 - تو قەت باوهرت ده کرد کاریکی وا بکا؟
 گرووشنکا به خاترجه می وهلامی دایه وه: «به هیچ شیوه یه ک. ئیمانم به دلە گه وره که ی بوو.»

میتیا له ناكاو گوپاندی: «ئاغایان ئیجازه بفرمون، ئیجازه بفرمون با له حزووری ئیوه دا شتیک به ئاگرافنا ئەلکساندرفنا بلیم.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «فرموو.»
 میتیا له سەر کورسییه که هه ستا: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا! ئیمانت به خودا و به من بیج که دهستم له کوشتنی باوکدا نییه!»
 میتیا دوای ئەو قسانه له سەر جیگا که ی خۆی دانیشته وه. گرووشنکا هه ستا سه ری و به ئەدهبانه له هه مبه ر په یکه ره ی پیروژدا خاجی خۆی کیشا و به دهنگیکی بوغز گرتوو وه گوتی: «خودایه گیان، زۆر شوکر.» پاشان رووی له نیکۆلای پارفنۆویچ کرد و درێژهی به قسه کانی دا: «ئەو قسهی ئیستا کردی، راسته، باوه ری پییکه ن، من چاکی ده ناسم. زۆرجار به گالته یان له کاتی رقههستان و خیشه سه ریدا قسه ده کا، به لام له هه مبه ر ویژدانیدا سه ره رو نییه، پی له ویژدانی خۆی نانی. به راستیهی، بروای پییکه ن.»
 میتیا به دهنگیکی بوغز لی نیشته وه گوتی: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، سپاست ده که م، وره یه کی تازه ت وه بهر نامه وه.»
 بیمه سه ر باسی ئەو پارهیە شهوی رابردوو خەرجکراوه، گرووشنکا گوتی نازانی چەنده بوو، به لام بیستبووی میتیا به چەند که سی گوتوو سێ هەزار رۆبلی پییه. له وهلامی ئەو پرسیاره شدا که ئەو پارهیە لە کوئ وەدەست که وتوو، گرووشنکا گوتی له میتیای بیستوو که ئەو پارهیە لە کاترینا ئیوانا «دزیوه» ئەویش له وهلامی میتیادا گوتوو یه نا نه تدزیوه و ده بی به یانی بجی بیده وه. له وهلامی پرسیا ری دادوهر دا که ئەو پارهیە میتیا گوتبووی له کاترینا ئیوانای دزیوه، هه ر ئەو بره پارهیە بوو که دوینی خەرجکردبوو، یان مانگی پیشوو هه مووی له ئاو کردبوو، گرووشنکا گوتی مه به ستهی ئەو پارهیە بوو که مانگی رابردوو خەرجی کردوو، یانی وا له قسه کانی تیگه یشتن.
 ئاخری ده ستیان له کۆل گرووشنکا کرده وه و مه ره خه سیان کرد. نیکۆلای پارفنۆویچیش له رووی دل سوژی وه پییرا گه یاند که ده توانی بگه ریته وه بۆ

شاری، ئەگەر خزمەتیکیشی لە دەست دێ، بۆ وینە بەکری گرتنی عارەبانە، یان ئەگەر پێویستی بێ پارێزەری لەگەڵ بئیری....

گرووشنکا دەستی بە سینگییەوه گرت و وێرایی کرپۆش گوتی: «پەر بە دل سپاست دەکەم، من لەگەڵ ئەو کابرا پیرە دەپۆمەوه، ئەویش لەگەڵ خۆم دەبەمەوه بۆ شاری، ئەگەر ئیجازەش بفرمۆن، جاری لە خوارەوه چاوهڕێ دەبم با بزنام ئاکامی دادگایی کردنەکهی دیمیتری فیودورۆویچ دەبی بەچی.»

گرووشنکا چوو دەری. میتیا ئارام و شادی دەنواند، بەلام تەنیا چەند چرکەیی خایاند. بەهۆی بیهیزی و خەمیکی ئاویتەیی دلەخورپەوه هەستی بە ئازار و خەفەت دەکرد. لەبەر شەکەتی چاوی هەلنەدەهات. ئاخری لێ پرسینەوهی شایەدەکانیش تەواو بوو. بازپرسەکان دەستیانکرد بە پێداچوونەوهی پەرودەندەکه. میتیا هەستا سەرپێ، لە کورسییەکهی دوور کهوتەوه و چوو سووچیکی لای پەرودەکه، لە سەر سندوقیگی گەورەیی فەرشکراو پاکشا و لەرپۆه خەوی لیکەوت.

خەونیکیی سەیری دی، خەونەکهی بە تۆزیش پێوهندیی بەو کات و شوینەوه نەبوو. لە شوینیک بوو بە ناوی ئیستەپ که لەمیژ بوو لەوئ دامەزرابوو، بە سواری دەچوو، لادینییک بە سواری عارەبانەیهکی دوو ئەسپ بە نیو بەفر و قور و زیلاقەدا دەبیرد. سەرماي بوو، سەرەتای مانگی نوامبر بوو. شلیووی دەکرد و عەرزێ بووبوو یەکیارچە قور و لیتە و بەفر و زلچەیی دەهات. کابرای عارەبانەچی بە پرتاوی لێی دەخوری و خەرەزەنگی هەلەسووراند. پێشیکیی بۆز و دریزی هەبوو. پیر نەبوو، پەنجا سالی تەمەن بوو و کهپەنکی لەبەردا بوو. لە دوورەوه گوندیک دیاربوو. میتیا لە دوورەوه تاپۆی مالهکانی دەدی رەش دەچوونەوه. نیوێ مالهکان سووتابوون و دەستەک و کاریتەیی سەربانەکانی بە نیو سووتاووی و رەش داگەرایی وەدەرکهوتبوون. کاتییک گەیشتنە نیو دی، ژنانی گوندنشین لە سەر ریگاکی ریزیان بەستبوو، ریزیکی دوور و دریز، ژنەکان زۆر بوون و هەموویان لەر و وردیلە بوون، دەمووچاویان قاوهیی بوو، بەتایبەت ئەو ژنە دریز و رەقەلەیی لە قەرەغهوه

راوهستا بوو و چل سالانی دەنواند، بەلام بەو رۆخسارە دریزۆکه و لەجەرەوه لەوه دەچوو لە بیست سال زیاتر نەبی. کۆرپەیهکی ساوای بە باوهشەوه بوو. مەمکی ئەو ژنە دەبی وشکی کردییت و تنۆکی شیریی تیدا نەبی. زارۆکەش زووکه زووکه دەگریا و باسکی روت و چکۆله و مشته وردیلەکانی دەجوولاندهوه که سەرما رەش و شینی هەلگێرابوون.

میتیا، که هەر وای بە پیکەنینهوه بەلایاندا تیدهپەری، پرسیی: «بۆ دەگرین؟ بۆ دەگرین؟»

عارەبانەچی وەلامی دایهوه: «ئەو مندالە بەستەزمانە دەگری.»
بەجاری شوینی لە سەر میتیا دانا که بە شیوێهیهکی لادینیانە گوتی ئەو «مندالە بەستەزمانە» لە لایهکی ترهوه ئەو وشەیهشی پێ جوان بوو. دەتگوت دلسۆزییهکی زیاتری پێوهیه. میتیا گەوجانە دووپاتی کردەوه: «ئاخەر بۆ دەگری؟ بۆ بازۆله چکۆلهکانی روتە؟ بۆ دایناپۆشن؟»
- بەستەزمانە سەرمایهتی، جلو بەرگەکانی چکۆلەن و گەرمی داناھینن.

میتیا گەوجانە پێداگری کرد: «ئاخەر بۆ؟ بۆ؟»
- خەلکیکی هەژارن مالهکانیان سووتاوو. نانیان نییە. خەریکی سوالن. چونکه مالوواله کهیان سووتاوو و ئاوارە بوون.

میتیا وەک ئەوهی دیسان تیگەیشتنی گوتی: «نا، نا. پیمبلی ئەو دایکه هەژارانه بۆ لەوئ راوهستاون؟ بۆ فەقیرن؟ ئەو مندالە بەستەزمانە بۆ فەقیرە؟ ئیستەپ بۆ ئاوا بی داهاته؟ ئەوانە بۆ یەکتەر لە باوهش ناگرن و یەکتەر ماچ ناکەن؟ بۆ بە شادی تێهەلناکەن لە گۆرانیی شادی؟ بۆ چارەرەشی و لێقهوماوی بەو دەردهی بردوون و رەنگیان رەش داگەرایی؟ بۆ خۆراک بەو مندالە بەستەزمانە نادن؟»

هەستیشی دەکرد که پرسیارهکانی بیمانا و ناماقوولانەن، بەلام پێی خۆشبوو پرسی و دەبوو ئەو پرسیارانەش بکا. هەر وهه هەستیدهکرد، هەستی دلسۆزی خەریکه لە ناخهوه هەلی دەچۆقینن، ئەگەرچی بە عومراتی ئەو هەستەیی نەئەزموو بوو. گریانی دەهات، دەویست کاریکیان بۆ بکا، بۆ ئەوهی ئەو

زارۆکه بهسته زمانه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی ئیتر ئه و دایکه په شتاله ی مه مکی وشکی کردوه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی له و کاته وه ئیتر که س فرمی سک هه لئه وه رینی. ده یویست له ریوه و بی له بهرچا و گرتنی کۆسپ و ته گهره، به ته وای ئه و توانا و بیناکیانه وه که له مالباتی کارامازۆف دایه، ئه و کاره بکا.

گوئی له دهنگی ناسک و پر ههستی گرووشنکا بوو له په نایدا گوئی: «منیش له گه لت دیم. ئیتر تا ئاخری ته مه نم ده ستت لی هه لئا گرم، منیش له گه لت دیم.»

پرشنگیک دلی روونکرده وه، هه ولیدا به ره و تیشکه که برواته پیشی و به ئاواته وه بوو بژی، زیندوو بی و برواته پیشی، به ره و ئه و تیشکه تاز ه برواته پیشی که بانگی ده کا، په له بکا و هه ر ئیستا به له ز و خیرا وه ریکه وئ و برواته پیشی.

که چاوی هه لئا و له سه ر سن دووقه که دانیشت، به سه رسوورمانه وه گوئی: «چی! کوئی؟» وه ک ئه وهی وه هوش هاتییته وه، بزه یه کی پر له شادی که وته سه ر لیوی. نیکۆلای پارفنوویچ له ژوورسه ری راوه ستابوو، پیشنیاری پیده کرد گوئی له شایه دنامه که بگری که به دهنگی بهرز ده خویندریته وه. واژوی بکا. میتیا پییابوو سه عاتیک یان زیاتر خه وتوو. به لام گوئی له دهنگی نیکۆلای پارفنوویچ نه بوو. له نا کاو ئه م راستییه سه رنجی راکیشا که بالنجیکی له ژیر سه ر دایه. چونکه ئه و کاته ی شه که ت و ماندوو له سه ر سن دووقه که پالکه وت ئه م بالنجی له ژیر سه ردا نه بوو.

به دهنگیکی بوغز گرتوو و سپاس و پیزانینه وه، وه ک ئه وهی زوری دلسۆزی بۆ کرابی، هاواریکرد: «کی ئه و بالنجی نایه بن سه رم؟ کی ئه و چاکه یه ی له گه ل کردم؟» نه یزانی ئه و که سه دلۆفانه کی بووه، رهنگه یه کیک له شایه ده گوندنشینه کان، یان میرزا وردیله که ی نیکۆلای پارفنوویچ له پووی دلسۆزییه وه ئه و بالنجی نابیته ژیر سه ری، کولی گریان سه رتا پای وه له رزین خستبوو، پۆیی بۆلای میزه که و گوئی هه رچی بلین واژوی ده که م.

به دهنگیکی غه ریب و روخساریکی گه شاره وه که ویده چوو به هوی شادییه وه بی، گوئی: «ئاغایان، خه ونیکی چاکم دی.»

(۹)

میتیا ده بن و ده پوون

دوای ئیمزا کردنی شایه دنامه که، نیکۆلای پارفنوویچ به فیز و قورساخییه که وه پووی له تومه تبار کرد و بریارنامه که ی بۆ خوینده وه. له ویدا هاتبوو که فلان سال و فلان پوژ له فلان شوین، بازپرسی فلان دادگا، دوای لیپرسینه وه له تومه تبار فلانی کوری فلان (یانی میتیا) به و تومه تانه (که ته وای موو به موو نووسرابوو) و دوای چاوخشانده وه به و خاله دا که تومه تبار حاشا له هه موو ئه و تومه تانه ده کا وا دراونه ته پالی، بۆ خۆپه راندنه وه و بهرگریکردن له خوی هیچ شتیکی نه درکاندوو. به لام شاهیدان فلان و فلانی کوری فلان، به م شیوه ی خواره وه به دژی ئه و شایه دیان داوه، به پیی فلان ماده و بریاری یاسا ... هتد بریاردا که فلانی کوری فلان (میتیا) به مه بهستی له ئه ماندا بوون له هه ر چه شنه په یدۆزی و سزایه کی بی بنه ما، له فلان به ندیخانه را ده گیری. به م چه شنه تومه تبار ناگادار ده که یه وه و بهرگیک له م بریارنامه یه ئاراسته ی جیگری دادوهر ده کری و هتد... وه لاسل به میتیا یان راگه یاند که له و کاته وه زیندانییه و له زووترین کاتدا ده یبه ن بۆ شار و له وئ له شوینیکی زور ناخوش ده ستبه سه ر ده کری. میتیا به وردی گوئی راگرت و له کو تاییدا ته نیا شانی هه لته کاند.

- زور چاکه ئاغایان، لیتان ناگرم. من ئاماده م... ده زانم جگه له وه هیچ کاریکی دیکه تان له ده ست نایه.

نیکۆلای پارفنوویچ دلسۆزانه پیی راگه یاند، سه روکی ئاسایش ماوریکی ماوریکییه ویچ که به هه لکه وت له وئ بووه، هاوپیی ده کا...

میتیا له پېر قسه که ی پېږی «سه برکه» به ههستیگی گه رمه وه خوئی پیرانه گيرا و پرویکرده حازریان و گوتی: «ئاغایان، هه موو زالمین، هه موومان دلره قین و چاره پشین، ده بینه هوئی نه وهی هه موو پیاوان و ژنان و مندالان فرمیسک هه لوهرینین، نازاریان ده دین و ده یانگرییتین. به لام له نیوان هه موویاندا، لیمگه رین لیره و هه ر ئیستا پروون بیته وه، له نیوان نه وانده من له هه مووان سووکوچروو کترم. خوئیترین ده عبام! له ژیاندا هه موو رۆژیک له سینگی خۆم داوه و سویندمخواردوه که خۆم پاک راگرم و سه ره پوی نه که م، به لام هه موو رۆژیک خۆم تووشی نه و زه لکاوی تاوانه کردوه. ئیستا تیده گم که مرۆقی وه ک من پیویسته ته مبی کرئ و قامچی بخوا، قامچی چاره نووس، قه لاده یه کیان له مل کرئ. به وزه یه کی دهره کی بیان به ستنه وه. نه گه ر به ره لالا بوایه م و سه مه ندۆکیان له ملم نه کردایه، هیچکات، هیچکات خۆم له و زه لکاوه پی دهر باز نه ده کرا و نه شم ده ویست دهر باز بم! به لام نه وه دهستی به لا نه وکی گرتم. نازاری تۆمه ت و تیروتوانجی خه لگم قه بووله. هه قیانه تف و نه حله تم که ن. ده مه وه ئی نازار بکیشم، به لکو پاکبمه وه. رهنگه پاکیشبمه وه، وانیه؟ ئاغایان بو دوا یین جار گویم لیبگرن و بروام پیبکه ن، خوینی باو کم له نه ستوی من نییه و من نه مکوشتوه. ئاماده م سزا بدریم، نه ک بو نه وهی کوشتوومه، به لکو بو نه وهی ده مو یست بیکوژم. رهنگه بشمکوشتایه. سه ره رای نه وه ش بریارمداوه به ره ره کانتیان له گه ل بکه م و ئاگادارتان ده که مه وه. هه تا ئاخ له گه لتان له کیشه دا ده بم و نه و کاته خودا خوئی بریار ده دا. خودا حافیز ئاغایان، له وهی که کاتی لپیرسینه وه گوراندم به سه رتاند داوای لیبووردن ده که م. دلتنان لیم نه هیشی. ئاخ، نه و کاته هیشتا گه وج بووم... دوا ی تاویکی تر به ند ده کریم، به لام ئیستا بو دوا یین جار، دیمتری کارمازوف وه ک که سیکی ئازاد لیتان ده پارپمه وه و خودا حافیزیتان لیده که م. خودا حافیزی له هه موو مرۆقه کان ده که م.»

دهنگی ده له رزی و بو ته وه که ردن دهستی هینابووه پیشی. به لام نیکولای پارفنوویچ که له نزیکیه وه راوه ستابوو، تووره و به په له دهستی برده پشته وه و نه یویست ته وهی له گه ل بکا، میتیا رهنگی تیکچوو و دهستی به ردا یه وه. نیکولای پارفنوویچ، به حه په ساوی ده ستیکرد به منجه منج: «لپیرسینه وهی سه ره تای هیشتا ته واو نه بووه. له شاری دریزه ی پیده دین و من، هه لبه ت ئاماده م بو پاریزه ریتان... هیوادارم سه رکه وتوو بی... دیمتری فیودوروویچ، راستت ده وی من به رده وام وه ک که سیکی به دیه غبال چاوم لیکردوی نه ک تاوانبار. ئیمه هه موومان، نه گه ر بتوانم به وه کیلیه تی نه وانیشه وه قسه بکه م، هه موومان ئاماده ین قه بوولیبکه ین که تو له دل وه لاویکی به شه ره فی به لام به داخه وه نه م لاوه به شه ره فه ئی حساسات تووشی سه ره پوی کردوه...» قه لافه تی وردیله ی نیکولای پارفنوویچ، دوا ی قسه کانی شاهانه ی ده نواند. میتیا پیوابوو دوا ی تاویکی دیکه نه م «کور» قوئی ده گری و ده بیاته په سیویک و دیسان سه باره ت به «کچان» قسه ی له گه ل ده کاته وه. به لام کوئیک فکر و خه یالی بی جی جاری وایه به زهینی زیندانییه ک ده گا که ده بیه نه پای سیداره.

میتیا پرسیی: «ئاغایان، ئیوه پیاوی چاکن. زور ئینسانن، ئیجازه م پیده دن بو دوا یین جار چاوم پیبکه وی و خودا حافیزی لیبکه م؟»
- حه تمه ن، به لام بارودوخه که... له راستیدا نابی، مه گین به حزووری...
- نه گه ر پیتان خوشه با له حزووری ئیوه بی!
گرووشنکایان هینا، به لام خودا حافیزیه کی کورت و موخته سه ر بوو، نیکولای پارفنوویچ به هیچ شیوه یه ک به دلی نه بوو، گرووشنکا به ریزیکی زوره وه کرئوشی بو میتیا برد.
- پیمگوتی نه مرم هی توم و بو تو ده بم. تا هه تایه پشتت به رناده م، جا بو هه رشوینیکیشت بنیرن له گه لتم. خودا حافیز، نه گه رچی خوت به دهستی خوت نه و قوره ت گرتوته وه، به لام ده زانم بیتاوانی.
لیوی ده له رزی و فرمیسک به چاویدا ده هاته خواری.

- گرووشا، بمبووره، له بهر خاتری ئه شقه که م و له بهر خاتری ئه وهی تو و ئه شقه که م پیکه وه فه وتاندوه.

میتیا زوری قسه له دلدا بوو، به لام زمانی له گو کهوت و قسهی بو نه هات. پویشته ده ری و ئه و که سانهی چاویان له سه ره له نه ده گرت خیرا تیی هالانه وه. له بهر ئه و پلیکانانهی که شهوی رابردو میتیا له عاره بانه سی ئه سپه کهی ئاندری دابه زیبوو، دوو عاره بانه ئاماده کرابوون. ماوریکه ماوریکه ویچ، پیاویکی چوارشانهی تیکسمراو و دهموچاو چرچ بوو. ده تگوت له شتی که دلمه نده، پیموا به هوئی ئه و بینه زمییه کوتوپره وه بوو. به توورپهیی دهیگوراند. به ناوچاوانیکی زور گرژه وه له میتیا راخوری که سواری عاره بانه که بی. میتیا، به دم سواربوونه وه به خوئی گوت: «له مهخانه کاتی بو شه راب خولکم ده کرد، پیاویکی دیکه بوو.» له دم درگاکه دا خه لکیکی زور ئاپوره یان دابوو، پیاوانی لادیی و ژنان و عاره بانه چی. تریفون بوریسیچیش له قالدرمه کان هاته خواری. هه موو چاویان له میتیا بریبوو.

میتیا له ناکاو له سه ره فایتوونه که وه هاواریکرد: «خه لکانی دلوثان، ئیستا که لیک هه لده بریین، بمبوورن!»

گوئی له دهنگی دوو سی کهس بوو: «توش ئیمه ببووره!»

- تریفون بوریسیچ خودا ئاگاداری توش بی!

به لام تریفون بوریسیچ هه ره سه ریشی هه لنه بری. له وه ده چوو سه ری زور قال بی. ئه ویش هاواریده کرد و سه باره ت به شتی که هه للا و بگری ساز کردبوو. مه علوم بوو که عاره بانهی دووهه م که بریار وابوو دوو پاسه وان هاوړی ماوریکه ماوریکه ویچ وه ریکه ون، ئاماده نییه. عاره بانه چییه کی لادیی که بریار وابوو عاره بانهی دووهه م لیخوړی، به توورپهیی خه ریکی له بهر کردنی کوته کهی بوو و دهییولاند که نورهی ئه و نییه و نورهی ئاکیمی عاره بانه چییه. به لام ئاکیم له هیچ کوئی دیار نه بوو. به په له په له به دوایدا دهگه ران. کابرای لادیی پینداگریی ده کرد و داوای لینه کردن په له نه که ن.

تریفون بوریسیچ گوتی: «ماوریکه ماوریکه ویچ دیوته ئه م لادییانه چه نده بی چاوو روون! ریزه یه کیان شه رم و چه یا نییه! ئاکیم پیری بیست و پینچ کوپکی پیدای. هه موویت یه کجی دا به شه راب و ئیستا شیره شیر ده کهی. ماوریکه ماوریکه ویچ، من له و دلسوزی و روحسووکییهی ئیوه ده ره ق به و لادییانه سه رم سوړماوه. ئیتر نازانم بلیم چی.»

میتیا هه لیدایه: «ئاخر دوو عاره بانه تان بوچییه؟ ماوریکه ماوریکه ویچ واچاکه به عاره بانه یه ک وه ری که وین، دلنیا به سه ره روئی ناکه م، هه لنایه م، هاوړی گیان. ئیتر پاسه وانت بوچییه؟»

ماوریکه ماوریکه ویچ، زور به قه لسی و وه ک ئه وهی به دامرکانی توورپه ییه کهی خوئی که شایته وه، هاواریکرد: «حه زره تی ئاغا ئاگات له دهمت بی. من «هاوړی گیان» ی تو نیم. ئه و ئاموژگارییه ت هه لگره بو وه ختیکی دیکه!»

میتیا سه ری داخست و سوور هه لگه را. دواي تاویک له ناکاو هه سستی به سه رمایه کی به ته وژم کرد. باران خوئی کردبووه. به لام ئاسمانی مات و خه مبار هه وریکی ره ش دایگرتبوو، کزه بایه کیش راست دهموچاوی ده رزی ئاژن ده کرد. خوئی کوشمه له کرد و له دلی خویدا گوتی: «سه رمام بووه.» ئاخری ماوریکه ماوریکه ویچ سواری عاره بانه که بوو و ناشاره زایانه دانیشته. وه ک ئه وهی میتیا به هیچ دانه نی، له سووچیکی هیلینگه کهی په ستاوت. له راستیدا زوری رق هه ستابوو، چونکه ئه و ئه رکهی زور پیناخوش بوو که پینان سپاردبوو.

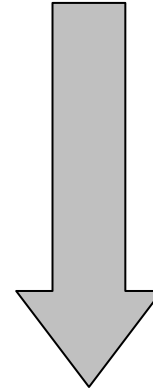
میتیا دیسان گورانندی: «خودا حافیز، تیپرپی فون بوریسیچ،» خوئی ئه مجاره هه ستی کرد که له بهر دلپاکی نه بووه به لکو به رق و بیزاریه وه هه رای لیکردوه.

به لام تریفون بوریسیچ، که ده سستی له پشته وه هه لپیکابوو، به گرژی و توورپهیی چاوی له میتیا بریبوو، به پوز و هه وایه که وه راوه ستابوو و وه لامی نه دایه وه.

میتیا له ناکاو گوئی له دهنګی ګالګانۆف بوو، که کتوپر دهرپه رېبووه دهری و گوتی: «خوداحافیز، دیمیتری فیودورۆویچ، خوداحافیز!» ګالګانۆف، هه لات بۆلای عاره بانه که، دهستی بۆلای میتیا دريژ کرد. کلاوی له سه ردا نه بوو. میتیا به په له دهستیگرت و گوشیی. به گهرموگورپی هاواریکرد: «خوداحافیز، دۆستی به ریز! قه تم گهره ییت له بیر ناچی.» به لام عاره بانه که وهری کهوت و دهستیان لیک به ربوو. زهنگوله کهوته زره زه و میتیا یان برد.

ګالګانۆف به هه لاتن گه راپه وه، له قوژبنیک دانیشته، سه ری داخست و هه ردوو دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له پر مه ی گریان. ماوه یه کی زور هه روا دانیشته. وا ده گریا ده تگوت ئه و لاوه بیست سالانه یه مندالیکي که م ته مه نه. ئاخ، بی ئه وه ی ریزه یه ک گومانی هه بی میتیا ی به تاوانبار ده زانی. به وپه ری هیوا براوییه وه، منجاندی: «ئه وانه کین؟ بللی مرۆف دوا ی ئه مه چیی لی بی؟» له و کاته دا له ژیا نی خو ی بیزار بوو. ګالګانۆفی لاو به دلکی خه مباره وه گوتی: «بایه خی ئه وه ی هه یه؟ یانی بایه خی ئه وه ی هه یه بۆی بگریم و خه می بۆ بخۆم.»

به ندى چوارهم

کتیبي دهيم

مندائهورکه

(1)

کولیا کراسووتکین

سهره‌تای مانگی نوامبر بوو. ولات به‌سته‌له‌ک و وشکه سهرمایه‌ک بوو تفت هه‌لاویشتابیه ده‌بیه‌ست. ده پله له ژیر سفردا بوو. به‌لام سهر له ئیوارئ به‌فره‌لووکه‌یه‌ک به سهر زه‌وییه به‌سته‌له‌کدا باریبوو، بایه‌کی «پر ته‌زو» هه‌لیکردبوو، به‌ره‌و که‌ناری شه‌قامی مات و چۆلی شاره‌که‌مان رایده‌دا و بارووشکی به ده‌وروبه‌ری بازاردا ده‌پرژاند. به‌یانیه‌کی دالته‌نگ بوو، کرپوه خووشی کردبوو.

له نزیك بازار و لای فرۆشگه‌ی پلاتینکوف، مالیکی چکۆله هه‌لکه‌وتبوو که دهر و ژووره‌وه‌ی خاوین و رازاوه بوو. ئه‌ویش مالی خاتوو کراسووتکین، ژنی میرزایه‌ک بوو که چارده سال له‌مه‌وبه‌ر مردبوو. ئه‌و بیوه‌ژنه، شوخه ژنیکی له‌بار و دل‌رفین بوو، له‌و ماله چکۆله و خاوینه‌دا له‌ری «داهاتی تاییه‌تی خویه‌وه» بژیوی پۆژانه‌ی دابینه‌کرد. له‌ته‌نیا‌یه‌کی پر له‌حورمه‌تدا پۆژگاری تیپه‌ر ده‌کرد و خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی ئارام و به‌نه‌شه بوو. ئه‌و کاته‌ی می‌رده‌که‌ی مرد هه‌ژده سالی ته‌مه‌ن بوو؛ سالیکی بوو شووی پی‌کردبوو. کورپکی لیی هه‌بوو. له‌دوای مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، هه‌موو گیان و ژیان خوی بو پهره‌رده‌کردن و عاملاندنی ئه‌و پۆله خوشه‌ویسته‌ی، یانی کولیا‌ی کورپی، دانا. ئه‌گه‌رچی له‌و چارده ساله‌دا به‌گیان و دل خووشی ویستبوو، به‌لام به‌جیی شادی لیی بووبوو به‌رده‌عازبه‌ه و ژیان پی تال کردبوو. دایمه‌ پۆح و گیانی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌ی بوو، دنیای له‌خوی کردبوو چه‌رمه‌ چۆله‌که و ده‌ترسا نه‌خووش که‌وی، سه‌رمای بی، هاروهاجی بکا و له

سه‌ر کورسییه‌ک یان شوینیکی به‌رزوه‌ه بکه‌ویته‌ خوارئ و... کاتیک کولیا چووه قوتابخانه، دایکیشی هه‌موو کاتی خوی بو متالای زانستی گشتی ته‌رخانکرد، بو ئه‌وه‌ی له‌خوینده‌که‌یدا یارمه‌تی بدات و کتیبه‌کانی له‌گه‌ل متالا بکا. له‌گه‌ل هه‌موو مامۆستا و ژنه‌کانیان سه‌ری ئاشنایه‌تی کرده‌وه و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل هاوپۆله‌کانیشی خوی پیکخت و مه‌راییشی له‌به‌ر ده‌کردن بو ئه‌وه‌ی کولیا ئازار نه‌ده‌ن و شه‌ری له‌گه‌ل نه‌که‌ن. له‌و باره‌وه ئه‌وه‌نده‌ی زیده‌ره‌وی کرد که منداله‌ورکه ده‌ستیان کرد به‌گالته‌ پیکردن و ناوینتکه لی‌هه‌لدانی کولیا و پیمان ده‌گوت «نازداری دایه».

به‌لام کورپه‌ گویی به‌و قسانه‌ نه‌ده‌بزووت و شلوئ نه‌ده‌بوو. چونکه کورپکی خاوه‌ن وره و هه‌روه‌ک له قوتابخانه بووبوو ده‌مگۆ، «زۆر به‌هیز» بوو و ئه‌وه‌ش زۆر زوو بو هه‌مووان ده‌رکه‌وت. کولیا گورجوگۆل و به‌غیره‌ت بوو، زۆر نه‌ترس و جه‌سووران هه‌لسووکه‌وتی ده‌کرد. ده‌رسه‌کانی زۆر باش بوون و له قوتابخانه بووبوو ده‌مگۆ که ده‌توانی مامۆستا داردانلۆف له‌بیر کاری و میژووی گشتیدا بۆردا. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌چاوی سووک له هه‌مووانی ده‌روانی، هاوپۆیه‌کی باش بوو و خوی دووره‌په‌ریز رانه‌ده‌گرت. پییابوو هاوپۆله‌کانی وه‌زیفه‌یانه‌ ریژی بو دانین، به‌لام زۆر دۆستانه هه‌لسووکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کردن. له هه‌مووشی گرینگتر ده‌یزانی له‌کوئ ده‌بی پیی زیادی دانه‌کیشی. له کاتی خۆیدا دانی به‌خۆیدا ده‌گرت و کاتی هه‌لسووکه‌وت له‌گه‌ل مامۆستایان له‌و هیله سووره‌ی تینه‌ده‌په‌راند که ده‌بووه هاروهاجی و بی‌نه‌زمی و یاخی بوون و له یاسا لادان. به‌لام به‌قه‌د که‌م ته‌مه‌نتترین منالی قوتابی هاروهاجی پیخۆش بوو. ئه‌و کارانه‌شی به‌هوی عه‌جولوی و بزۆزی نه‌بوو به‌لکو زیاتر بو ئه‌وه بوو خوی بنوینی و سه‌رنجی هه‌مووان بۆلای خوی راکیشی. زۆر کورپکی خۆبه‌زلزان بوو. ته‌نانه‌ت ده‌شیزانی چۆن دایکی ته‌سلیمی خوی بکا و زۆر دل‌ره‌قانه به‌سه‌ر دایکیدا زال بوو. دایکی له‌قه‌سی ده‌رنه‌ده‌چوو، له‌میژ بوو دایکی ته‌سلیم و سه‌ر له‌پیناوی بوو. ته‌نیا خه‌میک که ته‌نگی پی‌هه‌لچنیبوو ئه‌وه بوو که

كوليا زور سارد و سر بو له گه ليدا. پيئوابوو كوليا «خوشي ناوي» و جاروبار هون هون دهگريا و سهركونهي دهكرد كه ئاوا بي ههست و سارد و سره. كورپه ئه وه ي پي خوش نه بوو، هه رچي له و باره وه قسه ي بو دهكرا و به سهريدا دهاتن، زياتر له سه ر كاري خوي سوور ده بوو، گويي به و سكاللا و گريانه ي دايمي نه ده بزوت. سه ره راي ئه وه ش، ئه و به قهستي ئه و كارانه ي نه ده كرد، شتيكي غه ريزي بوو - خووخده ي وابوو. دايمي نه يده زاني، كورپه به كجار زوري دايمي خوش ده ويست. به لام خوي گوته ني «خوشيرين كردني» پيخوشنه بوو.

له مالايدا دولابيك كتتيبان هه بوو، كورپه به ته نيا چهند دانه له و كتتيبانه ي خويندبووه. ئه و كتتيبانه زوربه يان كاتي خوي هي باوكي بوون. كوليا زوري هوگري به متالا بوو. دايميكي به رگريي لينه ده كرد. به لام هينديك جار كه دهيدي كورپه كه ي چهند سه عات لاي دولابي كتتيبه كان راده وهستي و به جيي ياريكردن، چاو له كتتيبيك دهكا و ئه وقى ده بي، سه ري سوور ده ما. كوليا كتتيبي واي ده خوينه ده وه كه بو ته مه ني ئه و نه ده بوو.

كورپه به پيني عاده ت ده يزاني چون و كه نكي هاروهاجي بكا، له م دوايبانه دا عه جوولي و هاروهاجيبه كه ي به جييه ك گه ياندبوو كه ترسي خستبووه دلي دايمييه وه. له راستيدا كاري بي ئه خلاقى و ناحه زي نه ده كرد، به لكو جوړيك پوهه لمال دراوي و ده لووكاري به ئاكاريبه وه ديار بوو.

خودا وراستان مانگي مه ي ئه و ساله، له كاتي پشوي هاونيه دا، دايم و كور چوون بو ناوچه يه كي ديكه، كه چل و پينچ كيلومه تر دوور بوو، تاكو هه وتوويه ك له مالي خزميكيان رايبويرن كه ميرده كه ي كارمه ندي هيلاسن بوو، (هه ر له و ويستگه يه ش كاري ده كرد كه مانگيك دواتر، ئيوان فيوډورويچ كارامازوف له ويوه به ره و موسكو وه ري كه وت.) كوليا ده ستيكرد به ليكو لينه وه سه باره ت به هه موو ئه و تايبه ته نديبانه ي پيوهندي به هيلاسن و شه مه نده فه ره وه هه يه. ده يزاني كاتي گه رانه وه، به و زانياريبه تازانه وه، هاوپوله كاني تووشي سه رسورمان ده كا. به لام به هه لكه وت له و

شويته چهند مندالي ديكه ي ليوو كه زور زوو له گه ليان بوو به براده ر. هينديكيان له ويستگه كه ده ژيان. بريكي شيان هه ر له و ده ورويه رانه. شه ش كه وت كه س بوون هه موويان له نيوان دوازه تا پازده سالان بوون. دوو كه سيان خه لكي شاره كه ي ئيمه بوون. كورپه كان پيكه وه ياريان ده كرد. پوژي چواره م يان پينجه مي كوليا بوو له وي، ئه و كورپه گه و جانه له سه ر شتيكي پر مه ترسي گريويان كرد. كوليا كه له هه موويان كه م ته مه ن تر بوو و بويه هه موويان به چاوي سووك ته ماشايان ده كرد. هه ر بويه له به ر نه ترسي يا غروور له سه ر دوو روبل گريويان كرد كه كاتي هاتني شه مه نده فه ر سه عات يازده ي شه وي له به يني هيله كاندا راكشي و جووله نه كا تاكو شه مه نده فه ره كه به پرتاو به سه ريديا تپه ري. راسته هه موو شتيكيان تاكيكرده وه و بويان ده ركه وت كه ده توانن له و نيوان هيله دا ته خت خويان راکيشن كه شه مه نده فه ره كه وييان نه كه وي، به لام خوراكي شان له و شوينه گالته نه بوو! كوليا نه ترسانه ئاماده يي خوي بو ئه و كاره ده ربري. سه ره تا پيي پيكه نين، به دروزن و خو هه لکيشيان له قه له م دا. شتيكيش كه به جارئ هه ست و غرووري ده رپووشاند، ئه وه بوو كه ئه و كورپه پازده سالانه به پوز و قوره ده ماخييه وه رويان ليوه رگيرا و له سه ره تادا وه ك «كورپيژگه يه ك» كه بو هاوپرييه تي نابي هه لسووكه وتيان له گه ل ده كرد و ئه وه ش سووكايه تيبه ك بوو كه بوي قه بوول نه ده كرا.

بريارياندا شه وي بچن بو نيو كيلومه تريي ويستگه كه. بو ئه وه ي شه مه نده فه ره كه له ويستگه دوور ده كه ويته وه رويشته كه ي توندتر ده كا. كورپه كان كو بوونه وه. شه ويكي ئه نگوسته چاو، مانگه شه و نه بوو. له كاتي دياريكراوا كوليا له نيوان هيله كاندا راکشا. پينچ كه سه كه ي تريش كه مه رجان به ستبوو، به جارئ ترس و دل خورپه يان پيكه وتبوو له بن ده ون و كه نده لاني نزيك هيلاسنه كه خويان مه لاس كرده بوو هه ستيان به مه ترسي و په شيماني ده كرد. ئاخري ده نكي فيكه و ته قوه وري شه مه نده فه ر هه ستا و

وېستگه ی به جی هیشت. دوو چرای سوور له دوورده وه دهرکهوت، ئەو دپوه هەر نزیك دهبووه و گرمه و هارپه زیاتر دهبوو.

کورپهکان کهوتبون هه ناسه برکی و دلکوته، له نیو دهونه کانه وه هه رایان دهکرد: «کولیا، هه لئ، ههسته خیرا وهره ده ری.» به لام ئیتر دهرهت نه مابوو. شه مهنده فەر وهک تیسکه ی تهنه گ هات و تیپه ری. منداله کان هه لاتن بولای کولیا. دیتیان جوولای له خوی برپوه و راکشاوه. ده ستیان کرد به کیشان و راته کاندنی سەر و لاقی. له پر هه ستا سه ری و بیئوه ی زمانی بگه ری ملی ریگرت و ریشته. دواتر گوتی بو ترساندنی ئەوان ئاوا جوولای له خوی برپوه بو ئەوه ی پیان وا بی له هوش چوو، به لام ههروهک دواتر بو دایکی گیزایه وه، هه به راستی بیهوش بو بوو. له و کاته وه وهک «مروقی نه ترس و ئازا» ناوبانگی دهر کرد. کاتیک به ره و یستگه گه رانه وه وهک چوری شیر سپی هه لگه رابوو. رۆژی دوایی تاویایکی سووکی گرت، به لام خاوهن وره بوو و شانازیی به خویه وه ده کرد. ئەو رهوداوه خیرا بلاو نه بووه، به لام کاتیک گه رانه وه بو شار له قوتابخانه به گوئی به ریوه بهر و ماموستایانی گه یشته وه. بویه دایکی کولیا به په له چوو بو قوتابخانه و له لایه ن کورپه که یه وه داوای لیوووردنی لیکردن و له کوتاییدا داردانلوف که ماموستایه کی به ری و قسه ریشته بوو، ناوبژیوانی کرد و چاوپوشیان لیکرد.

داردانلوف، پیاویکی چل سالانه ی ره به ن و هیشتا بوخچه ی نه کراوه بوو، چهن سال بوو، دلای به خاتوو کراسووتکینه وه بوو و له وانه بوو بوی شیت بی. جاریکیش، نزیکه ی سالیک له مه وه بهر به دلخورپه و ترس و له رز و هه ستیکی ناسک و به وپه ری ئەده ب و ریزه وه پیشناری پیکردبوو شووی پییکا. به لام خاتوو کراسووتکین دهستی به روویه وه نابوو، چونکه ههستی ده کرد شوو کردنه وه ی کاریکی خه یانه تکارانه ده بی دهره ق به کورپه که ی. ئەگه رچی داردانلوف هه ستیده کرد و له سەر ئەو باوه رهش بوو که ئەو بیوه ژنه شوخوشه نگ و به هیا و دلوقانه تا راده یه ک پیی خوشه شووی

پییکا. شه یتانی و هاروها جیه کانی کولیا بو بووه هوی ئەوه ی زیاتر دلای نه رم بی. داردانلوف له بهر ئەو ناوبژیوانییه ی، به نوقلانه ی ئاماژه و چاوقرتاندنیکی خاتوو کراسووتکین گه شایه وه. ئەگه رچی ئیشاره که به ئەسته م بوو، به لام داردانلوف هیته خاوهنی دلایکی پاک و ناسک بوو هه ر ئەو کورته ئیشاره یه ی بهس بوو که خو به بهخته وه رترین پیای سەر عه رز بزانی، هۆگریه کی زوری به کورپه هه بوو، ئەگه ر وه دهسته ی تانی دلای ئەو و هه لسووکه وت کردن له گه لای به شیاو نه ده زانی، له نیو پوله که شدا به توورپه یی له گه لای ده جوولایه وه و زوری روو نه ده دایه. کولیاش زوری ریز بو داده نا. زور به وردی سه رنجی ده دا. وانه کوتنه وه که ی و ئەوه ی پیی ده گوتن موو به موو فیری ده بوو. له پوله که یاندا قوتایی پله دوو بوو، له حوزووری داردانلوفدا زمانی نه ده گه را و زور به ئەده بانه هه لسووکه وتی ده کرد. هاوپوله کانیشی هه موو پیان و ابوو کولیا له هه موو کهس باشته میژووی گشتی ده زانی و ته نانه ت ده توانی داردانلوفیش بیه زینی. له راستیدا کولیا ئەم پرسیاره ی له داردانلوف کردبوو: «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» داردانلوف ئاماژه ی به بزوتنه وه و کوچی نه ته وه کان و له میژینه بوونی رابردووه که ی و گیزانه وه ی به سه رهاتیکی ئەساتیری کردبوو و وه لامیکی زور ته مومژاوی پیدابوو. به لام ئەم پرسیاره ی «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» یانی چ که سانیک، نه ی توانیبوو وه لام بداته وه. ئەگه رچی ئەو پرسیاره شی زور ساکار و سه ری پی خویندبووه. به لام کورانی هاوپولی له سەر ئەو باوه ره مانه وه که داردانلوف ناوی بناغه دانه ری تیروا نازانی. کولیا ناوی بناغه دانه رانی تیروای له کتیبی میژووی ئیسما راگدوفا خویندبووه. که ئەو کتیبه له دولابی کتیبه کانی باوکیدا بوو. له کوتاییدا، ته وای منداله کان تامه زرق بوون ئەو پرسیاره بزانی، به لام کولیا ئەو رازه ی نه درکاند و ناوبانگی زانیاریه که ی هه روا به سەر زارانه وه ما.

دوای ئەو رهوداوه ی هیلاسنه که، کرده وه ی کولیا دهره ق به دایکی گورانی به سه ردا هات. ئانافیو دورفا (خاتوو کراسووتکین) کاتی له و کرده وه

گهوجانهیهی کورپهکهی ئاگادار بوو، له حهیبهتا وهختهبوو شیت بی. تووشی دلّه خورپه و هیرشیکه سهختی عهسهبی بوو و ماوهی چهند رۆژی خایاند. کولیا که خوشی ئاراو قارای لی ههگیرابوو بهلینی به دایکی دا که ئیتر ئه و سهرهپۆیی و هاروهاجیبه دوویات نهکاتهوه. له ههمبهر پهیکهری پیرۆزدا چۆکی دادا و ههروهها سویندی به پۆحی باوکی خوارد و وهها دلّی وهکول هات، وهک مندالیکه شهش سالان دهستیکرد به گریان. ئه و پۆزه ههتا ئیوارئ دایک و کور به دم گریانهوه هه ر تاوانتاویک باوشیان به یهکتردا دهکرد. رۆژی دواپی کولیا ههروهکو جاران سارد و سر له پیخهفهکهی هاته دهرئ، بهلام بیدهنگتر و خاکهراتر و مرموچتر و خهیاالووتر بووبوو.

بهلام شهش ههوتوو دواتر خوی له ماجهراهیهکی دیکه ههلقوتاند و ناوی به گوپی سهرۆکی دادگا گهیشت. بهلام ماجهراهی ئه مجارهیان جوریکی دیکه بوو، بو رابواردن و سهرگهرمیبهکی گهوجانه، وهک دهرکهوت ئه و نهیویستبوو رۆلی سهرهکی وهئستو بگرئ، بهلکو لاسایی دیتراپی کردبووه. دایکی ههروا دهگریا و دهلهرزی. بهلام ههرحهنده بیئۆقرهتر دهبوو، داردانلۆف زیاتر دلّی تژی دهبوو له هیوا. ئه وهشمان لهبیر نهچی کولیا له بنجوبناوانی دلّی داردانلۆف دهگهیشت و دهیزانی به هیوای چیه. هه ر لهبهر ئه و ئیجساساتهش رقی دنیا ی لئی بوو. پیشت زوری گوئ نهدهدایه و لهلای دایکی ئه و رق و توورپهیهی دهردهبری و به کینایه به دایکی دهگوت که دهزانی داردانلۆف چیی له ژیر سهردایه و خوی بوچی دهکوتئ. بهلام له کاتی رووداوهکهی هیلاسنهوه، ئه و ئاکارهشی گۆرانی بهسهردا هات. ئیزنی به خوی نهدهدا به هیچ شیوهیهک باس له و مهبهسته بکا و لهلای دایکی بهپیز و حورمهتیکه زۆروهوه باسی داردانلۆفی دهکرد، که دایکی دیاربوو زوری پیخۆشه و گهزگهز بالای پیدهکا. بهلام کاتیک لهلای کولیا ناوی داردانلۆفیان دینا، خاتوو کراسووتکین له شهرمانا سوور ههلهدهگهرا. له و جوره کاتانهدا کولیا به گرژ و مونی له پهنجیرهکهوه چاوی له دهرئ دهبری. یان خهریکی قهیتانی پۆستالهکهی دهبوو، یان به توورپهیی و دهنگی بهرز بانگی

«پیرزفون» ی دهکرد، که سهگیکی قهپهگۆلی توولهک کردوو بوو و مانگی رابردوو پهتی کردبوو و هینابوویهوه بو مالی. لهبهر هۆیهکیش له مالی نهیدهبرده دهرئ و پیشان هیچکام له هاوپۆلهکانی نهدهدا. زۆری ئازار دها و ههموو چهشنه فیل و تهلهکهیهکی فیردهکرد. وایلیهات کاتیک کولیا له قوتابخانه بوو، ئه و سهگه بهستهزمانه له تاوی دهی لووراندا. کاتیکیش دههاتهوه بو مالی، له خوشیانا چهپهچهپی دهکرد. وهک شیت و هار بهملاوئهولادا ههلهدهات، کلکه سووتی دهکرد و دهینووژاند، چوار پهلی له حهوا دهکرد و خوی دهتۆپاند... و هتد. له راستیدا تهواوی ئه و بهزم و ئاکارانه له کولیاوه فیر بووبوو. دیاربوو ئه و کارانهشی به فرمان پیدان نهدهکرد، بهلکو لهبهر ههقناسی و خوشیرین کردن بوو.

ئه وهشم لهبیر نهبوو باسیکه، کولیا کراسووتکین هه ر ئه و کورپه بوو که ئیلۆشای کوری سهروان ئیسنگیریف به چهقو له رانیدا و خوینهران لهوه ئاگادارن. ئیلۆشا ویستبووی دیفاع له باوکی بکا که مندالانی قوتابی ناوئیکهیان لی ههلهدهدا و به دهنگی بهرز دهیانگوت گسکه کۆله. مهبهستیان ریشی باوکی بوو.

(۲)

مندالان

لهو بهیانه سارد و سر و بهسته له که ی مانگی نوامبردا که کریوه و بۆران و بارن عهرزی داگرتبوو، کولیا کراسووتکین له مائی دائیشتبوو. یهکشه ممه بوو، قوتابخانه نه کرابوو. کاتزمیر زهنگی یازدهی لیدابوو و کولیا دهیویست بۆ «کاریکی زۆر زهرووری» له مائی پرواته ده ری، به لام به تاقی ته نیا به جییان هیشتبوو و ماله که یان پی سپاردبوو، چونکه گه وره کانی مائی بۆ پروداویکی کتوپر و نائاسایی رۆیشتبوونه ده ری. خاتوو کراسووتکین دوو وه تاغی چکۆله ی به کری دابوو به ژنی دوکتوریک و دوو منداله که ی، که بهر هه یوانیک له ژووره کانی دیکه ی جیا ده کرده وه. ئەو ژنه دوکتوره هاوته مهنی ئانافیودورفا و یه کی له دهسته خوشکه خوشه ویسته کانیشی بوو. میرده که ی، ئاغای دوکتور، سالییک له مه و بهر رۆیشتبوو. سه ره تا رۆیشت بۆ ئۆربنۆرگ و له ویوه چوو بۆ تاشکه ند، شه ش مانگ بوو هیچ هه والیکیان لئی نه بوو. ئەگه ره له بهر خاتوو کراسووتکینی دهسته خوشکی نه بوایه که، ته واوی دلخوشیه که ی ئەو بوو، هه تمه ن گریان هه یاتی لیده به ری. ئیستاش چاره ره شی دوا ی چاره ره شی، کاترینای کلغه تی له نا کاو عه سری رۆژی رابردوو به وه په ری سه رسامیه وه هه والی پیدابوو که بۆ شه وی مندالی ده بی. ئەوه ش وه ک مؤجزه ده چوو و هیچکه س چاوه پروانی ئەوه ی نه ده کرد. ژنی ئاغای دوکتور به سه رسامی بریاریدا هه تا ده رفه ت هه یه، کاترینا به ری بۆ دامه زراوه یه کی تاییه تی له نیو شار، که مامانیک به ریوه به ری بوو. چونکه زۆری کاترینای کلغه تی خوش ده ویست، به په له گه یان دییه ئەوی و بۆ ئاگاداری کردنی ئەو شه وه له لای مایه وه. کاتی رۆژ بۆوه، هاوده ردی و توانایی دۆستانه ی خاتوو

کراسووتکین زۆر پیویست بوو، چونکه ئەو له کاتی پیویستدا، دهیتوانی یارمه تی بدات یان بۆ یارمه تی وه رگرتن په نا بۆ که سیکی دیکه به ری.

هه ر بۆیه ئەو دوو خاتونه هیچ کامیان له مائی نه بوون و ئاگاتای کلغه تی بنه ماله ی کراسووتکینیش چووبوو بۆ بازار، بۆیه کولیا به ته نیا له مائی بوو تا کو ئاگاداری له و «مندالان» ه یانی کچ و کوره که ی دوکتور بکا. کولیا ترسی له وه نه بوو که ئاگاداری ماله که بکا. به جیشی بهیشتایه گرینگ نه بوو، چونکه پیروفونی هه بوو، پییگوتیوو له بهر هه یوانه که له ژیر کورسییه که دا خۆی مه لاسدا. هه رکاتیک کولیا به ملاوئه ولادا هه لده سوورا، له وه ته غا کانه وه ده هاته بهر هه یوان، سه گه سه ری ده له قاند و به کلکی دووسی زه بری له عه رزه که ده دا، به لام، مخابن! دهنگی فیکه یه ک نه ده هات نازادی بکا. کولیا به مرومۆچی چاوی له و سه گه به سه ته زمان و چاره ره شه کرد و سه گه دیسان فه رمانبه رانه ده ستیده کرد به کلکه سووتی. ته نیا شتیک که کولیا ی ئازار ده دا، ئەو «مندالانه» بوون. هه لبه ت به چاوی سووکیش له و پروداوه چاوه پروان نه کراوه ی کاترینای ده پروانی. به لام هۆگریه کی زۆری به و «منداله» بی به شان هه بوو و کتیییکی پر له وینه ی بۆ بردبوون. منداله گه وره که یان کچیکی هه شت سالان و ناوی ناستیا بوو. دهیتوانی بخوینیه وه. منداله که ی دیکه شیان کورپکی هه وت سالانه و ناوی کاستیا بوو، زۆری پیخۆشبوو خوشکی کتییی بۆ بخوینیه وه. هه لبه ت کولیا دهیتوانی به شتیکی دیکه وه سه رقالیان بکا. دهیتوانی شان به شانی یه کتر دایاننی و یاریی سه ربازین و قه ری قه رییان له گه ل بکا. پیشت زۆرجار ئەو یارییه ی له گه ل کردبوون و پیشی عه یب نه بوو. تا وایله هات له قوتابخانه دهنگی دایه وه که کولیا کراسووتکین له مائی له گه ل مندالانی کری نشینه که یان یاریی ئەسپ ئەسپین ده کا، ملی هه لدینی و به گا گولکی ده روا و هه لبه زدا به ز ده کا بۆ ئەوه ی وه پیکه نینیان خا. به لام کولیا کراسووتکین به غرووره وه حاشای لیده کرد و ده یگوت ئەسپ ئەسپین بۆ کورپکی سیزده سالانه ی وه ک ئەو «له م سه رده مه دا» شووره ییه. به لام ئەو ئەم کاره ی بۆ ئەوه ده کرد،

مندالەكان سەرگەرم كا، چونكە زۆرى خۆش دەهۆستەن، هېچكەس مافى ئەوهى نەبوو سەبارەت بە ئىحساساتى ئەو مشتومر بكات. «مندالەكان» هەتا رادەى پەرستەن خۆشيان دەووست. بەلام ئەو ئەمجارەيان تاقەتى يارىي نەبوو. كارىكى زۆر گرینگ و تا رادەيەك پەر لە رازى بە دەستەوه بوو. لەم حەيسوبەيسەدا كات تىدەپەرى و ئاگاتاش نەدەهاتەوه كە مندالەكان بە سەر ئەودا بەجى بىلن. تا ئىستا چەندجار بە بەر هەيوانەكەدا تىپەرى و سەرى كرد بە وەتاغى كرى نەشەنەكەياندا و بە نىگەرانيهوه چاوى لە مندالەكان دەكرد، كە بە پىي فەرمانى ئەو خەرىكى كىتەپ خويندەنەوه بوون. هەر كاتىك دەرگاكى دەكردەوه، مندالەكان بزەيان دەهاتى، بەو هيوايەى بچىتە ژوورى و بە يارى و هەلبەزدابەزىكى شادانە سەرقاليان بكا. بەلام كولىا بىرى لە جىيەكى دىكە بوو و نەدەچووه ژوورى.

ئاخرى زەنگى سەعات يازدە لىدرا و ئەو لەرپووه برياريدا ئەگەر ئاگاتاي «نەحەتى» هەتا دە دەقىقەى دىكە نەيەتەوه، ئىتر لەسەرى مەحتەل نابى و بەرەو دەرى تىدەتەقىنى، هەلبەت قەول لە «مندالەكان» وەردەگرى كاتىك ئەو دەروا نەترسن و بە غىرەت بن. هاروھاجى نەكەن و لە ترسانا نەگرين. بەم بىرۆكەيەوه بەلته مليوانە تىسكەكەى لەبەر كرد. جانتاكەى كردە شانى و بى ئەوهى گوى بەداتە قسەو تكاى داىكى كە پىيگوتىبوو لە رۆژىكى سارد و بەستەلەكى وەك ئەمەرۆدا كەوشى گەرم لە پى بكا. هەروا كە بەبەر هەيوانەكەدا تىدەپەرى، چاوىكى قىزەوانەى لە كەوشە جىرەكانى كرد. پىرزفون كە دىتى كولىا جلو بەرگى دەرهوهى لەبەر كردووه، دەستىكرد بە كلكە سووتى و نووزاندن. بەلام كولىا كە دىتى سەگەكە ئاوا ئوقرەى لى هەلگىراوه، ئەوهى بە لادان لە ياسا زانى، دەقىقەيەكى دىكە لە ژىر كورسىيەكە رايگرت و تەنيا كاتى كردنەوهى دەرگاى سەرسەرا فىتووى بو لىدا. سەگە وەك بوونەوهرىكى وەحشى دەرپەرى و لەبەر دەمىدا دەستىكرد بە هەلبەزدابەز و كلكە سووتى.

كولىا دەرگاكى كەردەوه بو ئەوهى چاوى بە «مندالەكان» بكەوى. هەردووكيان وەك پىشوو لە پشت مېزەكە دانىشتبوون و بەجىي خويندەنەوهى كىتەپ، سەبارەت بە شتىك شەره دەنووكەيان بوو. ئەم مندالانە زياتر مشتومرەكانيان لە سەر مەسەلەى سەير و سەمەرەى ژيان بوو. ناستيا گەرەتر بوو و قسەى وەبەر كاستيا نەدەخست. كاتىك گوىي بە قسەكانى نەدەدا و لەگەلى هاورا نەدەبوو، زياتر پەناى بو كولىا كراسوونكىن دەبرد. هېچ كامىكىشيان قسە و بىروراى ئەويان بە هىند نەدەگرت. باسى ئەمجارەى مندالەكان سەرنجى كولىاي رايكيشا و لە پىشخانەكە بىدەنگ راووستا و گوىي لىگرتن. مندالەكان زانىيان خوى لىگرتوونە و هەر ئەووش بووه هوى ئەوهى گەرموگورتر قسە بكەن.

ناستيا دەيگوت: «من قەت باوهر ناكەم ئەو پىرئىزنە مامانە لە نىو كەلەمى باخچەدا مندالان بدۆزنەوه. ئىستا زستانە و كەلەم لە هېچ كوئ دەست ناكەوى. كەوايە ئەو پىرئىزانە چۆن كچىك بو كاترينا دەدۆزنەوه و بوئ دەبەن؟» كولىا فىتوويەكى لىدا و بە خوى گوت: «هەيە!»

رەنگە ئەوان كۆرپەى ساوا لە جىگايەكى دىكە بىنن، بەلام بو كەسانىكى دەبەن كە زەماوەندىان كرىن. كاستيا، كر و كپ گوىي لە ناستيا گرتىبوو و چاوى لى نەدەترووكاند. ئاخىرى ئارام و لىبراوانە گوتى: «ناستيا، تۆ زۆر گەوجى. خو كاترينا شوويەكردووه، چۆنى مندال وەگىر دەكەوى؟»

ناستيا هەستا و بە توورەيى گوتى: «تۆ حالى نابى. رەنگە مېردىشى هەبى، بەلام مېردەكەى لە بەندىخانەيە، بوئە تا ئىستا مندالان نەبووه.» كاستيا بى ئەوهى بىر لە هېچ بكاتەوه بە شىوہيەكى جىددى پرسىي: «بوئ يانى مېردەكەى لە بەندىخانەيە؟»

ناستيا، كە قسەكانى پىشووى ئەوى قەبوولنەدەكرد و چاوپۆشىي لىدەكرد، قسەكەى پىبرى و گوتى: «گوئىگرە با بە شىوہيەكى دىكە حالىت كەم. ئەو مېردى نىيە، تا ئىرە هەق بە توئە، بەلام دەيەهئ شوو بكا، كەوايە لە بىرى

شووكردندا بووه و تا ئىستا هيندهى بىرلىكردۆتەوہ كه وەدەستى هيناوہ، مىرد نالىم، مەبەستم مندالە.»

كاستيا، كه قسەى پىنەمابوو، بە نىشانەى قەبوولكردن گوتى: «رەنگە واشى. بەلام پىشتەر وات نەگوت. دەى خۆ من نەمدەزانى.»

كوليا چووه ژوورى بۆلاى مندالەكان و گوتى: «هۆى مندالينە، واديارە ئيوه زۆر ناجۆرن.»

كاستيا بزەيەكى هاتى: «پىرزفونىش لەگەل تۆيە!» دەستيانكرد بە فیتوو ليدان و بانگ كردنى پىرزفون.

كوليا كراسووتكىن بە لەبزيكى پر سووكايەتى گوتى: «مندالينە، گرفتىكم بۆ هاتۆتە پىشى و دەبى يارمەتيم بدن. واديارە ئاگاتا لاقى شكاوہ، بۆيە تا ئىستا نەهاتۆتەوہ. من دەبى برۆمە دەرى. دەهیلن برۆم؟»

مندالەكان بە نىگەرانيهه وە چاويان لىكرد. ئەگەرچى پىدەكەنين بەلام خەم و نارەحەتى بە ئەدگارپانەوہ دياربوو، بەلام نەياندەزانى چييان لە دەست دى و كوليا چاوهروانى چى لىيان هەيە.

- كاتىك لىرە نيم هاروواجى مەكەن! بۆ بازووكينە ناچنە سەر دۆلابەكە! لە تەنيايى مەترسن و مەگرين!»

مندالەكان ترسيكى قوول دايگرتن و رەنگيان تىكچوو.

- ئەگەر ئاقل بن شتىكتان پيشاندهدم، تۆپىكى چكۆلەى برنجى كه بە بارووتى راستى دەتەقى.

مندالەكان گەشەنەوہ. كاستيا بە دەم نەرمە بزەيەكەوہ گوتى: «تۆپ! دەى كەوايە پيشانمانى بدە.»

كوليا كراسووتكىن دەستىكرد بە جانتاكەيدا و تۆپىكى زيويى چكۆلەى دەرهينا و لە سەر مېزەكەى دانا. تۆپىكى لەيستوكى بوو لە سەر مېزەكە

هەليخولاند و گوتى: «ئەو داوايە هەقى خۆتانە! چاوى لىكەن، لە سەر تايە دەگەرئى. دەكرئ تەقەشەى پىبەكەى. بۆ ئەو دەبى گوللەى تىخەى و بيتەقيني.»

- خەلكيش دەكووژئ؟

«بەلى، هەر لەرئيوه دەيكووژئ، بەلام دەبى سىرەى لىبگى،» پاشان كوليا دەستىكرد بە تارىفكردى تۆپەكە. زۆر تۆپى چاكە، لىرەوہ بارووتى تىدەكرئ،

گوللەكەى ئاليرە دەخرئ، ئەوہش زاركى چكۆلەى چاشنيه؛ كاتى تەقاندنىش دەكشيتەوہ دواوہ. مندالەكان بە تامەزرۆيەكى زۆرەوہ گوئيان بۆ راگرتبوو و

چاويان لە دەستى دەكرد. ئەوہى كه زۆر سەرنجى راكيشان و تووشى سەرسوورمانى كردن. كشانە دواوہى تۆپەكە بوو.

ناستيا پرسى: «بارووت پىشە؟»

- ئەرى.

ناستيا بە بزەيەكى پر پارانەوہ و نازەوہ گوتى: «بارووتەكەشمان پيشان دە.»

كوليا ديسان دەستىكرد بە جانتاكەيدا و شووشەيەكى چكۆلەى پر لە بارووتى راستەقینەى دەرهينا. برىكىشى گوللە پىبوو لە كوتى كاغەزى پىچابوو.

تەنانەت زاركى شووشەكەشى كردەوہ و تۆزىكى كردە سەر لەبى دەستى .

كوليا بە شلەژانەوہ و رىايى پيدان كە: «ورىابن ئاور لەو دەوروبەرە نەبى، دەنا دەتەقینتەوہ و دەمانبا بە حەوادا.»

مندالەكان بە ترس و دلەخورپەيەكەوہ كه ئەوئەندەى دىكەى تووشى شادى و سەرسوورمان كردن، چاويان لە بارووتەكە برى. بەلام كاستيا گوللەكەى پىچاكر بوو و پرسى:

- گوللەكەشى ئاور دەگرئ؟

- نا.

كاستيا دەستىكرد بە پارانەوہ: «تو خودا دووسى دانەيان بدە بە من.»

- باشە، ها بىگرە، بەلام هەتا ديمەوہ پيشان دايكتى نەدەى، دەنا وادەزانى بارووتە و لە ترسانا لە دىن دەردەچى . لىتان دەدا.

ناستيا هەليدايە: «دايكم قەت لىمان نادا.»

- دهزانم، بهلام با تووردهش نهبی. قهت فیل له دایکتان مهکن و هیچی
لیمهشارنهوه، تهنیا ئه مجاره نهبی، ئه ویش ههتا دیمهوه. ئیستا دههیلن برۆم؟
خۆ ئه گهر من برۆم ناترسن؟ ناگرین؟!»

کاستیا دللی پر بوو و گوتی: «ئیمه ده - دهگریین.»

ناستیاش و پیرای ئه و گوتی: «راست دهکا، دهگریین، ههت من دهگریین.»
- ئاخ، له دهست ئیوه مندالهکان، به کاری ئه وهش نایه به جیتان بیلم.
جووجهلهکانم، چارهه نییه، دهبی له لاتان بمیتمهوه، ههتا کهنگیش، نازانم.
چبکه م. کاتیش تیده په پری، ئیتر فریا ناکه م، چبکه م!»

کاستیا له بهری پارایه وه: «به پیرزفون بللی خوی بمرینی!»

- چارهیهکی دیکه مان نییه، ناچارین په نا بو پیرزفون بهرین. پیرزفون، ici.
(وهه ره بو ئیره).

کولیا دهستیکرد به فرمان پیدانی سهگه که. ئه وهی فیری کردبوو سهگه
به ریوهی برد. سهگیکی موو قرژ و دهسته بوو. جلیکی خوله میشیننی له بهر
کرابوو. چاوی راستهی کویر بوو. گوچکهی چه په شی هه لقلیشابوو. دهوه ری و
هه لده به زی، خوی هه لدینا و له سهه پاشووی دهویشت. چوارپه لی له ههوا
دهکرد و له سهه گازه رای پشت دهکوت و خوی وا لیده کرد دهتگوت له کاره با
دراوه و وشکبووه. هه ره له و کاته دا که خه ریکی به ریوه بردنی ئه و شانویه بوو،
ئاگاتای کله تی خاتوو کراسووتکین، که ژنیکی چل سالانهی قه له وه و گرویی
بوو ده رگای کرده وه. له بازاره وه هاتبووه و کیسه یه کی پر له که لوپه لی به
دهسته وه بوو. کیسه یه کی به دهستی چه په ی هه لگرتبوو، بیده نگ راوه ستا و
چاوی له سهگه که بری. ئه گه رچی کولیا دلله دوای هاتنه وهی ئاگاتا بوو، به لام
شانۆکهی تیکنه دا و دوای ئه وهی ماوه یه ک پیرزفونی به وجوره راگرت، ئاخری
فیتووه که ی لیدا. سهگه ش هه ستا و له خۆشی ئه وهی ئه رکی خوی به جی
هیناوه دهستیکرد به هه لبه زدا به ز.

ئاگاتا به له بزیکهی هه کیمانه وه گوتی: «ئه یه ره سهگ و کاری ئاوا!»

کولیا کراسوونکین به موموچی پرسیی: «زه عیفه، بو وا درهنگ هاتییه وه؟»

- دهمت لیکنی، به یته شه.

- به یته شه؟

ئاگاتا که به لای وه جاخه که وه خوی خه ریک کردبوو، بی ئه وهی توورپی و نارحه تی به دهنگییه وه دیاری، له بن لئوه وه منجاندی: «ئه ری، به تو چی درهنگ هاتومه وه. ئه گهر درهنگیش هاتییمه وه حه تمه ن هویه کی بووه.» له راستیدا، ویده چوو که یف بکا که ئاوا به دهم ئه ربابه میر منداله که یدا دیته وه و سهر ده نیته سهری.

کولیا کراسوونکین له سهر قه نه فه که هه ستا و گوتی: «گویبگره، ئه ی پیریژنی گه مزه، سویندم بو بخو و به لئین بده که جوان ئاگاداری له و مندالانه ده کی، من ئه وه ده پوم.»

ئاگاتا به پیکه نینه وه گوتی: «سویندت بوچی بو بخوم؟ به بی سویند خواردنیش ئاگادارییان هه ر لیده که م.»

- نا، ده بی سویندم بو بخوی. ده نا ناروم. بلی به خودا.

- ده ی مه پو. به من چی؟ ده ری زور سارده، هه ر له مالی بی باشتره.

کولیا رووی له منداله کان کرد و گوتی: «مندالینه، تا ئه و کاته ی من یان دایکتان دینییه وه، ئه م ژنه ئاگاداریتان لیده کا، چونکه ده بوو زور له وه زووتر بگه ریته وه. ئاگاتا، خو شتیکیشیان ده ده یه ی، وانیه؟»
- حه تمه ن.

کولیا گوتی: «خودا حافیز، جووجه له کانم، ئیستا بیخه م ده پوم.» به لای ئاگاتا د تیپه ری و گوتی: «دایه گه وره، هیوادارم ئاگات لییان بی و ته مه نیان له به رچاو بگری، نه چی ده ست بکه ی به قسه ی پر و پیریژنان سه باره ت به کاترینا، حالی بووی؟ پیرزفون، Ci!»

ئاگاتا، ئه مجاره به راستی رقی هه ستا و گوتی: «برو ملت بشکینه، هه تیوه هیچووچه! له سهر ئه و قسانه پیویسته تیه لانیکی باش بخوی!»

(۳)

کورپی قوتابی

به لام کولیا گوپی له و قسانه ی نه بوو. چونکه ده ی توانی برواته ده ری. هه روا که ده پویشته ده ری، له بهر ده رگا چاویکی له ده وروبهری خوی کرد، شانی هه لته کاند و به گوتنی «پیاو له سه رمانا ره ق ده بی.» راست به ره و شه قام سهری پیوه نا و به لای چه پدا به ره و بازار بایدایه وه. مالیکی مابوو بگاته نیو بازار پاره ستا، فیتفیتیه کی له گیرفانی ده رهینا و وه ک ئه وه ی عه لامه تیک بدا، به هه موو هیزی خوی فووی پیدا کرد. ناچار نه بوو له خوله کیک زیاتر له بهر ده می کورپیکی کولمه سووری یازده سالانه، که کوتیکی گه رم و خاوینی له به ردا بوو و بو دیتنی ئه و به پرتاو هاتیوه ده ری، مه حته ل بی. کورپه ناوی ئیسموروف بوو، کورپه له پولی ئاماده ییدا ده رسی ده خویند و (دوو پول خوارتر بوو له کولیا کراسوونکین)، کورپی کارمه ندیکی ده وله مه ند بوو. دایکی و باوکی نه یانده هیشته تخون کولیا بکه وی، چونکه بزوزی و هارو هاجییه که ی ناوبانگی ده رکردبوو، بویه ئیسموروف به دزییه وه ده هاته ده ری. ئه گه ر خوینهر له بیری نه چوو بیته وه، ئه و یه کیک له و کورانه بوو که دوو مانگ له مه وه به ردی له ئیلوشا هه لکردبوو. ئیسموروف هه ر ئه و کورپه بوو که نه قلی ئیلوشای بو ئالیووشا کارامازوف گیرایه وه.

ئیسمروروف له سه ره خو گوتی: «کولیا، یه ک سه عاته چاوه ریتم»، پاشان به جووت به ره و بازار وه ریکه وتن.

كوليا كراسووتكين وهلامى دايهوه: «وهدرنگ كهوتم، كارم بو هاته پيشى. ليت نادن بزائن له گهل من هاتووى؟»

- گوئی مهديه. من تا ئیستا لیدانم نه خوار دووه! پیرزفونیش له گهل خوت هیناوه؟

- ئهري.

- له گهل خوت دهیپتی بو ئه ویش؟

- ئهري.

- ئاخ، بریا ژووچکاشیان له گهل بوايه!

- شتی وا هه نابی. ژووچکا هه نه ماوه، كهس نازانی له کوئی، له میژه بیسه و شوینه.

ئیسمرۆف له ناكاو له جی خوی راوهستا. «یانی ناكری ئه و كاره بکهین؟ ئیلوشا دهیگوت ژووچکا سهگیکی خۆله میشینى تولهك کردووی وهك پیرزفون بووه. ناكری بلی ئه وه ژووچکایه؟ رهنگه باوه ریش بکا.»

- كوره واز له درۆ بینه، ته نانهت ئه گهر به مهسلهه تیشی بزانی. هیوادارم سه بارهت به هانتی من هیچت پینه گوتیتن.

ئیسمرۆف گوتی: «نا، دلنیا به! ده زانم چبکه م.» هه ناسه یه کی هه لکیشا و دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام پیرزفون نابیته هوی دلخوشی. جه نابسه روان باوکی ئیلوشا «گسکه کۆله» پیگوتین دهیه وئ ئه مرۆ تووتکیکی لمبوز رهشی بو بیئی. پییوايه ئیلوشا دل پییده کریته وه، به لام من له وه دلنیا نیم.»

- ئیستا ئیلوشا حالی چونه؟

- ئاخ، زور نه خوشه! پیموايه دهرده باریکه ی گرتووه، زور وریا و زیته، به لام هه ناسه کیشانی! زور به دژواری هه ناسه ده کیشی. چه ند رۆژ له مه و بهر داوای پۆستاله کانی کرد، تاكو هیندیك بگه ری. ته نانهت هه ولیدا به نیو ژووره كه دا پیاسه بکا، به لام نهیتوانی له سه ر پی خو بگری. گوتی: «ئاخ، باوه گیان، پیشتر پیمگوتی ئه م پۆستالانه به کار نایه. ناتوانم پییانه وه برۆم.»

پی و ابوو لاق تیکه له اتن و لاتراسکه به ستنه که ی خه تای ئه و پۆستالانه یه، به لام له بهر بیهیزی بوو. له وانه یه هه وتوویه کی دیکه نه ژی. هیرتیزنیستیوب دهوا و درمانی ده داتی. ئیستا دهوله مند بوون - کولیکیان پاره هه یه.

- تا قمیکی خویری و پاره په رست؟

- مه به ستت کیه؟

- مه به ستم دوکتوره کان و داروده سته نۆژداره کانیا نه، هه موویان هه ر وان و تینناگه ن. ته نیا ده زانن خه لکی برووتینه وه و پاره وه سه ر یه ک نین. من زانستی دوکتوریم قه بوول نییه. دامه زراوه یه کی هیچه. ده مه وئ له بنجوبناوانی مه سه له که بکۆلمه وه و تیبگه م. به لام ئه وه چ دلسۆزییه که له وئ وه ریتان خستووه؟ وادیاره هاو پۆله کانی هه موو رۆژی له وین؟

- هه موویان نا، ته نیا ده که سمان هه موو رۆژی ده چین بو دیده نی، قه ستیکی تاییه تیشمان نییه.

- نازانم له م نیوانه دا ئالکسی کارامازوف چکاره یه. هه ر ئه مرۆ یان سبه ینی برا که ی له سه ر جینایهت و پیاو کوژی دادگایی ده که ن، که چی خوی ئه وه نده بینکاره وه ک گای نیو گوئیکان له گهل مندالان که وتووه و دلسۆزی ده نوینی.

- دلسۆزی له ئارادا نییه. هه ر ئیستا خوشت ده بی بچی له گهل ئیلوشا ناشت بییه وه.

- له گه لی ناشت به وه؟ قسه ی قور ده که ی! من ئیجازه به که س ناده م خوی له کارم هه لقوتینی.

- ئیلوشا ده زانی به دیتنت چه نده خوشحال ده بی. نازانی ده چی بۆلای. له بهر چی تا ئیستا نه ده هاتی؟

ئیسمرۆف ئه م رسته ی دوایی به شیوه یه کی زور خه مبارانه دهربری. - کورپی چاک، ئه وه ئیتر پیوه ندی به خومه وه هه یه. به مه یلی خوم ده مه وئ بچم، چونکه به سه لاهی ده زانم، به لام ئیوه ئالکسی کارامازوف ده تانبا، ئه م دوو شته ش جیاوازی زوره و دیسان خو مه علومیش نییه! رهنگه نه یه م بو ناشت بوونه وه. به راستی قسه یه کی قوره. ناشت بوونه وه!

- کارامازوف له و نیوهدا هیچ کاره نییه. کورپه کان خویمان به مهیلی خویمان بریاریندا بچن. ههلبهت جاری یه کهم له گه ل کارامازوف چوون. به کاریکی گه و جانه شی نازانم. هه موومان پیکه وه ناچینه ژووری، دانه دانه دهچین. باوکی به دیتنی ئیمه زور خویشحال بوو. دهزانی بیتوو ئالیووشا بمرئ شیت ده بی. سوږ دهزانی ئیلووشا ده مرئ. پیموایه زوری پینخوشه له گه ل کورپه که ی ناشت بووینه ته وه. ئیلووشا پرسپاریکرد، هه ر ئه وهنده، پرسپار دهکا و ئیتر هیچ نالی. باوکی یان شیت ده بی، یان خووی ده خنکیئی. پیدشتریش شیت بازارپی ده رهیناوه. دهزانی زور پیاوکی باش و به پیزه. ئه و کاته ئیمه به هه له چوو بووین. هه مووشی خه تای ئه و پیاوکوژه بوو، که ریشی گرت و لییدا.

- سه ره پای ئه وانه ش، سه رم له کارامازوف سوورماوه. ده بوو زور له وه زووتر له گه لی ئاشنا بم، به لام پینخوشه له هیندیک باره وه به دلی خویم بکه م. له گه ل ئه وه شدا، شتیکم بو ئه و له سه ردایه و ده بی بیسه لمینم.

کولیا قورساخانه مته قی له خووی بری. ئیسموږوفیش بیدهنگ بوو. ههلبهت ئیسموږوف، کولیا یه ده پهرهست و به خه ونیش نهیده دی بیتته هاوشان و هاوری. ئیستاش زوری ئه و قسه یه ی به دل بوو که گوتی «به مهیلی خووی» ده چی بو دیده نیی ئیلووشا. پیی وابوو ئه و کاره پارزکی تیدایه که ئاوا له پر کولیا له سه ری داوه بچی بو ملاقاتی ئیلووشا. له بازار تیپه رین. سه عاتیک ده بوو لادیی عاره بانه ی پر له بار و مریشک و که له شیریان راگرتبوو و باریان به عه رزدا دابوو. ژنانی کاسبکار له نیو بو تکه کانیا نندا لۆکه و ده زوو و ورده و الله یان ده فروشت. به م یه کشه ممه بازارانه یان ده گوت «بازاری مه کاره»، له ماوه ی سالدا ئه و چه شنه بازاره ش به رده وام هه بوو. پیرزفون به ملاوئه ولادا هه لده هات و ملوموی ده کرد. کاتیک تووشی سه گی دیکه ده بوون، به پیی ئادابی سه گانه، به تامه زرویی بو نیان به یه کتره وه ده کرد.

کولیا گوتی: «ئیسموږوف، پینخوشه ئه م دیمه نه راسته قینه و سروشتیانه بینم. سه رنجت داوه کاتیک ئه و سه گانه به یه ک ده گه ن چوون بوون به یه کتره وه ده که ن؟ پیموایه قانونی زاته که یان وایه.»

- ئه ری؛ عاده تیکی قور و پیکه نییان هه یه.

- پیکه نییش نییه، به هه له چووی. سروشت هیچ شتیکی قور و پیکه نییی تیدا نییه، ئه گه رچی له بهر چاوی مروقی ده مارگرژ قور و پیکه نییی ده نوینی. ئه گه ر سه گه ل بیانزانیایه بیر کردنه وه و کرده وه ی ئیمه هه لسه نگینن، ده یانزانی له پیوه ندیی کومه لایه تی مروق و ئه ربابه کانیا نندا، زور شتی له وه قورتر و پیکه نییی تر هه یه. له راستیدا زور زیاتر. ئه وه دوویات ده که مه وه، چونکه به بروای من گه وجیهه تی ئیمه زور له وان زیاتره. بیرو پای راکیتینیش هه ر وایه. بیرو پایه کی سه رنج راکیشه. ئیسموږوف، من سو سیالیستم.

ئیسموږوف پرسیی: «سو سیالیست چییه؟»

- ئه وه کاتیکه که هه موو که س یه کسان بن و مال و دارایی هه مووان به قه د یه ک بی. ژنه نیان و شوو کردن نه بی و هه رکه س هه ر یاسا و دین و ئاینیکی پی باشه پیروه یی لیبکا... و هتد تو هیشتا ته مه نت به و جیهه نه گه یشتوو ه له وه بگه ی. ده زانی هه واکه ی زور سارده! ئه ری، هه شت پله له ژیر سفردایه، باوکم هه ر ئیستا چاوی له ده ماسه نج کرد.

- ئیسموږوف، تو سه رنجت داوه له نیوه ی زستاندا، ئه و کاته ی هه وا به سفیش ده گا، وه ک ئیستا که سه ره تای زستانه و شه پۆلی سه رمای له نا کاو له کاردایه، به تاییهت کاتیک به فری زوریش نه که وتوو ه. زور هه ست به سه رما نا که یین؟ هۆیه که شی ئه وه یه خه لک عاده تیان پی نه گرتوو ه. مروق هه موو شتیکیان به پیی عاده ته، هه موو شتیکیان ته نانه ت پیوه ندیه کومه لایه تی و سیاسییه کانیشیان. عاده ت پالنه ریکی گه وره و به هیزه. ئه و لادییه پیکه نیییته دیوه!

کولیا ئامازهی به لادییه کی که له گه تی، که لپوس له به ری به نه شه کرد که له په نا عاره بانه که ی راوه ستابوو و جووتی دهسته وانه ی چه رمیی کون و

دراوی له دستدا بوو و لیکى هه‌لده‌ساوین. ریشه دريژ و بوزده‌کەى
که‌ره‌سیسه‌ى گرتبوو و سپی ده‌کرده‌وه.

کولیا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى به‌په‌نايدا تپه‌پى، به‌ده‌نگىکى به‌رز قیزاندى: «ریشی
ئه‌و کابرا لادییه به‌ستویه.»

کابرای لادییهش به‌له‌بزیکی ئارام و حکمه‌ت‌نامیز وه‌لامى دایه‌وه: «ریشی
زۆر که‌سان به‌ستویه.»

ئیسمۆرۆف گوتی: «سه‌ر مه‌خه سه‌رى.»

- هیچ نییه. توورپه نابی. پیاوی چاکه. ماتووی. خوداحافیز.

- خوداحافیز.

- بۆ ناوت ماتووییه؟

- ئه‌رى بۆ نه‌تده‌زانى؟

- نا، نه‌مه‌ده‌زانى. هه‌روا گوتم.

- درۆ مه‌که! پیموایه خویندکاری، ها؟

- ئه‌رى.

- له‌وه ده‌چى قامچیش بخوی؟

- زوریش نا - هیندى جار.

- ئیشت پیده‌گا؟

- ئه‌رى، ئه‌ى چۆن ئیشم پیناگا.

کابرای لادییه له‌ده‌وه هه‌ناسه‌یه‌کى هه‌لکیشا و گوتی: «ئاخ، له‌و ژيانه!»

- خوداحافیز ماتووی.

- خوداحافیز، به‌دینم کوریکى باش و ئاقلی.

کورپه‌کان به‌ریی خویاندا رۆیشتن.

کولیا به‌ئیسمۆرۆفى گوت: «ئه‌و کابرا لادییه زۆر پیاوی چاکه. من
زۆرم پيخۆشه له‌گه‌ل لادییه‌کان قسه‌ بکه‌م، هه‌میشه‌ش پيمخۆشه چاکه‌يان

له‌گه‌ل بکه‌م.»

ئیسمۆرۆف پرسى: «بۆ درۆت کرد و گوتت قامچیمان لیده‌ده‌ن؟»

- ناچار بووم وا بلیم، بۆ ئه‌وه‌ى خۆشحالی که‌م.

- مه‌به‌ستت چیه‌؟

- ده‌زانى ئیسمۆرۆف، پيمخۆش نییه شتیکم دوچار لیپرسن.

پيمخۆشه خه‌لك له‌گه‌ل یه‌که‌م قسه‌ تینگه‌ن. هیندى شت هه‌یه به‌يان ناکرى.

لادییه پینان وایه کورپه قوتابى قامچى ده‌خۆن و هه‌ر ده‌بى بیشى خۆن. ئه‌گه‌ر

کورپه قوتابى قامچى نه‌خوا، بۆ ئه‌وه نابی پىی بلیى کورپه قوتابى، ئه‌گه‌ر

پیمبگوتایه قامچى ناخۆین، دللى ناخۆش ده‌بوو. به‌لام تۆ له‌وه ناگه‌ى. پیاو

ده‌بى بزانی چۆن ریز بۆ لادییه دانى.

- ته‌نیا تکات لیده‌که‌م سه‌ر مه‌خه سه‌ریان، ده‌نا کیشه‌یه‌کى دیکه‌ى وه‌ک

کیشه‌ى قازده‌کت تووش ده‌بى.

- که‌وايه تۆ ده‌ترسى؟

- کولیا پيمه‌که‌نه. وایه ده‌ترسم. باوکم له‌دین ده‌رچوو. گه‌ران و

ره‌فيايه‌تيم له‌گه‌ل تۆ لى قه‌ده‌غه کراوه.

- دللى خۆت نارپه‌حه‌ت مه‌که. ئه‌مجار رووداوى وا ناقه‌ومى.

کولیا ئه‌وه‌ى گوت و ئاماژه‌ى به‌یه‌کى له‌و ژنه‌ ده‌ستفرۆشانه‌ى نیو

بۆتکه‌کان کرد و به‌ده‌نگى به‌رز هه‌راى لیکرد: «هۆى ناتاشا سلوا!»

ژنیکی جحیل بوو به‌توورپه‌ی وه‌لامى دایه‌وه: «به‌من ده‌لیى ناتاشا؟ وا

مه‌لى، ناوى من ماریایه.»

- خۆشحالم که‌ ناوت ماریایه. خوداحافیز!

- ئه‌ى هه‌تیوه پیسه، هیشتا سه‌رى له‌هیلکه نه‌جووقاوه گالته به‌خه‌لك

ده‌کا.

- من به‌په‌له‌م. ئیستا ناتوانم راوه‌ستم. یه‌کشه‌ممه‌ى داهاوو پیمبلی.

ئه‌وه‌ى گوتو ده‌ستی بۆلای ژنه‌ راته‌کاند، وه‌ک ئه‌وه‌ى ژنه‌ قسه‌ى به‌ ئه‌و

کوتبى، نه‌ک ئه‌و به‌ ژنه.

ماريا قيزاندى: «يەكشەممەي داھاتوو ھېچ قەسەيەكم لەگەل تۆ نىيە. ھەتتويە
پوۋھەلمالدراۋە بۆ لىت ھەلپچاوم. خۆ من ھېچم نەگوتوو. شياۋى ئەۋەي
لە سەر ئەۋ ناچىنىيە قامچى بۆي!»

ئەۋ ژنە دەستفۇرۇشانەي لەۋ شوپتە بوون ھەموويان دايان لە قاقاي
پىكەنين. لە ناکاۋ پياۋىك بە توورەيى و بە ھەشتاۋ لە دالانى دوۋكانەكان
دەرپەرى. لاۋىكى دەموچاۋ درىژۆكەي قژ لوول و رەنگ بزرکاۋ و ھاۋلاۋى،
خەلكى ئەم شارە نەبوو. بالئەيەكى شىنى لەبەردا بوو و كالاۋىكى شەپكەدارى
لە سەر نابوو. لە ميرزاي بازىرگانان دەچوو. بە شىۋەيەكى سەير و گەۋجانە
مشتى قوۋچاند و ھەرەشەي لە كولىا كرد. بە توورەيى گوراندى: «دەتناسم،
دەتناسم!»

كولىا چاۋى تىبىرى. ۋەبىرى نەدەھاتەۋە كە لەگەل ئەۋ پياۋە توۋشى
كىشە و دەمەقالى بوۋى. بەلام لە نىۋ بازار و سەر شەقام ھىندەي لەگەل
ئەمۇئەۋ شەرە دەنوكە كردبوو، زۆر بە زەحمەت ۋەبىرى دەھاتنەۋە.

بە تەشەرەۋە پرسىي: «بە راستتە؟»

ئەۋ پياۋە بە شىۋەيەكى ھەپۇلانە دوۋپاتى كردهۋە: «دەتناسم، دەتناسم!»

- زۆر پىرۇزە. باشە، ئىستا دەيى بۆم. خوداحافىز!

ئەۋ پياۋە گوراندى: «دىسان دەستكردەۋە بە كارى ناچىسانە؟ دىسان
دەستت كردهۋە بە كارى ناچىسانە؟ دەزانم دىسان كارى ناچىسانەت بە
دەستەۋە بوۋە!»

كولىا كە بىدەنگ راۋەستاۋو و چاۋى لە سەرتاپاي دەكرد، گوتى: «ئەۋە
پىۋەندىي بە خۆمەۋە ھەيە، براكەم.»

- يانى پىۋەندىي بە منەۋە نىيە؟

- نا پىۋەندىي بە تۆۋە نىيە.

- ئەي پىۋەندىي بە كىۋە ھەيە؟ ھا؟ بە كىۋە؟

- ئىستا پىۋەندىي بە تريفۇن نىكىتچەۋە ھەيە، نەك بە تۆۋە.

كابرا بە سەرسورمانەۋە چاۋى لە كولىا بىرى، دياربوو زۆرى بۆق
ھەستاۋە، گوتى: «كام تريفۇن نىكىتچ؟»

كولىا، كتوپر بە توندى گوتى: «تا ئىستا چوۋيەتە كلىسەي عورۋوج؟
كابرا كە تا رادەيەك توۋشى ھەپەسان بوۋبوو، گوتى: «كام كلىسەي
عورۋوج؟ بۆچى؟ نا، نەچووم.»

كولىا پىداگرتر لە پىشوو گوتى: «سابانىيۇف دەناسى؟»

- كام سابانىيۇف؟ نا، نايناسم.

كولىا قەسەكەي پىبىرى و گوتى: «كەۋايە بۆق بۆ جەندەم،» لەگەل
ئەۋەي بە توندى بەرەۋولاي راست بايداۋە، بەپەلە و ھەلەداۋان پۆيشت. ۋەك
ئەۋەي پىي عەيب بى لەگەل گەۋجە پياۋىك قەسە بكا كە سابانىيۇف ناناسى.

كابرا دواي تاۋىك عەبەسران ۋەخۆ ھاتەۋە و ۋەك پىشوو توۋشى
شلەژان بوو. «ھۆي دا راۋەستە بزانم! كام سابانىيۇف؟» بە چاۋىكى
گەۋجانە لە ژنە دەستفۇرۇشەكانى روانى: «گوتى چى؟»

ژنەكان دايان لە قاقاي پىكەنين.

ژنىكيان گوتى: «كەس سەرى لە كارى دەرناچى.»

كابرا ھەروا توورە و تۆسن، مشتى توند قوۋچاندبوو و رايدەتەكاند،
دىسان دوۋپاتى كردهۋە: «كام سابانىيۇف، مەبەستى كىيە؟»

يەكئ لە ژنەكان گوتى: «ھەتمەن مەبەستى ئەۋ سابانىيۇفەيە كە
كاسبكارى مالى كوزمىچۆفە.»

ژنىكى تر ھەلدايە: كچى ئەۋەي ئىۋە دەللىن تريفۇنى ناۋە، تريفۇن نىكىتچ.
كابرا بە شىۋەيەكى ۋەھشىيانە چاۋى تىبىرىن و بە جارى دۆش دامابوو.

ژنىكى دىكە گوتى: «كاسبكارى مالى كوزمىچۆف؟ بەلام ناۋى تريفۇن
نەبوو. ناۋى كوزما بوو، نەك تريفۇن. بەلام كورە گوتى تريفۇن نىكىتچ،

كەۋايە نابى ئەۋ بى.»

ژنیکی دیکه ش، که تا ئیستا بیدهنگ راوه ستابوو و متهقی نه ده کرد، هلهیدایه: «ناوی نه تریفونه و نه سابانی یوف، چیژوفی ناوه. ئالکسی ئیوانیچ؛ چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.»

چوارهمین ژن که وتهکهی ئهوی دهسهلماند گوتی: «لیم پوونه ناوی چیژوفه.»

کابرا واق ورموانه چاوی له ژنهکان ده کرد و هیوا براوانه گوراندی:

- ئهی خه لکینه، ئاخ نازانم بو ئه و پرسیارهی لیکردم؟ بوچی گوتی:

«سابانی یوف ده ناسی؟» ئاخ من چوزانم سابانی یوف کیه؟

ژنیکی دیکه به زمانیکی رهق و راشکاوانه گوتی: «تو به راستی پیاویکی گه مژهی. من ده لیم ناوی سابانی یوف نییه، چیژوفه، چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.

هر ئه وهیه، راست خویه تی!»

- کام چیژوف؟ کیه؟ ئه گهر ده زانی پیم بلن.

- ئه و پیاوه حوجه بلقنه ی هاوینانه له نیو بازاردا ده خولیته وه.

- ئاخ ئه و چیژوفه چ پیوه ندییه کی به منه وه ههیه، ها؟

ژنیکی دیکه یان هلهیدایه: «من چوزانم؟ خوت که ئه و هه موو هاتوو هاوارت وهری خستوو، ده بی بزانی چیت لئی ده وی. ئه و، قسه ی له گه ل تو کرد، نه ک له گه ل ئیمه، گه وجه گیان. یانی هر به راستی نایناسی؟»

- کی ناناسم؟

- چیژوف ده لیم.

- هه ردووک چاوی چیژوف ده ری. به خزمه تی ده گه م راوه سته، به من راده بویری! هه تیوه به ره لایه.

- به خزمه ت چیژوف ده گه ی! ئه ویش به خزمه تی تو ده گا. به راستی وادیاره پیاویکی گه لحو ی.

- ژنه تیوه هیچووچه، خو من چیژوف نالیم. به خزمه ت ئه و کورپژگه ده گه م. بیگرن، دابیگرن بوم، من به شیت ده زانی و پیم راده بویری!

ژنهکان دایان له قاقای پیکه نین. به لام کولیا زور دوور که وتبووه و قیت و قوز ملی ری گرتبوو. ئیسمو روف شان به شانی ده رویشت و ئاوری له و تا قمه دم پر له هه رایه ده دایه وه که جیان هیشتبوون. ئه ویش له خوشیانا که وتبووه قله سه ما. له لایه کیشه وه ده ترسا به و هاوریه تیبه له گه ل کولیا له ماله وه تووشی کیشه و هه را بی .

له کولیا ی پرسی: «مه به ستت کام سابانی یوف بو؟» هه لبه ت ده زانی چ وه لامیکی ده داته وه.

- چوزانم؟ ئیستا برۆ چاویان لیکه، هه تا ئیواره هه ر ده ریسن . شه ره

چه قه ده کن. پیمخوشه چه پۆل و گه وجان چیه خرتی دم، جا له هه ر چینیکی کومه ل بن، فه رقی پیناکه م. ئه وه ش زرته بوژیکی گه لحو ی دیکه، مه به ستم هوو لادییه یه. مه گین ئه و مه سه له یه ت نه بیستوو «گه و جتر له

فه ره نسبی گه وچ، مه گین خوی بی،» به لام رووسییه کی گه وجیش له دووره وه هاوار ده کا گه وچه، هه ر به ره نکیدا دیاره. تو چاوی لیکه.

- کولیا، له کولی به وه، وه ره با بروین.

- تازه هه لبووم و به که س ناکوژیمه وه. هو ی لادییه ی سلوا!

لادییه کی تیکسمر او، به ده موچاوی خر و ساده وه، ریشیکی بوز و ته نکی هه بوو، سه ری داخستبوو و ده رویشت، سه ری هه لینا و چاویکی له کوره کرد. له وه ده چوو ته واو وریا نه بی.

له وه لامیدا به قه سستی گوتی: «ئه گه ر ناته وی پیم رابویری،

عه له یکه سه لام.»

کولیا به پیکه نینه وه گوتی: «ئه گه ر پیترا بویرم چی؟»

- ده ی ئه وه گالته یه گالته. بوخوت هه ر پیکه نه قه دیدن ناکا. خو گالته خراب نییه.

- بمبه خشه براکه م. گالته یه کم کرد.

- چاکه، خودا بتبه خشی!

- توش من ده به خشی؟

- زۆر چاكيش دهبهخشم. رينگاي خوت بگره و برۆ.

- ده ليم پيموايه لاديبهكي زور وريا و به هوشى.

كابراي لاديبى ههر به و شيويه جيددى و چاوه پروان نه كراو وه لامى

دايه وه: «به هوشتر له تو.»

كوليا توزى واقى و پرما و گوتى: «پنموا نيبه.»

- بروا بكه به راستمه.

- رهنگه واش بى.

- به لى وايه، براكه م.

- خودا حافيز لاديبى.

- خودا حافيز.

كوليا، داوى تاويك بيدهنگى به ئيسموروفى گوت: «هموو جوره

لاديبهك ههيه. من چوزانم له گه ل لاديبهكي وريا تيدهكه وم؟ من هه ميشه

بروام به هوش و زيرهكي لاديبهكان بووه.»

له و دوورانه وه سه عاتى كليسه ي گهره زهنگى سه عاتى يازده و نيوى

ليدا. كوليا و ئيسموروف ههنگاويان توند كرد و خويان گه يانده نزيك

ماله كه ي ئيسنگيريف كه تا رادهيهك دووريش بوو. بيست ههنگاويان مابوو

بگه نه ماله كه، كوليا راوهستا و داوى له ئيسموروف كرد له پيشه وه بچى و

كارامازوفى بو بانگ بكاته دهري.

- پياو سه ره تا توزى بواره كه تافيكاته وه باشه.

ئيسموروف به نارهازيه تيبه وه گوتى: «بو داوى ليبكه م بيته دهري؟ خوت

بچو ژوورى؛ به ديتنت خوشحال ده بى. ئاخى له م سه رما و سو له و

سه هؤلبه ندانه ئاشنا بوون چ مانايه كي ههيه؟»

كوليا به له بزىكي فرمان پيده رانه كه پيخوشبوو له گه ل «مندالان» به

كارى بيتى، قسه كه ي پى برى: «ئه وه پيوه ندى به خومه وه ههيه كه بو

دهمه هوى له و سه رما و به سه ته له كه دا چاوم پى بكه وى.» ئيسموروف به

هه لاتن چوو فرمانه كه ي جيبه جى بكا.

(۴)

سه كى بزر بوو

كوليا قوره ده ماخانه پالى به نه رده كانه وه دا و چاوه رى بوو ئاليووشا

بيته دهري. له ميژ بوو دهيويست چاوى پييكه وى. باسى ئاليووشاى له

كورانى هاوپولى بيستبوو، به لام ههر كاتى ناويان دهينا رقى هه لدهستا و

خوى وا نيشانده دا كه به هيجى نازانى و ههر شتىكى له بارهيه وه دهبيست

دهيدايه بهر پللارى «رهخنه». به لام له ناخه وه زور تامه زرو بوو له گه لى

ئاشنا بى. له سه ريهك ئه وه ي سه بارهت به ئاليووشا دهبيست، شتىكى

هاودلانه و سه رنج پراكىشى پيوه نه بوو. كه وايه ئه م ساته ي ئاشنا بوونه زور

گرينگ بوو: سه ره تا ده بوو خوى نيشاندا، يانى سه ربه خوى خوى بنويئى.

«دهنا منيش وهك ئه وانى ديكه به چاوى مندالايكى سيزده سالان ده بينى.

چونكه ئه و كورانه ههر به هيج نازانى! ههر له گه لى ئاشنا بم لى ده پرسم به

چ چاويك له و كورانه ده روانى. به لام به داخه وه كورته بالام. توزيكوف له من

كه م ته مه نتره، به لام به و حاله ش هه تا گويچكه ي ديم. به لام من زيره كي و

هوش له روخسارم ده بارى. قه لافه تىكى جوانم نيبه، ده زانم زوريش ناشيرينم،

به لام وريايى و هوش له روخسارم ده بارى. نابى له قسه كردندا زيده رويى

بكه م؛ ئه گه ر يه كه و جار خوم بدورينم و توندى نه گرم، رهنگه پيوايى... تف!

ئه وه ئيتىر ههر نابى و به جارى ئابرووم ده چى ئه گه ر پيوايى...!»

ئه و بيروكه ميتشكى كوليايى داگرتبوو، له گه ل ئه وه ي ئه و په رى هه ولى

خوى ده دا تاكو خوى وهك كه سىكى زور سه ربه خوى خواز نيشاندا و ئه و

بيروكه به رده وام دنه ي ده دا. ئه وه ي له هه موو شتىك زياتر ئازارى ده دا،

كورتە بالايىپكەى بوو. ئەۋەندەى بۇ قەلەفەتە وردىلەكەى خەمى دەخوارد، نىو ئەۋەندە بۇ «پوخسارە ناشىرىنەكەى» نارەحت نەبوو. سالى رابردوو، لە سەر دىۋارى مالەكەيان بە قەلەم بالاي خۇى دىارىكردبوو و ھەر دوو مانگ جارىك خۇى پىدەگرت و بالاي خۇى تاقىدەكردەۋە بۇ ئەۋەى بزانى چەندە گەرە بوو. بەلام بە داخەۋە! زور كەم بالاي دەكرد و ھەر ئەۋەش ھىندى جار ھىوابراۋى دەكرد. لە راستىدا دەموچاۋىشى «زور ناخەز» نەبوو؛ بە پىچەۋانە، تا رادەھەك جوان و لەبەردلانىش بوو: پىستىكى نەرم بە دەنكە دەنكەيەك وردە خال و لكەۋە، چاۋى شىن و چكۆلە و پر لە شادى بە رەنگى بزپكاۋەۋە. جۇرىك بىباكى و ھەست لە چاۋىدا دەردەوشايەۋە. دەموچاۋىكى رەقەلە و لىۋى قەيتانى و سوور. لووتىكى چكۆلە و قەلەنگى، ھەر كاتىك لەبەر ئاۋىنە چاۋى لە خۇى دەكرد، لەبەرخۋىەۋە دەىمنجانند: «لووتم دەلىى لمبوزى سەگە، لمبوزى سەگىكى ئاسايى.» ھەمىشەش بە توورەيى لەبەر ئاۋىنەكە لادەچوو. ھىندى جار بە خۇى دەگوت: «رەنگە پوخسارىشم ھۆشى لى نەبارى.» بەلام لەۋەش بە گومان بوو. سەرەراى ئەۋەش ناكرى و ابىر بكەينەۋە كە دايمە لە بىرى بەژن و بالا و پوخسارىدا بوو. بە پىچەۋانە، ئەگەرچى ئەو كاتانەى لەبەر ئاۋىنە رادەۋەستا زور تال بوو بۇى، بەلام زوو لە بىرى دەچۆۋە، ئەۋىش لە درىژ خايەندا، ھەروا كە چالاكىيەكانى خۇى لىكدەدايەۋە، «يەكسەر خۇى دەدايە دەست بىرۆكە و ژيانى راستەقىنە.»

ئالىۋشا بەپەلە ھاتە دەرى و رۆىشت بۇ لاي كولىيا. بەر لەۋەى بگاتى كولىيا ھەستى بە خۇشحالىيەكەى كرد. كولىيا رەزامەندانە لە خۇى پرسى: «يانى دەكرى بۇ دىتنى من ھەتا ئەۋ رادەيە دلشاد بى؟» وا چاكە ھەر لىرەدا ئەۋە ۋەبىر بىنئىنەۋە كە قەلەفتى ئالىۋوشا، لە چاۋ دوايىن جار كە چاۋمان پىيكەۋت، گۇرانىكى تەۋاۋى بە سەردا ھاتبوو. عەباكەى ۋەلا نابوو و كۆتىكى جوانى لە بەردا بوو. كلاۋىكى نەرم و خرىشى لە سەر نابوو. موۋى سەرىشى كورت كردبۆۋە. زورى لى دەكالاىەۋە، جوانچاكىش بوو. پوخسارە دلگرەكەى گەش و كراۋە بوو؛ بەلام لە پوخسارە گەشاۋەكەيدا ئەدەب و

ھىمنايەتى ديار بوو. كولىيا سەير بوو كە ئالىۋوشا بەۋ قەلەفەتەۋە، بە بى عەبا ھات بۇ لاي. ديار بوو بەپەلە ھاتوۋە. لەرپۆۋە دەستى برده پىشى و تۆقەى لەگەل كولىيا كرد.

- ئاخىرى ھاتى! زور تامەزرۋى دىدارت بووم!

كولىيا، تۆزى بە ھەناسە بركىۋە، لە ژىر لىۋىۋە گوتى: «ھۆيەكى بوو كە دواتر دەزانى. زورىش خۇشحالە لە ئاشنايەتتە. لەمىژ بوو لەۋ دەرفەتە دەگەرەم، زورىان باسى تۇ بۇ كردووم.»

- ھەر چۆنىكە چاۋمان بە يەكتر كەۋت. منىش زورم نەقلى تۇ بىستوۋە؛ بەلام بۇ ھاتنى ئىرە زور ۋەدرەنگ كەۋتى. دەبوو زووتر بىتى.

- ئەرى ئىستا حالى چۆنە؟

- ئىلۇشا زور نەخۇشە، ۋەك رۆژ مەعلومە نامىنى.

كولىيا بە تىنوتاۋىكەۋە گوتى: «ھەى داد و بىداد! كارامازۆف دەبى قەبوۋلىكەى كە زانستى پزىشىكى ھەموو فىل و تەلەكەيە.»

- ئىلۇشا ھەمىشە باسى تۆى دەكرد، تەنانەت لە خەۋىشدا، بە دەم وپىنەۋە. پىاۋ بۇى دەردەكەۋت يەكجار زورى خۇش وىستوۋى... بەر لەۋ رپوداۋە... بە چەقۇ... پاشان، ھۆيەكى ترىش ھەيە... پىمبلى بزەنم، ئەۋ سەگە ھى تۆيە؟

- بەلى، ناۋى پىرزفۇنە.

ئالىۋوشا بە چاۋانى پر لە دلسۆزىيەۋە لە كولىياى رۋانى: «كەۋايە ئەۋە ژوۋچكا نىيە؟ يانى ئىتر شرتوگوم بوۋە؟»

كولىيا بە حالەتتىكى رازاۋى بزەى ھاتى: «دەزانم ھەمووتان دەتانەۋى ئەۋ سەگە ژوۋچكا بى. نەقەكەيىم بىستوۋە. گوى بگرە كارامازۆف، ھەموو بەسەرھاتەكەت بۇ دەگىرەۋە. ھەر بۇ ئەۋەش ھاتووم؛ ھەر لەبەر ئەۋەش وىستم بىتتە دەرى. تاكو بەر لەۋەى بچىتە ژوورى، ھەموو رپوداۋەكەت بۇ باسكەم. دەزانى چى كارامازۆف، ئىلۇشا بەھارى رابردوو ھاتە پۆلى ئامادەيەۋە. دەى خۇ دەزانى قوتابخانەى ئامادەيى چىيە - تاقمىكى زور

مندالڻ. خيرا دهستيائڪرد به ٺازار داني و سهريان دهخسته سهري. من دوو پوڻ له سهروو ٺهوانهوه بووم و له دورهوه دمخسته ٿير چاوهديري. ديتم ڪورپ له ر و لاواز و چڪولهيه، بهلام پرووي پي نهدهدان؛ شهري لهگهل دهکردن. ديتم زور لهخوباييه و چاوي ٺاوري ليدهبيتهوه. من ٺه و جوړه مندالانهم خوڻ دهوي. بهلام ديار بوو مندالهڪان گالتهه پيدهڪهن و ناوونرڪهي لي هلهدهدن. له ههمووشي خراپتر جلو بهرگه شر و ڪونهڪاني بوو. پانتولهڪهي تهنگ و قوله بوو و پوستانهڪاني دراو و لووت هه لپچراو. هه له بهر ٺهوهش بوو گالتهيان پيدهکرد و سهريان دهخسته سهري. منيش شتي ٺاوا بئينم تاقت ناهينم. بويه خيرا لنيان وهدهستهاتم و چيان خواردووه ترش و چهوهندهر....»

ڪوليا بي ٺيختيار دهستي ڪردبوو به شاتوشووت: «چاڪم ليدان، بهلام ڪارامازوف، دهزاني ههموو تاريغم دهڪهن؟ من ههميشه هوگري مندالانم و خوڻمدهويڻ. هه ٺيستا له مالهوه دوو جووجهلام بهجهيشتووه و دهبي ٺاگام لنيان بي، بويهش وا وهدرنگ كهوتم. ڪاتيڪ زاننيان من له سهه ٺيلوشا دهڪمهوه، ٺيتر نه ياندهويزا شهري لهگهل بڪهن. ديتم ڪورپ زور لهخوباييه. با ٺهوهم له بير نهچي، پروا بڪه ٺيلوشا زور ڪورپيكي لهخوباييه، بهلام ٺاخري بوو به ڪويله و گوڙپرايه لي خوڻم. هه رچيم پي بگوتايه دهستهجي دهيڪرد. ٺهوهنده روڻسووڪانه فهريانهڪاني بهريوه دهبرد دهتگوت من خودام، ههوليشي دهدا لاساييم بڪاتهوه و وهڪ من ههلسوڪهوت بڪا. ڪاتي له قوتابخانه دههاته دهري به ههلاتن دههات بو لام و لهگهلي دهگهرام. يهڪشههمانهش پيڪهوه دهچووين بو ٺهملاو ٺهولا. ڪاتيڪ ڪورپيكي گهوره لهگهل ڪورپيكي چڪوله دهبيته هاوري، زور جار خه لڪ پي پيدهڪهن، بهلام ٺهوه دهمارگرٺييه و بهس. من گوڻ بهو شتانه نادهم. من هوگري ٺهوه ڪارانهم و دلڻم پيخوشه. له دهرس و دهورهڪانيا يارمه تيدهدهم و فيريدهڪه، رايدينم. ٺهگهه خوڻم دهوي، بو به باشي نه عاملينم؟ ٺيوهش جهنابي ڪارامازوف، لهگهل ٺهوه جووجهلانه كه تازه سهريان له هيلڪه جووقاوه

سهري ٺاشنايه تيتان داخستووه، دهزانم دهتهوي بهرهه نوي بخهيه ٺير چاوهديري، ڪاريان تيڪهي و به باشي راينيني، دلسوژانه ههلسوڪهوتيان لهگهل بڪهي و پروابهخو باريان بيئي. باوهرم پي بڪه هه ٺهوه ڪارانهت به گوڻم گهيشتهوه و بريارمدا له نزيڪهوه چاوم پيٺبڪهوي. بئينهوه سهه باسهڪهي خومان. ديتم ڪورپ زور نهرم و هيندييه و هيندي جار مهرايم له بهر دهڪا، منيش رقي دنيا له ربابازي و تهشي ريسييه، ياني لهوهتا له دايڪ بووم ههه وام. سههه لهه خووخده دوويويهشي سورمابوو، دوو شتي زور له يهڪ جياوان، بهه ههموو لووتبهري و لهخوبايييونهوه، ٺاوا بووبووه سهه له پيٺاوي من و به بي من قامڪي به ٺاودا نهدهکرد، له سهه يهڪ حالتهڪهي ڪشميشي بوو، جاري وا بوو له خوڻا تيڪدهچوو، ڪتوپر رقي ههلهدهستا و لهگهلم دهڪهوته ڪيشه و شههه دهندووهڪه. به دڙي قسهڪانم ههلويسي دهگرت. هيندي جار كه بيروپاي خوڻم سههبارت به شتيڪ دهريدهبري، قهتي دڙايهتي نهدهکرد و قسهه له قسهمدا نهدهکرد، بهلڪو دهويست به شيويهڪ ليم ياخي بي، چونكه وهلامي خوڻهويستييهڪهيم به سههساردي دهدايهوه. ههه بويه به مهههستي جوان عاملاندي، ههتا زياتر نهريمي دهنواند، من وشڪ و ساردتر لهگهلي دهجوولامهوه. به قهستي وامدهکرد. دهمويست وهڪ ڪورپيكي خاوهن كهسايهتي باري بينم. دهمويست راسته و پاستهه ڪهه و بيڪهه به پياو... لهگهل ٺهوهشدا... بيگومان له مهههستم دهگهي. له ناکاو تيگهيشتم، سي روڻ له سهه يهڪ دهمدی مات و مهلوله، ٺهويش له بهر سارد و سريي من نهبوو، بهلڪو له بهر شتيڪي ديڪه، شتيڪي زور گرینگ. له خوڻم پرسه ٺهه تراڙيديايه چييه. قسهه لي داڪيشا و بوڻم دهركهوت كه لهگهل ٺيسمير دياڪوف، كه خزمه ٺڪاري باوڪي رهحه تيتان بوو. ٺهوهش بهر له مردني. دهستايه تييهڪهي تيڪچووه و فيليشي لهم ڪورپه گهه وجيله ڪردووه. ياني فيليڪي گلاو و وهحشيانه. پيگوتبوو پهچڪي نان ههگرڻ و دهريزيهڪي تي ههلهه قيني و بيدات بهه سههگه برسسيانهه ڪه ههه شتيڪيان دهستهوي بي ٺهوهه گزي ليگرن قووتي دهههه. پاشان چاوي ليڪا و بزاني چي

دهقهومی. هەر بۆیه په‌نچکه نانیک دینێ ده‌رزیه‌کی تی‌هه‌لده‌چه‌قینێ و فریێ ده‌داته به‌رده‌می ژووچکا. هەر ئه‌و سه‌گه‌ تووله‌ک کردوه‌ی ئه‌وه‌نده‌یان هه‌را و قالمه‌قالم له‌ سه‌ر ساز کرد. ئه‌و مال‌ه‌ی خاوه‌نی نان و خوراکیان نه‌ده‌دایه‌ و سه‌گی به‌سته‌زمان به‌و پوژگار له‌ برسانا ده‌وه‌ری و قورووسکه‌ی ده‌هات. (تو ئه‌و چه‌په‌ چه‌په‌ گه‌وجانه‌یه‌ت پینخۆشه‌، کارامازۆف؟ من به‌ش به‌ حالێ خۆم بۆم تامل ناکرێ.) سه‌گه‌ هه‌را ده‌کاته‌ نانه‌که‌ و قووتی ده‌دا. دوا‌ی چه‌ن چرکه‌ ده‌ستده‌کا به‌ قورووسکاندن و نووزه‌نووز؛ به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه‌ و پاشان هه‌لدی، هەر هه‌لدی و ده‌قورووسکینێ هه‌تا ون ده‌بی. ئیلووشا خۆی ئاوا‌ی ده‌گی‌رایه‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆی ده‌گی‌رامه‌وه‌ ده‌گریا و سه‌ری به‌ هه‌نیسه‌که‌وه‌ هه‌لده‌قندرا. باوه‌شی پیندا‌کردبووم و ده‌له‌رزی. له‌په‌ستا ده‌یگوت: «به‌ قورووسکه‌ قورووسک هه‌لات.» ئه‌و دیمه‌نه‌ وای هه‌ژان‌دیوو ئاروا‌قارای لی هه‌لگیرابوو. گری په‌شیمانی هه‌لی ده‌چۆقاند، ئه‌وه‌م لی پوون بوو. مه‌سه‌له‌که‌م زۆر به‌لاوه‌ جیدی بوو. بریارمدا بۆ شتیکی دیکه‌ ده‌رسی عیبه‌تی داده‌م. هەر بۆیه‌ ده‌بی دان به‌وه‌دا بنیم که‌ زۆری له‌گه‌ل پوو‌راست نه‌بووم و له‌ راده‌ به‌ده‌ر خوم قه‌لس و تووره‌ نیشاندا. گوتم: «کاریکی دزیوت کردوه‌. تو هه‌چوو‌چی. هه‌لبه‌ت به‌ که‌س نالیم، به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ک کارم به‌ کارت نییه‌. بی‌ری لی ده‌که‌مه‌وه‌ و به‌ ئیسمۆرۆفدا وه‌لامت بۆ ده‌نیرمه‌وه‌. (ئیسْمۆرۆف هەر ئه‌و کورپه‌یه‌ و له‌گه‌ل من هاتوه‌؛ ئاماده‌یه‌ به‌ گیان و به‌ دل هه‌موو کاریکم بۆ بکا.) «پاشان پینتراده‌گه‌یه‌نم که‌ له‌مه‌ولا رفیقایه‌تیت ده‌که‌م یان هه‌میشه‌ وه‌ک مرۆفیکی هه‌چوو‌پوچ چاوت لیده‌که‌م و ئیتر کارم به‌ کارت نابێ.» زۆری پین ناخۆش بوو. ده‌بی دان به‌وه‌شدا بنیم که‌ له‌ قسه‌ کردندا زۆر توند پویشتم، به‌لام چارم نه‌بوو. له‌و کاته‌دا وام به‌ چاک زانی. یه‌ک دوو پوژ دواتر، ئیسْمۆرۆفم نارد بۆ لای که‌ پینی بلێ له‌گه‌لی خاکم. ئه‌وه‌ش ئیستلاحیکه‌ که‌ دوو هاو‌پۆل کاتی ده‌نگ داده‌گو‌رن، ده‌یلین. له‌ دلی خۆمدا ده‌مویست ته‌نیا چه‌ند پوژ ده‌نگی له‌گه‌ل داگو‌رم و پاشان ئه‌گه‌ر دیتم تۆبه‌ی کردوه‌، دیسان هاو‌رپیه‌تی له‌گه‌ل دامه‌زینمه‌وه‌. قه‌ستم ئه‌وه‌ بوو. به‌لام

پینتوایه‌ چی پووی دا؟ کاتیک ئیسْمۆرۆف په‌یامه‌که‌ی پینتراده‌گه‌یینی، چاوی بریق‌یه‌کی لیوه‌ دی و به‌ تووره‌یی ده‌لی: «له‌ زمانی منه‌وه‌ به‌ کولیا کراسووتکین بلێ نان و ده‌رزی ده‌خمه‌ به‌ر هه‌موو سه‌گیک - هه‌موویان - هه‌رچی سه‌گه‌!»

«هەر بۆیه‌ ده‌ستی‌کرد به‌ په‌لپ و بیانوو. ده‌بوو له‌ که‌ری شه‌یتانی دابه‌زینین.» به‌ چاوی سووکایه‌تییه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کرد و چاوم لیده‌کرد؛ هه‌رکاتیک ده‌مدی پووم وه‌رده‌گی‌را یان به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ ده‌گرژیمه‌وه‌. راست له‌و کاته‌دا باوکی ئه‌و پوو‌داوه‌ی بۆ هاته‌ پینشی. «گسه‌که‌ کۆله‌» خۆ له‌بیرته‌؟ ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که‌ به‌ هۆی ئه‌و پوو‌داوه‌وه‌ چۆن تووشی شله‌ژان بوو. هاو‌پۆله‌کانی کاتیک دیتیان من ده‌ستم لی‌داشتوو، که‌وتنه‌ سه‌روکاری «گسه‌که‌ کۆله‌، گسه‌که‌ کۆله‌» ده‌که‌وتنه‌ دوا‌ی و سه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ری. ئه‌ویش له‌گه‌لیان ده‌که‌وته‌ کیشه‌ و بۆ ئه‌وه‌ش زۆر به‌ داخه‌وه‌م. پینما لیدانیکی باشی خواردبوو. به‌ چه‌ند که‌س هه‌لیان کوتابوو سه‌ری. پوژیک که‌ له‌ قوتابخانه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری هیرشی بۆ بردن، من چه‌ند هه‌نگاو له‌ولاتره‌وه‌ پاوه‌ستا‌بووم و ته‌ماشام ده‌کرد. سویندیشتم بۆ ده‌خۆم که‌ وه‌بیرم نایه‌ پینکه‌نییتم؛ به‌ پینچه‌وانه‌ زۆر زۆریشی بۆ به‌داخه‌وه‌ بووم. بریارمدا زۆر زوو بچم و لایه‌نگری لییکه‌م. به‌لام له‌ ناکاو چاوی به‌ من که‌وت. نه‌مزانی چ خه‌یالیکی له‌سه‌ردایه‌، به‌لام چه‌قۆکه‌ی ده‌ره‌ینا، هیرشی بۆ هینام و چه‌قۆیه‌کی له‌رانم دا. ئالیرهم له‌ لاقی راسته‌م. له‌جیی خۆم نه‌بزووتم. به‌ خراپی نازانم دان به‌وه‌دا بنیم که‌ وره‌م به‌رزه‌ جه‌نابی کارامازۆف. به‌ چاوی پر سووکایه‌تی تیمپوانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیم؛ ئه‌وه‌یه‌ وه‌لامی ئه‌و هه‌موو چاکه‌ و دل‌سۆزییه‌ی من! ئه‌گه‌ر پینخۆشه‌، دیسان لیمده‌، له‌به‌رده‌ستت دام.» به‌لام ده‌ستی له‌ چه‌قۆکیشان هه‌لگرت، ره‌نگی په‌ری، له‌وه‌ده‌چوو ئه‌و کاره‌ی زۆری ترساندین. چه‌قۆکه‌ی فریدا، ده‌ستی‌کرد به‌ گریان و تینته‌قاند. هه‌لبه‌ت شکایه‌تم لینه‌کرد و به‌ هه‌مووانم گوت که‌ ئه‌و پوو‌داوه‌ پووشبه‌سه‌ر بکه‌ن، نه‌کا به‌ گوپی مامۆستایانی قوتابخانه‌ بگاته‌وه‌. ته‌نانه‌ت به‌ دایکیشم نه‌گوت، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی

برینه کهم چاک بۆوه. برینه کهش شتینکی وا نه بوو، ته نیا سه رچیغ بریبووی. پاشان بیستم که هەر ئه و رۆژه بهرده فرکیکی کردووه و گازی له قامکی ئیوهش گرتووه. - بهلام ئیستا دهزانی له چ بارودۆخیکدا بووه! دهی خو چارهیهک نییه: له بهر گهوجییه تیم بوو کاتیک نه خووش کهوت، نه هاتم لیتی خو شیم. - یانی، له گهلی ئاشت بمهوه. ئیستا له و بارهوه زور به داخه وهم. بهلام هۆیهکی تاییهتی هه بوو. دهی ئه وهش سه ره له بهری رووداوه که بوو بۆم باسکردی... بهلام به داخه وه گهوجییه تیم کرد.»

ئالیووشا به ئیحساسه وه گوتی: «ئاخ، هه یفی پێشتر نه مدهزانی پیوه ندی پیوه چۆن بووه، دهن زور زوتر ده هاتم و تکام لیده کردی له گه لم بیی بچین بۆلای. باوه ده کهی له کاتی تاویاودا ورینهی به تووه ده کرد. نه مدهزانی تا ئه و رادهیه باهخت ههیه بوی. ئه ری سه گه کهت هه نه دۆزییه وه؟ باوکی و کورپه کانی قوتابخانه ته واوی شاریان سه نگسووژن دا به دوایدا. له وه تا نه خو شکه وتووه، سه جار ده ستیکردووه به گریان و گوتوویه: «باوه ئاهی ژووچکایه ئاوا نه خووش که وتووم. خودا تۆلهی ئه وه لیمی ده کاته وه.» ناتوانی له بیر به ریته وه. ئه گه سه گه که بدۆزیته وه و زیندوو بی، تا رادهیه که ده توانین هیوادار بین که ئه و شادییه بیته هۆی چاک بوونه وهی. ئیمه هه موومان هیوامان به تۆیه.»

کولیا به کونچکاوییه کی زۆره وه پرسیی: «پیمبلی بزانه چۆن بوو بیرتان له وه کرده وه من ده توانم ژووچکا ببینمه وه؟ بۆ هیواتان به منه و پیتانوایه ئه و کاره م له ده ست دی؟»

- بیستوومان به دوایدا ده گه ری، ئه گه بشی دۆزییه وه، ده به یینییه وه. ئیسمو رۆف شتینکی وایگوت. ئیمه هه موو هه ولمان داوه ئیلوشا قانع کهین که سه گه که زیندوووه و چه ن که س دیتوویانه. چه ند رۆژ له مه و بهر کورپه کان که رویشکیکیان بۆ هینا، ته نیا به بزیه کی سارده وه چاوی تیبری و داوی لیکردن بیبه ن له ده شت به ره لالی که ن. ئه و کاره شمان کرد. باوکی تازه

هاتوته وه و تووتکیکی خرینی بۆهیناوه. به و هیوایهی تۆزی دلی خو شبی، به لام پیموایه خراپتریش ده بی.

- کارامازۆف، پیمبلی بزانه باوکی چ جو ره پیاو یکه؟ دهیناسم، به لام زیاتر وه چی ده چی. - له فیله باز یان هه نه کچی؟

- ئاخ، نا. به مه له یه کی زور خاوه ن هه ست و دلناسکن به لام نیوچاوانه که یان نه یهیناوه و تووشی ئه و رۆژه ره شییه هاتوون. هه نه کچییه تی لای ئه وان چه شنیک ته نزی پر له بیزاریه له هه مبه ر که سانیکدا که ناویرن باسی هه قیقه ت بکه ن، له بهر ئه وه سالانیکی زور تۆقیدراون و ژیرچه پۆکه بوون. برپا بکه کولیا کراسووتکین، ئه و جو ره هه نه کچییه تییه جاری وایه له راده به ده ر دلله ژین و تاله. ئه و سه روانه هه ژاره ئیستا ژیا نی به ئیلوشا وه بهنده، بیتوو ئیلوشا بمری، یان له هه یبه تا شیتده بی، یان خو ی ده کوژی. کاتیک چاوی لیده که م، ته واو له وه دلنایم.

کولیا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کارامازۆف، ده زانه ده لیتی چی. وادیاره له زاتی مرۆف ده گه ی.»

- هه رکه چاوم پیت کهوت به و سه گه وه هاتووی، پیمو بوو ژووچکایه هیناوته ته وه.

«تۆزی راوهسته، کارامازۆف، رهنگه بتوانین بیدۆزینه وه؛ به لام ئه مه پیرزفونه. ئیستا ده بیه یین بۆلای رهنگه له و تووتکه زیاتر بیته هۆی دلخو شیی. سه برکه کارامازۆف تاویکی دیکه تیده گه ی ده لیم چی!» کولیا له نا کاو گوتی: «هه هه منیش که س نازانی چده که م، تۆم لیره راگرتوو! به م سه رما و سه غله ته بالته شت له به ردا نییه. دیوته چهنده مرۆقیکی خو په رستم. ئاخ، هه موومان هه ر واین کارامازۆف!»

- خه مت نه بی، هه واکه ی سارده، به لام من بۆ سه رما ئازام. ئیستا واچه که بچینه ژووری. ئه ری هه ر به راست ناوت چییه؟ ده زانه به کولیا بانگت ده که ن، به لام جگه له وه؟

«نیکولای - نیکولای ئیوانوویچ کراسووتکین، یان ئه و جۆره ی له دایه ره ی ناسنامه ده لێن، «کورێ کراسووتکین.» کولیا له بهر هۆیه ک پیکه نی، به لام گوتیشی: «هه له بت زۆرم نیکولای پیناخۆشه.»

- جابۆ؟

- هه روا، له خۆرا.

ئالیووشا پرسیی: «ته مه نت سێزده ساله؟»

- نا، چارده - یانی به مزوانه، هه تا دوو هه وتووی دیکه، ده بمه چارده سالان. کارامازوف، له لای تو دانی پیاده نیم، ته نیا لای تو، من زه عفیکم هه یه، چونکه سه ره تای ئاشنایه تیمانه پیمخوشه تیبگه ی چ خووخده یه کم هه یه. پیمخوش نییه هیکه س له ته مه نم بپرسی، جگه له وهش... له راستیدا... سه باره ت به من چیرۆکیکی ساخته بوته بنیشته خوشه که ی سه رزاران. یانی ده لێن هه وتووی رابردو له گه ل کوره کانی پۆلی ئاماده یی یاریی دزدزینه م ساز کردووه. یانی یاریم له گه ل کردوون، ده لێن له بهر رابواردنی خۆم یاریم له گه ل کردوون، که وانیه و بۆیان ساز کردووم. رهنگه ئه و باسه به گوئی تۆش گه یشتبته وه؛ به لام له بهر رابواردنی خۆم یاریم نه کرد. له بهر خاتری کوره کان بوو، چونکه نه یان ده زانی چبکه ن. به لام هه میشه نه قلیکی گه و جانه یان له سه ر ده مه. ئه وهش بزانه ئه مشاره شاری ده نگۆ و قسه و قسه لوکانه.

- ده ی با بۆ رابواردنی خۆشت یاریت کردبی، قه ی چده کا!

- له کۆل به وه تۆش. له بهر رابواردنی خۆم! بۆ تو ئه سپ ئه سپین ده که ی؟ ئالیووشا زه رده یه کی گرت و گوتی: «به لام ده بی ئاوا چاو له مه سه له که بکه ی، گه وره کان ده چن بۆ شانۆ و سینه ما و له وئ هه موو چه شنه پاله وان بازیه ک ده بینن - جاری وایه دزی تیدایه، شه ر و کوشتوبری تیدایه - ده ی ئه و یارییه ی ئیوه ش شتیکی وایه، به لام به شیوه یه کی دیکه؟ دزدزین و سه رباز سه ربازین و ئه و چه شنه یاریانه ش بۆ میرمندالان ئاساییه و پیموایه قوناغی سه ره تای هونه ره. ئه وهش بزانه ئه و یاریانه غه ریزه یه کی هونه رین

بۆ ئه و میرمندالانه ی کاتی گه شه کردنیانه، جاری وایه ئه و یاریانه زۆر له شانۆی گه وره کان چاکترن، ته نیا جیاوازیش له وه دایه خه لک ده چن بۆ شانۆ و چاو له که سانیک ده که ن که رۆلی که سانیکی دیکه ده گێرن، له م یاریانه شدا میرمندالان خۆیان رۆلی خۆیان ده گێرن و یاریده که ن، زۆر باش و سروشتیشه.»

کولیا به وردی چاوی تیبیری: «تۆ وا بیر ده که یه وه؟ له سه ر ئه و باوه ره ی؟ ده زانی زۆر بیر و رایه کی باشه. برۆمه وه بۆ مائی، به وردی بیر ی لیده که مه وه. با دان به وه شدا بنیم، ده مزانی شتیکی له تۆوه فیڕ ده بم.» کولیا به ده نگیکی به سۆزانه وه له کۆتایی وته کانیدا گوتی: «کارامازوف، هاتووم شتت لیه و فیڕ بم.»

ئالیووشا به بزیه که وه ده ستی کولیا ی گوشتی و گوتی: «منیش له تۆوه.»

کولیا ئه و هه لسه که وه ته ی ئالیووشای زۆر به دل بوو. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر سه رنجی راکیشا ئه وه بوو که ئالیووشای وه ک هاوشانیکی خۆی چاوی لیده کرد و وای قسه له گه ل ده کرد که ده نگوت «پیاویکی ته وا وه.»

- واچاکه جاری بچینه ژووری و چاومان به بنه ماله ی ئیسینگیریف بکه وئ، ده رگای ده ستی چه په. هه موو کوره کان له وئ بالته که یان داده که نن، چونکه ژووره که چکۆله و گهرمه.

- ناخ، ته نیا بۆ ده قیه یه ک دیمه ژووری. بالته که شم دانا که نم. پیرزفون هه لیره له وه بهر هه یوانه وه رده که وئ. پیرزفون، Ci، وه رکه وه، له جیی خۆت جووله نه که ی! دیوته چۆن خۆی ده توپینی؟ جاری ده چه م ژووری و بواره که تا قیده که مه وه، پاشان له کاتی خۆیدا، فیتوویه کی بۆ لیده ده م و جا ده بین ی وه ک هار خۆ ده کا به ژووریدا. به لام ئیسمۆرۆف نابن له بیر ی بچی که له و ساته دا ده رگا که بکاته وه. خۆم ده زانم چبکه م و تۆش به جاری تووشی سه رسورمان ده بی.

لەپال جیوبانی نیلۆشادا

ژووری دانیشتنی بنەمالەئى سەروان ئىسىنگىرىفى تەقاویت، بۇ خوینەران ئاشنايه. لەو کاتەدا دەرگاگە پىوهدرابوو و چەند کەس بۇ ملاقات لە دەورى ئیلۆشا کۆ بووبوونەو. ئەگەرچى ئالیووشا هینابوونى بۇ ئەوئى لەگەل ئیلۆشا ئاشتیان کاتەو، بەلام هیچکام ئامادە نەبوون بچنە ژیربار. ئالیووشا دەیویست بە ھەر شیوئەیکە ئاشتیان کاتەو و دانە دانە و بى «خۆبادان و ناز و نووز» بیانبات بۆلای ئیلۆشا و وایدەنواند کە بە ھەلکەوت بوو و هیچ پیلانیک لە گۆریدا نەبوو. ئەو کارەش بۇ ئیلۆشای دەرەدار زۆر خۆشبوو و پیندەگەشایەو. بە دیتنى ھاوپۆلەکانى و دەربرینى سۆز و ھاودلی لەلایەن ئەوانەو کە پىشتەر دوژمنى بوون و دەیان بوغاند، زۆر خۆشحال دەبوو. تەنیا جیى کراسووتکین خالی بوو، نەھانتى ئەو لە سەر دلی بووبوو گری. رەنگە لە ھەموو شتیک تالتریش بىرکردنەو لەو چەقۆیە بى کە لە کولیا کراسووتکینى - تاقە ھاوړى و پشٹیوانى - دابوو. ئىسمۆرۆفە چکۆلى وریا، کە لە پىش ھەموویاندا لەگەلئى ئاشت بووبوو، وای بىردەکردەو. بەلام کاتیک ئىسمۆرۆف بە کراسووتکینى گوت کە ئالیووشا دەیھەوئى بیینى و سەبارەت بە مەسەلەیکە قسەئى لەگەل بکا، کراسووتکین قسەئى بە ئىسمۆرۆف برى و فەرمانییدا بە کارامازۆف بلئى کە خۆئى سەلاحى کارى خۆئى دەزانى و نایھەوئى هیچکەس ئامۆژگارى بکا، ئەگەر بچى بۇ دیدەننى ئیلۆشاش، خۆئى کاتەئەئى دیارى دەکا، چونکە «ھۆیکەئى تايبەئى» ھەیه.

ئەم مەسەلەیکە دووھەتوو بەر لەم یەکشەممەیه بوو. ھەر لەبەر ئەوئەش بوو ئالیووشا، بەپىچەوانەئى ویستى خۆئى نەچووبوو بۇ دیدەننى. بەلام وادیار

بوو چاوەروانە، دیسان دووجارى ئىسمۆرۆف نارد بەدوایدا. ھەر دووجارەکەش کراسووتکین بە توورەئى و لاسارى و بە لەبزیكى زۆر بىئەدەبانە وەلامى رەئى بۇ ناردەو و گوتى بە ئالیووشا بلین ئیتر دەستم لە کۆل بکاتەو، ئیتر ئەوئەندەم لى ھەلنەپىچى. ئەگەر بىشم بۇ ئەوئى، بە هیچ شیوئەیکە ناچم بۆلای ئیلۆشا. ھەتا دوایین پۆز ئىسمۆرۆف نەیدەزانى کراسووتکین بریارى داوئەو پۆزە سەر لەبەئىانى بچى بۆلای ئیلۆشا. عەسرى پۆزى پىشوو کە لە ئىسمۆرۆف ھەلبر، پىگوت بەئىانى پۆزى داھاتوو لە مالئى چاوەروانى بى، چونکە دەیھەوئى لەگەلئى بچى بۆمالئى ئیلۆشا. بەلام وریایى پىدا کە لەوبارەوئە زمانى نەگەرئى و کەس لى نەبیستى، چونکە دەیھەوئى بەشیوئەیکە کتوپر بچى و وابزانن بە ھەلکەوت چوو. ئەوئەش لە گویى گرت. ئىسمۆرۆف بۆیە پىنوابوو کولیا سەگە و نەبووئەئەئى بۇ دەبىنئەو، چونکە کولیا لە دەمى دەرپەریبوو: «ئەگەر ئەو سەگە زیندوو بى، دیارە زۆر کەرن بۆیە بۆیان نادۆزىتەو.» کاتیک ئىسمۆرۆف، کە لە ھەل دەگەر قسە بکا، بە ترس و لەرزەوئە ئامارەئى بە سەگەئە کرد. کراسووتکین رقى ھەستا. «من خۆم سەگم ھەیه، ئیتر خۆ کەر نیم کۆلان بە کۆلانى شار بسوورپمەو بەدوای سەگى خەلکید! ئەوئەش ھىچ، سەگىک دەرزی قووت دابى کەریئەئى پىتوایى ماو! ئەوئەش زۆر کارىكى قور و مندالانەیه.»

لە دوو ھەتووی رابردوودا، ئیلۆشا لە جیوبانە چکۆلەئەئى ژیر پەیکەرەکان نەھاتبوو دەرى. لەو پۆزەشەوئە کە تووشى ئالیووشا بووبوو و گازى لە قامكى گرتبوو، نەچووبوو بۇ قوتابخانە. ھەر ئەو پۆزە نەخۆش کەتبوو. دوائى ئەوئەش ماوئەئى مانگىک توانى ھەستى و لە نىو ژوور و پىشخانەئەئە پىاسە بکا. بەلام لەم دواییاندا ھىندە پىچووبوو، لووتت بگرتایە گیانى دەرەچوو، بە بى یارمەئى باوکی نەیدەتوانى لەجیئى خۆئى ھەستى. باوکی زۆرى خەم بوو. تەننەت دەستى لە ئارەق خواردەنەو ھەلگرت و لەتاوى کورەئەئى لەوانەبوو شىت بى. زۆرجار، بەتايبەت دوائى گىرانى بەنىو ژوورەئەئە و بردنەوئى بۇ سەر جیوبانەئەئى، ھەلئەھات بۇ سۆوچىكى تارىک

و سەرى بە دیوارەكەو دەنا و ھۆن ھۆن دەگريا، قولپى گريانەكەى لەناخى خۇيدا دەشاردەو و نەیدەھیشت دەنگى گريانەكەى بە گوپى ئیلۆشچكا بگا. كە دەگەپاىو ھە بۆ وەتاغەكە، كارپكى دەکرد كورپە تاقانەكەى دلخۆش و سەرگەرم بى. چىرۆكى بۆ دەگىرپاىو، ھەقايەتى پىكەننى بۆ دەگوت، يان لاسايىي كەسانىكى قەشمەر و پىكەننى دەكردەو، كە دىتپوونى، تەنانەت دەنگ و لوورەى ئاژەلى دەردىنا. بەلام ئیلۆشا تاقەتى نەبوو چا و لەو رىشقنچارى و ئەداو ئەتوارەى باوكى بگا. ئەگەرچى كورپە وەرپوى باوكى نەدەھىنا كە ئەو كارانەى پىخۆش نىيە. بە دلپكى ھەمبارەو دەیدى باوكى بۆتە ھەنەكچىيەكى قىزەون و بىرەوهرىي تالى «گسكە كۆلە» و ئەو «رۆژە نەگبەتە» بەرۆكى بەرنەدەدا.

نىنا، خوشكە دلۇقان و گردەنىشەكەى ئیلۆشاش ئەو بەزم و ھەنەكچىيەى باوكى پىناخۆش بوو. (باربارانىكالایفنا ماوہىەك بوو بۆ خویندن چووبوو بۆ زانكۆى پترزبۆرگ). بەلام دايكە دلووکارەكەى كاتىك مىردەكەى ئەو ئەدا و ئەتوارەى دەنواند و شانۆى پىكەننىشى وەرپ دەخست، زۆرى پىخۆش بوو و لە دلەو پىدەكەنى. تەنیا رىگايەك كە دەكرا ئەو ژنە شىتۆكەيەى پى وەپىكەنن بخت؛ دەنا بەردەوام خەرىكى پرتە و بۆلە بوو و ھەموو ئەندامانى مالى لە بىريان بردبۆو و رىزيان بۆ دانەدەنا و بە چاوى سووك تەماشايان دەکرد. بەلام لەم چەند رۆژەى دوايىدا بە تەواوى گۆرانی بەسەردا ھاتبوو. چاوى لە سەر جىوبانەكەى ئیلۆشا ھەلنەدەگرت، دەتگوت خەرىكى بىرکردنەوہىە. بىدەنگ و ھىدىتر بووبۆو و ئەگەر دەشگريا بە ئارامى و لەبەرخۆيەو دەگريا بۆ ئەوہى كەس گوپى لە دەنگى نەبى. سەروان بە سەرسوورمانىكى خەفەتبارانەو لەوگۆرانەى ژنەكەى گەشىتبوو. سەرەتا ھاتنى ئەو كورپانەى پىخۆشەبوو، بەلام ھەرا و بەزم و چىرۆكە پى شادىيەكانيان بوو ھوى شادى و سەرگەرمى، ئاخىر وای خوو پىگرتن ئەگەر رۆژىك نەھاتايەن، خەم دايدەگرت و ھەستى بە دلتنەنگى دەکرد. كاتىك كورپەكان قسەيەكان دەگىرپاىو وە يان كايەيەكان دەکرد، دايكى ئیلۆشا قاقا پىدەكەنى و دەستى بە يەكدا دەدا.

ھىندى لە كورپەكانى بانگدەکرد بۆلاى خۆى و ماچىدەکردن. بەتايبەت ھۆگرىيەكى زۆرى بە ئىسمۆرۆف ھەبوو. بىمە سەرباسى سەروان. شادىيەكى لە رادەبەدەر دللى دادەگرت كە ئەو ھاورپىيانەى كورپەكەى دەھاتتە ژوورەكە و بۆ شادکردنى ئیلۆشا گالوبوغورىان ساز دەکرد. تەنانەت ھىواداربوو ئیلۆشا بە سەر خەمبارى و نەخۆشىيەكەيدا زالپى و ھاتنى ئەو كورپانە بىتتە ھوى زوو چاكبونەوہى. ئەگەرچى زۆر لە نەخۆشىيە كورپەكەى دەترسا، لەم دوايىانەدا تەواو ھىواداربوو كە چاك دەبىتتەوہ. زۆر بەرپىزەو پىشوازيى لە ميوانە چكۆلەكانى ئیلۆشا دەکرد. دەستە و نەزەر لە خزمەتياندا رادەوہستا و ئامادە بوو بىتتە ئەسپيان، سوارى كۆلى بن و بەنىو ژوورەكەدا بىيانگىرپى. بەلام ئیلۆشا ئەم كايەيەى پىخۆشەبوو و لەو يارىيەدا بەشدارىي نەدەکرد. دەستىكرد بە كرپنى شتى چكۆلە بۆيان، نانەناسكە و فندق و چاى و بابۆلە و شىرىنىشى بۆ دروستدەکردن. ئەوہشتان پىلپىم لەو ماوہىەدا پارەيەكى زۆرى بە دەستەوہ بوو. دووسەد رۆبلەكەى كاترىنا ئىوانا، ھەرەك ئالىووشا پىشىبىنى كرەبوو، وەرپگرت. دواى ئەوہ كاترىنا ئىوانا كە لە نەخۆشىيە كورپەكەيان و دەستەنگى و لىقەوماويان ئاگادار بوو، خۆى چوو بۆ مالىان و لەگەل بنەمالەكەيان ئاشنا بوو. توانىي دللى ئەو ژنە دەلووکارەى دايكى ئیلۆشا شەيداي خۆى بكات. لەو كاتەوہ ئىتر دەستودلپازانە يارمەتیی دەدان و لە ھىچ شتىك درىغىي نەدەکرد. سەروانىش لە خەمى نەخۆشى و مردنى كورپەكەى، غروور و قورەدەماخىي لەبىر چووبۆو و بە خاكەپاىيەوہ يارمەتییەكەى كاترىنا ئىواناى قەبوولكرد.

لە تەواوى ئەو ماوہىەدا، دوكتۆر ھىرتىزنستىب، كە كاترىنا ئىوانا راي سپاربوو، رۆژ نا رۆژىك دەھات و سەردانى ئیلۆشاي دەکرد و دەوا و دەرمانى بۆ دەنوسى، بەلام ھىچ ئاكامىكى باشى نەبوو. ئەو رۆژە بەياني سەروان چاوەرپوانى پزىشكىكى دىكە بوو لە مۆسكۆوہ بىت، كە لەوئى ناوبانگى دەرکردبوو. كاترىنا ئىوانا خەرجىكى زۆرى كىشابوو و ئەو دوكتۆرەى لە مۆسكۆوہ بانگەھىشت كرەبوو بۆ شارەكەمان، تەنیا لەبەر ئیلۆشاش بانگى نەكرەبوو، بەلكو بە مەبەستىكى تر كە دواتر لە جىيى خۇيدا باسى دەكەين.

به لّام ئیستا که هاتبوو، کاترینا ئیوانا داوای لیکردبوو چاوی به ئیلوشاش بکهوئ. به سهروانیسی راگه یاندبوو چاوهروانی بی، رۆحیشی له هاتنی کولیا کراسووتکین ئاگادار نه بوو، ئەگەرچی ماوهیهکی زۆر بوو به ئاواتهوه بوو ئەو کورە بی که ئیلوشا ئەوهندهی پیوه دپاویئ.

لهوکاته دا که کراسووتکین درگاکهی کردهوه و هاته ژووری سهروان و کورەکان هه موو له دەوری ئیلوشا کۆزلیکهیان بهستبوو و چاویان له تووتکه سهگیکی چاونه پیشکووتوو دهکرد که ههردوینی دیله سهگیکی بهرله لا تره کیبوو، سهروان بۆ دلخۆشی دانهوهی کورەکهی هینابوو. چونکه ئیلوشچکا ههروا خه می ژووچکای ون بوو یان توپیوی له دلدا بوو و ههوتوو یهک بوو له پهستا باسیده کرد و له دلی دهرنه دهچوو. ئیلوشا سی رۆژ له مه وه بهر که بیستبووی بریاره تووتکیکی بۆ بینن، ئەویش نهک تووتکه سهگیکی ئاسایی، به لکو تووتکیکی گوئ پان (ئوهش ههلبهت مه سه له یهکی زۆر گرینگ بوو)، چونکه کورپکی دلناسکی بوو هه ولیدا خۆی شاد نیشاندا. به لّام باوکی و کورەکان زانیان یادی ئەو سهگه چاره ره شه له زهینیدا زیندوو دهکاته وه که دهرزی خواردی کردبوو. تووتکه وردیله که به حال دهیتوانی بجوولیته وه، له په نایدا رایان کیشابوو ئەویش به بزیه کی خه مبارانه و سارده وه، دهسته وردیله و زهرده له کهی به پشتیدا دینا. دیار بوو ئەو تووتکه وردیله یهی خۆش دهوئ. به لّام به قه د ژووچکا نا؛ ئەگەر ژووچکا و ئەو تووتکه ی پیکه وه هه بوایه. ته واو که یفی ساز ده بوو.

یه کئ له کورەکان هاواری کرد: «کراسووتکین!» ئەو بهر له هه موویان چاوی له هاتنه ژووره وهی بوو. هاتنی کراسووتکین هه موویانی تووشی واقو و رمان کرد. کورەکان کشانه دواوه و له دوو بهری چرپاکه راوهستان تاکو به جوانی ئیلوشچکا ببینی. سهروان بۆ به خیر هینانی کولیا به تامه زرۆیی هه لاته پیشی و به په له گوئی:

– تکایه فهرموون... به خیر بین! ئیلوشا ئاغای کراسووتکین هاتوو ه بۆ دیدهنیت!

به لّام کراسووتکین به په له دهستومشتاخی له گه ل کرد و لووت بهرزانه وهک که سیکی خانه دان و ئەشرافی خۆی نواند. سه ره تا رۆوی کرده ژنی سهروان که له سهر کورسیله تایه داره کهی دانیشتبوو و له و کاته دا مپرومۆچ و توورپه دیار بوو، چونکه رقی له و کورانه هه ستابوو که دهوری قه ره ویله کهی ئیلوشایان دابوو و نه یان دههشت ئەو تووتکه وردیله یه به جوانی ببینی، بۆیه له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی بوو. کراسووتکین به وه پهری ریزه وه کرئوشی بۆ برد. ئەو کرده وه به ئەده بانیه شوینیکی سهیری له سهر ئەو ژنه دلووکاره دانا و دلخۆشی کرد. له کاتیکدا دهستی هه لدینا، به دهنگی کهی بهر ز گوئی:

- مندالی ژیر به وه ده لین. به لّام میوان یهک له سهر یهک دینه ژووری. سهروان به روو خۆشی و بریک دلته نگیه وه که دیار بوو خه می ئەویشیه تی له ژیر لیوه وه گوئی: «خاتون مه به سنت له "یهک له سهر یهک چیه؟" - مه به ستم ئەوه یه به سواری دین. له پیشخانه که ده چنه کۆلی یه کتر و هه ر به و شیوه یه دینه نیو ژووری بنه ماله یه کی به ریزه وه. چ میوانگه لیکی سه یرن!

- کوا؟ کئ به و شیوه یه هاتوته ژووری، خاتون؟
- بۆ نه تان دی؟ ئەو کورپه سواری کۆلی ئەو کورپه ی دیکه یان بووبوو هاته ژووری، ئەوی دیکه شیان له کۆلی ئە میاندا بوو.

کولیا له په نا تهخت و جیوبانه کهی ئیلوشادا راوه ستابوو. کورپه ی نه خۆش و رهنگ په ریو ئەوهنده ی دیکه رهنگی هه لبزپکا. هیزی دا سهر هه نیشکی و خۆی هه لیتنا و به وردی چاوی له کولیا بری. کولیا دوو مانگ بوو ئەم هاواری وردیله ی خۆی نه دیتبوو، به دیتنی قه لافه ته له ر و لاوازه کهی دلی داخو رپا. قهت چاوهروانی ئەوه ی نه ده کرد ئاوا زهرده ل و نه خۆش و په ککه وته بی، له بهر کزی چاوی زهق و زهرد هه لگه رابوو و قامکی دهستی هه ر پیست و یه سفانه کهی بوو. لیوی وشک بووبوو، هه ناسه سوار و بیه یز. کولیا چوه پیشتره وه، به تالوکه دهستی برده پیشی و گوئی: «دهی هاوړی... چۆنی؟» به لّام دهنگی له گه روویدا له رزی و خۆی پی رانه گیرا. له نا کاو سوور هه لگه را و لیوی کهوته له رزین و دلی پر بوو. ئیلوشا بزیه کی نه رم و نه خۆشانه نیشته

سەرلىۋى و ھەروا ماق ماو قسەى بۇ نەھات. شتىك بوو ھۇى ئەوھى كولىيا دەستى ھەلىنى و بەسەرى ئىلۇشايدا يىنى.

بۇ دلخۇشکردنى ئىلۇشا زۆر سارد و سىرپانە گوتى: «ھەى زۆرزان، ئەو تووتكە جوانەشت و ھەگىر خستووھ؟»

ئىلۇشا بە ھەناسەسوارى و سىخە سىخ، وەلامى داوئەوھ: «بە - لى.»
كولىيا بە لەبىزىكى وشك و جىددى گوتى: «لمبۆزى رەشە، ئەوھش يانى سەگىكى مالىيە و زۆر جسە، گەورەش بى دەبىتە سەگىكى باش،» دەتگوت ئەوھى بە لايەوھ گرىنگە ئەو تووتكە و لمبۆزە رەشەكەيەتى. بەلام لە راستىدا ھىشتا ناچار بوو دان بە خۇيدا بگىرى بۇ ئەوھى وەك «مندال» دەستتەكا بە گریان. بەلام ھەرچەندى ھەولى دەدا خۇى پى پانەدەگىرا و زوو زوو دللى پر دەبوو. «گەورە بى، دلنىام دەبىتە سەگىكى باش.»

يەكى لە مندالەكان گوتى: «دەبىتە سەگىكى قەپەگۆل!»
ھەركام لە مندالەكان شتىكى گوت: «بەلى دەبى،» «سەگىكى گوى پان،» «گەورە،» «ئا ئەوھندە،» «بە قەد گوىلكىك.»

سەروان دەنگى نايە پال دەنگيان: «بە قەد گوىرەكە، بە قەد گوىرەكەيەكى گەورە. زۆر گەرام، ئەم تووتكە لە وەحشى ترين جسەتاتى سەگە. دايك و باوكى ھەردووكيان زۆر زال و وەحشى بوون، دايكى بە قەد ورچىك دەبوو... لىرە لە سەر چىرپاكەى ئىلۇشا دانىشە، يان وەرە سەر ئەم كورسىيە. بەخىرىيى. زۆر لەمىژە چاوەرپىن، خودا خودامان بوو زوو بىي... گەورەيى خۆت بەجىھىنا. لەگەل ئالكسى فىدورۇويچ ھاتى؟»

كراسووتكىن لە سەر لىوارى چىرپاكە و لاي لاقى ئىلۇشاوھ دانىشت. لەوھ دەچوو لە رىگا زۆرى لىكدايىتەوھ، چۆن قسە بكا و بللى چى، بەلام ئىستا نەيدەزانى چۆن سەرى قسە بكاتەوھ.

«نا... لەگەل پىرزفون ھاتم. ئىستا سەگىكم ھەيە ناوى پىرزفونە^۱. ناوىكى ئىسلووييە. لە دەرەوھ وەرکەوتووھ. فىتوويەكى بۇ لىدەم خۇ بە ژوورىدا دەكا.»

1- پىرزفون يانى «زەنگلىدانى كەلەزەنگى كلتسەكان.»

لە پر چاوى لە ئىلۇشا برى و گوتى: «سەگىكى چاكم ھىناوھ.» ھەروھە ئەو پىرسىارەشى تىھەلكرد: «ھاورى ژووچكات لەبىرە؟»

ئىلۇشا لىوھ بارگرتووھكانى لەرزىن و چاوە خەم تىزاوھكانى لە كولىيا برى. ئالىووشا، كە لاي دەرگاكوھ راوھستابوو، نىوچاوانى تىكنا و بە ئاماژە كولىياى حالىكرد باسى ژووچكا نەكا، بەلام كولىيا چاوى لە ئالىووشا نەبوو، ئەگەر چاويشى لىبوايە گوى نەدەدايە.

ئىلۇشا بە دەنگىكى لەرزۆك كە لەگەل سىخەى سىنگى ئاويتە بووبوو پىرسى: «ژووچكا... ژووچكا لە كوئىە؟»

- پۇلەگيان ژووچكات بۇچىە، ئەو تازە ون بووھ و لە نىو چووھ!
ئىلۇشا ھىچى نەگوت، بەلام دىسان چاوى لە كولىيا برى. ئالىووشا، ھەرچۇنىك بوو نىگاي كولىياى و ھەگىر خست و دىسان ئاماژەى بۇكرد، بەلام كولىيا رووى وەرگىرا و خۇى لە گىلىدا.

كولىيا، دەتگوت تا رادەيەك كەوتوتە تەنگژەوھ، بە تالووكە دەدوا، لە ناكاو زۆر بى بەزەبىيانە گوتى: «حەتمەن ھەلاتووھ و لە جىئەك تۇپىوھ.» دواى قووتدانى ئەو نان و دەرزیيە حەتمەن تۇپىوھ. بەلام من سەگىكم ھەيە، پىرزفون... ناوھكەى ئىسلووييە... ھىناوھ نىشانى دەم.»

ئىلۇشا كتوپر گوتى: «نامەوى بىبىنم!»

«نا، نا، حەتمەن دەبى بىبىنى... سەرگەرمت دەكا. ھەر لەبەر ئەوھش ھىناوھ... وەك ژووچكا تووكەكەى زىرە.» لە ناكاو تووشى جۇرىك شلەژان بوو لە قسەكانىدا كە لەوتن نايە، بە ژنەكەى سەروان ئىسنگىرىفى گوت «مادام، ئىزن دەفەرمووى سەگەكەم بانگبەمە ژوورى؟»

ئىلۇشا بە دەنگىكى خەماوى و دلئەزىن گوتى: «نامەوى چاوم پىبىكەوى، نا، نامەوى...!» چاوى برىقەى ھات و فرمىسكى تىزا.

سەروان لە سەر ئەو سىندووقەى پال دیوارەكە، كە تازە لەسەرى دانىشتبوو ھەستا و گوتى: «رەنگە قوربان، واچاكە، قوربان... جارىكى تر.» بەلام كولىيا دەستبەردار نەبوو. بە توندى گوراندى بە سەر ئىسمۇرۇفدا: «دەرگاكوھ

بكهوه.» هەر لهگه‌ڵ دەرگاكه كرايهوه، فیتوویهکی لیندا و پیرزفون به پرتاوی خۆی به ژوویدا کرد.

کولیا له سەر جیی خۆی ههستا و گوراندى: «ههسته سەر پاشوو پیرزفون، دهست به سینگتهوه بگره! دهست به سینگتهوه بگره!» پیرزفون له پهنا چرپاكهی ئیلوشادا له سەر پاشوو راوهستا و ههردوو دهستی له پيشهوه بهبه‌ر سینگیدا شوپ کردهوه. ئهوهی له رادهبه‌دهر توشی سه‌رسووپمانی کردن ئهوه بوو: ئیلوشا واقورمانه خۆی کیشا بۆ پيشهوه و لهگه‌ڵ ئهوهی دلله‌ له‌رز و داخوریان ئه‌وه‌ندهی دیکه هیزی لی‌بریبوو، له سەر ته‌خته‌که‌وه سهری دانه‌واند و چاوی له پیرزفون بری، پاشان به دهنگیکی له‌رزوک و شادییه‌کی ئاویته‌ی ئازاره‌وه گوتی: «خۆ ئه‌وه... ژووچکایه!»

کراسووتکین به دهنگیکی تیژ و شاده‌وه قیزاندى: «ئهی ده‌تویست ئه‌وه نه‌بی؟» هەر له‌ریوه دانه‌وی، سه‌گه‌که‌ی گرت و هه‌لیه‌ینا و له‌به‌رده‌می ئیلوشا رایگرت.

«چاوی لیکه هاورى، خۆ دیتوته چاویکی کویره و گوچکه‌ی چه‌په‌شى براره؛ هەر ئه‌وه نیشانانه‌ی بۆت باسکردم. هەر به‌و نیشانانه‌دا دۆزیمه‌وه. هەر له‌ریوه، دیمه‌وه.» له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌په‌له‌ چاوی له‌ ئیلوشا و سه‌روان و ژنه‌که‌ی و ئالیووشا و دیسان ئیلوشا بری و گوتی: «هیچکس راینه‌گرتبوو! له‌هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالى فیدوتوف ده‌ژیا. له‌وئ قوژبنیکی په‌یدا کردبوو و تیندا وه‌ده‌رکه‌وت. ئه‌وه ماله‌ش خوراکیان نه‌ده‌دايه. ئه‌وه سه‌گه‌ به‌سته‌زمانه‌ له‌ برسانا به‌ره‌للا و هه‌ره‌للا ده‌خولایه‌وه... کاتیک دیمه‌وه. دیوته هاورى هیچی لینه‌هاتوه. چونکه ئه‌وه‌ی پیندا قووتی نه‌دا. ئه‌گه‌ر قووتی دایه‌هه‌تمه‌ن ده‌توی! هه‌تمه‌ن له‌ زمانى هه‌لچه‌قیوه و ده‌ری داوه‌ته‌وه. تۆ نه‌تدیوه. بۆیه‌ش قورووسکاندبووی و هه‌لاتبوو، ده‌رزیه‌که‌ له‌ زمانى هه‌لچه‌قیوه و تۆ پیت و ابووه قووتیداوه.» کولیا به‌ روخساریکی شاد و گه‌شاوه‌وه گوتی: «هەر ده‌بوو بقورووسکینى، چونکه پیستی ناوده‌می سه‌گ زور ناسکه... له‌ هی مروّف ناسکتره، زوریش ناسکتر!»

ئیلوشا زمانى له‌ گو چووبوو. ره‌نگی په‌ریبوو، چاوی زه‌ق کردبووه و له‌ کولیاى ده‌روانى، ده‌میشی بووبوو ته‌له‌ی ته‌قیو. ئه‌گه‌ر کراسووتکین ئه‌قلی به‌وه بشکایه‌ که ئه‌وه کاته هه‌ستیاره‌ چه‌نده شوینیکی پر مه‌ترسیی له‌ سەر رۆح و جه‌سته‌ی ئه‌وه مندا له‌ نه‌خۆشه‌ دادهنی، دونیا و عاله‌م سهری لیکدایه، فیلیکی وای ساز نه‌ده‌کرد، پیموایه ئالیووشا ته‌نیا که‌سیک بوو له‌وه گه‌یشت. سه‌روانیش هه‌رباسی ناکری، وه‌ک مندا له‌ خۆشيانا که‌وتبووه قله‌سه‌ما و به‌ دهنگیکی پر له‌ شادی گوراندى: «ژووچکایه! ژووچکا! ئیلوشا، ژووچکایه، ژووچکای خۆت! یایه، ژووچکایه!» دللی پر بووبوو، هینده‌ی نه‌مابوو ده‌ست بکا به‌ گریان.

ئیسموڤوف به‌ له‌بزیکی داخوویه‌وه گوتی: «وه‌للا من هەر فکریشم بۆ ئه‌وه نه‌ده‌چوو! ئافه‌ریم کراسووتکین، ده‌مگوت ئه‌وه سه‌گه‌که‌ ده‌دۆزیته‌وه، ئه‌وه‌تا دیویه‌ته‌وه!»

کورپیکی دیکه‌یان گوتی: «که‌س وه‌ک کراسووتکینى پیناکری، بیوینه‌یه!» هه‌موویان ویکرا گوتیان: «به‌ راستی وایه، بیوینه‌یه! بیوینه‌یه.» پاشان چه‌پله‌یه‌کیان لیندا.

کراسووتکین هه‌ولیده‌دا له‌ هه‌موویان زیاتر ده‌نگ هه‌لینى: «سه‌برکه‌ن، سه‌برکه‌ن، با پیتان بلیم رووداوه‌که‌ چۆن بوو. گوئیگرن. دۆزیمه‌وه. برده‌وه بۆ مالى و شاردمه‌وه. له‌ مالى دەرگام له‌ سەر داخست و هه‌تا ئه‌مرو پيشانی هیچکس نه‌دا. ته‌نیا ئیسموڤوف له‌ دووچه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ره‌وه ئاگادار بووبوو، به‌لام دلنیامکرد که ئه‌م سه‌گه‌ پیرزفونه و ژووچکا نییه، بۆیه باوه‌ریکرد. له‌ ماوه‌یه‌دا هه‌موو چه‌شنه‌ فیل و گالته‌یه‌کم پی فیزکرد. کاری وا ده‌کا سه‌رتان سوپ ده‌مینى. وام هه‌مایه‌ت کردوو به‌ دیتنى که‌یف ده‌که‌ن. منیش ده‌بی بلیم: هاورى خۆشه‌ویست دیوته ئیستا ژووچکا چه‌نده سه‌گی چاکه!» ئه‌گه‌ر جنچیک گۆشتم بۆ بینن، فیلیکی واتان بۆ ده‌نوینى له‌به‌ر پیکه‌نین ناوسکتن ده‌پچری. جنچیکى چکۆله‌م بۆ بینن، هه‌تانه‌؟»

سەروان بە پەلە پۆی بۆلای خاوەن مألەكەیان، خۆی كرد بە چیشخانەكەیاندا. كۆلیا كە نەیدەویست ئەو دەرڤەتە بە نرخە لە دەست بەدا، نەپاندی بە سەر سەگەكەدا «خۆت بتۆپینە!» سەگە لە پۆیە، خولێکی خوارد و لە سەر پشت كەوت و چوارپەلی لە حەوا كرد. كۆرەكان دەستیانكرد بە پێكەنین. ئیلۆشا هەر بەو بزە سارد و خەماویبەو دەپروانی، بەلام تەنیا كەسێك كە شانۆی سەگەكە خوشحالی كرد، «یاپە» بوو. قاقا پێدەكەنی و دەستیکرد بە چەقەنەلیدان و بانگکردنی سەگەكە «پێرزفۆن، پێرزفۆن!»

كۆلیا كە زانیی كارهكەیی سەرکەوتوانە بوو، لەخۆباییانە هاواریکرد: «دنیا و عالەم سەرلیكدا هەلناستی! تەواوی خەلكی دنیا هەرای لیكەن، جوولە ناكا. بەلام ئەگەر من بانگی بكەم لە پۆیە هەلەستیتە سەرپێ. پێرزفۆن! ICI».

سەگە هەلبەزببەو و لەگەل ئەو هی شادانە دەوهری، دەستیکرد بە هەلبەزدابەز. سەروان بە کوتی گۆشتی برژاوه هاتهوه.

كۆلیا گۆشتهكەیی لیوهرگرت و بە لەبزیکی ریشكویانە و دەمتهر پرسیی: «گەرما! سەگ خوار دەمەنیی گەرمی پێخۆش نییە. نا، باشە زۆر گەرم نییە. چاوی لیکەن، چاوی لیکە ئیلۆشچكا، چاوی لیكە هاوهری، بۆ تەماشای ناكەیی؟ ئیستا كە سەگەكەیم بۆ هیناوه تەوه چاوی لیناكا.»

فیلی تازەش ئەوه بوو، سەگەكەیی هاندەدا راوهستی و لمبۆزی هەلینتی، تاكو لەتەكە گۆشته ئیشتیا بزۆینەكە لە سەر لمبۆزی دانئ. سەگی بەستەزمان ناچاربوو بی جوولە راوهستی، هەتا هەرکاتیک ئەربابەكەیی فەرمانی پێدەدا، جا ئەگەر نیو سەعاتیش بوابە، جوولەیی نەدەكرد و گۆشتهكە هەروا لە سەر لمبۆزی بوو. بەلام ئەمجارەیان پێرزفۆنی تەنیا ماوهیهكەیی كورت بەوچەشنە راگرت و گۆراندی: «پاداشەكەیی وەرگرە!» هەر لە پۆیە و لە چاوترووكانیكدا گۆشتهكە لە سەر لمبۆزیبەو كەوتە نیو دەمی. تەماشایچییانیش هەموو سەریان لەوکارەیی پێرزفۆن سوهرمابوو.

ئالیووشا بەجۆریك سەرکۆنەوه كە بیئختیارانە لە دەمی هاته دهری گوتی: یانی بۆیه تا ئیستا نەدهاتی، دەتویست ئەو سەگە حەمایەت كەیی؟»

كۆلیا بەوپهڕی سادەییەوه وەلامی دایەوه: «بەلێ لەبەر ئەوه بوو! دەمویست تەواو حەمایەتی كەم و بەوپهڕی گەورەییەوه نیشانیدەم.»

ئیلۆشا كە قامكە باریكەكانی لیکدەساوی ئاماژەیی بە سەگەكە كرد و لە ناکا بانگیكرد: «پێرزفۆن! پێرزفۆن.»

«چیپە! واچاكە بازداتە سەر چرپاكەیی ئیلۆشا! پێرزفۆن، ICI!» كۆلیا دەستی لە چرپاكە دا و پێرزفۆن خۆی فریدای سەر چرپاكە. كۆرە سەری سەگەكەیی لە باوهشی گرت و پێرزفۆنیش روومەتی ئەوی لستەوه. ئیلۆشا زیاتر هاته پێشی و لە سەر زگ راکشا و دەم و چاوی لە تووكە زبەرەكەیی پێرزفۆن دەخشانە.

سەروان لەپەستا دەیگوت: «خودایەگیان، خودایەگیان!» كۆلیا دیسان لە سەر لیواری قەرەوێلەكە دانیشتەوه.

. ئیلۆشا، فیلیکی دیکەشت نیشانەم. تۆپێکی چكۆلەم بۆ هیناوی. لەبیرتە؟ پێشتر باسم بۆ كۆرەبووی، تۆش گوتت زۆرت پێخۆشە بیینی. دەیی ئەوه ئیستا بۆم هیناوی.

پاشان كۆلیا بە پەلە تۆپە برنجییهكەیی لە جانتاكەیی دەر هینا. زۆر بە تالووکه بوو، چونكە خۆی شاد بوو. ئەگەر لەم بارودۆخەیی ئیستادا نەبوابە، هیندەیی سەبر دەكرد هەتا ئەو دلەخورپە و هەیهجانەیی كە بە هۆی پێرزفۆنەوه دلێ داگرتبوو، تیپهڕی. بەلام ئیستا بی ئەوهی گۆی بەوشتانە بەلەیی دەكرد. هەستەكەیی ئاوا بوو: «ئیستاكە هەمووتان شادن، ئەوهش شتیکی دیکە بۆ ئەوهی شادتر بن!» بۆ خۆی هیندە شاد بوو پێی وەعەرز نەدەكەوت.

. زۆر لەمیژە بە ئاواتەوه بووم شتیکی ئاوات هەیی. هانی براكەم، بۆ خۆت، هی مۆرۆزۆف بوو، كەلكی لیوهر نەدەگرت، ئەویش براكەیی پێیدابوو. كتیپخانەكەیی باوكم كتیپێکی سەدسال لەمەوبهري تیدابوو بەناوی «عیلی محەممەد»، ئەو كتیپه هی سەردەمی بەر لە سانسۆر بوو. لە مۆسكۆ چاپ كرابوو. مۆرۆزۆفیش دلێ ئەو كتیپهیی گرتبوو، بۆیه لەگەلم گۆرپیهوه. زۆریشم لی مەمنون بوو گۆرپینهوه م لەگەل كرد...

کولیا تۆپه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت و نیشان هه‌مووانی دا بۆ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ندیکه‌ن. ئیلۆشا خۆی به‌رز کرده‌وه و هه‌روا که ده‌ستی له ملی سه‌گه‌که‌دا بوو، وهک ئه‌وه‌ی جادوو کرابی چاوی له سه‌ر تۆپه له‌یستۆکه‌که‌ گیرسایه‌وه. سه‌رسوپ‌مانه‌که‌یان کاتیک به‌وپه‌ری خۆی گه‌یشت که کولیا گوتی بارووتیشی پینیه و «ئه‌گه‌ر خانه‌کان نه‌ترسن»، هه‌ر ئیستا ده‌توانی بیته‌قینن. «یایه» خیرا داوایکرد له‌ نزیکه‌وه له‌یستۆکه‌که‌ بپینن و کولیا بردی و دایه ده‌ستی. به‌ دیتنی ئه‌و تۆپه برنجییه‌ تایه‌داره زۆر خۆش‌حال بوو و له سه‌ر کۆشی بۆ پاش و پیشه‌وه‌ی راده‌دا. هه‌ر له‌رێوه ئیزیدا بیته‌قینن، بی‌ئه‌وه‌ی بزانی چ داوایه‌کی لیکراوه. کولیا بارووت و گولله‌ی ده‌ره‌یتا. سه‌روان، چونکه له ئه‌رتهدا بووه و خاوه‌ن ئه‌زموون بوو، پرکردنی تۆپه‌ی گرتنه‌ستۆ و به ئه‌ندازه‌ی پینووتی تیکرد. داوایکرد گولله‌که‌ بۆ هه‌لیکی تر هه‌لگرن. تۆپه‌که‌ی له سه‌ر عه‌رزی دانا و رووی له شوپینکی چۆلی ماله‌ کرد، تۆزی بارووتی کرده‌ نیو خانه‌که‌یه‌وه و شقاریه‌کی پینوه‌نا. ته‌قه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لیوه‌هات. یایه‌ داچله‌کی، به‌لام هه‌ر له‌رێوه له‌خۆشیانا ده‌ستیکرد به‌ پینکه‌نین. کوره‌کان هه‌موو به سه‌رسوورمانیکی زۆره‌وه چاویان تیبیری. به‌لام سه‌روان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له ئیلووشا کرد، له هه‌موویان زیاتر وه‌نه‌شه‌که‌وتبوو. کولیا تۆپه‌که‌ی هه‌لگرت و به بارووت و گولله‌کانییه‌وه پینکه‌شی ئیلووشای کرد. دیسان به شادی و نه‌شه‌وه دووپاتیکرده‌وه.

- ئه‌وه‌م بۆ تۆ هیتاوه، بۆ تۆ! له‌میژه بۆم هه‌لگرتووی.

دایکی ئیلووشا وهک مندالیکی چکۆله ده‌ستیکرد به پارانه‌وه: «دا تۆخودا بیده به‌من! ئه‌و تۆپه بده به‌من!» رۆخساری ترسیکی تیکه‌ل به به‌زه‌ییی پینوه دیاربوو، له‌وه ده‌ترسا تۆپه‌که‌ی نه‌ده‌نی. کولیا مات بوو. سه‌روان به ناره‌حه‌تی خول هه‌لبوو، هه‌لات بۆلای و گوتی:

- خاتون، خاتون، تۆپه‌که‌ هه‌ر هی تۆیه. به‌لام لیبیگه‌ری با ئالیووشا هه‌لیبگرئ. چونکه پینکه‌شی ئه‌و کراوه. به‌لام وهک ئه‌وه وایه هی تۆ بی. ئیلووشا دێلی یاری پینکه‌ی، بۆ هه‌ردووکتان، هه‌ردووکتان یاری پینکه‌ن.

یایه به‌ دلپیری و ئیسه‌ره‌مه‌وه گوتی: «نا، نامه‌وی هی هه‌ردووکتان بی، من پینخۆشه هه‌ر هی من بی، ئیلووشا بۆ چپیه‌تی.»

ئیلووشا هاواریکرد: «دایه‌گیان، هانی بیگره، بۆ خۆت، من نامه‌وی!» رووی کرده کراسووتکین و به رۆخساریکی فه‌قیرۆکه و جوړیک سکا‌لاوه، وهک ئه‌وه‌ی بترسی که پینکه‌شیه‌که‌ی ئه‌وی به‌ که‌سیکی دیکه به‌خشیوه، پرسیی: «کراسووتکین ئیزن ده‌فه‌رمووی بیده‌م به‌ دایکم؟»

کراسووتکین به‌ گیان و دل قه‌بوولیکرد: «ئه‌ی بۆ ناتوانی.» پاشان تۆپه‌که‌ی له ده‌ستی ئیلووشا وه‌رگرت و له‌گه‌ل کپنۆشیکی به‌ ئه‌ده‌بانه‌ دای به‌ دایکی ئیلووشا. ژنه‌ش هه‌روا که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری و کولی گریانی هه‌ستابوو، بۆیه به‌ له‌بزیکی دلۆفانانه گوتی: «ئیلووشچکای خۆشه‌ویستم ته‌نیا که‌سینکه که دایکی خۆی خۆشده‌وی!» دیسان ده‌ستیکرده‌وه به لیخوڕینی تۆپه‌که‌ له سه‌ر کۆشی بۆ پینشه‌وه و بۆ دواوه.

خاتون، لیمگه‌ری با ده‌ستت ماچکه‌م. سه‌روان وهک تیسکه‌ی تفه‌نگ رۆیی بۆلای و ده‌ستی ماچکرد.

خاتونی هه‌قناس، ئاماژه‌ی به کراسووتکین کرد و گوتی: «له‌وه‌تا له‌وه سه‌ر دنیا به‌ه‌ژیم مرۆفیکی وهک ئه‌و کوره‌ ژیر و وریام نه‌دیوه.»

- چه‌نده‌ت ده‌وی بارووتت بۆ دینم ئیلووشا. ئیستا ئیتر خۆمان بارووت دروستده‌که‌ین. بۆرۆویکۆف شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی دیوه‌ته‌وه و فییری کردووم بیست و چوار به‌ش شووره، ده به‌ش گوگرد، شه‌ش به‌ش خه‌لووزی داری بی، هه‌موویان پینکه‌وه ده‌کوته‌وه و وردی ده‌که‌ن، پاشان ئاوی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن و وهک هه‌ویر هه‌لیده‌گولۆفن. دواي ئه‌وه هه‌ویره‌شله‌که به هیله‌گدا ده‌که‌ن - شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی ئاوايه.

ئیلووشا وه‌لامی دایه‌وه: «ئیسمرۆف باسی بارووته‌که‌تی بۆ کردم، به‌لام باوکم ده‌لی بارووتی راسته‌قینه نییه.»

کولیا سووره‌لگه‌را: «راسته‌قینه نییه؟ ئاگر ده‌گرئ. به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن.»

سه‌روان به رهنگ و پرویه‌کی تاوانبارانه‌وه گوتی: «نا، قوربان، مه‌به‌ستم
ئه‌وه نه‌بوو. هه‌ر ئه‌وه‌نده گوتم بارووتی راسته‌قینه‌ و دروستناکری، به‌لام
گرینگ نییه، به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کری دروستییکه‌ی.»

«من نازانم، ئیوه باشتر ده‌زانن. ئیمه بریکمان له‌و بارووته کرده نیو
گۆزه‌له‌یه‌کی جه‌نگییه‌وه، زۆر چاک ئاوری گرت، هه‌مووی سووتا و ته‌نیا
ریزه‌یه‌ک سووتووی لیمایه‌وه. ئه‌ویش خه‌تای هه‌ویره‌که‌ی بوو، ئه‌گه‌ر جوانمان
له‌ هیلگه‌ دایه... به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن، من نازانم...» کولیا پرووی کرده
ئیلوشا: «ئه‌ری بیستت بولکینی هاوپییمان باوکی تیروپی لیداوه له‌ سه‌ر ئه‌و
بارووته؟»

ئیلوشا وه‌لامی داویه‌وه: «ئه‌ری.» به‌ تامه‌زرۆیه‌کی زۆره‌وه گویی له
کولیا کراسووتکین گرتبوو.

«یه‌ک بتیری پرمان دروستکردبوو، ئه‌ویش له‌ ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌یدا
شاردبوویه‌وه. باوکی دیتی و گوتی ئاخه‌ر نالیی ده‌ته‌قیته‌وه؟ ده‌ستی دا قامچی
و چیت خواردوه‌ ترش و چه‌وه‌نده‌ر! ده‌یویست بیته‌ قوتابخانه‌ و لای
مامۆستاکان شکایه‌ت له‌ منیش بکا. ئیستا ئیتر ناهیلن له‌گه‌ل من بگه‌ری،
هیچکام له‌ کوره‌کان ئیزیان نییه‌ له‌گه‌ل من بگه‌رین. ئیسمۆرۆفیش ئیزنی
پیناده‌ن، ناوم به‌ خراپه‌ زراوه.» بزه‌یه‌کی سه‌رکونه‌کارانه‌ی هاتی: «ده‌لین من
"له‌ گیانم بیزارم". هه‌مووشی له‌ دوی پروودای سه‌ر هیلاسنه‌که‌وه ئاوا له‌به‌ر
چاویان ره‌ش بووم.»

سه‌روان به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی: «ئه‌ری، ئیمه‌ش نه‌قلی ئه‌و کاره‌ پر
مه‌ترسییه‌تمان بیستوو. ئاخه‌ر چۆن له‌ سه‌ر ئه‌و هیلاسنه‌ راکشای؟ کاتیک
قه‌تاره‌که‌ به‌سه‌رتدا تپیه‌ری، نه‌ترسای؟ ته‌نانه‌ت ریزه‌یه‌کیش ترست
لینه‌نیشته؟»

دیار بوو سه‌روان ده‌یه‌ه‌وی کولیا بلاوینیته‌وه.

کولیا به‌ سارد و سړی وه‌لامی دایه‌وه: «زۆریش نا.» دیسان پروویکرده
ئیلوشا و گوتی: «ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیک زیاتر به‌دناوی کردووم، ماجه‌رای

ئه‌و قازه‌ نه‌گه‌تپیه‌یه.» به‌لام ده‌تگوت کولیا جار له‌گه‌ل جار خۆی زیاتر سارد
و سړتر نیشانده‌دا، به‌لام نه‌یده‌توانی به‌ سه‌ر خویدا زالبی و له‌ په‌ستا قسه‌ی
ده‌په‌راند، جاری وابوو خۆشی نه‌یده‌زانی ده‌لی چی.

پیکه‌نینیک پوخساری ئیلوشای پروونکرده‌وه و گوتی: «ئه‌ری، نه‌قلی ئه‌و
قازه‌شم بیستوو! بۆیان گیرامه‌وه، به‌لام تینه‌گه‌یشتم. یانی هه‌ر به‌ راستی
بردیانی بۆ دادگا؟»

کولیا به‌بی مه‌یلی گوتی: «مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر قۆر و گه‌وجانه‌ بوو. ئاساییه
ئه‌مجاره‌ش خه‌لکی زۆریان گه‌وره‌ کرده‌وه. پوژیکیان به‌نیو بازاردا ده‌گه‌رام.
هه‌ر له‌و کاته‌دا ره‌ویه‌ک قازیان هیتابوو. راوه‌ستام سه‌یرم ده‌کردن. له‌پر لایک
که‌ ئیستا له‌ فرۆشگه‌ی پلاتینکۆف شاگرده‌، چاوی لیکردم و گوتی: «بۆ
ته‌ماشای ئه‌و قازانه‌ ده‌که‌ی؟» چاوم له‌ چاوی بری، لایکی بیست‌سالانه‌ی
گه‌وج و دهم‌وچاو خر بوو. خۆ ده‌زانی من هه‌میشه‌ لایه‌نگری گوندنشینه‌کانم.
زۆرم پێخۆشه‌ قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌م... ئیمه‌ لادییه‌کی دواکه‌وتووین. ئه‌وه
په‌ندیکی قه‌دیمییه‌. کارامازۆف، پیموایه‌ پیکه‌نینت دی؟»

ئالیووشا به‌ پووخواشی و زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «خودا نه‌کا، گویم له‌ئیه
گرتوو،» کولیای هه‌ستیار هه‌ر له‌ریوه‌ دلیا بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دلخۆش
دیاربوو، دیسان درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا:

- کارامازۆف، بیر و برۆی من روون و ساده‌یه. ئیمانم به‌ خه‌لک هه‌یه‌ و
هه‌میشه‌ پیمخۆشه‌ ریزیان بۆ دانیم، به‌لام زۆریشیان روو ناده‌می، ئه‌وه‌ش
"sine qua non" پێشنیاریکی بنه‌ره‌تپیه‌... خه‌ریکبووم نه‌قلی قازه‌کانم
ده‌گیرایه‌وه. رووم لی‌گرژ کرد و گوتم: «خه‌ریک بووم له‌ خۆم ده‌پرسی بلێی
قاز بیر له‌چی بکاته‌وه.» زۆر گه‌وجانه‌ چاویکی لیکردم و گوتی: «ده‌ی، قاز بیر
له‌چی ده‌کاته‌وه؟» گوتم: «ئه‌و عاره‌بانیه‌ت دیوه‌ پره‌ جو؟ جو له‌ کونی
گۆنیه‌که‌وه‌ داده‌رژێ و قازه‌که‌ش له‌ ژیر تابه‌کانه‌وه‌ ملی ده‌باته‌ ژووری و ئه‌و
ده‌نکه‌ جۆیانه‌ کۆده‌کاته‌وه‌ و ده‌خوا - دیتووته؟» گوتی: «ئه‌ری دیتوومه‌.»
گوتم: «ده‌ی ئه‌گه‌ر ئاره‌بانه‌که‌ تۆزیک برۆاته‌ پێشی ملی ئه‌و قازه‌ ده‌قرتینی یان

نا؟» ئەوئىش وەك ئەوئى پۈن قازت لىندابى، ھىندە شادبوو پىكەنى و ددانە گىرەكانى و دەدەركەوتن، گوتى: «دلىيام مى دەپەرئى.» گوتم: «كەوايە وەرە با تاقىيەكەينەو.» گوتى: «باشە.» ھەر زوو دەستبەكار بووئىن. ئەو بى ئەوئى دياربى لای ھەوسارەكەو ھاوئىستا، منىش لەوئىوئى عارەبانەكەو قازەكەم بەرەولای عارەبانەكە رادا. خاوەنەكەى چاوى لىنەبوو، خەرىكبوو لەگەل كابرەك قسەيدەكرد. ھەر بۆيە كارەكەم بە ئاسانى بە دەستەو ھات. قازەكە خۆى سەرى كورد بە ژىر عارەبانەكەدا، راست سەرى برددە ژىر تايەكەو. چاويكەم لە لاوى گەمژە قرتاند و ھەوسارەكەى كىشا، قرچەى ھات و مى قازەكە قرتا. بۆ بەدبەختى لەو ساتەدا ھەموو لادىيەكان چاويان لىبوو و قىرموقالىان وەرپىخست. «بە ئانقەست ئەو كارەت كردد!» گوراندىان: «بىيەن بۆلاى سەرۆكى دادگا!» منىشان گرت. گوتيان: «تۆش لەوئى بووى، واديارە تۆش دەستت لەو كارەدايە. لە نىو بازار ھەموو دەتناسن!» كولىا بە غرورەو ھەر دەردە بە گىرەئەوئى دا: «ھەر بە راستىش تەواوى خەلكى نىو بازار دەمناسن!» برديان بۆ دادگا. قازەكەشيان ھىنابوو. كورە لە ترسانا زەرد ھەلگەرابوو، لەبەر خۆيەو ھەر پرتەى دەھات و دەگريا. خاوەنى قازەكەش دەينەراند دەتويست ئاوا ھەموو قازەكانم لە نىو بەرى. چاكە شايەدەش ھەيە. سەرۆكى دادگا ھەر لەرپۆو سەرۆبەرى مەسەلەكەى وىكەيتايەو: «دەبى رۆبلىك بەدى بە خاوەنى قازەكە.» يانى لاوى گەمژە رۆبلىك بەدا بە كابرەى خاوەنى قازەكە و قازە مل قرتاوەكەش بۆخۆى. ھەرۆھەا وريايان پىدا كە ئىتر ئەو كارە دوويات نەكاتەو. كورەش وەك ژن دەگريا و دەى پرتاند كە: «من نەبووم، ئەو ھەر فىرىكردم،» ئامازەى بە من كردد. منىش زۆر خويىن ساردانە ولاممدايەو، من فىرمنەكرد. تەنيا بىر و برووى خۆم دەربىرى و پىلاننىك بە دەستەو بوو. سەرۆكى دادگا بسكەى سمىلى ھات و لەوئى كە پىكەنىبوو رقى لەخۆى ھەستا: «ھەر ئىستا نامەيەك دەنوسم بۆ مامۆستايانى قوتابخانەكەت با ئىتر لەمە بەدواو ئىزنت نەدەن بەجى دەرس و دەور، وەدواى ئەو پىلان و بەزمانە بكەوى.» ئەوئى بە گالته بوو، لای مامۆستايان شكايەتى لىنەكردم،

بەلام ناوچاوەكەم نەھيئەنا و مەسەلەكە بە گوى مامۆستايانى قوتابخانە گەيشتەو. خۆ دەزانى گوىچكەيان زۆر درىژە! مامۆستاي ئەدەب و توى دىرىن، كولبانسىكوڤ، زۆر توورە بوو، بەلام ديسان داردانلوف گەيشتە فرىام. بەلام كولبانسىكوڤ ئىستا وەك گويدرىژىكى دىز و جووتەوئىن، لەگەل ھەمووان ھەروا دىزەيە. ئىلۇشا زانىووتە لەم بەينانەدا ژنى ھىناو. ھەزار رۆبلى جىازى وەرگرتوو و بووكەخاننىش مانگى چارەدەيەكە ھەر وەرە سەبرى! كورەكانى قوتابخانە شىعەرىكيان بۆ داناو.

ھەوالىكى سەيرمان پىگەيشتوو

دەلىن ئاغى كولبانسىكوڤ كەر بوو

ئەو شىعەرە زۆر پىكەنىيە. لە وەختىكا بۆت دىنم. بە خراپە باسى داردانلوف ناكەم، پىاويكى زانا و بىرمەندە و شكى تىدا نىيە. رىزم بۆ ئەو جوورە مروقانە ھەيە و ھويەكەشى ئەوئى لايەنگرىم لىدەكەن.

ئىسموڤوف كە لەو كاتەدا بىگومان شانازى بە كراسووتكىنەو دەكرد، ھەلىدە: «بەلام سەبارەت بە بناغەدانەرانى تىروا رووشكىنت كردد!» ئەو بەتايبەت نەقلى قازەكەى زۆر پىخۆشبوو.

سەروان بە شىوئەيەكى مەرايىكارانەو و بە زمانىكى لووسەو پرسىي: «يانى بە راستى رووشكىنت كردد؟ نەقلى ئەو پرسىارەى "بناغەدانەرى تىروا كى بو" ھەر ئەو وەختە ئىلۇشا بۆى گىرەينەو.»

ئىلۇشا ھەلىدە: «باوھىگان، ئەو ھەموو شتىك دەزانى، لە ھەموومان شارەزاترە. خۆى لە نەزانى دەدا، بەلام لە ھەموو وانەكاندا يەكەمە.

ئىلۇشا بە شادىيەكى لەرادەبەدەرەو چاوى لە كولىا كردد.

كولىا بە خاكەرايەكى ئاويئەى غرورەو گوتى: «مەسەلەى تىروا شتىكى زۆر بىبايەخ و ئاسايە. بە برووى من پرسىارىكى ھىچە.» ئىستا ئىتر تەواو كەوتبوو سەربارى لەخۆبايى بوون، ئەگەرچى تا رادەيەك ھەر نا ئارام دياربوو، دەتگوت كىچ كەوتوتە كەولى، بەرى لە قسە بەرەللا كرددبوو و چۆنى پىخۆش بوايە درىژدادىرى دەكرد. بۆ وئىنە كاتىك ھاتە سەرباسى قازەكە،

بئىئەوھى مېشىكى مېوان بى لە بنى كۆلەكەكەى دا. ئالىووشاش زۆر جىددىي دەنواند و لەو ماوھەدا زمانى نەگەر. بەلام كۆلىا كراسووتكىن وردە وردە ترسى لىنىشت كە: نەكا ئالىووشا رقى لىبى، پىپوۋى لە ھەمبەر ئەودا خۆى دەنوئى و چاوپەئى تارىقى ئەو ئەگەر وئىراباى ئاوا بىر بىكاتەوھ...

كۆلىا لووتبەرزانه ديسان گوتى: «بە برواى من پرسىارىكى زۆر بئىھەمىت و ھىچە.»

كۆرپىك كە ھەتتا ئەو كاتە زمانى نەگەر، ھەموۋانى تووشى سەرسوورمان كرد و گوتى: «من دەزانم بناغەدانەرى تىروا كى بوو.» كۆرپىكى بىدەنگ و ئارام بوو. لەو دەچوو شەرمەون بى. كۆرپىكى جوان بوو، يازدە سالان و ناوى كارتاشۆف بوو. لەلای دەرگاگەوھ دانىشتبوو. كۆلىا بە غروور و سەرسوورمانەوھ چاوى لىكرد. لە راستىدا پىناسەى بناغەدانەرانى تىروا بۆ ھەموو مندالەكانى قوتابخانە بووبوھ رازىك. گرپوۋچكەيەك كە تەنبا بە خويىدەنەوھى كىتپەكەى ئىسمارگدۆف دەكرابەوھ. و ھىچ كەسش ئەو كىتپەى نەبوو و جگە لە كۆلىا. رۆژىكىان كۆلىا پىشتى تىكرد، بۆيە زۆر بە پەلە كارتاشۆف كىتپەكەى لە بەينى ئەو كىتپانەى نىو جانناكەى دەركىشا. كىتپەكەى لىكردەوھ و لەپىوھ چوۋە سەر ئەو بەشەى تايبەت بوو بە دامەزىنەرانى تىروا. ئەوھ قسەى زۆر لەمەوبەرە، بەلام ھەستى بە نارەھەتى دەكرد و نەيدەوئىرا لە ھەنتەشى مامۇستا و ھاوپۆلەكانىدا بلى مېش ناوى دامەزىنەرى تىروا دەزانم. لەوھ دەترسا كراسووتكىن وەدرۆى خاتەوھ و ئابروۋى بەرى. بەلام ئىستا نەيتوانى خۆ لەوتنى ببوئى. چەند ھەوتوو بوو لە سەر دلى بووبوھ گرى و دەيوست بىدركىنى.

كۆلىا زۆر لەخۇبايىبانە روۋى تىكرد و پرسى: «دەى بىلى، بناغەدانەرى تىروا كى بوو؟ بە رەنگىدا تىگەيشت كە دەيزانى و ھەر لەپىوھ بىيارى دا چۆنى بەدەمدا بىتەوھ. چونكە زۆرى پىناخۆشبوو، رووھەلمالداوانە چاوى لە كارتاشۆف كرد و گوتى: «زۆر چاكە، بىلى بزانم كى بناغەدانەرى شارى تىروايە؟»

كارتاشۆف گوتى: «توسر و داردانوس و ئىليووس و ترووس دايان مەزئاند.» ھەر لەو كاتەدا سوورھەلگەر. وا سوور بووبوھ پىاو بەزەي پىيدا دەھات، بەلام كۆرەكان ھەموو چاويان تىبىرى، خولەكىكى تەواو چاويان تىبىرى. پاشان تەواويان سەريان بۆلای كۆلىا وەرسووراند، كە ھەروا بە قەلافەتىكى توورە و چارزەوھ لە كۆرەى دەروانى.

كۆلىا ئاخىرى بە كەرەمەوھ لىنى پرسى: «بۆچى بناغەى ئەوشارەيان دارشت؟ دروستكردنى شار يانى چى؟ چىيان كرد - پىتوايە ھەركاميان ھەستان و كەرپوۋچىكىان دانا؟»

ھەموو دەستيانكرد بە فېشقوھۆر. كۆرەى بەستەزمان بەخۇدا شكايەوھ و رەنگىكى ھىنا و برد. زمانى لەگۇ كەوت و خەرىكبوو دەستبكا بە گريان. كۆلىا ماوھەك ھەروا رايگرت و پاشان بە لەبىزىكى تالەوھ وريايى پىندا: «بەرلەوھى باسى مېژوۋىەك يان دروستبوۋنى نەتەوھەك بەكەى، دەبى بزانى باسى چى دەكەى.» دواترىش روۋى كرده كۆرەكە و بە لووتەلايىەوھ گوتى: «بەلام من زۆر گوى نادەمە ئەم قسە و قسەلۆكى پروپىرېژنانه و زۆر بىر لە مېژوۋى گىشتى ناكەمەوھ.»

سەروان تا رادەيەك تووشى شلەژان بووبو، پرسى: «مېژوۋى گىشتى قوربان؟»

كۆلىا گوتى: «بەلى، مېژوۋى گىشتى! كە پىداچونەوھى گەوجىيەتى پەيتاپەيتاى مرقايەتپە. من لە نىو وانەكانما تەنبا ھۆگرىم بە بىركارى و زانستى سروشتى ھەيە.» ئەو خۆى شىرىن دەكرد و بە دزىيەوھ چاوى لە ئالىووشا دەكرد. لەوئ تەنبا قسە و بىروپايەك كە لىنى دەترسا، قسە و بىروپاي ئالىووشابوو. بەلام ئالىووشا ھەروا بىدەنگ بوو، ھەروەك پىشوش جىددى. ھەرئەوھندە ئالىووشا زمانى بگەرپايە، كۆلىا بىدەنگ دەبوو، بەلام ئالىووشا بىدەنگبوو و «رەنگە بىدەنگىيەكەشى سووكايەتى پىوھى.» ھەرئەوھش ئاخىرى رقى كۆلىاي ھەستاند.

2- ناوى وىلتىر و كىتپىكى لە بەشى دوايىدا دى. ئەمەش وتەى ئەوھ.

- زمانه دیرینه کانیس... هه موو قورپات و قسه ی شیتانه یه. کارامازوف وادیاره دیسان له گهل من هاوړا نیت؟

ئالیووشا به بزیه کی سارده وه گوتی: «هاوړا نیم.»

ئه گهر له بیروړای من ده پرسى، خویندنه وه ی به ره مه ی کلاسیک و زمانه کونه کان ته نیا جوریک ته مبی کردنی قوتابیان و هه ربو ئه وه ش بوته به شیکى وانه ی قوتابخانه.» کولیا ورده ورده خه ریک بو هه ناسه ی سوار ده بو. «زمانی لاتینی و یونانی هاتنه نیو وانه کانه وه و قوتابییان تووشی شه که تی و سه رلیشیوای کرد. پیشتریش هه روا بوون، بویه بیریان کرده وه چبکه ن که له وه ش ناخوشری و قوتابی تووشی بیزاری و گیان داگیران بکا؟ پیشتریش زور ره قوته ق و بیمانا بو، که وایه چو ن ده کرا له وه ش بیمانتری بکه ن؟ بویه که وتنه بیرى ئه وه ی لاتینی و یونانی بکه نه به شیک له وانه کان.» کولیا به م و ته یه دوا یی به قسه کانی هینا: «بیروړای من سه باره ت به و زمانانه ئه وه یه، هیوادارم قه ت ئه و بیروړایه م گوړانی به سه ردا نه یه.» روخساری سووره لگه را بو.

ئیسموړوف به له بزیکه وه که دیار بو باوه ری ته وای به قسه کانی کولیا هه یه، گوتی: «پاست وایه.»

یه کی له کورده کان به دهنگیکى به رز گوتی: «له گهل ئه وه شدا کولیا خو ی هه میشه له وانه ی لاتیندا یه که مه.»

ئیلیوشا قسه که ی پشتر است کرده وه: «پاستده کا باوه گیان، وه ده لی به لام له وانه ی لاتیندا هه میشه یه که مه.»

کولیا، له وه ده چوو ئه و تاریخانه ی پیخوشیج. وای به باش زانی به ره قانی له خو ی بکا: «ده ی وایه! هه و لیکى زور بو وانه ی لاتین دده م، چونکه ناچارم، به لیتم به دایکم داوه که له تاقیکاریدا سه رکه وم. من پیموایه پیاو هه ر کاریک ده کا، ده بی به شیوه یه کی باش و شیوا ئه نجامییدا. به لام له ناخه وه رقم له به ره مه کونه کان و ئه و شته هیچوپو وچانه یه... توچی کارامازوف! له گه لم هاوړای یان نا؟»

«بو هیچوپو وچ؟» ئالیووشا دیسان بسکه ی سمیل هات.

- ده ی چونکه به ره مه ی ته وای نو سه رانی کلاسیک به هه موو زمانه کان وه رگپر دراوه، بویه له به ر خاتری متالی به ره مه کلاسیکه کان نه بوو که لاتین هاته قوتابخانه وه، به لکو وهک هه و لیکى پولیسی و له ته نگزه خستنی قوتابی و وه رز کردنیان که لکی لیوه رگیرا، که وایه هه رده بی ئه و ناو ده ی لیبنین و به هیچوپو وچی بزاین.

ئالیووشا ئاخری به سه رسو وړمانه وه گوتی: «نازلم کی ئه و شتانه ی فی ری تو کردوه؟»

- من بی ئه وه ی که سیک فی رمبکا، خو م توانایی ئه وه م هه یه بیر بکه مه وه. سه ره رای ئه وه ش ئه وه ی هه ر ئیستا سه باره ت به وه رگپرانى به ره مه کلاسیکه کان گوتم، ماموستا که مان کولباسنیکوف بو هه موو قوتابیانی پولی سیه می باسکردوه.

نینا که هه تا ئه و کاته بیده نگ بوو به دهنگى به رز گوتی: «دوکتور هاتووه!» عاره بانه که ی مادام خو خلاکوف به ره ولای ده روازه که رادرا. سه روان که له به یانییه وه تا ئیستا چاوه روانی دوکتور بوو، به په له هه لات به ره و پیری. دایکی ئیلوشاش خو ی کو کرده وه و قیت و قوز و لووتبه رزانه دانیش ت. ئالیووشا رو یی بولای ئیلوشا و ده ستیکرد به ریکوپیک کردنی بالنجه کانی. نینا له سه ر کورسیله تابه داره که یه وه تامه زرو یانه چاوی تییریوو که جیوبانه که ی بو پاسته و پاسته ده کرد. کورده کان به په له ئیزنی رویشتنیان وه رگرت. هیندیکیان به لیتیان دا عه سر بینه وه. کولیا بانگی پیرزفونی کرد و سه گه ش له سه ر قه ره ویکه که وه بازی دا خواری.

کولیا به په له به ئیلوشای گوت: «من ناروم. من ناروم. له به ر هه یوانه که راده وستم و هه رکاتییک دوکتور رویش ت دیمه وه ژووری. پیرزفونیش دینمه وه.»

به لام دوکتور هاتبو وه ژووری، پیاویکی حیسابی بوو به ریشیکى چه کمه یی و چه ناگه یه کی شه ش تیغه کراوه وه، بالته یه کی که وله ورچی له به ردا بوو.

کاتیک له کهرکه روکی دهرگا که وه پئی نایه ژووری، راوهستا و واقما: ویده چوو پئیوایی به هه له هاتوو. بی ئه وهی بالته کهی داکه نی، یان کلاوه پیسته کهی داگری، له بن لیوه وه به خوی گوت: «یانی چی؟ هاتووم بو کوی؟» خیزانی زور، مالیکی هه ژارانه و جلو به رگی شور او و هه لخر او له سووچیکی وه تاغه که دا، تووشی سه رسورمانی کرد. سه روان دهستی به سینگییه وه گرت و کرنووشی بو برد، به وپه ری خاکه راییه وه، له بهر خویه وه گوتی:

- ئیره یه قوربان، ئیره یه قوربان، دروست هاتووی قوربان، ئیمه چاوه رییت بووین، به خیرییی...

دوکتور به دهنگیکی بهرز و پرغرووره وه گوتی: «ئیسین - گی - ریف؟ ئاغای ئیسینگریف - ئیوه ن؟»
- به لی خوم قوربان!
- ئه ها!

دوکتور به شیوه یه کی زویرانه دیسان چاوی به نیو ژووره که دا گیرا، بالته کهی داکه ند و ئه و نیشانه بریقه داره ی سه رسینگی سه رنجی هه مووانی راکیتشا. سه روان بالته پیسته کهی له حه و قوسته وه و دای به سه ر دهستیدا. دوکتور کلاوه کهی له سه ری داگرت و به له بزیکی قایم پرسیی:
- کوا نه خوشه که تان؟

(1)

کهوره بوونی کتوپ

کولیا به په له پرسیی: «پیتوایه دوکتور چیی پیده لی؟ روخساریکی زور قیزه ونی هه یه، خوین تاله وا نییه؟ من زانستی پزیشکیم بو تامل ناکری!»
ئالیووشا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ئیلوشا ده مرئی. پیموایه مردنه کهی یه کجارییه.»

- ئه وانه خوینمژن! پزیشکی یانی دهستبری و گوی بری. له گه ل ئه وه شدا خو شحالم له گه ل تو ئاشنا بووم، ئاغای کارامازوف. له میژبوو ده مویست له گه لت ئاشنا بام. به لام به داخم که له م بارودوخه ناخوش و داخووییه دا پیک گه یشتین.

کولیا دهیویست به شیوه یه کی گه رموگورتر قسه بکا و ده رگای دلی به رووی ئالیووشادا بکاته وه. به لام ههستی به حه په سان کرد. ئالیووشا تیگه یشت، زه رده یه کی گرت و دهستی به گه رمی گوشی.

کولیا به دردوئنگییه وه دیسان گوتی: «زور له میژبه بو ئیوه ی هه لکه وته و که م وینه ریز داده نیم. بیستومه له کلپسه عارفیکی ته او بووی. ده زانم عارفی به لام... ئه م مه سه له یه دلساردی نه کردومه وه. پیوه ندی گرتن له گه ل ژیانی راسته قینه چارت ده کا... بو مرؤفگه لیککی وه ک ئیوه هه میشه هه روایه.»

«مه به ستت له عارف چییه؟ چی چاره سه رم ده کا؟» ئالیووشا تا راده یه ک سه رسام بوو بوو.

- له خودا و له زور شتی دیکه.

- چی! بو ئیمانته به خودا نییه؟

«نانا، دژایه تییبه کم له گهل خودا نییه. هه لبهت خودا ته نیا بۆچوونیکى زهینییه، به لام... دانی پیداهنیم که بوونی خودا پیویسته... بۆ نه زمی جیهان و... هتد.»
کولیا خه ریک بوو سووره له ده گه را، گوتی: «ئه گهر خودا نه شبی، ده بی دایهینن.» له نا کاو بیریکر ده وه، نه کا ئالیووشا پییوابی ده یه وه ی زانیاری خوی به رویدا دا و بیسه لمینی که «گه وره بووه.» به رقهه ستاوی به خوی گوت: «به هیچ شیوه یه که نامه وی زانیاری خۆم بنوینم.» کتوپریش ههستی به زویرییه کی زور کرد و گوتی: «به راشکاوی ده یلیم که تاقه تی ئه و مشتومرهم نییه. له وانیه که سیک ئیمانی به خوداش نه بی، به لام خه لکی خۆش بو، بیرورای تو له و باره وه چیه؟ بۆ وینه ویلتیر ئیمانی به خودا نه بوو، به لام خه لک خۆشه ویست بوو، وا نییه؟ (له بهر خویه وه گوتی: «دیسان دهستم پیکرد.»

ئالیووشا، دلۆقان و له سه ره خۆ، زوریش ئاسایی وه ک ئه وه ی له گهل هاوته مینیکی خوی یان که سیک له خوی گه وره تر بده ی، گوتی: «ویلتیر ئیمانی به خودا هه بوو، ئه گه رچی زور که میش، به لام پیماویه هیندهش خه لک خۆشه ویست نه بوو.» ئه وه ی به تایبهت سه رنجی کولیا ی راکیشا، بی متمانیه یی ئاشکرای ئالیووشا بوو سه بارهت به ویلتیر. ده تگوت هه لئانی ئه و نه زیله یه ی خستوته عۆده ی کولیا ی گچکه. ئالیووشا پرسیی: «به ره مه کانی ویلتیرت خویندۆته وه؟»

- خویندنه وه چیت عه رزکه م... به لام وه رگێراوه رووسییه که ی «کاندید» م خویندۆته وه... وه رگێرانیکى پر له هه لیت و پلایت و کۆن و پیکه نینی... (دیسان ده ستمپیکرده وه!)

- ده ی تینگه یشتی؟

«ئه ری، وشه به وشه ی... یانی... تو پیتوایه تی نه گه یشتووم؟ هه لبهت کۆمه لیک وته ی زور ناحه ز و ره قی تیدایه... ده زانم رۆمانیکى فه لسه فیشه و بۆ لایه نگرى له بیر و باوه ریک نووسراوه...» کولیا خه ریک بوو رقی هه لده ستا.

بی ئه وه ی هیچ پیوه ندییبه کی به باسه که وه هه بی، گوتی: «من سوسیالیستم کارامازوف، سوسیالیستیک که ئاو ناپالیوم.»

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «سوسیالیست؟ ئاخه ر تو چۆنت ئه و ده رفه ته بووه ببیته سوسیالیست؟ خۆ تو ته نیا سیزده سالت ته مه نه.»

کولیا نیوچاوانی تیکنا، له رقا سووره له گه را و گوتی:

«جاری سیزده سالم ته مه ن نییه و چارده سالم، هه تا دووچه وتووی دیکه ده بمه چارده سالان. جگه له وهش، تیناگه م ته مه نم چ پیوه ندییبه کی به وه وه هه یه. ئیمه باس له وه ده که ین که بیروباوه ریم چیه، نه ک ئه وه ی ته مه نم چه نده، وا نییه؟»

ئالیووشا به له بزیکى ئارام و خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «گه ورتر بی تیده گه ی که ته مه ن چ کاردانه وه یه کی له سه ر بیروباوه ر هه یه. من پیماویه تو ئه وه ی ده یلی بیروباوه ری خۆت نییه.»

به لام کولیا به تووره یی قسه که ی پییری و گوتی:

- ده ست هه لگره، تو باوه رت به عیرفان و ته سلیم و ملکه چی هه یه. ده بی دانی بیا بنی که دینی مه سیح ته نیا قازانجی بۆ ده وله مه ندان و ده سه لاتداران بووه، بۆ ئه وه ی چینی هه ژار و لی قه وماو بچه وسیننه وه. وانیه؟

ئالیووشا ده نگى هه لئنا: «ئه ها! ده زانم ئه وه ت له کویدا خویندۆته وه، دلنیاشم که سیک ئه وه ی پیگوتووی!»

- ببووره، بۆ پیتوایه ئه وه م له جینگایه کدا خویندۆته وه؟ هیچ که سیش فیرى نه کردووم. من ده توانم خۆم بیربکه مه وه، خۆم ئه قل و شعورم هه یه. ئه گه ر راستت ده وی دژی مه سیحیش نیم. ئه و پیاویکی مه زن بوو، دلئیشی ده ریای شادی و خه لک خۆشه ویستی بوو، ئه گه ر ئه مرۆ زیندوو بوایه، دلنیا م ده چووهریزی شو رشگێرانه وه و رۆلئیکى زور گرینگیشی ده بوو.

ئالیووشا به سه رسوپرمانه وه پرسیی: «تو ئه وه له کوئ فیرووی؟ له گهل چ گه وجیک هه لسووکه وتت کردووه؟»

- دەست ھەلگەر، ھەقىقەت خۆی ئاشکرا دەبى. ھەلبەت زۆر جار لەگەل ئاغای راکىتین دەمەتە قىم کردووە، بەلام... دەلین بلىنسكى پير و بەغیرەتیش^۲ ئەوەی گوتووە.

- بلىنسكى؟ نەمزانىو ئەوەی لە جىيە کدا نووسىيى.

ئەگەر نەشى نووسىيى، دەلین گوتوویە. ئەو ھەم لە... بىستووہ... بەلام گرینگ نىيە، بەتوون لە ھەرکەسم بىستووہ.

- نووسراوہکانى بلىنسكىت خويندۆتەوہ؟

- نا... ھەموو نووسراوہکانم نەخويندۆتەوہ، بەلام... بەشىكى نووسراوہکانىم

سەبارەت بە تاتيانا خويندۆتەوہ، بۆچى لەگەل ئوونەگىن^۳ نەچوو؟

- لەگەل ئوونەگىن نەچوو؟ دلنایى كە... سەرت لىي ناردهچى؟

كوليا بە چەزەبەيەكى رقاوييەوہ گوتى: «پيتوايە منيش ئىسمۆرۆفە چكولم. بەلام تكات لىدەكەم پىتوانەبى لەو شۆرشگىرانەم. من ھەميشە لەگەل راکىتین دژايەتيم ھەيە و دانوومان پىكەوہ ناكولن. ئەگەر ناوى تاتياناش دىنم، بە ھىچ شىوہيەك لايەنگرى ئازادىي ژنان نىم. دەزانم ژنان بوونەوہرىكى گويارايەلن و دەبى ھەميشە فەرمانبەر بن. ناپيلئۆن گوتەنى: «Les femmes tricotent»^۴ كوليا لەبەر ھۆيەك بزەي ھاتى. «لانىكەم لەو بارەوہ لەگەل ئەو پياوہ بە پووالەت مەزەنە ھاوپروام. من پىموايە بەجىھىشتنى ولات و ھەلاتن بۆ ئەمريكا كاريكى خويريبىيانەيە. نەك ھەر خويريبىيانە، زۆریش گەوجانەيە. ئەگەر پياو دەتوانى لىرە خزمەتتىكى گەورە بە مرقايەتى بكا، بۆ بچى بۆ ئەمريكا؟ بەتاييەت لەم سەردەمەدا، دەركى ھەموو چالاكىيەكى پرداھات بەرووماندا كراوہتەوہ. ولامەكەم ئەوہ بوو.»

- مەبەستت چىيە؟ ولامت بە كى دايەوہ؟ بۆ كەسنىك پىشنىارى رۆيشتن بۆ

ئەمريكاى پىكردووى؟

- لىيان ھەلپچابووم بۆم، بەلام من بە قسەم نەکردن. ھەلبەت لە بەينى خۆماندا بى كارامازۆف؛ بە گويى كەس نەگاتەوہ، جگە لە تۆ ھىچكەس لىي نەبىستووم. دەنا لە پولىس تەمبىكران و پردى زنجيريش ناترسم:

دیتە بىرت ئەو سەردەمەى

ئەو مالەى پال پردى زنجير^۱

لەبىرتە؟ زۆر شىعەرى چاكە. بۆ پىدەكەنى؟ تۆ پىت وانىيە درۆ دەكەم، ھا؟ (كوليا بە لەرزە لەرز گوتى: «ئەگەر بزانى تەنيا ئەو ژومارەيە رۆژنامەى

«ناقووس» لە كتيبخانەكەى باوكم دايە و لەوہ زياترم نەخويندۆتەوہ چى؟»)

- نانا، پىناكەنم، ھەر بە خەيالىشما نەھاتووە درۆ بكەى. راستت دەوى ناتوانم وابىر بكەمەوہ، چونكە بەداخەوہ ئەو مەسەلەيە راستە. بەلام پىمبلى بزائم ئەو بەرھەمەى پووشكىن - بلى ئوونەگىن - ت خويندۆتەوہ؟... ھەر ئىستا باسى تاتيانا كرىد.

- نا ھىشتا نەخويندۆتەوہ، بەلام دەمەھوى بىخوئىمەوہ، دەمارگرژ نىم كارامازۆف؛ دەمەھوى گوى لە قسەى ھەردوولا بگرم. چى ھانت دەدا پرسىار بكەى؟

- ھىچ، ھىچ.

كوليا لە ناكوا ھەلدايە: «پىمبلى بزائم كارامازۆف، زۆرت رق لە منە؟» لە ھەمبەر ئالىووشادا سىنگى دەريەراندى و خوى قىتكردەوہ، وەك ئەوہى مەشقى نىزامى بكا. «تكاىە لەوہ زياتر قەراغى لى مەكىشە و راستىيەكەيم پىلن.»

ئالىووشا بە سەرسوورمانەوہ چاوى لىكرد: «رقم لىتېن؟ بۆچى؟ تەنيا بەوہ نارەحەتم تۆ لەو سەرەتاي ژيانەدا، كە خاوەنى ھەستىكى ناسك و زاتىكى پاكى مندالانەى كى ئاوا لە خستەى بردووى؟»

۱- كوليا باسى شىعەرىكى دى.وى ميناؤف دەكا كە سەبارەت بە بارودۇخى خويندىنى كرىكارانە. بىكەى پولىسى نەپنى لە نىك ئەو پردە ھەلكەوتىو.

۲- رۆژنامەى ئەلكساندر ھىرتزن، كە لە برىتانىا بلاو دەكرايەوہ و بەشىوہى قاچاغى دەھات بۆ رووسيا. شىعەرە برگەيەكەى ميناؤف يەكەم جار لەو رۆژنامەيەدا چاپ بوو.

3- وى. جى بلىنسكى، رەخنەگرى بەناوبانگى پروس (۱۸۴۸-۱۸۱۱).

4- ناوى ئەم كەسايەتییانە لە رۆمانى "يوجين ئوونەگىن" بەرھەمى پووشكىندا ھاتوون كە لە نۆھەمىن وتارى بلىنسكىدا سەبارەت بە بەرھەمى پووشكىن باسكراوہ.

5- "ژنان كاريان چىنە".

كوليا به خاترجه مى قسه كهى پيپرى: «خه مى منت نه بى. راسته خاوهنى زاتيكي زور ههستيارم، به لام به شى خوم تيده گه م. هه ر ئيستا بزده هاتى و پيمو ابوو...»

- برا كه م بزده كه م بؤ شتيكي ديكه بوو. پيشت ده ليم بؤ پي كه نيم. ماوه يه كه له مه و به ر په خنه ي كابر ايه كي ئالمانيم خوينده وه كه سه باره ت به قوتاييان و لاوانى ئه مرؤ نووسيبوو، ئه و كابر ا ئالمانيه دانيشتووى رووسيا بوو: «ئه گه ر خه ريته ي ئاسمان و ئه ستيره كان بده ي به قوتاييه كي رووسى تاكو له و كاته دا بيروراي خوى ده ر برئ، دياره هيچى تيناگا و سه رى لىي ده ر ناچن. سه ره راي ئه وه ش روژى دوايى خه ريته كه ئيسلاح ده كا و ده يه يتته وه.» زانيارى سفر، شاتوشووت له راده به ده ر - ئه مه يه ئه وه ي ئه و كابر ا ئالمانيه ويستويه سه باره ت به قوتاييانى رووسى باسى بكا.

كوليا له ناكاو پي كه نى: «به لئ راست وايه. بژى ئه و ئالمانيه. به لام سه رنجى لايه نه باشه كه ي نه داوه، بيروراي تو چيه؟ رهنگه فروفريشالى پيوه بى، به لام به هوى مندالييه وه يه و ئه گه ر پيوست بى، ده كرئ ئيسلاحي بكه ي، به لام له لايه كي تره وه، له وانه يه هه ر له مندالييه وه، روحيكى سه ره به خوى بووبى. ئازادىي ئهنديشه و بيروباوه ر، كه له گه ل ئه م سويسيس دروستكه رانه ي كه له به رده م كاربه ده ستاندا ناوچاوانيان له زهوى ده سوون، ئه رز و ئاسمانى فه رقه... له گه ل ئه وه شدا، ئه و كابر ا ئالمانيه راست ده كا. هه ر بژين ئالمانيه كان! سه ره راي ئه وه ش ئالمانيه كان بؤ ئه وه باشن بيان خنكىنى. ئه گه رچى له زانست و فيربووندا زور وريان، به لام ده بى بخنكىندرين.»

ئاليووشا به بزده كه وه پرسى: «ئاخر بؤ؟»

- ده ي، رهنگه قسه كانم هه مووى هه ليتوپليت بى، ئه وه ش ده زانم، به لام هيئدى جار كرده وه م زور مندالانه يه، كاتيكي به هوى شتيكه وه شاد ده بم، خوم پيراناگيرئ و ده سته ده كم به قسه ي قور و هه ليتوپليت. من و توش كه س نازانى چده كه ين، ده ستمانكردوه به قسه ي هيچوپوچ و ئه و دوكتوره ش له ميژه چوته ژوورئ. رهنگه دايكى ئيلوشا و ئه و نينا كلؤله معايه بكا. ده زانى زورم

ئه و نينا يه خوش ده وى. كاتيكي ده هاتمه ده ره وه سرتاندى به گوئما: «بؤ تا ئيستا نه ده هاتى؟» ئه و يش به شيويه كي گله ئاميز و سه ركونه وه! پيموايه كچيكي زور نازنين و دلؤقانه و پياو به زه بى پييدا دئ.

ئاليووشا به گه رمى گوتى: «ئه رى، راست ده كه ي! ئه ي زوو زوو وه ره با بؤت ده ركه وى چؤن كچيكه. خيرى توش زياتر له وه دا يه ئه و جو ره مروقانه بناسى و به ناسينى ئه وان قه درى مرخ و بايه خه كان ده زانى و فيرى ده بى. ئه م ئه ركه ي توش له هه موو شتيكي زياترى كاردا نه وه ده بى.»

كوليا به هه ستيكى تاله وه گوتى: «ئاخ، نازانى چهنده به داخه وه م كه زووتر نه هاتووم بؤ ئيره، به راستى خوم لؤمه ده كه م!»
- ئه رى، به راستى جئى داخه. ديتت ئه و كوربه سه سته زمانه چؤن به ديتنت گه شايه وه و چؤنت له به ر ده پارايه وه كه سه ردانى بكه ي؟

- ئيتر باسى مه كه! با خراپتر نه بى! خه تابارم. غوروور و قوربه ده ماخى نه يده هيشت بيم. لووتبه رزى و خو په رستيه كي گه و جانه به سه رمدا زالبووه و ناتوانم له ده ستي ده ر باز بم، ئه گه رچى له ماوه ي ته مه نمدا له گه ليذا به كيشه هاتووم. كارامازوف من له زور لايه نه وه مروقيكى هيچوپوچم!

- نا، تو كورپيكي زور خاوه ن شعوورى، روحيكى به رزت هه يه، به لام هيئدى سه ره رؤ و هه تله بووى. ئيستا ده زانم بؤ ئاوا شوينت له سه ر ئه و كوربه دلپاك و هه ست ناسكه داناوه.

كوليا گوتى: «ئه وه به من ده لئى؟ باوه ر ده كه ي، پيمو ابوو - له وه تا ليرهم وا بير ده كه مه وه - رقت ليمه! خوزگه ده تزانى چهنده ريز بؤ بيروراي تو داده نيم و به لامه وه گرينگه!»

- يانى هه تا ئه و راده يه دلناسكى؟ ئه و يش به و ته مه نه وه! باوه رم پي كه هه ر ئيستا كه نه قله كه ت بؤ ده گيرمه وه، چاوم ليده كردى و له دلئى خومدا ده مگوت تو ده بى زور به دگومان و هه ست ناسك بى!

- وات بير ده كرده وه؟ دياره زور وردبينى! دلنيام ئه و كاته بوو كه باسى قازه كه م ده گيراووه. راست ئه و كاته بوو كه پيمو ابوو به هوى په له كردن له

خۇنۋاندن و خۇ ھەلگىشان پقت لىمھەستاۋە، بۇ ساتىك زۆرم لەبەرچاۋ تال بوۋى و لەداخا دەستىمىر بە قىسەى گەوجانە و بىسەرەوبەرە. پاشان پىمابوۋ - ھەر ئىستا، لىرە كاتىك گوتىم ئەگەر خۇدا نەبوايە، دەبوۋ دايھىنن، كە زۆر بە تالۋوكە بووم و دەمويست بەو زانستەۋە خۇم بنوئىم، بە تايىت كاتىك ئەو نەقلەم لە كىتتىك دەرگىشاۋو و گىرامەۋە. بەلام سويىندت بۇ دەخۇم بەھۇى لەخۇبايىبوۋنەۋە نەمدەويست خۇم بنوئىم. راستت دەۋى نەشمەزانى بۇ، چونكە زۆر دلخۇش بووم، بەلى، ھۇى ئەۋەبوۋ لە رادەبەدەر خۇشحال بووم... ئەگەرچى دەشزانم بۇ مروۇف زۆر شورەيىيە كاتى خۇشحالى دەستىكا بە چەنەۋەرى و زمان لووسى. بەلام ئىستا بەو ئاكامە گەيشتووم كە پقت لىم نىيە؛ بەلكو ھەموۋى ھەلقولالۋى زەينى خۇمە. ئاخ، كارامازۇف من زۆر خەمبارم. ھىندى جار پياۋ ھەموۋ چەشەنە خەيالىكى بە مېشكدا دى. من وام، زۆر جار پىموايە ھەموۋ خەلك پىمپىدەكەنن، ھەموۋ خەلكى دنيا، لەۋكاتەشدا ئامادەم بۇ لەبەرەك ھەلۋەشاندنى ھەموۋ نەزم و نىزامى عالەم.

ئالىووشا بە بزەيەكەۋە گوتى: «بە بۇنەى خۇتەۋە ھەموۋ عالەم ئازار دەدەى.»

- ئەدى، سەبارەت بە خۇم ھەموۋ عالەم ئازار دەدەم. بە تايىت دايكم. كارامازۇف پىمبلى بزانم، ئىستا زۆر كورپىكى ھىچوپوچم؟

ئالىووشا گوتى: «بىرىشى لىمەكەۋە، ھەر گوئى مەدەرى! دەى ھىچوپوچ يانى چى؟ مەگىن ھەموۋان بەردەوام گالتهيان پىناكرى و يان نابنە گالتهجار؟ سەرەراى ئەۋەش دەتوانم بلىم تەۋاۋى مروۇفە بە ھۇشەكان زۆر لەۋە دەترسن بىنە گالتهجار و ھەر ئەۋەش زۆريان دلتهنگ دەكا. سەرم لەۋە سوورماۋە كە تۆش ئاۋا زوو ھەستت بەۋە كرد، ئەگەرچى ماۋەيەكى زۆرە لەۋە گەيشتووم و تەنيا پىۋەندىيى بە تۆۋە نىيە. لەم پوژانەدا تەنانەت مندالانىش لەدەست ئەۋە ۋەزالە ھاتوون. ئەۋەش خۇى لە خۇيا چەشنىك شىتتىيە. شەيتان خۇى كردوۋە بە غروور و سەرى كردوۋە بە ناخى ھەموۋ ئەم بەرەيەدا.» ئالىووشا مات و مرومۇچ راۋەستاۋو، كولىيا چاۋى تىبرىبوۋ و چاۋەروانى ئەو تىكچوۋنەى

ئەۋى دەكرد، گوتى: «شەيتانە شەيتان،» لە كۆتايىشدا گوتى: «تۆش ۋەك ھەموۋان واى، يانى ۋەكو زۆركەسى دىكە. بەلام تۆ نابى ۋەك خەلكى دىكە ۋابى.»

- تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن؟

- بەلى، تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن. تۆ تەنيا كەسىك بە كە ئاۋا نىيە. راستت دەۋى تۆ ۋەك خەلكى، دىوتە كاتىك دان بە شتىكى خراب و قۇرپىشدا دەنىيى، سەرت بەرز رادەگرى بىئەۋەى توشى شەرمەزارى بى. لەم سەردەمەشدا كى ھەيە ئاۋا دان بە كەردەۋەى خۇيدا بنى؟ ھىچكەس. خەلك تەنانەت خراپەكانى خۇيان نابىنن و خۇيان لۆمە ناكەن. تۆ ۋەك خەلك مەبە، تەنانەت ئەگەر تەنيا كەسىك بى كە ۋەك خەلكى دىكە ناچى.

- زۆرجوانە، سەبارەت بە تۆ لە ھەلەدابووم. دەزانى چۆن دلخۇشىي پياۋ بدەيەۋە. خۆزگە دەتزانى چەندەم حەز بە ئاشنايەتت دەكرد كارامازۇف. زۆر لەمىژ بوۋ تامەزروۋى دىدارت بووم. ئەرى تۆش ھەروا لەبىرى مندا بوۋى؟ ھەر ئىستا گوتت كە تۆش لەبىرى مندا بوۋى!

- ئەرى تارىفى تۆم بىستبوۋ و لەبىرىشتدا بووم... ئەگەرچى ھەتا رادەيەكىش غروور بۆتە ھۇى ئەۋەى ئەم پرسىارە بكەى، بەلام قەيناكا.

كولىيا بەشئوۋەيەكى ئارام و شەرم گوتى: «دەزانى كارامازۇف، ئەم دەمەتەقىيەى ئىمە ۋەك راگەياندنى سەرەتايىي عەشق و خۇشەويستى دەچى. كارىكى قۇر و ھىچ نىيە؟»

ئالىووشا بە پىكەنىنەۋە گوتى: «نانا قۇر نىيە، ئەگەر قۇرپىش بى، قەيناكا، چونكە خىر و سەلاخى تىدابوۋە.»

كولىيا لە ناخەۋە گەشايەۋە و بزەى ھاتى: «كارامازۇف، راستىيەكەى بلى خۇشت تا رادەيەك بە شەرما كەوتوۋى... بە چاۋتدا دەزانم.»

- بۇ بە شەرما بكەوم؟

- ئەى بۇچى ئاۋا سوور بوۋىتەۋە؟

ئاليووشا پيڭكەنى: «تو وام لى دەكەي سوور ھەلگەرىم،» ھەر بە راستىش سوور بووبۇو. بىرىكىش ھەپەسابوو، لەبەر خۇيەوۋە گوتى: «وايە، تۆزى بە شەردا كەتتوم، خوداش دەزانى بۇ، خۇم نازانم...»

كولىيا بەوپەرى نەشەوۋە دەنگى ھەلىنا: «ئەك لەم كاتەدا چەندەم خۇشەدەيى و مەتتەدەكەم. چونكە تۆزى بە شەرما كەتتوۋى! راست وەك من.» پوومەتى سوورھەلگەرابوو و چاۋى بىرقەي دەھات.

شتىك بوو ھۇى ئەوۋە ئاليووشا كتوپر بلى: «دەزانى كولىيا تۆ لە ژياندا ناشاد دەبى.»

كولىيا خىرا قەبوۋلى كرد: «دەزانم، دەزانم. واديارە زور چاك ھەموو شتىك پيشىبىنى دەكەي و تىدەگەي!»

- بەلام سەرەپاي ئەوۋەش ژيان تەقدىس دەكەي.

- ئافەرىم، ھەروايە! تۆ پىغەمبەرى. ئاخ كارامازوف، ئىمە پىكەوۋە رىكەدەكەوين. دەزانى ئەوۋە لە ھەموو شتىك زياتر دلخوشمدەكا ئەوۋە وەك ھاوشانىكى خۆت ھەلسووكەوتم لەگەل دەكەي. بەلام ئىمە ھاوشانى يەكتر نىين، نەك ئەوۋە ھاوشان نەبىن، ھەين، بەلام تۆ باشتىرى! پىكەوۋە رىكەدەكەوين. دەزانى لە ماوۋە ئەم مانگەي رابردودا: «يان لەرپوۋە بۇ ھەمىشە لەگەل يەكتر دەبىنە ھاوپرى، يان وەك دوژمنى ھەمىشەيى لىك ھەلدەبىرىين!»

ئاليووشا بە شادىيەوۋە پىكەنى: «ھەلبەت ئەوۋەشت بە خۆت دەگوت كە خۆشت دەوۋىم.»

- ئەرى، زورىش. ھەمىشە خۆشم ويستوۋى و خەونم پىوۋە دىتوۋى. چۆن ھەموو شتىكت لە پىشدا بۇ دەرکەوتوۋە؟ ئاخ خودايەگيان، ئەوۋەش دوكتورا! چىمان پىدەلى؟ تۆ چاۋ لە روخسارى كە!

()

ئىلوۋشا

دوكتور بالئەي كەلپۇس لەبەر و كلاۋ لەسەر، ديسان لە ژوورەكە ھاتە دەرى. تارادەيەك توورە و رىق ھەستاۋ دياربوو، دەتگوت لەوۋە دەترسى گيانى پىس بى. چاۋىكى خىراي بە دەور و بەرى سەرسەراكەدا گىرا، لەگەل ئەوۋەشدا بە مپوموچى چاۋى لە ئاليووشا و كولىيا كرد. ئاليووشا لە دەرگاكەوۋە دەستى بۇلاي عارەبانەچىيەكە راداشت و ئەو فائىتونەي دوكتورى ھىتابوو، رۇيى بۇلاي دەرگاكە. سەروان بە پەلە بەدوۋى دوكتوردا ھاتە دەرى و دەستى بە سىنگىيەوۋە نا و تارادەيەك بە مەرايىيەوۋە دوكتورى راگرت تاكو سەبارەت بە نەخۇشىيەكەي ئىلوۋشا پىسارى لىبكا و دلىيا بى. سەروانى چارەپەش ئاراقاراي لىھەلگىرابوو و ترس و خەم لە ناخەوۋە ھەلىدەچۇقاند. بە دلپرى و لىوۋە لەرزەوۋە گوتى: «بەرىزگيان، دوكتورى بەرىز... ئەرى دەكرى ھىوادارىين؟» بەلام لەوۋە زياتر قسەي بۇ نەھات و ھىوابراوانە دەستى لىك ھەلپىكا. لەگەل ئەوۋەشدا، چاۋى كز و پىپارەنەوۋە لە دوكتور بىرى، وەك ئەوۋە بە قسەيەكى چارەنوۋسى كورەي بەستەزمان توۋشى گوران بكا.

دوكتورىش بە لەبىزىكى قايم و راشكاوانە وەلامى دايەوۋە: «من ھىچم لەدەست نايە، خۇمن خودا نىيم!»

- دوكتور... بەرىزگيان... يانى ئاۋا زوۋ دىتە پىشى، ئاۋا زوۋ؟

دوكتور بەشئوۋەيەكى جىددى و لىپراوانە گوتى: «دەبى خۆتان بۇ ھەموشتىك ئامادە بكن،» سەرى داخست و رۇيى سواری عارەبانەكە بى.

سەروان خەمبار و ترس لئ نیشتوو دیسان رایگرت: «بەریزگیان، بۆخاتری خودا. جەنابی دوکتۆر! یانی ئیتر کار لە کار ترازاو؟»

دوکتۆر بیسەبرانه گوتی: «ئیتەر من هیچم لە دەست نایه، بەلام... ئەها...» له ناكاو بیدەنگبوو. «ئەگەر بتوانن، بۆ وینه نهخۆشه که تان... بنیرن... خیرا و به بی‌راوه‌ستان» (وشه‌ی "خیرا و به بی‌راوه‌ستان" ئەوه‌نده توورە و قیناوی بوو که سەروانی تووشی عەبه‌سران کرد.) «بۆ سی - را - کووز، بارودۆخی هەریمی نوێ و سوود - مەند لەوانه‌یه شوینی...»

سەروان وهک ئەوه‌ی گوئی له قسه‌ی دوکتۆر نه‌بووب، هاواریکرد: «بۆسیراکووز؟»

کولیا بۆ روون کردنه‌وه گوتی: «سیراکووز له سیسیله.» دوکتۆر چاوی لیکرد.

سەروان منجاندی: «سیسیلی به‌ریز گیان، بەلام خۆ بۆت دەرکه‌وت» - دهستی راداشت و شوینی ماله‌که‌ی نیشاندا. «دایکی ئیلوشا و بنه‌ماله‌که‌م؟»
- نا - نا، سیسیل شوینیکی باش نییه بۆ بنه‌ماله‌که‌تان، وچاکه سەر له به‌هاری بنه‌ماله‌که‌تان به‌ره‌و قه‌فاز کۆچبکه‌ن... کچه‌که‌تان ده‌بی بچئ بۆ قه‌فاز و ژنه‌که‌ت دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ماریجه‌کردن به‌ ئاوی گراو له قه‌فاز له‌به‌ر ئەو رۆماتیز و بادارییه‌ی بچئ بۆ پاريس، بنیردرئ بۆلای لۆپلۆتیه‌ر - وان - کاو؛ پسوله‌یه‌کتان ده‌ده‌م و پاشان... له‌وانه‌یه گۆرانکارییه‌ک پیک‌بی...

سەروان دیسان ده‌ستی راداشت و هیوا‌بر‌اوانه‌ ده‌ستی بۆ لای دیواره‌ دارین و پۆکاوه‌که‌ی سەر‌سەرا راداشت و نیشان دوکتۆری دا: «جەنابی دوکتۆر، بەریزگیان! سەرنج‌داوه‌؟»

دوکتۆر به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «ده‌ی ئەوه‌ پێوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه. من ته‌نیا وه‌لامی زانستی پزشکی به‌ ئیوه‌ ده‌ده‌مه‌وه، ئەویش ته‌نیا سه‌بارەت به‌ ماریجه‌ی گریمانیه‌ی. جگه‌ له‌وه‌ به‌داخه‌وه...»

کولیا که دیتی دوکتۆر به‌شله‌ژاوی چاوی له‌ پیرزفون بریوه و له‌به‌ر دەرگا‌که‌ راوه‌ستاوه گوتی: «مه‌ترسه‌ حه‌کیم‌باشی، ئەم سه‌گه‌ی من یانیگر

نییه.» ده‌نگی کولیا توورە‌ی ده‌نواند. وشه‌ی حه‌کیم‌باشی به‌ ئانقه‌ست پیگوت، وه‌ک دواتر خۆی گوتی: «بۆ سووکایه‌تی به‌جیی دوکتۆر گوتم حه‌کیم‌باشی.»

دوکتۆر سه‌ری هه‌لینا و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی له‌ کولیا بری: «یانی چی؟» پاشان روویکرده‌ ئالیووشا - وه‌ک ئەوه‌ی بیهه‌وی شتیکی بۆ روون بینه‌وه - گوتی: «ئهمه‌ کتییه‌؟»

کولیا دیسان هه‌لیدایه: «ئەربابی پیرزفون، حه‌کیم‌باشی، سه‌بارەت به‌ من دلێ خۆت نارەحەت مەکه.»

دوکتۆر دیسان سه‌رسامانه گوتی: «پیرزفون؟»
- فیتووی خۆی ده‌ناسی، به‌لام نازانی له‌ کوپوه‌یه! خوداحافیز حه‌کیم‌باشی، ئیشه‌للا له‌ سیراکووز ده‌تبینمه‌وه.

دوکتۆر زۆر به‌ توورە‌یی گۆراندی: «ئەوه‌ کتییه‌؟ ها، ئەوه‌ کتییه‌؟»
ئالیووشا نیوچاوانی تی‌کنا و له‌گه‌ل ئەوه‌ی توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد گوتی: «دوکتۆر قوتابییه، کورپیکی شه‌یتانه، گوئی مه‌ده‌ری.» پاشان گۆراندی به‌ سه‌ر کراسووتکین‌دا: «کولیا، ده‌مت لیکنی!» تا راده‌یه‌کیش بی‌سه‌برانه‌ دووپاتیکرده‌وه: «دوکتۆر گوئی مه‌ده‌ری.»

دوکتۆر به‌ توورە‌یی لاقی به‌ عه‌رزه‌که‌دا دا: «جیی خۆیه‌تی به‌ قامچی هه‌موو گیانی ره‌ش و شین کریته‌وه!»

کولیا که په‌نگی به‌ رووه‌وه‌ نه‌مابوو، به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزۆک و چاوی زیته‌وه‌ که عه‌جوولی لیده‌باری، گوتی: حه‌کیم‌باشی، پیرزفون له‌وانه‌یه‌ گازی‌ش بگرئ! پیرزفون ici!

ئالیووشا به‌ توورە‌یی نه‌راندی به‌سه‌ریدا: «کولیا، له‌وه‌ زیاتر زمانت بگه‌رئ نیوانه‌که‌مان تی‌کده‌چی.»

- حه‌کیم‌باشی، له‌ دنیا‌دا ته‌نیا یه‌که‌سه‌ هه‌یه‌ ده‌توانی فه‌رمان به‌ نیکۆلای کراسووتیکن‌دا - ئەو که‌سه‌ش ئەم پیاوه‌یه (کولیا ئاماژه‌ی به‌ ئالیووشا کرد) له‌ قسه‌ی ئەو دهرناچم، خوداحافیز!

کولیا ههنگاوی ههئینایه وه ده رگا که ی کرده وه و خۆی کرد به ژووریدا. پیرزفونیش به دوایدا چووه ژوورئ. دوکتور چهن چرکه له جیی خۆی وشک بوو و چاوی له ئالیووشا بری. پاشان جنیویکی دا و به پهله رۆیی بۆلای عاره بانه که، هه رله و کاته دا به دهنگیکی بهرز دووپاتی کرده وه: «ئمه، ئمه... نازانم چیه!» سهروان به پهله خۆی گه یاندئ تاکو یارمه تیی بدا بۆ سه رکه وتن له عاره بانه که. ئالیووشا به دوا ی کولیا دا چووه ژوورئ. کولیا له په نا جیو بانه که ی ئیلووشا راوه ستابوو. کورپه دهستی کولیا ی گرتیوو و هه رای له باوکی ده کرد. دوا ی خوله کیک سهروان هاته وه ژوورئ.

ئیلووشا به شله ژان و زمان تیکه له اتن گوتی: «با - باوه - وه ره - ئیمه...» به لام نهیتوانی دریزه به قسه کانی بدا، باسکه کز و لاوازه کانی له نیوقه دی باوکی و کولیا وه ره ئینا و ئه وه نده ی هیزی له به ردا بوو هه ردووکیانی به خۆیه وه گوشی. سهروان له نا کاو دای له پر مه ی گریان و که وته له رزین، کولیا ش رهنگی هه لبرکا و لیوی هه لقرچا و دلئ پر بوو.

ئیلووشا زوورپه زوورپه دهستی کرد به گریان و گوتی: «باوه. باوه! زورم دل پیت ده سووتی، باوه گیان!»

سهروان گوتی: «ئیلوشچکا... کورپه شیرینه که م... چاک ده بیته وه... شاد ده بین... دوکتور...»

ئیلوشا گوتی: «ئاخ، باوه گیان! ده زانم دوکتور سه باره ت به من چیی پیگوتی... تیگه ی شتم!- دیسان هه ردووکیانی به سینگی خۆیه وه گوشی و ناوچاوانی نایه سه رشانی باوکی.

- باوه گیان مه گری، کاتیک مردیشم کورپکی باش پهیدا که، کورپکی دیکه... له نیو ئه وان هه نا یه کیان هه لبریزه، کورپکی باش. ناوی بنی ئیلوشا و به جیی من خۆشتیوئ...

کراسووتکین به دهنگیکی توورپه گوراندی: «دلئ چایی، هاوړئ گیان، تو چاک ده بییه وه.»

ئیلوشا له دریزه ی قسه کانی دا گوتی: «به لام قهت له بیرم مه به وه، باوه گیان، وه ره بۆسه ر گورپه که م... باوه گیان، له لای به رده گه وره که، ئه و جیی ه ی پیکه وه ده چووین بۆ پیاسه، به خاکم بسپیژه، عه سرانه له گه ل کولیا کراسووتکین وه رن بۆلام... پیرزفونیش بیئن چاوه پروانتان ده بم... باوه، باوه گیان!»

دهنگی گیرا، هه رسیکیان هه روا له باوه شی یه کدا بیده نگ بوون. نینا له سه ر کورسیله که ی له بهر خۆیه وه ده کولا و فرمیسی هه لده وه راند. دایکی ئیلوشاش که دیتی هه موو ده گرین، ئه ویش دای له قولپه ی گریان.

- ئیلوشچکا، ئیلوشچکا!

کراسووتکین به پهله خۆی له باوه شی ئیلوشا ده رهاویشت و گوتی:

- هاوړی دلسوز خوداحافیز، دایکم بۆ نیوه رۆ چاوه پروانم ده بی. حه یفی پیم نه گوت! نه چمه وه نار ه حه ت ده بی... به لام دوا ی نان خوار دنی نیوه رۆ دیمه وه بۆلات و هه تا عه سر لیره ده بم، هه تا ئیوارئ له لات ده بم و قسه ت بۆ ده که م. پیرزفونیش دینم، به لام ئیستا له گه ل خۆم ده بییه مه وه، ئاخ ته گه ر خۆم له لای نه بم، ده سته دکا به لوورهلوور و ئازارتانده دا، خوداحافیز!

له وه تاغه که ده رپه ری و پیی نایه سه رسه را. نه یده ویست بگری، به لام له پیشخانه که ده سته کورپه به گریان. ئالیووشا که دیتی خه ریکه ده گری به له بزکی قایم و فه رمان پیده رانه گوتی: «کولیا، ده بی حه تمه ن به لینی خۆت به ریه ت سه ری و بیی، ده نا ئیلوشا دلئ نار ه حه ت ده بی.»

کولیا به ده م گریان وه و بی ئه وه ی ئیتر هه ست به شه رمه زاری بکا، له بهر خۆیه وه گوتی: «حه تمه ن دیم! نازانی چه نده په شیمانم و رقم له خۆم هه ستاوه که پیشت نه هاتووم بۆلای.» هه رله و کاته دا، سهروان له وه تاغه که ده رپه ری و خیرا ده رگا که ی پیوه دا. وه ک شیتی لیه اتبوو، کولی گریانی هه ستابوو و لیوی ده له رزی. به ره و روه ی ئه و دوو کورپه راوه ستا و دهستی بۆ ئاسمان بهرز کرده وه، ددانی به سه ر یه کدا نا و به سه رته یه کی مه یله و توورپه گوتی:

- كوپرى چاكام ناوي! كوپرىكى ترم ناوي! ئەي ئورشەلېم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو، خودا بكا زمانم...

داي لە پېرمەي گريان و لەبەر كورسىلە دارىنەكەدا بە چۆكدا هات. دەستى بە سەرىيەو ە گرت و دەستىكرد بە گريان و نالېن، ەەر لەو كاتەدا ەولېشى دەدا دەنگى گریانەكەي نەگاتە وەتاغەكە. كولىا بەرەو شەقام پېي پىوہنا، بە دەنگىكى بەرز و توورەو ە گوتى:

- خوداھافىز كارامازوف. توش دېي؟

- ەتمەن بۇ ەسر دېم.

(ئەو ە چى بوو سەبارەت بە ئورشەلېم گوتى؟... مەبەستى لەو ە چىبوو؟

- لە كىتېي پىرۇزدايە. «ئەي ئورشەلېم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو،» يانى ئەگەر ئەو ەي زورم بەلاو ە خۆشەويستە لەبىرى بەرمەو، ئەگەر بەيلىم شتىك جىگاكەي بگرىتەو، ئەو كاتە خودا بكا...

كولىا گوتى: «تېدەگەم، ئېتر بەسە! ەتمەن بېي! بە توورەيى گوراندى بە سەر سەگەكەدا: «پىيرزفون، ici!» بە ەلەداوان بەرەو مالى پېي پىوہنا.

(۱)

له مالی کرووشنکا

ئالیووشا به لای چه پی گوره پانی که نیسه ی گوره دا پوی بۆ مالی ژنه که ی مارازۆفی رهحه ته تا کو چاوی به گرووشنکا بکه وی. چونکه سه رله به یانی فینیا ی نار دبوو که په یامیکی خیرای پیرا گه بیینی و داوی لیکردبوو بچی بۆلای. به و پرسیارانه ی له فینیا ی کرد، ئالیووشا بۆی ده رکه وت که گرووشنکا له دویننوه په رۆشه و تووشی دلراوکی بووه. له ماوه ی ئه و دوو مانگه دا که میتیا قولبه سترابوو، ئالیووشا به رده وام سه ردان ی مالی مارازۆفی ده کرد. هم به ویستی خوی ده چوو و هم بۆ ئه وه ی هه وال بۆ میتیا به ری. سی روژ دوا ی قولبه سترانی میتیا، گرووشنکا نه خو شیه کی قورسی گرت و نزیکه ی پینج هه وتوی خایاند. هه وتوی ه کی ته و او بی سه روزمان که وت. زور گورابوو - کز بووبوو و بریکیش زه رده ل. ئه گه رچی دوو هه وتوو بوو چاک بووبوو و ده یوانی بیته ده ری. به لام له به رچاوی ئالیووشا جوان و دلرفینتر بووبوو، پیخوشبوو هه رکاتیک ده چی بۆلای پر به دل چاوی لیک. حاله تیکی لیپراوانه و ویستیکی به هوشانه ی له روخساریدا به دیده کرد. ئالوگورپیکی پوچی پیوه دیار بوو، بریاریکی قول و پته و و خاکه رایانه له ناخیدا سه ری هه لدا بوو، هیچ شتیک نه یده توانی پاشگه زی کاته وه و هیوا برای بکا. لوچیکی ئه ستوونی له نیوان هه ردوو برؤیدا بوو و روخساره سه رنجراکیشه که ی ده تگوت ئه دگاری چله کیش و پاریزگارانه. ئه وه له شه یی و هه رزه ییه ی پیشووی ئاسه واری نه مابوو. هه روه ها ئالیووشا پیی سه یربوو که سه ره پای ئه م هه موو به لایه ی به سه ر ئه و ئافره ته چاره ره شه هاتوه، هه ر له

سه ره تای ده زگیرانه تییا نه وه میتیا به و تومه ته قورسه قولبه ست ده کری و ئه و سزا گرانه ی بۆ ده برنه وه، هه روه ها به و نه خو شیه دریژخایه نه شه وه، جوانی و شوخو شه نگییه که ی هه ر مابوو. ترووسکه یه کی هیمن و نه رم له و چاوه جوانانه دا شه پوی دها که سه رده میتیک ده ریای فیز و غروور بوون، به لام... به لام جاروبار به هوی رقیکی ئه ستووره وه ئاوریان لیده بووه، ئه ویش ئه و کاته بوو که ئه و خه یال و بیرو که دلله ژینه - ئه و تاقه بیرو که یه ی به رده وام له دلیدا بلایسه ی ده ساند - گیانی داده گرت. چونکه هوی ئه و خه م و په رۆشیه ی هه میشه یه کشت بوو - ئه ویش کاترینا ئیوانا بوو، گرووشنکا ته نانه ت له کاتی ورینه و ره واندنیشدا ناوی ده هینا. ئالیووشا ده یزانی که ئیره یی به کاترینا ئیوانا ده با. له گه ل ئه وه شدا کاترینا ئیوانا بۆ تاقه جاریکیش له به ندیخانه له میتیا ی نه پرسیبوو. ئه گه رچی ده یوانی هه رکاتیک پیخوشی بچیته ملاقاتی. هه ر ئه وه ش ئالیووشای تووشی ته نگزه کردبوو، که گرووشنکا ته نیا ئه وی به مه حره می رازی خوی ده زانی و ده رده لی له لا ده کرد و داوی چاره سه ری لیده کرد. زور جاریش داده ما چی به گرووشنکا بلی و چ ولامیکی بۆ بدو زینته وه.

ئالیووشا به دل خورپه وه گه یشته مالی گرووشنکا. گرووشنکا له مالی بوو. نیوسه عات له مه وه به ر له ملاقاتی میتیا گه رابوو و به شیوه ی هه ستان و بی ئوقره ییه که یدا که زور بی سه برانه چاوه روانی بووه. ده ستیک گه نجه فه بۆ یاری فاکرته وه له سه ر میزه که ریزکرا بوو. له و لایه تری میزه که شه وه له سه ر قه نه فه یه کی چه رمین جیوبانیک راخرا بوو و ماکسیمؤف له سه ری خه وتبوو. له سه ر لاته نیشت خوی کوشمه له کردبوو، به رگی خه وی له به ردا بوو، کلاویکی که تانیی له سه رنا بوو و دیار بوو بیه یز و نه خو شه. بزه یه کیشی له سه ر لیو بوو ده تگوت له به هه شته. له دوومانگ له مه وه به ره وه ئه م پیره پیاره نه خو ش و بی مال و حاله له گه ل گرووشنکا له ما کرویه وه هاته وه بۆ ئیره و ئیتر له وی جیی خو شکرد. باران و قور و چلپاو بوو گه یشتنه وه مالی، به گیانی خو وسا و دلی بی ئوقره وه له سه ر قه نه فه که دانیشت و به بزه یه کی

شهرمانه و مه‌رایي‌ناميزه‌وه چاوي له گروهوشنكا بری. گروهوشنكا زور خه‌مبار و په‌رؤش و سه‌ره‌تاي چه‌قوچؤكه‌ی بوو. تا نيوسه‌عاتيک كه سه‌رقالی كاروباري زه‌رووري بوو، ماكسيمؤفي به‌ته‌واوي له‌بیر چووبؤوه. له‌ناكاو چاوي پنيكه‌وت: ئه‌ويش به‌بزه‌يه‌كي هيوابراوانه‌وه خؤي فه‌قير كرد بؤ ئه‌وه‌ی به‌زه‌بييان پنييدا بی. گروهوشنكا فينيای بانگ كرد و گوتی شتيكي بؤ بيئي بيخوا. ماكسيمؤف ئه‌و رؤژه‌هه‌تا ئيوارى له‌وي دانيشت و جووله‌ی نه‌كرد. كاتيک هه‌وا تاريك بوو په‌رده‌كانيان دادايه‌وه، فينيا له‌خاتونكه‌ی پرسى:

- خانم گيان ئه‌م ئاغايه شه‌وي لي‌ره ده‌بی؟

گروهوشنكا وه‌لامی دايه‌وه: «ئه‌رى له‌سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌يه جیوبانه‌كه‌ی بؤ راخه‌با بخه‌وي.»

گروهوشنكا دواي پرسياياری زياتر بؤی ده‌ركه‌وت ماكسيمؤف هيج شويئيكی نييه‌بچي، له‌وه‌لامی پرسيايه‌كانيشيدا ماكسيمؤف گوتی: «ئاغاي گالكانؤف راست و په‌وان پنيگؤتم ئيتر ريم‌نادا بچمه‌ماله‌كه‌ی و پينچ رؤبلی پيدام.» گروهوشنكا بؤ دلدايه‌وه‌ی زه‌رده‌يه‌كي گرت و ئه‌گه‌رچی خه‌ميكي زور له‌دلی باربوو، گوتی: «ده‌ی قه‌يناكه، ده‌تواني لي‌ره بمينييه‌وه.» بزه‌كه‌ی گروهوشنكا تووشی دلگوشرانی كرد و ليوي له‌رزی و كولي گريانی هه‌ستا. به‌م جوړه‌ئهم پيره‌پياوه‌بی‌مال‌وحاله‌له‌مالي گروهوشنكا دايكوتا. ته‌نانه‌ت ئه‌و كاته‌ی گروهوشنكا نه‌خؤشبوو، له‌مالي نه‌ده‌چووه‌ده‌ري. فينيا و دايه‌گه‌وره‌شی ده‌ريانه‌كرد، هه‌موو ژمه‌كان نانيان بؤ ده‌برد و جیوبانه‌كيان له‌سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌يه بؤ داده‌خست. گروهوشنكا خوي پيگرتبوو، دواي گه‌رانه‌وه‌له‌ملاقاتی ميتيا (كه‌دواي چاكبوونه‌وه‌ی نه‌خؤشيه‌كه‌ی برياريدا بچيته‌به‌نديخانه‌بؤ ملاقاتی) داده‌نيشت و سه‌باره‌ت به‌كاروباري ئاسايی له‌گه‌ل ماكسيمؤف ده‌كه‌وته‌سه‌ و راويژ بؤ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌كاني وه‌بیر نه‌يه‌ته‌وه. پيره‌پياو له‌هيئدی باره‌وه‌هه‌قايه‌تويژيكي باشی لي‌ده‌رچوو، بوونيشی بؤ گروهوشنكا زور پيويست بوو. جگه‌له‌ئاليووشا كه‌هه‌موو

رؤژيک نه‌ده‌هات، كاتيک ده‌شه‌هات زور نه‌ده‌مايه‌وه، گروهوشنكا هيج‌كه‌سی ديكه‌ی نه‌ده‌دی. بازرگانه‌پيره‌كه‌ی نه‌خؤش و كه‌له‌لا كه‌وتبوو، خه‌لكی شاری ده‌يانگوت «مه‌حاله‌تازه‌چاكبيته‌وه» له‌راستيدا، هه‌وتويه‌ك دواي دادگايی كردنی ميتيا مرد. سي‌هه‌وتوو به‌ر له‌مردنی، كه‌هه‌ستيده‌كرد مه‌رگ به‌رؤكي پينه‌گري و نزيك بؤته‌وه، كوره‌كاني له‌گه‌ل ژن و منداله‌كاني بانگكرد بؤ نهؤمی سه‌ري و دواي لي‌كردن ئيتر به‌جیي نه‌هيئن. هه‌ر ئه‌و كاته‌فه‌رماني به‌خزمه‌تكاره‌كاني دا كه‌گروهوشنكا ري‌نه‌ده‌ن بچيته‌ژووري و ئه‌گه‌ر هاتيش پيی بلين: «ئه‌رباب ئاره‌زووي به‌خته‌وه‌ری و ته‌مه‌ن‌دریژيت بؤ ده‌كا و ده‌لی له‌بیری به‌ره‌وه.» به‌لام گروهوشنكا هه‌موو رؤژيک كه‌سيكي بؤ هه‌والپرسی ده‌نارد.

گروهوشنكا، گه‌نجه‌فه‌كاني فریدا سه‌ر مي‌زه‌كه‌ و به‌گه‌رمی وه‌لامی سلاره‌كه‌ی ئاليووشای دايه‌وه و گوتی: «شوگور هاتی! ماكسيمؤف دلی خستوومه‌قرفت و پيموابوو نايه‌ی. نازانی چه‌نده‌م نياز پيته! له‌و پشت مي‌زه‌دانيشه. چی ده‌خؤی - قاوه؟»

ئاليووشا له‌پشت مي‌زه‌كه‌ دانيشت و گوتی: «ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی، زورم برسپيه.»

گروهوشنكا گوتی: «به‌سه‌ر چاو. زه‌حمه‌تی چی! فينيا. فينيا، قاوه. له‌مي‌ژه بؤمان ئاماده‌كردوي. بريكيش نواساجی بيته، وريابه‌زوری نه‌بريژيني بسوتی. هه‌ر به‌گه‌رمی بيته. ده‌زانی له‌سه‌ر ئه‌و نواساجيه‌ئهمرؤ شه‌ره‌ده‌ندووكه‌يه‌كمان كرد. نواساجيم بؤ برد بؤ به‌نديخانه، هه‌تا ده‌ستی گرتی فریدا: هه‌ر ده‌می لينه‌دان. ته‌نانه‌ت دانه‌يه‌كيانی فریدا به‌ر پيی و وه‌به‌ر پيلاقه‌ی دا، پيمگوت: «له‌لای دي‌ره‌وانه‌كه‌بؤت به‌جيديلم. ئه‌گه‌ر هه‌تا ئيواره نه‌خؤی، دياره‌زور رقه‌ستور و خؤپه‌رستی!» له‌دواي ئه‌و قسه‌يه‌هاتمه‌ده‌ري. ديسان كي‌شه‌مان لي‌په‌يدا بوو، باوه‌ر ده‌كه‌ی؟ هه‌ركاتيک ده‌چم كيشه‌ و ده‌مقره‌ده‌ستپي‌ده‌كا.»

گروشنکا ئەم وشانەى يەكپشوو بە دلەخورپەوہ دەربەرى. ماكسىموف
كە ھەستىكرد توورە بوو، خىرا زەردەيەكى گرت و چاوى لە زەوى بېرى.

ئاليوشا پرسىي: «ئەمجارە بۇ دەمقرەتان لىپەيدا بوو؟»

- چاوەروانىي ئەو ھەم ھەر نەدەكرد. بىرى لىپكەوہ، ئىرەيى بەو كابر
لەھىستانىيە دەبا. گوتى: «بۇ رايدەگرى؟ كەوايە جىت بۇ خۆشكردووہ.» ئەو
بەخيلە، ھەمىشە، بەردەوام دلپسىم لىدەكا! خانە گومانە. تەنانەت ھەوتووى
پىشوو دلپسى لە كوزما دەكرد.

- بەلام پىشترىش سەبارەت بەو كابر لەھىستانىيە ئاگادار بوو؟

«بەلى، بەلام خالى گرینگ ئەوہيە، ھەر لە سەرەتاوہ لەوہ ئاگادار بوو،
بەلام ئەمرۆ لە ناكاو دەستىكرد بە جنىو پىدانى. لەرووم ھەلنايە تەكانى
دووپات كەمەوہ. ھەر دەلىنى لەونى لىنگۆراوہ. ھەر ئەو كاتە ھاتمە دەرى،
راكىتىن چوو بۇ ملاقاتى. رەنگە راكىتىن تىژى كرىبى، پىموايە فىتى ئەوہ.»

گروشنكا بە راشكاوى گوتى: «تۆ دەلىنى چى؟»

- ھۆى ئەوہيە خۆشى دەويى، لەرادەبەدەر خۆشى دەويى. ئىستاش دەزانم
دلەدوايە.

- دەزانم رقى ھەستاوہ، سبەينى دادگايى دەكەن، من چووبووم تاكو
سەبارەت بە سبەينى قسەى لەگەل بكەم. چونكە زۆر لە سبەينى دەترسام. تۆ
دەفەرمووى دلەدوايە، بەلام من لەو دلەدواترم! ئەو ھەلدەستى سەبارەت بە
لەھىستانى قسە دەكا! گەوجىيەتى نىيە؟ بەلام ديسان دەبى شوكرى خودا
بكەم كە دلپسى لە ماكسىموف نەكردووہ. ماكسىموف ھەلدايە: «خاتوون،
ژنەكەشم زۆرى دلپسى لىدەكردم.»

گروشنكا بەپىچەوانەى ويستى خۆى پىكەنى: «دلپسى لەتۆ؟ سەبارەت
بە كى؟»

- كچە كلفەتەكان.

«لەسەرى مەرۆ ماكسىموف، ئىستا تاقەتى پىكەنىم نىيە، زۆرم
رق ھەستاوہ. بە چاوت قەپال لەو ناساجايانە مەگرە. چونكە دەمت ويى

ناكەويى. بۇ تۆش باش نىيە، ودكاشت نادەمى.» پاشان بە پىكەنىنەوہ گوتى:
«دەبى ئاگادارى لەوہش بكەم، ھەر دەلىي ھەتىوخانەم داناوہ.»

ماكسىموف بە دەنگىكى بوغز گرتووہوہ گوتى: «شياوى دلسۆزىي ئىوہ
نىم، خاتوون. من بوونەوہرىكى ھىچووپووجم. چاكتر وايە دەرەق بە
كەسانىك دلسۆزى بكەى كە شياوى بن.»

- ئاخ، ھەموو كەس بەشى خۆى بەكەلك و شياوہ ماكسىموف، چۆن بزائم
كى شياوتر و بەكەلكترە. ئاليوشا، خۆزگە ئەو كابر لەھىستانىيە ھەر
نەبوايە. لەسەرى داوہ كە ئەمرۆ ئەويش نەخۆش دەكەويى. چومەتە دىدەنىي
ئەويش. بە ئانقەست بريك ناساجى بۇ ئەويش دەنىترم. تا ئىستا بۆم نەنارد
بوو، بەلام مىتيا تۆمەتى ئەوہى لىدەدام، بويە ئىستا بريكى بۇ دەنىترم! ئا،
ئەوہش فىنيا بە نامەيەكەوہ ھات! ئەرى نامەى لەھىستانىيەكانە. ديسان
داخوازى دۆعاى بەخىريان ھەيە!

پان موسايالوويچ لەمەوبەر نامەيەكى زۆر بەتاموخوي و گەرموگورى
بۇ ناردبووم و لەودا داوايكدبوو كە گروشنكا سى رۆبلى بەقەرز بداتى.
رەسىدى ئەو برە پارەيەشى لەگەلدا بوو، بەلىنى ئەوہشى دابوو كە لە ماوہى
سى مانگدا بىداتەوہ، پان و ويروبلنىفسكىش ئىمزاي كرىبوو. گروشنكا لە
ماوہى چاكبوونەوہكەيدا لەوجۆرە نامە و رەسىدانەى لەلايەن ئاشقە
پىشنىكەيەوہ زۆر پىگەيشتبوو. بەلام دەيزانى لە ماوہى نەخۆشىيەكەيدا ئەو
دو لەھىستانىيە ھاتوون بۇ ھەوالپرسىي. يەكەم نامەيان كە بە دەستى
گروشنكا گەيشت، نامەيەك بوو زۆر بە وردى و دوور و درىژى لە
كاغەزىكى گەورەدا نووسرابوو، مۆرەكەشى ويئەى تاجى بنەمالەكەيانى پىوہ
بوو. نامەكەش ئەوہندە لىل و پرپىچ و پەنا نووسرا بوو گروشنكا دواى
ئەوہى نيوہى خويئندەوہ داينا و تاقەتى نەبوو خۆى پىوہ سەرقال بكا، چونكە
سەرەندەرى لىنەدەكرد. گروشنكا لەو كاتەدا تاقەتى نامەنووسىنى نەبوو.
رۆژى دوايى نامەيەكى دىكە ھات كە لەودا پان موسايا لوويچ داواى
قەرزىكى دووہەزار رۆبلىي كرىبوو و بەلىنى دابوو لە ماوہيەكى كورتدا

دەيداتەو. گرووشنكا وەلامى ئەو نامەشى نەدايەو. لە دواى ئەو نامە لە دواى نامە هاتبوو. - ھەموو رۆژىك - ھەمووشى وەك يەك تەم مژاوى بوون، بەلام ئەو بىر پارەى داوايان دەکرد جار لەگەل جار كەم دەبوو، تا واى لىھات گەيشتە سەد رۆبل، پاشان بىستوپىنچ و دە رۆبل. لە ئاكامدا لە لايەن ھەردوو لەھىستانىيەكەو نامەيەك گەيشتە دەستى گرووشنكا و داواى يەك رۆبلىيان كەردبوو. رەسەيدىكىشىيان بە ئىمزاى ھەردوو كيانەو پەگەل خستبوو. ئەو كاتە گرووشنكا دلى پىيان سووتا و ئىوارەيەك چوو بۆ ژوورى نىشتەجى بوونيان كە وەتاغىكى چكۆلە بوو. بۆى دەركەوت ھەردوو كيان بەجارى لىيان قەوماو و برسى و بى مال و حال و جگەرە لىبراو و قەرزدار بوون و تەنانەت نەيانتوانى بوو كرىي ژوورەكەيان بەدەن. ئەو دووسەد رۆبلەى لە كاروانسەراكەى ماكرۆيە لە مېتيايان بەدبوو، ھەر زوو لە دەستيان بوو بوو. بەلام گرووشنكا لەو ھەلسوكەوتە لەخۇبايىيانە و وردىنى و قسە دەمتەرەنەيان تووشى سەرسوورمان بوو بوو. بە پىكەنەنەو دە رۆبلى دا بە ئاشقەكەى پىشوو. پاشان بە دەم قاقاى پىكەنەنەو بەسەرھاتەكەى بۆ مېتيا گىرايەو، ئەويش بە ھىچ شىوہەيەك ئىرەيى پىنەبرد. بەلام لەو كاتەو لەھىستانىيەكان خۇيان بە گرووشنكا دا ھەلىواسىبوو و ھەموو رۆژىك بۆ داخوازيى پارە نامەبارانىان دەکرد، ئەويش ھەموو جارىك بىركى پارە بۆ دەناردن. ھەر بۆيە ئەو رۆژە مېتيا تووشى ئىرەيى و دلپىسى بوو بوو.

گرووشنكا توورە و بە پەلە گوتى: «كاتىك چووم بۆ ملاقاتى مېتيا، خۆم گەوج كەرد و دەقىقەيەك چووم بۆلای، چونكە ئەويش نەخۆشە، مەبەستم ھەر ئەو لەھىستانىيەى و پىشتر دلى پىمەو بوو. بەسەرھاتەكەم بە پىكەنەنەو بۆ مېتيا دەگىرايەو، گوتم: «كابراى لەھىستانى دلى خۆى خۆشكەردوو كە دەتوانى ھەوا كۆنەكانىم بە گىتارەو بۆ بلى. پىيوابوو بەو دلم نەرم دەبى و شووى پىدەكەم!» مېتيا دەمى ھەلمالى و ھەستا سەرى... چاكە ئىستا ناوساجىيەكان دەنيرم بۆ ئەو لەھىستانىيانە! فېنيا، ئەمە ھەر ئەو كچە

چكۆلەيە كە ناردوويانە؟ ھا، ئەم سى رۆبلەيان بەدەيە، دە دوازدە ناوساجىشىيان بۆ لە كاغەزىك بىچە و پىي بلى بۆيان بەرى. ئالىووشا تۆش ھەتمەن بە مېتيا بلى ناوساجىيەكانم بۆ ئەوان نارد.»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «بە ھىچ شىوہەيەك لە دەمم دەرنایە.» گرووشنكا بە لەبىزىكى تال گوتى: «ئاخ! پىتوايە بە ھۆى ئەو ھو دەو زویر بوو. بەلام بە ئانقەست دلپىسى دەكا. دەنا بۆى گرینگ نىيە.» ئالىووشا پرسى: «بە ئانقەست؟»

- ئالىووشا، با پىتبلیم تۆ تىناگەى. لەگەل ئەو ھەموو بىر و ھۆشەشدا، سەرت لەو دەرنایە. نىگەرانى ئەو نىم دلپىسى لە ئافرەتتىكى وەك من دەكا. ئەگەر دلپىسى نەكەردايە نەرەحت دەبووم. من ئاوام. لە دلپىسى نىگەران نابم. زۆرىش دلرەقم. دلپىسى و ئىرەيى لە زاتى مېشدايە. بەلام شتىك كە دەمتەزىنى ئەوہەيە مېتيا خۆشى ناویم. با پىت بلىم ئەو ئىستا بە ئانقەست دلپىسىم لى دەكا. بۆ كۆيرم؟ چاوم نابىنى؟ ھەر ماوہەيەك لەمەوبەر كە لەلای بووم دەستىكەردبوو بە باسكردنى ئەو ژنە، كاتيا، كە شاخى وايە و بالى وايە و دوكتورى لە مۇسكۆو ھىناو بۆ ئەوہى چارەسەرى نەخۆشىيەكەى من بكا. باشترىن و زاناترىن پارىزەرى بۆ گرتووم. كەوايە دەزانم ئەوى خۆش دەوى، شەرمىش ناكا و لەلای خۆم تارىفى ئەو چەتوہ دەكا! خۆى زۆر خراب لەگەل من جوولاوہتەو، بويە دەمى لە من ھەلمالى و ھەموو خەتاكانى خستە ئەستوى من، بۆ ئەوہى بەرخەتاي سەرەكى من بم و قامك لە چاوم راكا. شەكەرم بۆ دەشكىنى و دەلى: «تۆ بەر لە من لەگەل ئاشقە لەھىستانىيەكەت بووى، كەوايە سەبارەت بە كاتيا ھەقى قسەت نىيە و ناتوانى سەرکۆنەم بەكەى.» دەيەوئ ھەموو تاوانەكان بخاتە ئەستوى من. بە ئانقەست ئانگژاى من دەبى، با پىتبلیم بە ئانقەست، بەلام من...

گرووشنكا نەيتوانى قسەكانى تەواو كا و پىبلى چىكا. دەسەرەيەكى بە بەر چاويەو گرت و دای لە پرمەى گريان.

ئالىووشا بە خاترجەمى گوتى: «كاترىنا ئىواناى خۆشناوى.»

گروشنکا دهرهکهی له چاوی کردهوه و به له بزیکي هه ره شه ئامیزه وه گوتی: «هه لیه ت به م زوانه له بنجوناوانی دهگه م.» رهنگی گورا بوو. ئالیووشا به دلکی په رۆشه وه تیگه یشت که ئه و شادی و بزیه ی پیشوو به ئه دگارییه وه نه ماوه و رق هه ستاو و مپوموچه.

گروشنکا هه لیدایه: «ئه مه گه وجیهه تیه. له بهر ئه وه نه منارد به دواتا. ئالیووشای خۆشه ویست، سبه ینی - سبه ینی چی دهقه ومی؟ ئه وه ی ئاراوقارای لی هه لگرتووم ئه وه یه! ته نیا هه ر منیش دل له دوام و خه می بۆ دهخۆم. هه رچی دهروانم هه چکه س نابینم خه می بۆ بخوا. هه چکه س گوئی ناداتی. ته نانه ت تۆش به بای خه یالئا نایه! ده زانی سبه ینی دادگایی ده که ن. پیمبلی بزائم، چۆنی دادگایی ده که ن؟ ده زانی ئه و خویری هه چوو پوچه، ئه و خویرییه باوکتانی کوشت؟ خودایه گیان، یانی ده توانن ئه و به جیی ئه و خویرییه مه حکومبکه ن و هه چکه سیش هه لئه ستی پاریزگاری لییکا؟ ئه و دادوهرانه باسی ئه و خویرییه یان هه ر نه کردوه، کوا لیان پرسیه و؟»

ئالیووشا مات و مه لوول گوتی: «چه ن جار له سه ر یه ک محاکه مه یان کردوه، به لام هه موویان به و ئاکامه گه یشتوون که کاری ئه و نه بووه. ئیستا ئه و نهخۆش و که له لا که وتوووه. له کاتی ئه و نهخۆشی سه ر و دلوه هه روا له جیدا که وتوووه. دیاره هه ر به راستی نهخۆشه.»

- ئاخ خودایه، ناکری خۆت بچی بۆلای ئه و وه کیله و هه موو شتیکی بۆ باسبکه ی؟ ده لیئ سئ هه زار رۆبلیان پیداووه و له پترزبۆرگه وه هه نایوانه.

- ئه م سئ هه زار رۆبله به هه ر سیکمان داومانه - ئیوانی برام و من و کاترینا ئیوانا - به لام هه قی دوکتوری مۆسکووی کاترینا ئیوانا هه ر خۆی داویه تی. فیتی یۆکوویچ وه کیلیکی به ناوبانگه و زۆر له وه زیاتر وه رده گری، به لام هه والی په روه نده که له ته واوی روه سیادا دهنگی دایه وه و هه موو رۆژنامه و گوشاره کان باسیانکرد. بۆیه فیتی یۆکوویچ قه بوولی کرد ئه و پاریزه رییه وه ئه ستو بگری، چونکه مه سه له که ی به لاوه گرینگ بوو و په روه نده که ش وادیاره زۆری دهنگ داوه ته وه. دوینی چاوم پینیکه وت.

گروشنکا به تامه زرویی پرسیی: «ده ی، قسه ت له گه ل کرد؟» - گوئی بۆ راگرتم، به لام هه چی نه گوت. پینگوم که خۆی هه ندی شتی بۆ ده رکه وتوووه و بریاری له سه ر داوه. به لام قه ولی داوه وته کانی منیش له به رچاو بگری.

- له به رچاو بگری! ئاخ، ئه وانه زۆر دلره ق و هه چوو پووچن! له نیوی ده به ن! ئه ی ئه و دوکتوره یان بۆ له مۆسکووه هه ناوه؟

«وه ک کارناسیکی شاره زا هه ناویانه بۆ ئه وه ی بیسه لمینن که میتیا شیته و کاتیک ئه و قه تله ی کردوه ئاگای له خۆی نه بووه.» ئالیووشا بزیه یه کی نه رم نیشه سه رلیوی: «به لام میتیا ملی پیا ناکا.»

گروشنکا گوتی: «ئه ری، به لام ئه م قسه یه بۆ کاتیک ده بی که کوشتییتی! ئه وکات شیت بوو، شیت و ویت، هه مووشی خه تای منی دلره ش بوو! به لام ئه و نه یکوشتوووه، دلنایام کاری ئه و نییه. هه مووان هه موو خه لکی شار له ویان هه لپچاوه. ته نانه ت شایه دیی فینیش سه لماندی که کاری ئه و بووه. ئه و دووکاندارانه، ئه و کارمه نده ش، پینشتریش له مه یخانه خه لکی گوئیان له شاتووشووته که ی بووه! هه موویان له گه ل ئه و تیکه وتوون و به زه رده ی ئه و شایه دی ده دن.»

ئالیووشا به له بزیکي خه مبارانه وه گوتی: «ئه ری، داروبه رد و عالم به دژی ئه و شایه دی ده دن.»

- ئه م گریگوری واسیلیه ویچه ش وه ک که ری که نده لان پیی چه قاندوووه و له سه ر قسه ی خۆی سووره و ده لی ده رگا که ئاواله بووه، به چاوی خۆی دیویه تی ده رگا که کراوه ته وه - ده ست هه لگیر نییه. خۆم چووم قسه م له گه ل کرد. به هه یج کلۆجی ملزه م نابی، ده می هه لمالی و ئه وی قسه ی ناحه زه پیی گوتم.

ئالیووشا گوتی: «ئه ری، ئه وه ش شایه دییه کی زۆر به هیزه به دژی میتیا.» گروشنکا خه مبارانه و مانادار گوتی: «نازانم بۆ شیت بوونه که ی بلیم چی، هه ر به راستی ئیستا له شیت ده چی. ماوه یه کی زۆره ده مویست

سەبارەت بەو مەسەلەيە قسەت لەگەڵدا بکەم. ھەر جارى دەچم بۆلای سەرم لى سوور دەمىنى. تۆ پىتوايە ھەميشە سەبارەت بە چى قسە دەکا؟ ھەروا قسە دەکا و دەپرىسى و دەپرىسى، منيش تىناگەم. پىموابو سەبارەت بە مەسەلەيەكى رۆشنىيرانە دەدوئ و من لەبەر گەوجىيەتیی خۆم تىناگەم. ھەروا دەستی کرد بە باسکردنى مندالىكى بى تاوان. گوتى: «ئەو مندالە بىتاوانە بۆ ھەژارە؟ لەبەر خاترى ئەو مندالە بەستە زمانەيە ئىستا دەچم بۆ سىبىريا. قاتل نىم، بەلام دەبى برۆم بۆ سىبىريا!» مەبەستى لەو قسەيە چى بوو؟ کام مندالى بىتاوان؟ من بەش بەحالى خۆم تىنەگەيشتم. کاتىک ئەو قسانەي دەکرد ھۆن ھۆن دەگريا. لە ناكاو ماچى کردم و خاچى كيشام. ئالىووشا، پىتوايە مەبەستى چى بوو؟ «مندالى بىتاوان، كىيە؟»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «رەنگە مەبەستى راکىتىن بى، جاروبار دەچى بۆ ملاقاتى. رەنگە مەبەستى ئەو بى... كارى راکىتىن نىيە. دوینی مېتيا نەدى. ئەمرو دەچم بۆلای.»

گرووشنكا گوتى: «نا، راکىتىن نىيە. ئىوان فیدورويچى براى تووشى پەرۆشى کردووە. رەنگە بەو ھۆيەو بى، چونکە چوو بۆ ملاقاتى مېتيا، ئەرى رەنگە ھەر ئەو بى،» لە ناكاو بىدەنگبوو. ئالىووشا بەسەرسامى چاوى تىبرى.

- ملاقاتى مېتيا؟ بۆ چوو بۆ ملاقاتى؟ مېتيا خۆى پىيگوتم كە ئىوان تاقە جارىكىش نەچوو بۆلای.

گرووشنكا سوورھەلگەرا بوو، بە پەرۆشىيەو گوتى: «فەرموو... فەرموو! كچىكى گەوجم! ئاگام لە زمانى خۆم نىيە! راوہستە ئالىووشا، بىدەنگبە! ئىستا كە سەرى قسە كراوہتەو، با ھەموو ھەقىقەتەكەت پىلیم - ئىوان دووجار چوو بۆ ملاقاتى، جارى ھەوہل وەك ئەجەل گەيشتى. ھەلبەت بە ھەلەداوان لە مۆسكوو ھات، بەر لە نەخۆشىيەكەى من. جارى دووھەميش ھەوتووى پىشوو بوو. بە مېتياى گوت بە ھىچ شىوہيەك بە تۆ نەلى، لە راستىدا بە ھىچكەس نەلى، بە دزىيەو ھاتبوو.»

ئالىووشا چووہ فەكرەوہ. دىاربوو ئەو ھەوالە شوینی لە سەر داناوہ. پاشان لەسەرەخۆ گوتى: «ئىوان سەبارەت بە پەرۆندەكەى مېتيا ھىچ بە من نالى، لەم دوومانگەى رابردوودا زۆركەم پىكەوہ دواوین. ھەرۆختيش دەچم بۆلای تىكەچى، بۆيە سى ھەوتووہ نەچووم بۆلای. ئەھا!... ئەگەر ھەوتووى پىشوو لەوى بووبى... دلنيام ئەم ھەوتووہ مېتيا گۆرائىكى بەسەردا ھاتووہ.» گرووشنكا وەك ئەوہى قەبووليبى گوتى: «گۆراوہ، وايە. ئەوان رازىكيان لەنىوان دايە! مېتيا خۆى پىيگوتم رازىك ھەيە، ئەويش رازىكى وا كە ئاراوقاراي لى ھەلگرتووہ. پىشتر شاد و لىو بەبزە بوو - لە راستىدا ئىستاش ھەروايە بەلام كاتىك ئاوا سەرى رادەوہشيني و بەنىو ژوورەكەدا پىاسە دەکا، بە دەستى راستى لەپەستا مووى لاجانگى خۆى دەكىشى و ھەلیدەكەنى... بۆى دەرکەوتووہ كە راست دەکا، رازىكيان لەنىوان دايە! ئەو پىشتر شاد بوو، ئەگەرچى ئەمروش ھەروا شاد و لىو بە بزە بوو.»

- بەلام گوتت دلەدوا بوو.
- ئەرى دلەدوا بوو بەلام شادى دەنواند. لەپر ئالەتى دەبى و پاشان دەست دەکا بە پىكەنين و ھەر خىراش ھەلدەچیتەوہ. دەلى ھەورى بەھارە. ئالىووشا دەزانى بەجارى تووشى سەرسوورمانى کردووم - ئەگەرچى ئەو بەلا گەورە ھەلىكوتاوہتە سەرى، جارى وايە واپىدەكەنى دەلى مندالى ساوايە.

- راستى بە تۆى گوت باسى ئىوان نەكەى؟ گوتى «بەو مەلى؟»
«ئەرى، گوتى «بەو مەلى.» مېتيا لە ھەمووكەس زياتر لە تۆ دەترسى. چونكە رازىك لە گورپىدايە، خۆى گوتى رازىكيان لەنىواندايە.» گرووشنكا بە تامەزرۆيەكى كتوپرەوہ داوايلىكرد: «ئالىووشاى بەرپز، بچۆ بۆلای و بزانه ئەو رازە چىيە، پاشان وەرە پىمبلى، با دلەم بەسەيتەوہ و بزانه ئەو چارەرەشە چارەنوسى چۆن دەبى و بە كوئ دەگا. ھەر بۆ ئەوہش ناردم بەدواتدا.»

- پىتوايە مەسەلەكە پىوہندى بە تۆوہ ھەيە؟ ئەگەر وا بوايە بە تۆى نەدەگوت رازىك لە گورپىدايە.

- نازانم. رەنگە بېھەوئ پېمبلى، بەلام ناوېرى. ورياييم پېدەدا. دەلى رازىك
ھەيە، بەلام پېمنالى چىيە.

- بىروراي چىيە؟

- بىروراي خوم؟ پېموايە كارى من تەواو بوو. ئەو پىلانەش لە ژىر
سەرى ھەرسىكيان دايە و دايان رشتوو. دەزانم كاتياش دەستى تىيدايە.
فیتی ئەو دەزانم. كاتيا ئەو پىلانەى دارشتوو و ئىتر من وەك ئەوم
پىناكرى. میتيا لەپىشدا ئاگادارم دەكاتەو. ورياييم پېدەدا. خەرىكە پىلانېك
دادەپىژى بۆ ئەو ھى لامبا لە سەر رېى خۆى. رازەكەش دەبى ئەو بى.
پىكەو ئەو پىلانەيان دارشتوو، بە ھەرسىكيان، میتيا و كاتيا و ئىوان.
ئالىووشا زور لەمىژە دەمويست لىتېرسىم. ھەوتووى پىشوو لە ناکا و پىنگوتىم
ئىوان ھەز لە كاتيا دەكا. چونكە زوو زوو دەچى بۆ دىدەنى. ئەو راستىيەى
لاى من دركاند. تۆ وىژدانى خۆت پېمبلى، میتيا بلى راست بكا؟ راستىيەكەم
پىبلى خەمت نەبى دلم نايەشى.

- راستت دەوى، من پىم وانىيە ئىوان ئاشقى كاترنا بووى.

- راستت دەوى خۆشم ھەر وا بىر دەكەمەو! كە وايە دەردەكەوى ئەو
ھەتيوہ بىچاوو پرووہ دروى لەگەل كىرووم! ھەر لە ئىستاشەوہ ئىرەيى بە من
دەبا و دەبەوى ھەموو دارەكان لەسەرى مندا بشكىنى. ئەو گەوجە، ئەو
كارەى دەيكا نازانى دىزە بە دەرخونەى پىبكا؛ خۆ دەزانى پىچوپەناى نىيە و
ھىچ شتىك ناشارىتەوہ... بەلام بە خزمەتى دەگەم و پىدەلېم پووتىك چەن
سىەسە! گوتى: «بىروام پىبىكە ئەو كارەم كىرد.» ئەو ھى بە من گوت، بە من.
بەو وتەيە لۆمەى كىردم! خودا لە تاوانى خۆشبى! سەبركە جا دەبىنى لە كاتى
دادگايى كىردندا چەكەم، دەبى چىشتىك بۆ كاتيا لىنېم بستىكى رۆن لە سەر
بى! ئەو كاتە، تەنيا قسەيەك دەكەم... ئەو كاتە ھەموو شتىك دەلېم!

دىسانىش دەستىكردەوہ بە گريان.

ئالىووشا، لەجىيى خۆى ھەستا و گوتى: «گرووشنكا دەتوانم ئەوہت بە
دلىيايى پى بلىم، سەرەتا دەتوانم بلىم زۆرى خۆشدەوى، لە ھەمووكەسى

زىاتر خۆش دەوى. بىروا بكە تەنيا ھەر تۆ. دەزانم. لەوہ خاترجەم. ھەرۋەھا
پىمخۆش نىيە بە فىل و تەلەكە قسەى لىداكىشم و رازەكەيم بۆ و دەركەوى.
بەلام ئەگەر ئەمرو بە مەيلى خۆى رازەكەيم پىبلى، راست و رەوان پىدەلېم
كە قەولم داوہ بە تۆى بلىم. لەرئوہ دىم بۆلات پىدەلېم بەلام پىموايە...
پىوہندى بە كاترنا ئىواناۋە نىيە و رازەكە شتىكى دىكەيە. ئەمەش وەك رۆژ
روونە. پىموايە سەبارەت بە كاترنا ئىوانا ھەر نىيە. جارى خوداحافىز.»
ئالىووشا تۆقەى لەگەل كىرد. گرووشنكا ھەرۋا دەگريا. ئالىووشا تىگەيشت
كە گرووشنكا گوى نەداوہتە دلدانەوہكەى، بەلام لەوہى كە كۆلوکۆى خۆى
ھەلپشت بوو و باسى ئەو مەسەلەى كىردبوو، تا رادەيەك سووكنايى ھات.
ئالىووشا بەداخوہ بوو كە لە كاتىكى ئاۋادا بەجىيى دەھىلى، بەلام بە پەلە
بوو. ھىشتا زۆرى كار ماپوو جىبەجىي بكا.

لاق نېشه

کاری سهره کی له مالی مادام خۇلاکوف بو، ئالیووشا به پهله رۆیشت بۆ ئه وئ تاكو به زووترین کات کاره کی جیبه جی بکا و دیداره کی له گه ل میتیا وهدرننگ نه که وئ. له ماوه ی سئ ه و تووی رابردودا مادام خۇلاکوف تووشی لاقیه شه بو بوو: لاقی له بهر هویه ک ماسیبوو، نه گهرچی له جیدا نه که و تیبوو، له به یانییه وه تا ئیوارئ به کراسئکی ته نک و گرانبا یی و به خشل و زه مبه ره وه له ژووره کی خویدا له سهر قه نه فه یه ک پالیده دایه وه. جاریک ئالیووشا به چاویکی پاک و مندالانه وه تیگه یشتبوو که مادام خۇلاکوف سهره رای نه خۇشییه کی ده ستیکر ده وه به ته رپوشی و خۇ رازاندنه وه. شال و که مهره و عه با ی فشو فولی له خوی ده پینچا و ئالیووشا له و بیرو که ته مومژاوییه نه ده گه یشت، نه گهرچی نه و بیرو که یه ی وه ک بیرو که یه کی حه پؤلانه ده زانی و زوری گوئ نه ده دایه. له ماوه ی دوو مانگی رابردودا پیرخوتین به رده وام هاموشوی مالی مادام خۇلاکوفی ده کرد. ئالیووشا چوار رۆژ بوو نه چو بوو بۆ نه وئ. په له ی نه وه ی بوو راست بچی بۆلای لیزا، چونکه ده بوو قسه ی له گه ل بکا. لیزاش رۆژی پیشوو کلفه تیکی ناردبوو بۆلای ئالیووشا و داوای لیکردبوو «سه باره ت به مه سه له یه کی زور گرینک» ده یه وه ی چاوی پیبکه وه ی. داخوازییه ک که له بهر چهن هویه ک به قازانجی ئالیووشا بوو. به لام کاتیک کلفه ته که ی چوو هه والی هاتنی ئالیووشا به لیزا راگه یینئ، مادام خۇلاکوف هه والی هاتنه که ی له که سیک بیست و ناردی تاكو داوا له ئالیووشا بکا بچی بۆلای. ئالیووشا له دلئ خویدا

بیریکرده وه و اچاکه داخوازییه که ی مادام خۇلاکوف به جیبینئ. دهنه ده موده ست که سیک ده نیرئ بۆ وه تاغه که ی لیزا. مادام خۇلاکوف له سهر قه نه فه که پالیدابوو. جلو به رگی جوان و رازاوه ی له بهر کردبوو و دیار بوو تووره و شله ژاوه. به ده نگیکي به رز و پر نه شه به خیره اتنی ئالیووشای کرد. «له و کاته وه تۆم دیتووه، سه ده یه ک، سه ده یه کی ته واو تیپه ریوه! حه و توویه کی ره به قه چاوم پیته نه که و تووه. ته نیا بیرئ لیکه وه! ئاخ، به لام چوار رۆژ له مه و بهر، رۆژی چوار شه ممه، لیره بووی، هاتیبوی بۆ ده یده نیی لیزا. دلنیام ده تو یست به پیذکه بچیه ژووره که ی، و ابچی هیچکه س گوئی له ترپه ی پیته نه بی، ئالکسی گیان، خوزگه ده تزانی چهنده ی بۆ به په رۆشم! به لام نه وه هه لده گرم بۆ دوا یی. نه گهرچی گرینگترین مه سه له یه، به لام هه لیده گرم بۆ دوا یی. ئالکسی فیودورویچ گیان، له بابته لیزا وه ئیمانیکي ته واوم به تو هه یه. له کاتی مه رگی باوه زووسیماره. خودا لیخوشی و رۆحی شادا!» (مادام خۇلاکوف خچی خوی کیشا) «وه ک راهیبیک چاو له تو ده کم، نه گهرچی به و جلو به رگه تازه وه زورجوانی و لیت ده کالیته وه. نه و به رگ درووه ت له کوئ په یدا کرد؟ نا، نا، مه به ستی سهره کی نه مه نییه. نه وه ش داده نیم بۆ دوا یی. بمبووره نه گهر هیندئ جار به ئالیووشا بانگده که م.» «نه رمه بزیه کی هاتی و گوئی: «پیریژنیکي وه ک من ده توانی نه و ئیزنه به خوی بدا. به لام نه وه ش هه لده گرم بۆ دوا یی. گرینگ نه وه یه له بیرم نه چی چ شتیک گرینگه. تکات لیده که م خوت وه بیرم بینه وه. ههر بۆت ده رکه وت خه ریکم دریزه دادری ده که م و قسه ده په رینم، خیرا بلئ «مه سه له ی گرینگ؟» ئاخ، ئیستا چون بزائم چی له هه موو شتیک گرینگتره؟ له و کاته وه لیزا له قه وله که ی خوی پاشگه ز بۆوه. قه وله مندالانه که ی. که شوو بکا به تو ئالکسی فیودورویچ. هه لبه ت ده شزانی که ته نیا بۆچوونیکي عه جوولانه ی مندالیکي نه خۇشبوو که ماوه یه کی دریزخایه ن نه ی توانیوه به ریدا بروا له سایي خودا وه ئیستا ده توانی هه ستئ!... نه و دوکتوره تازه ی کاتیا بۆ برا چاره ره شه که تی هینا وه، ههر نه وه ی که سه به ینی... به لام بۆ باسی سه به ینی

دەكەم؟ لەوانەيە فكر و خەيالى سبەينى دىقم پىبكا. خەريكە كونچكاوى بىمكوژى... وەلحاسل ئەو دوكتوره دوينى لەلامان بوو ليزاى معايەنە كرد... پەنجا رۆبلى بۆ ئەو معايەنەيە لىساندين. بەلام خالى گرینگ ئەمە نييه، ديسان دەيليمەوه خالى گرینگ ئەمە نييه. ديوتە، خەريكم هەموو شتەكان تىكەلدەكەم. هيندە بە پەلە و هەلەشەم، خۆشم نازانم چەكەم، بۆچى ئاوا بە پەلەشم؟ نازانم. خەريكم وام ليدى و رده و رده توانايى تىگەيشتم نەمينى. دەليى هەموو شتەكانم لىبۆتە گريكويره و بۆم ناكريتهوه. دەترسم لە حەبيەت ئەو خەفەت و داخە تىتەقيني و ئيتتر بەم هەرد و مەكانەدا نەيەيتەوه. خودايە گيان! بۆ ليره دانىشتووین و پيالەيەك قاوه نييه بيخوينەوه؟ يۇليا، گلافيرا، قاوه!»

ئاليووشا بە پەلە سپاسى لىكرد و گوتى هەر ئىستا قاوهى خواردۆتەوه.
- لە كوئ؟

- لە مالى ئاگرافنا ئەلكساندرنا.

- لە... مالى ئەو ژنە؟ ئاخ، هەر ئەوه عالەمى تووشى كيشە و نەگبەتى كردووه. رەنگە لەوه بچى سەبارەت بەوه هيچ نەزانم. دەلين بۆتە قەدىس، ئەگەر تارادەيەكيش كاتى بەسەرچوووه و بۆ ئەو كارە درەنگە. واچاك بوو پيشتر ئەو كارە بكا. ئىستا ئيتتر چ كەلكيكي هەيە؟ وست بە وست ئالكسى فيودورويچ، چونكە هيندەم قسە بۆ گوتن پييه لەگەل تودا، دەترسم فرىاي نيوشى نەكەوم. ئەم دادگاييه پيشوورەييه... حەتمەن دەچم بۆ ئەو داداگاييه، خەريكم خۆمى بۆ حازر دەكەم. چەند كلفەت لەگەل خۆم دىنم. خۆ زانيوتە منيش يەكينك لە شاھيدەكانم. دەمەوى بلىم چى، دەبى چۆن قسە بكەم؟ خوشم نازانم دەبى چ بلىم. چونكە پياو دەبى سويند بخوا، وانبيە؟

- بەلى، بەلام پيموانبيە بتوانى بچى.

- دەتوانم تا دەرنگانى بەخەبەر بم و نەخەوم. ئاخ، واديارە وەرەزم كردى؛ پەكو! دادگايى كردن، ئەوه كارى جروجانەوهرانە و ئەم حەزەراتەش كە دەيانەهوى بچن بۆ سيبيريا و تاقميكيش دەيانەهوى زەماوهند بكەن، ئەويش

ئەوهندە خيرا، ئەوهندە خيرا كە هەموو شتتەك ئالوگورى بەسەردا دى و ئاخري - هيچ. هەموو پير دەبن و لە چاوهروانى مەرگدا دادەنیشن. دەى با وابى! ماندوو بووم. ئەم كاتيايە، ئەم Gette charmante Personne هەموو ئارەزووەكانى بەبا دام و تووشى هيوابروايى كردم. ئىستا دەيەهوى بەدواى ديميتري فيودورويچى براتدا بچى بۆ سيبيريا، براكەى ديكەشت دەيەهوى بەدوايدا بروا و لە نزيكترين شار نيشتەجى بى و هەموويان يەكتر ئازار بدەن. ئەو مەسەلەيە بەراستى شىتمدەكا. لە هەمووشى خراپتر- تەوهزەلى و خويپيەتييه. ئەو بەسەرھاتە يەكملوين جار زياتر لە مۆسكو و پترزبورگ لە رۆژنامەكاندا باسيكراوه. ئاخ! ئەرى باوهر دەكەى، لە شوينيكدا هاتووہ كە من «دۆستى خۆشەويست» نازانم چى... براكەت، نامەوى ئەو نەقلە ترسناكە دووپاتكەمەوه. تەنيا بيري لىبكەوه و بيھينە بەرچاوى خۆت، هەر ئەوهندە بيھينە بەر زەينى خۆت!

- مەحالە! لە كويدا هاتووہ؟ چيان نووسييوو؟

- هەر ئىستا پيشانتى دەدەم. دوينى رۆژنامەكەم بەدەست گەيشت و خويندەمەوه. ئەوہتا، لە رۆژنامەى «دەنگۆ»ى پترزبورگدا چاپبووه. ئەم رۆژنامەيە هەر ئەمسال ئيزنى چاپ و بلاوكردەوهى وەرگرتووہ. من ھۆگرييەكى زۆرم بە دەنگۆ هەيە و خۆم ئابوونە كردووہ، ئىستاش ئاكامى دەنگۆ ئەمەيه! بەھوى ناوچاوه رەشەكەى خۆمەويە. ئەوہتا، لەم بەشەيدايە. بيخوينەوه.

پەرەى رۆژنامەيەكى لە ژير بالنجەكەى دەرھينا و داى بە ئاليووشا. مەسەلەكە راست و رەوان ئەمە نەبوو كە مادام خۆخلاكوڤ ئاوا پيى شلەژا بوو، ئەو داماوى دەنواند، رەنگە بە راستيش هەموو شتتەك لە زەينيدا وەك ماشەريكى ئالوزاوى ليھاتبى. نووسراوہكە وەك دەنگويەكى گەورە وابوو، ويدەچوو زەبريكي قورسى لىدا، بەلام رەنگە بەختەوهرانە لەو كاتەدا

نەتوانى شەشدانكى ھۆشى لە سەر ئەو مەسەلەيە كۆكاتەو، بويە وئىدەچوو زەينى بۆلايەكى ديكە كىشرايى و رۆژنامەكەى بەجاريى لەبىر چوويىتەو.

ئاليووشا بە باشى دەيزانى كە داستانى ئەو پەرەندەيە لە سەرتاسەرى رەوسىيادا دەنگى داووتەووە ھەرا و ھەنگامەى ساز كردووە. خودايە گيان لە ماوھى ئەو دوو مانگەدا چەندەى راپۆرت و ھەوالى درۆ و پىر شاتوشووت لەبارەى براكەيەو، لەبارەى تەواوى بىنەمالەى كارامازوفەو و تەنانەت لەبارەى خۆشبيەو خويىند بۆو. تەنانەت لە رۆژنامەيەكياندا ھاتبوو كە ئەو بەھۆى ئەو جىنايەتە سامناكەى براكەيەو پەناى بردووە بۆ كەنيسە و بۆتە رايىب. لە رۆژنامەيەكى ديكەدا ئەو مەسەلەيە بە درۆ خرابووە و نووسرابوو كە ئەو و پيرەكەى، واتە باوہ زووسىما، زىر و جەواھىراتى كەنيسەيان بە تالان بردووە و «ھەلاتوون و كلىسەيان بەجى ھىشتوو». ئەم نووسراوھەيە لە و لاپەرەى رۆژنامەى "دەنگو"دا ھاتبوو ئەمە بوو: «پەرەندەى كارامازوف لە ئىسكۆتوپرېگۇنى يۇفسىك»دا. (مخابن! ئەمە ناوى شارە چكۆلەكەى ئىمە بوو. تا ئىستا ئاشكرام نەكردبوو). بابەتتىكى كورت بوو، راستەوخۆ ناوى مادام خۇخلاكوف لەو نووسراوھەدا ھاتبوو. لە راستىدا ناوى كەسى تىدا نەھاتبوو. تەنيا نووسرابوو كە جىنايەتكار، دادگايەكەى خەلكى تووشى شلەژان كردووە سەروانى لە سەر كار دەركرەوى تەرتەش، خۆپەرستىكى بەرھەللا و خويپرى و دواكەوتوو. بەردەوام بەدواى پىلان و دەھۆى ئەشق و دلدارىيەو بوو و بە تايبەت لە دلى تاقيىك خاتوندا «كە لە گۆشەى بىكەسىدا دەسووتىن» جىبى خۆى كردۆتەو. يەكئ لەو خاتونانە بىوھژنىكى دلسووتاوہ ئەگەرچى كچىكى عازەبى ھەيە، ھەول دەدا خۆى جوان و جھىل نىشاندا. وا ئاشق و شەيداي ئەو دەبى كە راست دوو سەعات بەر لە جىنايەتەكە، پىشنيارى سى ھەزار رۆبلى پىدەكا، بەو شەرتەى پىكەو ھەلئىن و وەدواى كانگاي زىر كەون. بەلام جىنايەتكار كە ئاكامى سزاي ئەو ھەلاتنەى لىكدابوو، بەجى ئەوھى لەگەل ئەو خاتونە گەر اوہ و دلسووتاوہ

۲- ئەم ناوہ بە ماناى "مۆلگەى ئازەلان".

بەرەو سىبىريا راکا، برىار دەدا باوكى بكووژى و بىتتە خاوەنى سى ھەزار رۆبلى. ئەو بابەتە قۆشمە و ھەرزانەيە رىق و كۆلۆكوى سەبارەت بەو ناپاكي و باوككۆزىيە و دامەزراوھى لىكەھەلوەشاوھى بەردەدارىيى لى ھەلدەقولا. ئاليووشا ئەو نووسراوھى بە كونچكاويىەكى زۆرەوہ خويىندەو، پاشان دووقەدى كرد و دايەوہ دەست مادام خۇخلاكوف.

مادام خۇخلاكوف ديسان بە پەلە گوتى: «دەى وئىدەچى ئەو خاتونە من بم. مەعلومىشە كە مەبەستى منە. سەعاتىكى تەواوئىش لەلام نەبوو كە ئەو پىشنيارەى كانگاي زىر پىكرد. كەچى ھەستاون باسى «گەر اوھى دلسووتاو» دەكەن. وەك ئەوھى فكر و زىكرم ھەر ئەوہ بووبى! ئەوھيان بە رقەوہ نووسىوہ. خوداي گەرە لەبەر خاترى «گەر اوھەيەكى دلسووتاو» بىبەخشى، ھەرەك خۆشم لىخۆش دەبم! خۆ دەزانى ئەو، دەزانى كىيە؟ راکىتىنى ھاوپىتە.»

ئاليووشا گوتى: «رەنگە وابى، بەلام ھىچم لەوبارەوہ نەبىستووہ.»
- ئەوہ ئەو، «رەنگەى» ناوى. خۆ دەزانى لە مالى وەدەرم نا. سەرلەبەرى داستانەكەش دەزانى، وانىيە؟
- دەزانم داوات لىكرد ئىتر پىبى بە مالەكەتدا نەيە، بەلام نەبىستووہ بۆ... لانىكەم لە ئىوہم نەبىستووہ.
- ئاخ، كەوايە لەوت بىستووہ! پىموايە زۆرى جنىو پىداوم و بەجاري تەپوتۆزى لى ھەستاوندووم.

- بەلى جنىوت پىدەدا، بەلام جنىو بە ھەمووكەس ھەر دەدا. بەلام ئەوھى بۆ دەستت لىداشتووہ، لە خۆشيم نەبىستووہ، راستت دەوى، ھەر چاوم پىبى ناكەوى. ئىتر پىكەوہ ھاوپى نىين.
- ئىستا كەوايە، تەواوى بەسەرھاتەكەت بۆ دەگىرەمەوہ. لە تۆبەش زياتر چارەيەكى ديكەمان نىيە، چونكە شتىك ھەيە لەو مەسەلەيەدا رەنگە خەتاكەى لە ئەستۆى من بى. تەنيا خەتايەكى چكۆلە، ئەوہندە چكۆلە و بىيايەخ كە رەنگە پىاو ھەر ھەمىەتىكى پىنەدا. برۋانە كورە خۆشەويستەكەم. (مادام

خۆخلاكۆف كۆتۈپ زەردەيەكى دۇرڧىن و زىرەكانە و مانادار نىشتە سەرلىۋى) - بىروانە، پىموايە... نا، نا؛ تەواو بە پىچەوانە. ئىستا جۆرىك لەگەلتا دەدویم وەك ئەوہى باوكم بى - چونكە داىك لىرەدا هېچ رۆلىكى نىيە. وەك ئەوہ وایە لەبەردەم باوہ زووسىمادا راوہستابىتم و خەرىكى دانپانان و تۆبەکردن بم، ئەرى راست وایە. ھەر ئىستا پىمگوتى راھىب. لە لایەكىشەوہ ئەو لاوہ داماوہ، راكىتىنى برادەرت (خودايە بمانبوورە! ناتوانم رقم لىبى و لەدەستى قەلس بم، توورەش ھەم، بەلام نەك زۆر)، ئەو لاوہ سەرەرپۆیە، برۋا دەكەى ھەوا لە كەللەى داوہ و دلى بە منەوہیە. لەم دوايىانەدا تىگەيشتم. سەرەتا مانگى لەمەوبەر. لەپەستا دەھات بۆ دیدەنیم، رۆژى جارېك ھەر دەھات؛ ھەلبەت پىشتىرش ئاشنايەتىمان بوو. من ئاگام لەو مەسەلەيە نەبوو... لە ناکا و بۆم دەرکەوت، بە شىوہیەكى سەیر تىگەيشتم. دوومانگ لەمەوبەر ئەو لاوہ خاكەرا و جوانچاك و بىوینە، پىووتىرتىلېچ پىرخۆتین كە لەم شارەى ئىمە كارمەندە، پى بۆ مالى ئىمە كراوہ و دەستىكرد بە ھاموشۆ. خۆت زۆر جارت لىرە دیوہ. لاوىكى بىوینە و دروستكارە، وانىيە؟ ھەموو رۆژى نایە. سى رۆژ جارېك دى (ئەگەرچى پىمخۆشە ھەموو رۆژىك بى) ھەمىشە بە جلوبەرگى خاوین و رېكوپىكەوہ دى. لەسەرەك، من لاوانى خاكەرا و بەمرخى وەك ئىوہم خۆشەوئى. پىرخۆتین زەبىنىكى روونى ھەيە و وەك پىاوىكى سىياسى زىرەك و لىزانە، قسەكانى زۆر سەرنجراكىشە و لە دلدەنىشى. من بە راستى پىمخۆشە پىشتىگىرى لىبەكەم و پلە و پایەى بچىتە سەرى، چونكە دلنىام يەكىك لە پىاوانى سىياسى داھاتوومانە. ئەو شەوہ ھات و لەوكاتە سامناكەدا لە مەرگ رزگارىكردم. راكىتىنى برادەرىشت ھەر بەو پۇستالە پىسانەيەوہ، دەپەرپتە ژوورئ و بە سەر فەرش و راخەرەكاندا دەرۋا... وەلھاسل دەستىكرد بە ئىشارەکردن و خۆشیرىن كردن. رۆژىكىان كاتى رۆيشتن توند دەستىگوشىم. راست دواى ئەوہى ئاوا دەستىگوشىم، لاقم كەوتە ژان و ماسى. پىشتىر لىرە پىووتىر ئىلېچى دىبوو، برۋا بکە بەردەوام دەيوست بىبوغزىنى و قسەى ناخۆشى بە گورچوودا دەدا. منىش چاوم لە

ھەلسووكەوتىان دەكرد و لە دلى خۇمدا پىيان پىدەكەنیم. جارېك ئالىرە دانىشتىبووم، تەنیا بووم - نا، راكشابووم، ئەرى ئالىرە بە تەنیا راكشابووم، لە ناکا و راكىتىن خۆى كرد بە ژوورپدا، جا بېھىنە بەر زەبىنى خۆت! شىعەرېكى بۆ لاق ئىشەكەم دانابوو - شىعەرېكى كورت بوو: شىعەرەكەى بەلاقى مندا ھەلگوتىبوو.

راوہستە بزائم لەبىرم ماوہ چۆن دەستىپىدەكرد؟

لاقىكى سىبى و دۇرڧىن و جوان

داخى داخانم بۆ وا كەوتە ژان

شىعەرەكە ئاواى دەستىپىدەكرد. بەلام من شىعەرم بۆ لەبەر ناكرى. دەستىنووسەكەم لایە، پاشان پىشانىدەدەم. شىعەرېكى جوانە زۆر جوانە تەنیا سەبارەت بە لاق نىيە، ئاكامىكى ئەخلاقىشى تىدایە جى سەرنجە، بەلام لەبىرم نىيە. لە راستىدا بابەتى ئەوہیە لە دەفتەرى بىرەوہرىدا بىنووسى. سىپاسم لىكرد و دىاربوو ئەویش زۆر خۆشحال بوو. ھىشتا سىپاس و دستخۆش پىنگوتنەكەم تەواو نەبوو بوو، پىووتىر ئىلېچ پىرخۆتین وەژوور كەوت، لەپىر مىخايىل ئىوانووىچ راكىتىن وەك خەلووز رەش داگەر. بۆى دەرکەوت پىووتىر ئىلېچ بە رەقىبى خۆى دەزانى و ھەلەكەى لىتىكداوہ. چونكە دەمزانى مىخايىل ئىوانووىچ دەيوست دواى خۆپىندەوہى شىعەرەكە شتىكم پىبلى. لەخۆرا لە دلمى دابوو قسەيەكى بەدەستەوہیە. بەلام پىووتىر ئىلېچ ھات و لى تىكدا. شىعەرەكەم نىشانى پىووتىر ئىلېچ دا بەلام نەمكوت ھونەرەكەى كىيە. دلنىاشم، دلنىام كە ھەستىكرد ھى كىيە، ئەگەرچى ھەتا ئەمرو راستى ئەو شتەى نەگوتووە و دەلى نەمزانیوہ ھى كىيە. بەلام بە قەستى وا دەلى. دواى بىستى شىعەرەكە پىووتىر ئىلېچ داى لە قاقاى پىكەنن و دەستىكرد بە رەخنە و عەيب و ئىرادگرتن لە شىعەرەكە. بە پىكەننەوہ گوتى: «ئەوہ شىعەر لەكوى بوو، تەنیا چەن وشەى قۆر و بىناوہرۆكە رىزكراوہ، رەنگە ھۆنراوہى خۆپىندكارىكى ئابىنى بى.» ئەوہشى ھىندە توند و رووشكىنانە گوت ھەر باسى مەكە! پاشان راكىتىنى برادەرت بەجى پىكەنن، توورە بوو. لە دلى

خۆمدا گوتم: «خودايه گيان، ئىستا ئانگژاي يهك دهبن.» گوتى: «ئەو شيعره من دامناوه. وهك گالته وگه پيک هونيو مه ته وه. چونکه هونينه وهى شيعر به كه سرى شانى خۆم ده زانم... به لام ئەمه شيعرى چاكه. پووشكين له بهر ئەوهى شيعرى بۆ په لپووزى ناسكى ژنان نووسيوه، ده يانه وهى كۆته لى بۆ سازكەن، منيش لهو شيعره دا ويستوومه ئاور له ئامانجىكى ئەخلاقي بدهمه وه، ئيوهش دياره لايه نگرى به رده دارين. بيروكهى مروف دۆستانه تان نيهه. خاوهنى ههستىكى نوئ و بيريكى رووناكيش نيت. دياره ژيار و شارستانيهت هيج شوينىكى له سهر تو دانه ناوه. كارمه ندىكى سادهى و خهريكى به رتيل وه رگرتنى.»

پاشان من دهستمكرد به قيزاندن و پارانه وه ليسان. دهشزاني پيو تير ئيليج هه رشتيك بى، ترسه نوک نيهه. كتوپر به له بزىكى ئاغا يانه و روانينىكى ته وساوى، گوئى راگرت و داواى ليبوردى كرد. گوتى: «نه مده زانى. ئەگه ر بشمزانى يه نه مده گوت. تاريغم ليده كرد. شاعيران هه موو توورهن.» ولحاسل له توئى قسه كانيدا به شيويه كى لووتبه رزانه پي پي كه نى. خوى دواتر پي گوتم كه قسه كانى ته وس و توانجى پيوه بووه. به لام من پيمو ابو له قسه كانيدا سادقه. هه روا كه ليره دا راكشابووم، وهك ئىستا كه به ره ورووى تو پالم داوه ته وه، به خۆم گوت: «ئەرى بلئى كارىكى دروستى ميخاييل ئيوانوويچ دهركه م، له سهر ئەوهى له ماله كهى مندا به شيويه كى ناحه ز به سهر ميوانه كه مده نه پيئى؟» بروا بكه هه ر له م جيهى ئىستامدا كه پالمدا وه ته وه، چاوم قووچاند و له خۆم پرسى: «بلئى كارىكى دروستى يان نا. هه ر خۆم خوارده وه دانم به خۆما گرت له وانه بوو دل م شهق به رى. دل كه وتم پي كه تبوو و نه مده توانى بريار بدهم كه هاوار بكه م يان نا. دهتگوت دهنگيك پي گوتم: «قسه بكه»، دهنگىكى ديكه گوتى: «نا قسه مه كه.» به لام هه ر دوا به داوى دهنگى دووه م قيزاندم و له هۆش خۆم چووم. هه لبهت قره و هه را سازبوو. له ناكاو هه ستام و به ميخاييل ئيوانوويچ گوت: «وتنى ئەو قسه بۆ من زور تال و دژواره، به لام ئيتر نامه وئى سهر به مالمدا بكه يته وه.» بهو شيويه

دهرم كرد. ئاخ! ئالكسى فيدور وويچ، خۆم ده زانم كارىكى خراپم كرد. سه رم خسته سه رى. راستت ده وئى له دهستى چارز نه بوو بووم. به لام له ناكاو ترسام هه را و به زميك له ماله كه مدا ساز كه ن و ئابروو چوونى ليپكه و يته وه... له گه ل ئەوانه شدا بروا بكه، هۆشم له سه رخۆ بوو. چونكه داوى ئەوه چهند روژ گريام و فرميسكم هه لوه راند. به لام له ناكاو، دوانيوه روپه ك هه موو ماجه را كه م له بير بره ده وه. دوو هه وتوو به سهر ئەو كاته دا تپه ريوه و له په ستا له خۆم ده پرسم بلئى ديسان بيته وه يان نا؟ ته نانته دوئيش ئەو پرسياره م له خۆم كرده وه. كه دوئشه و كتوپر ئەم روژنامه يه م به ده ست گه يشت. كاتيك خويندمه وه كه وتمه هه ناسه بركى، بلئى كى نووسى بيتى؟ هه تمه ن ئەو نووسيوه تى. چۆته وه مالى، دانىشتوو وه ده سه به جى نووسيوه تى و ناردوو يه، ئەوانيش چاپيان كردوو. خۆ ده زانى دوو هه وتوو له مه وه بهر بوو. به لام، ئاليووشا، زور خراپه هه روا له سه رى ده رۆم و ده يرپيسم و ئەوهى ده مه وئى بيليم هه ر نايليم. ئاخ، ئەم وشانه هه ر له خورا له ده مم ده رده په رن!

ئاليووشا منجاندى: «به لامه وه زور گرینگه كه ئەم روپه كه له كاتى خويدا بچم بۆ ملاقاتى كاكم.»

- هه تمه ن، هه تمه ن! وه ره وه و هه موو شتىكم بۆ بگيره وه. ئەرى ده زانى ماخوليا چيهه؟

- ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسى: «چى؟ ماخوليا؟»
- ياسايه كى دادگاكانه، من تازهم بيستوو، واتا كه سيك كه تووشى نه خو شى ماخوليا بى هه ر تاوانيك بكا لى خو شده بن.
- مه به ستت چيهه؟

- پي تده ليم. ئەم كاتيايه... په كووا! چه نده مروفىكى دلرفين و شوخوشه نغه، به لام هه ر نه مزانى به راستى ئاشقى كتيه. ماوه يه ك له مه وه بهر له لام بوو ئەخ توچارم كرد نه متوانى قسه ي لي داكي شتم و له بن زمانى ده ره ينم. به تاييه تى ئىستا سه بارهت به شتى زور ئاسايى و به بايه خ قسه م له گه ل ده كا.

وہلحاسل ہمیشہ سہ بارہت بہ سلامہتیی من قسہ دکا. ہر لہو قسانہ و ہیچی تر، ئەویش بہ چ زمانیک. بہ خۆم گوت: «قہیناکا، گوئی نادہمی...» ناخ، خۆ من خەریک بووم باسی ماخولیا دەکرد. ئەو کابرا دوکتورہ ہاتووہ. دەزانی دوکتوریک ہاتووہ؟ حەتمەن بیستووہتہ ہەر ئەو شیتہکان دەدۆزیتہوہ. تۆ نامەت بۆ نووسی؟ نا، تۆ نہبووی، کاتیای بۆی نووسی. ہەموو کاری کاتیایہ. خۆ دەزانی جاری وایہ پیاو ئاقل و سەلار دانیشتووہ و کتوپر تیکدەچی و شیت و ماخولیا دەبی. لەوانہیہ ھۆشیشی لەسەرخۆ بی و بزانی چ دەکا، بەلام ہەر لہو کاتەدا ئالۆز و شیواو بی. شکی تیدا نییہ دیمیتری فیوڈورۆویچیش تووشی ئەو پەرۆشی و ماخولیا یہ بووہ. ئەو مەسەلە یەش لہ دوائ باش بوونی بارودۆخی دادگاگان دۆزرایہوہ. ہەمووی بە ھۆی یاسا و رێسا بەرپۆجیکانی دادگاویہ. دوکتور ہات بۆ ئیرہ و سەبارەت بەو پۆژہ و سەبارەت بہ کانگای ئالتوون پرسیاری لیکردم. پرسی: «دیمیتری ئەو پۆژہ لہ چ حالیکدا بو؟» حەتمەن تووشی ماخولیا بووہ. بە ھەرا ھەرا و نہرەنەر ہاتہ ژووری: «پارہ، پارہ، سێ ھەزار رۆبل، سێ ھەزار رۆبلم بەدەیہ!» پاشان رۆیشت و ئەو قەتلە ی کرد. گوتی: «نامەوی بیکوژم،» پاشان چوو کوشتی. ہەر لہبەر ئەوہش لێی خۆش دەبن، چونکہ لہگەل ئەوہدا کہ بەرہەرەکانیی کرد لہگەل خۆیدا، خۆی پێراگیر نہکرا و کوشتی.

ئالیووشا تا رادەیک بہ توندی قسەکە ی پێیری: «بەلام نہیکوشت.» دلەخوریہ و بیتاقەتی جار لہگەل جار پەرۆش و بیئوقرەتری دەکرد.

- ئەری، دەزانم ئەو کابرایہ، گریگوری پیر کوشتی.

ئالیووشا گوتی: «گریگوری؟»

- ئەری، ئەری، گریگوری کوشتی. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ لێیدا، کەوت بہ عەرزیدا، پاشان ھەستایەوہ، دیتی دەرگا کہ کراوہتەوہ، رۆیشتہ ژووری و فیوڈورپاولوویچی کوشت.

- ناخر بۆ، بۆچی؟

- شیتبووہ. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ ئەو زەبرە ی لہ سەری داوہ، دوائ ماوہیک کہ وەھۆش دیتەوہ، میشکی تیک چووہ: بۆیہ چوو ئەو قەتلە ی کرد. بەلام کہ دەلی کاری ئەو نییہ، زۆر ویدەچی وەبیری نہیەتەوہ. بەلام دەزانی ئەگەر دیمیتری فیوڈورۆویچ کوشتیبیتی، باشترہ، زۆریش باشترہ. دەبی ھەرواش بووی، ئەگەرچی دەلیم کاری گریگوری بووہ. حەتمەن کاری دیمیتری بووہ، ئەمەش باشترہ، زۆریش باشترہ! ناخ! نہکئەوہ ی چاکییەکە ی لہوہ دابی کہ کوریک باوکی خۆی کوشتووہ، لایەنگری لہو کارہ ناکەم. منداڵ دەبی ریز لہ دایک و باوکی بگری، سەرہرای ئەوہش ئەگەر کاری ئەو بووی، چاکترہ، چونکہ ئەو کاتہ گریان و پۆرۆی بۆ ناکا، دیارہ ئەو کارەشی کاتیک کردووہ ھۆشی لہ سەر خۆی نہبووہ، یان ھۆشی لہ سەر خۆی بووہ بەلام نہیزانیوہ چ دەکا. با لێی خۆشبن - ئەوہش کاریکی مرۆفانە یہ و دەرەکەوی قانونی دادگاگان زۆر باش و عادلانە یہ. من ئاگام لہوہ نہبوو، بەلام دەلین ماوہیکە ی زۆرہ ئەو یاسایہ بەرپۆہ دەچی. دوینی کہ لہو شتہ ئاگادار بووم یەکجار زۆرم پینخۆشبوو، ویستم ھەر لہرپۆہ بنیرم بہ دواتا. ئەگەر ئازادیان کرد، پینیل بۆ نانی نیوہرۆ لہ دادگاوہ راست بی بۆ ئیرہ، منیش ھەموو دۆست و ئاشنایان کو دەکەمەوہ و جیژنیکی باشی بۆ دەگرم و بہ سەلامەتیی ئەو قانونە ی دادگا مە ی فردەکەین. پیموانییہ جیی مەترسی بی. لہگەل ئەوہشدا کہ سانیکی زۆر بانگھێشت دەکەم، ئەگەر زانیان دەیہوئ پەل ببزیوی، بیگرن و وەدەری نین. پاشان دەکری لہ شاریکی دیکہ لپرسینەوہ ی شتیک بگری، چونکہ ئەو کہسانە ی کہ گرفتاریان بۆ پیش ہاتووہ، چاکترین قازی و دادوہریان لیدەردەچی. لہگەل ئەوہشدا، لہم سەردەمەدا کہم کہس ھە یہ تووشی ماخولیا نہبی! - تۆ، من، ھەموومان بہ شیوہیک ئەو شیتی و ماخولیا ییہمان لہگەل دایہ. نمونە ی زۆریشمان لہدەستدایہ: پیاویک دانیشتووہ و گۆرانی دەلی، لہ ناکاو ھەست بہ ئازار دەکا، دەمانچەکە ی دەر دینی یەکەم کہس کہ تووشی دەبی حیاتی لیدەبڕی، لہ سەر ئەو کارە ی ہیچ کہسیش لۆمە ی ناکا. لہم بەینانەدا ئەوہم خویندەوہ،

هه موو دوکتوره کانیس سه لماندوو یانه. دوکتوره کان بهرده وام خه ریکی سه لمانندی ئه و شتانه ن؛ هه موو شتیک دهسه لمینن. هه ر ئه م لیزایه ی کچم ماخولیا یه. دوینی دیسان وه گریانی خستم. پیژیش هه روه تر. ئه مرۆ له ناكاو تیگه ی شتم هه موو ئه وانه پیوه ندیی به و ماخولیا بوونه وه هه یه. ئاخ، لیزا ئاخری دیقم پیده کا! پیموایه شتیکه ئا و ناپالیوئ. بۆ ناردی به دواتا؟ ناردی به دواتا، یان به مه یلی خۆت هاتی؟

ئالیووشا قورس و قایم ههستا سه رپی: «ئه ری، ناردی به دوامدا و هه ر ئیستا ده چم بۆ لای.»

مادام خۆ خلاقوف له ناكاو دای له پرمه ی گریان و گوئی: «ئاخ، ئالکسی فیودوروفیچ گیان، رهنگه ئه وه ی زۆر گرینگه هه ر ئه مه بی. خۆ ده زانی له چاوم زیاتر متمانه م پیته و گرینگ نییه لیزا به دزییی دایکییه وه ناردوو یه به دواتا. به لام بمبووره، ناتوانم هه روا به ئاسانی متمانه به ئیوانی برات بکه م و ئیزنی بده م بی بۆ لای کچه که م. ئه گه رچی هیش تاش به لایکی جوامیر و خاوه ن که سایه تی ده زانم. به لام بییری لیکه وه هاتوو بۆ دیده نیی لیزا و من ئاگام لینه بووه!»

ئالیووشا له راده به ده ر سه ری سوورما: «چۆن؟ چی؟ کهنگی؟» ئه و ئیتر دانه نیشتوو، به پیوه گوئی راگرتوو.

- پیته لیم، رهنگه هه ر له بهر ئه مه بی که داوام لیکردی بیی بۆ ئیره، چونکه ئیستا نازانم بۆ به پیویستم زانی بیی. ئیوان فیودوروفیچیش له وه تا له مۆسکو هاتوته وه، ته نیا دوو جار سه ردانی کردووم. یه که م جار وهک دۆستیک هات بۆ لام، دووه م جاریش له و دواییانه دا، کاتیش لیره بوو که هات، پیموا بیستوو ی کاتیا لیره یه. هه لبهت سه ره رای گرفتارییه کی زۆر، چاوه روانی ئه وه م نه ده کرد ئه وه نده بیت بۆ ئیره.

Vous comprenez, cette affaire ret la mort terrible de votre papa

به لام له ناكاو بیستم دیسان هاتوو بۆ ئیره، ئه ویش نهک بۆ دیده نیی من، به لکو بۆ دیده نیی لیزا. شهش رۆژ له مه وه بهر بوو. هاتوو پینج ده قیقه دانیشتبوو. دواتر له گلافیرام بیست که هاتوو و خیرا رۆیشتبوو. کاتی ئه وه م بیست وهک به کوک به سه رماده ن وابوو. له رپوه ناردم به دوا ی لیزادا. به پیکه نینه وه گوئی: «پیوابوو خه وتوو ی، هات بۆ لای من تاکو هه وائت بپرسی.» هه لبهت رپو ودا وه که راست ئه وه بووه. به لام هاوار له ده ست لیزا، نازانی چه نده م ئازار ده دا! باوه ر ده که ی شه ویک، چوار رۆژ له مه وه بهر، راست دوا ی ئه وه ی ئاخرین جار چاوت پیی که وت و رۆیشتی، له ناكاو تووشی هیرشی عه سه بی بوو و ده ستیکرد به قاوو قیز! که وایه بۆ من قه د تووشی هیرشی عه سه بی نابم؟ رۆژی دوا ییشی هیرشیکی دیکه و رۆژی سییه میش هه ر به و شیوه یه. هه روه ها دوینی دیسان ده ستییکرد. له دوینیوه تا ئیستاش ئه وه شیت و ماخولیا ده قیزینی: «رقم له ئیوان فیودوروفیچ. تکات لی ده که م ئیتر ری نه ده ی بیت بۆ ئیره.» له و قسه سه رسوور هینه رانه ی ده کرد و به جارئ شه ژاندمی، وه لام دایه وه: «ئاخه ر چۆن ده کری ئه و لاه جوامیر و زانیه رینه ده م؟ زۆر کوریکی فامیده یه به لام ناوچاوانه که ی نه یهیناوه.» چونکه ئه و ماجرایه ته نیا چاره ره شییه که و به س» وانیه؟ له ناكاو پیکه نیی به قسه کانم هات، ئه ویش زۆر رپوه له مال دراوانه. له لایه که وه خۆش حالیش بووم چونکه پیموابوو سه رگه رمی ده که م و ده بمه هۆی ئارام بوونه وه ی. به تایبهت ده مو یست له بهر ئه و دیداره له ناكاوانه ی ئیوان فیودوروفیچ، که گومانی له لا دروستکردبووم لیتی بپرسمه وه و ئیتر ئیزنی هاتن به و برایهت نه ده م. به لام ئه مرۆ به یانی زوو لیزا له خه وهستا و رقی له یولیا ههستا و شه قه زلله یه کی له بناگوئی راکیشا. ئه و کاره زۆر بی ره حمانه بوو، من له گه ل کلفه ته کانم هه میشه به نه رمی و دلۆقانی ده جوولیمه وه. سه عاتیک دواتر باوه شی به لاقی یولیا دا کردبوو و ماچیده کرد. په یامیکی بۆ ناردبووم که ئیتر قهت نایه بۆ سه ردانم، کاتیک هه لته هه لته ک خۆم گه یانده وه تاغه که ی، به گریانه وه هات بۆ لام و ده ستیکرد به ماچکردنم. بی ئه وه ی زمانی بگه ری،

۲- خۆ تی ده که ی، هه ر ئه و مه سه له سامناکه ی مه رگی باوکت.

ههروا ماچی دهکردم. پالیپنوهنام له وهتاغهکهی کردمییه دهری، هه ربوییه نه متوانی تی بگه م مهسه له چیییه. ئیستا ئالکسی فیودورویچ گیان، هیوای گه وره و گرانم به توییه، هه لبت ته وای ژیانم له دهستی توداییه. تکات لیده کهم بچی بۆ لای لیزا و بنجوبناوانی مهسه له کهم بۆ روون که یه وه. چونکه ئه و کاره ته نیا له دهستی تۆ دئ. پاشان بگه ریوه و پیمبلی - ئه وهواله به من، به دایکی بدهوه چونکه بیتو ئه مکاره له وه زیاتر بخاینتی دلم دهتوقی، دهنالیده دم و دهروم. ئیتر له وه زیاتر تاقهت ناھیتیم. رهنگه بتوانم ماوهیهک تاملیبکه م، به لام خو دار و به رد نیم تاقهتم لی دهبرئ و پاشان... پاشان رووداویکی ناخوش دهقهومی. «مادام خو خلاقوف که دیتی پیرخوتین هاتوته ژووری، گه شایه وه و گوتی: «ئه یه رو، خودایه گیان! ئه وه شوکور پیووتیرئیلیچ هات. درهنگ هاتی؟ بۆ وا درهنگ که وتی؟ وهره دانیشه، پیمبلی بۆ درهنگ هاتی، به خیری بیی له و چاوه روانییه رزگار تکر دین. دهی کابرای پاریزهر دهلی چی؟ ئالکسی فیودورویچ بۆ کوئی دهچی؟»

- دهچم بۆ لای لیزا.

- ناخ، ئه ری! خو له بیرت ناچی. داواکارییه که مت خو له بیر ناچی؟ مهسه له ی مهرگ و ژیان له گوریدایه!

ئالیووشا به پهله پاشه و پاش دهکشایه وه، له ژیر لیوه وه گوتی: «دلنیا به له بیرم ناچی، ئه گهر بتوانم... به لام زور درهنگ بووه.»

مادام خو خلاقوف له پشت سه ریوه وه هه رایکرد: «نا، حه تمه ن حه تمه ن بگه ریوه، ئه گهر نه یه یته وه دلم دهتوقی،» به لام ئالیووشا رویشتبوو.

(۳)

کچی هاروهاج

ئالیووشا که چوو بۆ لای لیزا، دیتی له سه ر کورسیله تابه داره که ی خو ی مه لاسکردوو، کاتیک نه یده توانی به ریدا بره، به و کورسییه دهیانگیرا. له جیی خو ی جووله ی نه کرد و به خیره اتنیشی پینه گوت. به لام چاوه تیژ و زیته کانی له چاوی ئالیووشا بری. چاوی سوور و رهنگی هه لیزرکابوو، ئالیووشا سه ری سووما که لیزا له ماوه ی ئه و سنی رۆژهدا ئاوا تیکچوو و زهره هه لگه راهه. به راستی کز بووبوو. له گه ل ئالیووشا توهی نه کرد، ئالیووشا دهستی به قامکه شووش و باریکه کانیدا هینا که بی جووله له سه ر کۆشی داینابوون، پاشان بیدهنگ به ره ورووی دانیشته.

لیزا بی ئه ده ب و رووه لماراوانه گوتی: «دهزانم په له ته خوت بگه یه نییه به ندیخانه، دایکیشم چهن سه عاته له قسه ی گرتووی، دهزانم هه ر ئیستاش باسی من و یوولیا ی بۆ ده کردی.»

ئالیووشا پرسیی: «چووزانی؟»

- گویم راگرتیوو. بۆ چاوت تیبریوم؟ پیمخوشه خو بگرم و به کاریکی خراپیشی نازانم. داوای لیبور دنیشته لیتاکه م.

- بۆ ناره حه تی؟

- به پیچه وانه، زوریش خوشحالم. هه ر ئیستا بۆ سیته مین جار به خومم دهگوت چهن کاریکی باشم کرد جوابم کردی و گوتم شووت پیناکه م. تۆ کوا به کاری ژن و میردایه تی دئی. ئه گهر بمویستایه شووت پینیکه م یادداشتیکم پیده دای تاکو بییه ی بۆ پیاویک که دوا ی تۆ حه زی لیده که م. دهزانم بۆت

دەبرد و ولامەكەشیت دەهیناوه. ئەگەر تەمەنت بگاتە چل سالیښ دەزانم
نامەكانم هەر بۆ دەبەئ و دەیدەیه دەست ئەویندارەكانم.

لیزا لە ناکاو قاقای کیشا.

ئالیووشاش پینیکەنی: «ئەگەرچی جینگزی و توورەئ و زوو هەلدهچی
بەلام کچیکی راست و پاکى.»

- راست و پاکىم هی ئەوهیه شەرم لە تۆ ناکەم. ئیتر نامەوئ هەر بە
پیاویشت حیساب کەم. ئالیووشا دەزانى بۆ ریزت بۆ دانانیم؟ خوښمدهوئى،
بەلام ریزت بۆ دانانیم. ئەگەر ریزم بۆ دابنایەئ ئاوام قسە لەگەل نەدەکردى،
وانییه؟
- نا.

- بەلام بڕوام پیندەكەئ ریزهیهكت شەرم لیناکەم!

- نا، باوەر ناکەم.

لیزا دیسان بە توورەئى قاقای کیشا، بە توندی گوتى:

- هیندیكم شیرینی بۆ دیمیتى فیۆدۆرۆوچى برات نارد بۆ بەندیخانە.
ئالیووشا، دەزانى بەژن و بالایەكى جوانت هەیه؟ ئیستا كە ئاوا خیرا ئیزنت دا
خوښمنهوئى، خوښمدهوئى.

- لیزا، بۆ ئەمڕۆ ناردت بەدوامدا؟

- دەمویست ئارەزوویەكم هەیه پینیبلیم. پیمخۆشه كەسیك ئازارم بدا،
شوو بکەم بە كەسیك كە ئازارمبدا، فریومدا و بەجیمبیلی. نامەوئ
بەختەوهربم.

- تۆ ئاشقى كیشە و ئازاوهئ؟

- ئەرى، قەرە و هەرام پینخۆشه. دەمەوئ ئەم ماله ئاور تیبهردەم. هەمیشە
پیموایه بەو پليكانانەدا دەخوښیمە سەرئ و بە دزییهوه ماله كە ئاور
تیبهردەم، دەبئ بە دزییهوه بئ. هەولدهدن بیکوورژیننەوه بەلام ئاورەكە
بلیسه دەستینى. منیش دەزانم و هیچ نالیم. ئاخ، لەو گەوجییهتییهئ من! نازانى
چۆن وهزاله هاتووم!

لیزا بیزارانه دەستی هەلتهكاند.

ئالیووشا بە نەرمى گوتى: «هئ ئەوهیه ژيانیکی خوښ و پر لە ناز و
نیعمەتت هەیه.»

- كەوايه پیاو فهقیر بئ چاكتره؟

- جا دیاره چاكتره.

«ئەوه قسەئ پیری رەحمەتیه. وانیه. قەیناكا با من دەوله مەند بم و
خەلكیش هەژار، شیرینی و نفیشك دەخۆم و ریزهیهك بەشى كەس نادەم.»
ئەگەرچی ئالیووشا زمانى نەگەر ابوو، لیزا وستیکى لیكد و گوتى: «نانا، قسە
نەكەئ، هیچ مەلئ. پینشتر هەموو شتیکت پینگوتووم، هەمووم لەبیره. گیانم
بەو قسانە دادەگیرئ. ئەگەر فهقیر بم، كەسیك دەكوژم، تەنانەت ئەگەر
دەوله مەندیش بم لەوانهیه كەسیك بكوژم، رەنگە. كەوايه بۆ كاریك نەكەم!
دەزانى زۆرم حەز لە دروینەیه؟ دروینەئى جو. توش دەبیتە لادیئى، لادیئەكى
راستهقینه، جوانووه ئەسپ رادەگرین، وانیه؟ گالگانۆف دەناسئ؟»
- ئەرى.

- هەمیشە راونچكە دەكا و خەون دەبینئ. بەر دەوام دەگەرئ و خەرىكى
خەيال پلاوه. دەلئ بۆ دەبئ پیاو لە ژيانى راستهقینه دا بژئ، واچاكە پیاو لە
خەيالدا بژئ. پیاو دەتوانئ لە خەوندا خوښترین شتەكان ببینئ. بەلام ژيانى
راستهقینه زۆر ناخۆش و تاقتیرووکینه. لەگەل ئەوهشدا بەمزوانه ژن دینئ،
پینشياریشئ پینداوم كە شووى پینبکەم. تۆ دەتوانئ شتیلاق هەلسوورپینئ؟
- ئەرى.

- كەوايه ئەو وهك شتیلاق وایه: پینخۆشه هەلسوورپینن و بە قامچى
لیندەن. ئەگەر بیمه ژنى، هەتا ئاخىر تەمەن هەلئ دەسوورپینم. هەست بە
شەرمەزارى ناکهئ لەگەل من؟
- نا.

- دياره زور توورپه، چونكه سبارهت به شتي باش و پيروز قسه ناكه م.
من نامه وئ پاك و پيروز بم. به تاواني گوناحي كه بيره له و دونيا چيم
ليده كه؟ حه تمه ن له وه شاره زاي.

- خودا سهركونهت ده كا.

- ئاليوشا چاوي لي نه دترووكاند.

- هر نه وه م پيخوشه. ده چمه سهرئ، نه وان سهركونه م ده كه ن و منيش
قاقا پيده كه نم. ئاليوشا، زورم پيخوشه ماله كه ئاگر تيبه رده م، ماله كه ي
خومان؛ هيشتاش باورپ ناكه ي؟

- با باورپ ده كه م. مندالاني ده دوازه ساله هه ن به ئاواته وه ن ئاور له
شتي ك به رده ن و نه و كاره ش ده كه ن. نه وه ش جوريك نه خوشييه.

- نه مه دروستينييه، نا وا نيينه. رهنگه مندالي وا هه بي به لام من مه به ستم
نه وه نه بوو.

- تو خراپه ش به چا كه ده بيني؛ نه وه ش كي شيه كه ي زووتيه ره و رهنگه
به هوي نه خوشييه كه ته وه بي.

- به و حاله شه وه منت ناخوش ده وئ! مه سه له كه نه وه يه من نامه وئ چا كه
بكه م، ده مه وئ خراپه بكه م و هيچ پيوه ندييه كيشي به نه خوشينه كه مه وه نيينه.

- بو ده ته وئ خراپه بكه ي؟

- بو نه وه ي هه موو شتيك له نيو بچي. په كو چنده خوشه هه موو شتيك

له نيو بچي! ئاليوشا ده زاني، جاري وايه ديمه سهر نه وه ي هه موو چه شنه
كاريكي خراپ بكه م، ماوه يه ك به دزييه وه، پاشان هه موو تيبگه ن. هه موو له
دووره وه راده وه ستن و به قامك ئاماژه م بو ده كه ن، منيش چاويان ليده كه م.
زور خوشه. ئاليوشا ده زاني چنده خوشه؟

- نازانم. ويستيكي ئاگرينه بو له نيوبردني شته چا كه كان، وه ك ده لي ي نه و
حه زه بو ئاور تيبه رداني شتيك هيندي جار پيش دي.

- هر قسه نيينه ئاليوشا، به راستي ده مه وئ نه و كاره بكه م.

- باورپت پيده كه م.

- ئاخ، له بهر نه و قسه يهت كه ده لي ي باورپم پيده كه ي، چه نده م خوشده وي ي.
ده زانم درو ناكه ي. به لام رهنگه پيتوايي ته واوي نه و قسانه م بو نه وه يه
ئازارت بده م.

- نا، واير ناكه مه وه... ته نانهت نه گهر حه ز به ئازاريشم بكه ي.

ليزا چاوي ده تگوت ئاوري ليده بيته وه، گوتي: «هه روايه. قهت ناتوانم درو
له گه ل تو بكه م.»

نه وه ي له هه موو شتيك زياتر سهرنجي ئاليوشاي راکيشا، سه دا قه تي ليزا
بوو. ته وس و گالته به رووخسار و وته يه وه ديار نه بوو، نه گهر چي پيشتر
ته نانهت له «سادقانه ترين» كاتدا، له گالته و شادي نه ده كه وت.

ئاليوشا به په روشه وه گوتي: «هيندي كات هه يه خه لكي تامه زرؤي
جينا يهت ده بن.»

- نه ري، نه ري! ده لي ي له دلي منداي، نه وان تامه زرؤي جينا يه تن. هه موو
ئاشقي تاوانن. هه ميشه حه زي پيده كه ن، نه ك هيندي «جار». ده زاني خه لكي
هه موو ده ستيان داوه ته ده ستي يه ك بو نه وه ي سبارهت به و ويسته
ده روونيينه درو بكه ن. هر له وكاته شدا سبارهت به وه درو ده كه ن. هه موو
ده لين له خراپه بي زارن، به لام له ناخه وه ئاشقي خراپه ن.

- هيشتاش له و كتيبه ناجورانه ده خوئينيينه وه؟

- نه ري. دايمك ده خوئينيته وه و له ژير بالنجه كه يدا ده يشاريته وه. منيش لي ي
ده دزم و ده خوئينمه وه.

- حه يا ناكه ي ده ته وئ خوت له نيو به ري؟

- ده مه وئ خوم له نيو به رم. كوريك له م شاره يه كاتي ك شه مه نده فه ر
تيده په ري له نيوان هيلاسنه كه دا راده كشي. چ مروفيكي به به خته! گوي بگره،
براكه ت له سهر كوشتنى باوكت دادگايي ده كه ن، كه چي هه مووشيان پيتيان
خوشه باوكت كوژراوه.

- بو كوژراني باوكم پيتيان خوشه؟

- ئەرئ، پىئان خۇشە! ھەموو دەلئ چەند سامناكە، بەلام لە ناخەوہە حەزى بىدەكەن. من بەشەبەحالى خۇم پىمخۇشە.

ئالىووشا بە ھىورى گوتى: «ئەوہى سەبارەت بە ھەمووان دەيلئى راستە.»

ليزا لە خۇشيانا قىژاندى: «ناخ، چ بىرۆكەيەكت ھەيە! ئەوئش تۇى راھىب! ئالىووشا باوہر دەكەى لەبەر ئەو درۆ نەكردنەت چەندەت رىز بۆ دادەنئم. ناخ، دەبى يەكئ لە خەون و خەيالەكانم پىلئم. ھىندئ جار خەون بە دىو و درنجانەوہ دەبىنم. شەوہ، لە نىو ژوورەكەمدا مۆمىكم بەدەستەوہيە، پاشان لە ناكاو دىوہكەم پى دەبى لە دىو و درنج، سووچ و قوژبنى وەتاغەكە و بن مئزەكە پى دەبى، ئەوان درگاكە دەكەنەوہ، پەوہيەك لەو رموزنانە لە پشت درگاكەن، دەيانەوئ بىنە ژوورئ و بمگرن. خۇ بە ژوورئدا دەكەن و دەمگرن. لە ناكاو خاچى خۇم دەكئشم و ھەموويان دەكشئنەوہ، ئەگەرچى زۆر دوور ناكەونەوہ، لەپەنا دەرگاكە و قوژبنەكان خۇ مات دەكەن و چاوم تىدەبىرن. پاشان لە ناكاو حەزىكى بەھىز بۆ كفرکردن گيانم دادەگرئ و دەستدەكەم بە كفرکردن، ئەوانئش بە شادى و تريليلان دىنەوہ بۆلام و دەمگرن. ديسان خاچى خۇم دەكئشم و ھەموويان دەكشئنەوہ. رابواردئكى زۆر خۇشە، پىاو لەوانەيە ھەناسەى راوہستئ.»

- ئالىووشا گوتى: «منئش راست ئەو خەونەم دىوہ.»

ليزا بە سەرسوورمانەوہ گوتى: «بەراستتە؟ گوئىگرە ئالىووشا پىمەكەنە، مەسەلەيەكى زۆر گرئنگە، يانى دەكرئ دووكەس خەونىكى وەك يەك بىبن؟»

- من پىموايە دەكرئ.

ليزا بە سەرسوورمانىكەوہ ديسان گوتى: «ئالىووشا گوئ بگرە ئەمە زۆر گرئنگە خەونەكە خۇى گرئنگ نىيە، گرئنگە ئەوہيە تۇش راست ئەو خەونەى من دەبىنى. ھىچ كاتىك درۆم لەگەل ناكەى، ئئستاش درۆ مەكە، قسەكەت راستە؟ خۇ تۇ پئناكەنى؟»

- راستە، بىروا بكە.

دەنگوت لىزا زۆر كەوتوتە ژئىر كارىگەرى و نىو خولەك بىدەنگ بوو. پاشان بە پارانەوہ گوتى: «ئالىووشا وەرە بۆ سەردانم، لەوہ زىاتر وەرە بۆلام.»

ئالىووشا خاترجەمانە وەلامى دايەوہ: «ھەمئشە دئم بۆ دىدەنئت، يانى ھەتا ئاخىر تەمەنم.»

ليزا دەستىكردەوہ بە قسەكردن: «دەزانى تۇ تەنيا كەسئكى كە دەتوانم قسەى لەگەل بكەم. لەگەل ھىچكەس جگە لە تۇ و خۇم قسە ناكەم. لە تەواوى دنئادا تەنيا لەگەل تۇ. لەگەل تۇش ساناتر قسەدەكەم تا لەگەل خۇم. تەنانەت رىزەيەكت شەرم لئناكەم. ئالىووشا بۆ شەرمم لئناكەم؟ ئالىووشا راستە لە جەژنى پاكدا جوولەكەكان مندائىك دەدزن و دەيكوژن؟ - نازانم.

- كئئئىك لئرە سەبارەت بە دادگايى كردنى جوولەكەيەك نووسراوہ، لەودا ئەوہم خوئندەوہ. مندائىكى چوارسالان دەگرئ و قامكى ھەردوو دەستى دەقرئئى و پاشان بە دىوارىكەوہ لە خاچى دەدا و بە بزمار دەست و لاقى بە دىوارەكەوہ دادەكوتئ. دواتر كە دادگايىدەكەن دەلئ مندالەكە زۆر زوو، لە ماوہى چوار سەعاتدا مردووہ. ئەوہ دەلئ «زۆر زوو!» دەلئ مندالەكە نالاندوويە، ھەتا گيانى دەرچووہ، ھەر نالاندوويە، ئەوئش بە لايەوہ راوہستاوہ و زۆرى حەز بەو دىمەنە كردووہ. زۆر خۇشە!

- خۇشە؟

- زۆر خۇش، ھىندئ جار پىموايە من لە خاچمداوہ. بەرەوروم بە دىوارىكەوہ ھەلواسراوہ و دەنالئئى، منئش دانئشتووم و كومپووتى ئاناناس دەخۇم. زۆرم كومپووتى ئاناناس پىخۇشە. كەئفت كرد بەم قسانە؟ ئالىووشا بە بىدەنگى چاوى تئبىرى. پەنگى ھەلبىزپكاو و زەرد ھەلگەراو، لە ناكاو سوورھەلگەرا و چاوى كزايەوہ.

- دەزانی كاتىك نەقلى ئەو جوولەكەيەم خويندەو، شەوئى ھەتا بەيانی گريام و كرووزامەو. ھەر لەبىرى گريان و كرووزانەو ھى ئەو مندالە بچووكەدا بووم. (دەزانی ئەو مندالە چوارسالانە تىدەگا) بەردەوامىش لەبىرى كومپووتى ئاناناسدا بووم. كە پوژ بوو، نامەيەكم بۆ كەسىكى ناسياو نووسى و تكام لىكرد كە بەشىوئەيەكى تايبەت بىت بۆ دىدەنيم. ئەو ھات و خىرا مەسەلەى مندالەكە و كومپووتى ئاناناسم بۆ باسكرد. بە وردى و موو بە موو. گوتىشم كە زۆر خوشبوو. پىكەنى و گوتى بەراستى خوشبوو. پاشان ھەستا و رۆيشت. تەنيا پىنج دەقىقە لىرە بوو. بلىي رقى لىم ھەستاي؟ رقى لىم ھەستاو؟ پىمبلى ئاليووشا، پىمبلى بزنام رقى لىم ھەستاو يان نا؟ لىزا، لەكاتىكدا چاوى ئاورى لىدەبوو، ھەستا و لە سەر قەنەفەيەك دانىشت.

- ئاليووشا بە دلەخورپەو ھەستا گوتى: «پىمبلى بزنام، ناردت بەدوای ئەو كەسەدا؟»

- ئەرى.

- نامەت بۆ نارد؟

- ئەرى.

- كە سەبارەت بەو، سەبارەت بەو مندالە پرسىياری لىكەى؟

- نا، بۆ ئەو، بەلام كاتىك ھات، خىرا سەبارەت بەو پرسىيارم لىكرد.

وئەلامى دايەو، پىكەنى و ھەستا رۆيشت.

ئاليووشا سرتاندى: «ئەو كەسە شەرافەتمەندانە ھەلسوكەوتى كرد؟»

- رقى لىم ھەستا؟ پىم پىكەنى؟

- نا، رەنگە خوشى ھەزى لە كومپووتى ئاناناس بوو. لىزا، ئەو ئىستا

زۆر نەخۆشە.

لىزا بە چاوى گرتىزاو ھەستا گوتى: «ئەرى، بەراستى ھەزى لىيەتى.»

ئاليووشا لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەو رقى لە كەس نىيە. بەلام ئىمانى بە ھىچكەس نىيە. ھەلبەت ئەگەر ئىمانى بە كەس نەبى، رقى لە ھەمووان دەبى.»

- كەوايە رقى لەمنە، كەوايە رقى...

- لە توش.

«زۆر خۆشە.» دەتگوت لىزا كەوتوتە ددانەچىرە. «بە پىكەنىنەو كە رۆيشتە دەرى، ھەستىكرد پياو رقىان لىي بى زۆر خوشە. مندالى قامك پەرىو زۆر شتى چاكە، كەوتتە بەر رقى و بىزارىش ھەروا...»

چاوى لە چاوى ئاليووشا برى و پىكەنى، پىكەنىنىكى گەرم و شەراشويانە. «دەزانی ئاليووشا، دەزانی پىمخۆشە...» لە ناكاو لە سەر قەنەفەكە ھەستا، ھەلات بۆ لاي ئاليووشا و بە ھەردوو دەستى گرتى. «ئاليووشا رزگارم كە!»

بە دەنگىكى گريانوى: رزگارم كە! بلىي لە دنيادا كەسىك ھەبى كە بتوانم ھەك تۆ دەردەدلى لەلا بكەم؟ ھەقىقەتم بە تۆ گوتو، ھەقىقەت. خۆم دەكوژم، چونكە لە ھەموو شتىك بىزارم، لە ھەموو شتىك. بەشىوئەيەكى

شىتانە وتەكەى كوتايى پىھىنا: «ئاليووشا بۆ تاقە تۇزقالانىك خوشتتاويم؟»

ئاليووشا بە گەرموگورى وئەلامى دايەو: «ئەزقەزا زۆرم خوشدەويى.»

- لە ژوور سەرم دەگرى، ھا؟

- ئەرى.

- نەك بۆ ئەو ھى شووت پىناكەم، بەلكو ھەروا لەبەر خاترى من دەگرى؟

- ئەرى.

- مەمنونم! تەنيا فرمىسكەكانى تۆم دەوى. خەلكى رەنگە سزام بدن و

پىشىلم كەن، ھەمووان، ھەمووان بە بىجياوازى. چونكە ھىچكەسم خوش

ناوى. گویت لىيە، ھىچكەس! بەپىچەوانە، رقىم لە ھەموو كەسىكە! برۆ

ئاليووشا، كاتى ئەوئەيە بچى بۆ لاي براكەت.

لەگەل دەربىنى ئەو قسەيە لە ناكاو دەستى لە قولى ئاليووشا بەردا و

كشايە دواو.

ئاليووشا تا رادەيەك بە ترسەوہ گوتى: «بەو حالەوہ چۆن دلم دى بە جىت بىلم؟»

- بىرۇ بۇ لايى براكەت، دەرگايى زىندان دادەخرى. بىرۇ، ھانى ئەوہش كلاوہكەت. سالاوى منىش بە مېتيا بگەيەنە، بىرۇ دەى بىرۇ!
ليزا تا رادەيەك بە زۇر، پالى بە ئاليووشاوە نا و لە دەرگاگەى كرده دەرى.

ئاليووشا، كاتىك تىگەيشت نامەيەكى چكۆلەى مۆركراو لە دەستى راستى دايە، بە سەرسوورمان و پەرۇشيبەوہ چاوى لىكرد. چاويكى لە نامەكە كرد و خىرا سەر پاكەتەكەى خويئندەوہ «بۇ ئىوان فيؤدۇرۇويچ كارامازۇف» چاويكى لە ليزا كرد. تا رادەيەك نيوچاوانى گرژى و توورپەيى پىئوہ ديار بوو.

- ليزا شلەژاو و پەرۇش فەرمانى پىدا: «ئەو نامەيەى پىدە، حەتمەن دەبى ئەو نامەيەى بدەيەى! ھەر ئەمروش، دەنا خۆم دەرمان خوارد دەكەم، ھەربۇيە ناردم بەدواتا.»

بەپەلەش دەرگاگەى پىوہدا و كپىكرد، پاشان پشتى دەرگاگەشى خست. ئاليووشا نامەكەى نايە گىرفانى و لە پليكانەكان چووە خوارى، بىئەوہى بچىتەوہ بۇ لايى مادام خۇخلاكوڧ، لە راستىدا ھەر لەبىرىشى نەبوو. دواى رۇيشتنى ئاليووشا، ليزا دەرگاگەى ھەلگرت و كەلينيكى پىدا، قامكى بە ليوارى چوارچىوہكە گرت و بەھيز و قەوہتى خۇى پىوہيدا و قامكى بوو بە كفتە. دواى دە چركە قامكى دەرگىشا، ھىور ھىور رۇيشتەوہ بۇ لايى كورسيبەكەى، لە سەرى دانىشت و بە وردى چاوى لە قامكە رەش و شىن ھەلگەپاوەكەى و ئەو خويئە كرد كە لە ژىر نىنۇخى دەرپەريبوو. ليوى دەلەرزى و خىرا خىرا و بەسرتە لەبەر خۇيەوہ گوتى:

- من بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم!

(۴)

راز و كۆرانى

ئاليووشا قامكى نا بە زەنگى دەرگايى بەنديخانەدا، درەنگوہخت بوو (لە مانگى نوامبردا رۇژگار كورت دەبى). رۇژ بەرەو رۇژئاوا دەرۇيشت. بەلام ئاليووشا دەيزانى بە ئاسانى رىى دەدەن بچىتە ژوورى. لەم شارە چكۆلەى ئىمە، وەكو ھەموو جىيەكى دىكەى جىھان كاروبارەكان بەرپىوہ دەچن. ھەلبەت لەسەرەتادا، دواى تەواوبوونى لىپرسىنەوہى سەرەتايى، خزم و كەسەكانى مېتيا و چەندكەسى دىكە، لە دۇستانى تەنيا دەيانتوانى بە پىنى تەشريفاتىكى تايبەتى بچن بۇسەردانى. دواتر ئەم تەشريفاتە ھەروا درىژەى كىشا و بۇ ھىندى كەس جياوازيان دادەنا، يانى بىئەوہى كەسنىك لە كاربەدەستانى بەنديخانەكەيان لەگەل بى ئىزنيان دەدا بچنە ژوورى لە نزيكەوہ سەردانى بكن، ئەو كەسانەى ئاوا دەيانتوانى ملاقاتى بكن، تەنيا گرووشنكا و ئاليووشا و راکىتىن بوون.

سەرۇكى پۇليس ميخاييل ماكارۇويچ دەرەق بە گرووشنكا زۇر نەرم و نىان بوو و بە رىزەوہ ھەلسوكەوتى لەگەل دەكرد، چونكە لە ناخەوہ ھەستى بە پەشيمانى دەكرد كە لە ماكرۇويە قسەى ناخەزى پىگوتىبوو، دەيويست قەرەبووى بكاوہ. كاتىك لە ھەموو بەسەرھاتەكەى ئاگادار بوو، بە تەواوى بيروراى خۇى سەبارەت بە گرووشنكا گورى. سەيرە ئەگەرچى لە سەر سزا دانى مېتيا سوور بوو، لەگەل كەوتتە زىندانى بيروراى دەرەق بە ئەويش گۇرا و بە نەرمى لەگەلى دەجوولايەوہ. بە خۇى گوت: «رەنگە لە ناخەوہ مروڧىكى زۇرباش و بىزەر بى و ھەلەخەرجى و خواردنەوہى زۇر وەك سويدىبەكان تووشى ئەو رۇژەرشەى كردبى.» ئەو دلە رەقەى پىشووى ئىستا ليورپىژ بوو لە سۆز و بەزەيى. بەلام بىينە سەرباسى ئاليووشا.

سەرۆكى ئاسايش ھۆگرىيەكى زۆرى پىي ھەبوو. لەمىژيش بوو دەيناسى. راکىتنيش كە لەو ماوھەدا زۆر دەچوو بۆ ملاقاتى يەكئ لە دۆستانى . بە قەولى خۆى كچەكانى سەرۆكى ئاسايش بوو و بەردەوام لە دەورى مالىەكەيان دەسوورپاھەو ھەروھەا دەرسى بە مندالەكانى بەرپرسى بەنديخانەش دەگوت. جەنابى بەرپرس سەررەپاى وەسواسى زۆر لە ئەركەكانىدا، پىرەپياويكى دلنەرم بوو. ئاليووشا ئاشنايەتتەكى گەرموگورپيشى لەگەل ئەو ھەبوو. بەرپرسى بەنديخانە زۆرى پىخۆشبوو سەبارەت بە «بابەتە پىرۆزەكان» لەگەل مېتيا قسە بكا. بەلام رىزى بۆ ئىوان فىودورويچ دانەدەنا و سەرى لە بىر و باوھەكانى سوورپاھەو، چونكە ئىوان خۆى بە فەيلەسووفىكى گەورە دەزانى: ھەلبەت «خۆ فىزىكردو» بوو. واتە ھەر خۆى ھەوليدابوو، بە خویندەنەوھى كىتب و سەرچاوەگەلى فەلسەفى ھىندى زانىارىيە كۆكردبۆو. بەلام زۆرى ئاليووشا خۆشەويست و ھۆگرى بووبوو. ئەم پىرەپياوھە لە ماوھى سالى رابردوودا زۆرى ئەسفارى ساختە خویندبۆو و بەردەوام سەبارەت بە بۆچوونەكانى خۆى لەگەل ئاليووشا دەكەوتتە دەمەتەقى. لە كلىسە دەچوو بۆ لای و چەند سەعات لەگەل ئەو و راھىبەكانى دىكە لەو بارەوھە مشتومريان دەكرد. بۆيە ئاليووشا ئەگەر درەنگ و ناوختيش بچوايە بۆ بەنديخانە، ھەر ئەوھەندە چاوى بە جەنابى بەرپرس بکەوتايە، ئىزنى ملاقاتى پىدەدرا. جگە لەوھەش ھەموو كاربەدەستانى بەنديخانەكە ئاليووشايان خۆش دەويست، دىروانىش ئەگەر بىزانىبايە بەرپرسانى بەنديخانە رەزايەتيان لەسەرە، كارى بەسەرەوھە نەبوو.

مىتيايان لە بەندەكەى بانگەكردە دەرى و دەيانھينا بۆ نھۆمى خوارى، كە شويىنىك بوو بۆ ملاقاتى حوزوورى تەرخانكرايوو. ئاليووشا ھەركە پىي نايە ژوورەكەوھە، دىتى راکىتني خەرىكە خوداھافىزى لە مېتيا دەكا. ھەردووکیان بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد. مېتيا، لەگەل ئەوھى بەرپىدەكرد، لەناخی دلەوھە پىدەكەنى و راکىتني لەوھە دەچوو بۆلەبۆل بكا. راکىتني لەم دوايانەدا زۆرى پىخۆشەبوو چاوى بە ئاليووشا بکەوئ. قسەى لەگەل نەدەكرد و

بەشپۆھەكى سارد و سېر تەعزىمى بۆ دەكرد. كاتىك چاوى بە ئاليووشا كەوت، ناوچاوى تىكنا و رووى وەرگىرا، خۆى بە داخستنى دوگمەى بالئە گەرم و گەورە و يەخە تىسكەكەيەوھە خەرىكرد. پاشان خىرا كەوتە گەران بەدواى چەترەكەيدا.

لەبەر ئەوھى شتىكى گوتبى، لە ژىر لىوھەو گوتى: «دەبى وريابم كەلوپەلەكانم لەبىر نەچى.»

مىتيا بە گالئە گوتى: «ورىابە كۆلەپەلى ئەموئەويشت لەبىر نەچى.» پىكەننى بەو گالئەى خۆشى ھات. راکىتني لەرپۆھەلچوو، واى رقىھەستا ئازاى ئەندامى كەوتە لەرزىن، بە توندى گوتى: «واچاكە ئەو ئامۆزگارىيە بۆ بنەمالەكەى خۆت ھەلگىرى، كە ھەمىشە بەردەدار بوون، نەك راکىتني.»

مىتيا نەراندى: «مەسەلە چىيە؟ من گالئەم كرى. تۆش شوخى ھەلناگرى!» لەگەل ئەوھى بە سەر ئاماژەى بە راکىتني دەكرد كە دەگەرپاھەو، رووى لە ئاليووشا كرى. «ھەموويان قورپى كۆلانئىكن. شاد و لىوبەخەندە لىرە دانىشتبوو لەپەر ئاوا ھەلچوو. تەنانەت چاويشى لە تۆ نەكرد. يانى ئاوا بە حىسابى لىكەھەلبراون؟ بۆ ئەوھەندە درەنگ ھاتى؟ ناكرى بلىم چاوەروانت بووم، بەلكو لە بەيانىيەوھە تامەرزوى دىدارت بووم. بەلام گوتى مەدەرى. ئىستا قەرەبووى دەكەينەوھە.»

ئاليووشا پرسى: «بۆ ئەوھەندە دى بۆ ئىرە؟ دلنيام دۆستايەتتەكى گەرموگورتان پىكەوھە نىيە.» ئەويش بە سەرى ئاماژەى بە دەرگايەك كرى كە راکىتني لىوھى چووبووھە دەرى.

. دۆستايەتتى گەرموگور لەگەل راکىتني؟ نا، ئەوھەندەش نىوانمان خۆش نىيە. يانى وىدەچى . بەرازىكى وەك ئەو؟ پىيوايە من... زمان شىرم. شوخيش ھەلناگرن. عەيبى ئەو جۆرە كەسانەش ئەوھە. ھىندە ساردوسرن، گالئە و گەپ تىناگەن، وشك و بىكەلك. وەبىر دىوارى بەنديخانەم دەخەنەوھە، ئەو كاتەى تازە ھاتبووم بۆ ئىرە. بەلام زىرەكيشە، زۆرىش زىرەك و وريا. چاكە ئالكسى، ئىستا ئىتر كارم تەواوھە.

لەسەر کورسییەک دانیشت و ئالیووشای لەپەنای خۆی دانا.

ئالیووشا بە پەرۆشییەوه گوتی: «ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە یانی هیچ هیواپەکت نییە کاکە؟»

میتیا بە حالەتێکی بێمتەمانەیییەوه چاوی لێکرد و گوتی: «باسی چی دەکەیت؟ ئاخ، مەبەستت دادگاییە؟ سەلا لە ئەقلت! تا ئیستا سەبارەت بە شتێک قسەمان کردوووە کە هیچ بایەخ و گرنگییەکی نییە. دادگایی چییە باسیدەکەین. بەلام سەبارەت بە ئەسلی مەسەلەکە یەک وشەشم پێنەگوتوو. ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە. بەلام کاتیگ گۆتم ئیتر لە دەست چووم، مەبەستم دادگایی نەبوو. بۆ ئەوەندە بە تەوێسەوه چاوم لێدەکەیت؟ مەبەستم تافی لاوی بوو.

- میتیا مەبەستت چییە؟

- ئەندێشەکانم، ئەندێشە. هەر ئەوه و بەس! ئەخلاقیش، میتیا ئەری ئەخلاق چییە؟

ئالیووشا بە سەرسوورمانەوه پرسیی: «ئەخلاق؟»

- ئەری ئەویش بەشیک لە زانستە؟

- ئەری، زانستیکی واش هەیە... بەلام راستت دەوێ ناتوانم بۆت شیکەمەوه و پیتبلیم چ جۆرە زانستیکە.

- راکیتین دەزانن. ئەو راکیتینە نەگبەتە زۆرشت دەزانن! نایەوێ ببیتە پاهیب. دەیهوێ بچن بۆ پترزبۆرگ. دەیهوێ لەوێ دەستبکا بە کاری رەخنەگرانی گەورە، چونکە دەزانن لەوانەیه خزمەتیک بکا و پلە و پایەیک وەدەستبێنن. پەککو، ئەو جۆرە مەرقانە بۆ وەدەستبێنانی پلە و پایە دەستی هەمووان لەپشتەوه دەبەستن. ئەخلاق بە قەرەقەمەر. ئالکسی، ئەهی پیاوی خودا، کارم تەواو بوو؟ تۆم لە هەموو کەس خۆشتر دەوێ. دەزانن کاتیگ چاوت لێدەکەم، لەوانەیه دلم بتوقی. کاریل بێرنارد کێ بوو؟

ئالیووشا دیسان سەری سوورما: «کاریل بێرنارد؟»

- نا، کاریل نا، سەبرکە، بە هەلەچووم. کلوود بێرنارد. ئەمە چیتە؟ کیمیایە یان شتیکی دیکە؟»

ئالیووشا وەلامی دایەوه: «حەتمەن دانیشمەندە. بەلام دەبێ پیتبلیم کە سەبارەت بەو ناتوانم زۆرت بۆ باسبکەم. هەر ئەوەندەم بیستوووە دانیشمەندە، بەلام نازانم زانای چ بواریکە.»

- کەواپە بە گۆری بابییەوه! منیش نازانم. ویدەچێ زۆر هیچووچ بێ. هەموویان هەروا هیچووچوون. راکیتینیش ریی خۆی دەدۆزیتەوه. راکیتین هەر جییەکی پێخۆشبین پێدەگا. ئەویش خۆی «بێرنارد»یکی دیکەیه. هاوار لە دەست ئەم بێرناردانە! لە هەموو جییەک قوت دەبنەوه.

ئالیووشا پێداگرە پرسیی: «ئاخر پیتبلی مەسەلە چییە؟»

- دەیهوێ سەبارەت بە من وتاریک بنووسن، سەبارەت بە پەرۆندەکەم، بەمشێوەیه دەستدەکا بەکاری ئەدەبی. هەر لەبەر ئەوەش دێ بۆ ئێرە، خۆی وایگوت. دەیهوێ تیورییەک بسەلمێنن. دەیهوێ بلی: «نەیتوانیوه لە کوشتنی باوکی خۆببۆیێ و کۆمەلگا تووشی ئەو بەلایە کردوووە... هتد هەمووی بۆ باس کردم. دەلی دەیهوێ نووسراوەکەیه رەنگدانەوهی سۆسیالیستی پێوه دیاری. بە گۆری بابی خۆی و مەقالە سۆسیالیستییهکەیهوه. بۆ من فەرق ناکا. ئەو ئیوانی خۆشناوی و لەگەلی هەلناکا. دانی خێر بە تۆشدا نانن. نامەوێ وەدەری نیم و لە خۆمی بتارینم چونکە کورپکی زیرەک و بەهۆشە و ئەگەرچی زۆر لووت بەرز و

٤- کلوود بێرنارد، فیزیۆلۆژیستی فەرەنسی (١٨٧٨-١٨١٣) کتیبە بەناوبانگەکی، پێشەکییەک لە سەر پزیشکی تەجروبی، سالی (١٨٦٦) بە زمانی روسی وەرگیردراپەوه. شیاوی باسە ئەمیل زۆلا، نووسەری ناتۆرالیستی فەرەنسی و سەردەمداری ناتۆرالیستی ئەدەبی، لە سەر ئەو کتیبەیی کلوود بێرنارد وتاریکی تیروتهسەلی نووسی بەناوی «رۆمانی تەجروبی» ئەمیل زۆلا لە نووسینەدا هەولی داوه، وتاری زانستی وەک دیتن و ئەزموون و تاقیکاری بێنیتە پانتای رۆمانەوه. بەم شیوەیه نووسەری ناتۆرالیست، وەک دانشمەندیک کە نمونەیه تاقیگاکەیه دەخاتە ژێر میکروسکۆبەوه، ئەویش بۆ کەسایەتی چیرۆکەکی بە پنی رەنگدانەوهی شوین و ژینگە، خویندەوه و رافە و لیکدانەوهی دەبی.

قوردهدهماخه. هەر ئیستا پیمگوت: «بنه‌ماله‌ی کارامازوف ده‌مپیس نین. به‌لکو فه‌یله‌سووفن؛ چونکه هه‌موو رووسییه ره‌سه‌نه‌کان فه‌یله‌سووفن. تۆش ئه‌گه‌رچی خوینده‌واری به‌لام فه‌یله‌سووف نیی به‌لکو مروفتیکی سووکوچرووکی.» پیکه‌نی، ئه‌ویش چ پیکه‌نینیکی ته‌وساوی. پیمگوت: «disputandum de ideabus non est» هه‌قم نه‌بوو، منیش هیندی جار له‌خۆرازی ده‌بم. (میتیا کتوپر ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین.) دیوته لانیکه‌م فیری لاتینه‌که بووم. ئالیوشا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «بۆ گوتت له ده‌ست چووی؟ هەر ئیستا ئه‌و قسه‌یه‌ت کرد؟»

- بۆ له ده‌ست چووم؟ ئه‌ها... راستت ده‌وی... ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی گشتی هه‌لوئسته‌ی له سه‌ر بکه‌ی، بۆ له کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م - بۆ چیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه.

- مه‌به‌ستت له «بۆ له کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م» چیه‌؟

- تۆ بیهینه به‌رچاوی خۆت: له‌ناخدا، له نیو ده‌ماره‌کانی له‌شدا، له میشکدا - یانی ئه‌و ده‌مارانه‌ی له میشکدان... (لامه‌سه‌بانه!) هیندی ده‌زوله‌هه‌ن، ده‌زوله‌ی ئه‌و ده‌مارانه، کاتیک ده‌ستده‌که‌ن به‌ له‌رزین... یانی، بروانه، به‌چاوم له شتیک ده‌روانم و پاشان ئه‌وان ده‌ستده‌که‌ن به‌ له‌رزین. کاتیک ئه‌و ده‌زولانه وه‌له‌رزین ده‌که‌ون، وینه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی... هەر له‌ریوه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، له چرکه‌یه‌کدا، چاوترووکانیک... پاشانیش شتیک وه‌ک چرکه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی، یانی نه‌ک ساتیک یان چرکه‌یه‌ک - به‌زیاد نه‌بن چ ساتیکن! - به‌لکو وینه‌یه‌ک؛ یانی شتیک یان کرده‌وه‌یه‌کی لاپره‌سه‌نانه! بۆ ئه‌وه‌یه من ده‌بینم و ئه‌ویش، بیرى لیبکه‌وه، به‌هوی ئه‌و ده‌زولانه‌وه، نه‌ک به‌و هویه‌وه که من رۆحله‌به‌رم و به‌جۆریک له سه‌ر شیوه‌ی خودا خولقاوم.⁶ ئه‌وانه هه‌مووی قسه‌ی هه‌لیت و پلایته! براکه‌م، دوینی میخایییل ئه‌وه‌ی بۆ باسکردم و

5- سه‌لیقه‌ی چۆن و بۆچیم نییه.

6- ئاماژه به کتیبی پیروز، سیفری ئافران، به‌شی یه‌که‌م: «خوداش مروفتی له وینه‌ی خۆی خولقاند.»

به جارێ شله‌ژاندمی و تووشی گۆرانی کردم. ئالیوشا، ئه‌م زانسته پیاو تووشی سه‌رسوورمان ده‌کا! مروفتیکی نوێ خه‌ریکه سه‌ره‌له‌ده‌دا - ئه‌وه ده‌زانم... سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش بۆ له‌ده‌ستچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م!

ئالیوشا گوتی: «به‌لام هه‌رچۆنیک بێ، ئه‌مه شتیکى باشه.»

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ له‌ده‌ستدانی خودا به‌داخه‌وه‌م؟ براکه‌م ئه‌مه کیمیایه، کیمیایه! جه‌نابی راهیب، چاره‌یه‌کی ترمان نییه؛ ده‌بی بۆ کیمیا ریگه خۆشکه‌ین. راکیتینیش خودای خۆشناوی. په‌ککو! هه‌ر ئه‌ویش نییه خۆشی ناوی، ئه‌وه ده‌ردی هه‌موومانه! به‌لام ده‌یشارینه‌وه. درۆ ده‌که‌ن، خۆی پیوه راده‌نین. لیم پرسیی: «ئه‌و له نووسراوه‌کانتدا ده‌گونجینی؟» گوتی: «چاکه، ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره بکه‌م، ناهیلن بلاو بیه‌وه.» پیکه‌نی. پرسیم: «ئه‌ی مروفته‌کان چیان به سه‌ر دێ؟ به‌بی خودا و ژیانی تاهه‌تایی چده‌که‌ن؟ ئه‌و کاته ئیتر هه‌موو شتیک ئازاد ده‌بی، هه‌رکاریک پێیان خۆشی ده‌توانن بیکه‌ن؟» به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «بۆ نه‌ته‌زانی؟ مروفتی وریا ده‌توانی هه‌رکاریکى پێی خۆشه‌ بیکا. مروفتی وریا ده‌زانێ چبکا، به‌لام تۆ به‌و تاوانی پیاوکوژییه ریگایه‌کت گرتۆته به‌ر که ئاکامه‌که‌ی باش نییه و ده‌بی له نیو به‌ندیخانه‌دا برژیی.» به‌ره‌و‌روو ئه‌وه‌ی پیکوتم! ده‌لیی به‌رازه! ئه‌و جۆره مروفتانه هه‌ر به‌ شه‌ق وه‌ده‌ر ده‌نینم، به‌لام ئیستا گوییان لینه‌گرم. زۆریشی قسه‌ی ماقوولانه له‌دلا بوو. باش ده‌نووسی. هه‌وتووی پێشووی یه‌کێ له وتاره‌کانی خۆی بۆ خویندمه‌وه. سێ دێرم لێ یادداشت کرد. سه‌برکه، ئیستا بۆت ده‌خوینمه‌وه، ئه‌وه‌تا.

- میتیا گوتی کاغه‌زی به‌ په‌له له گیرفانی ده‌ره‌ینا و خویندییه‌وه: «بۆ چه‌ل کردنی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌ر له هه‌موو شتیک پێویسته، که‌سایه‌تیی خۆت به‌په‌چه‌وانه‌ی چالاکییه‌کانی خۆت وه‌کار خه‌ی. تۆ سه‌رت له‌وه ده‌رده‌چی؟» ئالیوشا گوتی: «نا.» چاوی له میتیا بری و به‌وردی گویی له قسه‌کانی راگرت.

- منیش سه‌رم لێی ده‌رناچی. قسه‌کانی لیل و ته‌مومژاوییه، به‌لام زۆر ژیرانه‌یه. ده‌لی: «ئیستا هه‌مووان وا ده‌نووسن. له ژیر کاریگه‌ریی ژینگه‌دان.»

ئەوان لە ژینگەى خۆيان دەترسن. ئەو ھىچو پووچە شىعەرىش دەنووسى.
 شىعەرىكى لە پەسنى پەلەپووزى مادام خۆخلاكوفدا ھۆنيوھتەوھ. ھە، ھە، ھە!
 ئاليوشا گوتى: «نەقلەكەيم بىستووھ.»
 - بەراستتە؟ گويت لە شىعەرەكەش بووھ؟
 - نا.

- لەلاى منە. ئەوھتا. بۆتى دەخوئىنمەوھ. خەبەرت نىيە - پىننەگوتى - ئەم
 شىعەرە نەقلىكى ھەيە. راکىتتىن مەرقۇئىكى ھىچو پووچە! سى حەوتوو لەمەوبەر
 دەستى كرد بە بوغزاندىن و سەرخستىنە سەرم. «تۆ وەك مەرقۇئىكى گەمژە، بۆ
 سى ھەزار رۆبىل خۆت تووشى ژانەسەر كردووھ، بەلام من دەمەوئى ھەزار و
 پىنجسەد رۆبىل وەگىر خەم و لەگەل بىئوھژنىك زەماوھند بكم و
 خانووبەرەيەك لە پترزبۆرگ بكم.» پىنگوتەم دەيەوئى مادام خۆخلاكوف ساز
 كا. ئەم خاتوونە بە جىللى زۆر پىرئەقل نەبووھ. ئىستاش كە چل سالى تەمەنە
 لەوھش بووھ. راکىتتىن گوتى: «بەلام ئەو ژنىكى دلتەر و پووبازارپىيە.
 ھەربۆيە لىم پروونە سازىدەكەم. كاتىك زەماوھندم لەگەل كرد، دەيىم بۆ
 پترزبۆرگ و لەوئى پۆژنامەيەك وەپىدەخەم.» ئەو ھەتيوھ تۆلازە وەك
 ھەيوانىكى دزىو و ھەوسباز دەمى ئاوى دەكرد. نەك بۆ ئەو بىئوھژنە، بەلكو
 بۆ ھەزار و پىنجسەد رۆبىلەكە. كارىكىشى كرد بىروا بە قسەكانى بكم. ھەموو
 پوژى دى بۆ سەردانم. دەيگوت: «ژنە خەرىكە دىتە سەرپى.» گويىزى بە
 كلكى دەشكاند. پاشانىش، لەپەر لە مالەكە وەدەريان نا، ئافەرىن بۆ پىرخۆتىن،
 كە دەستپىشخەرىيى كردووھ! ئەگەر بۆم بلوايە ئەو پىرئىژنە خەرفاوھم لەبەر
 ئەو كارەى ماچدەكرد. ئەويش ئەم شىعەرە قۆرەى ھۆنىيۆوھ. دەيگوت: «يەكەم
 جارە دەستم بە نووسىنى شىعەر كردووھ. ھەر لەبەر ئەوھشە دلى لىدەستىنم،
 كەوايە ئەو شىعەرەم بەقەستى خىر و چاكەكارى نووسىوھ. ھەركاتى دەستم
 بە مال و سامانى ئەو پىرئىژنە خەرفاوھ راگەيشت، دەتوانم خزمەتتىكى باش
 بە كۆمەلگا بكم.» ئەوانە ھەركارىكى قۆريان لە دەستىن، دەيكەن و دەلەين
 خزمەت بە كۆمەلگا دەكەين.

دەيگوت: «ھەرچۆنىك بى لە شىعەرى پووشكىن ھەر چاكتەرە، چونكە
 تەنانت لەو شىعەرەشدا پارىزگاريم لە پەژارەى كۆمەلايەتى كردووھ.»
 مەبەستى سەبارەت بە پووشكىن پروونە و بە تەواوى تىيدەگەم. ئەگەرچى
 ئەو بەراستى مەرقۇئىكى ھەستناسك و رەوانبىژە بەلام تەنيا سەبارەت بە لاق
 و بەلەكى ژنان دەينووسى. بەلام راکىتتىن ئەوھندەى پۆز بەو شىعەرەوھ لىدەدا
 و لووتى ھەلدەينا بە نۆقلەنگ گوو بە لووتى نەدەگەيشت! ئەو ناوھى بۆ
 شىعەرەكەى خۆى دانابوو، ئەمە بوو: «بۆ ماريجەى لاقى وردىلەى
 ئەويىنەكەم» ئەمەش دەقى ئەو شىعەرە قۆرەى نووسىويەتى:

ئەو لاقە جوان و وردىلەى
 نەرم و ناسكە و ماسىوھ
 دوكتۆرەكان پىچاويانە
 سەد دەرمانيان تىساويوھ

ئەى لاقى جوان وردىلە ئەمن خەمى ئىوھم نىيە
 چونكە پووشكىن گەلى شىعەرى لە وەسفتانا نووسىوھ
 تەنيا خەم بۆ مېشىكى دەخۆم
 چونكە زۆر وشك و بىھەستە و
 قەت سووتاوى ئەويىنى خۆى نەناسىوھ

سەيرە بە ژان و ماسى لاقەوھ
 ئەقلى ئىجازەى ئەشقى پىنادا
 من دوعا دەكەم لە بۆ ھەتوانىك
 پىكەوھ لاق و مېشىكى شىفا دا!

ئەو بەرازە، بەرازىكى تەواوھ، بەلام بى شەپەرەفە، زۆرىش نابارە!
 بىرۆكەيەكى پىشكەوتووشى لەو شىعەرەدا ھىتاوھ. حەتمەن كاتىك بە شەپ
 وەدەرىناوھ، ئىمان ھەردە بووھ! ھىندەشى رقەستاوھ كەوتۆتە ددانە چىرە!

ئاليووشا گوتى: «تۆلەي خۇشى كىردۈتەۋە. سەبارەت بە مادام خۇخلاڭۇف شىتېكى نوسىۋە.»

پاشان بە كورتى ئەۋبابەتەي نىۋ رۇژنامەي دەنگۇي بۇ باسكرد.
مىتيا بە مېرومۇچى گوتى: «كارى ئەۋە، كارى خۇيەتەي! خۇيەتەي!
ئەۋبابەتەش... دەزانم... شىتېكى پېر لە سووكايەتېش سەبارەت بە گرووشنكا
نوسرابوو... ھەرۋەھا سەبارەت بە كاتياش... ئەھا!»
مىتيا بى ئۇقرە بە نىۋ ژوورەكەدا دەگەرا.

ئاليووشا دواي چەن چىركە گوتى: «براكەم، ناتوانم زۇر لىرە بىمىنمەۋە.
سبەينى بۇ تۇ رۇژىكى سامناكە. چۈنكە خۇدا لە ھەقتا داۋەرى دەكا... تۇش
دەستكردوۋە بە راۋىچكە كىردن و كەس نازانى باسى چى دەكەي...»
مىتيا بە گەرمى ھەلىدايە: «تۇش ئىتر تىكتدا. يانى دەلىي باسى ئەۋ سەگە
بۇگەنە بكەم؟ باسى ئەۋ قاتلە؟ زۇرمان باسكردوۋە. ئىتر نامەۋى لەۋە زىاتر
باسى ئەۋ كورپە بۇگەنەي لىزاۋتاي بۇگەنيۋ بكەم! خۇدا تەفر و توناي دەكا،
ئەۋە رۇژەكەيە، دەبىنى چۇن لە نىۋ دەچى. وست!»

بە پەلە رۇيى بۇ لاي ئاليووشا باۋەشى پىدا كىرد و ماچىكىرد. خىراش
فرمىسك لە چاۋىدا قەتېس ما.

لەگەل ئەۋەي ھەستى بە سەربەرزى دەكرد گوتى: «پراكتىن لەۋە ناگا.
بەلام تۇ تىدەگەي. ھەر لەبەر ئەۋەش تامەزۇرى دىدارت بووم. زۇر قسەم
پىيە كە دەمويست پىتېبلىم، لىرە، لە چوارچىۋەي ئەم دىۋارە رەقوتەقەنەدا،
ھىشتا سەبارەت بە شىتېكى گرېنگ نەدواوم؛ واديارە ئەۋ ساتەش ھىچكات
نايە. ئىستا ئىتر ناتوانم سەبر بكەم. دەبى كولوگوى دلم ھەلپىژم. براكەم، لەم
دوومانگەي رابردوۋا كەسىكى نويم لەناخى خۇمدا دىتوتەۋە. مۇۋىكى تازە
لەناخىدا سەرى ھەلداۋە. لەناخىدا خۇي شارىدوۋە و ئەگەر بە ھۇي ئەۋ بەلا
ئاسمانىيەۋە نەبوايە، قەت خۇي نەدەنۋاند. دەترسم! چىش با بىستسال لە
كانگاكاندا رايۋىرم و بە كوتك بەرد بشكىنم! ترسم لەۋە ھەر نىيە - ئىستا لە
شىتېكى دىكە دەترسم: لەۋە دەترسم ئەم مۇۋقە نوئيە بەجىم بىلى. تەنانەت

لەۋى، لەۋ كانگايە، لە ژىر عەرزدا، لەۋانەيە لە نىۋ سىنگى قاتلىكى دىكەي
ھاۋرېمدا، دلىكى پىخورپە و كوتەكوت بدۆزىمەۋە و لەگەلى بىمە برادەر،
چۈنكە تەنانەت لەۋىش پىۋا دەتوانى بژى و ئازار بكىشى و دلى پېر لە
خۇشەۋىستى بى. پىۋا دەتوانى لە نىۋ سىنگى ئەۋ تاۋانبارەدا دلىكى بەردىن
راچلەكىنى و زىندوۋى كاتەۋە، پىۋا دەتوانى سالانىكى زۇر خىزمەتى پىنكا و
لە كۇتايىشا لەۋ چالە تارىكەدا، رۇچىكى مەزن، بوۋنەۋەرىكى خاۋەن ھەست
و ئازاركىش، دەرھىنى. پىۋا لەۋانەيە فرىشتەيەك پەروەردە كا، قارەمانىك
زىندوۋ كاتەۋە و رۇچىكى نوئى بە بەردا كاتەۋە! ئەۋ جۇرە مۇقەنەش
زۇرۋەۋەندىن، سەدان كەسن، ھەمووشمان بەرپىسى ئەۋانېن. ئەي لەۋ
كاتەدا بۇ خەۋنم بە «مندالە بەستەزمانە» ۋە دى؟ ئەۋ مندالە بەستەزمانە بۇ
دەگرىيا؟» لەۋ ساتەدا ئەۋە بۇ من نىشانەيەك بوۋ. من لەبەر خاترى ئەۋ
مندالە بەستەزمانە دەچم. چۈنكە ھەموومان بەرپىسى يەكتىرىن. بەرپىسى
ھەموۋ مندالە بەستەزمانەكان، چۈنكە مندالى گەۋرە و ھەرۋەھا مندالى
چكۆلەش ھەن. ھەمووشيان بەستەزمانن. من لەبەر خاترى ھەموۋان دەپۇم،
چۈنكە دەبى كەسىك لەبەر خاترى ھەموۋان بېۋا. من باۋكمانم نەكوشتوۋە،
بەلام دەبى بېۋم بۇ سىبىرىيا. ئەۋ تاۋانەش ۋەئەستو دەگرم. لىرە ئەۋەم بۇ
دەركەۋتوۋە، لىرە، لە نىۋ ئەم دىۋارە رەقوتەقەنەدا. زۇركەس، سەدان كەسى
كوتك بەدەست، لە ژىر زەۋىدا ھەن، لە نىۋ ئەۋ كانگايەدا. ئاخ، ئەرى، زەنجىر
و سىندم لە لاقمان دەخەن و ئازادى نابىنن، بەلام ئەۋ كاتە، لە نىۋ ئەۋ ھەموۋ
خەفەت و پەژارىيەدا، دىسان شادانە ھەلدەستىنەۋە، چۈنكە مۇۋف بەبى شادى
ھەلناكا، خۇداش نابى لەۋىدا بوۋنى ھەبى، چۈنكە شادى و خۇشى خۇدا
دەيدا: ئەۋەش، ئىمتىيازىكى گەۋرەيە و ئەۋ داۋىيەتەي. ئاخ، مۇۋف وچاكە
نوقمى نوئىژ و تاعەت بى! پىۋا لەۋ ژىر زەۋىيەدا بە بىخۇدا چۇن ھەلېكا؟
پراكتىن رۇ دەكا! ئەگەر ئەۋان خۇدا لە سەر زەۋى رانېن، ئىمە لەۋ ژىر
زەۋىيەدا دالەدى دەدەين. مۇۋقى ئازاد زىاتر پىۋىستى بەخۇدايە. ئەۋ كاتە

ئىمە مروفكەلى ژىر زەوى گورانىيەكى خەماوى بۇ خودا دەلىين كە شادى لە دەستى ئەودايە. سلاو لە خودا و شادىيەكەى! ئىمە خودا خۆشەويستىن!»
مىتيا ھەروا كە شىتانه دەدوا و يەك پشوو قسەيدەكرد، خەرىك بوو ھەناسەى سوار دەبوو. رەنگى سىي ھەلگەرابوو، لىوى دەلەرزى و فرمىسك بە پوومەتيدا ھاتە خوارى.

دىسان دەستىپىكردەوہ: «ئەرى، ژيان بىعەبىيە، تەنانەت ژيان لە ژىر زەويشدا ھەيە. ئالكسى، باوەر ناكەى ئىستا چەندم ژيان بەلاوہ شىرىنە، لە نىو ئەو دىوارە رەقوتەقاندە چ تامەزرۆيەك بۇ ژيان و تىگەيشتن لە ناخم ھەلدەقولى. راکىتىن لەوہ تىناگا؛ بە ئاواتەوہيە مالىك دروستكا و ژوورەكانى بدا بە كرى. بەلام بۇ دىتتى تو عەجمانم نەبوو، خودا خودام بوو زوو بىي. بۇ پىتوايە رەنج چىيە؟ من لىي ناترسم، تەنانەت ئەگەر بىكوتايىش بى، ئىستا ئىتر لىيناترسم. پىشتەر لىيدەترسام. دەزانى لەوانەيە لە كاتى دادگايى و لىپرسىنەوہدا وەلام نەدەمەوہ... ئىستاش دەلىي ئەو توانايە لەخوما شك دەبەم و پىموايە دەتوانم ھەموو شتىك تاملبەكەم، ھەر ئازار و رەنجىك بى، تەنيا بۇ ئەوہى بتوانم بە خۆمى بسەلمىنم و دووپاتى كەمەوہ كە «زىندووم.» لە نىو ھەزاران ئازاردا زىندووم! خور دەبىنم، ئەگەر نەشىبىنم، دەزانم ھەيە. ھەر ئەو تىگەيشتنەش ناخم لىورپىژ دەكا لە ژيان. ئالىووشا، فرىشتەكەم، تەواوى ئەو فەلسەفانە دەبنە ھوى مەرگم. بەزىاد نەبن! ئىوانى برام...»

ئالىووشا قسەكەى پىبىرى: «سەبارەت بە ئىوانى برام چى دەزانى؟» بەلام مىتيا گوئى نەدایە.

- بىروانە، من پىشتەر رىزەيەكەم گومان و دىرۆنگى نەبوو، بەلام ھەمووى لەناخدا خۆى حەشار دابوو. رەنگە بەھوى بىئاگايى لە ھەلچوونى ئەو بىرۆكانەى ناخم بووبى، كە شەرابم دەخواردەوہ و رەقم ھەلدەستا و شەرم دەكرد. بۇ ئەوہ بوو كە ئەم بىرۆكانە لەناخدا بخنكىنم، بىدەنگى بكەم و نەھىلم سەرھەلدا. ئىوان وەك راکىتىن نىيە، خاوەن ئەندىشەيە. ئەوہى ئازارم

دەدا خودايە. ئەوہ تەنيا شتىكە كە ئازارم دەدا. ئەگەر ئەو بوونى نەبى چى؟ ئەگەر قسەكەى راکىتىن راست بى چى. كە خودا داتاشراوى زەينى مروفكە؟ كەوايە ئەگەر بوونى نەبى، مروفك دەبىتە سەردارى زەوى. سەردارى عەرز و ئاسمانان. مەحشەرە بەراستى. بەلام مروفك بى بوونى خودا چۆن دەتوانى باشبى؟ باسەكەمان لە سەر ئەوہيە. ھەمىشە دەگەرپىمەوہ سەر ئەو پرسىيارە. چونكە ئەو كاتە مروفك دەبى كىي خۆشبوئى؟ شوكرانە بژىرى كى بى. گورانىي خۆى بۇ كى بلى؟ راکىتىن پىدەكەنى. راکىتىن دەلى مروفك دەتوانى ئەگەر خوداش نەبى، مروفكى خۆش بوئى. گەمژەيەكى بلقنە دەتوانى بىروباوهرىكى ئاواى ھەبى. سەرم لىي دەرناچى. ژيان بەلاى راکىتىنەوہ زور سانايە. «وا چاكە سەبارەت بە پەرە پىدانى مافى كۆمەلايەتى و مەدەنى، يان ھەرزان راکرتتى نرخى گوشت، بىربكەيەوہ. بەو كارە دەتوانى عەشقى خۆت دەرھەق بە مروفكايەتى سادە و ساكارتر لە فەلسەفە دەبىرى.» لە ولامىدا گوتم: «بەلام تو، بەبى خودا، ئەگەر باشى بزانى، زور وىدەچى نرخى گوشت بەرىيە سەرى و بە ھەر كوپكىك رۆبلىك پەيدا كەى.» رقى ھەستا. بەلام ئالكسى دەزانى چاكى و گەورەيى چىيە؟ وەلامى ئەوہم پىدەوہ. چاكە بۇ من شتىكە و بۇ كەسىكى چىنى شتىكى ترە. كەوايە چاكە بۇ ھەركەس پىوہندىي بەخۆيەوہ ھەيە. واى يان نا؟ پرسىيارىكى مەترسىدارە! پىكەنىنت پىم نەيە گەر بلىم ئەو پرسىيارە دوو شەو نەيھىشتوہ خەو بچىتە چاوم. ئىستا تەنيا لە خۆم دەپرسم چۆن خەلكى دەتوانن بژىن و فكريشى لىنەكەنەوہ؟ قورەدەماخى! ئىوان ئىمانى بەخودا نىيە، بەلام خاوەن بىر و ئەندىشەيە. من لەوہ ناگەم. بەلام زمانى ناگەرئى. پىموايە فەرماسۆنە. لىم پرسى، بەلام وەلامى نەدامەوہ. دەمويست لە سەرچاوەكانى رۆحى تىراو بم. لە ئەلفەوہ نەھاتە بى. بەلام جارىك وشەيەكى دركاند.

ئالىووشا بە پەلە قسەكەى وەرگرت: «گوئى چى؟»

- پىمگوت: «كەوايە ئەگەر ئاوابى، بۇ ھىچ شتىك بەرگىرەوہ نىيە و ئازادە؟» ناوچاوى تىكنا و گوئى: «باوہ گيانمان، فىودورپاولوويچ، دەتگوت

بەرازە، بەلام ئەندېشەكانى راستە. « ھەر ئەوھى گوت. لەوھە زياتر ھىچى نەگوت. قسەى ئەو پلەيەك لە قسەى راکيتين چاکتر بوو.

ئاليوشا بە لەبزيكى تالەوھە گوتى: «راست دەكەى، كەنگى ھات بۆ سەردانت؟»

- باشە بۆ دوايى، ئىستا دەبى شتيكى ديكە بکەين. سەبارەت بە ئىوان پيشتر ھىچم پىنەگوتتوى. ھەلیدەگرم بۆ دوايى. کاتىك کارم لىرە تەواو بوو و دادگايى کردنم كۆتايى ھات، ئەو کاتە بۆت باسدەكەم. ھەموو شتيكت مووبەموو بۆ باسدەكەم. کارىكى گەورەمان بە دەستەوھە... تۆش دەبیتە داوھرى من، بەلام ئىستا قسەى لیمەكە؛ بیدەنگ بە. تۆ باسى سبەينى دەكەى، باسى دادگايى کردن. بەلام بروا دەكەى لەو بارەوھە ھىچ نازانم.

- لەگەل پارىزەرەكەت قسەت کردووه؟

پاريزەر بەكارى چى دى؟ مووبەموو ھەموو شتيكم بۆ گىرايەوھە. ئەو پياويكى زيرەك و لەسەرھۆ و بەئەدەبە - خۆى بىرناردىكە! بەلام باوهر بە قسەكانم ناکا - باوهر بە يەك قسەشم ناکا، بىرى لىبکەوھە، پىئويابە ئەو کارە کارى من بووھە. لىم روونە. لىم پرسى: «بۆ ھاتووى بەرھەنەم لىدەكەى؟» لەشيان دارزى! دوکتورپىکيشيان ھىناوھە، دەيانھەوئى بيسەلمىنن كە من شىتم. ئەمە ئىتر لە من ناوھەشيتەوھ! کاترينا ئىوانا، بە ھەر کلۆجىك بى دەيھەوئى «ئەرك»ى خۆى ھەتا ئاخىر بەجى بىنى! مېتيا بە توورھى بىزەى ھاتى. «پشیلە! بوونەوھرىكى گيان سەختە! دەزانى لە ماكروئە تارىفم کردووه و گوتوومە ژنىكى «رقتەستوور»ە. ئەوھيان دووپاتکردهوھ. ئەرى، وەك خىز و خۆل راستەقىنە دەرکەوتووه و ھەمووشى بە زەرەدى منە. گريگورى ئەوھە لە سەر قسەى خۆى سوورە و بە ئامان و زامان پاشگەز نابىتەوھ. پياويكى خراپ نىيە، بەلام گەوجە. زۆر مروقى باش ھەن، بەلام گەوجن: راکيتين بيروپاي وايە. گريگورى دوژمنى منە. ھىندى مروقىش ھەن دوژمنى پياو بن زۆر باشترە. مەبەستم کاترينا ئىوانايە. دەترسم، زۆر دەترسم بلى دواى وەرگرتنى ئەو چوارەزار و پىنجسەد رۆبلە خۆى خستووھ بە سەر

كەوشەكانمدا. لەخۆبردوويى ئەوم ناوئى؛ ئەوان لە کاتى دادگايى کردندا ئابرووم دەبەن. نازانم چۆن دەتوانم تاقتە بىنم. ئاليوشا بچۆ بۆ لاي و پىي بلى لە دادگا باسى ئەو مەسەلەيە نەکا، ناتوانى بچى؟ قەيناكە لىي گەرئى، گرينگ نىيە! بەجۆرىك لەكۆل خۆمى دەكەمەوھە. دلسۆزى بۆ ناکەم. كارى خۆيەتى ھەرچى بەسەرى بى ھەقى خۆيەتى. ئالكسى، منىش دانامىنم و بەسەرھاتى خۆم دەگىرمەوھە. «ديسان بىزەيەكى تالى ھاتى. لەپەر بە دەنگىكى گريانواى گوتى: «بەلام، بەلام گرووشنكا، گرووشنكا! خودايە گيان! بۆ دەبى ئەو ئازارە تاملکەم؟ گرووشنكا دەمکوژئى، خەم و خەيالى ئەو دەمکوژئى، دەمکوژئى، تاويك لەمەو بەر لىرە بوو...»

- بۆى گىرامەوھە، وا ديارە ئەمرۆ زۆرت دىق کردۆتە دلبيەوھە.

- دەزانم، نەحەت لەو ئەخلاقەى من! دلپىسى واى لى کردم. زۆر بەداخەوھەم. کاتىك روئىشت ماچمکرد، بەلام داواى لىبوردم لىنەکرد.

ئاليوشا پرسى: «بۆ؟»

مىتيا بە حالەتتىكى شادانەوھە قاقاي كىشا.

- كورپى چاک، ياخودا قەت بەھۆى ھەلەيەكەوھە داواى لىبوردم لەو ژنە نەكەى كە خۆشندەوئى. بەتايبەت لە كەسىك كە خۆشندەوئى، جا ھەرچەندە ھەلەكە گەورەش بى. چونكە ژن تەنيا شەيتان سەرى لە مەكرى ژن دەر دەچى: بەحوالەشەوھە سەبارەت بە ئەوان ھىچ نازانم. جا وەرە بە ژنىك بيسەلمىنە كە ھەلەى کردووه، بلى «زۆر بەداخەوھەم، بمبوره،» جا ئەو کاتە بزانە چۆن دەكەويى بەر رەھیلەى تەشەر و تانوت! ئىتر ئەگەر خوداش بىتە تكا لىت نابووئى و وات لىدەكا بە عەرزدا بچيى خوارى. شتى وا دىنيتە گۆرپى ھىشتا رووى نەداوھ، تەواوى ھەلسوكەوت و ئاكارى رابردوت و ھىبىر دىنيتەوھ. ھىچ شتيكى لەبىر ناچى، بە كەيفى خۆى شاخ و بالى پىدەدا، كاتىكىش لىت خۆش دەبى كە تەواوى داخ و كولوکوى خۆى ھەلرشتى. تەنانەت كامە ژن پىتويابە لە ھەمووان چاکترە و بىويئەيە، ھەروايە. ئەوى خەتايە دەيخاتە ئەستوت و دەستەچەورەكەى خۆيت پى دەسرى. باوهر بەكە

هەركامیان دەستیان برۆا هەر بە زیندوویی پێستی سەرت دادەمالن. هەمووشیان وان ئەو فریشتانەى كەوا بى ئەوان ناتوانین بژيین! كورى چاك با بۆت لە بنى كولهكەكە بەدەم، هەموو پیاویكى ئابروومەند دەبى ژیرچەپۆكە و گوێرایەلى ژنيك بى. من لە سەر ئەو باوەرەم - باوەریش نا، هەست و دلم وام پێدەلین. پیاو دەبى جوامیر بى، ئەوەش بۆ پیاو زۆر عەيب نيبه تا ئەوپادەيه مردووی ژن بى! بەلكو زۆر كاریكى باشیشە. بۆ قارەمانیکیش، تەنانەت بۆ پیاویكى وەك قەيسەريش عەيب نيبه! بەلام ئەوەشت لەبیر نه چى قەت لەبەر خاترى شتیكى هیچ داواى لیبوردن لە ژن مەكە، ئەو ئامۆژگارییهش وەك دیارییهك لە برای خۆت وەرگره، چونكە من مار پێوهیداوم و ژنان تووشى پۆژەرەشيان كردووم. ئەو لە گوى بگره و لەبیرت نه چى. نا، دەبى، بەشیوەیهك دلخۆشیی گرووشنكا دەمەوه، بەلام داواى لیبوردنى لینهكەم. دەپهەرستم ئالكسى، دەپهەرستم. بەلام تیناگا. ئیستاش پێیوايه بە تەواوى خۆشم ناوى. ئازارم دەدا، بە ئەشقى خۆى ئازارم دەدا. پێشتر وانەبوو! لە رابردودا تەنیا بە دۆزەخى لەشى نەرم و نۆلى ئازارى دەدام، بەلام ئیستا رۆحى تیکەل پۆم كردوو و بەهوى ئەوهوه خۆم بە پیاو دەزانم. پیتوايه من و ئەو ببينه ژن و مێرد؟ ئەگەر بەو ئاواتەم نەگەم و شوو بە كەسیكى دیکە بكا، دلنایم داخ و ئیرەیی دەمکووژى. هەر پۆژەى خەيالێك هەلمدەچۆقینى... سەبارەت بە من دەلیى چى؟

ئالیووشا قسەكانى گرووشنكای موبەموو بۆ گێرایهوه. میتیا گویى راکرتبوو، داواى لیکرد قسەكانى دووپات کاتەوه، خۆشحالیشى دەنواند.

- كەوايه لە دەست ئەو دلپێسى و ئیرەییەى من قەلس نيبه؟ ئەوهيه ژن! «خۆم دلێكى بوغزاویم هەيه، بوغز لە زگم!» ئاخ، ئاشقى ئەو دلەرەق و بوغزاوییانەم، وادیاره بۆم تاملناكرى كەسیك ئیرەیی پى بەرى. ناتوانم تاملی بكەم. ئیمه بە كیشە دین. بەلام خۆشم دەوى، لە رادە بەدەريش خۆشم دەوى. بلێ ئیزنمان بەدەن ببينه ژن و مێرد؟ بلێ بیلن تاوانباران ژن بێن؟ پرسیارهكەم ئەمەيه. ئاخ بى ئەو ناتوانم بژیم...

میتیا بە مرموۆچى بەنیو ژوورەكەدا دەگهرا. هەوا تاریك داهااتبوو. لە ناكاو خەم دایگرت.

- كەوايه دەلى رازیک لە گۆرئ دایه؟ پێیوايه پیلانیکم بۆ دارپشتوو و كاتیاش دەستی تییدايه. نا گرووشنكا خوشەویستەكەم، وانیه. تۆ بەو ئاكاره ژنانه و گەوجانەتەوه تووشى هەلە بووى. دەى ئالیووشا گیان بەسەرھاتی ئیمه ئاوايه! قیروسیا، رازی خۆمانت بۆ بەیاندهكەم.

میتیا چاویكى لە دەورووبەرى خۆى كرد، بە پەلە رۆیى بۆ لای ئالیووشا كە بەرەرووی راولەستاوو. بەشیوەیهكى رازاوى دەستیکرد بە سرتەسرت. ئەگەرچى لەراستیدا هیچكەس گویى لە دەنگیان نه بوو: دێرهوان لە سووچیک وەنەوزى دەدا و دەنگیان بە گویى هیچ ئیشكچى و دێرهوانیک نەدەگەشت.

- رازەكەى خۆمانت بۆ دەدرکینم. دەمویست دواتر پیتبلیم، چونكە ناتوانم

بە بى تۆ سەبارەت بە شتیك بریاربەدم. تۆ دین و دنیاى منى. ئەگەرچى دەلیم ئیوان لە ئیمه زیاتره، بەلام تۆ فریشتەى منى. بریارى تۆ بۆ من زۆر گرینگه. بۆ من تۆ زۆر لە ئیوان زیاترى. مەسەلەى ویزدان لەگۆریدایه، مەسەلەى ویزدان، دەنا ئەم رازە ئەوهەندە گرینگه كە خۆم ناتوانم حەل و فەسلێ كەم: بۆیەش وەدوام خستوووه بۆ ئەوهى بتوانم لەگەل تۆ قسە بكەم. بەلام ئیستا زوووه بۆ بریاردان، چونكە دەبى چاوه‌روانى حوكمى دادگا بین. هەركاتیك حوكمەكەیان دەرکرد، سەبارەت بە چارەنووسم بریار بەدە. ئیستا بریار مەدە. ئیستا رازەكەمت بۆ دەدرکینم. تەنیا كاكلی بابەتەكەت بۆ باس دەكەم و تۆش لە ئەلفهوه نایه بى. بى ئەوهى پرسیاریک بكەى و لە جیى خۆت بجوولێى. باشه؟ بەلام خودایه گیان، لەگەل ئەو چاوانەت بلیم چى؟ قسەش نەكەى، دەترسم چاوانت بریارهكەتم بۆ بدرکینم، پەككو چەند دەترسم! ئالیووشا گوی بگره! ئیوان پێشنیاری پیکردم لە بەندیخانە راکەم. ئیتر وردەكاریهكانیت بۆ باسناكەم: بیرمان لە هەموو بارێكى كردۆتەوه: دەتوانین هەمووى بە باشى بەرپۆه بەرین. جارى وست بە، بریار مەدە، دەمههوى لەگەل گرووشنكا بڕۆم بۆ ئەمريكا. دەزانى من بەبى گرووشنكا

ئاتوانم بژیم! ئەگەر ئیزنی پێنەدەن بە دوامدا بئ بۆ سیبیریا چبکەم؟ بلی بێن تاوانباران ژن بێنن؟ ئیوان پێیوایە ناھیلن. لەوێ بەبئ گرووشنکا لەو ژیرەرزەدا بە کوتکیکەوہ چبکەم؟ لەوانەییە بەو کوتکە سەری خۆم پانکەمەوہ! لە لایەکی دیکەوہ ویزدانم؟ لەبەر ئازار دەموست لە زیندان ھەلیم. نیشانەییەک ھاتووہ، من ئەو نیشانەییە رەتدەکەمەوہ. پێگایەکم بۆ دەر بازبوون لەبەر دەم دایە، بەلام پشستی تێدەکەم. ئیوان دەلی لە ئەمریکا «ویستە باشەکان» زیاتر گرینگی پێدەدرئ تاکو مانەوہ لەو ژیر زەویبەدا. بەلام گۆرانییە بن عەرزیلەکەمان چیی بەسەردئ؟ ئەمریکا چییە؟ ئەمریکا دیسان لەخۆبایی بوون و لووتبەرزییە! پیموایە ئەمریکا پڕیشە لە فروفیل. من لە چنگی دژواری ھەلدەھاتم! با پیت بلیم، تۆ دەزانی ئالکسی، چونکە تۆ تەنیا کەسیکی لەوہ دەگەئ. ھێچکەسی دیکە نازانی. ئەوہی سەبارەت بەو گۆرانییە بۆ تۆم باسکردووہ، بۆ ھەرکەسی دیکەئ باسکەم بە شیت و گەوجم دەزانی. لەوانەییە بلی لەونم لیگۆراوہ و سەفی بووم. بەلام نە گەوجم و نە لەونم لیگۆراوہ. ئیوانیش رازی ئەو گۆرانییە دەزانی، دەزانی بەلام وەلام ناداتەوہ. بیدەنگە. ئیمانی بەو گۆرانییە ھەییە. قسە مەکە، زمانت نەگەرئ، تیدەگەم چۆن چاو لیدەکەئ! تۆ بپاریتداوہ. بپاری مەدە، واز لە من بێنە! بەبئ گرووشنکا ئاتوانم بژیم. ھەتا دواي دادگایی کردنەکەم سەبر کە.

میتیا بئ ئەوہی پاش و پشستی قسەکانی خۆی بزانی، کوتایی پێھینا. بە ھەردوو دەستی شانی ئالیووشای گرت و چاوہ سوور و بئ ئوقرەکانی لە براکەئ بپری. بە دەنگیکی پپارنەوہ بۆ جاری سێھەم دووپاتی کردوہ: «ئیزنی ژن ھیتان بە تاوانباران نادەن، دەیدەن؟»

ئالیووشا بەو پەپری سەرسوورمانەوہ گوی پراگرت و بە جارئ کەوتە ژیر کاریگەری و گوتئ:

- پیمبلی بزنام ئەوہ بیروپای کئ بوو؟ یانی ئیوان ئاوا لە سەر ئەوہ سوورە؟

- بیروپای ئەو بوو، بیروپای ئەو بوو سووریش بوو لەسەری. سەرەتا نەدەھات بۆ سەردانم، بەلام ھەوتووئ راپردوو لە ناکاو ھات و خیرا بیروپای خۆی دەرپری، چەندەش لە سەری سوورە. پرسیارم لیتاکا، بەلکو ھەرمانم پپدەدا. گومانی تیدا نییە کە ھەرمانەکەئ بەرپوہ دەبەم، ئەگەرچی سەفرەئ دلم وەک بۆ تۆم کردوہ بۆ ئەویشم کردوہ، سەبارەت بەو گۆرانییەش لەگەلی دوام. گوتئ جئ بەجئ دەکا و لە بنج و بناوانی دەکۆلئتەوہ. بەلام ئەوہ ھەلدەگرین بۆ دواي. وەک چنگنە پێوہی نووساوە. ھەمووشی لە سەر پارەییە: دەھزار رۆبل بۆ ھەلاتن و بیستەھەزاریش بۆ خەرچی پپئ ئەمریکا. دەلی دەتوانین بە دە ھەزار رۆبل پیلانی ھەلاتنیکئ سەرکەوتوانە دارپژین.

ئالیووشا دیسان پرسیی: «پشستی گوتئ بە ھێچ شئوہیەک لای من باسی ئەو پیلانە نەکەئ؟»

- بە ھێچکەس نەلیم، تەنانەت بە تۆش. بێگومان دەترسئ تۆ وەک ھەیکەلی ویزدانم لەھەمبەرمدا راوہستی. پیمەلی بۆم باس کردووی. بە ھێچ لەونیک پپینەلئ.

ئالیووشا گوتئ: «ھەق بە تویە. دواي کوتایی ھاتنی دادگاییەکە بپاریدان مەحالە. دواي دادگایی کردنەکە خۆت بپاری دەدەئ. ئەو کاتە ئەو مرۆقە تازەییە لە دەروونی خۆتا دەدۆزییەوہ و ئەو بپارەکە دەردەکا.»

میتیا بە چزەبزیەکەوہ گوتئ: «مرۆقی تازە، لەگەل بپرناردیک کە بپرناردییانە بپاری دەردەکا، چونکە پیموایە خۆشم بپرناردیکی قیزەونم.»

- ئاخر براکەم، یانی ھێچ ھیوادارییەکت نییە لیت خۆشبئ؟ میتیا بە توورپیی شانی ھەلتەکاند و لەگەل ئەوہی سوور بووبووہ سەری ھەلئنا و بە پەلە گوتئ:

- ئالیووشای خۆشەویست، کاتی ئەوہیە برۆئ. بەرپرسی بەندیخانە خەریکە لە ھەوشەوہ دەگورئینئ. ھەر ئیستا ئئ بۆ ئیرە. کاتمان درەنگ کرد،

جوان نیه له کاتی خویمان تیپه ری. زووکه باوهشم پی دا که و ماچم که. براگیان خاچم بکیشه، له بهر خاتری ئه و خاچه ی سبه نیی به کولیدا ددهم.

یه کتریان له نامیز گرت و دهستیانکرد به ماچوموچ.

میتیا له ناکاو گوتی: «ئیوان پیشنیاری هه لاتنم پیده کا، به لام بروای وایه ئه و کاره کاری منه و من باوکمان کوشتووه.»

ئالیووشا پرسیی: «لایت پرسیوه بیروپای چیه؟»

- نا، لیم نه پرسیوه. دهمویست لیبیرسم، به لام نه متوانی. زاتم نه کرد. به لام ئه و هم له چاوانیدا خوینده وه. چاکه جارئ خودا حافیز!

جاریکی دیکه ش به په له یه کتریان رامووسی و ئالیووشا دهویست برواته دهرئ، میتیا دیسان قاری لیکرد: «به ره وروم راهسته! ئاوا!»

دیسانیس به هه ردوو دهست شانی ئالیووشای گرت. له ناکاو رهنگی په ری و سپی هه لگه را، به جوریک که له و تاریکاییه ی دیوه که شدا به جوانی دیار بوو. لیوی دهله رزی و چاوی له ئالیووشا بری. هیواپراوانه گوتی:

- ئالیووشا، ئه وه ی هه قیقه ته، وهک له هه مبه ر خودادا بی، پیمبلی. با بزنام توش پیتوایه من ئه و جینایه ته م کردوو؟ یانی تا ئیستا وات بیرکردۆته وه؟ راستیم پیتلی و درۆ مه که!

دهنگوت هه موو شتیک له هه مبه ر ئالیووشادا قوت بوونه ته وه و خه نجه ر له جه رگی راده که ن.

به دامای منجاندی: «وست! مه به ستت چیه؟»

میتیا دووپاتی کرده وه: «راستییه که یم پیتلی، درۆ مه که!»

دهنگیکی له رزۆک له گه رووی ئالیووشا وه هاته دهرئ: «قه تم بیر لینه کردۆته وه و تو به قاتل نازانم!» دهستی راستی بو ئاسمان به رز کرده وه وهک ئه وه ی خودا به شایه د بگری.

میتیا زه رده یه کی گرت و به نه رمی، وهک ئه وه ی دوا ی بیهوشی هه ناسه یه ک هه لکیشی، گوتی: «سپاست ده که م! ئیستا ژیا نی نویت پیدامه وه. بروا ده که ی، تا ئه م کاته نه مده ویرا لیت بپرسم، له تو ده ترسام، ته نانه ت له

توش. چاکه، برۆ ئیترا! تین و گورپکی تازه ت پیدام بو سبه نیی. خودا خیرت

وه ری بیئی! چاکه، برۆ!» دوا یین قسه شی ئه مه بوو: «ئیوانت خو شبوئی!»

ئالیووشا به گریان وه رۆی بو دهرئ. ئه و بیتمانه ییه ی میتیا ئه و شک و گومانه ی له وی هه بوو، خه م و هیواپراوی رۆحه ناشاده که ی میتیا ی بو دهرخست. هه ر خیراش خو شه ویستی و به زه ییه کی بی پایان سه رتاپای داگرت. ژانکی جه رگپریش له ناخیدا ره گی دا کوتا. «ئیوانت خو شبوئی.» - له ناکاو قسه کانی میتیا ی وه بیر هاته وه. ئه ویش خه ریکبوو ده چوو بو لای ئیوان. ئه و رۆژه به ئاواته وه بوو چاوی پی بکه وئ. چه نده دلّه دوا ی میتیا بوو، به و راده یه ش دلّه دوا ی ئیوان. ئیستا ش زور له پیتشوو زیاتر خه مبه ر و تامه زرۆی دیتنی ئیوان بوو.

قسەكەى ئەۋەندە قورس و فەرمان پىدەرانە بوو، ئىوان فىۋدۇرۋويچ دواى تاۋىك دوۋدىلى، بىر يارىدا لەگەل ئالىووشا بىرۋاتەۋە سەرى.

لەبەر خۆيەۋە بە توۋرەيى گوتى: «لەپشت دەرگاگە گويى گرتبوو،» بەلام ئالىووشا دەنگى ئىۋانى نەبىست.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، پۇيى بۇ ژوورى ميواندارى و گوتى: «بىمبوره كە بالتهكەم داناكەنم. نامەۋى دانىشم. تەنيا خولەككىك دەمىنمەۋە.

كاترىنا ئىۋانا گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ دانىشە،» بەلام خۆى ھەر بە پىۋە بوو. لەۋ ماۋەيەدا گۇرپانىكى ئەۋتۆى بەسەردا نەھاتبوو، بەلام چاۋە رەشەكانى نەخسىيەكى تىدا دەرەۋشايەۋە. ئالىووشا دواتر ۋەبىرى ھاتەۋە كە لەۋ كاتەدا زۆرى پىۋان بوۋە.

- داۋاى لىكردى چىم پىتلىي؟

ئالىووشا راست چاۋى لە چاۋى بىرى و گوتى: «تەنيا شتىك، ئەۋىش ئەۋەيە چاۋپوشى لىكەى، لەۋەى (شلەژا و زمانى كەۋتە تەتەلە) ...» لەنىۋانتان دايە... يانى ئەۋ رازەى كاتى ئاشنايەتتەن... لەۋ شارە... لە دادگا باسى نەكەى.»

كاترىنا ئىۋانا بە پىكەنىنىكى تالەۋە گوتى: «ئەھا، ئەۋەى كە لەبەر خاترى پارە خۇمدا بە سەر كەۋشەكانىدا! بۇ، لەبەر من دەترسى يان لەبەر خۆى؟ داۋام لىدەكا چاۋپوشى بكەم - لەكى؟ لە ئەۋ يان لە خۇم؟ ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، پىمبلى بزانم!»

ئالىووشا، كە ھەۋلى دەدا لە ۋتەكەى تىبگا، بە وردى چاۋى تىبىرى و بە ئارامى ۋەلامى دايەۋە: «لە تۇش و لە خۇشى.»

كاترىنا ئىۋانا بەشىۋەيەكى تۇسنانە دەنگى ھەلىنا: «خۇشحال ئەۋە دەبىستەم،» لە ناكاۋىش سوورھەلگەرا. پاشان ۋەك ئەۋەى ھەرەشە بكا، گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، ھىشتا من ناناسى. تەنانەت خۇشم ھىشتا خۇم ناناسم. رەنگە سبەينى دواى لىپرسىنەۋە بە پەرۋيەكى پىس كلکم بگرن و فرىمدەن.»

كارى تۆ نەبوو، كارى تۆ نەبووا

ئالىووشا، كاتىك بەرەۋلاى ئىۋان ۋەرىكەۋت، ناچار بوو بەلاى مالى كاترىنا ئىۋانادا تىپەرى. پەنجىرەكان پووناك بوون. لە ناكاو لە جىيى خۆى پاۋەستا و بىر يارىدا بچىتە ژوورى. ھەۋتوۋيەك زياتر بوو چاۋى بە كاترىنا ئىۋانا نەكەۋتبوو. بەلام ئىستا لەخۇرا لەدلىدا كە دەبى ئىۋان لەلاى ئەۋبى، بەتايىبەت شەۋى ئەۋ پۇژە سامناكە. لەدەرگاى دا و تاھات لە پلىكانەكان ۋەسەر كەۋى، كە شۇقى كزى لەنتەرىك پووناكى كىرەۋە و پىۋويك خەرىك بوو پىندا دەھاتە خوارى. كە نرىكۋەۋە ناسىيەۋە، ئىۋانى براى بوو. ديار بوو لەلاى كاترىنا ئىۋانا بوو.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ بەشىۋەيەكى ساردوسر گوتى: «ئەتۆى، گوتم بللى كى بى؟ دەى من دەرۋم، خوداھافىز! دەچى بۇ لاى ئەۋ؟»
- ئەرى.

- بە قسەى من دەكەى مەچۇ. زۇر نارەھەتە تۇش بچى زياتر تىكدەچى، مەچۇ.

لەسەرەۋە دەرگاگە لە سەر رەقى پىشت كرايەۋە و دەنگىك ھات:

- نا، نا! ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، لەلاى ئەۋ بوۋى؟

- ئەرى، لەلاى بووم.

- پەيامى بۇ نەناردووم؟ ئالىووشا ۋەرە سەرى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تۇش دەبى بگەرىيەۋە. ھالى بوۋى؟

ئاليووشا گوتى: «سادقانه شايه دى بدهى باشه، له وهش زياتر هيچ چاوه روانييه كى ديكه مان نيبه.»

كاترينا ئيوانا به ددانه چيره وه گوتى: «ژنان زور جار سادق نين. هر سه عاتيك له مه و بهر بيرم ده كرده وه كه ناويزم دست له و رموزنه بدهم... هر ده لى دعبايه... به لام نا، هيشتا به مروقى ده زانم!» هر له و كاته دا كه به ره وه ئيوان فيودورويچ پوى و هره گيرا، وهك شيت و هار له ناكاو قيژاندى: «يانى كارى ئه و بووه! يا ئه و باوكتانى كوشتووه؟» ئاليووشا هر خيرا تيگه يشت كه ئه و يش ئه و پرسيا ره لى ئيوان كردووه، رهنگه تاويك بهر له هاتنه ژورى. ئه و يش نهك جاريك، بهلكو سه د جار، هه موو جاريكيش له سه ر ئه و پرسيا ره به كيشه هاتبون.

كاترينا ئيوانا هه روا كه پوى له ئيوان فيودورويچ بوو، له دريژه ي قسه كانيدا گوتى: «دهمويست بچم بو سه ردانى ئيسميردياكوف... تو قه ناعه تت پيھينام كه ديميتري فيودورويچ، فيودورپاولويچى كوشتووه. من بروام به قسه كه ي تو كرد!» ئيوان زه رده يه كى خه ماوى نيشته سه رليوى. ئاليووشا به و قسه يه هه لبه زييه وه. پيوانه بوو تا ئه و راده يه ليك نزيكن و موو به به ينياندا ناچى.

ئيوان باسه كه ي گورى: «باشه، ئيتر به سيكه ن. من ده روم. سبه ينى ديم.» خيرا و هرسوورا، له ژورده كه چوه ده رى و به پليكانه كاندا داگه را.

كاترينا ئيوانا، به هه ردوو ده ستى شانى ئاليووشا ي گرت و وهك ئه وه ي فه رمانى پنيدا به سرتيه كى عه جوولانه گوتى:

- برؤ به دوايدا! پيبيگه وه! چاوى لى خافل مه كه! شيت بووه! بو نازانى وهك شيت و هارى لى هاتووه؟ تووشى تاوياو بووه: ياوى ميشك.

دوكتور گوتى: «برؤ. هه لى به دوايدا...»

ئاليووشا هه ستا سه رپى و به دواى ئيوان فيودورويچدا هه لات، كه په نجا هه نگاويك دوور كه وتبووه.

ئيوان تى گه يشت كه ئاليووشا به دوايدا راده كا. خيرا ئاورى دايه وه: «چت ده وى؟ پيگوتى خوتم پيبيگه يه نى، چونكه شيت بووم.» به تووره ييش گوتى: «هه موو ئه وانم له به ره.»

ئاليووشا گوتى: «رهنگه به هه له چووبى؛ به لام ئه وه ي راسته كه ده لى نه خووشى. هر ئيستا چاوم له روخسارت كرد. ئيوان زور تيگچووى، رهنگى مردووت لى نيشتووه.»

ئيوان بى ئه وه ي راوه ستى مى رپى گرت. ئاليووشاش وه دواى كه وت. ئيوان به نه رمى و بى تووره بوون، رووراست و كونچكاوانه پرسى: «ئالكسى فيودورويچ، ده زانى مروف چون شيت ده بى؟»

- نا، نازانم. پيموايه شيتى چه ندين جوورى هه يه؟

- بللى پياو خوى بزاني خه ريگه شيت ده بى؟

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه وه لامى دايه وه: «پيموايه پياو ناتوانى له و حاله دا به جوانى خوى بينى.»

ئيوان توژى مات بوو و له ناكاو گوتى: «ئه گه ر ده ته وى له گه ل من به ريدا برؤى، تكايه باسه كه بگوړه.»

ئاليووشا شه رمانه گوتى: «ئاخ، له بيرم نه بوو، نامه يه كم بو هيناوى،» نامه كه ي ليزاى له گيرفانى ده ره يتا و دايه ده ستى ئيوان. له ژير دارتيليك راوه ستابون كه گولويپيكي پيوه هه لكرابوو. ئيوان خيرا ده ستنووسه كه ي ناسييه وه. به بزهيه كى زيره كانه وه گوتى: «په ككو، له دست ئه و شه يتانه!» بى ئه وه ي پاكه ته كه ش هه لچرئى، له توكوتى كرد و بلاوى كرده وه. ورده كاغه زه كان با بردى.

ئيوان به له بزىكى پرسووكايه تى گوتى: «پيموايه هيشتا نه بوته شازده سالان ده يه وى خويمان به سه ردا بيرئى،» ديسان به گوئ شه قامه كه دا كه وته رئى.

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسى: «مه به ستت چييه له خويمان به سه ردا ده برئى؟»

- دتهوئ بزانى، راست ئو كارهى ژنانى بهستوكه دهيكهن.

ئاليووشا، خه مبارانه و تارادهيك توورده هنگى هه لينا: «چون دلت دى قسهى وادهكهى، ئيوان ئه وه به راستته؟ ئه و كچه منداله، چون تومت له و منداله ددهى؟ نه خوشه؛ زوريش نه خوشه. ئه و يش خهريكه شيت دهبى... ناچار بووم نامهكهى بيم بؤت... خودا خودام بوو شتيكت ليبيستم... به هيوابووم نه جاتى ددهى.»

- به هيواي من مبه. ئه گهر ئه و منداله، خو من په رستارى نيم. ئالكسى بيدهنگ به، واز له و قسانه بيته. من هر بيريشى ليناكه موه. ديسان بيدهنگ بوونه وه.

ئيوان ديسان به توورهبى گوراندى: «ئو ئيستا هه تا به يانى له بهر دايقى دوو عالم ده پاريته وه كه نيشانيدا سبهينى له دادگا چون هه لسوكه وت دهكا.»
- مه به ست... مه به ست كاترينا ئيوانايه؟

- ئه رى. كه ميتنكا نه جاتدا، يان له نيوى به رى. دوعا دهكا تيشكى هيو و رينوئى دلى پروناك بكاته وه. خوئ ناتوانى بريار بو خوئ بدا. هيشتا دهرفتهى نه بووه بريار بدا. ئه و يش من به په رستارى خوئ دهرانى. دهبه وئ لايه لايهى بو بكم و بيلاوينم.

ئاليووشا به له بزىكى خه مناكانه گوتى: «براكهم، كاترينا ئيوانا خوئى دهوئى.»

- رهنگه؛ به لام من دلم پيوهئ نييه.

ئاليووشا به شيويهكى شه رمانه و سه ركونه كهرانه له دريژهى قسه كانيدا گوتى: «ئو نازار دهكيشى. بو... هيندى قسهى واي بو دهكهى ته و او هيوادار دهبى. دهرانم هيوادارت كردوه.» گوتيشى: «بمبووره كه ئاوات قسه له گهل دهكهم.»

ئيوان به توورهبى گوتى: «ئو جوهرى كه پيوسته ناتوانم هه لسوكه وتى له گهلدا بكم - كتوپر وازى لينا هينم و به بى شه رم كردن ناليم وازم ليهينا وه. دهبى سه بركهم تاكو حوكوم بو قاتله كه دهرنه وه. ئه گهر ئيستا لى هه لبريم،

سبهينى له دادگا به له نيو بردنى ئه و هيجوپووجه توله له من دهكاته وه. چونكه رقى له وه و دهرشزانى رقى لييه تى. هه مووى درويه، درو له سه ر درو! هه تا كاتيكت لى هه لنه بريم هيوابرا و نابى و ئه و رمووزنه له نيو نابا، چونكه دهرشزانى من دهمه وئ له و گرفتاريه رزگاريكهم. خوژگه ئه و حوكمه نه گبه تيبه دهر بركايه!»

وشهئ «قاتل» و «رمووزن» له دلى ئاليووشادا بوو به زايه له يهكى به ژان. توژى بيرى له وته كانى ئيوان كرده وه و پرسى:

- ئاخه ر چون دهرشزانى ميتيا له نيو به رى؟ دهرشزانى چ شايه ديبه ك بدا كه ده بيته هوئ له نيو چوونى ميتيا؟

- هيشتا ئه وه نازانى. به لگه يهكى له لايه و ده ستنووسى ميتنكايه. به خاترجه مى ئه و به لگه يه ده يسه لمينى كه ئه و باوكمانى كوشتوه.

ئاليووشا گوراندى: «مه حاله!»

- بو مه حاله؟ خوئ خويندومه ته وه.

ئاليووشا به گهرمى دووپاتيكردوه: «به لگه ي و اهر نييه! چونكه ئه و پياوكوژ نييه. ئه و قاتلى باوكم نييه، كارى ئه و نييه، نا. كارى ئه و نييه!»

ئيوان فيودورويچ له ناكاو راوه ستا و به خوئ سارديبه كى ئاشكراوه پرسى: «ئهى قاتل كييه؟ به برواي تو دهبى كى بى؟» به دهنكيكى گر و له خو بايانه ئه وهئى گوت.

ئاليووشا به دهنكيكى ئارام و كارتيكه رانه گوتى: «خوت دهرشزانى كنيه.»

- كى، مه به ست ئه و قسه هه ليتوپلitanه يه و سه باره ت به ئيسمير دياكوفى شيت و فيدار كه وتوته سه ر زاران؟

ئاليووشا له ناكاو هه ستيكرد سه رتاپاي ده لهرزى، وشه گه لى «خوت دهرشزانى كنيه» بى ئيختيار به زاردا هاتبوو. هه ناسهئى سوار بوو بوو.

ئيوان به شيويهكى وه حشيبانه هاواريكرد: «كى؟ كى؟» له پر ئارا و قاراي لى هه لگيرا.

ئاليووشا، ديسان به دهنگيكي نزيك به سرتوه دريژهي به قسهكاني دا:
«تهنيا شتيك دهزانم، ئهوهي باوكماني كوشت تو نهبووي.»

ئيوان به جاري تووشي سهسوورمان بوو.

- تو نهبووي! مهبهستت له «تو نهبووي!» چييه،

ئاليووشا به دلنيايي دووپاتي كردهوه: «ئهو كهسهي باوكماني كوشت،
تونهبووي، كاري تو نيبه!»

نيو دهقيقهيك بيدهنگ بوون.

ئيوان، به بزهيكي سارد و سرپوهه گوتي: «ئهو خوشم دهزانم. خهريكي
ورينه دهكي؟» چاوي له ئاليووشا بريبوو. ديسان له ژير كوئهكهي كارهباكه

راوهستان.

- نا، ئيوان. خوْت چهند جار گوتوته كوشتوومه.

ئيوان، داماوانه منجاندی: كهنگي شتي وام گوتوه؟ من له مؤسكو بووم...
كهنگي شتي وام گوتوه؟»

ئاليووشا له دريژهي قسهكانيدا گوتي: «له ماوهي ئهم دوومانگه دا واوهيلا،
زور تهنيا و بيكس بووي، زور جار ئهوهت بهخوت گوتوه.» وهك پيشوو به

نهرمي و راشكاوي قسهي دهكرد، ههر له وكاتهدا دهتگوت بيئختيار ددوي
و پيرهوي له فهرمانيكي روون و ئاشكرا دهكا. «خوت تومهتبار كردوه و به

خوتت سهلماندوه كه قاتل جگه له تو هيچكسي ديكه نيبه. بهلام ئهو كارهت
نهكردوه: به هلهچووي: قاتل تو نييت. حالي بووي؟ كاري تو نيبه! خودا

ناردوومي ئهوهت پييليم.»

ههردووكيان بيدهنگ بوون. خولهكيكي تهواو متهقيان نهكرد. ههردووكيان
ههروا راوهستاوون و چاويان له چاوي يهكتر بريبوو. رهنگيان ههلبزركابوو.

له ناكاو سهرتاپاي ئيوان وهلهرزين كهوت، شاني ئاليووشاي گرت و به
لهبزيكي تووره گوتي:

- تو له ژورهكهي من بووي! شهوي لهوي بووي، ئهو كه هات... داني
پياني... ديتوته، ئاگات لي بووه!

ئاليووشا به سهرسامي گوتي: «مهبهستت كييه - ميتيا؟»

ئيوان شيتانه گوراندي: «ئهو نا، بهنهحلهت بي ئهو رموزنه! بو زانيوته ئهو
دي بو ديدهنيم؟ چونت زانيوه؟ پيم بلي!»

ئاليووشا كه ترسي لينيشتبوو، منجاندی: «ئهو كييه، نازانم باسي كي
دهكي.»

- ئهري، حهتمه ن دهزاني... دينا بو لهوه ئاگاداري... مهحاله نهزاني.

ئيوان وهك ئهوهي دان به خويدا بگري. لهسهرهخو راوهستا و اينواند كه
بير دهكاتهوه. چزهبزهيكي سهير دهمي پي پان كردهوه.

ئاليووشا به دهنگيكي لهرزوك ديسان وهقسه هات: «براكهم، ئهوه ههر به
تو دهليم، چونكه بروام بيدهكهي، ئيتير له هيچي ديكه ئاگادار نيم. ئيستا بو

دوايين جار! خودا له دلي ناوم كه ئهوهت پييليم. ئهگهر بيتته هوي ئهوهي لهم
ساتهوه لهبهرچاوت تاليم..

بهلام تا ئيستا ئيوان فيودورويچ واديوار بوو تهواو داني بهخويا گرتوه.
بزهيكي ساردوسر كهوته سهرليوي و گوتي:

- ئالكسي فيودورويچ، تاقهتي پيغهمبهران و فيدارانم نيبه - بهتاييهت
رهوانهكراواني خودا - توش ئهوه زور چاك دهزاني. لهم ساتهوه رهنگه بو

ههتا ههتا پيوهنديم لهگهل تو نهمني و ليكههلبريين. تكات ليدهكهم له سهر ئهم
دورپيانه ليم جيا بهوه. مهزلهكهي توش لهولاويه. واچاكه ئاگات لهخوت بي

و بهتاييهتي ئهمرو تخونم نهكهي! حالي بووي؟

پووي وهرگيزا، بيئوهي ئاور بداتهوه، به ههنگاوي قورس و قايم كهوته
ري.

ئاليووشا له دواوه ههراي ليكرد: «براكهم، ئهگهر له ئهمرو بهدواوه تووشي
پووداويك بووي، بهرله ههمووكهس وهره بو لاي خوم!»

بهلام ئيوان وهلامي نهدايهوه. ئاليووشا له سهر دورپيانهكه چوه ژير
كوئهكهي كارهبايهك و راوهستا، ههتا ئيوان له تاريكيدا بزر بوو. پاشان

وهرسوورا و بهرهو مالي وهرپيكهوت. ئاليووشا و ئيوان ههردووكيان له

ژووری خزمه تکاراندا دهژیان؛ هیچ کامیان پنیان خوښ نه بوو لهو ماله چولهی باوکیاندا نیشته چی بن. ئالیووشا له مالی بازارگانیک، ژووریکي به کری گرتبوو. ئیوانیش هر لهو گهړهکه وه تاغیکي پیشخزمه تیبانهی گه وره و به رفه ریچی به کری گرتبوو، که دیوار به دیواری مالی بیوه ژنیکي جوان و خوښگوزهران بوو. ئه و بیوه ژنه میړده کارمهنده کهی نه مابوو. ته نیا کله تیکي بوو، ئه ویش ژنیکي ئه رخه نناس و کهړ و بادار بوو. هه موو پوژئی سه عات شه شی عه سر ده خزایه پیخه فه که یه وه و سه عات شه شی به یانی هه لده ستا. ئیوان فیوډورویچ له م دواییاندا پووی له شادی و ژیانی خوښ وهرگیړابوو و خووی به ته نیایی گرتبوو. له ژووریکدا ده ژیا و هه موو کاروباره کانی خوئی به جیئی ده کرد و سه ری به هیچ کام له وه تاغه کانی دیکه دا نه ده کرد. گه یشته بهر ده رگای مالی، هات ده سته بری بۆ ئالقهی ده رگاکه و له پړاوه ستا. هه سته کرد ئازای ئه ندای له داخ و رقان ده له رزی. زوو ده سته له ئالقهی ده رگاکه به ردا و له گه ل جنیویک وهر سووړا و به په له گه رایه وه. کیلومه تر و نیویک به پیدا پویشت تا گه یشته ماله دارینه یه کی چکوله و داروبار پزیو که زیاتر له کوخیک ده چوو، ماریا کیندراتیفنا له وئی ده ژیا، هه ر ئه و جیرانهی بۆ وهر گرتنی شوړبا ده هات بۆ چی سخانه کهی فیوډورپاولوویچ و جاریک ئیسمیر دیاکوف گیتاری بۆ لیدابوو و گورانبی بۆ گوتبوو، ماله چکولانه کهی خوئیان فروشتبوو و ئیستا له گه ل دایکی له و خانووه دارینه دا ده ژیان. ئیسمیر دیاکوف نه خوښ بوو - هیچ کهس پیئی وانه بوو ده مینئ - له دوی مردنی فیوډورپاولوویچ چوو بوو بۆ لای ئه وان. ئیوان فیوډورویچیش که هیزیکي کتوپر به دوی خویدا رایده کیشا - هه ر ئیستا ده یویست جچی بۆ لای ئه و.

(۱)

یه که مین چاوپیکه وتن له که ل ئیسمیر دیاکوف

ئهمه سیته مین جار بوو ئیوان له دوی گه رانه وه له مۆسکو ده چوو بۆ لای ئیسمیر دیاکوف. یه که م جار دوی رووداوه که چوو بۆ لای و قسه ی له گه ل کرد، ئه و پوژه بوو که هاتبووه، پاش ئه وه دوو حه وتوو دواتر، دیسان چوو بۆ سه ردانی. به لام لیتره دا کوتایی به دیداره کانی نه هینابوو. بویه مانگیک زیاتر بوو چاوی پیئی نه که وتبوو، هه والیشی لیئی نه بوو. ئیوان پینچ پوژ دوی مردنی باوکی گه رابوو، بویه له ریوره سمی ناشتنی باوکیدا به شداریینه کرد که پوژیک بهر له گه رانه وهی به ریوه چوو. هوی وده رنگ که وتنه که شی ئه وه بوو ئالیووشا ناو نیشانی نه ده زانی و ناچار بوو جچی بۆ لای کاترینا ئیوانا تاکو برووسکه ی بۆ بنیرئ. له لایه کیشه وه ئیوان فیوډورویچ له گه ل گه یشته مۆسکو چوو بۆ دیدنه ی خوشکی و پووری و برووسکه ی بۆ لیدان، به لام ئیوان هه تا چوار پوژ دوی گه یشتن نه چوو بۆ لایان. پیویست به گوتن ناکا، له گه ل ئه وهی برووسکه ی پیگه یشت به چوارنال گه رایه وه بۆ شاره که مان. یه که م کهس که چوو بۆ دیدنه ی ئالیووشا بوو. ئیوانیش به وپه ری سه رسوورمانه وه بوی ده رکه وت که به پیچه وانه ی گومانی خه لک، میتیا به تومه تبار نازانی و به راشکاوی ده لی ئیسمیر دیاکوف قاتله. دواتر، پاش چاوپیکه وتنی له گه ل سه روکی پولیس و دادوهر و بیستن چۆنیه تی رووداوه که و تومه تبار و قولبه ست کردنی میتیا، سه ری له ئالیووشا سووړما و هاته سه ر ئه و باوه رهی که ئالیووشا به هوی هه سته هاودلی و برایانه

میتیا به بی تاوان دهنانی. چونکه ئیوان دهنانی ئالیووشا هۆگریه کی زۆری به میتیا ههیه.

وا باشه یهک دوو وشهش سه بارهت به ههستی ئیوان دهرهق به دیمیتری فیودوروویچی برای بدرکیتنم. ناخۆشی نه دهویست، ته نیا هیتدی جار دهرهق به ئه و دلسۆزی دهناند، که ئه ویش هاوړی بوو له گه ل رق و بیزارى. قیزی له هه لسوکه وت و ته نانهت قه لافه تی دزیوی میتیا هه لدهستا. ئیوان زۆری پیناخۆشبوو که دهیدی کاترینا ئیوانا هه ل له میتیا دهکا. له گه ل ئه وانه شدا هه ر ئه و رۆژهی گه یشته وه مالى خیرا چوو بو سهردانى میتیا. ئه و ملاقاته ش گومانى ئه و تاوانه ی له میشکی ئیواندا نه ک که م نه کرده وه، به لکو قایمتریشى کرد. دیتی میتیا زۆر شله ژاوه و وه ک شیتی لیهاتووه. میتیا چه نه دریزی و چه قه سرۆبی کردبوو. به لام قسه کانی ئالۆز و بی سه ره وه به ره بوون. قسه ی زلی ده کرد، ئیسمیر دیاکوفی به تاوانبار دهنانی و به جارئ تیکه لی کردبوو. سه ری زمان و بنی زمانى سئ هه زار روبل بوو، که دهیگوت باوکی لی «دزیوه». له په ستا دووپاتی ده کرده وه: «ئه و پارهی هه خۆم بوو. پارهی خۆم بوو. ته نانهت ئه گه ر دزیباشم، هه قم بوو.» سه بارهت به و شایه دیبانه ی، به زهره دی ئه و دابوویان، ناره زایه تی دهرنه ده بری، ته نانهت ئه گه ر دهیویست راستییه کیش به قازانجی خۆی بگۆرئ، نه یده توانی بیسه لمیتی و قسه که ی به هه یچ دهرده چوو. وادیار بوو نه یده ویست له هه مبه ر ئیوان یان که سانی دیکه دا به رگری له خۆی بکا. به پینچه وانه ئه و تۆمه تانه ی زۆر پیناخۆشبوو و پنی تووړه و ئاله تی ده بوو؛ زووزوو هه لده چوو جنیوی به هه مووان ده دا. کاتیک باسی شایه دیبه که ی گریگوری ده کرا که دهرگا که ئاوه لا بووه، به شیوه یه کی پرسووکایه تی دهیدا له قاقای پیکه نین و دهیگوت: «ئه وه ی ئه و دهرگایه ی کرده وه شه یتان بوو.» به لام نه یده توانی به روونی سه بارهت به و راستییه بدوئ. ته نانهت توانی له ماوه ی دیداره که یاندا قسه ی ناخۆش به ئیوان بلئ و نه راندی به سه ریدا که ئه و که سانه ی له من به گومانن «هه قی هه موو شتیکیان هه یه» به لام هه قیان نییه شکیان له و بی و دادگایی بکه ن. له

سه ر یه ک ئه و دیداره ی له گه ل ئیوان زۆر تال و ناخۆش بوو و به هه یچ شیوه یه ک ناتوانین ناوی دیداریکی دۆستانه ی لی بنیین. دواى ئه و دیداره ئیوان فیودوروویچ له رپوه چوو بو لای ئیسمیر دیاکوف.

کاتیک له مۆسکۆوه به سواری شه مه نده فهر ده گه راپیه وه، بیرى له دوايين وتووێژى خۆى و ئیسمیر دیاکوف ده کرده وه که ئه و ئیواره یه به ر له سه فهره که ی له لای بووبوو. زۆربه ی شته کان به بروای ئیوان جیی شک و گومان بوون. به لام کاتیک وه لامی دادوهری ده دایه وه، ئه و کاته هه یچی نه گوت، دهستی راگرت چونکه ئه و کاته ئیسمیر دیاکوف له نه خۆشخانه بوو. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب و دوکتۆریکی دیکه که ناوی واروینسکی بوو، کاتیک له نه خۆشخانه چاویان پینیکه وت، له وه لامی پرسیاره پیدارانه کانیدا به دلناییه وه گوتیان که بیگومان سه رودل لیهاتنی ئیسمیر دیاکوف راست بووه، کاتیک پرسیی ئیسمیر دیاکوف رۆژی رووداوه که خۆی نه خوش خستوه یان نا، به راستی تووشی سه رسوورمان بوون. پاشان تییانگه یاندا که فی لیهاتنی ئه و شه وه ی به هه لکه وت بووه و گه شکه که ی زۆری خایاندووه و چه ند جار له سه ر یه ک سه رودلی لیهاتووه. به جۆریک که نه خۆشه که سه تاسهت ژیانى له مه ترسیدا بووه. دواى ده وا و دهرمانیکی زۆر توانییان دلنیا بن که نامرئ. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «به لام له وانه یه هه تا ماوه یه ک، بو هه تا هه تا نا، ئه قلی بگۆردئ.» له وه لامی بی سه برانه ی ئیوان فیودوروویچدا که گوتی ئیستا شیتته یان نا، گوتی که شیتییه که ی زۆر گرینگ نییه و ناتوانین بلین ته واو شیتته، به لام تووشی شله ژان و په رۆشیی رۆحی بووه. ئیوان فیودوروویچ بریاریدا هۆی ئه و ئالۆزی و شله ژانه رۆحییه بدۆزیتته وه.

له نه خۆشخانه ئیزنیاندا له رپوه چاوی به نه خۆشه که بکه وئ. ئیسمیر دیاکوف له به شیکی تایبه تی نه خۆشخانه که له سه ر چرپایه کی باریک راکشابوو. چرپایه کی دیکه ش له ژووره که دابوو، بازرگانیکی خه لگی شاره که مان له سه ری ره هیل بووبوو، که به هۆی نه خۆشیی دلوه له شی

په نه ميبوو و ديار بوو له حالې گيانكهنشت دايه و بئ ئه وهى گويى بدهنى دهستيان كرد به قسه كردن. ئيسمير دياكوف هر كه چاوى به ئيوان فيؤدورويچ كهوت، به سهر سوورپاوانه وه بزهى هاتى و له و ساته دا ئارام و له سهره خو ديار بوو. لانكه م ئيوان واى هاته بهرچاو. جگه له وهش، قه لافه تى ئيسمير دياكوف زور سهرنجى راكيشا. هر له گه ل چاوى پنيكه وت، شكى لا نه ما كه نه خو شه. زور لاواز و بيتاقهت بوو، هيواش ده دوا و ويده چوو به زور زمانى بگيرى و قسه بكا. زهره ه لگه رابوو. له ماوهى ئه و بيست ده قيقه ي پي كه وه قسه يانكرد، له په ستا هاوارى سهرى و ماسوولكه كانى له شى ده كرد و ديار بوو نازار ده كيشى. ده موچاوه ورديله و كوسته كه ي ورديله تر ديار بوو و سهر و قزى ئالوزا بوو، به جينى فوكله ش توپه لى قزى لوول و شيو او كه وتبووه سهر ته ويلى. به لام چاوى چه په ي خيل بووبوو و ده تگوت ئامازه به شتيك ده كا، واشى به خو ي ده سه لماند كه فهرقى نه كردوو. «قسه كردن له گه ل مروقى زانا و زيره ك هه ميشه پر بابه خه.» ئيوان له ريوه ئه و قسه ي وه بير هاته وه. له په ناى لاقيدا له سهر كورسي له يه ك دانيشت. ئيسمير دياكوف زور به زحمهت له سهر چرپا كه خو ي ئه مباره و بار كرد، به لام يه كه م كه س نه بوو كه ده ستيكرد به قسه كردن.

ئيوان ليپرسى: «ده توانى قسه م له گه ل بكه ي؟ زورت ماندوو ناكه م؟»
 ئيسمير دياكوف به دهنگى كز و نه خو شاننه منجاندى: «به لى ده توانم»
 وهك ئه وهى دلخوشى ميوانىكى توورپه بداته وه، به له بزىكى نهرم دريژه ي پيدا: «گه ورم له ميژه هاتوويه وه؟»

- ئه مړو گه يشتمه وه... هاتم بو ئه وهى بزانه كه وتوويه چ زه لكاويكه وه.

ئيسمير دياكوف هه ناسه يه كى هه لكيشا.

ئيوان فيؤدورويچ له زمانى هه لخليسكا: «بو هه ناسه هه لده كيشى، خو تو تاگات له هه موو شتيك بو!»

ئيسمير دياكوف مات و مرموچ ماوه يه ك بيدهنگ ما.

- قوربان چون تاگادار نه بووم؟ پيشتر هه موو شتيك مه علوم بوو. به لام من چووزانم كار به و جينه دهگا؟

- چى مه علوم بوو؟ خو ت له گيلى مه ده! يانى پيشبينيت كردبوو كه سه رودلت ليدى، كاتيک ده چوى بو ئه مباره كه؟ ناوى ئه و شوينهت هيتا؟
 ئيسمير دياكوف به له سهره خو يى گوتى: «خو له كاتى پرسينه وه دا ئه وهت نه گوتووه؟»

ئيوان فيؤدورويچ له ناكاهه ستى به رق و توورپه يى كرد.

- نا، هيشتا نه گوتووه، به لام حه تمه ن ده ليم. حه زره تى به ريزت ده بى زور چاكان بو باسبكه ي، جوان له گويشى بگره، ئيجازهت پينادم گالته م پنيكه ي و پيتوابى ده توانى كلاويش له سهر من نى!

ئيسمير دياكوف هه روا له سهره خو، به لام بو تاويك چاوى قووچاند، گوتى: «قوربان، من ئه وه ندهم هيوا به ئيوه يه، به قه د خودا، بو ده بى گالته تان پي كه م؟»

ئيوان فيؤدورويچ هه ليدايه: «جارى ده زانم كات و ساتى فى ليها تن پيشبينى ناكري، زورم پرسيار كردوو؛ پيتوانه بى ده توانى به منى بسه لمينى. ده ي چون بوو پيشتر كات و ساته كه يت پيگوتم و هه روه ها سه بارهت به ئه مباره كه ش؟ ئه گه ر به درو خو ت وا ليته كردوو چون ده تزانى سه رودلت ليدى و له پليكانى ئه مباره كه وه ده كه وييه خواري؟»

ئيسمير دياكوف، به قه ستى دهنگى دريژ كرده وه و گوتى: «قوربان، هه رچونيك بى ناچارم روژى چه ند جار بجمه ئه مباره كه وه. قوربان سالى پيشووش به وشيوه يه له وه تاغى ژير هه وره بانه كه كه وتمه خواري. ئه وه راسته كه روژ و كاتى فى ليها تنه كه پيشبينى ناكري، به لام پياو جارى وايه له دللى ده دا.»

- به لام تو روژ و كاته كه يت پيشبينى كرد!

- قوربان، سەبارەت بە سەرودل لىھاتنەكەى من وا چاكبوو پرسىيار لە پزىشكەكانى ئىزە بكەى. دەتوانى لىيان بېرسى بە فىل بووە يان بەراستى؛ هېچ كەلكىكى نىيە ئەوئەندەى لە سەر برۆين.

- ئەى ئەمبارەكە؟ چۆن ئاگادارى ئەمبارەكە بووى و دەتزانى دەكەويتە ناوى؟

- واديارە ناتوانى مەسەلەى ئەمبارەكە لە زەينتدا حەلكەى! ھەر لەو كاتەدا كە كەوتمە نىو ئەمبارەكەو، ترس و دلەراوكىيەكى زۆرم ھەبوو. ئەوھى لە ھەموو شتىك زياتر ئاراقاراي لىھەلگرتم، لەدەستدانى ئىوھ و بېپشتىوان مانەوھم بوو. بۆيە كاتىك چومە نىو ئەمبارەكەو لە دللى خۆمدا گوتم: «ئەگەر بكەوم، لەرپۆھە فىم لىدى؟» قوربان ھەر لەبەر ئەو ترسە بوو لە ناكاو تووشى ئەو حالەتە بووم كە بەسەرمدا دى... ھەربۆيە بەسەرەوھە لە پلىكانەكان كەوتمە خواری. ھەموو ئەمانە و تەواوى ئەو قسانەى پىشوووى من كە ئەو رۆژە عەسر لەبەر دەرگاگە بۆم گىراپەوھە و گوتم چەندە دەترسم و باسى ئەمبارەكەم كرد، ھەموویم بۆ دوكتۆر ھىرتىزنىستىۆب و نىكۆلاپارفىنوويچ گىراوئەوھە و ھەمووشى لە شايدەى نامەكەدا نووسراوھە. دوكتۆرى نەخوشخانەكەش، ئاغای واروینسكى قەبوولىكرد كە ئەو فكرە، يانى ترسى كەوتنەخوارەوھە، بوئە ھۆى ئەو سەرودل لىھاتنە. راست ئەو كاتەش بوو سەرودلم لىھات. نووسىويشيانە، يانى حەتمەن ئەو ترسە بوئە ھۆى ئەو فىل لىھاتن، قوربان.

ئىسمىر دىاكوف كاتىك قسەكەى تەواو كرد ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا، كە دەتگوت بە جارى ھىزى لىبراوھ.

ئىوان فىوئورۆويچ، كە تارادەيكە شلەژا بوو گوتى: «كەوايە لە وتەكانتدا ئەوھت گوتووە؟» دەيوست بە دووپاتكردنەوھى مشتومرەكەيان بىترسىنى، بەلام بۆى دەرکەوت كە ئىسمىر دىاكوف خۆى راستى ھەموو شتىكى گوتووە.

ئىسمىر دىاكوف لىبراوانە گوتى: «ترسى چىم بوو؟ لىگەرئى با ھەموو راستىيەكان بنوسن.»

- وشە بە وشە قسەكانى بەر دەرگات بۆ گىراپەوھە؟

- نا، يانى وشە بە وشە پىمنەگوتون، قوربان.

- پىتگوتن كە دەتوانى فى لەخۆت بىنى، ھەرۆھك ئەو كاتە خۆت پىوھە رادەنا؟

- نا، ئەوھشم پىنەگوتن، قوربان.

- ئىستا پىمبلى، بۆ منت نارد بۆ چىرماشنىا؟

- دەترسام بچى بۆ مۆسكۆ، چونكە چىرماشنىا نىكترە قوربان.

- درۆ دەكەى، خۆت پىشنىارت پىكردم برۆم؛ پىتگوتم خۆم لەرپى چارەپەشى لادەم.

- تەنيا لەبەر خۆشەويستى و فىداكارى دۆستانەم بوو، چونكە كىشە و ئالۆزى بنەمالەكەم پىشبنى كردبوو و دەمويست ئىوھ لەو كىشەيە بەدوور بن، قوربان. لەبەر ئەوھ بوو پىمگوتى لەرپى چارەپەشى لادە و دەمويست تىبگەى كە كىشە و ئازاوھ لە مالەكەدا ھەلدەگىرسى و بۆ ئاگادارى لە گىانى باوكت لە مالىدا دەمىنىيەوھ.

ئىوان فىوئورۆويچ لە ناكاو توورە بوو، گوراندى بەسەرىدا: «كەللەكەر، دەبوو راشكاوانەتر پىمبلى!»

- قوربان، لەو كاتەدا چۆن دەكرا راشكاوانەتر پىتېبلىم. لەوھ دەترسام وەقسە بىم و ئىوھش لەوانە بوو توورە بن. دىسان لەوھش دەترسام دىمىترى فىوئورۆويچ كىشە و ھەرايەكى دىكە وەرپى بخا و ئەو پارەيە ھەلگىرى و برۆا، چونكە ئەو پارەيەى بە پارەى خۆى دەزانى، بەلام كى دەيزانى كارەكە بەو جىيە دەگا و پىاوى تىدا دەكوژرى؟ پىمابوو تەنيا ئەو سى ھەزار رۆبلە دەبا كە لە ژىر بالئجەكەى باوكتدا بوو. قوربان، لە پاكەتىكدا بوو. قوربان، بەلام دىمان ئاوا كوشتى. قوربان، ئىوھ خۆشتان بىرتان لە شتى وا دەكردەوھ؟

ئىوان تۆزى مات بوو و گوتى: «بەلام ئەگەر دەلىلى نەدەكرا بىرى لىكەيتەو، چۆن دەمتوانى بىرم بۆ ئەو بچى و لە مالى بىمىنمەو؟ قسەى بىسەرەوبەر دەكەى!»

- دەبوو بەو بەزنى كە دەمويست بىننيرم بۆ چىرماشنىيا، نەك مۆسكۆ.

- چۆن دەمتوانى بەو بەزنى بىرمانم؟

ئىسمير دياكوف زۆر بىننيرى دەنواند، ديسانىش خولەكك بىدەنگبوو.

- قوربان، دەبوو بەو بەزنى كە داوام لىكردى نەچى بۆ مۆسكۆ، بەلكو بچى بۆ چىرماشنىيا. يانى دەمويست لە شوينىكى نىكتىر بى قوربان. چونكە دىمىترى فىودورويچ بىزانىيا زۆر دوور نەكەوتويەو دەستى بۆ كارىكى ئاوا نەدەبرد. ئەگەر رووداويكىش بقەومايە، دەهاتىيەو و پارىزگاريت لە منىش دەكرد، چونكە پىمگوتى گرىگورى نەخوشە و منىش دەترسم توشى ئەو سەرودلە دوابراو بەم. پاشان ئەو نىشانانەم بۆ باسكردى كە چەن جار لە پەنجىرەكە بەدى، باوكت دەرگاكە دەكاتەو، ئەو بە دىمىترى فىودورويچىش گوت. پىمابو بۆخوتان بىرتان بۆ ئەو دەچى كە مىتيا كارىكى ئاواى لە دەستى و لەوانەيە ئىوئەش لىرە بىمىنەو و تەنانەت نەشچن بۆ چىرماشنىيا.

ئىوان فىودورويچ بەخوى گوت: «واديارە زۆر بەروونى قسە دەكا، تەنيا تۆزى منجە منج دەكا؛ كەوايە ئەو تىكچونەى مىشكى كە هىرتىزىستىوب باسى دەكا، چىيە؟» بە دەنگىكى بەرزىش كە توورە بوونى پىو ديار بوو: «نەگەتى، لەگەل منىش بە فىل و دەھوۋە ھەلسوكەوت دەكا.»

ئىسمير دياكوف بەشيوەيەكى مات و بەستەزمانانە قسەكەى خوى خواردەو: «بەلام ئەو كاتە پىمابو بە تەواوى بۆى چووى.»

ئىوان فىودورويچ ديسان قەلس بوو و گوراندى: «ئەگەر بىزانىيايە، دەمامەو.»

- ئاخەر قوربان، پىمابو بەھوى تىگەيشتن لە مەبەستەكەم ئاوا بە پەلە رۆيشتى بۆ ئەو بەرەشى لارىي چارەرهشى لادەى، قوربان بۆ ئەو بەرەشى لە ترسانا راکەى و خوت دەر بازكەى.

- پىتوايە ھەموو ھەك تۆ ترسەنوكن؟

- بىوورە قوربان، پىمابو توش لە من دەچى.

ئىوان بە نارەحەتتەيەو گوتى: «ھەلبەت دەبوو بىزانم، دەشمزانى شتىكت لەژىرسەردايە...» لە ناكاويش مەسەلەيەكى وەبىرھاتەو و گوراندى: «بەلام درۆ دەكەى و درۆكەشت بە پىي خوى دەروا. لەبىرتە لە عارەبانەكەو سەرکەوتى و پىتگوتم: «قسە كردن لەگەل مروقى زىرەك و زانا زۆر بەنرخە؟» بۆيە بە رۆيشتنى من خوشحال بووى، چونكە مەتحتدەكردم! ئىسمير دياكوف لە پەستا ھەناسەى ھەلدەكىشا. رەنگى ھەلبىركا و بە ھەناسە بركىو گوتى:

- لەبەر ئەو خوشحال بووم، رازى بووى بەجىي مۆسكۆ بچى بۆ چىرماشنىيا، چونكە ئەوى نىكتىرە. بەلام كە ئەو قسانەم كرد، نەمدەويست مەتخ و تارىفت بىكەم، بەلكو دەمويست سەرکۆنەت بىكەم. خوت سەرنجت نەدايە.

- سەرکۆنەى چى؟

- كە ئەو كارەساتە پىشبنى كرد و باوكىشت بەجىھىشت و پارىزگاريت لىنەكردىن. چونكە لەوانە بوو بەھوى دىزىنى ھەزار رۆبلەو قۆلبەستم كەن قوربان.

ئىوان ديسان دەمى ھەلمالى: «ئەى نەگەتى! پىمبلى بىزانم، نەقلى ئەو لە پەنجىرە دانەت بە دادوەرەكان گوت؟»

- ھەموو شتىكم بە بى پىچوپەنا پىگوتن قوربان.

ئىوان فىودورويچ ديسان لەناخەو توشى سەرسوورمان بوو و درىژەى بە قسەكانى دا:

- ئەگەر ئەو كاتە بىرم لە شتىك بگردايەتەو، حەتمەن ئەوھى بىرم لىدەكردەو دەغەلىي تۆ بوو. ديميتري رەنگ بوو بىكوژى، بەلام قەت باوهر ناكەم ديميتري دزيبكا... بەلام تۆ ھەموو دەغەلىيەكت لە دەستدى، خۆت بە منت گوت كە دەتوانى خۆت بىھۆش كەى. دەبلى نەتگوت!

- لەبەر ساويلكەيى بوو، بە عومراتم بە درۆ فيم لە خۆم نەھيناو. ئەو كاتە رەنگە ويستىتم شاتوشووت بكەم، ئەویش بەھۆى گەوجيەتییەو. ئەو كاتە زۆرم خاترى ئىو دەويست. نەمدەويست بيشارمەو.

- ديميتريى برام بە راشكاوى تۆمەتبارت دەكا كە قەتل و دزيتكردو.

ئىسمير دياكوف ديسان بە بزەيەكى تالەو گوتى: «ئيتىر چيى لە دەست دى؟ بەلگە و شايد ھەموو بە زەرەدى ئەون، كى باوهر بە قسەكانى دەكا؟ گريگورى واسيلیەويچ ديتوويەتى دەرگا كراو تەو، قوربان. كەوايە دەتوانى بلى چى؟ گوئی مەدەنى! ھەولەدا خۆى نەجات دا.»

بەھيواشى لە قسە كەوت و لە ناكاو، وەك ئەوھى بىر بكاتەو دريژەى پيدا: «قوربان، گویت بەوانە نەبزوى. دەيەوى ھەمووى بە سەر مندایىنى و بيسەلمينى كارى من بوو. ئەو ھەم بيستوو قوربان. ئەگەر زيرەك بوايەم و بمتوانيبايە بە درۆ فى لە خۆم بينم و پيلانم بۆ باوكت دارشتايە، پيشتر چۆن بە تۆم دەگوت دەتوانم فى لە خۆم بينم؟ ئەگەر پيلانى ئەو قەتلەم دارشتايە، پيتوايە ئەو ھەندە گەوجم بە زەرەدى خۆم شايدەيبەكى ئاوا بدەم؟ ئەویش لای كورەكەى! بەراستى كەس شتى وای نەبيستوو! جا شتى وا چۆن دەبى؟ ئەگەر واش بوايە، قەت ئەو پروداو نەدەقەوما. ئىستا ھىچكەس گوئی لە قسەكانمان نيبە، خودا نەبى، قوربان. ئەگەر بريار بى ئەو بە دادوهر و نيكۆلاي پارفنوويچ بلىي، بەو كارەت پاريزگاريبەكى باش لە من دەكەى، چونكە كەسيك كە بىپەردە قسە دەكا و نايشاري تەو، چۆن جينايتەتى ئاوا دەكا. ھەموو كەس ئەو دەزانى.

ئىوان فيودورويچ كە ئەو دەليل و بەلگانەى ئىسمير دياكوف شوينى لە سەر دانابوو، گوتى: «چاكە،» بۆ برينەوھى مشتومرەكەيان ھەستا سەرپى.

«من شكەم لە تۆ ھەر نيبە و پىموايە زۆر كاريكى قورە پياو لە تۆ بە گومان بى. بەپىچەوانە، زۆريشت سپاسدەكەم دلناتكردم. ئىستا دەرۆم، بەلام ديسان ديمەو ھەم بۆسەردانت. جارى خوداحافىز. ھيوادارم خوا شيفات بدا. ھىچت پىويست نيبە؟»

- لەبەر ھەموو شتىك سپاستدەكەم قوربان. مارتا ئىگناتيفنا زۆرى ئاگا ليمە و ھەرشتىكم پىويستى بۆم دىنى. كەسانىكى دلوقان ھەن ھەموو رۆژىك دىن بۆ ديدەنيم.

شتىك ئىوانى ھاندا لە ناكاو بلى: «خوداحافىز، بەلام سەبارەت بەوھى كە دەتوانى فى لە خۆت بينى، لای ھىچكەس دەنگى ناكەم و داوا لەتۆش دەكەم لای ھىچكەس باسى نەكەى.»

- تيدەگەم قوربان. ئەگەر تۆ باسى ئەو نەكەى، منيش قسەكانى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەم.

ھەر ئەو كاتە بوو ئىوان فيودورويچ رۆيشتە دەرئى و ھىشتا چەند ھەنگاو لە سەرسەراكە دوور نەكەوتبۆو ھەستىكرد ئەم وشانەى دوايى ئىسمير دياكوف بە تويكل بوون. ھىندەى نەمابوو بگەرپتەو، بەلام پالئەريكى ئاسايى بوو، بە بولەبول «قسەى ھەليت وپليت!» لە نەخوشخانە چوو دەرئى. ھەستى سەرەككى ئىوان ھەستكردن بە دلنبايى بوو، ئەویش بەھۆى ئەو راستيەو بوو كە ئىسمير دياكوف دەستى لەو كارەدا نەبوو، بەلكو ميتيا بوو، ئەگەرچى قەت ئەو چاوەرپوانيبە لەو نەدەكرا ئاوا بىر بكاتەو. نەيدەويست ھەگەرى ئەو ھەستە لە ناخى خويدا لىكداتەو و تەنانەت بيزى ھەلدەستا سەر بە مالى دللى خويدا بكا و بيشكنى. ھەستىكى وای بوو كە دەتگوت بۆ لە بىر بردنەوھى شتىك كەوتوتە ھەلەپرووكى.

لە رۆژانى دواييدا كە ئاگادار بوو ئەوشايدەدانەى بە زەرەرى ميتيا قسە دەكەن زۆرن و گومانى نامينى كە ئەو جينايتە كارى ميتيايە. شايدەدى دانى كەسانىكى وەك فينيا و دايكى لە گۆرپدا بوو، كە خويان لەلای خەلك بەقەد چلەپووشىك بايەخيان بوو. كەچى شايدەيبەكەيان كاردانەوھى قورسى لە

سەر پەروەندەكە هەبوو. پێرخۆتین و ئەو كەسانەى نێو مەىخانەكە و فرۆشگای پلاتینكۆف و هەروەها شایەدەكانى ماکروویە، هەر باسناكړی چونكە شایەدیە هەموویان ئەو وەندە لەراستی نزیكە، گومانى بۆ كەس نەهێشتۆتەو. جارێ ئەوانە كە زۆریش گرینگ نەبوون تا ئەو رادەیه تال و ئازارواى بوون. بەلام رازى «لێدانى پەنجەرەكە» بەقەد شایەدیەكەى گرێگۆرى سەبارەت بە ئاوەلا بوونى دەرگا كە شوینى لە سەر دادوەرەكان دانا. ژنەكەى گرێگۆرى، مارتا لە وەلامى پرسىارەكانى ئیوان فیۆدۆرۆویچدا گوتى: ئیسمیر دیاكۆف ئەو شەو هەتا بەیانى لەو ژوورەى تەنیشتمان كە تیغەیهكى بارىكیان لەنیواندا یە سەروزمان كەوتوو. «سێ هەنگاو لە ئیمە دوور نییە» ئەگەرچى زۆر خەویشم قورسە، بەلام ئەو شەو چەند جار بە دەنگى نكە و نالەى ئەو قور بەسەرە لەخەو راجەنیوم. «ئەو شەو لە پەستا نالەى دەهات.»

ئىوان، قسەى لەگەڵ هیرتیزنستیۆب كرد و پێیگوت كە ئیسمیر دیاكۆف شیت نییە، بەلكو تارادەیهك كز و بیهیز بوو، بۆیه هیرتیزنستیۆب زەردەیهكى گرت و گوتى: «دەزانى ئیستا چۆن كاتى خۆى تێپەر دەكا؟ خەرىكى لەبەر كردنى وشەى فەرەنسییە. كتیبىكى ناو تە ژیر بالنجەكەى كە پرە لە وشەى فەرەنسى و دیارە كە سێك ئەوانەى بە رینووسى پووسى بۆ نووسیوه. هى هى هى!»

ئىوان ئاخىر وایلیهات هەموو شك و گومانىكى وەلانى. نەیدەتوانى بیر لە میتیایى براى بكاتەو و بیزی لێى هەلنەستى. بەلام شتیک زۆر سەیر بوو. ئالیووشا سوور بوو لە سەر ئەوێ كە میتیا قاتل نییە، بەلكو «زۆر وێدەچى» كاری ئیسمیر دیاكۆف بى. ئیوان هەستىكرد ئەو قسەیهى ئالیووشا زۆر گرینگە بۆیه تەواو تووشى سەرسوورمان بووبوو. شتیکى تریش كە جیى سەرسوورمان بوو ئەو بوو كە ئالیووشا بە هیچ شیۆیهك هەولێ نەدەدا سەبارەت بە میتیا لەگەڵ ئیوان بدوێ و قەتیش ئەو باسەى نەدەهینا

گۆرێ، تەنیا وەلامى پرسىارەكانى دەدا یەو. ئەو هەش بەتایبەتى زۆرى سەرنجى ئیوان راکیشابوو.

بەلام ئیوان ئەو كاتە دلى لە جیبەكى دیکە بوو، زۆر سەرقالى مەسەلەیهكى دیکە بوو. كاتى لە مۆسكۆ هاتەو، ئەشقى كاترینا ئیوانا بە جارێ شتیکرد و ئاوری لە هەناوى بەردا و هۆش و ئیختیاری لا نەما. لێردا جیى نییە باسى ئەو ئەشقه تازەى ئیوان بكەین كە تەواوى عومرى بەو داخووە جینگلى دا: ئەو بەسێكە بۆ وەختىكى تر و رۆمانىكى تر، كە لەوانەیه قەت نەینووسم. بەلام لێردا ناتوانم چاپۆشى لەو خالە بكەم كە ئیوان كاتى رۆیشتن لە مالى كاترینا ئیوانا بە ئالیووشاى گوتبوو «دلم پێوێ نییە» - كە نەقلەكەیم گێراوەتەو - بەلام ئەو درۆیهك بوو بەپێى خۆى دەرویشت: چونكە شیت و شەیدای كاترینا ئیوانا بوو و زۆرىشى خۆشەوێست. ئەگەرچى جارناچارىك لە دەستى وەرەز دەبوو و رقى لێى هەلەدەستا و ئەگەر دەستى پێى بگەیشتایە دەيكوشت. ئەو هەستەش بە زۆر هۆو خۆى لە مێشك و رۆحى وەرەدەپێچا. كاترینا ئیوانا بەهۆى تىكچوونى نیوانى لەگەڵ میتیا بە جارێ تىكشكاوو، كاتى ئیوان گەرا یەو بە هەلەداوان رۆیى بۆ پیشوازیى و دیار بوو ئەوى بە تەنیا پشتیوانى خۆى دەزانى. هەستى پووشا بوو و كەوتبوو بەر سووكایەتییى. دیار بوو بەو هەش زۆر تىكشكاو. ئیستاش ئەو پیاوێ گەرابوو بۆلای، ئەو پیاوێ كە سەردەمىك زۆرى خۆش دەوێست و بە گرى ئەشقى دەسووتا. (ئەوێ باش دەزانى)، دل و ئەقلێ ئەویشى زۆر لەدل و ئەقلێ خۆى بە باشتر دەزانى. بەلام ئەو كچە جوان و داوینپاكە، ئەگەرچى دەیزانى ئەو پیاوێ خاوەنى هەوا و هەوسىكى كارامانۆفیانەیه، زۆرى خۆش دەوێست و شەیدای بووبوو، بەلام بە تەواوى خۆى نەنایە ئیختیاری. هەر لەوكاتەشدا، بەهۆى پەیمان شكاندنى میتیاو، بەردەوام ئازارى دەكیشا و كاتى رقى هەستان و توورە بوون (كە زۆر جار پێش دەهات) ئەوێ لە ئیوان دەشاردەو. ئەو بوو ئەو قسەیهى ئیوان، كاتى مشتومر لەگەڵ ئالیووشا گوتبووى «درۆ لە سەر درۆ» یە. زۆرى لایەنى

ناراست بوو و هەر ئه وهش رقی ئیوان فیؤدؤرؤویچی به جارئ ههستاندبوو... به لام نه قلی ئه وه هه لده گرین بؤ دوايي.

ئىوان له راستیدا ماوهیهک بوو ئیسمیر دیاکوفی له بیر بیربؤوه، به لام دوو چه وتوو دواي یه کهم سهردانی له نه خوڤخانه دیسان ئه و بیروکه سهیر و سه مه ره ی پیشوو میشکی داگرت. هه ر ئه وه نده به سه بلیم ئیوان له په ستا له خوئی ده پرسى بؤ ئه و شه وه ی ئاخه له مالى باوکی له ژوو ره که هاته ده ری، وه ک دز چۆته سه ر پلیکانه کان خوئی گرتوو، بؤ ئه وه ی بزانی باوکی له خواره وه چه ده کا. بؤ دواتر به جارزی ئه وه ی وه بیر هاته وه، بؤچی به یانیی رۆژی دوايي، کاتیک ده یویست برؤا بؤ سه فه ر ئه وه نده تووشی دلله ورپزه بوو؟ بؤچی کاتیک گه یشته مۆسکؤ به خوئی گوتبوو «من هیچووچم»؟ ئیستاش تارادهیهک به زه نیندا هات که ئه و بیروکه پر ئازاره ی که سه رتاپای داگرتوو له وانیه ته نانه ت کاترینا ئیواناشی له بیر به ریتته وه. راست دواي ئه وه بوو له سه ر شه قام چاوی به ئالیووشا که وت. له رپوه رایگرتبوو و لیی پرسى بوو:

- له بیرته دیمیتری دواي شیو وه ک ئه جه ل گه یشته سه رمان و له باوکمیدا و دواي ئه وه له چه وشه پیمگوتی ئه و هه قه م هه یه ئاواته خواز بم... پیمبلی بزانه ئه و کاته پیت و ابوو ئاواته خوازی مردنی باوکم بووم یان نا؟
ئالیووشا به نه رمی وه لامی دایه وه: «ئه ری، پیمو ابوو ئاواته که ت ئه وه یه.»
- هه رواش بوو. مه سه له که ته نیا خه یال و بیرکردنه وه نه بوو. به لام ئه و کاته پیتوانه بوو ئاوات و ئاره زووم ئه وه بوو که «هه ژدیهایه ک هه ژدیهایه کی دیکه هه لלוوشی»؛ یانی دیمیتری باوکم بکوژی، هه تا زووتریش ئه و کاره بکا چاکتره... ته نانه ت خوڤم ئاماده بووم پیلان دارپژی ئه و کاره بم.
ئالیووشا رهنگی هه لبزکا، چاوی له چاوی ئیوان بری و زمانی له گو چوو.

ئىوان گوراندى: «قسه بکه دهی، پیمبلی بزانه ئه و کاته چۆنت بیر کرده وه. راستیه که یم پیمبلی، پیمخوشه ئه و راستیه بزانه!» هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و به ر له وه ی ئالیووشا وه لامی بداته وه، به تووریه یی چاوی تیبیری. ئالیووشا به سرته گوتی: «بمبووره، ئه و کاته بیرم له وهش کرده وه،» هه ر به بی پیمبلی وهش قسه که ی ده ربیری.

ئىوان گوتی: «سپاست ده که م»، دواي خودا حافیزیش به په له ملی رپی گرت. له و کاته وه ئالیووشا بؤی ده رکه وت که ئیوان ده یه وه ی دووره په ریزی لی بکا و ییده چی رقی لیی بی، ئه ویش تارادهیهک که ئالیووشا ده ستی له چاوپیکه وتنی هه لگرت. دواي ئه و دیداره ش هه ر له رپوه ئیوان رۆیشت بؤ لای ئیسمیر دیاکوف و نه رۆیشته وه بؤ مالى.

دووهمین چاپېښت له کابل نیسمیر دیاکوښ

چهند رږژ بوو، نیسمیر دیاکوښ له نه خوشخانه مەرځهس کرابوو. ئیوان فیودورویچ دهیزانی مالله تازهکهی کامهیه، مالیکی دارینی چکوله و کون بوو، پیشخانهیهکی باریک کردبووی به دوو بهشوه، لایهکی ماریا کیندراتیفنا و دایکی تیندا دهژیان و بهریکیشی نیسمیر دیاکوښ. هیچکس نهیدهزانی نیسمیر دیاکوښ بوللهگهل ئهوان دهژی و لهبهر چی - وهک دوست و ئاشنا، یان کریششین. دواتر دهیانگوت دهزگیرانی ماریا کیندراتیفنا، چوته لایان و ههتا ماوهیهک بهبی کری لهگهلایان دهبی. دایک و کچ ههردوویکیان ریژیکی زوریان بوللهدانا و بهچاوی مروقیکی خاوهن کهسایهتی تییان دهروانی.

ئیوان فیودورویچ لهدهرگای دا و ههرکه دهرگاکه کرایهوه رږویشته پیشخانهکه. ماریا کیندراتیفنا راست رږوی بوللهتاغهکههی دهسته چهپ که لهوی دیکهیان باشتر بوو، نیسمیر دیاکوښ لهویدا دهژیا. کوورهیهکی چینکو له ژوورهکهدا دایسا و ههواي ژوورهکه زور گهرم بوو. دیوارهکانی به کاغهدیواریی شین داپوشرابوو، که له زور جیوه کاغزهکان درابوون و قالونچه بهرسورکه له کهلینی دیوار و کاغزه دراوهکاندا دههاتن و دهچوون و بهردهوام خشهخشیان دههات. کهلوپهلیکی ئهوتو له ژوورهکهدا نهبوو: دوو کورسی لهمبهر و ئهوبهری دیوارهکه و دوو کورسیلهش له پهنا میزیک. پهرویهکی گولپههیهی به سهر میزهکهدا درابوو. له سهر لیواری ههردوو پهنجیرهکه یهکی گولدانیکی شهمدانی لی داندراوو. له سوچی ژوورهکهش وینهیهکی مهسیح له قهتحة گیرابوو. سهماوهریکی مسینی چکولهش له سهر

میزهکه بوو، لهچهند جیوه قوپابوو. کهشهفیکیش دوو پهرداخی له سهر بوو. نیسمیر دیاکوښ چایهکهی خواردبووه و سهماوهرهکه کوژابووه. لهپشت میزهکه له سهر کورسیلهیهک دانیشتبوو. چاوی له کتیبیک دهکرد و به ئهسپایی به قهلهمزل دهینوسی، لهوه دهچوو خهریکی نووسینی مهشق بی. لهبهر دهستیدا شووشهیهک جهوههر و شهمدانیکی تنهکه داندراوو و شهمیکی مؤمی له سهر بوو. ئیوان فیودورویچ ههرکه چاوی به نیسمیر دیاکوښ کهوت لهپروه زانیی نهخوشیهکهی تهواو چاک بوتوه. روخساری گهشابووه و قزهسهری بهشیوهیهکی جلفانه بوللهپشوه داهینابوو و چهوری کردبوو. بهرگی خهویکی پر رهنگی ملیوانه تووکنی کون و چلکهسووی لهبهردا بوو. چاویلکهیهکی له سهر لووتی دانابوو، که ئیوان فیودورویچ تا ئیستا نهیدیوو چاویلکه له چاو بکا. ئهوه ئهدا قورهشی ئهوهندهی دیکه رقی ئیوانی ههستاند: «چاوی لیکه شتی چوینیش چاویلکه له چاو دهکا!» نیسمیر دیاکوښ به ئارامی سهری ههلینا و له پشت چاویلکهکهیهوه چاوی له میوانهکهی بری؛ پاشان به ئهسپایی چاویلکهکهی داگرت و له سهر کورسیلهکه ههستا، ئهویش نهک بوللهریزگرتن، بهلکو تارادهیهک لهبهر تهوهزلهی و بهبی ریزهیهک ئهدهب و ماریفته. ئهوه ههلسوکهوتهی لهپروه سهرنجی ئیوانی راکیشا و تیگهیشته که دهیههوی خوی بنوینی. ههر به چاویشیدا بوی دهرکهوت که فیلهوتهلهکه و دههوی لیدهباری. وهک ئهوهی بهو چاوه پر دولاب و دههویانهی بللی: «بوللیم بوویه ملوزم؟ ئهوه کاته ههموو شتیکنان یهکلایی کردهوه، ئیتر بوللهدیسان سهرودلته گرتووم؟» ئیوان به زحمته توانیی دان بهخویدا بگری و ههروا که له جیی خوی راوهستابوو گوتی: «ئیره زور گهرمه،» پاشان دوگمهی بالتهکهی ههلگرت.

نیسمیر دیاکوښ گوتی: «بالتهکهت داکنه، قوربان.»

ئیوان بالتهکهی داکنه و له سهر کورسییهک داینا. بهدهستی لهرزوک شانی کورسییهکی گرت و به پهله کیشای بوللهپال میزهکه و دانیشته. نیسمیر دیاکوښ ههرچونیک بوو له سهر کورسییهک بهرهرووی ئیوان دانیشته.

ئىوان فيۋدورۋويچ گرژ و توورە و بئىختيار پرسىي: «بەرلە ھەموو شتىك پىمبلى بە تەنباين؟ كەس گوئي لە دەنگمان نابى؟

ھىچكەس دەنگمان نابىستى. خۆتان دىتان قوربان، مالەكە پىشخانەى ھەيە و بە سەر يەكەوھ نىيە.

كورپى چاك، گوئيگرە، كاتىك لە نەخۇشخانە رۆيشتم ئەو فلتەفلتەت لەچى بوو، ئەگەر باسى ئەو تواناييەى فى لە خۆ ھىنانت نەكەم، تۆش ھەموو ئەو قسانەى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەى و بە دادوهر نالىي؟ مەبەستت لە «ھەموو» چىيە؟ چىت لە ژيەر سەردايە؟ ھەرپەشەم لىدەكەى؟ بۆ چ پەيمان و بەلنىكم لەگەل تۆ بەستوو؟ نەكا پىتوابع لىت دەترسم؟

ئىوان فيۋدورۋويچ ئەو زۆر بە توورەيى و راشكاوى پىگوت و تىيگەياند كە رقى لە قسەى زيادى و كىنايە ويژيە و ئەو رازەى پى وەدەر دەخا.

ئىسمير دياكوف چاوى گرپى رقى لىدەبۆو، چاوى چەپەى قرتاند و دواى ساتىك بىر كردنەوھ و دان بەخوداگرتن وەلامىدايەوھ، وەك ئەوھى بلى:

«دەتەوى بۆت لە بنى كوولەكەكە بدەم، زۆر چاكە فەرموو.»

ئەو كاتە مەبەستم ئەوھ بوو پىتانبلىم، ئىوھ دەتانزانى باوكتان دەكوژرى، بەلام گويتان نەدايە و رۆيشتن، نەكا پاشان خەلكى سەبارەت بە ئىحساسات و رەنگە شتىكى دىكەش خراب بىرەكەنەوھ. ئەمە بوو ئەوھى بەلنىم دابوو بە دادوهرەكانى بلىم.

ئەگەرچى ئىسمير دياكوف زۆر لەسەرەخو قسەى دەكرد و ديار بوو دانى بەخويدا دەگرت، بەلام رقى و توورەيى و شەراشويى بەدەنگىيەوھ ديار بوو. رپوھەلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان برى، كە خەرىك بوو چاوى لە رەشەوھ دەھات.

ئەوھ دەللى چى؟ ھا؟ خول بووى؟

نا قوربان، خۆ لەونم لىنەگورپاوه.

ئىوان فيۋدورۋويچ ئاخىرى نەراندى: «تۆ پىتوايە من دەمزانى باوكم دەكوژرى؟» شتىكىشى لە مېزەكە راکىشا. «مەبەستت لە "شتىكى دىكە" چىيە؟

زووگە پىمبلى ھىچوپوچ!»

ئىسمير دياكوف بىدەنگ بوو و ھەروا رپوھەلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان فيۋدورۋويچ دەكرد.

زووگە پىمبلى بەرەللاى بۆگەنيو، ئەو «شتەى دىكە» چىيە؟

مەبەستم لەو «شتەى دىكە» ئەوھ بوو ئىوھش زۆرتان پىخۇشبوو باوكتان بمرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ ھەستا سەرپى و بەھىزو قەوھتى خوى مشتە كۆلەيەكى لە شانى دا و پشتى دا بە ديوارەكەدا. ھەر لەرپوھ، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوارى و گوتى: «قوربان، لىدانى نەخۇش زۆر شوورەيىيە،» چاوى بە دەسره دەستىكى شىن و چلكن گرت و دەستىكرد بە گريان و ھەنسىك دان. خولەكىك تىپەرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ بە توورەيى پىيگوت: «بەسە ئىتر! مەتولئوھ!» دانىشتەوھ. «لەوھ زياتر رقم ھەلمەستىنە، با لە دىن دەھرى نەبم.»

ئىسمير دياكوف پەرۆكەى لە چاوى كردەوھ. تەواوى چرچولۆچەكانى دەم وچاوى نىشانەى سووكايەتییەكى پىوھ ديار بوو كە پىيكرائوھ.

كەوايە تۆ بۆرە پياوى خويىرى پىتوايە بۆ كوشتنى باوكم لەگەل دىمىترى دەستبەيەكىمان كردوھ؟

ئىسمير دياكوف بە بىزارىيەوھ گوتى: «ئەو كاتە نەمدەزانى چىتان لە ژيەر سەردايە، قوربان. بويە لەبەر دەرگا رامگرتن بۆ ئەوھى سەبارەت بەو خالە بىرورپاتان بزەنم.»

سەبارەت بەچى پرسىيارم لىيكەى؟

دەى، سەبارەت بەوھى كە پىتخۇشە باوكت بكوژرى يان نا؟

ئەوھى بە جارئ خويىنى ئىوان فيۋدورۋويچى وەكول ھىنا، لەبزه جىنگزى و ناحەزەكەى بوو كە رپوھەلمالدرائوانە لە سەرى سوور بوو.

ئىوان لە ناکاۋ گوراندی: «راست تۆ کوشتووتە دەزانم!»

ئىسمیر دیاکوف بە جارزى بزهى ھاتى.

- خۆتان، سوپ دەزانن من نەمکوشتووه. پیموابوو گوتنى سەرلەنوویی ئەو

قسانە بۆ مرۆفیکى وریا و تیگەیشتوو پیویست نییە.

- ئەى بۆ، بۆ ئەو کاتە لە من بە گومان بووی؟

- ھەرۆھک دەزانى، لە ترسانا بوو قوربان. چونکە لە ترسى گیانم وام لىھاتبوو

گومان لە ھەموو کەس بکەم. بریارمدا بیروپرای ئیوھش بېرسم، چونکە پیموابوو

ئەگەر ئیوھش وەک براکەتان خوازىارى ئەوھ بن، مەسەلەکە کۆتایى پىدئ و

منیش وەک قالۆنچە لەو نیوانەدا دەفلیقیمەوھ و دەبى بلیم ئەم لام تات و ئەو لام

تات...

- ئەوھم بە گویدا ناچى، دوو ھەوتوو لەمەوبەر وات نەگوت.

- کاتیک لە نەخۆشخانە قسەم لەگەل کردن، مەبەستم ھەر ئەوھ بوو. بەلام

پیموابوو تیدەگەى و پیویست بە قسەى زیادى ناکا، چونکە مرۆفیکى بەھۆشى و

پیویست نەبوو بە راشکاوى باسیبکەم.

- دەى چى، زووکە ولاممدەوھ دەى، چى بووھ... چى بووھ ھۆى ئەوھى

گومانیکى وا بکەویتە ئەو سەرھە حیزەتەوھ؟

- بۆ پیاو کوشتن دەزانم لە دەستت نەدەھات قوربان، یانى نەتدەتوانى،

توانیباشت نەتدەوویست ئەو کارە بکەى، کەوايە دەتویست کەسیکى دیکە ئەو

کارە بکا.

- چاۋچاۋ چۆنیش قسە دەکا، ھەر دەلینى لە گیرفانى دەردینى! ئاخەر بۆ دەبى

خوازىارى ئەوھ بىم، بۆچى، بە چ ھۆیەک؟

ئىسمیر دیاکوف بە تەشەرەوھ، وەک ئەوھى بیھەوى داخى دلئ پى بریژئ،

گوتى: «بە چ ھۆیەک؟ دەى دوای مردنى باوکتان لانیكەم یەكى چل ھەزار

رۆبلىتان پیدەبىرا، رەنگە زیتريش. بەلام ئەگەر فیۆدورپاولوویچ لەگەل ئاگرافنا

ئەلکساندرنا زەماوھندى بکردايە، ئەو خاتوونە تەواوى مال و سامانەکەى دەکرد

بە ناوى خۆیەوھ. چونکە میشكى زۆر چاک کار دەکا، قوربان. بەو شیوھىە

باوکت دوو رۆبلى لە پاش بەجى نەدەما بۆ ئیوھ. دەى خۆ ئەوھندەشى نەمابوو

بیھینى، بەقەد موویەكى ماوو. ھەر ئەوھندەى دەویست خانمە قامكى ھەلینى،

باوکت بە سەرھوھ دەچوو بۆ کلیسە.»

ئىوان فیۆدوروویچ کە ھەولئ دەدا دان بەخۆیدا بگرئ، ئاخىرى گوتى:

- زۆر چاکە، خۆ دیتووتە لە جى خۆم ھەلنەستاوم، دەستبکەم بە لىدانى،

نەشمکوشتووى. پیمبلى بزائم، کەوايە بە بروای تۆ، لەگەل دیمیتى برام

دەستبەیکمان کردووه بۆ ئەوھى ئەو کارە بکا و پشتم بەو بەستووه؟

- مەگین چارەیکى تىرتان بوو، قوربان؟ ئەگەر ئەوى بکوشتايە، تەواوى ماف

و میرات و پلە و پایە و ملکی خۆى لە کیسەدەچوو و بۆ تاراوگە بەرئ دەکرا،

قوربان، ئەوھش دەبووه ھۆى ئەوھى میراتەکەى بە سەر تۆ و ئالکسى

فیۆدوروویچدا بەش دەکرا و بەجى چل ھەزار، یەكى شەست ھەزار رۆبلىتان

پیدەبىرا. بۆیە شک لەوھدا نییە زۆرت ھیوا بە دیمیتى فیۆدوروویچ بووھ بۆ ئەو

کارە و لەوانەى ھانىشتدایى.

- نازانم چۆن تاقەت دینم گوى لەو قسە ھەلئ وپلئتانەت بگرم؟ ھەى خویرى

ئەگەر ئەو کاتە بریارمدايە پشت بە کەسیک ببەستم، بە تۆم دەبەست، نەک

دیمیتى. دەتوانم سویندیش بخۆم کە چاوەروانى ئەو کارە خویگەرییانەم لە تۆ

ھەبوو... لەو کاتەدا... لە بیرمە بۆچوونم چۆن بوو!

ئىسمیر دیاکوف بە چزەبزهیکەوھ گوتى: «منیش ئەو کاتە بۆ چەند ساتیک

پیموابوو پشت بە من دەبەستى. زیاتر لە ھەموو شتیکیش بەوھدا بۆم دەرکەوت

کە چ خەيالىکت لە سەردايە. چونکە ئەگەر لە من بەگومان بوايەى و دلئ لیم

نەحەسايەتەوھ، لیتدەدا و دەرویشتى، وەک ئەوھ و ابوو پیمبلى: «دەتوانى باوكم

بکوژئ و منیش بەرگریت لئناکەم!»

- ئەى خویرى! کەوايە ئاوا بوو بۆچوونت!

- ھەمووى بەھوى ئەو رۆیشتنەوھ بوو بۆ چیرماشنىا. ویستت بچى بۆ

مۆسکو و داوا و تکای باوکت خستە پشتگوئ و بە قسەت نەکرد بچى بۆ

چیرماشنىا. بە قسەیکەى گەوجانەى منیش خیرا پیمل بووى و بەرەو چیرماشنىا

وهریکهوتی! له بهر چ هویه ک رازیبوی بچی بو چیرماشنیا قوربان! به ودها که به بی هو و تهنیا، له بهر قسه که ی من رویشتی بو چیرماشنیا، بوم دهرکهوت که دهبی چاوه روانییهکت له من هه بی.

ئیوان کهوته ددانه چیره و نه راندی: «نا، سویند دهخوم که هیچ چاوه روانییهکم له تو نه بووه!»

- چون نه تبوو قوربان! که وایه وهکو کوری ئه رباب ئه رکی خوت به جی دینا که به گرتنمدهی و له ریوه دهستبکن به قامچی لیدانم... یان لانیکه م شهقه زله یهکت لیده دام، به لام تووره نه بووی و له ریوه به شیوه یه کی دوستانه به قسه ی منی گه مژت کرد و رویشتی، قوربان، کاره که شت زور قور و هه له بوو، چونکه دهبوو به ئه رکی خوتی بزانی و له بهر نه جاتی گیانی باوکت، ئه و سه فهره نه که ی. جگه له وهش هیچ چاره یه کمان نه بوو.

ئیوان که مپوموچ دانیشتبوو هه ردوو دهستی کردبووه مست و به تووره یی دهیگوشی به چوکییه وه، بزیه کی تالی نیشته سه رلیو و گوتی:

- ئه ری، به داخه وه م که شه پلاخه یه کم نه خیوانده بناگویت. چونکه له و کاته دا نه مده توانی بته م بو به ندیخانه. کی بروای به قسه کانم ده کرد و دهمتوانی چ تومه تیکت لیده م؟ به لام شه پلاخه که... ئاخ، به داخه که بیرم له وه نه کرده وه. ئه گه رچی شهقه زله قه دهغه یه، دهبوو ئه و روخساره دزیوه تم به مشت تیک بشکاندنا یه.

ئیسیمیر دیاکوف وهک ئه وهی که یفی سازبی چاوی له ئیوان ده کرد. هه ر به و له بزه خو هه لکی شانیه یه و پر ئاموزگارییه وه که له سه ر سفره که ی فیودورپاولوویچ باسی مه زه بی هینابووه گوپی و گریگوری ئیمان هه رده کردبوو، گوتی: «له م سه رده مه دا، یاسا زله ی یاساگر دووه و خه لکیش ده ستیان لی هه لگرتووه، به لام هیندی جار له کومه لگادا هه لده که وی خه لکی به زله له یه کتر دهن، نه ک هه ر له ولاتی ئیمه، به لکو له سه رانسهری جیهان. ته نانه ت له کوماری فهره نساش، راست وهک سه رده می ئادم و حه واکه به زله له یه کیان

ده دا، قوربان. هیچ کاتیکیش دهستی لی هه لئاگرن، به لام جه نابت ته نانه ت له و هه له له باره شدا که بوت هه لکه وتیوو نه تویرا زله یه که م لیده ی قوربان.»

ئیوان ئاماژه ی به و کتیبه مه شقه کرد که له سه ر میزه که بوو پرسیی: «بو ده ته وی فیوری زمانی فهره نسی بی؟»

- بو فیوری نه بم، دهمه وهی زانیاریم زیاتر بی. چونکه گریمان روژیک ریم که وته ئه و به شه خوداپیداوه ی دنیا.

ئیوان چاوی بریقه ی هات و ئازای ئه ندایه که وته له رزین: «گویگره رمووزن، من گویم له تومه ته کانت نییه و واده زانم با ی دی، سه باره ت به من هه رچیت پیخوشه بلی، ئه گه ر به قهستی کوشتیش لیت نادم ته نیا له بهر ئه وه یه بو ئه و جینایه ته شکم لیته و راکیشته ده که م بو دادگا و پیت وده رده خه م.

- به بروای من واچاکه بیده نگبی و له سه ری نه روی قوربان، چونکه من هیچ تاوانیکم نییه و له خو را چونم تومه تبار ده که ی؟ ئه وهش هیچ، کی باورپان بیده کا؟ به لام بیتو زمانت بگه ری هه موو شتیک ده لیم، چونکه دهبی پاریزگاری له خوم بکه م.

- پیتوایه ئیستا ده ترسم؟
- ئه گه ر ئه وهی ئیستا پیمگوتی له دادگا باوه ری پینه که ن، خه لکی باوه ری بیده که ن و ئیوهش ته ریق دهبه وه.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: «وهک ئه وه وایه بلی: "ئاخافتن له گه ل مروقی زیرهک و وریا زور پر بایه خه" ها؟»

- چاکی بوچووی، که وایه پیاو ژیرانه هه لسوکهوت بکا باشه، قوربان.
ئیوان فیودوروویچ، که سه رتاپای له داخانا ده له رزی، هه ستا سه ری، بالته که ی له بهر کرد و بی ئه وهی ولامیکی دیکه ی ئیسیمیر دیاکوف بداته وه، یان ته نانه ت چاویشی لیکا، به په له رویشته ده ری. هه وای فینکی شه و بوو ژانندییه وه. مانگه شه و ئاسمان و زه ویی تریفه باران ده کرد. مۆته که ی ئه ندیشه و دل خورپه سواری شانی بو بوو. له خو ی ده پرسی: «هه ر ئیستا بچم و راپورت له ئیسیمیر

دیاکوف بدهم؟ به لّام چۆنی راپۆرت لیبدهم؟ چونکه تۆمه تبار نییه. به پینچه وانه من تۆمه تبار دهکا. هەر به راستیش بۆ ئەو کاته چووم بۆ چیرماشنیا؟ بۆچی؟ ئەری رهنگه چاوه پروانی شتیک بووینتم، ههق به وه...» بۆ سه دهمین جاریش وهبیری هاته وه که ئەو شه وه له سه ر پلیکانه کانی مالی باوکی خۆی راگرتبوو. به لّام ئیستا به دلّه خۆرپه یه کی له راده به ده ره وه هاته وه بیری و قرچه پین هه ستا، وهک ئە وه ی به چه قق لیباندای. «ئەری، ئەو کاته پینمخۆشبوو، وایه! چاوه پروانی ئەو قه تلّه بووم، ئەری پینمخۆشبوو! بلیی وایی، پینمخۆشبوو؟ بلیی ئەو جۆره کوژرانه ی باوکم پینمخۆشبووی؟ یانی ئاوام ده ویست؟ ده بی ئیسمیر دیاکوف بکوژم! ئەگه ر ئیستا ئیسمیر دیاکوف بکوژم، ئیتر شیاوی ئە وه نیم بزیم و زیندوو بم!» ئیوان فیودورویچ نه رۆیشه وه بۆ مالی، به لکو راست رۆیشته بۆ لای کاترینا ئیوانا و به و قه لافهت و ئەدگار ه شیتانه یه ی خووداری کرد و زۆر ترسا. ته وای قسه کانی ئیسمیر دیاکوفی مووبه موو بۆ گپرایه وه. هه رچه ندی کاترینا ئیوانا ده ویست ئارامی بکاته وه، فایده ی نه بوو، رقه که ی دانه ده مرکا: به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو و پچرپچر قسه ی ده کرد. ئاخری دانیشته. هه نیشکی نایه سه ر میزه که، به هه ردوو دهستی سه ری خۆی گرت و ئەم رسته یه ی به ده مده ات:

«ئەگه ر دیمیتری قاتله که بی و ئیسمیر دیاکوف نه بی، من له تاوانه که یدا شه ریکم. چونکه ئەو کاره م پیکردوه. هیشته نازانم من پیمکرد، یان نا. به لّام ئەگه ر ئەو قاتل بی و کاری دیمیتری نه بی، که وایه حه تمه ن من قاتلم.»

کاترینا ئیوانا که ئە وه ی بیست، بی ئە وه ی زمانی بگه رپ هه ستایه سه رپ. رۆیی بۆ لای میزی نووسینه که، قوتوویه کی له سه ر بوو، سه ره که ی لآبرد، کاغه زیکی ده ره ئینا و له به رده می ئیوان داینا. ئەمه هه ر ئەو به لگه یه بوو که دواتر ئیوان کاتی ئاخافتن له گه ل ئالیووشا به «راستترین به لگه» ی کوژرانی باوکی به دهستی دیمیتری زانیوو. ئە وه ش نامه یه ک بوو که میتیا کاتی مهستی بۆ کاترینا ئیوانای نووسیوو، یانی هه ر ئەو ئیواره یه، دوا ی شه ره دهنوو که که ی کاترینا ئیوانا و گرووشنکا، له مالی کاترینا و سووکایه تی پیکردنی گرووشنکا،

که له سه ر دوو پینانه که ی کلنسه ئالیووشای دی. ئەو کاته میتیا دوا ی خودا حافیزی کردن له ئالیووشا، به هه له داوان رۆیشته بوو بۆ لای گرووشنکا. نازانم چاوی پینکه وت یان نا، به لّام ئیواره که ی له مه یخانه ی میتروپۆلیس به ته وای مهستی کردبوو. پاشان داوا ی قه له م و کاغه ز ده کا و به لگه یه ک ده نووسی که دواتر زۆر به زه رده ی ته واو بوو. نامه یه کی بی سه ره وه به ره و شیتانه بوو، له راستیدا نامه یه کی مه ستانه. وهک ئە وه ی کابرایه کی مه ست بگه رپته وه بۆ ماله که ی و به گه رموگوری بۆ مال وخیزانه که ی بگپرپته وه که هه ر ئیستا سووکایه تی پیکراوه، ئە ویش که سیکی هیچووچ سووکایه تی پیکردوه، له لایه کی تریشه وه خۆی مرۆفیککی باش و خاوه ن که سایه تیبه و توله ی خوشی له و کابرا هیچووچ ه ده کاته وه. هه مووشی به وردی و دلّه خورپه و به شیوه یه کی پس پس و فرمیسک هه لوه راندن نووسیوو له په ستا له میزه که ی راکیشابوو. نامه که ی له سه ر کاغه زیکی چلکنی ئاسایی زۆر پنجلانه نووسیوو. ئەو کوته کاغه زه یان له مه یخانه که بۆ په یدا کردبوو، پشته که شی چهن نووسراوه و ژوماره ی پێوه بوو که به خه تیکی ناخۆش و شه ره پشیله نووسرابوو. دیار بوو کاغه زه که چکۆله بووه و جیی قسه هه لیت وپلیته کانی میتیای تیدا نه بۆته وه، بۆیه جگه له پرکردنه وه ی هه مووپه راویزی کاغه زه که، دوا یین خه تیشی به سه ر خه ته کانی دیکه دا نووسیوو. ئەمه ش ده قی نامه که بوو:

کاتیای دلره ق!

سبه ینی پاره که م وه رده گرم و سی هه زار رۆبله که ت ده ده مه وه. ئەو کاته ئە ی ژنی رقه ستوو مالئاوا، به لّام هه روه ها مالئاوا ئە ی ئە وینه که م! وه ره با ته وای که یین! سبه ینی به هه رشیه یه ک بی وه دهستی ده خه م و ئەگه ر نه توانم وام وه رگرم، به شه ره فم ده چم بۆ گیان باوکم و کاسه سه ری ورد و خاش ده که م و پارهی ژیرسه رینه که ی ده ردینم. هه له بهت ئەگه ر ئیوان رۆیشته بی. ئەگه ر ناچار بم له بهر ئە وه بچم بۆ سیبیریاش، ئەو سی هه زار رۆبلهت هه ر بۆ په یدا ده که م. ئەو کاته مالئاوا. له بهر پیتدا سه ر ده نیمه زه وی چونکه زۆرم ناپیاوی له گه ل کردی. بمبووره! نا، چاکتر وایه لیمخۆشنه بی، تۆش به خته وه رتر ده بی و منیش! رۆیشتن

بۆ سيبيريام له ئەشقی تۆ پێچاکتره، چونکه ژنیکی دیکه خۆشدهوی و ئەمرۆ دەبی بە باشی بیناسی، که وایه چۆن دەتوانی بمبوری؟ ئەو پیاوهی تالانی کردووم هەرچۆنیک بێ حەياتی لێدەبرم! هەمووتان بەجی دێلم و دەچم بۆ رۆژەلات بۆ ئەوهی ئیتر چاوم بە هیچکەس نەکهوی. تەنانەت ئەویش، چونکه تەنیا تۆ نیت ئازارم دەدهی، ئەویشە. مائاوا!

له کۆتاییدا - جێتوکانم دەنوسم، بەلام تاريفت دەکهه! ئەوه له دلمدا گویم لێت، تارێکی تیدا بەجی ماوه و دەنگی ئاوازهکهی دی. واچاکه دلم شەقکهه! خۆم دەکوژم. بەلام بەر لههەمووان ئەو سەگه گلاوه. سێ هەزار رۆبلی له گەروو دەردەکشتم و بۆت فریدەدهم. ئەگەرچی زۆرم ناپیایوی له هەقدا کردووی، دز نیم! دەتوانی چاوه‌ڕێی سێهەزار رۆبل بی. ئەو سەگه گلاوه سێهەزار رۆبلی ناوێتە ژیرسەرینهکهی و بە تەنزلیکی پەمەیی بەستووویەتی. من دز نیم، بەلام دزەکهه دەکوژم. کاتیا رقت لێم هەلنەستی، دیمتیری دز نییه. قاتلە! باوکی خۆی کوشتوو و خۆی له نیو بردوو، تاكو بهجی قۆرەدەماخی تۆ، له سەر قسهی خۆی پارههستی. ئەوه بزانه خۆشیشی ناوی.

بەلام لاقت ماچدەکهه، مائاوا! هەروها. کاتیا داوا لهخودا بکه کهسێک ئەو پارەیهه بداتی، با دەستم به خوین پرمووده نهی، ئەگەر کهسیکیش ئەو پارەیهه نه داتی - دەستم بهخوین پرمووده دهی! بمکووژه کاتیا!

بەنده و دوژمنی تۆ
د. کارامازوف

ئێوان ئەو «بەلگه»یە خۆیندەوه و دنیای بوو کاری براکهیهتی. نهک ئیسیمیر دیاکوف. ئەگەر کاری ئیسیمیر دیاکوفیش نهی، که وایه خۆ کاری ئیوانیش نهبوو. ئەو نامەیه له زهینیدا له‌رێوه وهک بورهانی بیرکاری نواند. ئیتر خاترجهه بوو که میتیا باوکی کوشتوو. له لایه‌کیشهوه ئەم گومانه قهت به زهینی ئیوان نه‌گه‌یشت که میتیا به هاو‌دهستی له‌گه‌ل ئیسیمیر دیاکوف ئەو قه‌تلە‌ی کردی، له راستیدا پیاو نه‌یده‌توانی بیری لێکاته‌وه و له راستیه‌وه دوور بوو. ئیوان

خاترجهه بوو. به‌یانی رۆژی دوایی بیری له ئیسیمیر دیاکوف و قسه به توێگه‌کانی ده‌کرده‌وه. چەند رۆژ دواتر له خۆی پرسى دیوته به‌هۆی شک و گومانه‌وه چۆن خۆم تووشی ئازار و ته‌نگ‌ژه کردبوو. ب‌پیری دا ئیتر ده‌ست له ئیسیمیر دیاکوف هه‌لگرێ و له‌بیری بباته‌وه. مانگیک به‌وشیوه‌یه تپه‌ری. هەر لیشی نه‌پرسییه‌وه، به‌لام دووجار به هه‌لکه‌وت بیستی که زۆر نه‌خۆشه و ئەقلی گۆراوه. پزیشکی لاو، وارووینسکی گوتبووی: «شیت ده‌بی»، ئیوانیش ئەوهی هەر له‌بیر بوو.

له ماوهی دواییه‌وه وتووی ئەو مانگه‌دا ئیوان هه‌ستیکرد خۆشی زۆر نه‌خۆشه. چوو بۆ لای ئەو پزیشکه مۆسکویییه، که بهر له دادگایی کردنی میتیا، له سەر داوای کاترینا ئیوانا هاتبوو، سه‌بارهت به نه‌خۆشینه‌که‌ی ر‌اویژی له‌گه‌ل بکا. هەر له‌و کاته‌شه‌وه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا نیوانه‌که‌ی تیکچوو. ئەوان له ئەشقه‌که‌یاندا وهک دوو دوژمن وابوون که دلایان به‌یه‌کتره‌وه‌یه. چونکه کاترینا ئیوانا چەند جار په‌شیمانی میتیا بووبوو، یانی زیاتر دلای بۆ ئەوی ده‌گورکاند، هه‌رئ‌وه‌ش ئیوانی وا لیکردبوو وهک ماخولیا ئارواقارای لێهه‌لگیرێ. سه‌یره‌که‌ی له‌وه دایه هه‌تا ئەم دواییانه، که له سه‌ره‌وه، باسمان کرد واته تا ئەو کاته‌ی ئالیوو‌شا له سه‌ردانی میتیا گه‌رایه‌وه و چوو بۆ لای کاترینا ئیوانا، ئیوان له ماوه‌ی ئەومانگه‌دا تاقه‌ جاریکیش نه‌بیستبوو کاترینا سه‌بارهت به‌ تاوانی میتیا تووشی شک و گومان بی، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی زۆری دل پێوه‌ی بوو. ئەوه‌ش شیاوی باسه ئیوان رۆژ له‌گه‌ل رۆژ زیاتری ر‌ق له میتیا هه‌لده‌گرت و دلای لێی ره‌ش ده‌بوو. هه‌ستیده‌کرد ئەو ر‌ق لێبوونه‌شی به‌هۆی ئەوه‌وه نییه که کاترینا جاروبار دلای بۆی ده‌گورکینی و ئیره‌یی پێبه‌ری، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌وه بوو که قاتلی باوکیه‌تی! چونکه ئەوه‌ی بۆ پروون بووبوو و به‌ته‌واویش بر‌وای کردبوو که کاری میتیا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌ رۆژ به‌رله دادگایی کردنی چوو بۆ ملاقاتی و پێش‌نیاری پیلانیکی پیکرد که له به‌ندیخانه هه‌لێ - پیلانه‌که‌شی ئاشکرا بوو چونکه له میژ بوو بیری لێدەکرده‌وه. داخیکیش که قسه‌کانی ئیسیمیر دیاکوف نابووی به دلایا - که به قازانجی ئیوانه که براکه‌ی مه‌حکوم بکری، چونکه ئەو حوکم پێدانه

میراتی ئه و میتیا له چلهزار پۆبله وه دهکاته شهست ههزار - هانی دا ئه و کاره بکا. بریاریدا براکهی له بهندیخانه ده رباز بی و ئاماده بوو چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆبله بکا. به لام کاتیکی له ملاقاتی میتیا گه رایه وه، زۆر خه مبار و بی تاقهت بوو، له ناکاو ههستی کرد ئه و تامه زروییه بۆ هه لاتنی براکهی له بهندیخانه ته نیا ئه وه نییه چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆبله بکا و له خیر و بیتری بچیته ده ری، به لکو هۆیه کی دیکه شی هه بوو. له خۆی پرسى: «نه کا له بهر ئه وه بی منیش له دلّه وه به قه د ئه و قاتلم؟ یانی له دلّه وه پیمخۆشبووه پیره ی باوکمانی کوشتووه.» ده تگوت شتیکی له ناخه وه هه لده قرچینی و تووشی دلّه خورپه یه کی سه ختی کردووه. له هه مووشی گرینگتر، له ماوه ی ئه و مانگه دا، به جارێ هه ستی رووشا بوو. به لام ئه و باسه هه لده گرین بۆ دوایی...

کاتیکی ئیوان فیو دۆروویچ، دوای مشتومر له گه ل ئالیووشا، گه یشته وه بهر ده رگای مالی و له ناکاو هاته سه ر ئه وه ی بچی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف، به هۆی پالنه ریکی سه یر و کتوپره وه بوو، ئه ویش رق و توورپه یی بوو هانیدا. له ناکاو وه بیتری هاته وه که کاترینا ئیوانا له بهر چاوی ئالیووشا گوراندوویه به سه ریدا: «تو بووی پیت سه لماندم که ئه و (یانی دیمیتری) قاتله! ئیوان کاتی ئه وه ی وه بییر هاته وه به جارێ تووشی سه رسوورمان بوو. چونکه ته نیا جاریکیش هه ولێ نه دا بوو به کاترینا ئیوانا سه لمینی که میتیا قاتله، به پیچه وانه، ئه و کاته ی له لای ئیسمیر دیاکوف گه رایه وه، له هه نته شی کاترینا ئیوانا ده ره ق به خۆی تووشی گومان بوو بوو. له راستیدا ئه و خۆی ئه و «به لگه» یه ی ده ره ئیابوو و سه لماندبووی که میتیا تاوانباره. ئیستاش له ناکاو هه لیدابوو یه: «خۆم چوومه ته مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف!» که نگێ چووه؟ ئیوان له وه ئاگادار نه بوو. که وایه کاترینا ئیوانا زۆریش دلنیا نه بوو که ئه و تاوانه میتیا کردی تی. بلای ئیسمیر دیاکوف چیی پیگوتی؟ رقیکی ئه ستوور له ناخه وه هه لیده چۆ قاند. نه یده زانی بۆ نیو سه عات له مه وه بهر که ئه و قسانه ی بیستووه، گوپی نه داوه تی و ده ستی نه کردووه به گوره گور؟ ده ستی له سه ر ئه لقه ی ده رگا که لا برد و به هه له داوان رۆی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف له ریگا بییری کرده وه: «رهنگه ئه مجاره بیکوژم.»

()

سیهه مین و دواین چاوپۆکه وتن له گه ل ئیسمیر دیاکوف

کاتیکی ئیوان گه یشتبووه نیوه ی ری و ده یویست بچی بۆ مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف، کزه بایه کی وشک که ئه و به یانییه هه لیکرد بوو، دیسان هه لیکرده وه و کرپوه یه کی وشک و پاک دایدا، کولووی به فر نه ده گه یشتنه زه وی، به ده م باوه ده خولانه وه، کتوپر بوو به بارووشک و باده وه. له و گه ره که ی شار که مه زله که ی ئیسمیر دیاکوفی لی بوو، کۆله که ی کاره با وه بهر چا و نه ده که وت. ئیوان بی ئه وه ی گوێ بداته به فر و باده وه، به ته نیا ملی ری گرتبوو. ئه گه رچی چا و چاوی نه ده دی به لام هه ر به هه ست ریگای ده پیوا. سه ری ژانی ده کرد و کزه ی وشکه سه رما روومه تی ده رزی ئاژهن ده کرد. هه ستیده کرد ده ستی ته زیوه و میرووله ده کا. زۆری نه ما بوو بگاته ما له چکۆله که ی ماریا کیندراتیفنا، تووشی کابرایه کی لادیی کورته بالا و سه رخۆش بوو. کابرا بالته یه کی زبر و پینه پینه ی له به ردا بوو، به لاره لاره وه ده رپۆشت و له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی ده هات و جنیوی ده دا. پاشان به ده نگیکی ناخۆش تی هه لکرد له گورانی:

وانکا چوو بۆ پترزبورگ

چاوه ری نیم بیته وه.

به لام خیرا ده ستی له گورانی گوتن هه لگرت و ده ستیکرده وه به جنیودان؛ دیسان ده ستیکرده وه به و گورانییه و هه ر ئه و کۆپله شی دووپات ده کرده وه. ئیوان به رله وه ی بییری لییکاته وه، هه ستیکرد زۆری رق لیی هه ستاوه. له ناکاو لیکی نزیک بوونه وه و ئیوان له ناخه وه حه زیکرد بیدا به زه ویدا. هه ر له و

كاتەدا گەيشتنە يەكتر و خۆيان بە يەكدا دا و كابراى لادىيى بە پرتا و بۆ دواو فریدرا، كابرا پاشە و پاش لاتراسكەى بەست و وەك كۆتە دارىكى وشكەل كەوت بە سەر زەوى بەستەلەكدا. نالەيەكى لىهات و پاشان بیدەنگ بوو. ئىوان چوو زوور سەرى. بى جوولە كەوتبوو بەپشتدا و لەو دەچوو بى ھۆش بووبى. ئىوان لە دلى خۇيدا گوتى: «رەق دەبى لە سەرمانا.» بەرەو مالەكەى ئىسمير دياكوف سەرى پىوھنا.

لە دالانەكە، ماریا كیندراتیفنا كە مۆمىكى بەدەستەو بوو، ھاتبوو دەرگاگە بکاتەو، لە بن لیوھو گوتى: پاول فیوڈورویچ (يانى ئىسمير دياكوف) زۆر نەخۆشە. «پاشنەكشاوھ قوربان، بەلام ھۆش و ئىختیارى نىيە، چايشمان بۆ برد نەخواردەو، دەیگوت ئىشتيام نابا.»

ئىوان بە توورەيى پرسى: «بۆ ھات و ھاواری وەرپى خستووھ؟ ماریا كیندراتیفنا وەلامى دایەو: «نا نا قوربان، بەپىچەوانە زۆرىش بیدەنگە. تەنیا داواتان لیدەكەم، زۆرى قسە لەگەل مەكەن.»

ئىوان دەرگاگەى كردهو و چوو زوورى. وەتاغەكە وەك پىشوو گەرم بوو. بەلام ئال وگورپىكى بەسەردا ھاتبوو. يەكى لە چوارپایەكانى لابرېوو و قەنەفەيەكى چەرمىنى گەرە و كۆنى لە جىگاگەى دانابوو، جىوبانى لە سەر راخستبوو، بالنجەكەى سپى و خاوين بوو. لە سەر پىخەفەكەى دانىشتبوو و ھەر ئەو بەرگە خەوھى پىشووى لەبەردا بوو. مېزەكەى ھىتابوو بەر قەنەفەكە بەجۆرىك كە نەیدەتوانى لە جىي خۆى بجوولیتەوھە يان بەربیتەوھە خوارى. كىتیبكى ئەستوورى بەرگ زەرد لە سەر مېزەكە داندرابوو. بەلام خەرىكى خويندەوھى نەبوو. ديار بوو بىكار دانىشتووھە. بە چا و لىكرىنىكى وشك و بیدەنگ پىشوازیی لە ئىوان كرد و ديار بوو ھاتنى رېزەيەك توشى سەرسوورمانى نەكردوھە. رەنگى پوخسارى تەواو گۆرابوو، زەردەل و رەنگ بزپكاو، كزتر لە پىشووش ديار بوو. چاوى بە قولدا چوو بوو و بەرچاوى شىن ھەلگەرابوو.

«ئەوھ چىيە، ھەر بە راستى نەخۆشى؟» ئىوان فیوڈورویچ ئەوھى گوت و راوھستا. «نامەوى زۆر وەختت بگرم، تەنانەت بالئەكەشم داناکەنم. پياو لە كوئى دانىشى؟»

ئىوان چوو ئەوسەرى مېزەكە، كورسىلەيەكى دەرکیشا و لە سەرى دانىشت.

- بۆ چاوت تىبېرىوم و قسە ناكەى؟ من تەنیا ھاتووم پرسىارىكت لىكەم و دلنبايە ھەتا ولامەكەى وەرنەگرمەوھ نارۆم. پىمبلى بزەنم ئەو خاتوونە، كاترىنا ئىوانا ھاتووھ بۆلات؟

ئىسمير دياكوف ھەروا بیدەنگ بوو، وەك پىشووش بە ھىمنى چاوى لیدەكرد. لە ناکا و دەستى ھەلئەكاند و رووى وەرگىرا.

ئىوان گوراندى: «ئەوھ بۆ وادەكەى؟»
- بۆ ھىچ.

- مەبەستت لە "ھىچ" چىيە؟

- ئەرى، ھاتبوو. پىوھندىشى بە تۆوھ نىيە. لە كۆلمبەوھ.

- نا، ئاوات لە كۆل نابمەوھ. پىمبلى بزەنم، كەنگى لىرە بوو؟

ئىسمير دياكوف بە بزەيەكى مانادارەوھ گوتى: «بە تەواوى لە بىرم برىبۆو،» ھەمىسان رووى لە ئىوان كردهو، بە چاوىكى شىتانه و پر لە بىزارىيەوھ تىپراما، ھەر ئەو جۆرە چاوى تىپرى كە مانگى لەمەوبەر دواى مشتومرەكەيان تىپرامابوو.

بە ئىوانى گوت: «تۆ خۆت ديارە زۆر نەخۆشى، رەنگت پەريوھ؛ ھەر دەلىي ئەو ئىوانەى جارەن نىيت.»

- خەمى منت نەبى. چىت لیدەپرسم ئەوھم جوادەوھ.

- ئاخىر چاوت بۆوا زەرد ھەلگەراوھ؟ سپىنەى چاوت زەرد زەرد بووھ يانى ئەوھندە ئازار دەكىشى؟

زەردەيەكى پر سووكايەتى گرت و لە ناکا دای لە قاقاى پىكەنن.

ئىوان كە زۆرى پق ھەستابوو ھاوارىكرد: «گوى بگره، پىمگوتى ھەتا
ولامەكەم نەدەيەو ھە نارۆم!»

ئىسمىر دىاكۆف مات و ھەقىرۆكە چاوى لىكرد و گوتى: «بۆ لە كۆلم
نابىيە؟ بۆ ئازارم دەدەي؟»

ھەتيو ھەدگوزە خۇ من كارم پىتنييە. تەنيا ھەلامى پرسىارەكەم بەدەو ھە
با برۆم.

ئىسمىر دىاكۆف كە ديسان سەرى داخستبوو، گوتى: «ھىچ ھەلامىكم نىيە
بە توى بەدەمەو!»

خاترجەم بە وات لىدەكەم ھەلامبەدەيەو!

«بۆ ئاوا ھەجمانت لى ھەلگىراو ھە؟» پاشان چاوى لە ئىوان برى. پوانىنىكى
جارزانە و پرسوو كايەتى: «چونكە سبەينى دادگايى دەستپىدەكا؟ ھىچ
پووداويك ناھەمى، يانى باو ھە ناكەي؟ برۆو ھە بۆ مالى و لىي بھەو، خەمت
نەبى و ترسى ھىچت نەبى.»

ئىوان بە سەرسوورمانەو ھە گوتى: «تىناگەم... بۆ دەبى ترسم لە سبەينى
بىي؟ لە ناكاويش تەزووى ساردى ترس لە گيانى گەرا.

ئىسمىر دىاكۆف بە چاوانى ھەلپسەنگاند و بە دەنگىكى گر و بە
تەشەرىكەو ھە گوتى: «تىناگەي؟ سەيرە مروقى زىرەك و وريا بىھەوي خوى
لە گىلى بەدا!»

ئىوان مات و بىدەنگ چاوى تىبىرى. بزەي قورپەدەماخانە و
سەرسورھىنەرى ھەو پىاوە، كە سەردەمىك بەردەستى بوو، بە جارئ
تووشى واقورمانى كردبوو. تەننەت لە دوايىن مشتومرەكەشياندا بەو لەبزە
لەگەلى نەدوابوو.

پىتدەلپم لەخوړا ترس مەخە دلى خوۋتەو ھە. سەبارەت بە تۆ ھىچ نالىم.
ھەر باست ناكەم. ھىچ بەلگەيەكيش نىيە بە زەردى تۆ بى. ئەو دەستت بۆوا
دەلەرزى؟ ئەو قامكانەت بۆوا دەلەرزى؟ برۆو ھە بۆ مالى تۆ نەتكوشتوو ھە.

ئىوان داچلەكى. ئالىووشاي ھەبىر ھاتەو ھە، منجاندى: «دەزانی من نەبووم...
ئىسمىر دىاكۆف ديسان خافلگىرى كردەو ھە: «بە راستىتە؟»

ئىوان ھەستا سەرىپ و شانى گرت.

ئەي ھەژدەيە، زوو كە راستم پىبلى! لەگەل تۆمە زوو كە دەي!

ئىسمىر دىاكۆف شلوئ نەبوو. تەنيا بە رقىكى شىتەنەو ھە لە ئىوان پاما و بە
توورپەي ورتاندى:

باشە ھەرگا وايلىھات، قاتل توى!

ئىوان كە دەتگوت بىر لە شتىك دەكاتەو ھە، لە سەر كورسىلەكەي دانىشتەو ھە
و جىنگزىيانە داي لە قاقاي پىكەنن.

مەبەستت ئەو ھەيە من برۆم. جارى دوايىش ھەر ئەو ھەت گوت!

جارى دوايى بەرەو پووم پراو ھەستاي و لە ھەموو شتىك گەيشتى،
ئىستاش تىدەگەي قوربان.

لەو ھە زياتر تىناگەم كە تۆ شىتى.

لىي بىتاقەت نەبووى؟ لىرە بەرەو پووى يەكتر چەقويىن! چ كەلكى ھەيە
ئاوا يەكتر بە شىت بزانيىن و خوۋمان لە گىلى بەدەين؟ تۆ كوشتت، قاتلى
راستەقەينە توى، من تەنيا ھۆكارىك بووم، تۆكەرى ھەفادارى تۆ لىچارە لە
قسەت دەرنەچى، لەدوای وتەكانت بوو كە ئەو كارەم كرد.

ئەو كارەت كرد؟ يانى تۆ كوشتت؟

ئىوان لەرزى لىھات. ھەك بە كوتك بەسەرىدا بەدەن كاس بوو و
ئارەقەيەكى سارد تەواوى لەشى داگرت. پاشان ئىسمىر دىاكۆف بە
سەرسورمانەو ھە چاوى لىكرد؛ وا ديار بوو ئەو ترسە قورسەي ئىوان
سەرنجى پاكىشاو ھە.

ئىسمىر دىاكۆف، زەردەيەكى بە زۆرىي گرت و چاوى لە چاوى ئىوان
برى، بە دىدۆنگىيەو ھە منجاندى: «خوۋ ناتەوي بلىي بەراستى نەتدەزانی؟»
ئىوان ھەروا چاوى لىنەدەترووكاند و دەتگوت زمانى لە گو چوو ھە. گۆرانيى

ئەو كابرلا لادىيە - ئاخ، وانكا چۆتە پترزبۇرگ چاۋەرې نىم بىتەۋە - لە ناكاو لە زەينىدا بوو بە زايەلە. لە ژىر لىۋىيەۋە گوتى:

- دەزانى چى، تۆ كە ئىستا بەرەۋرۇم دانىشتۇۋى، ۋەك خەون ۋاى، تاپۋىيەكى ۋە ھىچى تر.

- ئىزە تاپۋى لى نىيە، تەنيا من ۋ تۆ لىرەين ۋ كەسىكى تر. بىگومان ئەۋ، ئەۋ كەسەى سىئەم، لىزە لە نىۋان من ۋ تۇدايە.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، كە چاۋى بە دەۋرۋبەرى خۇيدا دەگىرا ۋ بە چاۋانى سوۋچ ۋ قوژبنى ژوورەكەى دەپشكىنى، بە ترسەۋە ھاۋارىكىرد: «مەبەستت كىيە؟ كى لىزەيە؟ كام كەسى سىئەم؟»

- ئەۋ كەسى سىئەمە خۇدايە قوربان، خۇداى مەزن قوربان. ئىستا جگە لە ئىمە سىئەمىن كەس ئەۋە. بەلام بەدۋايدا مەگەرې نايدۇزىيەۋە.

ئىۋان بەشۋەيەكى شىتانه نەراندى: «درويه تۆ نەتكۋشتوۋە! تۆ شىتى، يان ديسان دەتەۋى بە گەۋجم بزانى!»

ئىسمىر دياكوف، ۋەك پىشۋو، بە كونجكاۋى بە بىتەرس چاۋى لىدەكرد. ئەۋىش ھىشتا نەيدەتۋانى بە سەر ناباۋەرى خۇيدا زالبى؛ ھىشتاش پىنۋابو ئىۋان "ھەموو شتىك دەزانى" ۋ ھەۋلدەدا "بەرەۋرۇۋە ھەموو شتىك بخاتە ئەستۋى ئەۋ."

ئاخىرى بە دەنگىكى نووساۋەۋە گوتى: «سەبركە قوربان،» لە ناكاو لاقى چەپەى لە ژىر مىزەكەۋە ھەلئىنا ۋ دەرەلىنگى پانتۆلەكەى ھەلكرد. گۆرەۋى سىپى ۋ سەرپايى لە پىدابوۋ. بە ئەسپايى مىلى گۆرەۋىيەكەى داكىشا ۋ دەستىكرد بەنىۋ گۆرەۋىيەكەيدا، ئىۋان چاۋى تىبېرىۋو، لە ناكاۋىش لەترسانا گىيانى ۋەلەرزىن كەۋت. نەراندى: «ئەى شىتۋوشوورا!» بە پەلە ھەستا سەرپى، كشا دواۋە ۋ پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا درا ۋ قىت ۋ رەپ راۋەستا. بە ترسىكى شىتانهۋە چاۋى لە ئىسمىر دياكوف برى، كە بىئەۋەى گوى بداتە ترسەكەى ئىۋان ھەروا خەرىكى پشكىنى گۆرەۋىيەكەى بوو. دەتگوت دەيھەۋى شتىك بە قامكى بگرى ۋ دەريھىنى. ئاخىرى دۆزىيەۋە ۋ دەستىكرد

بە دەريھىنى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تىگەشىشت كوتىك كاغەز، يان لۋولەيەك كاغەزە. ئىسمىر دياكوف دەريھىنا ۋ لە سەر مىزەكە داينا. بە ئارامى گوتى: - فەرموۋ.

ئىۋان بە ترس ۋ لەرزەۋە پرسىي: «چىيە؟»

ئىسمىر دياكوف ھەروا بە دەنگ نووساۋى ۋەلامى دايەۋە: «تكاىە چاۋى لىكە قوربان.»

ئىۋان رۋىي بۇ لاي مىزەكە، كاغەزە لۋولەكراۋەكەى ھەلگرت ۋ دەستىكرد بە كىرەۋەى. بەلام لەپىر، ۋەك ئەۋەى دەستى لە دەعبايەكى قىزەۋن بدرى، دەستى كىشايە دواۋە.

ئىسمىر دياكوف گوتى: «دەستت بۇئاۋا دەلەرزى قوربان؟» بۇيە ھەر خۇى كاغەزەكەى ھەلچىرى. سى ھەزار گەلاى سەد رۋبلى تىدا بوو.

«ھەموۋى لىرەدايە قوربان، سى ھەزار رۋبلكە ھەموۋى. بژاردنى ناۋى.» بە سەرى ئاماژەى بە پارەكان كىرد ۋ بە ئىۋانى گوت: «ھانى ھەلگىرە.»

- ترست خستە دلەۋە... بەۋ گۆرەۋىيانەت.

ئىسمىر دياكوف جارىكى تر پرسىي: «يانى ھەر بە راستى تا ئىستا نەتدەزانى؟»

ئىۋان گوتى: «نا، نەمدەزانى. من شكم ھەر لە دىمىترى بوو. براكەم! ئاخ براكەم! پەككۋ!» لە ناكاو بە ھەردوۋ دەستى سەرى خۇى گرت. «گويىگرە،

ھەر بە تەنيا كوشتت؟ بە ھاۋدەستى مېتيا كوشتت يان ھەر بە تەنيا؟» - تەنيا لە گەل ئىۋە، بە ھاۋدەستى ئىۋە بوو قوربان، ئەۋ پىرەپىاۋەم

كوشت. دىمىترى فىۋدۇرۋويچ ھىچ تاۋانىكى نىيە.

- زۆر چاكە، زۆر. پاشان باسى منىش دەكەين، ئەۋە بۇ ئاۋا دەلەرزىم؟

دەللى زىمانم لە گۆ چوۋە قسەم بۇ نايە.

ئىسمىر دياكوف بە سەرسوۋرمانەۋە منجاندى: «لەۋ كاتەدا خاۋەن دل ۋ غىرەت بوون، قوربان. گوتتان «ھەموو شتىك ئازادە»، ئىستاش چەندە

دەترسى، شەربەتى لىمۇ دەخۆيەۋە؟ ھەر ئىستا دەلىم بۇتان بىنن. بەلام قوربان دەبى سەرەتا ئەمە قايمكەم.»

دىسانىش ئاماژەى بە پارەكان كىرد. دەيوست ھەستى و لەبەر دەرگاگەۋە بانگى ماریا كىندراتىفنا بكا شەربەتى لىمۇيان بۇ ساز كا و بۇيان بىنى، بەلام، كاتى ھەستان وىستى بە شتىك چەكەى پارەكە داپۇشى، دەسرەكەى لە گىرفانى دەرھىنا، ديار بوو زۆر چلكن و پيسە، كىتتېبە زەردەكەى كە كاتى ھاتنە ژوورەۋە سەرنجى ئىۋانى راکىشاپوو لە سەر مېزەكە بوو، ھەلىگىرت و لە سەر پارەكانى دانا. ناۋى كىتتېبەكە "تەكانى باۋكى پىرۇن، ئىسحاق سوورى" بوو. ئىۋان ناۋى كىتتېبەكەى بە پەلە خويندەۋە و گوتى:

- شەربەتى لىمۇ ناخۇمەۋە. دواتر سەبارەت بە من قسە بكە. جارى دانىشە پىم بلى چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەمووم بۇ ۋەگىرە.

- وا چاكە بالئەكەت داكەنى قوربان. با گەرما نارەحەتت نەكا.

ئىۋان فىۋدۇرۇۋىچ، ۋەك ئەۋەى تازە ۋەبىرى ھاتىتتەۋە، بالئەكەى داكەند و بىئەۋەى لە سەر كورسىيەكە ھەستى، لە سەر مېزەكە داينا.

- قسە بكە دەى، پىمبلى، دەى زووكە.

- لەسەرەخۆترى دەنۋاند، چاۋەرئى ما و دلئىابوو ئىسمىر دىاكوف «ھەمووى» بۇ دەگىرئىتەۋە.

ئىسمىر دىاكوف ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «چۆنم ئەو كارە كىرد؟ زۆر سروشتى، لە دۋاى قسەكەى خۆتان قوربان.»

ئىۋان زۆر لەسەرەخۆ، بەشيوەيەكى قورس و قايم وشەكانى دەرەبىرى، بىئەۋەى ۋەك پىنشوو بنەرىنى ديسان گوتى: «قسەكەى من ھەلگەرە بۇ دۋاى. تەنيا بە وردى بۇم باسكە چۆنت ئەو كارە كىرد. ھەموو شتىكم ۋەك خۆى بۇ بگىرەۋە. موۋبەموو. تكات لىدەكەم بەوردى بۇم بگىرەۋە.»

- ئىۋە پۇيشتبوون، دۋاى تۇ كەۋتمە نىۋ ئەمبارەكەۋە قوربان.

- سەرودلئ لىتھات يان بەقەستى خۆت بەرداۋە.

- تەبەن بەقەستى قوربان. وامنۋاند كەۋتوومەتە خوارى. بەھىۋاشى لە پلىكانەكان چوومە خوارى و بە ئارامى راکشام، دۋاى ئەۋەى خۆم تخىلكىرد، ھاۋامكىرد و بەملاولادا خۆم گەوزاند. زۆر زوو ھاتن و بردىانمە دەرئى.

- پراۋەستە، دۋاى ئەۋە، ھەمووى ھەر بەقەستى بوو، لە نەخۇشخانەش؟

- نا، قوربان، بەيانبى رۆژى داھاتوو بەرلەۋەى بمبەن بۇ نەخۇشخانە، بەراستى فېم لىتھات، ئەۋىش زۆر بە توندى، قەتم ئاۋا بە توندى سەرودل لىتھاتوۋە. دوو رۆژ لە سەرىەك بىھۆش بووم.

- زۆر چاكە، دەى بۇم بگىرەۋە.

- لە سەر قەرەۋىلەيەك خەۋاندىانم. دەمزانى لەۋ دىۋى دىۋارەكە جىم بۇ چادەكەن، چونكە ھەركاتىك نەخۇشەكەۋتم، مارتا ئىگناتىفنا لەۋى جىبى بۇ چادەكەردم، لە نىك خويان. لە كاتى لەدايكوبونمەۋە زۆرى دلئىۋى بۇ كىردووم قوربان. ئەۋ شەۋە ھەر نالاندم قوربان، بەلام زۆر بە ھىۋاشى. سات بە ساتىش چاۋەرئى دىمىترى فىۋدۇرۇۋىچ بووم.

- چاۋەرئى بووى بى بۇ گيان تۇ؟

- بۇ گيان من نا. چاۋەرئى بووم بىتە نىۋ مالەكەۋە، چونكە دلئىا بووم ئەۋ شەۋە ھەر دى، چونكە من لەۋى نەبووم تاكو ھەۋالى پىراگەيىنم، حەتمەن دەھات. بە پىى عادەتىش بە نەردەكاندا ھەلدەگەرە و كارىكى دەكرد.

- ئەى ئەگەر نەھاتبايە؟

- ئەۋ كاتە ھىچ رۋوداىك نەدەقەۋما قوربان، بەبى ئەۋ خۆم لە قەرەى ئەۋ كارە نەدەدا.

- زۆر چاكە، دەى رۋونتىر بۇم باسكە، زوو كە دەى، بە وردى، ھىچت لە بىر نەچى!

- چاۋەرئى بووم فىۋدۇر پاولۋوچى بكوژى، قوربان. پىمۋابوو حەتمەن ئەۋ كارە دەكا، چونكە رىۋشۋىنەكەم بۇ كىشاپوو... ئەۋ چەند رۆژەى ئاخىر... لەۋ ەلامەتە ئاگادار بوو، دەيزانى چۆن لە پەنجىرەكە بدا، ئەۋەش ئەسلى كارەكە بوو. لەۋ چەند رۆژەدا رىق و دىدۇنگىيەكى زۆر لە ناخىدا پەنگى خواردبۇۋە،

به هۆی ئه و عهلامهتهوه حهتتهن دهچووه ژوورئ، فيؤدۆر پاولوويچ ئه و تهقهتهقهی ببيستايه دهراگهه دهكردهوه. بۆيه وهك رۆژ ليم روون بوو دئ و سات به سات چاوهرپوانی بووم، قوربان.

ئيوان قسهكهی پيپري: «سهبركه، ئهگه ر بيكوشتايه پارهكهشی دهبرد، دهبوو ئه وه بزانی. دواي ئه وه تو چيت وهدهستهكهوت؟ تيناگه م؟»

- بهلام قهتي پارهكه بۆ نهدهدۆزرايهوه قوربان. من پيمگوتبوو پارهكه له ژير بالنجهكهی دايه. بهلام وانهبوو. پارهكه له نيو مجريهكدا بوو. پيشنيارم به باوكت كرد. چونكه تهنيا كهسيك بووم متمانهی پيدهكردم. پاكهتي پارهكه له سووچی وهتاغهكه و له ژير پهيكه ره و وينهكاندا بشاريتهوه، چونكه هيچ كهس شكی بۆ ئهوي ناچی، بهتايهت ئهگه ر بهپهلهش بی. كهوايه شويینی پاكهته پر له پارهكه ئهوي بوو. دانانی پاره له ژير بالنجدا كاريکی قۆره. مجريهكه دهكری قوفليکی ليدهی. بهلام ههموو پييان وايه له ژير بالنجهكهيدا بووه. ئه وهش فكریكي گهوجانهيه قوربان. له لايهكيشهوه ئهگه ر ديميتري بيكوشتايه، هيچی دهستهدهكهوت و نهیدهتوانی پارهكه بدۆزيتتهوه، بۆيه يان به پهله و له ترسانا ههلهدههات، هه ر وهك ههميشه بۆ پياوكۆزهكان ديته پيشی، يان دهگيرا قوربان. بۆيه دلنيا بووم دهتوانم بهيانی رۆژی دوايی يان هه ر ئه و شهوه خۆم بگهيهنمه پارهكان و ههليگرم، هه مووشی دهكهوته ئهستوی ديميتري فيؤدۆر وويچ. بۆيه دلّم به وه خو شبوو.

- ئه ی ئهگه ر نهيكوشتايه، تهنيا بيدايه به زهويدا؟

- ئهگه ر نهيكوشتايه، قهت نهمدهويړا دهست بۆ پارهكان بهرم و هيچ رووداويكيش نهدهقهوما. بهلام دهمزانی ئه وهندهی ليدهدا بيهوشي دهخا و ئه و كاته دهرفتهم دهبوو پارهكه هه لگرم و پاشان به فيؤدۆر پاولوويچم دهگوت كه ديميتري فيؤدۆر وويچ دواي ليدان و بيهوش خستنی پارهكهی دزيوه.

- سهبركه... خهريكم گيژ ده بم. كهوايه ديميتري كوشتی و تو تهنيا پارهكانت هه لگرت.

- نا، نهيكوشت. دهی خو دهكرا ئيستا بلیم قاتل ئه و بوو... بهلام نامهوي رووت لهگه ل بكه م قوربان، چونكه ئهگه ر تا ئيستا تينهگه يشتووی هه ر وهك ليم روونه و ناتهوي به ره وروو تاوانی خوشت بخهيه ئهستوی من. چونكه تاوانباری سه رهکی ئيوه ن، قوربان. له رووداوهكه ئاگادار بووی و كارهكهت به من سپارد قوربان. ئاگاداری هه موو شتيك بووی، بهلام ليتدا و رويشتی. بويه ئه مشه و ده مهوي به ره وروو پيتت بسه لمينم كه قاتلی راسته قينه توی قوربان. من قاتلی راسته قينه نيم، ئهگه رچی له راستيدا من كوشتوومه. بهلام جهنابت قاتلی راسته قينه ی.

ئيوان ئيتر خو ی پيړانه گيرا. له بيريشی نه بوو كه باسی خو ی خستوته دواي مشتومره كه، نه راندی: «بۆ، بۆ قاتل منم؟ خودايه! هيشتاش مه به ستت چيرماشنيايه؟ سه بركه، پيمبلی بزانه، ئهگه ر به راستی چيرماشنيا به نيشانهی رهزايه تی من بی، بۆ رهزايه تی منت دهويست؟ له و باره وه ده ليی چی؟»

- دلنيا بووم له رهزايه تی ئيوه، دهمزانی بۆ ئه و سي هه زار رۆبله هات وهوار وه پيتاخه ی، ته نانهت ئهگه ر به جيی ديميتري فيؤدۆر وويچ، يان وهك هاودهستی ئه و تومه تباريان بكرديهم، پاريزگاريست ليدهكردم و نه تده هيشت تووشی گيره و كيشه بم... ميراتی خو ت وهردهگرت و له ماوهی ژياندا هه ركات پيوستبوايه پاداشته كهت ده دامه وه. چونكه به هوی منه وه ئه و ميراتهت وهردهگرت قوربان. ئه وه شمان له بير نه چی ئهگه ر لهگه ل ئاگرافنا ئه لكساندرفنا زه ماوه ندی بكردایه، ئيوه پارهيه کی چرووكيشتان پي نه ده برا.

ئيوان ددانی له چيره وه برد و گوتی: «ئاخ! كهوايه دهتويست دواي ئه وه ژيانم لي تال بكه ی. ئه ی ئهگه ر ئه و كاته نه رويشتبایه م بۆ سه فهر و راپورتم لي بديايی چی؟»

- راپورتي چيت ليده دام؟ هي ئه وه ی هانمداوی بچی بۆ چيرماشنيا؟ ئه وه قسه ی قۆره قوربان. سه ره راي ئه وه ش، دواي مشتومره كه مان يان ده رويشتی يان ده مایه وه. ئهگه ر نه روشتبایه ی هيچ رووداويك نه ده قه وما. دهمزانی ناته وي ئه و كاره به رپوه بچی و منيش خۆم له و داره ته نه ده دا. كه رويشتی،

مانای ئەو بوو دُنیا بم له دادگا به زهره دی من قسه ناکه ی و چاوپۆشی لهو سئ هه زار رۆبله ش ده که ی. له راستیدا نه شتده توانی دوا ی ئەو به بدمه یه بهر لپیرسینه وه ی یاسایی، چونکه ئەو کاته له دادگا هه موو شتیکم ده گوت؛ یانی نهک ئەو هی پاره که م دزیوه یان کوشتوو مه - باسی ئەو هم هه نه ده کرد - به لکو ده مگوت ئیوه هانتان داوم قه تل و دزی بکه م، به لام من به قسه م نه کرد. هه ر له بهر ئەو به رزایه تی ئیوه م ده ویست، بۆ ئەو هی دواتر نه توانی به گرتنم ده ی قوربان. چونکه هه یچ به لگه یه کت به ده سته وه نه ده بوو. منیش ده متوانی هه میشه وه گه یرتان بێنم و ئاشکرایکه م که تامه زرۆی مه رگی باوکت بوو. ئەو هه ش بزانه هه مووان بڕوایان ده کرد و تۆش له ماوه ی ژیا نندا تووشی شه رمه زاری ده بوو.

ئێوان دیسان ددانی له چیره وه برد: «که وایه من ئەو هه ندە تامه زرۆ بووم، ها؟»

«به لئ به لئ، لیم پوونه، به و به رزایه ته تان به زمانی بێزمانی فتوای به رپۆه بردنی ئەو کاره ت دا.» ئیس میر دیا کۆف به شیوه یه کی له خۆ راز بیانه چاوی له ئیوان بڕی. زۆر بیهیز بوو، ئارام و له سه ره خۆ قسه یه ده کرد، به لام وزه یه ک له ناخه وه دنه ی ده دا بدوئ. دیار بوو پیلانیکی به ده سته وه یه. ئیوان هه سته ی به وه کرد.

ئێوان گوتی: «ده ی پیمبلئ، ئەو شه وه پوودا وه که چۆن قه وما؟»

- ئیتر بلیم چی قوربان! له سه ر جیگا که م پراکشابووم، پیموا گویم له دهنگی ئەرباب بوو هاواریکرد. بهر له وه ش گریگۆری له ناکاو له خه و راپه ری و هاته ده ری، کتوپر هاواریکرد و پاشان بیدهنگی و تاریکی بالئ به سه ر مال و باخه که دا کیشا. له سه ر هه ست و چاوه ری له سه ر پێخه فه که م پراکشابووم و دل م کوته کوتی بوو؛ ئۆقره م لپیرابوو. ئاخری هه ستام و چوومه ده ری قوربان. دیتم ئەو په نجه ره ی ده سته ی چه پ وا به ره و پووی باخه که یه کرا وه ته وه، رۆیشتمه پێشی و گویم راکرت بۆ ئەو هی بزانه ئەرباب زیندوو یان نا، دیتم که وتۆته هه ناسه بڕکی و به نیو ژوو ره که دا هه لده سوو ری، بۆم ده رکه وت که

زیندوو ه قوربان، به خۆم گوت: واچا که بڕۆم بۆ بهر پهنجیره که. چوومه بهر پهنجیره که و به دهنگی بهرز هه رامکرد و گوتم: «ئهرباب منم» ئەو به دهنگی بهرز وه لامیدایه وه: «لیره بوو، لیره بوو، هه لات.» مه به سته ی ئەو بوو دیمیتری له وئ بوو. «گریگۆری کوشتوو ه!» له بهر خۆمه وه گوتم: «له کوئ؟» ئاماژه یکرد: «هۆ له وئ، له و سووچه ی باخه که.» ئەویش له بهر خۆیه وه قسه یه ده کرد. گوتم: «تۆزی سه برکه.» چوومه سووچی باخه که و ته ماشامکرد، دیتم گریگۆری له په نا مستبا که دا که وتوو ه و هه موو گیانی شه لالی خوینه. بۆم ده رکه وت راسته دیمیتری لیره بوو، هه ربۆیه بپارمدا کاره که یه کلایی که مه وه. له دلئ خۆمدا گوتم گریگۆری زیندوو ش بوایه به و کاره ی نه ده زانی، ده ی ئەو به هۆش که وتوو ه و هه لیک ی له بارم بۆ ره خسا وه. ته نیا مه ترسیم ئەو بوو مارتا ئیگنا تیفنا خه به ری بپته وه. له و کاته دا هه ستم به وه کرد، به لام هینده تامه زرۆی یه کلایی کردنه وه ی ئەو کاره بووم، به حاله حال هه ناسه م ده رده هات. چوومه وه بهر پهنجیره که و به ئەربابم گوت: «لیره یه هاتوو ه؛ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا هاتوو ه و ده یه وه ی بپته ژوو ری.» باوکت وه ک مندال گه شایه وه. به هه ناسه بڕکی وه گوتی: «له کوئیه؟» به لام بڕوای نه ده کرد. گوتم: «هۆله وئ پاره ستا وه. ده رگا که بکه وه.» له پهنجیره که وه چاوی لیکردم، له وه ده چوو باوه ر نه کا. دپوئنگ بوو، ده شترسا ده رگا که بکاته وه. له دلئ خۆمدا گوتم: «بۆ ئیستا له من ده ترسی؟» پیم سه یر بوو. به بیرمدا هات به حزووری خۆی و له بهر چاوی خۆی ئەو عه لامه ته به کار بپنم و ته قه ته ق له پهنجیره که بده م به نیشانه ی ئەو هی گرووشنکا هاتوو ه. ئەو رازه ش له نیوان هه ردوو کماندا بوو و خۆشی پپی رازی بوو. به رزایه تی هه ردوو کمان هه لمان بژارد بوو. له وه ده چوو بڕوای به قسه کانم نه بی، به لام هه رکه گوئی له عه لامه ته که بوو به هه لاتن چوو ده رگا که بکاته وه. کردییه وه. ده مویست بچه ژوو ری به لام پپشی گرتم، سه رتا پای ده له رزی، چاوی تپیریم: «له کوئیه؟» له دلئ خۆمدا گوتم: ده ی ئەگه ر تا ئەو راده یه له من بترسی، بارو دۆخه که زۆر خراپ ده که وئ!

مهترسی ئه وهی نهکا نه هیلی بچمه ژووری یان قاو له که سیک بکا یان مارتا ئیگناتیفنا به هه له داوان بگاتی، یان شتیکی دیکه بقهومی ئه ژنوم دهله رزی. به سرته گوتم: «دهی هوله وویی، هوله وئی، له بهر پهنجیره گه وره که یه. چون نه تدیوه؟» «که وایه بیهینه، بیهینه.» گوتم: «دهترسی، ئه وهه را و دهنگه دهنگه ترسی خستوته داییه وه. له بن بچکهکاندا خوی شاردوته وه؛ برۆ له ژووری متالاهه خوت هه رای لیکه.» هه لات بۆ بهر پهنجیره که و مؤمه که ی له بهر پهنجیره که دانا. هه رایکرد: «گرووشنکا، گرووشنکا، لیره ی؟» سه ره رای ئه وهش نهیده ویست خوی دانه وینی و له پهنجیره که وه ته ماشا بکات. نهیده ویرا لیم دوور که ویته وه. زور ترسابوو. به راده یه که ترسی لینیشتبوو نهیده ویرا پشتم تیکا. گوتم: «چاو لیکه، ئه وه تا.» چووم بۆ بهر پهنجیره که و سه رم برده درئ. «ئه وه تانی، له بن ده وه نه کان خوی شاردوته وه و پیت پیده که نی، یانی ناییینی؟» له پر باوه ریکرد؛ نازای ئه ندای وه ک میوژۆکه دهله رزی. ئه شقی ئه و ژنه شیته و شهیدای کردبوو. دانه وی و له پهنجیره که وه سه ری برده درئ. ته پله کیکی بلوورین له سه ر میزه که بوو هه لمگرت؛ خو له بیرته، نزیک کیلویه ک قورس بوو. هه لمهینایه وه و هه تا هیزم تیدابوو له که راکه ی سه ریم راکیشا. ته نانه ت هاواریکیشی نه کرد. هه روا به لادا هات. منیش وه ریگه رامی و بۆ جاری دووه م و سیه م ته پله که که م کیشا به سه ریدا. له گه ل زه بری سیه م کاسه سه ری له به ری که چوو. چاوی زه ق بوونه وه و خوین له چاو و گویچکه ی ده رپه ری و به پشتدا که وت. چاویکم له ده ور به ر کرد. هیچ کویم په له خوینی پیوه نه بوو. ته پله بلوورینه که م جوان سه ری و له جیی خویم دانایه وه. چووم بۆ لای په یکه ره کان، پاره که م له پاکه ته ده رهینا و پاکه ته به تاله که م له په نا چرپایه که فریدا و تیلماسه په مه ییه که شه ی که پیی به سترابووم فریما چه قی وه تاغه که، سه رتاپام ده له رزی، هاتمه درئ و پویشتم بۆ نیو باخه که، راست پویشتم بۆ لای ئه و دارسیوه ی نیوقه ده که ی کولور بووه، خو ده زانی کامه دار ده لیم؟ له میژ بوو ئه و داره م دیاریکردبوو. له تی کاغه ز و په رۆکونم له کونی داره که ئاخنیوو، پاره کانم له په رۆکه پینچا

و خنیمه نیو کونه که وه. دوو هه وتوو زیاتر هه ر له ویدا بوو، که س شکی بۆ ئه وه نه ده چوو. کاتیکی له نه خو شخانه هاتمه وه چووم ده رمهینا. دوا ی ئه وه ی پاره که م دابینکرد گه رامه وه سه ر پیخه فه که م و تخیل بووم، له دلی خو مدا گوتم: «ئه گه ر گریگوری واسیلیه ویچ کوژرابی، کاره که م چه پ ده که وئی. به لام ئه گه ر زیندوو بی زورم به قازانجه. چونکه شایه دی ده دا که دیمتری فیو دۆر ویچ له وی بووه. ئیتر ده رده که وئی قاتل ئه وه و پاره که شه ی بردوووه.» پاشان ده ستمکرد به ناله نال و ورینه کردن، بۆ ئه وه ی مارتا ئیگناتیفنا خه به ری بیته وه. ئاخری له خه و هه ستا و به هه له داوان هات بۆ لام، به لام کاتیکی چرای هه لکرد و زانیی گریگوری دیار نییه، هه لات بۆ ده ری و گویم لی بوو له نیو باخه که وه قیژاندی.

ئیسمر دیاکوف بیده نگبوو. له و ماوه یه دا که قسه یده کرد، ئیوان کرۆکپ گویی شلکردبوو، بی ئه وه ی جووله بکا یان چاوی له سه ر هه لگرت. ئیسمر دیاکوف له گه ل گپرانه وه ی چیرۆکه که جارنا جاریک چاوی له ئیوان ده کرد. به لام زیاتر چاوی له شوینیکی نادیار ده بری و نیگای ده دزییه وه. چیرۆکه که ی ته واو بوو، له رزی لیها تبوو و که وتبووه هه ناسه برکی. روخساری وه سه ر ئاره قه گه رابوو. به لام مه علوم نه بوو له بهر په شیمانی تووشی ئه و حاله ته بووه یان له بهر شتیکی دیکه.

ئیوان له ناکاو نه راندی: «راوهسته، ئه ی سه باره ت به ده رگا که ده لئی چی؟ ئه و ئه گه ر ده رگا که ی له تو کرد بیته وه، چون گریگوری پیشتتر دیتوویه تی کراوه ته وه؟ چونکه گریگوری له پیش تودا چووه درئ و چاوی پنیکه وت.» سهیره ئیوان به له بزیکی دوستانه قسه یده کرد و وه ک پیشوو تووره نه بوو، ئه گه ر له و کاته دا که سیک ده رگا که ی بکر دایه ته وه و سه ری بکیشایه ته ژووری ده زانی سه باره ت به شتیکی ئاسایی قسه ده که ن.

ئیسمر دیاکوف، به پیکه نینیکی مانا داره وه گوتی: «بۆ گریگوری و کرانه وه ی ده رگا که نازانم بلیم چی، رهنگه چاوی ریشکه و پیشکه ی کردبی. دلنیا به ئه وه به شه ر نییه، به لکو یه ستریکی دیز و چه مووشه. نهیدیوه، له خورا

پینوایه دیتوویه و له سەر قسه‌که‌شی سووره و دەست هه‌لناگرێ. له‌لایه‌که‌وه به‌قازانجیشمانه ئاوا بێر ده‌کاته‌وه و شایه‌دی دهدا، چونکه دواى ئه‌وه‌ی بێگومان دیمیتری مه‌حکوم ده‌بێ و حوکمی بۆ ده‌رده‌که‌ن.»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ، که به جارى تووشى سه‌رسامى بووبوو و هه‌ولێ دهدا زیاتری بۆ روونبیته‌وه، گوتی: «گوتی بگره... گوتی بگره، پرسیارم زۆره و ده‌مه‌وئ لیت بپرسم، به‌لام له بیرم ده‌چنه‌وه... میتشم خه‌ریکه ده‌ته‌قی، تیکه‌لم کردوه. ئه‌ها! لانیکه‌م ئه‌وه‌م پێی، بۆ پاکه‌ته‌که‌ت هه‌لپچری و فریت دایه چه‌قی ژووره‌که؟ بۆ پاکه‌ته‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت نه‌برد؟... که باستکرد پیموایه‌و به‌جۆریک باسی ئه‌وه ده‌که‌ی و به‌ کاریکی دروستی ده‌زانى... به‌لام بۆ تیناگه‌م...»

- بۆ ئه‌وه‌ش ده‌لیلیکی باشم هه‌بوو قوربان. ئه‌گه‌ر که‌سیک ئاگاداری هه‌موو رووداوه‌که بووایه، هه‌ر وه‌ک من ئاگادار بووم، ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهییه‌ی پێشتر دیبی، یان خۆی ئه‌و پارهییه‌ی نابیته‌ پاکه‌ته‌که‌وه و به‌ چاوی خۆی دیبیتی پاکه‌ته‌که‌ لاکومۆر کراوه و ناوی وه‌رگره‌که‌شی لیتووسراوه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی وا ئه‌و قه‌تله‌ی کردبێ، له‌به‌رچی ده‌بێ پاکه‌ته‌که‌ هه‌لپچری؟ ئه‌ویش به‌و په‌له‌په‌له. چونکه لێی روونبوو پاره‌که‌ی تیدایه. وانیه‌؟ به‌لام ئه‌گه‌ر دزه‌که که‌سیکی وه‌ک من بوایه هه‌روا پاکه‌ته‌که‌ی ده‌نایه‌ باخه‌لی وه‌ک تیسکه‌ی تهنه‌نگ بۆی ده‌رده‌چوو قوربان. به‌لام له‌مه‌ر دیمیتری فیۆدۆرۆویچه‌وه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جیاوازه. سه‌بارت به‌ پاکه‌ته‌که‌ ته‌نیا هیندی شتی بیستبوو؛ قه‌تیش چاوی پیننه‌که‌وتبوو؛ بۆ وینه ئه‌گه‌ر له ژێر بالنجه‌که‌شیدا بووایه، به‌ په‌له هه‌ر هه‌لپه‌پچری بۆ ئه‌وه‌ی دلیا بێ پارهییه. پاشان پاکه‌ته‌که‌ فریده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی بێر بکاته‌وه که به‌لگه‌یه‌ک به‌ زه‌رده‌ی خوی به‌جی ده‌هیلێ. چونکه ئه‌و دزیکی ئاسایی نه‌بوو قوربان، دیاره قه‌تیشی دزی نه‌کردوه، چونکه چاوتیز و خانه‌دانه، قوربان. ئه‌گه‌ر دزییش بکا، دزیکی ئاسایی نییه، به‌لکو ته‌نیا پارهییه‌کی هه‌لگرتوه که هی خۆیه‌تی، چونکه پێشتر به‌ ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که‌ی گوتبوو که ده‌یه‌ه‌وئ ئه‌و کاره بکا. ته‌نانه‌ت شات‌وشووتی کردبوو

که ده‌چی هه‌قه‌که‌ی خوی له باوکی ده‌ستینی. کاتیک دادگایان کردم ئه‌وه‌م به ئاشکرا بۆ دادوهر باسنه‌کرد؛ به‌لکو به‌پێچه‌وانه، به ئاماژه هینامه سهر بابه‌ته‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی من تێمنه‌گه‌یانده‌بێ، به‌لکو خۆی بیری لێ کردۆته‌وه و من پێمنه‌گوتوه؛ کاکی دادوهریش به‌و ئاماژه‌ی من زۆر که‌یفی ساز بوو و گوێزی به‌ کلکی ده‌شکاند قوربان.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ وا تووشی سه‌رسومان بووبوو نه‌راندی: «یانی ده‌کری تۆ به‌و ده‌مه‌ده‌سته ئه‌و هه‌موو فکرت کردبیته‌وه و پیلانت دارشتبێ؟» دیسانیش به‌ ترسه‌وه چاوی له ئیسمر دیاکۆف بری.

- جا ئه‌وه فرمایشته قوربان؟! پیاو چۆن ده‌توانی به‌و په‌له‌په‌له ئه‌و پیلانه داریژی؟ پێشتر بیرم لیکردبووه.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ دیسان گوراندی: «ده‌ی که‌وايه شه‌یتان یارمه‌تی داوی...! نا، وادیاره گه‌مزه نیت، زۆریش له‌وه زیره‌کتری که من بیرم لیده‌کرده‌وه...»

ئێوان هه‌ستا سه‌رپێ و دیار بوو ده‌یه‌ه‌وئ له نیو ژووره‌که‌دا پیاسه بکات. زۆر په‌رۆش بوو. به‌لام چونکه میزه‌که ری لیکرتبوو، نه‌یده‌توانی له نیوان میز و دیواره‌که‌دا هه‌نگاو هه‌لینیته‌وه، هه‌ر به‌ پیوه راوه‌ستابوو، خولیکی خوارد و دانیشته‌وه. رهنه‌گه له به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی له جیی خۆی بجوولێ قه‌لس بوو، چونکه دیسان وه‌ک پێشوو له ناکاو به‌ توورپه‌یی گوراندی: «ئهی ده‌عبای دامای قیزه‌وه‌ن، گوتی بگره! ئه‌گه‌ر تا ئیستا نه‌مکوشتوی، له به‌ر ئه‌وه‌یه سبه‌ینی له دادگا وه‌لام بده‌یه‌وه.» ئێوان ده‌ستی هه‌لینا: «خودا ده‌زانێ، رهنه‌گه منیش تاوانبارم؛ رهنه‌گه‌ چه‌زیکێ شاره‌وه‌شم هه‌بووبی که باوکم... بمری. به‌لام سویند ده‌خۆم به‌وراده‌یه که تۆ بیری لیده‌که‌یته‌وه تاوانبار نیم. رهنه‌گه توشم هه‌ر تیژ نه‌کردبێ بۆ ئه‌و کاره، نا، نا، من هانمه‌داوی! به‌لام ناترسم، سبه‌ینی له دادگا به‌ زه‌رده‌ی خۆشم شایه‌دی ده‌دم. بریاره‌و داومه‌! هه‌موو شتی که ده‌لیم، هه‌موو شتی که هه‌ردووکیشمان له دادگا ئاماده‌ ده‌بین. هه‌رچی ده‌یلێ به‌ زه‌رده‌ی من بیلێ، هه‌ر شایه‌دیه‌که ده‌ده‌ی، بیده. خۆمی له

بهردا دهگرم و ناترسم. خوم دان به هه موو شتيكدا دهنيم! بهلام توش دهبي داني پيا بيني! دهبي هه به يه كه وه بچين، جا بزانه سبهيني چوننت ده به م!»
ئيوان قورساخانه و پيداگرانه ئه وهى گوت و به چاوه گر بارينه كهيدا ديار بوو له سهه قسهى خوى سووره و هه رچونيك بي قسهى خوى ده باته سهه. ئيسمير دياكوف بي ئه وهى مه به ستي تهوس و گالته بي، به هه ستي هاوده ردييه كي ئاشكراوه گوتى: «وادياره حالت باشنويه، قوربان، هيچ له وه ناچى حالت باشي قوربان. چاوت زهره هه لگه راوه.»
ئيوان دووپاتي كرده وه: «پي كه وه دهچين. تو نه شهاتي گرینگ نييه، خوم به ته نيابي دهچم.»

ئيسمير دياكوف وهك ئه وهى خه ريكي بير كرده وه بي، ئاخري هه ليدايه:
- شتي وا هه ر نابي، قوربان. تو ناچى قوربان.

ئيوان به له بزىكي ته شه راوييه وه گوتى: «له قسه كانم تيناگه ي..»

- ئه گه ر راستي هه موو شتيك بلبي، توشي شه رمه زارويه كي زور ده بي، قوربان، ئه و كاته ش هيچ كه لگيكي نابي. چونكه له ريوه ده ليم من قسه ي وام نه كرده وه. ئيوه ش له وه ناچى حالتان باشي، (واش ده نويني)، يان ئه وه نده ت خه مي براكه ته و بوى به داخه وهى ده ته وهى خوتى بو فيدا كه ي، هه موو ئه وانه شت به دژى من سازانده وه، چونكه هه ميشه منت وهك مي شتيك چاو ليكرده وه. ئه وه ش هيچ، كي بروا به قسه كانتان ده كا، كوا به لگه ت؟
- گوئيگره هه ر ئيستا بو ئه وهى دنيا بم ئه و پاره يه ت نيشاندام.

ئيسمير دياكوف كتييه كه ي له سهه ر پاره كان لابرده و له و لاوه داينا، له گه ل هه لكيشاني هه ناسه يه ك گوتى:
- ئه و پاره يه له گه ل خوت به ره.

ئيوان به سهه رسوورمانه وه چاوى تييري: «هه لبه ت هه ليده گرم. به لام ئه گه ر بو ئه و پاره پياوت كوشتووه، بو ده يده ي به من؟»

ئيسمير دياكوف له خو بايانه شاني هه لته كاند و به ده نكيكي له رزووك گوتى: «نامه وي قوربان، ده مويست به و پاره يه ژيانكي تازه له مو سكو، يان له وه ش

باشتر له ده ره وهى ولا ت ده ست پيني كه م. ئه و خوليا يه م له سه ردا بوو، هه ر له به ر ئه وه ش كه «هه موو شتيك ئازاده.» ئه وه ي فير تكردم، زور دروست و حيسابيه، چونكه له و باره وه زورت قسه بو كردووم. ئه گه ر خوداي جاويدان بوونى نه بي، شنگه ليكي وهك مه زنايه تي و كه سايه تيش هه ر نابي. پيوستيش نييه. هه ق به ئيوه بوو. من ئه و مه سه له يه م به و شيوه يه ي ده دي.»
ئيوان به بزده يه كي مانا داره وه پرسى: «خوت به وه گه يشتي؟»
- به رينو يني ئيوه قوربان.

- ئيستاش پيموايه ئيمان ت به خودا هه يه. وا ده ته وي ئه و پاره يه بده يه وه.

- ئيسمير دياكوف منجاندى: «نا، قوربان، ئيمانم پي نييه.»

- ئه ي بو ده ته وي پاره كه بده يه وه؟

ئيسمير دياكوف ديسان ده ستي هه لته كاند: «به سيكه... ئيتر به سيكه! خوت ده تگوت هه موو شتيك ئازاده، كه وا يه خوت بو ئه وه نده په روشي؟ ته نانه ت ده ته وي بچي به زه رده ي خوت شا يه دي بده ي...» ئيسمير دياكوف له كو تا ييدا به متمانه وه گوتى: «به لام ده زانم ئه و كاره ناكه ي! تو ناچى ئه و شا يه دييه بده ي.»

ئيوان گوتى: «ده ييني.»

- شتي وا هه ر نابي. ئيوه زور زيره كن قوربان. هوگري زورت به پاره هه يه، ئه وه ده زانم قوربان. پي تخوشه هه موو كه س ريزت بو داني، چونكه زور له خو بايي و ده مارزلي. زوريشت هه ز له كچي جوانه، له هه موو شتيكيش زياتر هه ولي ئه وه ته ژيانكي ئاسووده و دوور له كيشه ت هه بي، بي ئه وه ي پشت به كه سيك به ستي - زياتر له هه موو شتيك هه ولي ئه وه ته. خو ناته وي ئه و شووره ييه وه ئه ستو بگري و هه تاهه تا ژيان له خوت تال كه ي. توش وهك فيو دورپا ولو وچي باوكت واي، قوربان، تو له و كورانه ي ديكه زياتر شيوه ي ئه و ده ده ي قوربان. روخ و خووخده شت له و ده چي.

ئىوان، كە ويدەچوو سەرنجى راکىشرايى، گوتى: «تۆ گەوج نىت.»
سورھەلگەرا بوو. «پىمابوو گەوجى.» ھەروا كە بە قەلەفە تىكى جياوازەو
چاوى لە ئىسمير دياكوف دەکرد گوتى: «ئىستا واديارە زۆر جيددى!»
- دەمار زليت وایلینکردووى من بە گەوج بزانی. ئەو پارەيە ھەلگەرە.
ئىوان سى چەكە پارەكەى ھەلگرت و نايە گیرفانى، بىئەوھى لە ھىچى
بېچى.

- سبەينى لە دادگا دەينوينم.

- ئىستا كە خۆتان خاوەنى پارە و سامانىكى زۆرن، ھىچكەس باوەرتان
پىتاکا: رەنگە ئەووت لە سندووقى پارەكانت دەرھىتابى و ھىتابىتت بۆ دادگا.

ئىوان ھەستا سەرپى و گوتى:

- ديسان دەيليمەو، تەنيا لە بەر ئەو ھەتا ئىستا نەمكوشتووى، سبەينى لە
دادگا پىويستيم پىتە. ئەووت لە بىر نەچى!

ئىسمير دياكوف كە كتوپر بە شىوھىەكى سەير چاوى لە ئىوان بىرى و
گوتى: «دەى بمكوورە. ئىستا بمكوورە قوربان.» بە بزەيەكى تالەو دەريژەى
پىدا: «تەنانتە تواناييت نىيە و ناوئىرى بىرىشى لىبەكەيەو، ئىو قوربان كە
ئەو ھەموو نەترسن، غىرەتى ھىچ كاريكتان نىيە، چ بگا بە پياوگوشتن!»
ئىوان گوراندى: «خوداحافىز،» وەرپىكەوت بىرواتە دەرى.

- تاوى راوھستە... ئەوانەم ديسان پيشان بەدوھ.

ئىوان پارەكانى لە گیرفانى دەرھىنا و پيشانىدا. ئىسمير دياكوف ماوھى
دەچرەكە چاوى تىبىرىن. پاشان دەستى ھەلتاكاند و گوتى:

«زۆر چاكە، دەتوانى بىرى.» چەند ھەنگاويكى ھەلئىنابۆو ديسان بانگى
کرد: «ئىوان فيۆدورويچ!»

ئىوان بىئەوھى راوھستى ئاورى دايەوھ: «چىت دەوى؟»

- خوداحافىز، قوربان.

ئىوان ديسان گوراندى: «خوداحافىز!» پاشان لە ژوورەكە چوو دەرى.

كړپوھ و بادەوھ ھەروا گىژى دەدا. سى ھەنگاوى يەكەمى جەسوورانە
ھەلئىنايەو، بەلام لە ناكاو كەوتە لەتردان و لاتراسكە بەستن. موچرکىكى پىدا
ھات و لەرز داىگرت، بە بزەيەكەوھ گوتى: «پەتايەكى جەستەيە.» شتىكى
وھك شادى لە رۆحى ھەلدەقولا. ھەزىكى بەھىز لە باوھشى رۆحى وەرھىنا،
دنيا بوون و ئوخزنىك دوايى بەو دىرڤونگىيانە ھىنا كە لەم دوايىيانەدا تەنگى
بە رۆحى ھەلچىبوو و ئازارى دەدا. بىريارى خۆى دابوو، بە خاترجەمى و
رۆحى ئاسوودەوھ بىرى كەردەوھ: «ئىستا ئىتر گۆرانی بە سەردا نايە.» لەو
كاتەدا لە شتىك ھەلكەوت و سەرسمىكى واى دا خەرىك بوو بە دەمەوھ
بكەوى. راوھستا و دىتى ئەو كابرا لادىيە لە بەر لاقىدا تخىل بوو. وەبىرى
ھاتەوھ كە خۆى دابووى بە عەرزدا، كابرش ھەروا بىھۆش و جوولە
كەوتبوو. بەفر خەرىكبوو سەر و چاوى دادەپۆشى. ئىوان باوھشى پىدا كەرد
و ھەلئىستاندەوھ. چرايەكى دى لە مالئىكى چكۆلەى دەستى راست، رۆيشت و
لە دەرگای دا، داواى لە پياوى خاوەنمالەكە كەرد يارمەتیبىدا و ئەوكابرا
لادىيە بىەن بۆ پۆلىسخانە. سى رۆبلى دا بە كابرا، ئەوئىش ھەر لەرپوھ ئامادە
بوو يارمەتییى بەدا و ھاتە دەرى. زۆر لە سەر ئەو نارۆم كە ئىوان چۆنى
كابراى لادىيى بەردە پۆلىسخانە و توانى پزىشكىك بىنى معاینەى كات و زۆر
بە دەست و دلپازى خەرجى كابراى لە ئەستو گرت. ھەر ئەوھندە دەلیم ئەو
كارە سەعاتىكى تەواوى خاياند. بەلام ئىوان فيۆدورويچ لە دلەوھ شاد و
رازى بوو، بەردەوام زەينى بۆ ھەموو لايەك دەچوو و بىرى لە زۆر شت
دەكردەوھ.

بە خەيالى تەختەوھ بىرىكردەوھ: «ئەگەر بۆ سبەينى ئاوا لىبىراوانە بىريارم
نەدايە، سەعاتىكى تەواو رانەدەوھستام ئاگادارى لەو كابرا لادىيە بكەم،
بەلكو بەلايدا تىدەپەرىم، بىئەوھى گوئشم بىزوى لە سەرمانا رەق ھەلدى.»
ھەر لەو كاتەدا بە خاترجەمىيەكى زياتریشەوھ بىرىكردەوھ: «بەراستى
دەتوانم ئاگادارى لە خۆم بكەم، ئەگەرچى ئەوان دەلین خەرىكم شىتدەبم.»

کاتیک گه‌یشته‌وه مه‌نزله‌که‌ی خوئی، کتوپر راوه‌ستا و له خوئی پرسى باشت‌ر نییه هه‌ر ئیستا بچم بۆ لای داده‌ور و هه‌موو شتیکی بۆ باسبکه‌م؟ له به‌ر ده‌رگا‌که وه‌رسوورا و سه‌باره‌ت به‌ پرسیاره‌که‌ی خوئی بریاریدا. له به‌ر خوئی وه‌ گوتی: «سبه‌ینی هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه!» سه‌یر ئه‌وه‌شه هه‌ر له ساتیکدا ته‌واوی ئه‌و شادی و خاترجه‌میانه‌ی له‌نیو چوو.

کاتیک پێی‌نايه ژووره‌که‌یه‌وه، وه‌ک سه‌هۆل به‌دلیدا بینن وابوو. شتیکی هه‌ستییکرد، زیندوو بوونه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌ک، یان روونتر بلیم، وه‌بیره‌هاتنه‌وه‌ی شتیکی دلته‌زین و ناخۆش که‌ ئیستا، هه‌ر له‌و کاته‌دا، له‌و ژووره‌دا بوو، پینشتریش هه‌ر له‌وئ بووبوو. بیهیز و شه‌که‌ت خویدا به‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا. پیریژنه‌که سه‌ماوه‌ریکی بۆ هینا. ئیوان چاییی ده‌مکرد، به‌لام ده‌می لینه‌دا. ئه‌و شه‌وه پیریژنه‌که‌ی مه‌ره‌خه‌س کرد برّوا. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشته هه‌ستیکرد سه‌ری له‌گه‌ژه‌وه‌ی ده‌ی. هه‌ستی به‌ نه‌خۆشی و که‌ساسی ده‌کرد. خه‌ریک بوو خه‌وی لیبکه‌وئ، به‌لام هه‌ستا سه‌ر پێ و به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ پیاسه‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بپه‌رئ. هیندی جار پینوابوو خه‌ون ده‌بینی و ورینه‌ ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیکی زیاتر بیری لینده‌کرده‌وه نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌بوو. دانیشته‌وه و چاوی به‌ نیو ژووره‌که‌دا گه‌یژا، ده‌تگوت له شتیکی ده‌گه‌رئ. چه‌ند جار گه‌ری رقیک خوئی له‌ روخساری وه‌رپینچا. هه‌ردوو ده‌ستی کرده‌ کۆله‌که‌ی له‌شی و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وشیوه‌یه‌ دانیشته، ئه‌گه‌رچی به‌ لاچاویک هه‌روا چاوی له‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ ده‌کرد که له سووچی دیواره‌که‌ی رووبه‌روو داندرابوو.

دیار بوو شتیکی له‌وییه که‌ تووره و نارپه‌حه‌تی ده‌کات و ئازاری ده‌دا.

(۹)

شه‌یتان، مۆته‌که‌ی نیوان فیو‌دو‌روویچ

من پزیشک نیم. به‌لام وا‌هه‌سته‌ده‌که‌م ئیستا ئیتر کاتی ئه‌وه‌یه ناچار بم بوخته‌یه‌ک له‌ چۆنیه‌تی نه‌خۆشییه‌که‌ی ئیوان فیو‌دو‌روویچ بۆ خوینه‌رانم باسبکه‌م. به سه‌ر رووداوه‌کاندا تیده‌په‌رم و لیره‌دا لانیکه‌م ده‌توانم شتیکی بلیم: ئیوان له‌و کاته‌دا هینده‌ی نه‌مابوو تووشی یاوی میشک بی. ئه‌گه‌رچی ماوه‌یه‌کی زۆر بوو تووشی نه‌خۆشی بووبوو، به‌لام سه‌رسه‌ختانه له هه‌مبه‌ر تاویاودا خۆراگری ده‌کرد، ئاخیش هیزی لیبرا و تاویاویکی قورس دایگرت. ئه‌گه‌رچی سه‌رم له پزیشکی ده‌رناچی، به‌لام ده‌توانم بلیم ئه‌و له راستیدا زۆری هه‌ولدا‌بوو، توانیبووشی ماوه‌ی تاویاوه‌که وه‌دوا بخا، هه‌لبه‌ت به‌و هیوایه‌ی به‌ ته‌واوی به‌رگری له‌و نه‌خۆشینه‌ بکا. ده‌یزانی حالی باش نییه. به‌لام بیری کردنه‌وه له نه‌خۆشی له‌و کاته پر مسیبه‌ته‌دا زۆری جارز کردبوو. یانی له‌و کاته پر کیشه و ئالۆزه‌ی ژیانیدا که پینویستی به‌وه بوو به‌ ته‌واوی به سه‌ر ئه‌قلی خویدا زالبی و ئه‌وه‌ی ده‌یلێ ده‌بی به‌ شیوه‌یه‌کی پینداگرانه و ئازایانه بی، «له‌دلی خویدا پاکانه‌ی بۆ خوئی ده‌کرد.»

به‌و حاله‌شه‌وه، راویژی له‌گه‌ل دوکتوره‌ تازه‌که‌ی کردبوو، هه‌ر ئه‌و دوکتوره‌ی له سه‌ر داوا‌ی کاترینا ئیوانا له مۆسکۆوه هینابوویان و پینشتریش ئاماژه‌م پینکرد. دوکتور داوی گوی گرتن له قسه‌کانی و معاینه‌ کردنی، به‌و ئاکامه‌ گه‌یشته که ئیوان تووشی نارپه‌حه‌تی زه‌ینی و پۆحی بووه، بۆیه کاتیک قسه‌کانی ئیوانی گوی لیبوو که حاشای له نه‌خۆشییه‌که‌ی ده‌کرد، هیچ تووشی سه‌رسوورمان نه‌بوو. دوکتور گوتی: «ئه‌و نارپه‌حه‌تییه له‌وانه‌یه

تووشى وپىنە بېزىشت بكا... دەبى لەو بارەوہ زياتر ليكۆلنەوہ بكرى...
لەسەريەك داواتان ليدهكەم زۆرتان ئاگا لە خۆتان بى، نابى چركەيەك لە
خۆت خافل بى و نەخۆشيبەكەت پشتگوئى بخەى چونكە زۆر مەترسى دارە.»
بەلام ئىوان فيؤدۆرۆويچ ئەو پەندە حەكىمانەيەى لەبەرچاۋ نەگرت و لە
پىخەفدا نەكەوت پەرستارى لىبەن، لە دلى خۇيدا گوتى: «بە ئىشتيا دەتوانم
بەملاۋادا بپۆم، زۆرىش لەش ساغم. ئەگەر لە جىدا بكەوتايەم، مەسەلەكە
فەرقى دەكرد و ھەركەس پىخۆشبويايە دەيتوانى پەرەستارىم لىبكا.» پاشان
مەسەلەكەى خستە پشتگوئى.

بەم شىۋەيە، كە خۆشى تارادەيەك ئاگاي لەو وەھم و خەيالەى ھەبوو،
دانىشتبوو و ھەروا كە گوتم، لە پەستا چاۋى لەو شتەى سەر قەنەفەكەى
سوۋچى دىۋارى رووبەروۋى دەكرد. دەرکەوت كە كەسىك لەوئى دانىشتوۋە،
ئەگەرچى خودا دەزانى چۆن چۆتە ژوورئى چونكە كاتىك ئىوان لەلای ئىسمير
دياكۆف گەرايەوہ ئەو ئىتر جى قوونى خۆشكردبوو. ئەو كەسىك بوو، يان
پوونتەر بلېم، كابرايەكى شىۋە ئەشرفىي رووسى بوو، نزيكەى پەنجا سالى
تەمەن بوو، ھەر وەك فەرەنسىيەكان دەلېن، *qui faisait la cinquantine*
ھەرۋەھا موۋى سەرى تۆزئى دريژ و پربوۋ لقلەقەى رەشى تىدا مابو،
پىشيشى قولە و نووك تىژ بوو. بالئەيەكى مەلەوانى مەيلەو قاۋەبىيى و كۆنى
لەبەردا بوو، كە لە دووسال لەمەوبەرەوہ خەلكى تەپپۆش و دەولەمەند
ۋەلايان نابو. كراس و بۆينباخە دريژەكەى پۋالەتەن وەك جلوبەرگى
دەولەمەند و تەپپۆشان دەچوو، بەلام لە نزيكەوہ كراسەكەى كۆن و
چلگەسوۋ بوو، بۆينباخەكەشى ھەموو دلۆى ھەلدابو و تالكىش بوۋبوو -
پانتۆلە دامەبىيەكەى زۆر رېك و پىك و جوان بوو بەلام رەنگەكەى كال بوو،
بۆ ئەو مۆدەش زۆر تەنگ بوو. كالاۋە مەخمەرى و سىبىيەكەى بۆ ئەو
ۋەرزەى سال نەدەبوو. ۋەلحاسل پۋاتىكى ئاسايى ھەبوو و ديار بوو
دەسكورت و ھەژارە. لەو دەچوو لە چىنى ئەو مالىكە بىكارانە بى، كە لە

۷- لە پەنجالى نزيك كرىدبۆۋە.

سەردەمى بەردەداريدا زۆر و بەرچاۋ بوون. بىگومان سەردەمىك
خوشگوزەران و تەپپۆش بوو و لەگەل مۆد گەراۋە، رەنگە سەردەمىك
خاۋەن دەسلات بوۋبى و لەوانەيە ھەر ئىستاش وابى، بەلام دواى قىتەقىت و
پۆز و ھەواى تافى لاۋى، ھەژارى وردەوردە وايلىدەكا ملك و مالى لە دەست
بىتەوہ و ئاتاجى بەردەماۋ و دەرکوبانى دەولەمەندان بى. لەلای دۆستىكى
باشەوہ دەچوو بۆ لاي دۆستىكى تر. لە بەر قسەخۆشى و مەجلىس خۆشى
كەس دەستى بەروۋيەوہ نەدەنا. لە بەر ئەوہش كە پياۋيىكى ئەشرفىي و
نەجىمزاۋە بوو، دەيتوانى لەگەل ھەموو كەس دانىشى، ئەگەرچى لاي
سەرووشى كەمتر پىدەدرا. ئەو جۆرە مرقۇقە مەجلىس خۆش و غەرببانە كە
سەريان لە گالتە و گەمە و گەنجەفە دەرەچچى و ھەقايتەويژىشن، ھەر
ئەركىكيان پىبسىپىرن خۆى لىنادەن و بە ئاشكرا لە بەرى دەرەچچن، بىيار و
پشتىوانىشن، جا لاۋ و رەبەن بن يان بىۋەپياۋ، ھەر وان و فىرى ئاۋى
بىلەغاۋ بوون. لەوانەيە تاقمىكيان مندالىشيان ھەبى، بەلام مندالەكانيان لەلای
پلك و پووران دادەننن و ئەو كەسانە لە كۆر و دانىشتندا، باسى ئەو مندالانە
ناكەن، ۋەك ئەوہى پىيان شوورەيى بى. وردە وردە مندالەكانيان لە بىر
دەچپتەوہ، ئەگەرچى جاروبار كارتى جەژنى لەدايكوون و كرىسمەسيان بە
دەست دەگا و جارى وايە ۋەلامى نامە و كارتەكانىش دەنوسنەوہ. ئەو
مىوانە كتوپر و نەخوازراۋە زۆرىش رەزاسووك و خۆينشيرىن نەبوو، كە
بتوانى خۆش مەشرەف و مەجلىس خۆش بى و لە كاتى پىويستدا خۆى شىرىن
بكا و دۇستانە خۆى بنويىن. سەعاتى نەبوو، بەلام چاۋىلكەيەكى لە سەر
لووتى دانابوۋ بەنىكى رەشى لە دەسكەكەى خستبوو، قامكى زەرەرنەقووتەى
ئەنگوستىلەيەكى ئەستوورى ئالتوونى تىكردبوو، كە نقيمىكى ھىلكەيى
ھەرزانبايى تىدابوۋ. ئىوان فيؤدۆرۆويچ توورە و تۆسن دانىشتبوو قسەى
نەدەكرد. مىوانەكە بە ماتى ۋەك خزمىكى ھەژار دانىشتبوو كە لە ۋەتاغەكەى
ھاتبىتە خوارئى تاكو لەگەل خانەخويكەى چايى بخواتەوہ، كاتىك دىتى
خانەخويكەى ناۋچاۋى تىكناۋە و سەرى لە بەر خۇيداىە، ھىچى نەدەگوت.

بەللام ئەگەر خانەخوئی زمانی بگەرايە، ئىتر رانەدەوہستا و بە شىۋەيەكى دۆستانە سەرى قسەى دەكردەوہ. كتوپر رەنگى گورا و پروى كرده ئىوان فيۇدورۋويچ و گوتى:

- دەمەوى عەرزت بگەم، ببورە، تەنيا باسەكە دىنمە گورۋى، بۇ ئەوہى وەبىرت بىنمەوہ، چووى بۇ مالى ئىسمىر دياكوف تاكو سەبارەت بە كاترىنا ئىوانا پرسىيار بگەى، بەللام بى ئەوہى زانىارىيەكت دەستكەوى گەرايەوہ، وىدەچى لە بىرت چوويىتەوہ كە...

ئىوان گوتى: «ئاخ، بەلى،» لە بەر نارەحەتى پوخسارى رەشداگەرا. «بەلى لە بىرم چووبۇوہ...» لە ژىر لىۋەوہ ورتاندى: «بەللام ئىستا ئىتر گرینگ نىيە، ھەتا سەبەنى گويى خوتى لى بخەوينە،» پاشان بە توورەيى پروى كرده ميوانەكەى و گوتى: «توش، خۆشم تا خولەككى دىكە وەبىرم دەھاتەوہ، چونكە ئەوہ راست ئەوشتە بوو كە ئازارى دەدام! بۇ خوتى تىپەلدەقوتىنى، رەنگە بۇ ئەوہبى ئىمان بىنم كە تۆ ھانتداوم و خۆم ئەوہم وەبىر نەھاتۆتەوہ؟»

ميوانەكە بە گەرموگورۋى و دلۇقانى زەردەيەكى گرت و گوتى: «كەوايە ئىمانى پىمەھىنە، چ كەلككى ھەيە بە پىچەوانەى ئىرادەى خوت ئىمان بىنى؟ سەرەراى ئەوہش بەلگە ھىچ يارمەتییەكت نادا بۇ ئىمان ھىنان. بەتايبەت بەلگەنامەى نووسراوہ و ئاشكرا. تۆماس ئىمانى ھىنا، نەك لە بەر ئەوہى مەسىح سەرى ھەلداوہ، بەلكو لە بەر ئەوہى دەيوىست بەرلەوہى بىبىنى ئىمانى پىبىنى. بۇ وىنە چاو لەو كەسانە بگە كە رۆح بانگدەكەن... زۆرم ھوگرى پىيان ھەيە... بىرى لىبگەوہ، پىيان وايە خزمەت بە ئامانجى مەزھەب دەكەن، چونكە شەيتان لەو دىناوہ شاخى خۆيانى پىشاندەدەن. ئەمەش لە راستىدا بەلگەيەكە بۇ بوونى جىھانىكى دىكە. ئەو دىنيا و بەلگەنامەى ئاشكرا چى! كاتى بەوہش گەشىتى، پىتوايە بتوانى بوونى شەيتان بسەلمىنى، ھەر ئەو سەلماندنەش دەبىتە ھۆى سەلماندنى بوونى خودا؟ دەمەوى بىمە ئەندامى

كۆرى ئىدەئالىستەكان و بىمە سەردەستەى نارازى و دژوازان و دەللىم من راستىخووزم، بەللام مادىخووز نىم، ھى - ھى!»

ئىوان فيۇدورۋويچ لە ناكاو ھەستايە سەرىپى و گوتى: «گوئيگرە، وادىارە تووشى وپىنە بووم و لە راستىدا دەراوېنم، ھەر قسەيەكى ھەلىت وپلىت دەزانى بىكە، مېشىكىشم ميوان نىيە! تۆ ھەر كارىك بگەى توورە نابم، ھەر وەك جارى پىشوو كرددت. بەللام بە شىۋەيەك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم... دەمەوى بەنىو ژوورەكەدا بگەرىم... ھىندى جار ناتىنم و تەنانەت گويم لە دەنگىشت نابى، ھەر وەك جارى پىشوو، بەللام ھەمىشە وا ھەست دەكەم چەقەچەق دەكەى، چونكە لە راستىدا خۆم قسە دەكەم، خۆم نەك تۆ. بەللام نازانم جارى پىشوو خەونم دى يان ھەر بە راستى چاوم پىت كەوت. ئىستا خاويليەك دەخووسىنم و دەينىمە سەرسەرم، ئەو كاتە رەنگە تۆ لە بەر چاوم غەيب بى.»

ئىوان فيۇدورۋويچ رۆيى بۇ قوژىنى وەتاغەكە، خاويليەكى ھىنا، تەرى كرد، نايە سەر سەرى خۆى و بەنىو ژوورەكەدا دەستىكرد بە پىاسە كردن. ميوانەكە ھەلدايە: «زۆر خۆشچالەم كە ئەوہندە خۆمانە قسەم لەگەل دەكەى.»

ئىوان پىكەنى: «گەمژە، ئەى پىتوايە رىزت لىدەگرم؟ ئىستا زۆر شاد و دلخۆشم. چونكە سەرم ژاندەكا... لاجانگ و ناوچەوانىشم دىشى... تەنيا تكات لىدەكەم وەك جارى پىشوو مەچۆ سەرباسى فەلسەفە. ئەگەر ناشتوانى بىدەنگ بى، شتىك بلى خۆشبىت و ماوہيەك پىوہى سەرگەرم بىن. باسى دەنگۇ بگە، تۆ غەوارەى، وەك قىنوو پىمەوہ نووساوى، دەبى باسى دەنگۇ و قسەى ھەلىت وپلىتم بۇ بگەى. دەزانى چ مۆتەكەيەك سوارى سىنگم بووہ! بەللام لىت ناترىسم. بەسەرتدا زال دەبم. نامبەن بۇ شىتخانە!»

- c'est charman {زۆرم پىخۆشە} قىنووم. دىيارە قىنووم، ئەى دەتوىست چى بم؟ راستت دەوى گوتت بۇ رادەدىرم و ھەتا رادەيەك پىم سەيرە وردە

ورده خەرىكى من بە شتىكى راستەقىنە دەزانى، نەك خەيالى، ھەر وەك جارى پيشووش پيداگريت لە سەر دەکرد...

ئىوان بە توورەيى گوراندى: «تەنانەت بۇ چركەيەكيش تۆم بە شتىكى راستەقىنە نەزانىو. تۆ درۆينەي، نەخۆشى، تاپۆيەكى و ھىچى تر. بەلام نازانم چۆنت لە نيو بەرم، دەبى ماوہيەكى زۆر رەنج بکيشم و ھەولبەدم. تۆ خەيالى منى. تۆ تەرمى خۆمى، بەلام بەشنىك لە جەستەي خۆمى... دياردەي بىرۆكە و ھەستەي، بەلام دياردەي خراپترين و گەوجانەترين خەيال. لەو لايەنەو ھەستەي بۆ من سەرنجراکيش بى، ھەلبەت ئەگەر دەرەتم ھەبوايە بۆ تۆي بە فيرۆ بەدم...»

- ببوورە، ببوورە، مەچەكت دەگرم. ئەمرو ئىوارە كە لە ژير كۆلەكەي كارەباكە ئانگژاي ئاليووشا بووى و نەپاندت بەسەريدا: «لەوت بىستوو. تۆ چووزانى ئەو دى بۆ ديدەنيم؟» بىرت لە من دەکردەو. كەوايە بۆ ساتىك بروت كەرد كە من لە راستيدا بوونم ھەيە.

كابراي ميوان دواي ئەو قسەيە بە ئارامى پىكەنى.

- بەلى ئەو ساتە ساتى بەزىن و لاوازي من بوو... بەلام بروام بە بوونى تۆ نەکرد. نازانم جارى پيشوو خەوتبووم يان بەخەبەر. رەنگە ئەو كاتە تەنيا خەونم دىيى و لە راستيدا ھەر نەمدىيىتى.

- بۆ لەگەل ئاليووشا ئاوا بە توندى جوولايەو؟ مروفىكى زۆر خۆشەويستە؛ لە سەر باوہ زووسىما وا ديارە زۆر توندى بە گژدا ھاتووى!

- ناوى ئاليووشا مەھىتە! چۆن دەويرى، خويړى بەرەللا!

ئىوان ديسان پىكەنى.

- لۆمەم دەكەي، بەلام پىدەكەنى - دياردەيەكى باشە. بەلام زۆر لە جارى پيشوو بە ئەدەبترى، دەشزانم بۆ: ئەو برياۋە گەرەت...

ئىوان شىتەنە پاندى «كارت بە سەر برياۋە منەو نەبى.»

- تىدەگەم، تىدەگەم، c'est noble, c'est charmant دەتەوى پارىزگارى لە براكەت بکەي و خۆتى بۆ فيداكەي... c'est chevaleresque

- دەمت لىكنى، با وەبەر شەپت نەدم!

- ريزەيەكيش بە دليیەوہ ناگرم، چونكە ئەو كاتە بە ئامانجم دەگەم. ئەگەر بەشەپ لە من ھەلدەي، دەبى ئيمان بە راستى بوونى منىش بىنى، چونكە مروف شەپ لە تاپۆ ھەلنادەن. گالتە وەلانين باشە، بۆشم گرینگ نىيە، ئەگەر پىتخۆشە وەبەر تير و توانجيشم بەدە، بەلام واچاكە لەگەلما بە ئەدەبانەتر ھەلسوكەوت بکەي. «گەوجى خويړى!» خەي خەي لەو وشانە!

ئىوان ديسان پىكەنى: «ئەگەر تانە لە تۆ بەدم، لە خۆمى دەدم. تۆ ھەر خۆمى، ھەر منى، بەلام قەلافەتت جياوازە. ھەر بىرۆكەكانى خۆمە لە زمانى تۆوہ دەبىيستم... جگە لەوانەش ناتوانى باسى ھىچ شتىكى تازە بکەي!»
ميوانەكە بە نەرمى و يقارەوہ گوتى: «ئەگەر بىر كەردنەوہم وەك تۆ بى، زۆر باشە و بە قازانجى خۆمە.»

- تۆ تەنيا خراپترين فكرەكانم ھەلدەبژىرى و جگە لەوہش، گەوجانەترينەكەيان. تۆ گەوج و خويړى و ھىچوپووچى. تەشريفى مەبارەكت زۆریش گەلخوى. نا، ناتوانم لەگەل تۆ ھەلكەم! چىكەم لە دەست تۆ، دەبى چىكەم؟

ئىوان دوايىن رستەي بە ددانە چىرەوہ دەربرى.

ميوانەكە كتوپر ھەلچوو، بە ھەستىكى رووشا و ساويلكانەوہ كە تايبەتى ئەو جۆرە كەسانەيە، گوتى: «دۆستى بەرپىز، بەر لە ھەموو شتىك پىمخۆشە وەك نەجىمزاوان ھەلسوكەوت بکەم و بەو تايبەتمەندىيەوہ بناسرىم. من ھەژارم، بەلام... نالىم زۆر دروستكارم، خەلكى رەشۆكيش لە سەر ئەو باوہرەن من فرىشتەيەكى تاراوم. بە راستىش پىم قەبوولناكرى كە زەمانىك من فرىشتە بووبىتم. ئەگەر بووبىتتىشم، رەنگە لە رابردوويەكى زۆر دووردا

۸- «زۆر باشە، ھوى دلخوشىيە.»

۹- جوامىرانەيە.

بووبی و له بیر بردنه و هشی زهره دی نییه. ئیستا ته نیا گرینگی به ناوبانگی نه جیمزاده بوونی خۆم ددهم و پیمخۆشه وهک ئاغا چاوم لیکهن. پیمخۆشه ئه و جورهی له دهستمدی بیگوزهرینم و ههول ددهم رهزاسووک و مه جلیس خۆش بم. له دله وه خه لکم خۆشدهوئ، ئاخ! گه شتوومه ته لوتکهی مه زنایه تی! هه ر ئه وهی که جاروبار لای تو دهمینمه وه، به شیوهیه که ژیانم وهراست دهگه پری و هه ر ئه وهش زۆرم شاد دهکا. برهوانه، منیش وهک تو فکر و خه یال ئازارم ددها، هه ر بویه راستیه کانی سه ر زه ویم خۆشدهوئ. لیره له گه ل تو، هه موو شتیگ ئابلۆقه دراوه، به پپی یاسای تایبه تی و هه نده سییه و حه د و سنووری هه یه. به لام ئیمه هیچمان نییه و پپوه ر و سنوور بۆ هیچ شتیگ دانه نراوه! لیره پیاسه ده که م و خه ون ده بینم. خه و بینیم زۆر پیمخۆشه. جگه له وهش له سه ر زه وی ده که ومه ژیر کارتیکه ری خورافات. تکات لیده که م پیم پیمه که نه، خورافات بوون هه ر ئه وشته یه که من که یفی پیده که م. لیره هه موو خووخده کانی ئیوه فیر ده بم: باوه ر ده که ی هۆگری گه رماوه گشتیه کان بووم؟ ده چم له وئ له گه ل قه شه و بازرگانه کان خۆم ده شووم بۆ ئه وهی چلک هه لخم. ئه وهی که خه ونی پپوه ده بینم ئه وه یه هه میشه و به رده وام خۆم به شکی ژنه بازرگانیک ده ره نیم که کینشی دووسه د و په نجا پۆنده و ئیمانم به ته واوی ئه و شتانه بیی که ئه و ئیمانی پپیه تی. ئامانج ئه وه یه بچمه کلپسه و به بیروباوه ریکی پاکه وه مۆمی نه زری داییسینم، به شه ره فم ئه وه ویست و تاسه ی منه. کاتیگ ره نج و ئازاره کانم کۆتایی دی که به و ئاواتانم بگه م. پیمخۆشه له لای ئیوه خۆم ماریجه بکه م؛ به هاری نه خۆشیی خولیرکه په ره ی ساند، چوومه نه خۆشخانه یه ک و خۆم به دژی ئه و نه خۆشییه کوتا، خۆزگه ده تزانی ئه و رۆژه چ که یفیکم کرد. ده رۆبلم یارمه تیدا به ریکخراوه ی برایانی ئیسلای خۆمان!... به لام تو گویم بۆ شل ناکه ی. ده زانی ئه مشه و هیچ حالت باشنییه؟ ده زانم دوینی چوویه لای ئه و پزیشکه... ده ی ئیستا چۆنی؟ دوکتور گوتی چی؟»

ئیان به تووره یی نه راندی: «گه مژه!»

- به لام هه رچۆنیک بی، تو مروفتیکی زیره کی. دیسان خه ریکی تانه و ته شه رم پیداده ده ی؟ خو له به ر هاودلی پرسیارم لینه کردی. پپیوستیش نه بوو وه لام بده یه وه. ئیستا دیسان ماسوولکه کانم وه ژان که وتنه وه...

ئیان دووپاتی کرده وه: «گه مژه!»

- توش هه ر ئه وهت له سه ر دهمه؛ به لام پاره که ماسوولکه کانم وا وه ژان که وتن، ئیستاش هه ر له بیرم ماوه.

- شه یقان و ژانی ماسوولکه!

- ئه گه ر هیندی جار بیمه سه ر شکل و شیوه ی مروفت، ئیتر بۆ تووشی ژانی ماسوولکه نه بم؟ دیمه سه ر شکل و شیوه ی مروفت و ئاکامه که شی ده بینم.

Satan sum at hihil humanum a me alienum puto. - چی، چی؟

Satan sum at hihil humanum. ئه وه بۆ شه یقان خراپ نییه!

- خۆشحالم که ئاخری رازیم کردی.

ئیان، که ویده چوو سه رنجی راکیشرابی، گوتی: «به لام تو ئه وهت له من وهرگرت. ئه و قسه یه م هه ر به زه یینشدا نه هات، سه یره.»

- c'est du nouveau, n'est ce pas. ئه مجاره سادقانه هه لسوکه وت ده که م و بۆشت باسده که م. گوئیگره، له دنیای خه وندا، به تایبه ت مۆته که، که به هۆی قورس بوونی گه ده و گرفتی هه رسه وه یه، مروفت جاری وایه خه ونی ئه وهنده هونه رمه ندانه و پروداوی هینده پپچه لاوپوچ و سه رسوورپه ینه ر و ته نانه ت دنیایه ک پروداو و کاره سات، که پیکه وه گریدراون ده بینن، که سویندت بۆ ده خۆم لیون تۆلستوی ناتوانی چیرۆکیکی ئاوا پر کاره سات و تراژیدی بخولقینی. سه ره رای ئه وانهش که م وایه نووسه ران ئه و جوره خه ونانه بینن، به لکو خه لکانی ئاسایی. کارمه ندان و رۆژنامه نووسان و قه شه کان ده بینن... ئه و مه سه له یه ش مه ته لیککی زۆر پپچه لاوپوچه. رۆژیک

۱۰- «من شه یقانم و هیچ شتیکی مروفتم به لاهه نامۆ نییه.»

۱۱- «ئه وه شتیکی تازه یه، ها؟»

سیاسه‌تفانیک لای من دانیبیانا که چاکترین بیروکه‌کانی له خه‌ونیدا به زهینی دهگا. چاکه، ئیستاش هه‌روایه، ئه‌گه‌رچی من ته‌نیا خه‌یالیکم و به‌س، به‌لام وهک ئه‌و کاته‌ی که خه‌ون ده‌بینی و مۆته‌که سواری سینگت ده‌بی، خال‌گه‌لیکی ئه‌وه‌نده ورد و نویت پیده‌لیم که قه‌ت به زهینت نه‌گه‌یشتی. به جۆریک که قه‌ت فکر و بیروکه‌ی خۆت دووپاتناکه‌مه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش جگه له کامووس و خه‌ونی هاشه و پاشه‌ی خۆت هیچی تر نیم.

- درۆ ده‌که‌ی، ده‌ته‌ه‌وئ قه‌ناعه‌تم پیبینی که بوونه‌وه‌ریکی جیاوازی مۆته‌که‌ی من نیت، ئیستاش ده‌لیی خه‌ونیک و به‌س.

- هاوړئ گیان، ئه‌مرۆ ره‌وشتیکی تازهم گرتوته پیتش، که دواتر بوئی باسده‌که‌م. سه‌برکه، له کویدا بووم؟ ئه‌ها به‌لی! پاشان هه‌لامه‌تم گرت، لیره‌نا، له‌وئ.

ئيوان هیوابر‌اوانه پرسیی: «ئه‌وئ کوئییه؟ پیمبلی بزنام، زۆر لیره‌ ده‌مینیه‌وه؟ ناتوانی برۆی؟» ده‌ستی له هات‌وچۆ هه‌لگرت و له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیش، دیسان هه‌نیشکی دایه سه‌ر میزه‌که و به هه‌ردوو ده‌ستی سه‌ری خۆی گرت. خاوییه ته‌ره‌که‌ی له سه‌ری کرده‌وه و به تووره‌یی فرییدا. دیار بوو که‌لکی نییه.

میوانه‌که به راشکاوی و له‌بزیکی دۆستانه‌وه گوتی: «ئه‌عسابت خراپه. ته‌نانه‌ت له به‌ر ئه‌و سه‌رما بوون و هه‌لامه‌ت‌گرتنه‌ی من په‌رۆشی، ئه‌گه‌رچی به شیوه‌یه‌کی زۆر سروشتی گرتوومه و ده‌زانم له سه‌ر ئه‌وه رقت لیم هه‌ستاوه. من ئه‌و کاته به په‌له ده‌مویست بچم بۆ مالی خاتوونیک پایه‌به‌رز له پترزبۆرگ، که ده‌یویست ببیته وه‌زیر له وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌دا، خۆم گه‌یانده ئه‌و میواندارییه. ده‌ی جلوبه‌رگی شه‌وم له به‌ردا بوو، به بۆینباخی سپی و ده‌سته‌وانه‌وه، جا خودا ده‌زانئ له کوئ بووم و ناچار بووم پانتایی ئاسمان بپرم بۆ ئه‌وه‌ی خۆم بگه‌یه‌نمه سه‌ر زه‌وی... هه‌لبه‌ت زۆر که‌می خایاند. به‌لام خۆ ده‌زانی هه‌شت ده‌قیقه ده‌خایه‌نی تا تیشکی خۆر ده‌گاته زه‌وی، بیری لنبکه‌وه به جلوبه‌رگی شه‌و و جلیسقه‌ی سینه‌بازه‌وه به‌و

ئاسمانه به‌رینه‌دا بفری. رۆحه‌کان له سه‌رمانا که‌سیره نابن، به‌لام کاتیک له سه‌ر شکل و شیوه‌ی مرۆف بن، سه‌رمايان ده‌بی. من بیرم له‌وه نه‌کردبووه و وه‌رپیکه‌وتم. ده‌زانی له‌و ئاسمانه خووساوه‌دا، ئه‌و ئاوه‌ی به ئاسمانه‌وه‌یه، سه‌هۆلیکی تیدایه... سه‌هۆل! جا سه‌هۆل چیه، هه‌ر بۆ ئه‌وه نابن ناوی سه‌هۆلی لیبینی! ده‌توانین بلین سه‌د و په‌نجا پله له ژیر سفردایه! ئه‌و گه‌مه‌یه‌ی کچانی لادینیت بیستووه؟ له سه‌رما‌ی سی پله ژیر سفردا، داوا له لاویکی بی‌ئه‌زموون ده‌که‌ن که زمانی به ته‌وردا بیئی. زمانی هه‌ر له‌رپوه ده‌یبه‌ستی پیوه‌ی، ئه‌و گه‌لحویه‌ش به زۆر زمانی لیده‌کاته‌وه و پیستی زمانی به ته‌وره‌که‌وه به‌جی ده‌مین و خوینی لیدئ. به‌لام ئه‌وه له سه‌رما‌ی سی پله ژیر سفردایه، له سه‌رما‌ی سه‌د و په‌نجا پله‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده زمانت بگاته بیوره‌که ده‌بی فاتحای خۆت بخوینی... هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر له‌وئ ته‌ور وه‌ده‌ست بکه‌وئ.»

ئيوان فیۆدۆرۆویچ به قه‌لسی و بیزاریه‌وه قسه‌که‌ی پى‌برى: «بۆ ئه‌وئ ته‌وریشی لینه‌؟» به ته‌واوی هه‌ولی خۆی ده‌دا باوه‌ر به‌و خه‌یال و ورپینه‌یه‌ی خۆی نه‌کا و له گیزاوی شیتیدا ئه‌وق نه‌بی.

ئيوان فیۆدۆرۆویچ، زۆر به تووره‌یی و به شیویه‌کی خیشه‌سه‌رانه، له ناکاو نه‌راندی: «ئه‌رئ، له‌وئ ته‌ور چیی لیدئ؟»

«له پانتایی ئاسماندا ته‌ور چیی لیدئ؟! Qucll idée! ئه‌گه‌ر بریار بی بکه‌ویتته خواری، پیموایه وه‌ک هه‌سیرۆک ده‌ستده‌کا به سوورانه‌وه به ده‌وری زه‌ویدا. ئه‌ستیره‌ناسانیش هه‌لاتن و ئاوابوونی ته‌وره‌که حیسیب ده‌که‌ن. «گاتزۆک» یش له رۆژمیره‌که‌یدا ده‌یگونجینی.

ئيوان به تووره‌یی گوتی: «تو گه‌وجی، گه‌وجیکی هه‌ژده عه‌یار. درۆیه‌ک بکه رپی تیچی. ده‌نا گویت لیناگرم. ده‌ته‌وئ به زۆر پیم به‌سه‌لمینی که بوونت

۱۲- «ئه‌و قسه‌یه!»

۱۳- Gatsovsk بلاوکه‌ره‌وه‌ی رۆژمیری گشتی.

ههيه، بهلام من نامهوي بپروا به بوونت بکه. نا، باوهر ناکه م و ئيمان
بي ناهينم!»

- بهلام من درو ناکه م، هه مووی هه قيقه ته. به داخوه هه قيقه ت نابيته هووی
سه رگه رمی. تو چاوه پروانیت ليمه قسه ی که له که له و جوانت بو بکه م و
پیداگری له سه ر ده که ی. مخابن ئه وه ش له توانای مندا نييه...
- که ره گه مژه، فهلسه فه م بو دامه تاشه!

- فهلسه فه! ئه ویش له کاتيکا لای راسته م له سم بووه و له بهر ژان هاوار و
نالهمه! ته وای زانکوی پزیشکیم ليکداوه: له ووی هه مووان زانا و پسپورن و
وهک ئاو خوار دنه وه نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ن، بهلام نازانن
دهرمانه که ی چيبه. خویندکاریکی زانکوی لیتره بوو، ئه و لاه و ردیله و
خوین گه رمه ده یگوت: «له وانه یه بمری، بهلام به ته وای تیده گه ی به چ
نه خو شيبک دهمری.» بو نار دنی خه لکیش بو لای پسپوره کان شيوه یه کی
تاييه تيان هه یه، ده لین: «ئيمه ته نیا نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ی، بهلام
بچو بو لای ئه و پزیشکه پسپوره، ئه و دهرمانه که ت پیده لی.»

که هه موو چه شنه نه خو شيبه کی دهرمان ده کرد، به ته وای بزر بووه و
هر نه ماوه. له و بابه ته وه دلنیا تده که م، ئیستا ته نیا پسپوره کان ماون و له
رژنامه کاندانا گاداری بلاوده که نه وه. پرو پاگه نده بو خویان ده که ن. ئه گه ر
لووتت عه یبیکي هه بی، ده تنین بو پاریس؛ ده لین ئه ووی پسپوری فه ره نگي
لیته که کاری ته نیا ماریجه کردنی که پویه. ئه گه ر بچی بو پاریس، چاو له
لووتت ده کا و ده لی: من ته نیا ده توانم کونه لووتی لای راستت ماریجه بکه م،
کونه لووتی چه په ت کاری من نييه، برؤ بو قيه نا پسپوریک له وئيه دقنی
چه په ت ماریجه ئه کا. ده ی چاره چيبه؟ په نام برده بهر ده و و دهرمانی
خومالی، نو شداریکي ئالمانی گوتی له نیو حه مامدا له شم به هه نگوین و خوئی
دامالم. چوومه حه مام و ماجوومی هه نگوین و خویم له له شم هه لساوی.
بهلام هه یچ فه رقیکی نه کرد. هیوا بر او بووم و نامه یه کم نووسی بو «کینت
ماتیه» له میلان. خیری بنووسی، کتیبیک و قه تره یه کی لووتی بو ناردم. بپروا

بکه شه ربه تی «مالت هاف» چاکی کردمه وه! به هه لکه هوت کریم، شووشه و
نیویکم لی خوارده وه وای پی چاک بوومه وه، هینده ی نه ماوو ده ست بکه م به
سه ما و هه لپه رکی. بریارم دا بو سپاس و پیزانین بابه تیک بده م به
رژنامه کان، هه سستی هه قناسی هانیدام بو ئه و کاره، بهلام تووشی
چه رمه سه رنییه کی و ابووم که هه یچکام له رژنامه کان ئه و بابه ته یان لی
وه رنه گرتم. ده یانگوت: «زور کونه په ره ستانه یه، هه یچکه س بپروا ناکا. Le
diable n'existe point» و گوتیان: «واچا که هه روا بیناو و نیشان
بمینییه وه!» سپاسنامه یه ک که بیناو و نیشان بی چ که لک و بایه خیکی هه یه؟
پیکه نینم به کار به ده سستی ئه و رژنامه نه هات و گوتم: «له رژگاری ئیمه دا
ئیمانته به خودا بیی به کونه په ره سستت ده زانن، بهلام من شه یانم، که چی
له وانه یه ئیمانان به من هه بی.» گوتیان: «سه رمان له قسه کانت دهرناچی. کی
ئیمانی به شه یان نییه؟ سه ره رای ئه وه ش هه ر بو ت چاپنا که ی، چونکه ده بیته
هووی به دناوی رژنامه که مان. وهک گالته ره نگه بتوانین له سووچی
لا په ره یه کدا بلاوی بکه یه وه.» بهلام پی م و ابوو چاپ کردنی ئه و نامه یه وه کو
گالته جوان نییه. بویه چاپنه بوو. بپروا بکه له و کاتوه تا ئه مرؤ به و هو یه وه
هه ر په رۆشم. باشتترین هه ستم، بو وینه هه سستی ئه مه گناسیم، به هو ی
بارودوخی کومه لایه تیبیه وه زه و تکراره و هه قی دهر برینم نییه.

ئیان زور به تووره یی ددانی له ریچه وه برد و گوتی: «دیسان بیروکی
فهلسه فی؟»

- خودا له وه م بپاریزی، بهلام هیندی جار پیاو سکالاش بکا باشه. من
مروقیکم زورم بوختان پیکراوه. تو سات به سات پیمده لی گه وچ و گه مژه و
سووکایه تیم پیده که ی. دیاره هه رزه کاری. هاوپی به ریژ، شعور به ته نیا
به س نییه! من زاته ن دلکی شاد و نه رم و به نه شه م هه یه. «منیش هه موو
چه شنه شیعریکی وردیله و ئاسایی ده هونمه وه.» ره نگه منت وهک
خالستا کوفی زورهان هاتیبته بهرچاو، بهلام چاره نووسی من چاره نووسیکی

زور جیددی تره. هر له پوژی به پووه به پپی ئه و حوکه می که هیچ کات سهرم لپی دهرنه چووه، ئه رکی من ئه وه یه «حاشا» بکه م، له گه ل ئه وه شدا زاتهن خاوه نی دلئیکی باش و به سوژم و به هیچ شیوه یه ک حه زم له حاشاکردن نییه. «نا، ده بی برۆی و حاشابکه می، به بی حاشاکردن، ره خه ش نابی، پوژنامه ش به بی لاپه ره ی ره خه به کار نایه. به بی ره خه و هه لسه نگاندن هیچ شتیک نابی، مه گین هووشیعانا. به لام هووشیعانا به ته نیایی بو ژیان به س نییه، هووشیعانا ش ده بی له نیو کووره ی دردو نگیدا بخاری. به لام من نامه وی خوم له و مه سه له هه لقوتینم، چونکه من نه مخولقاندوو و هیچ به پر سایه تیه کیشم له ئه ستو نییه، به لام منیان کردو ته قوچی قوربانی و به لاگه ردانی خو یان. داویان لیکردوو لاپه ره ی ره خه و هه لسه نگاندن بنووسم و به م شیوه یه ژیان ده ستییکرد. ئاگامان له و مه لحه که یه هه یه. بو وینه من زور به راشکاو ی داوا ده که م له نیو بچم. به لام گو تراوه: نا، زیندوو به، چونکه به بی تو هیچ شتیک نابی. ئه گهر هه موو شتیک له جیهاندا ماقوولانه بوایه، هیچ پووداو ییک نه ده قه وما. به بی تو هیچ پووداو ییک نابی و دنیا ش به بی پووداو و کاره سات سه رناگری. بو یه به پیچه وانه ی ویستی خوم، خه ریکی ساز کردنی پووداو و کاره ساتم، راسپارده م و هیچ له سه ر نییه. مرؤف له خسته ده به م و به و هه موو ئه قل و فامه وه ئه و گه مه یه به جیددی ده زانن. هر ئه وه ش بو ته هو ی چاره ره شی یه ئه و خه لکه هه لبه ت ئه وان ئازار ده کیشن... به لام ده ژین. ژیانئیکی راسته قینه نه ک خه یالی. چونکه ره نج و ئازار ژیانه. به بی ره نج ژیان تامی نییه! ژیان ده بیته ریوره سمیکی بی پایان، ریوره سمیکی پیروژ به لام خه ماوی، به لام من چکاره م؟ من ره نج ده کیشم، که وایه ناژیم. من له معادله ی مه جهوولیدا ژماره ی ئیکسم. جو ریک تا پوم له ژیاندا که نازانم له کو یوه هاتووم و بو کو ی ده چم. ناوی خو شم له بیر چو ته وه. پنده که نی - نا، پینا که نی، هه روا تووره ی، ته واوی فکر و په روشی تو بو شعوره. به لام دیسان دووپاتی ده که مه وه، ئاماده م ته واوی ئه و ژیانه په رزه وینییه م و ته واوی پله و پایه و

شانازییه کانم بده م، به و شه رته ی بیمه سه رشکلی ژنه بازرگانئیکی قه له و که کیشی بگاته دووسه د و په نجا پوند و له په رستگاکان مومی نه زری داییستیم. ئیوان به بزه یه کی تاله وه گو تی: «که وایه تو ته نانه ت ئیمان ت به خوداش نییه؟»

- بلیم چی - یانی ئه گهر گالته ناکه ی...

ئیوان هه روا تووره و توسن قسه که ی پیبری و نه راندی: «خودایه ک هه یه یان نییه؟»

- ئه ها، که وایه گالته ده که ی؟ هاو ری گیان، وه لالا نازانم. چاکه وه ره، ئیستا خو پیمگو تی!

- نازانی، به لام خودا ده بیینی؟ نا، تو که سیکی تر نییت، هه ر خومی، راست خومی نه ک شتیک دیکه! تو ی گه مار خه یالی خومی!

- ده ی ئه گهر وات پیخوشه منیش هه ر ئه و فله سه فه یه ی تو م هه یه. ئه مه راسته Je pense, donc je suis. وه ک پوژ ئه وه م لی روونه، شته کانی دیکه، ته واوی ئه م دونیا یانه، خودا و ته نانه ت شه ی تانی ش - هه موویان به بروای من، هیشتا نه سه لمیندراوه. بیژی هه ر له خو رواه خو ی خولقابی، یان ئه وه ته نیا دیارده یه ک له خومه. پانتای مه نتیقی زاتی خومه که له پوژی به ریوه هه ر بووه: به لام به په له م قسه که م ته واو بکه م، چونکه پیموایه هه ر ئیستا لیم ده راسیی و له سه ر و چاوم ده سره ویینی.

ئیوان داماوانه گو تی: «وا چاکه هه قایه تیکم بو بگرییه وه!»

- راست سه باره ت به مه سه له ی باسه کان هه قایه تیک هه یه، یان واچاکه به جیی هه قایه ت بلیم ئه وسانه. به بی ئیمانی سه رکونه م ده که ی، ده بیینی، قسه ده که ی، که چی ئیمان هه ر ناهینی. به لام هاو ری گیان، من ته نیا که سیک نیم که تووشی ئه و بارودوخه ئالوزه بووم. ئیستا هه موومان له وی پیمان له قور چه قیوه، هه مووشی به هو ی زانستی ئیوه وه. سه رده میک هه ستی پینجینه و گه ردیله و چوارماکی سه ره کی هه بوون، پاشان هه موویان به شیوه یه ک

۱۵- وت به ناوبانگه کی دیکارت: «من بیر ده که مه وه، که وایه هه م.»

یهکیان گرت. تهنانهت له دنیای قه‌دیمیشدا گهردیله ههر بوون. به‌لام له و کاته‌وه ئاگادار بووین "مولوکولی کیمیایی" و "پرۆتوپلاسم" تان دۆزیوه‌ته‌وه و شه‌یتان ده‌زانی چ شتیکی دیکه‌شتان دۆزیوه‌ته‌وه، ناچار بووین کلکمان له گهلۆز نیین و ئاور نه‌دهینه‌وه. له‌وئ ده‌مگۆ و خورافات و ئازاوه‌یه‌ک وه‌رئ خراوه ئه‌وسه‌ری دیار نییه؛ ئه‌وه بزانه له نیو ئیمه‌شدا به ئه‌ندازه‌ی ئیوه ده‌مگۆ و خورافات هه‌یه، له راستیدا هیندی زیاتریش. راستت ده‌وئ به‌دناوکردنی یه‌کتیریش هه‌یه، چونکه مه‌زینگه‌یه‌کمان هه‌یه «ئاسایش» ی تایبهت به‌رپوه‌ی ده‌با. ئه‌و چیفانۆکه کۆنه هی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه‌یه - نه‌ک سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیوه، چونکه سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه - تهنانهت له نیو ئیمه‌شدا هه‌چکس باوه‌ری پیناکا. مه‌گین پیریژنانی دووسه‌د و په‌نجا پۆندی، مه‌به‌ستم پیریژنانی ئیوه نییه، پیریژنانی خۆمان ده‌لیم. ئه‌وه‌ی ئیوه هه‌تانه، ئیمه‌ش هه‌مانه، خه‌ریکم به‌ هۆی دۆستایه‌تییه‌وه یه‌کیک له پاره‌کانمانت بۆ خویا ده‌که‌م؛ ئه‌گه‌رچی یاساغه. ئه‌م دیرۆکه سه‌باره‌ت به به‌هه‌شته. ده‌لین لیره له سه‌ر زه‌وی فه‌یله‌سه‌ووفیکی بیریار هه‌بووه، که حاشای له هه‌موو شتیکی کردووه: «ویژدان و ئیمان و ئایین¹» له هه‌مووشی گرینگتر، په‌سلان. کاتیک مرد چاوه‌رئ بوو راست به‌ره‌و مه‌رگ و تاریکی برؤا، به‌لام کاتیک ئه‌و دنیای به‌ چاوی خۆی دی سه‌ری سوورما و به‌رق‌ه‌ستاوی گوتی: «ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل یاسای بنه‌ره‌تی من جیاوازه!» ههر له به‌ر ئه‌وه‌ش تووشی سزا بوو... یانی، ده‌بئ بمبووری، راست ئه‌و قسه‌یه‌ت بۆ ده‌گه‌رمه‌وه که بیستوومه، ئه‌وسانه یه‌که و به‌س... کابرایان به‌وه مه‌حکوم کرد که له تاریکیدا چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رڤ بپیوی؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ودایه‌ی برئ ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت به‌روویدا ده‌کرته‌وه و ده‌به‌خشرئ...

ئێوان به‌ تامه‌زرۆیه‌کی سه‌یره‌وه پرسیی: «له‌و دنیا جگه له چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رڤگا برین، چ جۆره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه؟»

١٦- وته‌ی فامۆسۆف له شانۆنامه‌ی کۆمیدی «داخ له ده‌ست ئاوه‌ز» دا نووسینی گریبایدوف.

- چ جۆره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ک؟ هه‌رباسی مه‌که. له رۆژگارانی زوودا هه‌موو چه‌شنه ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کمان هه‌بوو، به‌لام ئیستا زیاتر سزای ئه‌خلاق‌ی جیگای گرتوونه‌وه - «ئازاری ویژدان» قۆریاتیکی دیکه‌ی له‌و چه‌شنه. ئه‌وه‌شمان له ئیوه وه‌رگرت، به‌ هۆی «نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ بوونی ئیوه‌وه». ده‌ی کئ مسته‌هه‌قتره؟ ته‌نیا ئه‌و که‌سانه‌ی ویژدانیان نییه، چونکه کاتیک ویژدانیان هه‌یه، چۆنیان ئازاری ویژدان ده‌بئ؟ به‌لام مرقه‌ نه‌جیمه‌کان، که خاوه‌نی ویژدان و شه‌ره‌فن، به‌و هۆیه‌وه ئازار ده‌کیشن. چاکسازی، کاتیک بواری بۆ هه‌لنه‌که‌وتبئ و هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسابئ، به‌ تایبه‌ت ئه‌گه‌ر دامه‌زراوه‌گه‌لیکی لاساکه‌ره‌وه‌ی بیانی بن، ته‌نیا ویرانیان لیده‌که‌وتیه‌وه! ئاوری قه‌دیم باشتر بوو، یانی ههر دۆزه‌خه‌که له‌وه باشتر بوو. چاکه، ئه‌و کابرایه که مه‌حکوم بوو چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رڤ بپیوی، هیواش پاره‌وستا، چاویکی له‌ ده‌روبه‌ری خۆی کرد و له سه‌ر رڤگه‌که راکشا. «نارۆم، من سه‌ره‌پچی له‌و یاسایه ده‌که‌م!» رۆحی کافرکی بیریری رۆوسی بگره و له‌گه‌ل رۆحی یونس پینغه‌مبه‌ر، که سئ شه‌و و رۆژ له نیو زگی ماسیدا ژیا، پیکه‌وه ئاویته‌یان بکه، خووخده و ره‌وه‌شتی ئه‌و بیریاره‌ت دیته ده‌ست که له نیو رڤدا راکشا.

- له سه‌ر چی راکشا؟

- ده‌ی پیموایه شتیکی نه‌بوو له سه‌ری راکشی. پیناکه‌نی؟

ئێوان دیسان به‌ تامه‌زرۆیه‌ سه‌یره‌ی پيشووه‌وه هاواریکرد: «ئافه‌ریم!» ئیستا به‌ کونجکاوویه‌کی چاوه‌روان نه‌کراوه‌وه گویی راکتبوو. «چاکه، یانی ئیستاش هه‌رله‌وئ راکشاوه؟»

- گرینگ ئه‌وه‌یه که ئه‌و رانه‌کشاوه، نزیکه‌ی هه‌زارسال له‌وئ راکشا و پاشان هه‌ستا وه‌رپیکه‌وت.

ئێوان که بزیه‌کی تالی نیشته‌بووه سه‌رلیو، وا دیار بوو له بیرر شتیکی‌دایه، به‌ تووره‌یی گوراندی: «زۆر که‌ری تو! چ فه‌رقیکی هه‌یه تاهه‌تایه

لهوئى پراكتىيى يان چوار مىليارد كىلومەترەكە پى بېيۇئى؟ بىرىنى ئەم مەودايە يەك بىليۇن سال دەخايىنى؟»

- لەوئى زىياتر، قەلەم و كاغەزم پى نىيە دەنا حىسابم دەكرد. بەلام ئەو زۆر زو گەيشتە ئەوئى، ھەر لەوئىشەو چىرۆكەكە دەستىپىكرد.

- چى، گەيشتە ئەوئى؟ ئاخىر ئەو يەك بىليۇن سالەى لە كوئى ھىتا؟
- توش ھەر لە بىرى ئەم زەويىەى ئىستا دای! بەلام لەوانەى ئەم زەويىەى ئىستای ئىمە يەك بىليۇن جار تىكچو بى و دروستبوويىتەو. لە نىو چووبى، بوويىتە يەكپارچە سەھۆل، قەلەشتى بەستى، لەت و كوت بووبى، ئەوماكە سەرەككىانەى لى جيا بوويىتەو كە لى پىكھاتو، دىسان "ئاوى سەر ئاسمان"، دواى ئەو دىسان ئەستىرەى كلدار، دىسان خۆر، ھەمىسان لە خۆرەو بۆتەو بە زەوى، وەلحاسل زۆرى گۆران بەسەردا ھاتو ھەر ئەم بەردەوامبوونە بى پايانەى لەوانەى بە شىوہىەكى ناخۆش و خەماوى لەسەرىەك دووپاتبوويىتەو...

- دەى باشە، دواى ئەوئى گەيشتە چى رووىدا؟

- كاتىك كە دەروازەكانى بەھەشت كرايەو و ئەو پىيىنايە ژوورئى، بە سەعات ھىشتا دووچرەكە تىنەپەرىبوو، (ئەگەرچى بە برواى من سەعاتەكەى حەتمەن لە پىگا لە بەر يەك ھەلەشاو و تەووتەو)، گوراندى كە نرخی ئەو دووچرەكە بە ئەندازەى بىرىنى چوار مىليارد كىلومەتر، بەلكو چوار مىليارد مىليارد بە تەوانى چوار مىليارد بوو! لە راستىدا، تىيەھەلكرد لە سروودى ھوشىعانا و ھىندەى گوت و گوتەو بىتامى كرد و ھىندىك لەو مروقە بىرىرانەى ئەوئى سەرەتا تەوقەيان لەگەل نەكرد - دەيانگوت، زۆر زو گۆرانى بەسەردا ھاتو. خولقوخواويەكى رووسىيانەى. دووپاتىدەكەمەو ئەوسانەىكى خەيالپىيە و بەس. لەمەش زىياتر بايەخى پىنادەم. ئەمەش ئەو چەشەنە ئەندىشەى كە تەنانت ئىستاش سەبارەت بە مەسەلەى ھەمانە.

ئىوان، وەك ئەوئى ئاخىرى توانىپىتى شتىك وەبىر خۆى بىنىتەو، بە شادى و نەشەىەكى مندانەو گوتى: «چاكام مىشكت وەگىر ھىناو! ئەو

ھەقايەتەى سەبارەت بە چوار مىليارد سال بوو خۆم سازاندم! ئەو كاتە حەقدە سالم تەمەن بوو لە قوتابخانەى دواناوندى دەمخوئىند. ئەو ھەقايەتەم سازاندى و بۆ يەككىك لە ھاوپۆلەكانم گىرايەو، ئەو ھاوپۆلەم ناوى كرۆفكىن بوو و ئەو كاتە لە مۆسكۆ بووين... زۆر ھەقايەتى چاكام و ئىلھامم لە ھىچكەس وەرنەگرتو. پىموباو لە بىرم چۆتەو... - بەلام لە ناكاو وەبىرم ھاتەو - تۆ نەبووى ئەوئى پىگوتم! ھەزاران شتى ئاوا بى ئىختىيار وەبىر دىنەو، تەنانت كاتىك مروق دەبەنە پاي سىدارە... ئەو ھەقايەتە لە خەوندا وتراو. ئەو خەونەش تۆى! تۆ خەونى، نەك بوونەوئىكى زىندوو!»

مىوانەكە دەستىكرد بە پىكەنىن: «ئەوئى قورس و قايم حاشام لىدەكەى، كە بەو قەناعەتە گەيشتوم ئىمانت پىمە.»

- تۆ بلى رىزەيەك! يەك لە سەدى رىزەيەكىشم ئىمان پىت نىيە!
- بەلام ئەگەر يەكھەزارەمى رىزەشت ئىمان بىي ھەرباشە. بارانى وردە رەحمەتە، دانى پىابىنى كە تەنانت ئىمانت بە دەھەزارەمى رىزەش ھەيە.

ئىوان بە توورەى گوتى: «تۆ بلى چرەكەيەك.» بە لەيزىكى غەرىب گوتىشى: «بەلام پىمخۆشە ئىمان بە تۆ بىنم.»

- ئەھا! بەو دەلەن دانپانان! بەلام من پۆحسووكم. دىسان يارمەتت دەدم. گوتىگرە، ئەو من بووم مىشك وەگىر ھىناى، نەك تۆ. ھەقايەتەكەى خۆتت لە بىر چووبو، بە قەستى بۆم گىرايەو، بۆ ئەوئى ئىمانت بە من نەمىنى.

- درۆ دەكەى. ئامانجت لەو دىدارە ئەوئى كە بوونى خۆتم پىسەلمىنى!
- راست وايە. بەلام درۆنگى و چاوەروانى، شەرى نىوان ئىمان و بى ئىمانى - جارى وايە بۆ مروقىكى خاوەن وىژدانى وەك تۆ زۆر پى ئازارە و وا چاكام لەرپوہ خۆت ھەلواسى. دەمزانى حەزەكەى ئىمانم پىيىنى، بوپە بە گىرانەوئى ئەو ھەقايەتە بىرىك بى ئىمانى بۆ ھەلپشتى. بە نۆرە بەرەو ئىمان و بى ئىمانىت دەكىشم، بۆ ئەو كارەش ئامانجىكى تايبەتىم ھەيە. رەوشتىكى نۆيە قوربان. ھەركاتى بە تەواوى ئىمانت پىم نەما، بەرەروو ھەلەدەدى دلئىامكەى كە خەون نىم و بە راستى ھەم. دەتناسم. تەنيا تۆويكى وردى ئىمان لە ناختا دەچىنم و

دەبىتە دار بەرپو. - ئەوئىش داربەرپوويەكى وا، ئەگەر لە سەرى دانىشى، ئاواتەخواز دەبى بچىيە رىزى «راھىيانى خەلۆتەنشىن و ژنانى داوئىنپاكەو» چونكە زاتەن ئەو ئارەزووت ھەيە. خۇراكت دەبىتە كوللە و پەنا دەبەيتە بەر دەشت و بىبابان بۇ ئەوئى رۇحى خۇت پزگار كەى!

- پياو دەبى ھىندى جار كارى خىريش بكا. تۇش چەندە خولك ناخۇشى!
- گەوجە، ئەو پياو پىرۆزانە ھەقدە سال لە بىبابان كوللەيان خوارد و عىبادەتيان كرد، ھەتا واى لىھات قەوزە و خەنەتلكە دايووشىن، تۆ وەسەسەت كردن؟

ھاورى گيان، كاريكى ترم نەكردووه. پياو تەواوى دنيا و ھەموو دنياكان لە بىر دەباتەو و خۇ بەو چەشنە پياوانەى خوداوه ھەلدەواسى، چونكە ئەو ئەلماسىكى زۆر بەنرخە. خۇ دەزانى پياويكى وا ھىندى جار تەواوى ئەدگارە ئاسمانىيەكان دىنى. ئىمە بىريارى خۇمان ھەيە. ئەو سەرکەوتنەش زۆر بەنرخە! ھىندى لەوانەش بەشەرەفم، ژيار و شارستانىيەتيان لە تۆ كەمتر نىيە، ئەگەرچى باوەر ناكەى. ئەوان دەتوانن لە چاوترووكانىكدا قوولايى ئيمان و بىئىمانى بىيىن و بىدەنە بەر تىشى ئەندىشە، كە ھىندى جار وا دەردەكەوى مەوداى تالە موويەكيان ماوه گۆرپۇتوف گوتەنى. بەسەرەو تىكەون.

- دەى دواى ملاقات و تاقىكارىيەكە لووتيان كىشاي و شكستت خوارد يان لووتت داژەند و رۇيشتى؟

مىوانەكە بە لەبزيكى ھەكىمانەو گوتى: «ھاورى گيان، واچاكە پياو ھىندى جار لووتى داژەنيت و شوئىنيك بەجى بىلى، نەكا بە يەكجارى لووتى بە برىن چى، ھەر وەك ماركيەك ماوھەك لەمەوبەر (ھەتمەن پزىشكىكى پسپۆر ماريجەى كردووه) كاتىك لە لاي قەشەيەك توبەيكرد و دانى بە تاوانەكانيا نا، ئەو قەشەيە - يەسووعىيەك - بوو. منيش لەوى ئامادە بووم، زۆر شتىكى سەرنجراكىش بوو، گوتى: «لووتم پىيدەو»، بە مست لە سىنگى خۇشى دەدا.

۱۷- دىزە شىعريكى پووشكىن.

۱۸- گۆرپۇتوف، ئەكتەرى بەناوبانگى روىسى.

قەشە بۇ ئەوئى تەفرەى بدا گوتى: «كۆرپم ھەموو شتىك بە پىي ياساى پر لە رازى خودا بەرپووه دەچى، شتىك كە روالەتەن وەك دەرد و چارەپرەشى دەچى، مرؤف رەنگە ئازارى پىوھە بكىشى، بەلام قازانجىكى شاراوهى لە پشتەويە و رەنگە زۇريشى بەختەوهرى پىوھەبى. ئەگەر چارەنووس توى لە لووت بىبەشكردووه، بە قازانجە چونكە ئىتر ھىچكەس پىتنالى لووتت داژەنيوھ.»
ماركى ھىوابراوانە ھاوارىكرد: باوكى پىرۆز، كوا ئەوئى بۇ من دەبىتە سوكنايى ھاتن، ئاوام دلخۇشى دەدەيەوھ؟ برىا لووتم بمايە و ھەموو رۆژى پىيان بگوتايەم لووتت داژەنيوھ و لووتىشيان بكىشايەم گويم لىنەبوو.» قەشە ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «كۆرپم، نابى چاوپروان بى تەواوى نىعمەتەكانى خودات بە سەر يەكەوھ بە نسيب بى. ئەو قەسەيەت سكالايە لە دەست خودا، ئەو خودايەى كە لە ھەموو كاتىكدا توى لە بىرە و فەرامۇشت ناكا. نابى ناسپاس بى، سپلە مەبە و سكالاش مەكە، چونكە خودا كارى بىجى ناكا. دەبى شوكرانەبژىر بى كە ئىتر ھىچ كەس گالەتە بە لووتت ناكا و لووتت ناكىشن ئەگەر ئارەزوو بكەى لە ماوئى تەمەنتدا خاوەنى لووتىكى شوپ و درىژ بى، بە شىوھەيەكى ناراستەوخۇ ئارەزووھەكەت دىتە دى، ئەوھشت لە بىر بى ئەو كاتەى لووتت لەدەستدا، لووتيان گرتبووى و بەدواى خوياندا رايان دەكىشاي.»

ئىوان گوراندى: «پىھ قسەى قور، ئەو گەوجىيەتبيە!»

- ھاورى بەرپىز، تەنيا دەمويست سەرگەرمەت كەم. بەلام سوئندت بۇ دەخۇم ئەوھ سەفسەتەيەكى يەسووعىيانەيە و وشە بە وشەى ھەر بەو جۆرەيە كە بۆم باسكردى و ھەموو ئەوانە روويداوه. ھەر لەم دوايىيانەشدا روويدا و بە جارى تووشى چەرمەسەرىيى كردم. ئەو لاوھ چارەپرەشە ھەر ئەو شەوھ دەچىتەوھ مالى بە تىر لە خوى دەدا. ھەتا دوايىن سات لەلاى بووم. ئەو شوئىنى دانپىنان و تۆبە دادانەى يەسووعىيەكان بۇ من زۆر خۇشە و زۆر بەى كاتى دلئەنگىي خۇم لەوى رادەبويرم. ئەمەش رووداويكى دىكە كە چەند رۆژ لەمەوبەر روويدا. كچىكى تۆرماندى بىست سالانەى وردىلە و قزخورمايى - نەرمونول و خرخول و كالوكچ لە سەر چاوى كوئىرت دانايە چاكى دەكردەوھ - دەچى بۇ لاي

قەشەشەك. دادەنەوئەتەو لە كەلینی دەرببجەهێ تۆبەخانەكەو ورتەهێ دێ. قەشە دەنگی بەرز دەكاتەو: «كچم، دیسان خۆت تووشی تاوان كرد؟ ئەهێ سانكتاماریا چی دەبیستم! دیسانیش لەگەل ئەو پیاو نزیكیت كرد؟ ئاخەر تا كەنگی دەست لەو داوینتەپییە هەلناگری؟ شەرم ناتگری؟!» كچەهێ تاوانبار فرمیسك بەچاویدا دیتەخوارێ و وەلام دەداتەو: Ah, mon père, ca lui fait de plaisir, et à moi si peu de peine! بیری لیبكەو، ئەوێهێ وەلام! خۆم كیشایە داوێهێ و یستم برۆم. هاواری سروشت بوو، دەتوانم بلیم زۆر لە پاكی و بیتاوانی باشتر بوو. لەپێو لە تاوانی خۆشبووم، خەریك بوو دەپۆیشتم بەلام ناچار بووم بگەریمەو. گویم لیبوو قەشە بەلینی لیبوهرگرت بۆ عەسەر بچێ بۆ لای - ئەگەرچی پیرەپیاو بوو، زۆریش خۆراگر، بەلام لە ساتیکدا دلێ ئاوی كرد و ئاشقی بوو، لەوانە بوو گیانی بۆی دەرچێ! بەلام غەریزەهێ كچە سروشتی بوو، لە راستیدا سروشت بەرگری لە خۆی كرد! ئەو بۆ ئاوا نیوچاوانت تیکناو؟ دیسان پووم لیبوهردەگێزی؟ دیسان توورە بووی؟ نازانم چۆنت رازیبكەم...

ئیوان، داماوانە لە هەمبەر تاپۆكەهێ خویدا، بە دەم گریان و فرمیسك هەلوهراندنەو گوتی: «دەستم لە كۆكەو، وەك مۆتەكەیهكێ پر ئازار سواری سەرم بووی، مێشك تەقی، ئیتر لە دەستت وەزالە هاتووم. حارزم تەواوی مأل و سامانەكەم بدەم و لە چنگ تۆ رزگارم بێ!»

میوانەكە بە لەبزیكی جیددی گوتی: «دووپاتیدەكەمەو، چاوەروانیت ئەوێهێ زۆر نەبێ باشە. «هەموو شتە گەورە و بالاً»كانت لە من نەوێ، جا ئەو كاتە دەزانی چۆن لەگەل یەك پینكیین و هەلدەكەین. وادیارە لیب توورەهێ، لە سەر ئەو وەك شەبەقیكی سوور، بە هەورەتریشقە و بالی سووتاووێهێ خۆم پیشان نەداوی و ئاوا سادە و ئاسایی هاتووم بۆ لات. بەر لە هەموو شتیك هەستی هونەریت رووشاوه، دواي ئەویش غروروت شكاو. بۆ دەرکێ وەها شەیتانیكی سووكوچرووك لەگەل مروفتیکي گەورەهێ وەك ئیوێ دیدار بك؟ ئەرئ، ئەو هەستە رۆمانتیکەهێ كە تەنانەت بلینسکی گالتههێ پیدەكرد، لەناخی تودا هەیه. ئەهێ

پیاوی جحیل، بەدەست خۆم نییه، كاتیک كە خۆم ئامادە دەكرد بێم بۆلات، بیرمكردوێهێ چۆن و بە چ شیوێهێك بێم، خۆم بكەم بە ژینرالیكی خانەنشین كراو بە قوبەهێ شیر و خۆرنیشانەو، كە لە قەفقاز خزمەتی كردبێ، بۆ ئەوێهێ سەر بخەمە سەرت. بەلام زۆر لە ئاكامی ئەو كارە ترسام، چونكە بە هۆی ئەو سەرەرۆییەو كە قوبەهێ شیر و خۆرم لە چاكەتەكەم داوێهێ و لانیكەم دەبوو ئەستیرەهێ رۆژی یان ئەستیرەهێ كاروانكۆزەهێ لیدەم، تەمبیت دەكردم و دەتدامە بەر زەبری قامچی. لە پەستاش پیدەلێی گەوج و خویری و... بەلام قەیناكە، چش! ئەوێهێ بەرزەفر نیم خۆم بە هاوشانی تۆ بزنام. مفیستوفلیس بە فاویستی گوت ئاواتەخواری خراپەكاریم، بەلام بەردەوام كاری باشی دەكرد. دەهێ ئەو دەتوانی هەرچی پێیخۆشە بیلێ، لەمەر منەو مەسەلەكە فەرق دەكا. رەنگە لە تەواوی عەرز و ئاسماناندا من تەنیا كەسێك بم كە ئاشقی هەقیقەتم و پر بەدل ئاواتەخواری خیر و چاكەم. من لەوێ بووم كە "وشە" بە سەر خاچەوێهێ گیانی دا و بەرەو ئاسمانان بالی گرت، گیانی دزی تۆبەكاری برد و پۆی. زەنازەنای پر لە شادی فریشتەكانم گوی لیبوو كە سروودی هوشیعیانیان دەخویند، هەرۆهێ چریكەهێ بەسامی گۆرانییهكانیان كە ئاسمان و زووی خستبوو لەرزین. سویندم بە تەواوی پاكییهكانی عالەم، لەو كاتەدا بەئاواتەوێهێ بووم بچمە ریزی ئەو سروودوێژانەوێهێ و تێهەلكەم لە سروودی هوشیعیانا. زۆری نەمابوو وشەكە لە زەینم بترازی و لە زمانمەوێهێ دەرپەرئ... دەزانی چەندە هەستیكی ناسك هەیه و جوانی ناسی چەند زوو كارم لیدەكا؟ بەلام ئەقلی سەلیم كە یەكێ لە ناخەزترین تاییهەندییەكانی منە و خووم پینگرتووێهێ - هەوساری كیشام و ئەو ساتەهێ لە كیسدام! چونكە - بیرم كردهوێهێ - دواي خویندنی هوشیعیانا چی دەقەومێ؟ هەموو شتیك لە سەر زووی كتوپر بیدەنگدەبێ و ئیتر هیچ رووداوێك ناخەومێ. هەرۆیە بە هۆی ئەرك و پلە و پایەهێ كۆمەلایەتیم

٢٠- mephidtopheles ناوی رموزنیکە لە دیرۆکی ئەلمانیدا.

٢١- كاتی لە خاچدانی مەسیح، دوو دزیش لەگەلیدا لە خاچ دران كە یەکیان كە بە سەر خاچی لای راستەوێهێ بوو بەر لە گیان دان ئیمانی پێ هینابوو.

ناچار بووم چاوپوشى لەو دەرفەتە ھەلگەوتەيە بگەم و دريژە بەو ژيانە خويريگەرى و هيچوپووچەي خۆم بەدەم. كى تەواوى چاكەكانى بەخۆى تايبەت داو و تەواوى ناخەزى و خراپەكارىيەكانىشى بە سەر مندا بپيوە! بەلام من نامەوى بە يارمەتتى خەلك بژيم. من نە چاوپوونوكم نە ئاشقى پلە و پايە. بۆ دەبى لە نيو تەواوى مەخلووقاتى عالەمدا تەنيا من بگەومە بەر رق و توورەبى تەواوى خەلكانى بە شەرەف، تف و نەحەتم كەن و تەنانەت بە شەپيش تيمهەلدەن؟ چونكە ئەگەر خۆم بيمە سەرشك و شيوەى مرؤف، ناچارم ئەو سووكايەتتيانەش قەبوولبگەم. خۆ دەشزانم ئەو مەسەلەيە رازىكى تيداىە، بەلام بە هيچ شيوەيەك پيمنالين، چونكە دەزانن ئەگەر لەو رازە بگەم، لەوانەيە دەستبگەم بە وتتى سرودى هووشيعانا. ديارە ئەو كاتە نيشانەى حاشا و سەرپنچى من كۆتايى دى و ئەقلى سەليم دەبیتە دەسەلاتدارى ھەموو دنيا. ئەو ھەش يانى كۆتايى ھاتنى ھەموو شتەكان، تەنانەت رۆژنامە و گوڤارەكانىش دادەخرين، چونكە ئيتىر هيچ شتيك نابى بيان خوئينەو، و هيچ رووداو و كارەساتيكيش نابى بينووسن و خەلكى پيوە سەرقالكەن. دەزانم منيش لە ئاخىر زەماندا رزگار دەبم. منيش چوار ميليارد كيلۆمەتر رى دەپيوم و لە رازەكە ئاگادار دەبم. بەلام ھەتا كاتى رووداوەكە زوير و زگار دادەنيشم و ناوچاوانەكەم چى لى نووسرابى ئەو دەكەم، ئەگەرچى بە پيچەوانەى ويستی دەروونيشمە - يانى، لە نيو بردنى ھەزاران كەس لە بەر نەجاتدانى يەك كەس. لە بەر خاترى ئەو تاقە مرؤفە عادلە، دەزانى لە سەر ئەيووب ئەو سەردەمە چ دەردىكيان پيدام و سەرته لەيان پەراندم، دەبوو چەندە مرؤف تەفروتونابن و چەندەش ئايروويان بچى؟ ئەرى، ھەتا ئەو كاتەى رازەكە ئاشكرا دەبى، دوو چەشنە ھەقىقەت بۆ من ھەيە - يەكيان ھەقىقەتى ئەوانەى لەولا، كە تاكو ئيستى ليسان ئاگادار نيم، ھەقىقەتەكەى ديكەش خۆم. روونيش نيبە كامەيان بە باش دەردەچى... ھاوړى، ئەو خەوت ليكەوتووە؟»

ئىوان بە توورەبى بۆلاندى: «رەنگە خەوتيتيشم. تەواوى ئەنديشە نەفامەكانى خۆم - كە زۆر لەميژە لە باو كەوتوو و فريدراوہ تە سەتلى زبالەوہ - وەك شتيكى تازە دەرخواردى خۆم دەدەيەوہ!»

- نازانم چۆنت رازيكەم! ئەو خەيالە خواوہى من، پيموابوو دەتوانم بەشيوەزى ئەدەبى سەرنجت راكيشم. ئەو هووشيعانايە لە ئاسمانەكان زۆريش خراپ نەبوو، ھا؟ دواتر ئەو لەبزە تەوساوييەى ھايەئاسايى، ھا؟

- نا، قەت ئەو ئەو ھەندە هيچوپووچ و خوړى نەبوو! ئيتىر نازانم چۆن روحي من، خوړى و سووكوچرووكيكي وەك توى خستوتەوہ؟

- ھاوړى گيان، لاويكى نەجيمزادە و زۆر جوانچاكي رووسى دەناسم، بيرياريكى گەنجە و ئاشقى سەرلەپيناوى ھونەر و ئەدەبە. شيعريكى بەرز و باشيشى بە ناوى «پشكينەرى مەزن» ھونيوەتەوہ. خەريك بووم بيرم لەو دەكردەوہ!

ئىوان لە شەرمانا سوور ھەلگەرا و گوتى: «ھەقت نيبە باسى "پشكينەرى مەزن" بگەى.»

- ھەرەھا "گوړانكاريى كتوپرى زەويناسى". لە بىرتە؟ ئەو ھەش شيعر بوو، ئيستى...

- دەمت ليكنى، دەنا دەتكورم!

- من دەكوژى؟ نا، دەبى بمبوورى قسەدەكەم. بۆيە ھاتووم لەو قسە كردنە چيژ وەرگرم. ئاخ، من ئاشقى ئەو خەوانانەم كە دۆستانى لاوم بە دليكى گەرموگوپەوہ، تامەزرۆى ژيانن و لە تاوانا دەلەرزىن! پارەكە بەھارى كە دەتويست بىي بۆ ئيرە گوتت: «مرؤفگەليكى نوئ ھەن كە دەيانھەوى ھەموو شتيك لە نيو بەرن. دەست لە مرؤفخۆرى ھەلگرن. ئەو گەوجانە، بيروپراى منيان ھەر نەپرسى! من بروام وايە پيوست نيبە هيچ شتيك لە نيو بچى، ئەو ھى پيوستمانە ئەو ھى كە بيروكەى خودا لەناخى مرؤفدا لە نيو بەرين، شيوەزى دەست بەكاربوونيشمان دەبى بەم شيوەيە بى. دەبى بەو دەست پييكەين. ئەى

۲۲- ھانريش ھايە، شاعير و وتارنووسى ئالمانى (۱۸۵۶-۱۷۹۷) كە بە ھوى تەنزەوہ بەناوبانگە.

رەگەزى دال كۆيىرى مۇرۇف كە فام و شعور تان نىيە! بىتو مۇرۇف ھەموو حاشا لە خدا بكن و ئيمانان پىي نە بى - پىموايە ئەو دەورەيە، راست وەك دەورەي زەويناىسى، وەرپاست دەگەر پى - مانا كۆنەكەي جيهانى بى مۇرۇف خورى لە نيو دەچى، ھەروەھا ئەخلاقى كۆنىش نامىنى، ئەو كاتە ئىتر ھەموو شتىك بە شىوہەيەكى نوي دەستپىدەكا. مۇرۇفەكان يەكگرتوو دەبن و تەواوى ئەوشتانەي كە دەبى لە ژيانى وەرگرن، وەرى دەگرن، بەلام بۇ چىژ و بەختەوەرى لە دنياى نويدا ئەوپەرى ھەولى خويان دەدن. مۇرۇف بە مەنەرىكى ئاسمانى رۇجى خوى ھەتا رىزى خودا بەرز دەكاتەوہ. مۇرۇفى خاوەن ئىرادە و لىپراو بە سەر سرووشتدا زالدەبى و چىژىكى وا لەو سەرکەوتنە وەر دەگرن، كە ئەو چىژە وردە وردە جىي ھىوادارىيەكانى پىشووئە دەگرتەوہ، كە ھىوايەكى زورى بەو چىژە زەويناىسى بوہ. ئەو كاتە ھەموو كەس تىدەگەن كە ژيانان تاهەتايى نىيە و ھىچ شتىك جارىكى تر ناخولقیتەوہ و زور ئارام و خاكەرايانە وەك خودايەك، مەرگ قەبوول دەكەن. لوووتبەرزى تىي دەگەبىنى كە بە دژى كەموكورپىيەكانى ژيانى شكايەت بكا و بى ئەوہى چاوەرۋانى پاداش بى ھاوړەگەزەكانى خوى خۇش بوئ. خۇشەويستىش لە ژياندا بۇ ساتىك لىنى سەروزيادە. بەلام تىگەيشتن لە زوو تىپەرىنى ئەو خۇشەويستىيە ئاگرى دەروونى بلىسەدارتر دەكا، ئاگرىك كە ئىستا لە نيو خەونەكانى ئەشقى ھەتاهەتايى ئەوپەرى گۆرەكاندا پىرژ و بلاو بۆتەوہ... بەم شىوہەيە بەردەوام لەو دەليل و بەلگانە دىننەوہ، بە راستى شتىكى سەرنجراكىشە!

ئىوان چاوى لە بەردەمى برىبوو ھەردوو دەستى توند بە گويچكەيەوہ گرتبوو، دانىشتبوو، بەلان ئازاي ئەندامى وەك شەقشەقە دەلەرزى. دەنگەكە درىژەي بە قسەكانى دا:

- بىريارى لاو بىرى كردهوہ: ئىستا باس لە سەر ئەوہيە بلىي ئەو دەورەيە بەسەردا بى؟ ئەگەر بى، ھەموو شتىك دەچەسپى و مۇرۇقايەتى ھەتاهەتايە مسۆگەر دەبى. بەلام بە ھوى گەوجىيەتتى لە براننەھاتووى مۇرۇف، دەزانين كە ئەو دەورەيە ھەتا ھەزارسالى دىكە نايە، كەسكىك كە لە ھەقىقەت دەگا، تەنانەت

ئىستاش دەتوانى بەپىي ياسا ژيانى خوى ھەرچۆنىكى پىخۇشە لە سەر بنەماي نوي دامەزىنى. بەو واتايە "ھەموو شتىك بۇ ئەو ئازادە." سەرەراي ئەوہش، تەنانەت ئەگەر ئەم دەورەيەش وەرپاست نەگەر پى، چونكە بەھەر حال خودا و بەقا لەگۆرپىدا نىيە و مۇرۇفى نوي دەتوانى بىتە "مۇرۇف - خودا". تەنانەت ئەگەر لەسەرتاسەرى دنيادا تاقە يەك مۇرۇف بى و بە وەدەستەيتانى پلەوپايەي نوي، دەتوانى بەپىي پىويست سنوورى ئەخلاقى كۆنى كۆيلە - مۇرۇف بەزىنى. ياسايەك بۇ خودا ھەيە. لە ھەر جىگايەك راوہستى ئەوجىگايە پىرۆزە، شوينىك كە من لىي رادەوہستەم، مەعلومە لاي سەروو دەبى... «ھەموو شتىك ئازادە»، ھەر ئەوہ و برىايەوہ! ئەمەش زور فرىودەرە؛ بەلام ئەگەر دەتەوى لە دەرگاي فىلەوہ وەرۋور كەوى، بۇچى بۇ ئەو فرىودانە تەقدىسى ئەخلاقىت دەوى؟ ئەوہ خووخدەي رپوسىيائى نويى ئىمەيە. بەبى تەقدىسى ئەخلاقى ناتوانى فىل و تەلەكە وەكار بخا. چونكە ئەو شەيدا و لايەنگرى ھەقىقەتە...

مىوانەكە، ديار بوو بە ھوى زمان پاراوييەوہ گەرم داھاتوہ، توند و خىرا قسەيدەكرد و بە چاويكى تەوسارى لە خانەخويكەي دەروانى. بەلام نەيتوانى قسەكەي تەواو بكا. ئىوان لە ناكاو پەرداخىكى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و تىپەلەكرد.

كابراي مىوان لە سەر قەنەفەكە دەرپەرى و پلئە و دلۇپى چاييەكەي لە خوى تەكاند و گوراندى: «Ah, mais c'est bést ehfin ئەو جەوھەردانەكەي لوتىرى وەبىر ھاتەوہ! پىيوايە من خەونم، پەرداخە چايى لە خەون ھەلدەكا! ئەوہ كارىكى ژنانەيە! پىموابوو لەخۇرا دەستت بە گويچكەتەوہ گرتوہ.»

لە ناكاو كەسكىك بە توندى لە پەنجىرەكەي دا. ئىوان فىودورۋويچ لە پىر ھەستا سەرىپى.

مىوانەكە گوتى: «گويىت لىيە؟ واچاكە دەرگاكە بكەيەوہ. ئالىووشاي براتە. دلنيام ھەوالىكى زور سەرنجراكىش و سەرسورپىنەرى پىيە!»

^{۲۳} - «ئەمە ئىتر شتىكى بى تامە.»

^{۲۴} - لوتىر جەوھەردانەكەي لە شەپتان ھەلگرد كە ھاتبوو وەسەسەي بكا.

ئىوان بە توورپەيى گوتى: «بىدەنگ بە، تەلەكەباز، دەمزانى ئاليووشايە، ھەستەمكردبوو دى، دياريشە بېھۆ نەھاتوۋە، ديارە «ھەوالىكى پىتە.»
 - زووكە درگاگەي لىبكەۋە. دەرەۋە سەرما و تۆف و بەندە، براتە دەرگاگەي لىبكەۋە، سەرماي دەبى.

Monsieur sait - il le temps qu'il falt? C'est à pas mettre un chien dehors.^{۲۵}

ھەروا لە پەنجىرەكەي دەدا، ئىوان دەيوست ھەلى بۆ بەرپەنجىرەكە، بەلام دەتگوت دەست و لاقى لە كۆت و سەندەم داىە. بەھىز و قەۋەتى خۆي دەيوست ئەو زنجىرە بېچرىنى، بەلام مخابن. توندتر و توندتر لە پەنجىرەكەيان دا. ئاخىرى زەنجىرەكە پچرا و ئىوان فىدۇرۇۋىچ لە سەر قەنەفەكە ھەستا. شىتانه چاۋى لە دەوروبەرى خۆي كرد. ھەردوۋە مۆمەكە بە تەۋاۋى سووتابوون. ئەو پەرداخەي لە ميوانەكەي ھەلكردبوو، ھەروا لە سەر مېزەكە داندرابوو. قەنەفەكەي پوۋبەرووش ھىچكەسى لە سەر نەبوو. ھەروا لە پەنجەرەكەيان دەدا. بەلام بەو توندىيەش نەبوو كە لە خەۋنەكەيدا لىياندەدا، بەپىچەۋانە زۆرىش لەسەرەخۆ بوو. ئىوان فىدۇرۇۋىچ گوراندى: «خەۋن نەبوو! نا، سويند دەخۆم خەۋن نەبوو، ھەموۋى ھەر ئىستا پوۋى دا!» ھەلات بۆ بەرپەنجىرەكە و دەرىجەكەي كردهۋە. بە دەنگىكى گر نەراندى بە سەر براكەيدا: «ئاليووشا، پىمگوتى مەيە. چىت دەۋى؟ بە دوو وشە پىمبلى، گوتى لىبە؟ دوو وشە.»

ئاليووشا لە ھەشەۋە ۋەلامى داىەۋە: «سەعاتىك لەمەۋبەر ئىسمىر دياكۆف خۆي ھەلواسى.»
 ئىوان گوتى: «ۋەرە بۆ لاي قالدەرمەكە، ئىستا دەرگاگەت بۆ دەكەمەۋە.»
 پوۋىشت و دەرگاگەي لە ئاليووشا كردهۋە.

(۱۰)

«نەۋە قەسى نەۋ بوو»

ئاليووشا لەگەل ھاتە ژوورى بە ئىۋانى گوت كە نىكەي سەعاتىك لەمەۋبەر ماریا كىندراتىفنا بە ھەلاتن خۆي كرددوۋە بە ژوورەكەيدا و ھەۋالى پىداۋە كە ئىسمىر دياكۆف خۆي كوشتوۋە. «چوۋمە ژوورەكە سەماۋەرەكە بىنم، دىتم گولمىخىك لە دىۋارەكە دراۋە و خۆي پىدا ھەلواسىۋە.» لە ۋەلامى ئاليووشادا كە پرسىبوۋى پولىست ئاگادار كرددوۋە، ماریا كىندراتىفنا گوتى بە ھىچكەسى رانەگەياندوۋە. «بەلام راست ھاتم بۆ لاي ئىۋە، ھەر بە ھەلاتن ھاتم.» ئاليووشا باسىكرد كە چۆن ۋەك شىت و ھارى لىھاتوۋە و لەرزىۋە. كاتىك ئاليووشا بە ھەلاتن لەگەلى چوۋ بۆ ژوورەكەي، دىتى ئىسمىر دياكۆف ھەروا ھەلواسراۋە. يادداشتىك لە سەر مېزەكە بوو: «بە ويست و ئىختىارى خۆم كۆتايىم بە ژيانم ھىنا و خەتاي ھىچ كەس نىيە.» ئاليووشا يادداشتەكەي لە سەر مېزەكە دانايەۋە و بە پەلە چوۋ بۆ لاي سەرۋكى شارەۋانى و پوۋداۋەكەي بۆ گىرايەۋە. ئاليووشا كە بە وردى چاۋى لە ئىۋان دەكرد، لە كۆتايىدا گوتى: «لەلای ئەۋىشەۋە راست ھاتم بۆ لاي تۆ.» ھەروا كە پوۋداۋەكەي دەگىرايەۋە چاۋى لە ئىۋان نەدەتروۋكاند. دەتگوت شىتىك بە ئەدگار و قەلەفەتتىيەۋەيە و سەرنجى راكىشاۋە.

لە ناكاو دەنگى ھەلىنا: «كاكە، وا ديارە زۆر نەخۆشى. چاۋم لىدەكەي و وا ديارە تىناگەي دەلىم چى.»

۲۵- ھەزرەتى ئاغا دەزانی چ سەرمايەكە؟ لە ھەۋايەدا سەگ لە دەررە راناگرن.

ئىوان دہتگوت بىر دہکاتہوہ و گوئی لہ دہنگى سہرسوورہینہرى
ئالیووشا نہبوہ. گوتى: «چاک بوو ہاتى. دہمزانى خوئى ھلواسیوہ.»

- کى پئیگوتى؟

- نازانم، بہلام دہمزانى. ئہرى دہمزانى؟ ئہرى. ئہو پئیگوتم. ھەر ئیستا
گوتى. ئىوان لہ نیوہراستى وەتاغہکەدا راوہستابوو. ھەروا بہو لہبزه
خەماویبہوہ قسەیدەکرد و چاوى لہ عەرزەکە برییبوو.

ئالیووشا کە بئىختیار چاوى لہ دہوروبەرى خوئى دہکرد. پرسىي:
«ئەوہ کئیہ؟»

ئىوان سہرى ھەلینا و بہ نەرمى زەردەيەکى گرت.

- لیت دہترسا، لہ کۆترىكى وەک تۆ. تۆ "فریشتەيەکى پاکى" ديمىترى بہ
فریشتە بانگت دہکا. فریشتە!... زاہلەئى سروودى پرشکۆى ئاسمانيان ،
ئاسمانيان چين؟ رەنگە کۆئەستیرە. بہلام رەنگە ئەو کۆئەستیرەيە تەنيا
کۆمەلئى گەردیلەي کيميايى بئى. دہزانى کۆئەستیرەي شير و خوريش ھەيہ؟
ئالیووشا بہ ترسەوہ گوتى: کاکە، دانیشە. بۆخاترى خودا لہ سەر
قەنەفەکە دانیشە، زۆر شینواوى؛ دہى پالبدەوہ دہى، پاکشى، سہرت بنى
سەر بالنجەکە، خاولیبەکى تەر بئىنم بئىنمە سەر نیوچاوانت؟ رەنگە تۆزى
تاوياوہکەت دامرکینى.

- خاولیبەکە بدە بہ خوئم؛ لہ سەر ئەو کورسیبەيە. سەعاتى لہمەوبەر
لەویم دانا.

ئالیووشا گوتى: «لیرە نیبە، نارہحەت مەبە، دہزانم لہ کوئیہ - ئەوہتا،»
خاولیبەکە خاوين و جوان و قەدکراو لہ سەر میژئارایشتەکەئى ئىوان،
لەسووچى ژوورەکە بوو. ئىوان بہ سہرسوورمانوہ چاوى لہ خاولیبەکە
کرد، دہتگوت خەریکە ھیندئى شتى وەبیر دیتەوہ.

«سەبرکە» - ئىوان لہ سەر قەنەفەکە ھەستا - «سەعاتىک لہمەوبەر ئەو
خاولیبە تازەيەم تەر کرد و لہ سەرم پینچا، پاشان فریمدا ھۆئى... کەوايە بۆ
وشکە، خوئم ھەر ئەو خاولیبەم ھەيە.»

ئالیووشا پرسىي: «ئەو خاولیبە لہ سہرت پینچا؟»

- ئہرى، سەعاتىک لہمەوبەر بہ نیو ژوورەکەدا پياسەمدەکرد... ئەو
مۆمانە بۆ ئاوا تەواو بوون؟ سەعات چەندەيە؟
- نزیک دوازدەيە.

ئىوان لہ ناکاو نەراندى: «نا، نا، نا! خەونم نەدیوہ؛ ئەو لیرە بوو. ھەر
ئالیرە لہ سەر ئەو قەنەفەيە دانیشتبوو. کە لہ پەنجیرەکەت دا،
پەرداخەچایبەکەم تپہلکرد... ھەر ئەم پەرداخە. تۆزى سەبرکە، پئیشتريش
خەونم دیوہ، بہلام ئەمە خەون نەبوو. زۆر جار وابووہ خەونم دیوہ. ئیستا
خەون دہبئىنم ئالیووشا... ئەگەرچى خەون نین، راستین، بەریدا دەرپۆم،
دەگەرپیم، قسە دہکەم، دہبئىنم... ئەگەرچى خەوتووشم. بہلام ئەو ئالیرە لہ
سەر ئەو قەنەفەيە دانیشتبوو... زۆر زۆر گەوجە ئالیووشا، گەوجى وا ھەر
نیبە.» ئىوان دای لہ قاقای پیکەنین و ھەستا لہ نیو ژوورەکەدا دہستیکرد بہ
پياسە.

ئالیووشا ديسان بہ نیکەرانیبەوہ پرسىي: «کى گەوجە؟ کاکە، باسى کى
دەکەئى؟ کى گەوجە؟»

- باسى شەیتان! دئ بۆ دیدەنیم. دووجار، سى جار ھاتووہ بۆ لام. گالتهى
پئىکردم کاتىک توورہ بووم و گوتم شەیتانىکى سادەيە و ئیبلیس نیبە،
ئیبلیس بہ بالئى سووتاوہوہ، لہ نیو برووسکە و ھەورەتریشقەدایە. بہلام
ئەو ئیبلیس نیبە. ئەوہ درۆیە. شەیتانىکى فیلبازە - شەیتانىکى پنجل و
ھیچوپووج. دہچى بۆ گەرماوہکان. جلەکانى لہ بەر داکنى، کلکى وەدیار
دەکەوئى، کلکىکى نەرم و دریژى ھەيە، وەک کلکى سەگى ئالمانى وایە،
مەتریک دریژە و رەنگى خەنەبیبە. ئالیووشا، سەرماتە؟ بەو بەفر و سەرمایە
ھاتووئى. چایى دہخۆیەوہ؟ چى؟ سارد بۆتەوہ؟ بلیم چایت بۆ بئین؟ C'est á
pas mettre un chien dehors.

٢٦- لەو ھەوايەدا سەگ لہ دەرەرە راناکرن.

ئالیووشا ھەلەت بۆ لای دەستشۆرییەكە، خاویلییەكە، خاویلییەكە، ئیوانی دانیشاند و خاویلییە تەرەكەكە لای سەری پێچا و خوشی لە پالیدا دانیشاند.

ئیوان دەستیکردووە بە قسە کردن (خەریکبوو چەقاوہسوو دەبوو): «ھەر ئیستا سەبارەت بە لیزا چیت پێگوتم؟ لیزام خوش دەوێ. قسەئە ناھەزم پێگوتووە. درۆ بوو. خوشم دەوێ... سبەینی لە کاتیا دەترسم. لە ھەموو شتیک زیاتری لیدەترسم. لە بەر خاتری داھاتوو. سبەینی دەمخاتە ژیر پێ و جیقو فیق دەردیئێ. پێیواہیە لە بەر ئێرەیی میتیام تووشی ئێو چارەپەشییە کردووە! ئەرئ، ھەتەن وا بیردەکاتەوہ! بەلام وا نییە. سبەینی خاچ بە دەستەوہ دەگرم، ھەلبەت نەك بۆ ئێوہی خۆم لە دار دەم. ئێوہش بزانی ئالیووشا، قەت لە دەستم نایە خۆم بکوژم، بلایی ھۆی ئێوہبێ خویڕیم؟ ترسەنۆك نیم. ھی ئێوہیە ئاشقی ژیانم؟ من چووژانم ئیسمر دیاکۆف خۆی دەخنکێنێ؟ ئەرئ، ئێوہ قسەئە ئێو بوو.»

ئالیووشا پرسیی: «کەواہیە دانیای کەسیک لێرەبووہ؟»

«ئاخ، لە سەر ئێو قەنەفەییە سووچەكە دانیشتوو. ئێگەر تۆ لێرە بوایەئە و دەدەرت دەنا. و دەدەریشت نا: ھەرکە ھاتی غەیب بوو. ئالیووشا من زۆرم دەموچاوت خوشدەوێ. دەتزانئ دەموچاوت خوشدەوێ؟ ئێو ھەر خۆمە ئالیووشا. یانی سووکی و چرووکی و خویڕییەتییەکانی ناخی منە. ئەرئ، من پۆمانتیکم. ئێو ھەستی بەوہ کرد... ئێگەرچی تۆمەتیکە و بەس. ئێو زۆر گەوجە، بەلام تەواوی ھیز و توانایی لەوہدایە. زۆر فیلزانە، دەلێئە ریوییە دەیزانی چۆن رقم ھەلدەستینئ. لە پەستا گالئەئە پیدەکردم چونکە ئیمانم پێ ھینابوو، بەوشیوہیە ھانیدام گویئ لیبگرم، لە راستیدا لە داوی خستم سەرەپای ئێوہش، زۆر شتی سەبارەت بە من گوت کە ھەموویان راست بوون و ھیچ کات خۆم دانمپیدا نەدەنا.» پاشان بە لەبزیکی سادقانە و خۆمانە گوتی: «دەزانی ئالیووشا زۆر دلشادم کە بیر دەکەمەوہ ئێو بوو نەك من.»

ئالیووشا، دلشۆزانە چاوی لە براکەئە کرد و گوتی: «شەكەت و ماندووی کردووی.»

- زۆری سەر خستە سەرم. زۆر زیرەك و فیلزانیشە. "ویژدان! ویژدان چییە؟: خۆم لە خۆم گەورە دەکەمەوہ. بۆ ویژدان ئازارم دەدا. بۆتە خدە. خدەئەکی گشتی کە ھەوت ھەزار سالە بەرۆکی مرۆفایەتی گرتووہ. کەواہیە وەرە بە دەستی لئ ھەلگەری و ببینە خودا" ئێمە قسەئە ئێو، ئێمە قسەئە ئێو بوو!

ئالیووشا کە ئیتر خۆی پێزانەدەگیرا، چاوی لە براکەئە بپری و دەنگی ھەلئنا: «تۆش نەبووی، تۆ نەبووی؟ ھەر شتیکە گویئ مەدەئە. وەلای نئ و لە بیرو بەرەوہ. لیبگەرئ بە تەواوی ئێو شتانەئ ئیستا لئ بیزاری لەگەل خۆی ببیات و ئیتر نەگەرپتەوہ.»

ئیوان کە لە داخانا دەلەرزئ، گوتی: «ئەرئ، ئێو زۆر ناچسن و بەدگوزە. پیمپیکەنئ. زۆر رووھەلمالدارا بوو، ئالیووشا. زۆری سووکایەتی پیکردم. سەبارەت بە زۆرشت سووکایەتی پیکردم. چاوی لە چاوم دەبپری و درۆئ بە دەممەوہ دەکرد: "ئاخ، دیسان دەتەوئ خۆت بە چاکە بنویئ: دانی پیدابنئ کە باوکت کوشتووہ، ئێو خویڕییەش تۆ ھانت داوہ ئێو قەتلە بکا."»

ئالیووشا قسەكەئە پێپری: «براكەم، دان بەخۆتا بگرە. تۆ ئێو کارەت نەکردوہ، تۆ پیاوکۆئ نییت. ئێم قسە راست نییە!»

- ئێمە قسەئە ئێو بوو، خوشی باش دەزانئ. "دەتەوئ تۆ کاریکی باش و مەزن ئێنجامدەئ، چونکە ئیمانئ بە چاکە ھەئە، ھەر ئێوہش بۆتە ھۆی بیزاری و توورپییەت. بۆئەش رقت ھەستاوہ و دەتەوئ تۆلە بکەئەتەوہ." سەبارەت بە من ئێوہی گوت و دەشزانئ دەلئ چی.

ئالیووشا بە لەبزیکی خەماوییەئە گوتی: «ئێوہ تۆئ شتی وا دەلئئ، نەك ئێو، بۆئەش ئێوہ دەلئئ چونکە نەخۆشی و وریئە دەكەئە و خۆت ئازار دەدەئ.»

- نا، ئەو دەزانى دەلى چى. دەلى: "لەبەر دەمارزلى دەچى. لە جى خۆت ھەلدەستى و دەلىى من بووم ئەوم كوشت، ئەى بۆ لە ترسانا خۆت ھەلدەگوشى؟ درۆ دەكەى! بىزم لە بىرورات ھەلدەستى!" سەبارەت بە من ئەو دەگوت. "خۆ دەشزانى دلت بۆ مەتەت كردنى ئەوان دەكوركىنى. ئەو تاوانبارە، قاتل ئەو، بەلام چەندەش دەست و دلبارە؛ دەيوست براكەى نەجات بدا و راستى گوت." (ئىوان چاوى گرى لىبۆو، لە ناكاو گوراندى) ئەو دەروى، ئالىووشا! من نامەوى تاكمىك مروقى ھىچو پوچ تارىفم بكن، وەللا پىمخوش نىيە! ئەمە درۆ، درۆ! ھەربۆيە پەرداخە چاييەكەم تىھەكرد و دام بە سەروچاوە دزىو كەيدا.

ئالىووشا دەستىكرد بە پارانەو: «كاكە گيان، لەسەرەخۆ بە، بەسى كە!»
 ئىوان بى ئەو دەلى گوى بە قسەى ئالىووشا بدا، ديسان گوتى: «ئەو دەزانى چۆن پياو ئازار بدا. زۆر مزىر و دلرەقە. ھەر لە ھەو لەو دەمزانى بۆچى ھاتوو. "بە قەبو لكردنى ئەو مەسەلەيە كە بە ھوى دەمارزلىيەو دەچى، ھىشتا بە ھىوا بووى ئىسمىر دياكوف مەحكوم بى و برەتندى بۆ سىبىريا، مېتىاش فحيل بى و تەنيا تۆ بە مەحكوم بوونى ئەخلاقى سزای دەروونى بدرى. (گویت لىيە؟ ئەو كاتە پىكەنى) - "تاكمىكىش تارىفت دەكەن." بەلام ئىسمىر دياكوف مردوو، خوى ھەلواسىو، "ئىتر كى باوەر بە قسەكانت دەكا؟ بەلام لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، دەچى، لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، برىارت داو بەچى. ئىستا بۆ دەچى؟" زۆر ترسانا، ئالىووشا. تاقتى ئەو پرسىارانەم نىيە. كى دەوئى ئەو جۆرە پرسىارانە لە من بكا؟»
 ئالىووشا قسەكەى پىبرى: «براكەم.» لە ترسانا دلى داكەوت، بەلام ویدەچو ھىشتا ھىوابراو نەبووى. دەيوست ھەرچۆنىكە ئىوان پاشگەز كاتەو. «بەرلەو دەى بىم بۆ ئىرە، لە كوئو ھەوالى مەرگى ئىسمىر دياكوف پىگەيشت؟ خۆ ھىچكەس لەو ئاگادار نەبوو، كات و دەرفەتى ئەو ش نەبوو كەسىك لەو رووداوە ئاگادار بى.»

ئىوان بى ئەو دەلى رىزەيەك درۆنگ بى لىبراوانە گوتى: «ئەو پىنگوتەم. راستت دەوى لە پەستا سەبارەت بەو قسەى دەكرد. گوتى: "ئەگەر ئىمانت بە مەزنايەتى ھەبوايە زۆرباش دەبوو. باوەر بە قسەكانىشت نەكەن قەيناكا. تۆ لە بەر ياساى ئەخلاقى دەچى، بەلام تۆش كوودەلەيەكى وەك فىوئورپاولوويچ، ئىتر كارت بە مەزنايەتى و ياساى ئەخلاقى چىيە؟ ئەگەر فېداكارىيەكەت بەقازانجى كەس نىيە، بۆ لەخۆرا دەچى و خۆتى تىھەلدەقورتىنى؟ چونكە خۆشت نازانى بۆ دەچى! ئەگەر گيانىشت لەو رىيە دانابى ھەر دەچى! برىارى خۆت داو؟ برىارت نەداو. شەوى ھەتا بەيانى بىرى لىدەكەيتەو كە بچى يان نەچى. بەلام دەچى، دەشزانى ھەر دەچى. دەزانى ھەرچەشەنە برىارىك بەدى، بەدەست خۆت نىيە. دەچى چونكە ناوئىرى نەچى! بۆ ناوئىرى؟ ئەو دەبى خۆت بىزانى. فەرموو ئەو ش مەتەلۆكەيەك! پاشان ھەستا و روىشت. كە تۆ ھاتى ئەو روىشت. منى بە ترسەنۆك زانى، ئالىووشا! Le mot de l'enigme {وہلامى مەتەلۆكەكە} ئەو يە كە من ترسەنۆكم. «لەو ھەلۆيانە ناوھىتەو بە سەر زەويدا بال لىدەن» ئەو ش ھەر قسەى ئەو بوو. ئەو! ئىسمىر دياكوفىش ئەمەى گوت. ئەو دەبى بكوئىرى! كاتيا رقى لىمە. سەرتاسەرى مانگى پىشوو ئەو دەلى بۆ دەركەوتىو. تەننەت لىزاش دەيھەوى بمبوغزىنى! "تۆ دەچى بۆ ئەو دەلى تارىفت بكن" ئەو دەروىكى زالمەنەيە! تۆش رقت لىمە ئالىووشا. ئىستاكە دەمھەوى ديسان رقىم لە تۆ بى، رقىم لەو رمووزنەشە! زۆرم رقى لەو رمووزنەشە! نامەوى ئەو رمووزنە رزگار بكم. لىنگەرى با لە سىبىريا برزى! دەستىكردوو بە سروود خوئىدن! ئاخ سبەينى دەچم، لەھەمبەرياندا رادەوھەستم و تف لەروويان دەكەم!»

ئىوان شىتەنە ھەستا سەرىن. خاولىيەكەى فرىدا و ديسان دەستىكرد بە پىاسەكردن بەنىو ژوورەكەدا. ئالىووشا قسەكەى چەن سات لەمەوبەرى ئىوانى وەبىر ھاتەو. «دەلى لە خەو و بەخەبەرىدام... بەدەم خەو ھەو دەروم، قسە دەكەم، دەبىنم، بەلام خەوتووم.» ئىستاش راست ئەو جۆرە

بوو. ئاليووشا به جیي نه هیشت. وای به زهیندا هات به هه لاتن بچی بو لای دوکتور، به لام دهترسا براکهی به ته نیا به جی بیلی: هیچکس نه بوو به لایه وه به جی بیلی. ئاخری ئیوان ورده ورده بیهوش بوو. هه روا قسهی دهکرد، ده می شل نه ده بوو، خو شی نهیده زانی دهلی چی، ته نانهت وشه کانیشی به دژواری ده رده بری، له ناکاو له تری دا و خه ریکبوو به سه ره وه بکه وی به عه زدا؛ به لام ئاليووشا گرتیه وه و نه یه یشت بکه وی. چوه بن پیلی و بر دییه سه ر پیخه فه که ی. ئاليووشا هه ر چو نیک بوو جله کانی له بهر دا که ند و خه وان دی. دو سه عات له پشت سه ری دانیشت. خیرا خه وی لیکه وت و جووله ی لیبرا، ئارام و ریکوپیک هه ناسه ی ده کیشا. ئاليووشا بالنجیکی هینا و بیئه وه ی جله کانی دا که نی، له سه ر قه نه فه که راکشا. به دم خه وه وه دوعای بو میتیا و ئیوان ده کرد. خه ریکبوو نه خو شییه که ی ئیوانی بو ده رده که وت. «دلّه خورپه ی له خو بایبانه. ویژدانیکی قول!» خودا که ئیوان ئیمانی پی نه بوو. هه قیقه ته که شی له دلیدا، ریشه ی دا کوتابوو، به لام دلّه منجره که ی به هیچ شیوه یه ک ته سلیم نه ده بوو. ئاليووشا سه ری له سه ر بالنجه که دانا و به گومی بیر و خه یالدا رۆچوو: «ئهری، ئه ری ئیستا ئیسمیر دیا کوف مردووه و هیچ که س باوه ر به شایه دییه که ی ئیوان ناکا؛ به لام ئه و ده چی و شایه دی ده دا.» ئاليووشا به نه رمی بزهی هاتی. بیریکرده وه: «سه رکه وتن بو خودایه! یان ئه و له نووری هه قیقه ته وه هه لدی. یان...» ئاليووشا به توورپه ی گوتی: «له قین و رقدا ده رزی و له بهر خزمه تکردن به ئامانجیک که ئیمانی پییه تی، توله له خو ی و له خه لکانی تر ده کاته وه،» دیسانیش دوعای بو ئیوانی برای کرد.

و زۆركەسى تووشى گومان و سەرسوورمان كوردبوو. ھەموو كەس دەيزانى كە ھەوالى ئەو پەرۋەندەيە لە سەرتاسەرى رۇوسيا دەنگى داۋەتەو. بەلام پېمان وانەبوو جگە لەخۇمان سەرنجى خەلكانى دىكەى ولاتەكەمان پاكىشى، ئەويش ئاوا تامەزىرۇيانە. ئەو ھەش ھەر پۇژى يەكەمى دادگايەكە دەرکەوت. خەلك نەك ھەر لە ناۋەندى پارىزگا و شارەكانى دەوروبەرەو، بەلكو لە تەواۋى شار و پارىزگاكانى رۇوسيا و ھەرۋەھا مۇسكو و پترزبورگەو ھاتبوون. لەنئوياندا پارىزەر و سەرەژن و تەنانەت چەند كەسايەتتى بەناۋبانگىش و بەرچاۋ دەكەوت. وايلىھات بلىتى ژوررەو بە ھىچ شىۋەيەك و دەست نەدەكەوت. شوئىنىكى تايبەتيان لە پشت مېزىك بۇ سى قازى تەرخانكردبوو. ھەر لەپشت ئەوانىشەو رىزىكيان كورسى دانابو بۇ ئەو پياۋماقوول و كەسايەتتە گرېنگانەى لە سەرانسەرى رۇوسياۋە ھاتبوون. دانانى ئەو رىزە كورسىيەش لەو شوئىنە شتىكى ناۋازە بوو، تا ئىستاش لە ھىچ دادگايەكدا ئەو كارە نەكرابوو. نىۋەى راستى خەلكەكەش لە ژنان پىكھاتبوو، كە زۆرەيان دانىشتوۋى ناۋچەكە بوون. ژومارەى پارىزەرانىش كە لە ھەموولايەكەو ھاتبوون، ھىندە زۆر بوو، نەياندەزانى لە كوئى دايان بىشىنن، چونكە تەواۋى بلىتەكان پىشتەر درابوون و شوئىنى دانىشتن نەمابوو. لەولاي ھۆلەكەو سەكۆيەكى لىبوو، بە پەلە ئەو شوئىنانەيان بۇ پارىزەرەكان تەرخانكرد، ئەوانىش زۆر شاد و رازى بوون كە لانىكەم جىگای راۋەستانىشان ھەيە. چونكە لە بەر زۆر بوونى خەلكەكە كورسىيەكانيان راگوئىستبوو، ئەوخەلكەى لەپشت سەكۆكەش بوون، كەوتبوونە شانەچركى و شوژنت ھەلاۋىشتبايە نەدەكەوتە عەرزى.

ھىندى لە ژنان، بەتايبەت ئەوانەى لە رىيى دوورەو ھاتبوون، جلوبەرگى رازاۋە و جوانيان لەبەردابوو و خويان لە تەپلى گولئى دابوو. بەلام زۆرەشيان گوئيان بە جل و بەرگ و ئارايشت نەدابوو. چەشنىك تورەيى و كونجاۋى بە رۇوخسارايانەو ديار بوو، راستىيەكى سەيرىش - كە دواتر دەرکەوت و سەرنجى ھەموانى پاكىشا - ئەو بوو كە ھەموو ژنان، يان

(۱)

رۇزى رۇوداۋەكە

سەعات دەى سەرلەبەيانى پۇژى دواى ئەو رۇوداۋانەى كە باسكرد، دادگايى كوردنى دىمتىرى فىۋدۇرۇۋىچ لە دادگاي شارەكەمان دەستىپىكرد. لەرپۆە لە سەر ئەو راستىيە پىداگريم كرد، كە خۇم بەشياۋى ئەو نازانم كە رۇوداۋەكانى دادگا لە ھەو ھەو تا ئاخىر موۋبەموو، يان تەنانەت بە پىي رەۋتى رۇوداۋەكان، بنووسم. چونكە پىموايە باسكردنى ھەموو شتىك و پوونكردنەۋەى بە دروست و حىسابى خۇى كىتپىك دەبى، ئەويش كىتپىكى زۆر قەبە. بۇيە ھىوادارم بە ھۆى خۇپاراستن لە كىتە ئاسايەكان سەركۆنەم نەكەن، چونكە تەنيا ئەۋشتانەم ھىناۋەتە سەر كاغەز كە سەرنجى پاكىشاۋم. دەكرا ۋەك بابەتتىكى زۆر سەرنجراكىش ئاۋر لە شتە ورد و بەرچاۋ و بنەرەتتەكان بدەمەو. بۇيە بە پىۋىستى نازانم بەو ھۆيەو، داۋى لىيورنن لە خوينەرانم بكەم. ئەوپەرى ھەولئى خۇم دەدەم و خوينەریش بۇى دەرەكەۋى كە ئەۋەى لە دەستم ھاتوۋە درىغىم نەكردوۋە.

سەرەتا، بەر لەۋەى بچىنە نىۋ دادگا، شتىكتان ۋەبىر بىنمەو كە ئەو پۇژە زۆرى تووشى سەرسوورمانكردم. راستىيەكەى ھەر ۋەك دواتر دەرکەوت ھەموۋانى سەرسامكرد. ھەموو دەمانزانى كە ئەو دادگايە سەرنجى زۆر كەسانى پاكىشاۋە و بۇ دەستپىكردنى ئارا و قارايان لى ھەلگىراۋە؛ چونكە ئەو ماجەرايە لە ماۋەى دوو مانگى رابدوۋدا بىۋە بىشىتە خۇشەى سەرزاران

لانىكەم زۆربەى زۇريان لايەنگرى مېتيا بوون و داخووزى فحيل بوونيان دەكرد. ئەو ھەش پۈھەندىيى بە جوانچاكي و دلرفىنى مېتياوھ بوو، ھەرۈھە ژنان ئەويان بە پياويكى خۇراگر و خاوەن ئىرادە دەزانى. ھەمووشيان دەيانزانى كە ئەو دوو ژنە رەقىبە برىارە لەوئى بن. يەكيان كاترينا ئىوانا كە باسى دلدارىيەكەي لەگەل مېتيا كەوتبووھ سەرزاران و ھەموو چەشنە داستان و ھەقايەتتىكى سەرسوورھىنەريان بۇ ساز كردبوو. بەتايبەت لە سەر ھەوا و قۇرەدەماخي و "ئەشرفازادە" بوونى پىداگرىيان دەكرد. (ئەو كەم وابوو ھاتووچۇي كەس بكا و ئىزن بدا ھەمووكەس بچىتە مالى). خەلكى دەيانگوت دەيھەوئ داوا لە دەولەت بكا، ودمى بدەن لەگەل مېتياي تاوانبار بچى بۇ سىبىريا و لەو كانگايانەي ئەوئ زەماوھندى لەگەل بكا. بۇ ھاتتى گرووشنكاش ھەروا تامەزرۇ بوون و چاوەرئ بوون ئەو دوو رەقىبە كاتريناي لووتبەرز و لەخۇبايى و گرووشنكاي "عەيار وداوئنتەر" لە دادگا لووتيان بە لووتى يەكدا بتەقى. ژنانى ناوھەقەكە گرووشنكايان لە كاترينا ئىوانا باشتر دەناسى. ئەوان دەيانزانى ھەوھەسبازە «بۆتە ھۆي لە نىو چوونى فيۇدۇرپاولوويچ و كورە چارەپەشەكەي» ھەمووشيان لە خۇيان دەپرسى: «بۇ دەبى باوك و كور ئاشقى ژنىكى ئاوابن كە ژنە پووسىيەكى ئاسايىھ و تەنانەت جوانىش نىيە؟»

ولھاسل، ھەر كەس لە ھەوايەكى دەخوئند. لىمپروونە كە لە شارەكەمان زۇر كىشەي بنەمالەيى لە سەر مېتيا ساز بوو. زۆربەى ژنان لە سەر ئەو پەرۈندەيە و دژايەتتىي بىرورا، لەگەل مېردەكانيان بە كىشە ھاتن، سروشتىش بوو مېردى ئەو ژنانە بە ھىچ شىۋەيەك حەزىان لە چارەي مېتيا نەدەكرد و زۇر دەغەزدارانە ھاتبوونە دادگا. لە راستىدا پياو دەتوانى بەدلئايى بلى، پياوان بە تىكرا رقىان لە دىمترى فيۇدۇرۋويچ بوو. تاقمىكى گرژ و پووتال و تەنانەت رقلەزگ، كە زۆرىنەي ئاپۇرەكەيان پىكھىتابوو. راستىيەكەي مېتياش لەو ماوھەدا كە نىشتەجىيى شارەكەمان بوو دلئى زۇر كەسى ئىشاندبوو. برك لە حازرىانىش ھەلبەت حەزىان بە چارەپەش بوونى

مېتيا نەدەكرد، يان زۇر كەمتەرخەم بوون. بەلام ھەموو تامەزرۇي ئاكامى دادگايىھەكە بوون و زۆربەى پياوان ھىوادارىبون مېتيا مەحكوم بى. بەلام ۋەكىلەكان و دادوھرەكان بەجىي لايەنى ئەخلاقى زىاتر لايەنى ياسايى پەرۈندەكەيان لەبەرچاۋ دەگرت.

ھەموويان لە ھەنتەشى دادوھرى بەناوبانگ، "فىتى يۇكۋويچ" دا كەوتبوونە دلەخورپە. لىھاتوويى ئەو دادوھرە لە ھەموو لايەك دەنگى دابووه. ئەمەش يەكەم جار نەبوو، كە لە پارىزگاكان دەبووه پارىزەرى پەرۈندەيەكى ئاوا پركىشە. پارىزەرى لە ھەر پەرۈندەيەك بگردايە، لە سەرانسەرى پروسيا دەنگى دەدایەوھ و تا ماوھەيەكى زۇر لە بىر نەدەچۇوھ. باسى دادوھرى شارەكەمان و سەرۇكى دادگاش كەوتبووھ سەر زارى خەلك. دەيانگوت ئىپوليت كىرلىۋويچ كاتى لەگەل فىتى يۇكۋويچ بەرۋەپوو دەبى لەرزى لىدى و ھەر لە سەرەتاي كارەكەيانەوھ لە پترزبۇرگ نەيارى يەكتر بوون. ئەگەرچى دادوھرەكەمان زۇر وريا بوو، بەلام زۇر جار دانى پىادەنا كەسىك لە پترزبۇرگ ئازارى داوھ. چونكە ھىشتا لىھاتوويىەكانى بۇ خەلك دەرنەكەوتبوو، لە سەر پەرۈندەكەي كارامازۇف بە چروپرى ھەولیدەدا و تەنانەت بە ھىوابوو لەو رىگايەوھ بەرھەلخىك بداتە بەر دىوارە درز بردوھكەي بەختى. دەيانگوت فىتى يۇكۋويچ بە جارئ تووشى دلەخورپەي كردوھ. بەلام ئەو دەمگويانە تارادەيەك نارەوا بوون. دادوھرى ئىمە دارىك نەبوو بەو بايانە بلەرزى و لە ھەمبەر مەترسىدا خۇى بدۇرئنى. بەپىچەوانە، لە كاتى مەترسىدا برۋا بەخۇبوونى زىاتر دەبوو. ئەوھشمان لە بىر نەچى دادوھرەكەمان لەسەرىك زۇر مرقىكى بە تالووكە بوو، زووش دەكەوتە ژىر كارتىكەرى. دل و گيانى لە سەر پەرۈندەكەي دادەنا و واى كار دەكرد لە سەرى، دەتگوت تەواوى ژيان و چارەنووسى بە ئاكامى ئەو كارەوھ گریدراوھ. ھەر ئەوھش بووبووھ ھۆي ئەوھى گالتەي پىكەن. چونكە دادوھرەكەمان بە بۇنەي ئەو تايبەتمەندىيەوھ ناوبانگى لەرادە بەدەر دەركردبوو. لەو پلە و پايەي ئەودا تا ئەو رادەيە چاوەرۋانىي لىنەدەكرا.

خه لکی پیکه نینیان بهو خولیا و برّوا به خو بوونهی دههات. به برّوای من ئه وان به هه له چو بوون و دادوهری ئیمه پیموایه که سایه تیه کی زور مهند و ماقوول بوو، زور ماقوولتر له وهی خه لکی بیریان لیده کردهوه. به لام له بهر بیهیزی و لاوازی جهسته نهیتوانیبوو له سه ره تا وه کاریکی باش وه ده سستیینی و دواتریش هه ولینه دا قهره بووی بکاته وه.

سه روکی دادگاش هه ره ئه وهنده ده لیم مرو فیککی دلوقان و خاوهن فرههنگ بوو. زوری ریژ بو کاره کهی و بیرو پای پیشکه وتوو ده دانا. تا رادهیه که هه لخواز بوو به لام زوریشی ماستاو له بهر بالادهسته کانی خوئی سارد نه ده کردهوه. چونکه چاوه روانی ئه وه نه بوو له داهاتوودا پله و پایه ی برّواته سه ری. گه وره ترین ئامانجی ژیانی ئه وه بوو ببیته خاوهنی ئه ندیشه یه کی پیشره و. ئه و توانیبوو ملک و مال و دوست و ئاشنای خاوهن ده سه لات په یدا بکا. هه ره وهک دواتر ئاگادار بووین، په روهنده ی کارامازوف ته نیا له و لایه نه وه سه رنجی راکیشابوو، که تا رادهیه که رهنگدانه وهی ریژی می کومه لایه تی و غیره تی رووسی پیوه دیاره. به لام سه باره ت به چونه تی جینایه تی قاره مانانی چیره که م و به تابه ت تومه تبار و ماجه را دلته زینه که ی زور که مته رخم بوو و سه رساردانه چاوی له چاره نووسیان ده کرد. هه لسوکه وتیشی ئه وهنده سه رسوره یته ره نه بوو، چونکه به پیی بارودوخه که بوو.

زور به ره وهی قازیبه کان ئاماده بن، دادگا هینده ی خه لک تیر ژابوو جمه ی دههات. دادگا که شمان چاکترین و گه وره و جیدارترین هولی شاره که مانه و بو دهنگیش باشه و توزی توند قسه بکه ی ده بیه ت زایه له. له لای دهسته راستی قازیبه کانه وه، که له سه ره سه کویه کی به رین هه لکه وتبوو، میزیک و دووریز کورسی ئاماده کرابوو بو کوری داوه ران. تومه تبار و پاریزه ره که شی له لای چه په جیگیان بو ته رخانکرابوو. له نیوه راستی هوله که شدا، نریک قازیبه کان، میزیک لیوو به لگه ی تاوانه که ی له سه ره داندرا بوو: کراسه سپی و هاوریشمینه که ی فیودور پاولوویچ که خوینی پیوه وشک هه لاتبوو.

دهسکاونگه سامناکه که ش که پنیان وابوو قه تله که به و کراوه، کراسه که ی میتیا که خوین به سه ره قوله کانیه وه رقیته ی به سستوو؛ کوته که ی جی جی گیرفانه که ی په له خوینی پیوه دیار بوو، ئه ویش هی ئه وه بوو ده سه ره خویناوییه که ی تیخستبوو. ده سه ره که ش گرموله و خویناوی و ره قه لاتوو، ئیستا ئیتر زهردی ده نواند: ده مانچه یه که که میتیا له مالی پیرخوتین پریکرده بوو بو ئه وه ی خوئی پی بکووژی، له ماکرویه تریفون بو رسیچ به دزیه وه هه لیگرتبوو. پا که تی که سی هه زار روبلی بو گروشنکا تیدا هه لگیرابوو، بزگوریکی باریکی په مه یی که پا که ته که ی پی به سترابوو، زور شتی تریش که له بیرم نه ماوه. ناوه ندی هوله که ش جیگای ئاپوره ی خه لک بوو. به لام له بهر سه ککه دا چه ند کورسییان بو شایه ده کان دانا بوو که دوا ی شایه دی له دادگا که ده مانه وه.

سه عاتی ده سی قازی هاتن - سه روکی دادگا، دادوهری بی مز و یه کیکی دیکه. دادوهر، هه ره له ریوه، دوا ی ئه وان هاته ژووری. سه روکی دادگا پیاوکی کورته بالای په نجا سالان بوو، چوارشانه و تیکسمرای، به قه لافه ت و ئه دگاریکی تووره و تووکه سه ری کورترکراوه ی ماشوبرنجیه وه. ته نزلیکی سووریشی له مل کردبوو و که نازانم نیشانه ی چی بوو. دادوهر به برّوای من و زوربه ی حازریان وا دیار بوو رهنگی په ریوه و زهره هه لگه رابوو. ده تگوت له ناکاو ده موچاوی چکوله بوته وه، رهنگه به شه ویک وای لیهاتبی، چونکه دوو رۆژ له مه و بهر دیتبووم و زور ئاسایی ده نواند. سه روکی دادگا به و پرسیاره که هه موو ئه ندامانی لیژنه ی داوه ری حازرن، ده ستیگرد به قسه کردن.

به لام به م شیوه یه ناتوانین بچینه پیشی، له بهر ئه وه ی هیندی له شته کانم نه بیستوه. بریکیان سه رنجم نه داوه تی و بریکی دیکه شم له بیر چوته وه. به لام زیاتر له هه مووی به و هویه وه که نه کاتم هیه و نه شوینه که ش هه لگری ته وای ئه وشتانه یه که باسکرا. ته نیا ئه وهنده ده زانم که هیچ کامیان، یانی نه دادوهر و نه پاریزه ر، سه باره ت به قسه کانی لیژنه ی داوه ری

ناپهزايه تيبان دهرنه برې. ليژنه ي داوه رانيس ده زانم كين، چوار كه سيان فه رمانبه رى مه زرينگه ن، دوو كه سيان بازرگانن، شه ش كه سيشيان لاديبى و پيشه سازن. له بيرمه زور بهرله ده ستپيكردى دادگاييه كه، له په ستا پرسى رى سهير و سه مه ريان ده كړد، به تايبه ت ژنان: "چون رووداويكى ئاوا دژوار و دلته زين كه داوه رى كړدن له باره يه وه پيويسى به زانبارى ته واو و په وانناسى هه يه، به چهنه كه س كارمهنه و لاديبى و بازا رى ده سپيرن؟" هه روه ها، "كارمهنديك، يان كابر ايه كى لاديبى كوا سه رى له و كارانه دهرده چى؟" هه ر چوار فه رمانبه ره كه ي ليژنه ي داوه ران، له راستيدا پله وپايه يان له خوارى بوو، جگه له يه كيان كه توزى جحيلتر بوو، ئه و سى كه سه ي ديكه پيش سپى بوون و هچكه س نه يده ناسين و مووچه يه كى زور كه ميان هه بوو. ژنه كانيشيان په ننگه پير بن و نه يان توانيبى بين بو دادگا، هه ركاميشيان بيگومان هور دوويه كيان مندالى ره شو و پوت هه يه. دياره به عومراتيان كتبى كيان نه خويندوته وه و كاتى رابوار دنيان هه ر به په رين و گهنجه فه كړدن تيبه رپوه. ئه و دوو كابرا بازرگانه ش مپوموچ و بيدهنه گ بوون و كه سانتيكى ناوبه دهره وه ش نه بوون. يه كيان پيشى تاشيبوو و جلوبه رگى به مؤدى فه رهنكى له بهر كړدبوو؛ ئه وى ديكه شيان پيشيكي كورت و بوزى هه بوو و ميداليه يه كى به نه واريكى سووره وه له مل كړدبوو. لاديبى و پيشه سازه كانيش پيويست ناكا باسى بكه ين. پيشه سازانى لاي ئيمه ش زياتر له سه ر زه وى و زار كار ده كهن و له گهل لاديبه كان فه رقيان نيبه. دوو كه س له وانيش به مؤدى فه رهنكى ليباسيان له بهر كړدبوو، په ننگه هه ر به و هويه ش بى، پيس و نابووته تر له وانى ديكه يان ده نواند. له ئاكامدا پياو له خوى ده پرسى، هه ر خوم كاتي ك چاوم پيبان كه وت له خوم پرسى: «ئهم جوره كه سانه ده يانه هوى چى له و په روه نده يه هه لكريتن؟» له گهل ئه وه شدا هه موويان روتال و گرژ و مؤن دانيشتبوون و پوخساريان تا راده يه ك هه ره شه ناميز بوو.

ئاخرى سه رو كى دادگا په روه نده كه ي فيودورپاولوويچ كارامازوفى ليك كرده وه، به لام به جوانى له بيرم نيبه چونى ده ستپيكرد و باسه كه ي دامه زراند. ميرزابنوس فه رمانى به نيگابانه كه دا به ندى بينيته ژوروى، ميتييان هيتا، بيدهنكى بالى به سه ر هوله كه دا كيشا و ويزه ي ميشووله يه كيش نه ده بيبسترا. خه لكه كه ي ديكه نازانم چون بوون، به لام ميتيا شوينتيكى زور ناخوشى له سه ر من دانا و به جارى دلته ننگى كړدم. جلوبه رگيكي زور جوان و نوئى له بهر كړدبوو، ته رپوش و ريكوپيك. دواتر بيبستم خه به رى ناردووه بو خه ياته كه ي له موسكو، به زووترين كات ئه و ده سته جله ي بو ئاماده بكا، تاكو روژى دادگايى كړدنه كه له به رى بكا. پيشتريش ئه و بهر گررووه كارى بو كړدبوو، بوئه ئه ندازه ي ميتيائى له لا بوو. ده ستكيشى چه رميى له ده ست كړدبوو، كراسيكي گرانباييشى له به ردا بوو. به هه نكاوى قورس و قايمه وه پيى نايه نيو هوله كه و راست چاوى له پيش خوى بريبوو. بى ئه وه ي ريزه يه ك په روش بى و خوى شلوئى بكا روئى له سه ر جيگاكه ي دانيشت. هه ر له و كاته دا پاريزه ر فيتى يو كوويچى به ناوبانگ هاته ژوروى و به به رده مى خه لكه كه دا روئى بو شوينه كه ي خوى، خه لكه كه ده ستيان كړد به سرت و خورت. پياويكى به له باريكه و كه له گه ت بوو. لاقى دريژ و باريك، قامكى ده ستنى شووش و دريژ و په ننگه رپيو. ريشى تاشراو و تيفتيفه دراو، توو كه سه رى كورت و شان ه كراو، ليوى باريك و قه يتانى كه هيندى جار به زه رده خه نه و چه زبه كيشى ده هات. چل سالان بوو. ئه گه ر له بهر چاوى نه بوايه، كه چكوله و شيشلوق و زور له يه ك نزيك بوون و ته نيا لوتيتيكي باريك و دريژ ليكى جيا كړدبوونه وه، روخسارى جوان و له به ردلان بوو. له راستيدا سه روچاوى دريژو كه و بالنده ئاسايى بوو، به رگى شه وئى له به ردا بوو به بوينباخى سپييه وه.

له بيرم نه ماوه يه كه م پرسى رى سه رو كى دادگا له ميتيا چى بوو، كه پيوهنديى به ناو و كه سب و كار... بوو. ميتيا به توندى وه لاميدايه وه، ده ننگى وا به رز كرده وه كه سه رو كى دادگا داچله كى و به سه رسورمانه وه چاوى ليكرد.

پاشان لیستەى ئەو كەسانەى بېرىار بوو لەو دادگاییه دا بەشداریبكەن . یانى لیستەى شایەد و شارەزایان، خویندرایەو، چوار كەس لە شایەدەكان نەهاتبوون . میۆسۆف؟ كە كاتى لیپرسینەوہى یەكەم شایەدیى دابوو، ئیستا لە پاريس بوو؛ مادام خۆخلاكۆف و ماكسیمۆفیش لەبەر نەخۆشى نەهاتبوون؛ ئیسیمیر دیاكۆفیش ئەو مەرگ بەرۆكى پىگرتبوو، راپۆرتى فەرمىى شارەوانى لەو بارەوہ راگەيەندرا. ەهوالى مەرگى ئیسیمیر دیاكۆف سرت و خورت و جموجۆلى لە نىو خەلكەكە دا وەرپى خست. ەلەبەت زۆربەى حەزەرەت ەهوالى ئەو خۆكوژییەیان نەبیستبوو. ئەوہى لە ەموو شتىك زیاتر سەرنجى خەلكى راكیشا، گوراندى كتوپرى میتیا بوو. لەگەل بیستى ەوالى ئیسیمیر دیاكۆف، ەهروا كە دانیشتبوو، نەراندى:

. ئەوہ سەگ بوو، وەك سەگیش تۆپى.

لەبیرمە پاریزەر ەلەلات بۆ لای و سەرۆكى دادگاش ەپەشەى لىكرد، ئەگەر جارىكى دىكە ئەو گورپەگورپە دووپات بكاتەو، بە توندى سزا دەدرى.

. ئیتر دووپاتیناكەمەو. لە دەم دەرچوو. ئیتر دووپاتى ناكەمەو.

ەلەبەت لە پوانگەى لیژنەى داوهران و حازریانەو ئەو پووداوە كورته بەقازانجى نەبوو. خووخدەشى بۆ ەمووان دەركەوت و ئیتر پیویست بە گوتن ناكە. ەەر ئەو پووداوەش بوو ەوى ئەوہى سزانامەكەى بخویندریتەو.

سزانامەكە ئەگەرچى بە كورتى نووسرابوو، بەلام داگرى ەموو شتىك بوو. زیاتر گرنگى بە چۆنیەتى قۆلبەست كرانى دابوو، بۆ دەبى دادگایى بكرى و... لەگەل ئەوشدا شوینتىكى قورسى لە سەر من دانا. میرزابنووس بە دەنگىكى بەرز و پەوان خویندییەو، بەو جورە پەردە لە سەر پووداوەكە ەلدرايەو و ئەو تراژیدیا دلتهزینە بۆ ەمووان پوون كرايەو. لە بیرمە ەەر دواى خویندەوہكە، سەرۆكى دادگا بە دەنگىكى بەرز لە میتیای پرسى:

. تۆمەتبار، ئایا دان بە تاوانەكەى خۆتا دەنئى؟

میتیا لە ناکاو ەستا سەرپى و دیسان بە دەنگىكى بەرز و شیتانەوہ گوتى: «دان بە مەینۆشین و ەلەخەرچى و سەرەرۆیى و ەباشیدا دەنیم و دەمویست بۆ ەمیشە بىمە مرۆفئىكى خاوەن ئابوو، بەلام چارەنووس بەسەرەوہ لەعەرزیدام. بەلام لەمەر مردنى ئەو پیرەپیاوہو، كە ەم باوكم بوو، ەم دوزمنم بوو، بیتاوانم. نا، نا، من دەستدریژیم نەكردۆتە سەرى و لەو بارەوہ بیتاوانم! دیمیتىر فیۆدورۆویچ ھیچوپوچ و خویرییه، بەلام دز نییه.»

دیسان دانیشتەوہ. دیار بوو سەرتاپای دەلەرزى. سەرۆكى دادگا، دیسان بە كورتى و بە لەبزیكى توند و توورە وریایی پىدا تەنیا وەلامى ئەوہ بداتەوہ كە لى دەپرسن. لاپى نەروا و لە بابەتى باسەكە دوور نەكەویتەوہ. پاشان فەرمانیدا بچنە سەر پەروەندەكە. تەواوى شایەدەكانیان بۆ سویند خواردن بانگكردە سەر سەكۆكە. ئەو كاتە ەموویانم پىكەوہ دى. ئیجازەیان بە براكانى دیمیتىر دا بە بى سویندخواردن شایەدى بدەن. دواى ئامۆژگارى قەشە و سەرۆكى دادگا، شایەدەكانیان لە سەر سەكۆكە ەتیايە خوارى و دوور لە یەك دایان نیشانەن. پاشان دانەدانە دەستیان كرد بە بانگ كردنیان.

(۲)

شایه دانی پر مەترسی

نازانم شایه دانی تۆمە تبار و شایه دانی دادگا، سەرۆکی دادگا وای پیک خستبوون که به شیوهیهکی تایبەت بانگیان بکەن یان نا. بیگومان کاری خۆی بوو. هەر ئهوهنده دهزانم سهرهتا شایه دهکانی دادگایان بانگکرد. دووپاتیده که مه وه. نامه وئ مووبه موو باسی پرسیارهکان بکه م. چونکه قسه کانم تارادهیه که زایه ده بوو، ئاخاوتنی دادوهر و پاریزگاریههکانی وهکیل قسهی شایه دهکانیان له بهر یه که رانا و رواله تیکی ئاشکرا و ماناداریان پیدایا. منیش به شیخه که له دوو وتاره سهرنجراکیشه به وردی یادداشت کردوه، که له جیتی خۆیدا به چروپری باسیده که م، ههروهها رووداویکی دهگهن و چاوه پروان نه کراو که بهر له کوتایی هاتنی وتهکان روویدا و بیگومان ئاکامیکی تال و مهرگاویی بۆ محاکمه که به دواوه بوو. ههروهنده ده لیم له ساتهکانی هه وهلی محاکمه که وه شیوهی تایبتهی پهروهنده که سهرنجراکیشه بوو و هه موانیش ئه وهیان بۆ دهرکه وتبوو، یانی هیمی پاریزگاریهه که ده بوو له سهر بنه مایه که دامه زری، که بتوانی به سهر حوکه کهکانی قازی و دادگادا زال بئ. هه ره له سهره تاشه وه هه موان تیگه یشتن که راستیههکان له دهوری خالیکی بهرچاو کۆبوونه وه و هه موو جینایه ته پر مەترسی و خویناوییه که ورده ورده ئاشکرا بوو. رهنگه هه ره له سهره تاوه هه موو بۆیان دهرکه وتبی که لیکۆلینه وهی پهروهنده فری به سهر باسه که وه نییه و له و باره وه هیچ گومانیکیان نییه. یانی له راستیدا پیویست ناکا له سهری برۆن، دیاره پاریزگاریهه که ش هه روا شتیکی رواله تیهه و تۆمه تباریش گومانی تیدا نییه

تاوانباره. پیموایه ته نانه ت ژنه کانیس که به ئاواته وه بوون تۆمه تباری دلرفین فحیل بئ، تیکرا به و قه ناعه ته گه یشتن که ئه و قه تله کاری خۆیه تی. ههروهها پیموایه ئه گهر بناغه ی سزا که ی ئاوا قایم و پته و دانه پیزرایه، ژنه کان دلایان گهردی دهگرت. چونکه ئه گهر وا نه بوایه کاردانه وهی دوایین دیمه نی فحیل بوونی تاوانبار که مپهنگ ده بوو. سهیریش ئه وهیه ته وای ژنه کان هه تا دوایین سات له سهر ئه و باوه ره بوون که فحیل ده بی. «ئه و تاوانباره، به لام فحیل ده بی: به هوی ئه نگیزه ی مرۆفانه و به پیتی ئه ندیشه ی نوئ و هه ست و سۆزی نوئ که له م سهرده مه دا بۆته باو،» ههروهها ئیله و بیله. بۆ ئه وهش ئاوا تامه زرۆیانه به ره و دادگا خیزه ره یان به ستبوو. پیاوه کان زیاتر سهرنجیان دابوو مشتومر و شه ره دهنوو که ی دادوهر و فیتی یۆکوویچی به ناوبانگ. هه موویان به سهر سوورمانه وه له خۆیان ده پرسی که سیکلی لیزانی وه ک فیتی یۆکوویچیش دهره قه ت ئه و پهروهنده یه نایه؛ هه ربۆیه سهرکه وتنهکانی ئه ویان ههنگاو به ههنگاو و به وردی په یگیری ده کرد.

به لام فیتی یۆکوویچ هه تا کوتایی، یانی هه تا کاتی ئاخافتنه که ی، هیچ که س تینیه ده گه یشت و سهری له کارهکانی دهرنه ده چوو. ئه وانیه له و کاره دا خاوه ن ئه زموون بوون پینانوابوو پیلانیکی به دهسته وهیه و به ره و ئامانجیکی تایبته دهراته پیتی، به لام مه حال بوو پیاو تیبیگا. سهره رای ئه وهش متمانه و باوه ره خۆبوونی شکی تیدا نه بوو. له گه ل ئه وه شدا هه مووان به خۆشحالییه وه ئه وه یان بۆ دهرکه وتبوو که ئه و، دوا ی مانه وهیه کی کورت له نیو ئیمه دا، که رهنگه سی رۆژ زیاتر نه خایه نی، سهرکه وتنیکی بیوینه له و پهروهنده یه دا وه ده ستدینی. «زۆر به وردی خویندوویه ته وه» و به سهر هه موو باریکی رووداوه که دا زاله. خه لک دواتر به پیکه نینه وه ده یانگوت ته وای شایه د و دادوهرهکانی «له قوله میچه ی گرتبوو» و به جاری گێژ و ویزی کردبوون، وایلیکردبوون شایه دییهکانیان تووریکی ته ری نه ده هینا. به لام ویده چوو ئه و کاره ی بۆ رابواردن کردبی و له لایه کیشه وه ویستیتی خوی پیوه رانی، ههروهها وا بنوینی که رهوشتی باو و قه بوولکراوی دادگایی

کردنه که هیچی پی کهم و زیاد نهکراوه. چونکه هه مووان به و قه ناعه ته گه یشتبون که ئابرووی به شایه ده کانه وه نه هیشتووه و له وانیه له هه موو کهس زیاتر له و بابه ته ئاگادار بی. حه تمه ن خه یالیکه له سه ردايه و خه نجه ریکه پاریزگاری شاردو ته وه و هه لی له باری بو هه لکه وه، له کالانی دهرده کیشی. به لام جارئ زور باشی له خوی راده دی و ویده چوو به ئانقه ست خوی له گیلی بدا.

به م شیوهیه، بو وینه کاتیک گریگوری، پیره خزمه تکاری فیودورپاولوویچ سه باره ت به ئاوه لا بوونی دهرگا که شایه دیی دا، له پرسینه وهی له گه ل کرا، کاتیک ئوبه ی پاریزه ر هات پرسیار لییکا . به حیسابی خستییه ته نگزه وه. ئه وه شمان له بیر نه چی، کاتیک گریگوری هاته نیو هو له که وه، به دهمار و لووت به رزییه وه هه نگاوی هه لدینایه وه و له هه مبه ر شکوی دادگا که و ئاپوره ی خه لکه که دا هه ر میثیکیشی میوان نه بوو. ئه و عاله مه گوئیان بو راکرتبوو به لام ریزه یه ک ده ست و زمانی تیکه ل نه ده هات. جوړیک ده دوا ده تگوت له گه ل مارتای خیزانی قسه ده کا، به لام توزیک به ریزانه تر. مه حال بوو که سینک بتوانی قسه ی پی ببری. دادوه سه ره تا سه باره ت به ژبانی بنه ماله ی کارامازوف به وردی پرسیار لیکرد. سه ره له به ری چۆنیه تی و بارودوخی بنه ماله که ی گیزایه وه و سوور سوور دیار بوو شایه ده که بیلیه ن و بیده غه له یه. ئه گه رچی ره حمه تی بو رۆحی ئه ربابه خوالیخوشبووه که ی نارد، به لام دانی پیانا که دهره ق به میتیا زوری درینی کردوه و «منداله کانی ئه و جوړه ی پیویسته نه عاملان دووه.» هاته سه رباسی مندالی میتیا و گوتی: «به ساوایی ئه گه ر من نه بوایه م رشک و ئه سپی دهبانخوارد. باوکیشی نه ده بوو ئاوا زولمی لییکا و ده ست به سه ر به شه ماله که ی دایکیدا بگری که به پیی یاسا هی ئه و بوو.»

له وه لامی دادوه ردا که لئی پرسی بو ئه و مه سه له یه ت هینا گوړی، که گوايه فیودورپاولوویچ دهستی به سه ر به شه ماله که ی میتیادا گرتووه، گریگوری هه مووانی تووشی سه رسورمان کرد و هیچ ولامیکه نه بوو، به لام هه روا له سه ر ئه وه پیداکریی ده کرد که کوره زولمی لیچوووه و ده بوو چه نده ه زار رۆبلی

دیکه ی پیدایه. ئه وه شمان له بیر نه چی، دادوه ر زوری پیداکری له سه ر ئه وه ده کرد که فیودورپاولوویچ به راستی دهستی به سه ر به شیک له میراته که ی میتیادا گرتووه یان نا، ئه وه شی له هه موو شایه ده کان و هه روه ها ئیوان و ئالیووشاش پرسی، به لام وه لامیکه راست و دروستی ده ست نه که وت. هه موو ده یانگوت و ابووه، به لام نه یانده توانی به لگه یه که ی روون به دهسته وه بدن. کاتیک گریگوری باسی ئه و شه وه ی کرد که کاتی شیو خواردن دیمتری خوی به ژووریدا کردبوو، له باوکی دابوو و هه ره شه ی لیکردبوو ده گه ریته وه و ده یکوژی، شوینیکی زور خرابی له سه ر دادگا و ره وتی په روه نده که دانا، به تاییه ت خزمه تکاری پیر به شیوه یه که ی زور جیدی باسی رووداوی ئه و شه وه ی ده کرد. و ته کانیشی هینده دانار دانار و له سه ره خو و ریکوویک دهرده بری شانی له شانی فه ساحه ت ده دا. گوتی له سه ر ئه وه رقی له میتیا هه لئه ستاوه که به زلله لیداووه و داویه تی به عه رزیدا؛ ئه وه شی له دلدا نه ماوه و له میژه لئی خو ش بووه. سه باره ت به ئیسمیر دیاکوفی ره حمه تیش، دوا ی ئه وه خاچی خوی کیشا گوتی ئه و کوریکه وردبین و زیره ک بوو، به لان گه وچ و نه خو ش بوو. له وه ش خراپتر زور سپله بوو، هه مووشی خه تای فیودورپاولوویچ و کوره گه وره که ی بوو وایان فیئر کردبوو. به لام تا راده یه ک باسی راست و یژیی ئیسمیر دیاکوفی کرد و گیزایه وه که جاریکیان پارهی ئه ربابه که ی له حه وشه دیوه ته وه و به جیی ئه وه ی بیشاریته وه داویه ته وه به ئه ربابه که ی، ئه ویش «دراویکی ئالتون» ی داوه تی، دوا ی ئه وه ش زیاتر که وتوته به ردلی فیودورپاولوویچ و متمانه ی سه رومالی پیکردوه. گریگوری دیسان پیداکریی له سه ر ئه وه کرده وه که دهرگای به ره و باخه که کراوه ته وه. زورتری پرسیار لیکرا، به لام هه موویم له بیر نه ماوه.

ئه نجا پاریزه ر دهستی کرد به لیپرسینه وه ی. یه که م پرسیاریک که لییکرد سه باره ت به و پاکه ته بوو که پییان و ابوو فیودورپاولوویچ گوژمه ی سی هه زار رۆبلی بو «که سینکی دیاریکراو» تیدا هه لگرتووه.

«ئایا ئیوه سالانئیکى زۆر له نزیکهوه خزمهتتان به کارامازۆفى گهوره کردووه ئه و پاکهتەتان دیوه؟» گریگۆرى وهلامى دایهوه که نهیدیوه و له کهسیشى نه بیستووه «ههتا ئه و کاتهى که ههمووان سهبارته به و پاکهته قسهیاندهکرد.» فیتی یۆکۆویچ ئه و پرسیارهى سهبارته به پاکهتهکهى، وهک ئه و پرسیارهى دادوه پێداگرانه بوو که سهبارته به میراتهکهى میتیا پرسیبووى، پرسیاریان له تهواوى ئه و کهسانه کرد که ویدهچوو ههوالئیکیان له و بارهوه ههبن. ههمووشیان ههه ئه وه بوو ولامهکهیان: ههچکس پاکهتهکهى نه دیوه، ئه گهرچى زۆربهیان نهقله کهیان بیستبوو. ههه له سهرهتاوه، ههموو بۆیان دهرکهوت فیتی یۆکۆویچ پێداگرى له سهه ئه و مهسهلهیه دهکا.

فیتی یۆکۆویچ، به شیوهیهکی چاوهروانهکراو گوتی: «ئىستا، ئه گهه ئیزنتان له سهه بئى پرسیاریکتان لئى دهکهه، ئه و دهرمانه، یان رووتتر بیلیم ئه و دهمکراوه که پیشتریش له لیپرسینهوهکهه داسکرا و ئه و شهوه له پشت و کهلهکهت ههلساوویه و به دهرمانئیکى شیفادهرتان زانیوه، لهچى دروستکراوه؟»

گریگۆرى به ماتى چاوى له پارێزهه برى و دواى تاویک بیدهنگى له ژیر لیوهوه منجاندی: «زه عفرانى تیدابوو.»

- ته نیا زه عفران، ههچى دیکهت له بیر نییه؟

- بیژانیشى له گهل بوو.

- رهنگه بیباریشی تیدا بووی؟

- بهلئى بیباریشی تیدابوو.

- ههموو ئه وانهش له گهل ودکا کولینداربوون؟

- له ئالکۆلى خالیسا.

پیکه نینئیکى نه رم له نیو هۆلى دادگا کهه دهنگیدایه وه.

- زۆر چاکه، له ئالکۆلى خالیسا. پیموايه دواى ئه وهى پشت و کهله کهتان پیدامالئى، ئه وهى له شووشه کهه دابوو ناتان به سهرتانه وه، ئه ویش به و دوعا و نووشتانه وه که ته نیا ژنه کهت لئى ئاگادار بوو؟

- بهلئى.

- زۆرتان لیخواردیه وه؟ بههه مومون به قهه پهرداخیک یان دوو پهرداخ شههراپ ده بوو؟

- پهرداخیک ده بوو.

- پهرداخیک، رهنگه پهرداخ و نیویکیش؟

گریگۆرى وهلامى نه دایه وه. وهک ئه وهى له مه بهسته که نه گه یشتبئى.

- پهرداخ و نیویک ئالکۆلى خالیس. خراپیییه. پیتوانیییه جگه له دهرگای به رهو رووی باخ. دهرگاکانى ئاسمانیش ئاوه لا بووه؟

گریگۆرى بیدههنگبوو. دیسان پیکه نین دادگا کهى داگرته وه. سهروکی دادگا که ته کانئیکى له خۆى دا.

فیتی یۆکۆویچ به پیداههه وه پرسى: «لئیت روونه ئه و کاتهى دهرگا کهت کردیه وه، به خه بهر بووی یان به دهه خه وهه دهر په رییت؟» به پیوه بووم.

ئه وه به لگه نییه بۆ ئه وهى به خه بهر بوویتى (دیسان دهنگی پیکه نین). ئه گهه که سیک له و ساته دا پرسیارى لیبکرایه ی - بۆ وینه چ سالیکه - ده توانی وه لامبده ته وه؟

- نازانم.

- دهى ده زانى چ سالیکه؟

گریگۆرى مات و په ریشان راوه ستابوو و چاوى له ئه شکه نه جگه ره کهى ده کرد. سهه رییش ئه وه بوو به راستى نهیده زانى چ سالیکه.

- ئایا ده توانی بلئى دهستان چهنه قامکی ههیه؟

گریگۆرى به دهنگیکی بهرز و ئاشکرا گوتی: «من خزمه تکارم. ئه گهه گه وره کان به باشی ده زانن من وه سهه ته له بههه رم، ناچارم تاملئیکه م.»

فیتی یۆکۆویچ ماتبوو، سهروکی دادگا هه لی دایه و داواییکردن پرسیارى باشتر بکهه. فیتی یۆکۆویچ دهستی به سینگییه وه گرت و گوتی ئیتر پرسیارئیکى نییه له و شایه ده ی بکا. هه له بهت شایه ده ی دانى پیاویک که ده وایه کی

ئاوا تاييەتى خواردىن لەوانەيە «دەروازەكانى ئاسمان» ىشى دىتىن. كەسىك كە نەزانى لە چ سالىكدا دەژى، ديارە خەلكەكە و لىژنەى داوهرانىش تارادەيەك تووشى دېدۇنگى دەكا. بەلام بەرلەوہى گريگورى لە شوينى شايدەدى دان بيتە خواری، پروداويكى تر قەوما. سەرۆكى دادگا پرويكرده ميتيا و لىتى پرسى بيروپات سەبارەت بە قسەكانى ئەم شايدەدى دوايى چيپە؟

ميتيا بە دەنگى بەرز گوتى: «جگە لە دەرگاگە، ئەوہى گوتى راستبوو. لە بەر خاترى دۆزىنى سەرم سپاسيدەكەم؛ لە بەر خاترى ئەوہى لىم خۆش بووہ زۆرى لىمەمنونم. ئەم پيرەپياوہ لە تەواوى ماوہى ژيانيدا راست و بىدەغەلە بووہ و بەقەد حەوت سەگ دەرہەق بە باوكم وەفادار بووہ.»

سەرۆكى دادگا وريايى پيدا كە: «ئاگات لە دەمت بى، ديميتىرى فيودورويچ»

گريگورى منجاندى: «من سەگ نيم.»

ميتيا گوراندى: «زۆر چاكە من سەگم، ئەگەر پىتوايە ئەو قسەيە پرسووكايەتتە، بە خۆمى دەلىم و داواي لىيورندنت لىدەكەم. من دەرہەق بەو پيرەپياوہ زۆر دلرەق و زالمبووم. دەرہەق بە "ئۆزۆپ" ىش زالم بووم.»

سەرۆكى دادگا ديسان بە موموچى پرسى: «كام ئۆزۆپ؟»

- ئەھا، پىيىرۆ... مەبەستم باوكمە، فيودورپاولوويچ.

سەرۆكى دادگا ديسان بە لەبزيكى توند و توورپە وريايى پيدا ئاگاي لە زمانى بى.

- خەريكە بيروپاي قازيبەكان دەرہەق بەخۆت خراپدەكەى.

كاتىك پراكتينيش شايدەدى دا، پاريزەر وريايى و تيگەيشتويى خۆى نواند. وچاكە ئەوہش بلیم پراكتين شايدەديك بوو، كە دادوہر گرنگايەتتەكى زۆرى پى دەدا. ديار بوو ەموو شتتیک دەزانى. زانياريبەكانيشى سەرسورھيتنەر بوون، ەموو شوينىك چووبوو، ەموو شتتیکى ديتبوو و قسەى لەگەل ەموانىش كردبوو. مووبەموو ئاگادارىيى لە سەر ژياننامەى فيودورپاولوويچ و

يەك يەكى بنەمالەكەى ەبوو. راستيبەكەى نەقلى پاكەتەكەى لە ميتيا خۆى بيستبوو. بەلام كارە جوانەكانى ميتيا لە ميتروپوليس و تەواوى كردەوہ و تەكانى بەوردى باسكرد. ەروہا چيروكى گسكەكۆلەى سەروان ئيسنگيريفى بە جوانى گىزايەوہ. بەلام پراكتينيش سەبارەت بە ميراتەكەى ميتيا قسەيەكى ئەوتوى نەكرد و خۆى بەو قورپات و قسەلۇكانەوہ بەستەوہ. « بە شىوہيەكى شىتانه و كارامازوفيانە بۇ شىواندى كارەكان، كە پياو سەرەندەرى لىناكا، كە كاميان بۇ ئەوہ دەبى سەرکۆنە بكرى و كاميان ەقى ئەوى ديكەيانى پامال كردوہ؟» پراكتين ئەو كارەساتە دلەه ژيانەى بە خووخدەيەك زانى كە بە ەوى سەدان سال بەردەدارى و بارودۇخى خەفەتبارى پروسياوہ سەرى ەلداوہ. چونكە ياسا و دامەزراوہيەكى بەريوچى نەبووہ. لە راستيدا ئىجازەيان پىدابوو تارادەيەك ئازادانە قسە بكا. يەكەم جار بوو پراكتين بۆى ەلەكەوتبوو ئاوا عالەميك گويى لىيگرن و دەيويست ەموو سەرەنجەكان بۇ لاي خۆى پراكتيشى. دادوہر دەيزانى پراكتين خەريكى نووسىنى وتاريكە لە سەر ئەم پەروەندەيە. دواتريش لە وتەكانيدا ئاماژەى بە ەيتىدى لايەنى وتارەكەى كرد و ديار بوو ديتوويەتى. پاشان دىينە سەر ئەوہش. وىنەيەك كە ئەو شايدە بەدەستيبەوہ دا، وىنەيەكى نەخس و تاريكبوو، بنەماى سزاكەى بە جارى قايم و پتەو كرد. لە سەريەك، وتەكانى پراكتين بە ەوى سەربەخۆيى و بەرزىي ئەندىشەكانيبەوہ، دانىشتوانى ەولەكەى تووشى سەرسورمان كرد. تەنانەت كاتىك باسى سەردەمى بەردەدارى و بارودۇخى تال و نالەبارى پروسيायى كرد، دوو سى كەس چەپلەيان بۇ لىندا. بەلام پراكتين بە ەوى سەرەروپىي و خولياي لاويبەوہ تووشى خەتايەك بوو كە پاريزەر لەرپتوہ كەلكى لىوہرگرت. پراكتين كاتىك وەلامى ئەو پرسيارانەى دەدايەوہ كە سەبارەت بە گرووشنكا لىيان دەپرسى، بە ەوى شادى و ەستكردن بەوہى قسەكانى سەرنجى ئەوخەلكەى پراكتيشاوہ، تەواو لە خۆى دەرچووبوو، ئەوہندەى لە قسەدا زىدەپەوى و پركيشى كرد كە ناوى ئاگرافنا ئەلكساندرفناى وەك «گراوى سامسانوف» ەيتا. پاشان ەرچەندى ەوليدا نەيزانى چۆن ئەو قسەيەى

۱- ەنەكچىي شائونامە سوونەتتەيەكان.

قوتداتەو. چونكە فیتی یۆكۆویچ ھەر لەرئوھ مەچەکی گرت. ھەمووشی بەو ھۆیەو بوو، كە راکیتین بییری لەو بابەتە نەکردبوو، كە پارێزەر لەو ماوھ كورتەدا توانیبیتی ئاوا بە سەر بارودۆخ و پیچوپەنای پەرەندەكەدا زالبی.

پارێزەر بە بزەییەکی میهرەبان و بەرێزانەوھ گوتی: «ئێجازە بفرمۆن پیرسم كە ئیو، ھەر ئەو ئاغای راکیتینەن كە نامیلکە یەكتان بەناوی «ژیانی بییری كۆچکردوو، باوھزوو سیما» بلاو کردۆتەوھ كە پرە لە بیروكە ی مەزھەبی و پیشكەش بە ئۆسقۆفت کردووھ؟ لەم دواییانەدا خۆیندەمەوھ و زۆرم بی خۆشبوو و چیژم لیوھرگرت.»

راکیتین كە دیار نەبوو بە چ ھۆیەك ئاوا تیکچووھ و تا رادەییەك ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد، لە ژیر لیوییەوھ گوتی: «بۆ ئەوھ نەنووسی بلاوی بكەمەوھ... دواتر بلاو بۆوھ.»

– ھەر زۆر نامیلکە ی چاکە، زۆر باشت نووسیوھ، بییریاریکی وھك ئیوھ دەتوانی و دەبی بشتوانی، لە باسیکی كۆمەلایەتیدا گرینگترین و بەربلاوترین بیرورا دەربری. ئەو نامیلکە جوان و پڕئامۆژگارییەتان كە لە سایە ی ئۆسقۆفەوھ بە شیوھییەکی باش چاپ و بلاو بۆتەوھ، خزمەتیکی گەرھ و بەرچاوی کردووھ... بەلام مەبەستیکی گرینگ كە دەمەوی لیتانی بیستم ئەمەییە، ھەر ئیستا گوتت لەگەل خاتوو ئیسۆتیلۆف ئاشنایەتیەکی نزیكتان بوو. (دەبی ئەوھش بلیم ئیسۆتیلۆف نازناوی گرووشنكا بوو. ئەوھشم ئەو رۆژە لە كاتی دادگاییەكەدا بۆ یەكەم جار بیست.) راکیتین وھك چەوھندەر سوور بووبۆوھ، گوراندى: «ناتوانم باسی ھەموو پێوھندی و ئاشنایەتیەكانم بكەم... من پیاویکی جھیلیم... كی دەتوانی ولامدەری تەواوی ئەو دیدار و ئاشنایەتیانە بی كە لە ژیانیدا بووھ؟»

فیتی یۆكۆویچ، كە ئەویش تارادەییەك شیوابوو، پەلە ی ئەوھ ی بوو كە داوا ی لیبوردن بكا، گوتی: «دەزانم، زۆرباش تێدەگەم. ئیوھش وھك ھەموو كەس دەتوانن لەگەل ژنیکی شوخوشەنگ و دلرفین سەری ئاشنایەتی داخەن كە، تافی لاویش بەوشتانەوھ خۆشە. بەلام... تەنیا دەمویست بزائیم... وھك زانیومە

خاتوو ئیسۆتیلۆف یەك دوو مانگ لەمەوبەر زۆر تامەزرۆ بووھ لەگەل ئالكسی فیودۆرۆویچ ئاشنا بی و ئەگەر بە جلوبەرگی راھیبانەوھ بیبە ی بۆلای، قەولی داوھ بیست و پینچ رۆبلیت بداتی، ئەوھش لە راستیدا عەسری ئەو رۆژە پینش ھات كە ئەو جینایەتە سامناكە روویدا، كە ئیستا ئەم دادگاییەمان بۆ گرتووھ. تۆش ئالكسی كارامازوف برد بۆ لای خاتوو ئیسۆتیلۆف و بیست و پینچ رۆبلیت پاداش لەو خاتونە وەرگرت. ئەوھ ی دەمویست لیتان بیستم ئەمە بوو.»

- گالته بوو... ئاخەر نازانم ئەوھ چ قازانجیکی بۆ ئیوھ تێدایە... ئەو پارەییەم وھك گالته لیوھرگرت... خەیاڵم بوو لە پاشان بیدەمەوھ...

- كەوا یە وەرنگرت... بەلام تا ئیستا نەتداوھتەوھ... داوتەتەوھ؟

راکیتین منجاندی: «ئەوھ شتیکی ئاساییە و ھیچ ھەمیەتیکی نییە. وەلامی ئەو جۆرە پرسیارانەش نادەمەوھ... چونكە پارەكە ی دەدەمەوھ.»

سەرۆکی دادگا پەرییە نیو قسەكانیان، بەلام فیتی یۆكۆویچ گوتی لیپرسینەوھ ی لە ئاغای راکیتین تەواو بوو. راکیتین كە ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد و پینوابوو سووك بوو، لە سەر سەكۆی شایەدیدانەكە ھاتەخوار. ئەو شوپنە ی قسەكانی لە سەر ئاپۆرە ی خەلكەكە ی دانابوو، بایەخی نەما، قەلافەتی فیتی یۆكۆویچیش، ھەروا كە چاوی لە رۆیشتنەكە ی راکیتین دەکرد، دەتگوت بە چاوی ئەوھ بە خەلكەكە دەسەلمینی: «ئەوھش نمونە ی ئەو مرۆقە پروناكییرە ی كە تۆمەتباری دەكەن» لە بیرمە ئەو قسانەش بەبی ھاتوھاواری میتیا كۆتایی پینەھات. قسەكانی راکیتین سەبارەت بە گرووشنكا بە جار ی ئیمان ھەردە ی کردبوو، لە ناکاو گوراندى: «بیرنارد! داوی وەقسەھیتانی راکیتین و داوی ھاتنی ئاخافتنەكە ی، سەرۆکی دادگا لە میتیای پرسى قسەییەکی بۆ گوتن ھەییە، میتیا بە توورەیی گوتی:

- لەو كاتەوھ قۆلبەست كراوم، پارە ی لیقەر ز کردووم و نایداتەوھ! ئەوھ بیرناردیکی ھەلخواز و ھیچوپووچە، ئیمانی بە خوداش نییە؛ كلاری لە سەر ئۆسقۆفیش نا!

میتیا دیسان به هوی قسه رهقی و زمان پیسی سه رکونه کرا، به لام راکیتین ئیتر ئابرووی پیوه نه مابوو.

شایه دی دانی سه روان ئیسنگیرفیش بیفایده بو، به لام له بهر هویه کی جیاواز. سه روان به جلو به رگیکی کون و چلکن و پوتینی قوراوییه وه هاتبوو، پاشان به هوی چاوه دیری ئه فسه رانی پولیسه وه ده رکوت که ته واو به دمه سته. سه بارهت به سووکایه تی پیکردنی له لایه ن میتیاوه پرسپاری لیکرا، به لام خوی بوارد له و لام دانه وه.

- خودا خیری وه پیتی. ئیلیوشچکا پیگوتم له و باره وه هیچ نه لیم. خودا له و دنیا توله م بو ده کاته وه.

- کئی گوتی وه لامیمه ده وه؟ مه به ستنت کتیه؟

- کوره که م، ئیلیوشچکا. له لای به رده که گوتی: «باوه، باوه، زوری سووکایه تی پیکردی!» ئه و ئیستا خه ریکه دهری...

سه روان له نا کاو دای له پر مه ی گریان و له هه مبه ر سه روکی دادگادا به چوکدا هات. له گه ل پیکه نینی خه لکه که به پرتا و بردیانه دهری... ئه و کار دانه وه یه ی دادوهر له بهر چاوی گرتبو، هیچ ناکامیکی لینه که وته وه.

فیتی یوکووچ هه ر هه لیکه ی بو ده ره خسا، هه ولی دها ئه وه پهری که لکی لیوه رگری. به زانیاری وردیش له سه ر چونا یه تی پهروه نده که خه لکی زیاتر تووشی سه رسامی ده کرد. به م شیوه یه، بو وینه تریفون بوریسیچ چاککی خوی نیشاندا و بیرو پای سه بارهت به میتیا زور ده مارگرژانه بوو. به قامک حیسابیکرد که یه که م جار میتیا له ماکرویه، حه تمن سی هه زار روبلی خه رج کردووه و گوتی به ته واوی له وه دلنایه. «یان بریک له وه که متر. ئه گه ر بزائن چون پاره ی بو ئه و که چه قه ره جان هه لده رشت! لادیه ئه سپیونه کانیش وه نه بی یه کی نیوه روبلیکیان بو فریداته سه ر شه قام، به لکو هه موویان یه کی بیست و پینچ روبلی پیدان. نازانی چه نده شیان لیدزی! هه رکه سه ی به شی خوی پاره ی دهر فاند و شرتوون ده بوو. له جبی واش دز به کئی ده گری، هه ر له سه ره تای به زم و ره زمه که وه وه ک گه لای دار پاره ی هه لده رشت، ئیتر چون ده توانی

مه چه کی دز بگری؟ لادیه کانی ئیمه هه موویان دزن؛ ئه و دنایان هه ر له بیر نییه. ئه و که لادیه نه ی ئیمه نه زمیکی ئاوا فیر بوون، له وه تا فیری ئه و دزی و فزییه بوون، گورزی خویان گرتووه. پینچتر زور ده سته نگ و هه ژار بوون.» له راستیدا، ته واوی خه رچی و ده ست بلاوییه کانی وه بیر هاته وه و شاخ و بالیشی پنده دا. له ناکامدا هیچکه س بروای نه ده کرد ئه و شه وه هه زار و پینچ سه د روبلی خه رچ کردی و پاشما وه که ی له تووره که یه ک نابی و له ملی کردی. تریفون بوریسیچ حه ولیده دا هه رچونیکه دادوهره کان قانع بکا و پینان به سلمیتی میتیا ئه و هه ل خه رجییه ی کردووه، بو یه گوران دی: «سی هه زار روبلم به ده ستییه وه دی، وه ک ئه و روزه لیم روونه، به چاوی خوم دیم. پیموا یه ده زانم پاره ببزیرم.» کاتیک فیتی یوکووچ ناچار بوو لیپرسینه وه ی له گه ل بکا، نه یویست قسه کانی به درو بخاته وه، به لام ده ستیکرد به پرسپاری کردن سه بارهت به یه که م به زم و ره زم له ماکرویه. یانی مانگیک بهر له قولبه ست کرانی میتیا، تیموتی و کابرایه کی دیکه ی لادی به ناوی ناکیم، له دالانه که گه لایه کی سه د روبلیان دیبووه که میتیا لیکه وتبوو، هه لیده گرنه وه و ده ییه ن بو تریفون بوریسیچ. ئه ویش له بهر خاتری ئه و کاره یان یه کی روبلیکیان ده داتی. پاریزه ر پرسپی: «ده ی، کاک کاروانسه راجی ئه و سه د روبله ت دایه وه به دیمتری کارامازوف؟» تریفون بوریسیچ ده یویست لاری بروا و راستی نه لی... به لام دوا ی ئه وه ی ئه و دوکابرا لادیه یان هینا بو لی پرسینه وه، ناچار بوو دانپیدابنی که ئه و سه د روبله ی وه رگرتووه، به لام گوتی ته واوی پاره که م بیکه م و زیاد داوه ته وه به دیمتری فیودورووچ. «به لام چونکه ئه و به ریزه له و کاته دا مه ستبوو، په نگه له بیرینه بی.» به لام چونکه سه ره تا حاشای له و سه د روبله کردبوو، ناچار بوو ناکیم و تیموتی بو سه لماندنی مه سه له که بیتن، هه ربویه هه مو قازی و دادوهر و خه لکه که ی تووشی دردوگی کرد و بروایان نه ده کرد ئه و سه د روبله ی دابیته وه به میتیا. هه ربویه یه کیکه تر له شایه ده پر مه ترسییه کانی دادیاری دیسان ئیحتوباری چوو.

تۆبەى دوو لە ھەيستانىيەكە ھات بۆ شاھەدى دان. ئەوان زۆر بە لووتبەرزى و سەربەخۆيىيەو، بە دەنگىكى بەرز گوتيان بە جووت لە خزمەت خاك و ولاتدا بوون. و «پان مېتيا» سى ھەزار رۆبلى پى پېشنيار كرددون كە «شەرەفيان لىكړى»، برىكى زۆرىشى پارە بە دەستەو بوو. پان مووسا پاولوويچ قسەكانى پر بوو لە وشە و رستەى لە ھەيستانى، كاتىك تىگەيشت ئەو كارە لە بەرچاوى سەرۆكى دادگا و دادوەر قەدرى دەباتە سەرى، زياتر باى لە خۆى كرد و بە پۆز و دەمارەو، يەكسەر چووو سەر زمانى لە ھەيستانى. بەلام فېتى يۆكويچ ئەوانىشى بە دەندووك پىوھ كرد. ديسان تريفون بۆرىسيچيان بانگ كردهو، دواى تۆزى خو گنخاندن، ناچار بوو دانىيابنى كە پان ورۆبلىفسكى بەستەيەكى گەنجەفەى ساختە لە جىي گەنجەفەكەى مېتيا داناو، پان مووسا يالوويچيش لە ماوھى يارىيەكەدا گزەى كردوو.

بەو شىوھى پرمەترسىترىن شاھەدەكان بۆ لىپرسىنەوھ راکيشكران و فېتى يۆكويچى بەناوبانگ توانى ھەموويان بەدناو بكا و توشى شەرمەزارىيان بكات. لەگەل ئەوھشدا دادوەر و كارناسانى دادگا پەسنى لىھاتوويى و شارەزايى فېتى يۆكويچيان كرد و لە خۆيان پرسى ئەم كارە پرهونەر و ئەزمونەى بە كەلكى چى دى؟ چونكە ديسان دووپاتىدەكەمەوھ ھەموو ھەستيان بە قورس بوونى سزاكەى مېتيا دەكرد و جار لەگەل جار قورستر و حاشاھەلنەگرتەر دەبوو. بەلام كاتىك متمانە و زالبوونى ئەو «چادووبازە گەرە»يان بۆ دەرکەوت و زانىيان ئارام و لەسەرەخۆيە، چاوەرپوان مانەوھ و لە دلى خۆياندا دەيانگوت: «كەسايەتییەكى ئاوا» بېھوودە لە پترزبۆرگەوھ نەھاتووھ و كەسىكى وا نىيە سەرنەكەوتوو بگەریتەوھ.

(۳)

پزىشكانى كارزان و نيو كىلو فستق

پشكنىنى پزىشكانىش ئاكامىكى پر قازانجى بۆ تۆمەتبار لىنەكەوتەوھ. دواتر دەرکەوت كە فېتى يۆكويچ زۆرى دل بەو كارە خوڤ نەكردبوو. لە سەر داوا و پىداگرى كاترنا ئىوانا ئەو پزىشكە بەناوبانگە لە مۆسكووھ ھاتبوو. ھەلبەت بۆ پارىزەر زەرەدىكى بەدواوھ نەبوو، لەوانەيە ناوچاوەكەى ھىنايىتى و زۆرىش بەقازانجى تەواو بى. سەرەپراى ئەوھش چونكە بىروراي پزىشكەكان دژى يەك بوون و لە سەر پشكنىنى مېتيا كۆك نەبوون، كارەكە ئاكامىكى سەير و پىكەنىنى لىكەوتەوھ. پزىشكەكان لەم كەسانە پىكھاتبوون، پزىشكى مۆسكووى، پزىشكەكەى خۇمان ھىرتىزنستىۆب، ھەرۆھە پزىشكى لاو واروینسكى. ئەو دوانەى دوايى وەك شاھەدى داديارىش ھاتنە سەر سەكۆى شاھەدى.

يەكەم كەس كە وەك كەسايەتییەكى لىزان بانگرا بۆ شاھەدى، دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوو. ئەو پىرەپىاويكى سەر و ردىن سپى و نزىكەى ھەفتا سالى تەمەن بوو، مووى پىشەسەرى تەنك بووبوو. كەلەگەت نەبوو، بەلام خاوەنى لەشىكى تىكسەمراو و پتەو بوو. تەواوى خەلكى شار رىزيان بۆ دادەنا. دوكتۆرىكى بە وىژدان و مرۆفكى بىوینە و خاوەن ئىمان بوو. ھىرەن ھووتىر يان يەكەى لە برايانى ھۆزى «مۆراويا» بوو، ئەوھم لىرپوون نىيە. سالانىكى زۆر بوو لە نىو ئىمەدا دەژيا و پىاويكى لەسەرەخۆ و خاوەن كەسايەتى بوو. زۆر دلسۆز و مېھربان بوو. بەخۆرايى نەخۆشە دەستكورت و ھەزارەكانى ماریجە دەكرد. سەرى بە مال و كەويلى ھەمواندا دەكرد و

سەردانی نەخۆش و لىقەوماوانى دەکرد و پارەى دەدانى، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆر خىشەسەر بوو. ھەر ئەوەندە پىي بچەقاندبايە و لە قسەيەك سوور بووايەتەو، ئىتر بە ئامان و زامان دەستی ھەلنەدەگرت و پاشگەزبوونەوئى نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا زۆربەى خەلكى شارەكەمان ئاگادار بوون كە ئەو دوكتۆرەى لە سەر داواى كاترینا ئىوانا ھاتبوو، لە ماوئى ئەو دوو سى پۆژ مانەوئەيدا، سەبارەت بە زانستى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب قسەى بە تويكى كۆرئەبوو، ئەو دوكتۆرە بىست و پىنج رۆبلى ھەقى ھەسكردنى نەخۆش وەرئەگرت، لەگەڵ ئەوەشدا چەند كەس لە خەلكى شارەكە بە ھەليان زانى و بىئەوئى گوى بەدەنە گرانييەكەى خۆيان پيشاندا. ئەو كەسانەش، پىشتر نەخۆشى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوون، دوكتۆرى مۆسكۆيىش رەخنەى لەشيوئەى ماريچەكردنەكەى گرتبوو. ئاخىر وائلېھاتبوو ھەركە چاوى بە نەخۆشەكان كەوتبوو، پرسىبووى: «دەى، ئەو كى ئەو دەوا و دەرمانەى لە ملتان كۆرئەو؟ ھىرتىزنستىۆب؟ ھا، ھا، ھا!» ھەلبەت دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب ھەموو ئەو قسانەى پىدەگەيشتەو، ئىستا ھەر سى دوكتۆرەكە يەك لەداوى يەك ھاتنە دادگا و لىپرسىنەوئەيان لەگەڵ كرا.

دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بەبىھىچ پىچانەوئەيەك گوتى ئاشكرا ديارە تۆمەتبار ھالى لە سەرخۆ نىيە و ناساغە. پاشان بەلگەى بۆ قسەكانى خۆى ھىنايەو، كە نامەوئى لە قەلەمى بخەم، گوتى ئالۆزى رۆحى و پەرۆشى تۆمەتبار و ھەموو كۆرئەوئەكانى رابردووى، ھەر ئىستا ئاشكرايە، كاتىك داوايان لىكرد رۆونتر بدوئى كە ئەو پەرۆشى و ناساغىيەى بەچىدا ديارە، دوكتۆرە پىرە بە ساويلكەيى و راشكاوئى گوتى كە تۆمەتبار كاتى ھاتە بەردەمى دادگا «ھال و ھەوايەكى تايبەتى» ھەبوو «كە لەم بارودۆخەدا ناكۆئى شتىكى ئاسايى بى.» ھەرئەوھا «وئەك سەرباز راست چاوى لە پىش خۆى بپىبوو» كاتىك ھاتە ژوورئى «دەبوو بە شيوئەيەكى سروشتى چاوى لەلای چەپەى بكا، شوئىتىك كە ژنانى لىدانىشتبوو، چونكە ئەو يەكئىك لەو

كەسانەيە كە تامەزروئى بينىنى جوانانە و مەتھيان دەكا. ئىستا ش دەبى زۆر چاك بىر لە قسەى ئەو ژنانە بكاتەوئە كە سەبارەت بە ئەو دەدوئىن.»

ئەوئەش بلىم دوكتۆر زۆر چاكى زمانى رۆوسى دەزانى و قسەى پىدەكرد، بەلام زاراوئى ئالمانى بە جوانى بە قسەكانىيەوئە ديار بوو، گوئىشى بەوئە نەدەدا چونكە پىيوابوو تەننەت رۆوسىيەكانىش ناتوانن وئەك ئەو بە زمانى رۆوسى قسە بكەن و زۆرىشى پىخۆش بوو لە قسەكانىدا كەلك لە پەندى رۆوسى وەرگرت. ھەمىشەش دەيگوت پەندە رۆوسىيەكان چاكترىن و خۆياترئى پەندى دنیان. وچاكە ئەوئەش بلىم زۆر جار بە ھوى فكر و خەيالى زۆرئەوئە كاتى ئاخافتن ئاسايىترئى وشەى لە بىر دەچۆوئە. ھىندئى جارئىش ھەر وەبىرى نەدەھاتەوئە، ئەگەرچى بە باشى فىرى بووبوو. كاتىك بە زمانى ئالمانىش دەدوا، ھەرئەوئەبوو، لەو كاتانەشدا بەردەوام دەستى رادەوئەشاندا و دەتگوت ھەولەدا وشە ون بووئەكە بدۆزىتەوئە، ھەتا وشەكەشى وەبىر نەھاتبايەتەوئە ھىچكەس نەيدەتوانى ھانى بدا بۆ درىژە پىدانى قسەكانى. ئەو قسەيەشى كە گوتى كاتى ھاتنە نىو دادگاكوئە دەبوو مېتيا چاوى لە ژنەكان بكا، سرتوخورتى لە نىو خەلكەكەدا سازكرد. تەواوى ژنانى شارەكەم ئەو دوكتۆرە پىرەيان خۆشەوئىست؛ ھەرئەوئە دەشيانزانى لە ماوئەى تەمەنىدا ژنى نەھىناوئە و ھەر بوخچەى نەكراوئەيە، رەوشت پاك و ئىماندار بوو، بە چاوى رىزەوئە چاوى لە ژنان دەكرد و ئەوانى بە ئافرىناوئىكى بەرز و پىرۆز دەزانى. ھەربۆيە ئەو وتە چاوەرپوان نەكراوئەى ھەمووانى تووشى سەرسورمان كرد.

دوكتۆرى مۆسكۆيى، كە بە نۆبەى خۆى بانگكرايە سەر سەكۆى شايەدان، لىپراوانە و بە توندى دووپاتى كۆرئەوئە كە بە برىواى ئەو بارودۆخى رۆحىيى تۆمەتبار «لە رادە بەدەر» ئالۆز و شيوئەوئە. بەوردى و عالمانە باسى «ئالۆزى» و «شەيدابوون» كى كۆرئەوئە و گوئىشى بەو رۆوداوانەدا بۆمان دەردەكەوئى كە تۆمەتبار چەند رۆژ بەرلە قۆلبەستكرانى، بىگومان تووشى ئەو باردۆخە ئالۆزە بووئە، ئەگەر جىنايەتئىكىش بە دەستى ئەو ئەنجامدرايى،

ئەگەر تەننەت بە وشيارىشەو ئەو كارەى كردى، دىنام تارادەيەك بىئىختيار ئەنجامىداو. چونكە توانايى نەبوو بە سەر ئەو ھەستەدا زالبى كە بە جارى گيان و رۆحى داگرتوو. بەلام جگە لەو ئالۆزىيە زووتىيەرەش، دوكتور دەستىشانىكرد كە تووشى نەخوشى ماخوليا بوو، گوتىشى لە داھاتوودا دەبىتە ھۆى شىتى. (دەبى بلیم ئەم قسەيە بە شىوھى خۆم دەگىرمەو؛ چونكە دوكتور بە زمانىكى زۆر عالمانە و پسپۆرەنە دەدوا.) لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەم كەردەوانە بە پىچەوانەى ئەقلى سەلیم و مەنتقە. بىئەوھى ئاماژە بەو شتە بكەم كە نەمدىو، يانى دىمەنى جىنايەتەكە و تەواوى كارەساتەكە، پىرى كە لەگەل من قسەى دەكرد، چاوەزىتەكەى جۆرىك بوو كە ھەر باسى ناكرى. جارى وا بوو ھەر لەخۆرا دەيدا لە قاقاى پىكەنن. بەردەوام خۆى توورە و توسن دەنواند و قسەى سەير و سەمەرەى دەكرد: «بىرناردا!» «خوخدە!» و «ھەرەھا قسەى بىسەرەو بەرەى دىكە.» بەلام دوكتور بە تايبەت ماخوليا بوونەكەى لەو دەدا دەدى كە مېتيا تەننەت نەيدەتوانى سەبارەت بەو سىھەزار رۆبلەش قسە بكە، كە پىئوبوو بەوھۆيەو كەلوى لە سەر نراو و نەيدەتوانى بىرقەستانىش قسە بكەت. ئەگەرچى دەيتوانى ھىمانە باسى چارەپەشى و خەمەكانى بكە. بە پىنى تەواوى ئەو ئاگادارىيانە، تەننەت لە رابردووشدا ھەركاتىك باسى سىھەزار رۆبلەكە دەھاتە گورپى وا توورە دەبوو لەوانەبوو شىتې، لەگەل ئەو دەشدا ھەمووان بە مرقۆئىكى پاك و بىتەماحيان دەناسى.

دوكتورى مۆسكۆيى لە كۆتايى قسەكانىدا بە لەبىزىكى تەوساويەو گوتى: «بەلام لەمەر بىروپاى ھاوكارى بىرمەندەو، كە دەفەرمى، كاتىك تۆمەتبار پىنى نايە نىو دادگاھە دەبوو چاوە لە ژنەكان بكە، نەك وشك و قىت تىيەپى و چاوە پىشى خۆى بىرى، تەنيا ئەوئەندە دەلیم، جگە لەوھى بىروپاىكى پىكەنن، ھەر لە بنەپەتدا تىگەيشتنىكى نادرۆستە. چونكە لەگەل ئەو بە تەواوى كۆكم كە تۆمەتبار كاتى ھاتنە نىودادگاھەو، شوپىنىك كە چارەنووسى مەعلوم دەبى، نەدەبوو راست چاوە لەپىشى خۆى بىرى، بەلام

پىشموايە نەدەبوو چاوە لە ژنەكانىش بكە كە لاى چەپ دانىشتبوون، بە پىچەوانە دەبوو چاوە لە لاى راست بكە بۆ ئەوھى پارىزەرەكەى بدۆزىتەو، يانى كەسىك كە تەواوى ھىواى داھاتووى بە پارىزەرى ئەوھە بەندە.» دوكتور توند و راشكاوانە بىروپاى خۆى دەربى.

بەلام وتارى چاوەروان نەكراوى دوكتور وارۆوینسكى بە دژايەتییى بىروپاھە دانىشتوانى خستە جموجۆل و سرتوخورت. گوتى: «دىنام تۆمەتبار بەرلە قۆلبەستكران و ھەر ئىستاش شىواوھ و تووشى نارەحەتییى رۆحى بوو. ئەوھش چەند ھۆى ھەيە: ئىرەي، رق، مەينۆشەن و... بەلام ئەم باردۆخە رۆحىيە كە ئاغايان پىئانوايە بۆتە ھۆى «پەرۆشى» تۆمەتبار و ھەر ئىستا باستانكرد، دروستىيە. بەلام سەبارەت بەو قسەيەى كە دەلین تۆمەتبار كاتى ھاتنە ژوورپا دەبوو چاوە لە راست بكە يان لە چەپ، بە بروپاى من دەبوو راست چاوە لە پىش خۆى بكە، كە واديارە ھەرواشى كەردوو. چونكە بەرەو پرووى شوپىنى دانىشتنى قازى و دادوھەرەكانە و چارەنووسى لە دەستى ئەوان دايە. بەم شىوھە بۆمان دەردەكەوئى ھەر ئەو چاوە لە رۆبەرووبىرە تووشى ئەو بارودۆخە شىواوى و ئالۆزىيەى ئىستاي كەرد.» دوكتورى لاو شاھەدەيە خاكەرايانەكەى خۆى ئاوا بە گەرموگورپى دوايى پىھىنا.

مىتيا ھەر لە شوپىنەو كە دانىشتبوو ھاوارىكرد: «ئافەرىن ھەكىم باشى! راست وايە، چاكى بۆچووى!»

مىتيايان بىدەنگكرد، بەلام بىروپاى دوكتورى لاو شوپىنىكى تەواوى لە سەر قازىيەكان و كۆمەى خەلكەكە دانا. ھەر ئەو جۆرەى كە دواتر دەركەوت، ھەموويان لەگەل ئەو ھاورا بوون. بەلام كاتىك دوكتور ھىرتىزىستىويان بۆ شاھەدى بانگكرد، زۆر چاوەروان نەكراوانە، بە قازانجى مىتيا شاھەدى دا. وەك دانىشتوويەكى قەدىمى شارەكە، كە سالانىكى زۆرە بنەمالەى كارامازوف دەناسى، ھىندى راستى پىر بايەخى بۆ دادگا بەدەستەو دا. لە ناكاو وەك ئەوھى شتىكى وەبىر ھاتىتەو گوتى:

- بەلام ئەم لاوه چاره پەشە دەبوو ژيانىكى جياوازى بباويه. چونكه له سەردەمى مندالى و تافى لاویشدا خاوەنى دلئىكى پرسۆز و مېهرەبان بووه و ئەوهم زۆر چاک بۆ دەرکەوتوو. بەلام پەندىكى رووسى هەيه دەلى: "پياو تەنيا شعورى هەبى باشە، چونكه مرۆفئىكى زيرەكى دىكە بچى بۆ دیدەنى، ئىتر حەجى دووبارە حەجە، چونكه ئەو کاتە ئەک تەنيا شعورى بەلکو دوو شعورى دەبى."

دادوهر بى سەبرانه گوتى: «شعورىك باشە، بەلام دوو شعور باشترە.» دادوهر دەيزانى پيرەپياو زۆر بە شينەى دەدوى و گووى لەوه نىيە کات بە فيرۆ دەچى، يان چ شوينىک لە سەر گوئىگرانى دادەنى و زۆر بايەخ دەدا بە قسەى نەستەق و بى تامى ئالمانى. پيرەپياو فرولاتاوى پىخۆشبوو.

دوکتۆر هيرتيزنستيو ب خيشە سەرانە دريژەى بە قسەکانى دا: «بەلى، بەلى، دەمويست هەر ئەو هەتان عەرز بکەم. شعورىک باشە، بەلام دوو شعور باشترە، بەلام ئەو لەگەل سەرىكى پىشعورى دىکە بەرەو پروو نەبوو بۆيە شعورى خۆشى لە دەستدا. چۆنى لە دەستدا؟ ئەو وشەيهى لە بىر چووبۆوه.» ئەو هى گوت و بە بەر دەموچاوييه وه دەستى رادەتەکاند. «ئەها، بەلى، Spazieren.»

- بۆ گەشت و گەران؟

- ئەها، بەلى، بۆ گەشت و گەران، دەمويست ئەو هەتان عەرز بکەم، ئەقلى چووه بۆ گەشت و گەران و کەوتۆتە چالئىكى قوولەوه و خۆى بزر کردوو. لەگەل ئەوانەشدا کورئىكى دلناسک و حەقناسە. هەميشە هەروابوو. چاکم لە بىرە، کورئىكى تيشکەلە بوو، باوکى دەستى لىداشتبوو و لە نيو حەوشەکەى پشتەوهدا بە پىخاوسى بەم لاوادا هەلدەسوورا. پانتۆلى شىرى لە پىدابوو.

پيرەپياوى راستويژ لە ناکاو بەجۆرى هەست و سۆزەوه ئۇناق گەرووى گرت. فىتى يۆکوويچ قوت بۆوه، وەک ئەو هى هەستى بەشتىک کردبى، هەر لەرپۆهش تىگەيشت.

«بەلى، بەلى، ئەو کاتە جحيل بووم... ئەو کاتە... چلوپىنج سالم تەمەن بوو، تازە هاتبووم بۆ ئەمشارە. ئەو کاتە زۆرم دل بەو کورە سووتا. لە خۆم پرسى چ دەبى نيوکيلو... هين بکرم. ناوہکەيم لە بىر چۆتەوه. نيو کيلو لەو شتەى وا مندال حەزى پىدەکەن، ناوہکەى چييه؟» پيرەپياو ديسان دەستى بە راوہشاندى دەستىکرد. «بە دارەوہيه، لىدەکەنەوه، زۆرىش خۆشە...»

- سىو.

- ئاخ نا، نا. پىوانەى ئيوە بۆ سىو دەدانە دەدانەيه، نەک کيلو... زۆرىشە، ورد و رەقە. دەيخەنە دەميانەوهو دەيشکينن.

- فستق؟

پيرەپياو هەر گوئىشى لىنەبوو بۆ ئەو وشەيه داماوہ، بە شيوہيهكى زۆر لەسەرەخۆ گوتى: «وايه، دەمويست فستقتان عەرز بکەم. نيو کيلوم فستقم بۆ کرى. چونكه پيشتر هيچکەس نيو کيلو فستقى بۆ ئەو کورە نەکرىبوو. قامکم هەلينا و گوتم: «رۆلە گيان Gott der vater.» پىکەنى و گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn.» ديسان پىکەنى و گوتى: «Gott der sohn.» ئەو کاتە ديسان پىکەنى و هەتا ئەو جىيەى کە دەيتوانى گوتى: «Geist Gott der heilige.» مى ريم گرت و رۆيشتم. دوو رۆژ دواتر بەرپىکەوت لەويوه تىپەریم، هەرايکرد: «مامە Gott der vater, Gott der sohn.» بەلام «Gott der heilige Geist» ی لە بىر چووبۆوه. بەلام وەبىرم هينايەوه و ديسان زۆرم زگ پىسووتا. بەلام برديان بۆ شوينىكى دىکە و ئىتر چاوم پىينەکەوت. بىستوسى سالى پىچوو. رۆژىک سەرلەبەيانى، سەرم زوقمى پىرى لىنیشتبوو، لە نيو ژوورەکەمدا خەرىكى متالا بووم لاوئىكى جوانچاک و قۆز هاتە ژوورى. نەمناسىيهوه، بەلام قامكى هەلينا و بە پىکەنینهوه گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn, Gott der heilige Geist.» هەر ئىستا هاتمەوه بۆ ئىرە و هاتووم سپاست لىبکەم کە

۲- کو، کورى، رۆحەلقودوس.

نیو کیلو فستقه کهت بو کریم. چونکه هیچ کاتیک نیو کیلو فستقیان بو نه کریوم. ئیوه ته نیا که سیک بوون ئه و کاره تان کرد. «ئو کاته که وتمه وه یادی رۆژگاری خوژی لای و ئه و منداله پیاوسه م وه بیر هاته وه و دلم له رزی، گوتم: «تو لایکی به ئه مه کی، چونکه له بیرت نه چوته وه به مندالی ئه و نیو کیلو فستقه م بو کریوی.» پاشان باوه شم پیداکرد و دوام بو کرد و فرمیسک به چاومدا هاته خواری. پیکه نی، به لام ئه ویش فرمیسکی هه لوه راند... چونکه رووسی کاتیک ده بی بگرین، ناگرین. زور جار پیده که نن و که م وایه گریانیا ن بی. به لام ئه و گریا، به چاوی خوم دیم گریا. ئیستاش، مخابن...!»

میتیا هه ر له شوینی خوی که دانیشتبوو دهنگی هه لینا: «ئیستاش ده گریم، ئالمانی، ئیستاش ده گریم، ئه ی پیاوی خودا.»

وه لحاسل ئه م به سه رهاته شوینیکی باشی له سه ر خه لکه که دانا. به لام ئه وه ی هه مووانی تووشی سه رسوورمان کرد و قازانجی بو میتیا هه بوو، شایه دی دانی کاترینا ئیوانا بوو، که هه ر ئیستا باسیده که م. له راستیدا کاتیک شایه دهکانی تومه تبار شایه دییان دها، وایده نواند که میتیا نیوچاوانه که ی هیناوییه تی، ئه وه ی جیی سه رنجیش بوو ئه وه بوو که پاریزه ریشی تووشی سه رسوورمان کردبوو. به لام به ره له وه ی کاترینا ئیوانا بانگبکری بو شایه دی، ئالیووشا بانگرا بو لپرسینه وه، ئه ویش راستیه کی وه بیر هینایه وه که خه ریک بوو گرینگترین خالی تومه ته که ره تکه ته وه و به قازانجی میتیا ته واو بی.

(۴)

میتیا نیوچاوانه کی هیناوییه تی

ئه م بابه ته ته نانه ت ئالیووشاشی تووشی سه رسوورمان کرد. ئه و پیویست نه بوو سویند بخوا، له بیریشمه هه ردوولا زور به ئه ده بانه و هاودلانه قسه یان له گه ل ده کرد و ریزیان بو دانه نا. دیار بوو ناوی به چاکه ده رکردوو. ئالیووشا زور خاکه رایانه و له خو بردوو هاته قسه، به لام هاودلی و گرتنی لایه نی برا ناشاده که ی حاشای لینه ده کرا. له وه لامی پرسیاریکا ئاوی باسی برا که ی کرد: ئه و رهنگه مرؤفیکی توورپه و جینگزی و دلناسک بی، به لام له گه ل ئه وه شدا به شه ره ف و ده مارزل و ده ست و دلپازه و له کاتی پیویستدا گیان له سه ر دهسته و بو هیچ فیداکارییه ک دریغی ناکا. سه ره رای ئه وه ش گوتی که برا که ی شهیدای گرووشنکایه و له م دواویانه دا له گه ل باو کم که وتبوونه رقه به رایه تی و له تامیان ده رکردبوو. به لام ئه وه ی که ده لین میتیا بو پاره ئه و قه تله ی کردوو، زور به توورپه یی ره تیکرده وه، ئه گه رچی دانی پیا نا که سی هه زار رۆبله که وه ک کیچ که وتبووه که ولی میتیا؛ ئه و پاره یه شی به میرات و به شه مالی خوی ده زانی که باوکی دهستی به سه ردا گرتوو. ئه گه رچی ئه و زوری گوی به پاره و مالی دنیا نه دها، ته نانه ت بو ئه و سی هه زار رۆبله ش به رقه وه باسیده کرد و پاره که به لایه وه گرینگ نه بوو، به لکو مه به ستیکی تری هه بوو. به لام سه باره ت به رقه به رایه تی ئه و جووته هه ر وه ک دادوهر باسیکرد. یانی رقه ی نیوان گرووشنکا و کاترینا. خوی گنخاند و ته نانه ت حاشای له چه ن پرسیاریش کرد و وه لامی نه دایه وه.

داوهر پرسیی: «ئایا براكه تان پئینگوتن، به هه رشپوهیه کی بی، دهیههوی باوکتان بکوژی؟» گوتیشی: «هه لبه ت نه گهر پیتخوشنه بی، ده توانی وه لام نه دهیههوه.»

ئالیووشا له ولامدا گوتی: «به شیوهی راسته وخو ئه وهی به من نه گوت.»
- چۆن؟ به شیوهی ناراسته وخو گوتی؟

- جاریکیان باسی بق و بیزاریی خوئی دهرهق به باوكم كرد و گوتی دهترسی رۆژیک رقی ههستی و خوین بهری چاوی بگری و بیکوژی.

- تۆش باوهرت به قسه کانی کرد؟

- به داخه وه باوهرم کرد. به لام هه میشه له سه ر ئه و باوهره بووم که له و کاته نه خسه دا ههستیکی پیروژن رزگاریده کا، هه ر وه ک رزگاریشیکرد. چونکه ئه و باوكمی نه کوشتووه.

ئالیووشا ئه م رستهی دوایی "ئه و باوكمی نه کوشتووه" به دهنگیکی ئه وهنده به رز گوت که هۆلی دادگا که دهنگیدایه وه و دادوهر وه ک ئه سپی جهنگی که به دهنگی که ره نا داده چله کی، ئاوا داچله کی.

- دلنیا به باوهری ته واوم به سه داقت و ئیمانی ئیوه ههیه و دهزانم له بهر ههستی برایهتی لایه نی میتیا ناگری. بیروپای سهیری ئیوه سه بارهت به و کاره ساته هه ر له رۆژی یه که می لی پرسینه وه وه بو هه مووان پوون بوته وه.

لیتان ناشارمه وه که بیروپای ئیوه شتیکی تاکه که سییه و له گه ل به لگه کانی دیکهیدا دیاره یه ک ناگریته وه. بۆیه پیموایه پیویسته پنداگرانه داواتان لیکه م، بلین چی بوته هوی ئه وهی بروات به بی تاوانی براكهت بی، ههروه ها ئه و تاوانه تایبه تییهی تر که له یه که م لی پرسینه وه دا به زه ردهی براكهت شایه دیت له سه ر دا؟

ئالیووشا ئارام و له سه ره خو وه لامیدایه وه: «یه که م لی پرسینه وه، من ته نیا وه لامی پرسیاره کانم دانه وه. له لایه ن خو مه وه هیه چ تومه تیکم نه داوته پال ئیسمیر دیاکو ف.»

- له گه ل ئه وه شدا به زه ردهی ئه و شایه دیت دا؟

- وته کانی دیمیتری برام وایلیکردم. پیمان گوتم کاتی قولبه سترانی ئه و چی روویداوه و له پیش لی پرسینه وهی منیشدا ئاماژهی به ئیسمیر دیاکو ف کردبوو. وه ک ئه و رۆژه لیم روونه براكه م بیتاوانه، نه گه ر ئه ویش ئه و قه تللهی نه کردووه، که وایه ...

- که وایه ئیسمیر دیاکو ف؟ بو ئیسمیر دیاکو ف؟ بوچی وا دلنیا ی که براكهت بی تاوانه؟

- هه ر ده بی دلنیا بم. دهزانم درۆ له گه ل من نا کا. چاو له چاوی که م دهزانم درۆ ناکات.

- هه ر به چاویدا ده زانی. جگه له وه به لگه ی ترت نییه؟

- به لگه یه کی ترم نییه.

- سه بارهت به تومه تبار کردنی ئیسمیر دیاکو فیش هیه چ به لگه یه کت نییه جگه له وته کانی کاکت و حالاتی چاوی؟

- نا، به لگه یه کی ترم نییه.

دادوهر لی رده دا دهستی له لی پرسینه وه هه لگرت. شوینیک که شایه دییه که ی ئالیووشا له سه ر خه لکه که ی دانا، زور هیوا بر او انه بوو. به رله محاکمه، سه بارهت به ئیسمیر دیاکو ف قسه و باس له گو ریدا بوو، ئه م شتیکی بیستبوو، ئه وی دیکه ش ئاماژهی به شتیکی تر ده کرد، ده یانگوت ئالیووشا به لگه ی چاکی سه بارهت به بی تاوانی براكه ی و تاوانبار بوونی ئیسمیر دیاکو ف کو کردو ته وه، له کو تاییشدا ده رکه وت هیه چی پی نه بوو، جگه له باوه ری ئه خلاق ی و برایانه هیه چ به لگه یه کی دیکه ی به دهسته وه نه بوو.

به لام فیتی یوکوویچ ده ستیکرد به لی پرسینه وه. ئالیووشا له وه لامی ئه و پرسیاره دا که که نگی دیمیتری فیودورویچ باسی بق و توورپه یی خو ی کردووه و گوتوویه له وانه یه باوکت بکوژی، بو وینه ئه و وته یه شی له دواین چاوپیکه وتنیان به رله رووداوه که بیستبوو، داچله کی - ده تگوت تازه شتیکی وه بیر هاتو ته وه و خه ریکه تییده گا.

- هەر ئىستا رووداويكم وهبیر هاته وه كه به تهواوی له بیرم چووبووه. ئەو كاته لیم پروون نه بوو، به لام ئیستا...

هەر ئیستا دەر كهوت كه بۆ یه كه م جار بیروكه یه كه به زهینی گه یشتوو، به تامه زرووی گیزایه وه؛ ئیوارهی ئەو رۆژه له سەر ریگای کلیساكه، له دوایی چاوپیکه وتیاندا له ژیر دارهكه، میتیا له سینگی خۆی دابوو، «لای سهرووی سینگی» چەند جاریشی له سه ریه كه له سینگی دابوو، گوتیوشی كه رهسه ی كړینه وه ی ئابرووی خۆی پێیه، ئەو كه رهسه یه ش لیره دا بوو، له سەر سینگی. ئالیووشا له درێژه ی قسه كانیدا گوتی: «كاتیک له سینگی خۆی دا، پیموابوو مه بهستی ئەوه یه له دلی دایه، رهنگه وره و هیزیک له دلیدا بدۆزیته وه كه خۆی له دهست ئەو شووره ییه به سامه دهرباز كا، كه له بۆسه یدا بوو و ته نانه ت نه یده و ئیرا لای منیش دانپیدا بنی. ده بی ئەو راستیه ش بدرکینم كه ئەو كاته پیموابوو باسی باوكم ده كا، ئەو شووره ییه ش كه تووشی ترس و دل خورپه ی كرده وو، پیموابوو چونه گیان باوكمه و ده به وئ بی حورمه تی پینكا. هەر راست له و كاته شدا بوو كه ئاماژه ی به شتیک له سەر سینگی كرد، له بیرشمه ئەم بیروكه به زهیندا هات كه دل له و به شه ی سینگا نییه، به لكو له خوارتره وه یه و دهستی له بهر ملی خۆی دا و بهردهوام ئاماژه ی به و شوینه ده كرد. ئەو كاته پیموابوو بیروكه یه کی گه و جانه یه، به لام رهنگه ئەو ئاماژه ی به و تووره كه چكۆله كرده ی كه هه زاروپینج سه د رۆبلی تیدا بووه!»

میتیا هەر له جی خۆیه وه و به دانیشتنه وه هاواریکرد: «وايه، راست وايه، ئالیووشا، دهستم له و تووره كه چكۆله ده دا. كه وهك نووشتوو له ملم كرده وو.»

فیتی یۆكۆویچ رۆی بۆ لای و داوایی كرد بیدهنگ بی. هەر له و كاته شدا وهك چه ققه به ئالیووشا وه نووسا و هه لپینجا. ئالیووشا كه بیره وه ریبه كانی هۆشی لیبیبوو، به گروتینه وه بیرورای خۆی دهربری و گوتی كه ئەوه ی بۆ میتیا بوو بووه هۆی شووره یی له وانه یه هەر ئەو هه زار و پینج سه د رۆبلی بی

كه وهك نیوه ی قهرزه كه ی دهیداته وه به كاترینا ئیوانا. به لام هه روا له سەر ئەوه سوور بوو كه قهرزه كه نه داته وه و بۆ مه به ستیكي ديكه كه لکی لیوه رگری - یانی هه لگرتنی گرووشنكا، ئەگەر له گه لی بچن.

ئالیووشا، به شله ژانیکي كتوپره وه گوتی: «هه روايه، ده بی هه رواش بی. كاكم چەند جار هاواریکرد كه نیوه ی ئەو شووره ییه، به نیوه ی ئەو پارهی (وشه ی "نیوه" ی چەند جار دووپات كرده وه) ده توانی له رپوه خۆی دهرباز بكا، به لام برۆا به خۆنه بوون به رۆکی پینگرتبوو... كه پیموابوو ئەو كاره ی له دهست نایه!»

فیتی یۆكۆویچ تامه زروویه پرسیی: «كه وايه دلنای و لیت پروونه كه به مست له و شوینه ی سینگی خۆی ده دا؟»

- وهك رۆژ لیم پروونه و دلنایم، چونكه له و كاته دا پیم سه ییر بوو: «دل له خوارتره وه یه، بۆ به مست له و به رمله ی خۆی ده دا،» ئەو كاته ئەو بیر كرده وه ی خۆم زۆر به لاوه گه و جانه بوو... چونكه چاكم له بیره ئەو بیر كرده وه یه م به شتیکی گه و جانه زانی... ئەو كاته زۆرم بیر لیکرده وه، بۆیه ئیستا وه بیرم هاته وه. چۆن ده كری تا ئیستا له بیرم چووبیته وه! كاتیک گوتی ئەو شته ی پێیه؟ مه بهستی هەر ئەو تووره كه چكۆله بوو، به لام ئەو هه زاروپینج سه د رۆبلی به كاترینا ئیوانا نه دایه وه. كاتیک له ماكرویه قۆلبه ست كرا، هاواریکرد ده زانم، نه قله كه ییم بیستوو. ئەو كاره ی به پرشووره ییترین كرده وه ی ژیا نی خۆی ده زانی، كاتیک ده ی توانی و بۆی ده لوا نیوه ی (سه رنجبه دن، نیوه ی) قهرزه كه ی به كاترینا ئیوانا بداته وه، نه ی توانی خۆی پازی بكا و دهستی له دلی نه بووه، بۆیه وای به چاك زانی له بهر چاوی كاترینا ئیوانا دز بی، بۆ ئەوه ی دهست له و پارهی هه لگری. ئەو قهرزه ش بۆ ئەو ئازار و ئەشكه نجه یه کی رۆحی بووه!

دادوهر په رپیه نیو قسه كان. داوای له ئالیووشا كرد جارێکی دیکه ته واوی رووداوه كه بگیزیته وه. چەند جاریش له سەر ئەم پرسیاره پینداگری كرد كه

ئایا میتیا ئاماژەى بەشتیک دەکرد؟ رەنگە ھەروا لەخۆرا بە مست لە سینگی خۆى دابى.

ئالیووشا گوراندى: «بەلام بە مستى لىننەدا، بە قامكى ئاماژەى بۆ دەکرد و دەستى ئالىرەى خۆى دەدا... چۆن دەكرى تا ئىستا بە تەواوى لە بیرم چووبیتەوه!»

سەرۆكى دادگا لە میتیای پرسى سەبارەت بە شایەدى دواىین شایەد دەلى چى. میتیا قەبوولیکرد و گوتى ئاماژەى بەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە کردووہ کہ لەو توورەكە چكۆلەدا وەك نووشتوو لە ملى کردووہ و ھەلبەت مایەى نەنگ و شوورەييش بووہ. كتوپریش گوراندى: «شوورەيیهك كە ناتوانم حاشای لىكەم، دزیوترىن و شەرماوييترىن کردووہى ژيانم. دەمتوانى بیدەمەوہ، بەلام نازانم بۆ دەستم لە دلم نەبۆوہ. پىموابوو كاتیا بەچاوى دز لىمپروانى باشتەر لەوہى ئەو پارەيەى بدەمەوہ. شوورەييترىن بەشى ئەو کردووہیەشم ئەوہ بوو كە دەمزانى نايدەمەوہ! ھەق بە تۆیە ئالیووشا! سپاست دەكەم، ئالیووشا! راست وایە.»

لىپرسینەوہى ئالیووشا بەم چەشنە كۆتایى پىھات. لایەنى گرنگ و جىى سەرنجى ئەو لى پرسینەوہیە ئەمە بوو كە لانیکەم راستییهك پوون بووبۆوہ، ئەگەرچى ئەم راستییه بەلگەيەكى زۆر كەمبايەخ بوو، بەلام بۆ سەلماندنى ئەوہش كە پارەى خۆى بووہ و پاشەكەوتى کردووہ، ھەزاروپینج سەد رۆبل بووہ و تۆمەتبار لە ماكرۆيەش لە لىپرسینەوہى سەرەتايیدا گوتبووى ئەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە «ھى خۆى» بووہ، دیارە درۆى نەکردووہ و تارپادەيەك كارەكە سووكتر بووبوو. ئالیووشا خۆشحال بوو. لەگەل ئەوہى لە خۆشيانا سوور ھەلگەرابوو، گەرپایەوہ شوینەكەى خۆى و دانىشتەوہ. لە پەستا لە بەر خۆيەوہ دەيگوت: «بۆ ئاوا لە بیرم چووبۆوہ! چۆن دەبوو لە بیرم بچیتەوہ! چى بوو ھۆى ئەوہى ئىستا وەبیرم بیتەوہ؟»

كاترىنا ئیوانا بانگكرا بۆ سەرسەكۆى شایەدیدان. ھەركە پىنایە ئىو ھۆلەكەوہ جموجۆل كەوتە ئىو خەلكەكەوہ. ژنەكان دەستیان بە چاو و

چاويلكەكانیاندا دەھىتا، پیاوہكانیش ھەموو كەوتبوونە ملەقوتى و جوولەجوول: تاقمىك ھەستانە سەرپى بۆ ئەوہى جوانتر بىيىنن. دواتر ھەموو گوتیان كاتىك ھاتۆتە ژوورى میتیا وەك "چۆرى شیر" سپى ھەلگەراوہ. كاترىنا ئیوانا سەرتاپى رەشپۆش بوو. خاكەرايانە و تارپادەيەك شەرمانانە ھەنگاوى دەنا. مەحال بوو بە رەنگى رۆخسارىدا بۆت دەرکەوئ كە شىواو و پەرۆشە؛ بەلام ترووسكەى بریار لە چاوانیدا دیار بوو، ئەوہشم لە بیر نەچى زۆربەى خەلكەكە گوتیان لەو كاتەدا زۆر جوان و دلرپىن بووہ. ئارام و بەروونى قسەى دەکرد. بەجۆرىك كە تەواوى حازریان لە ھۆلەكەدا گوويان لىبوو. زۆر لەسەرەخۆ دەدوا، يان لانیکەم ھەولیدەدا خۆى ئارام و بىخەم بنوئى. سەرۆكى دادگا لىپرسینەوہى خۆى بەئەدەب و ریزەوہ دەستپىكرد، دەتگوت دەترسى دەست بۆ ئەو پەلكى گولەناسكەى ھەستى بەرى، بە باسكردنى چارەنووسە تالەكەى بىژاكىتى. بەلام كاترىنا ئیوانا لە وەلامى يەكەم پرسىاردا، لىپراوانە گوتى كە پىشتەر دەزگىرانى تۆمەتبار بووہ؛ بە ئارامى گوتىشى: «بە ئارەزووى خۆى لىم جىابۆوہ و بەجىى ھىشتەم...» كاتىك پرسىارى ئەو سى ھەزار رۆبلەيان كرد كە كاترىنا ئیوانا دابووى بە میتیا بىنیرى بۆ خزمەكانى لە مۆسكۆ، راشكاوانە گوتى: «ئەو پارەيەى نەدایە بىنیرى. لەو كاتەدا ھەستمكرد كە زۆرى پىويستى بە پارەيە... ئەو سى ھەزار رۆبلەم پىدا بۆ ئەوہى ئەگەر حەزى لىبوو لە ماوہى ئەو مانگەدا بىنیرى. ھەر پىويستىش نەبوو دواتر ئەو قەرزە تووشى دلەخورپەى بكا.»

نامەھوئ تەواوى ئەو پرسىارانەى لىكرا و تەواوى ولامەكانى بەوردى دووپاتبەكەمەوہ. تەنیا دەچمە سەر كاكلى شایەدییەكە.

وتەكانى بەم شىوہیە درىژە پىدا: «لە سەر ئەو باوەرە بووم كە زۆر زوو پارە لە باوكى وەردەگرئ و ئەو مەبلەغە دەنیرى. چونكە دەمزانى زۆر سادق و بىتەماحە... لەگەل ئەوہى راستییشە زۆر وازى وازىيە... بەلام لەگەل ئەوہشدا بۆ پارە ھىچكات دلادلم نەکردووہ و برۆى لەوہ زياترىشم پىى ھەبووہ. چونكە دلنیا بوو ئەو پارەيە لە باوكى وەردەگرئ، لەو بارەوہ چەند

جار له گهل من قسه يکرد. ده مزانی رقی له باوکیه تی و هه میشه له سهر ئه و باوه ره بوو باوکی زولمی لی کردووه و دهستی به سهر به شه ماله کهیدا گرتووه. من وه بیرم نایه هه ره شه ی له باوکی کردبئی. دلنیام لای من باسی ئه وه ی نه کردووه. ئه گهر له و کاته دا بهاتبایه بۆ لای من، سه بارهت به و سی هه زار رۆبله خاترجه م ده کرد، به لام به داخوه له و ماوه یه دا نه هات بۆ دیده نیم... منیش که و تبووه بارو دۆخیکی ناله باره وه و نه مدتوانی بانگه یشتنی بکه م...» به دهنگیکی پته و و راشکاوانه وه دیسان درێژه ی به قسه کانی دایه وه: «له راستیدا هه قم نه بوو بۆ پاره بیخه مه ژیر گوشاره وه، چونکه پیشتر یارمه تی دابووم و زیاتر له سی هه زار رۆبلی دابوومی، هه روا خۆم به بهر منه تی ده زانی. ئه گه رچی له و کاته دا نه مده توانی پیشبینی بکه م که ده که ومه بارو دۆخیکه وه و ده توانم قهره بووی بکه مه وه و له منه تی بیمه ده ری.» به دهنگیکی جینگزیا نه وه قسه ی ده کرد. هه ره له و کاته دا بوو فیتی یۆکوویچ ده ستیکرد به لیپرسینه وه ی.

فیتی یۆکوویچ، که ههستی به شتیکی باش کردبوو، به ئارامی گوتی: «ئه م پروداوه لیزه له سه ره تای ئاشنا بووتاندا رووی دا؟» ده بی لیزه دا له که وانه دا ئه وه بلیم که (ئه گه رچی فیتی یۆکوویچ به حیسابی کاترینا ئیوانا له پترزبورگه وه هی نا بوویان، به لام کاترینا ئیوانا مه سه له ی پینج هه زار رۆبله که ی پووش به سه ر کردبوو که ئه و کاته «له به رده می میتیادا به چۆکدا هاتبوو» و پاریزه ریش له و باره وه هیچی نه ده زانی. ئه وه ش سهیر بوو ته نانه ت کاترینا ئیوانا خۆشی هه تا دوایی سات نهیده زانی، له دادگا باسی ئه و پروداوه ده کا یان نا، بۆیه چاوه روانی ئیلهامیکی له ناکاو بوو.)

نا، هه رگیز ناتوانم ئه و ساتانه له بیر به رمه وه. ده ستیکرد به گێرانه وه ی به سه رهاته که. هه موو شتیکی گوت، ته واوی ئه و پروداوانه ی میتیا به ئالیووشای گوتبوو، ته نانه ت «به چۆکدا هاتنه که شه ی» و هۆیه که شه ی. باسی باوکی و باسی چوونه که ی بۆ لای میتیا، به لام باسی ئه و مه سه له یه ی هه ره نه کرد که میتیا به خوشکیدا هه والی لێناردبوو و پیشنیاری کردبوو که واچاکه

بۆ وه رگرتنی پاره که کاترینا ئیوانا خۆی بچی بۆ لای. ته نانه ت ئاماژه شه ی پیننه کرد. به دل فراوانییه کی ته وا وه ئه و مه سه له یه ی پووش به سه ر کرد و ته نانه ت ههستی به شه رمیش نه کرد و مه سه له که ی وا باسکرد که خۆی به شیوه یه کی له ناکاو، به هیوا ی شتیکی چووه بۆ لای ئه و ئه فسه ره لاره... تاکو داوا ی پاره که ی لیککا. که س شتی وای نه دیوه! هه ره له و کاته دا که گویم راگرتبوو، سربووم و ئازای ئه ندامم وه له رزین که وت. هه موو حازریان گوی قولاغ بوو بوون و هه ولیانده دا مووبه موو له وته کانی حالی بن. پروداویکی بیوینه بوو. ته نانه ت له کچیکی سه ره به خۆ و رۆح زلی وه ک ئه ویش، دان پیا نانیکی ئاوا، ئه و جۆره له خۆ بردووی و فیدا کارییه جیی باوه ره نه بوو. بۆچی و بۆ کی؟ بۆ ئه وه ی پیاویک نه جات بدا که ئه و هه موو بی حورمه تی و سووکایه تییه ی پیکردبوو؟ بۆ ئه وه ی هه رچۆنیک بی لانیکه م بریک له سزاکه ی داشکینی. له راستیدا قه لافه تی ئه فسه ریکی لاره. به و په ری ریزه وه له هه مبه ر ئه و کچه پاک و به سه ته زمانه دا ته عزی می کرد و پینج هه زار رۆبله که ی پیشکه ش کرد یانی ته واوی دار ونه داری خۆی - به شیوه یکی هاودلانه و سه رنجراکیش زهق بۆوه. به لام... له دل می دابوو، هه ستیشمده کرد ئه م مه سه له یه له وانه یه له داهاتوودا ببیته هۆی بوختان، (له راستیدا هه رواش بوو.) دواتر له سه رانه ری شاردا بوو به بنیشته خۆشه که و به پیکه نینه وه ده یانگوت ئه و به سه رهاته ناته واو بووه و خاتوو کاترینا هه مووی نه گێراوه ته وه - یانی، ئه و ئه فسه ره لاره ویناچی «به ته عزی م و ریز و حورمه تیکی خالی و خۆلییه وه» هیشتییتی ئه و خاتوونه شوخ وشه نگه بره و. به ریز و ماقوولترین ژنانی شاره که مان ده یانگوت: «وا ی دانین هه مووشی گێراوه ته وه و هیچی لینه په راندووه و به سه رهاته که شه هه ره ئه وه یه، به لام دیسان له کچیکی عازهب ناوه شیته وه ئه و جۆره هه ل سوکه وت بکا و پی بنیته مالی لاریکی ره به نه وه، ته نانه ت ئه گهر بۆ ناچه تدانی باوکی شه ی بی!»

بلای کاترینا ئیوانا به و تیگه یشتووی و وریاییه وه، نه یزانیی خه لک وا ده لێن؟ حه تمه ن له وه گه یشتووه، سه ره پای ئه وه ش هاته سه ر ئه وه ی هه موو

شتیک بلی، ههلبهت، تهواوی ئەو دېدۆنگییه دزیو و پېرسوو کایه تیپانه له مەر ههقیقه تی به سه رهاته که یه وه، دواتر په ره ی سه ند و هه ره له و کاته شه وه هه مووان که وتنه ژیر کار یگه ری. به لام پاریزه ره و قازیه کان، له بیده نگییه کی پر له ریز و تاراده یه که شه ره زارانه دا گو ییان له کاترینا ئیوانا گرتبوو. دادوهر له خوی رانه دی ته نانه ت پرسیار یگیش سه باره ت به و مه سه له یه بکا. فیتی یۆکوویچ کورته کر نۆشیکی بو کاترینا ئیوانا برد. که م تاکور تی سه رکه وتنی به ده سه ته ینا بو! کاره که ی زور به باشی سه ری گرتبوو. سه باره ت به که سیک که دارونه داری خوی که پینج هه زار روبل بووه به ئەنگیزیه کی ده ست و دل بازانه وه پینشکه شی بکا و پاشان نیوه شه و بو دزینی سی هه زار روبل باوکی خوی بکوژی ئەندیشه یه کی دژواره و له گه ل ه یچ راستیه که یه ک ناگر یته وه. فیتی یۆکوویچ هه ستیده کرد ئیستا ده توانی، لانیکه م تۆمه تی دزییه که له سه ر میتیا لایا. «په روه نده» که ره والیک ی جیاوازی به خو وه گرتبوو. شه پولیک له هاودلی بو میتیا وه ری که وتبوو. به لام سه باره ت به میتیا... بویان باسکردم که یه ک دوو جار له کاتی قسه کردنی کاترینا ئیوانادا هه ستا وه ته پین و دیسان دانیش تۆته وه. سه ری به ردا وه ته وه و هه ردوو دهستی به به رچاوییه وه گرتوو. به لام کاتیک شایه دی کوتایی پیهات، له نا کاو به ده نگیکی گریاناوی و ده ست راداشتن بو لای کاترینا ئیوانا، هاواری کرد:

- کاتیا، بو ئاوا به ره و فه وتان پالتپیوه نام؟

دای له هورژنی گریان و هولی دادگا که ده نگی دایه وه. له نا کاو دانی به خویدا گرت و دیسان هاواری کرد:

- ئیستا ئیتر مه حکووم بووم!

پاشان به ددانه چیره وه دهستی له بهر سینگی خوی هه لپیکا و قیت وره پ له سه ر جیی خوی دانیشه وه. کاترینا ئیواناش له نیو هولی دادگا که دا مایه وه و له جیی خوی دانیشه ت. رهنگی په ریبوو، به خه ماری ملی به خوزدا گرتبوو.

ئهوانه ی له نزیکییه وه دانیش تبوون، وتیان ماوه یه کی زور ئازای ئەندامی ده له رزی. گرووشنکا بانگهرا.

خه ریکم له پروداویکی کتوپر نزیک ده بمه وه که ویده چی بیته هوی له نیو چوونی یه کجاری میتیا. چونکه له و باوه رده ام، هه مو انیش هه ره له سه ر ئەو باوه رهن تهواوی پاریزه ره کانیش دواتر هه ره ئەوه یان ده گوت. ئەگه ره ئەو پروداوه نه قه ومایه، تۆمه تبار لانیکه م ده به خشرا. به لام ئەوه هه لده گرین بو دوا یی. جار ی چه ند وشه یه که سه باره ت به گرووشنکا.

ئهویش سه ره تا ره شیوش بوو، شالیکی ره شی گرانبا یی له ملی هالاند بوو. به هه نگاوی نه رم و بیده نگ و له نجه یه کی ئارام و سۆنه ئاسایی که تاییه تی ژنانی نه رم نووله، رۆی بو سه ره سه کۆی شایه دیدان. چاوی له سه رۆکی دادگا بری بوو، بو لای چه پ یان لای راستی نه ده روانی. به بروای من له و کاته دا زور جوانی ده نواند. به پیچه وانه ی ئەوه ی دواتر ژنان ده یانگوت، ریزه یه کیش رهنگی هه لنه بز رکابوو. هه ره وه ها ده یانگوت روخساری گرژومون و تووره و پر له رق بووه. به بروای من تۆزی شیوا بوو، ئهویش به و هوییه وه که ده یزانی روانینی ئەم خه لکه چه نده پشکینه ره و له وه ش گه یشتبوو که هه موو تامه زرۆی ده مگو و قسه و قسه لۆکن. ئەو زور له خو بایی بوو و تاقه تی رق و بیزاری نه بوو. یه کی له و که سانه بوو که له گه ل دیتی رق و بیزاری وه ک ئەسه پهنده ر ده په رن و له ئاگری تۆله دا ده سووتین. هه لبه ت شه رم و حه یاش له گو ریدابوو، که وایه سه یر نه بوو ئەگه ره جار جار له بز و دهنگی ده گو رپا. تاوی له بز ی تووره و تۆسن و رق نه ستوورانه بوو، تاویکی تر نه رم و له سه ره خو و له خو بوردوو. جاری وابوو جو ریک ده دوا، ده نگوت که وتوته ئەولای بیتفاقیه وه و گو یی له ه یچ شتیک نییه؛ وه ک ئەوه ی هه ستبکا: «هه رچی ده بی با بیی چش، قسه ی خو م ده که م...» سه باره ت به ئاشنا یه تی له گه ل فیو دۆرپا ولوویچ کورت و کرمانجی گوتی: «هه مووی قوریا ته، بو خه تای من بوو ئەو دهستی له کۆل نه ده کرد مه وه؟» به لام دوا ی ده قیقه یه ک هاته وه قسه: «هه مووی خه تای من بوو. گالته م به هه ردوو کیان ده کرد. به ئهویش و به

باوکیشی، فریومدان و هردو وکیانم تووشی ئەو رۆژە رەشە کرد. هۆکاری ئەو رووداوە من بووم.» سامسانۆفیش بە شیوهیەک ناوی هاتە گۆرێ. گروشنکا جینگزیانە و پروو هەلمالدر اووانە دەستیپیکردەو: «پێوهندی بە هیچکەسەو نییە. ئەو نان بەدە و پارێزەر بوو، کاتیکی بیکەس و پاپەتی بووم و بنەمالە کەشم پشتیان تیکردم ئەو بالی وەسەر کیشام.» سەرۆکی دادگا بە شیوهیەکی بەئەدەبانە پینگوت وەلامی پرسیارەکان راست و بێ پینچ و پەنا بداتەو و باسی ئەو شتەنە کە کە پێوهندی بە باسە کەو نییە، بۆیە گروشنکا سوور هەلگەرا و چاوی ترووسکە ی هات.

ئەو پاکەتە سی هەزار رۆبلە کە ی تیدابوو، چاوی پیننە کەو تەبوو، بەلام لەو «قوربەسەری چارە رەشە» بیستبوو کە فیۆدۆر پاولوویچ پاکەتیکە هەیه سی هەزار رۆبلی تیدایە. «بەلام هەمووی گەوجییەتی بوو. من پیکە نیلم دەهات. تەواوی دنیا شی پیدایەم نە دەچووم بۆلای.»

دادوهر لێی پرسى: «مەبەستت لە «قوربەسەری چارە رەش» کێیە؟»
- ئەو خوێرییە بەرەللا، ئیسیمیر دیاکۆف، کە ئەرەبە کە ی خۆی کوشت و دویشەو خۆی هەلواسی.

هەلبەت لەرێو پرسیاری لیکرا کە چ بەلگە یەکی هەیه بۆ ئەو تۆمەتە راشکاوانەیه؛ بەلام دەرکەوت هیچ بەلگە یەکی بۆ ئەو نییە.

گروشنکا گوتی: «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ ئەو ی پینگۆتم؛ باوهری پیکەن.» گوتیشی: «ئەو ژنە ی لیمان بوو دەرۆی مەموزین، تووشی ئەو فەوتان و چارە رەشییە کردوو؛ راستتان دەوی هەمووی خەتای ئەو.» دەتگوت لە داخانا دەلەرزێ، رق و توورە یی بە دەنگییەو دیار بوو.

دیسان لییان پرسى مەبەستى کێیە.

- مەبەستم ئەو کچە یە، کاترینا ئیوانا. ناردی بە دوامدا، خولکی کردم بۆ چوکلێت و شیرینی، دەویست هەلمخەلە تینێ. شەرم و حەیا نازانی، دەتوانم ئەو هەتان بۆ روون کە مەو...

لێرە سەرۆکی دادگا بە رووناخۆشی وریایی پیندا ئاگای لە قسەکانی بی. بەلام ئەم ژنە بە خیلە لە ناخەو دلی هەلدەقرچا و گویی لەو شتەنە نەبوو. دادوهر بە وەبیر هینانەو ی بابەتیک لێی پرسى: «ئەو کاتە ی لە ماکرۆیە دەستگیر کرا، هەموو دیتیان و بیستیان لە ژوورە کە ی ئەو بەر دەرپە ریت و گورانەت: «هەمووی خەتای ئەو بوو. ئیمە پیکەو دەچین بۆ سیبیریا!» کەوا یە ئیو بەو هەرتان کردبوو کە ئەو باوکی خۆی کوشتوو؟»

گروشنکا لە ولامدا گوتی: «لە بیرم نییە لەو کاتە دا چ هەستیکم بوو. هەموو هاواریان دەکرد ئەو باوکی خۆی کوشتوو، منیش خۆم بە تاوانبار زانی، پیمابوو لە بەر خاتری من کوشتوو یەتی. بەلام کاتیکی گوتی کاری من نییە، لەرێو بەوهرم پیکرد، ئیستاش باوهری پیدە کەم و هەمیشە ش باوهرم پینەتی. ئەو کە سیک نییە درۆی بە زرادا بی.»

فیتی یۆکوویچ دەستیکرد بە لیپرسینەو. لە بیرمە جگە لە پرسیاری دیکە، سەبارەت بە راکیتینیش پرسیاری لیکرد و ئەو بیست و پینج رۆبلە ی «پیندا بۆ ئەو ی ئالکسی فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف پینێ بۆلات.»

گروشنکا، بە رق و توورە ییەو بەزە ی هاتی: «وهرگرتنی ئەو پارە یە سەیر نییە. ئەو هەمیشە بۆ وەرگرتنی پارە دەهات بۆلام: هەموو مانگی لانیکەم سی رۆبلی بە فیئل و تەلە کە لیدە ساندم. ئەویش زیاتر بۆ زرهق و بەرق و خۆرانیان: ئەو هەندە ی بوو کە بتوانی بە بی یارمە تیی من بژیوی خۆی دا بین کا.»

فیتی یۆکوویچ، لەگەل ئەو ی هەستی بە شیوانی سەرۆکی دادگا کرد، پرسى: «چی وایلیدە کردی دەرەق بە ئاگای راکیتین ئەو هەندە دەستو دلەباز بی؟»

- ئاخەر ئەو کورپی پوورمە. بەلام هەمیشە داوای لیدە کردم ئەو لەلای کەس باس نە کەم، ئاخەر من بۆ ئەو مایە ی سەر شوهری بووم.

ئەم راستییە هەموانی تووشی سەرسورمان کرد؛ نە لە شار و نە لە کلیسە هیچ کە سیک لەو ئاگادار نەبوو. تەنانەت میتیاش. گوتیان راکیتین

کاتی ئه وهی بیست له جینی خوئی وشک بوو و سووره لگه پرا. گرووشنکا بهر له هاتن بو نيو هۆلی دادگا، بیستیوی راکیتین به دژی میتیا شایه دیی داوه، بویه ئه وداخه ی پی پششت. ته وای ئه شوین دانانه ی قسه کانی راکیتین سه بارهت به بهرده داری و ئاژاوه ی سیاسی له پووسیا، له سه ره خه لکی دانابوو، به یه کجاری له نيو چوو. راکیتین له بهر چاوی خه لک بوو به تۆزی بهر با. فیتی یۆکوویچ گه شابوو: ئه م بابه ته شه پهمه تیکی خودایی بوو. لیپرسینه وهی گرووشنکا دریژه ی نه کیشا و هه لبهت شایه دی دانه که شه شتیکی تازه ی تیدا نه بوو، به لام شوینیکی ناخۆشی له سه ره خه لکه که دانا؛ که شایه دی دانه که ی ته وای بوو دوور له کاترینا ئیوانا، دیسان دانیشه وه، سه دان چاوی قیناوی و توورپه تیپرامابوون. له سه ره تاوه تا کۆتایی شایه دی دانه که ی، میتیا زمانی نه گه پرا. چاوی له بهرده می بریبوو، و دانیشهتوو ده تگوت بۆته بهرد.

ئیان فیۆدۆرۆویچ بانگکرا بۆ شایه دی.

(5)

به دبه ختیبه کی کتوپ

چاکتر وایه بلیم ئه وه بهرله ئالیووشا بانگکرا بوو، به لام ده رگاوان به سه رۆکی دادگای راگه یاند که شایه د به هوی نه خۆشییه وه ناتوانی له و ساته دا ئاماده بێ. به لام تۆزی بیته وه سه رخۆ ئاماده یه شایه دی بدا. به لام ده تگوت که س گویی له وه نه بووه و دواتر ئاشکرا بوو.

سه ره تا هاتنه ژووره وهی سه رنجی که سی رانه کیشا. شایه دانی سه ره کی، به تایبهت ئه وه دوو خاتوونه ره قیبه لیپرسینه وه یان له گه ل کرابوو. خه لکه که ئیتر ئه وه کونچکاوییه ی پیشوویان نه مابوو و که م تا کورتی هه ستیان به ماندوو بوون ده کرد. هیشتا چه ند شایه دی دیکه، که دای ئه وه هه موو لیپرسینه وه یه، ئیتر وینه ده چوو زانیاری زیاتر به ده سه ته وه بده ن، پیویست بوو. کات تیده په ری. ئیان فیۆدۆرۆویچ، بی ئه وه ی چاو له هه چکه س بکا، سه ری بهردابوو و هیواش و به هه نگاوی ورد، که له وه ده چوو له بیر و خه یالکی خه ماویدا نوقم بی، به ره و سه کوئی شایه دیدان رۆیشت. جلوه رگه که ی ناحه ز نه بوو، به لام رۆخساری لانیکه م شوینیکی ناخۆشی له سه ر من دانا: زهرد هه لگه رابوو، رهنگی مردووی لیشهتوو. چاوی کز و لیل؛ سه ری هه لیتا و به هیواشی چاوی به نيو دادگا که دا گه پرا. ئالیووشا هه ستا سه ری و هه ناسه یه کی هه لکیشا: «په ککو!» ئه وه م له بیره، به لام هه چکه س نهیدی.

سه رۆکی دادگا پیی راگه یاند که ئه وه له و شایه دانه نییه که سویند بخوا، ده توانی وه لام بداته وه یان ئه گه ر پییخۆشینییه خوئی له ولامدانه وه ببویری،

به لām ده بی له پرووی ویژدانه وه شایه دییه که ی بدا و... ئیوان فیؤدۆرۆویچ گوی بی شلکردبوو و به ماتی چاوی تیبریوو، به لām روخساری ورده ورده به بزیه ک کرایه وه و هه رکه وتهکانی سه رۆکی دادگا تهواو بوو که به سه رسورمانه وه چاوی لیده کرا، دای له قاقای پیکه نین و به دهنگیکی بهرز پرسیی: «دهی، چیی تریش؟»

بیدهنگی بالی به سه ر دادگا که دا کیشابوو، هیچکه سه سریهی لینه نه دههات. شتیکی سهیر له گوریدا بوو. سه رۆکی دادگا نارچه تیی خوی دربریی و هه ر له و کاته دا که چاوی له زابت ده گیزا، گوتی: - له وه ناچی حالتان باشیی!

ئیوان فیؤدۆرۆویچ به ئارامی و ریزه وه له ناکاو وه لāmی دایه وه: «قوربان، خاترجه مبه. حالم باشه و ده توانم مبه سه تیکی سه رنجرا کیشتان بۆ باسکه م.» سه رۆکی دادگا، هه روا به درۆنگییه وه، له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «قسه یه کی تاییه تته به ده سه ته وه یه؟»

ئیوان فیؤدۆرۆویچ سه ری داخست، تۆزی مات بوو، پاشان سه ری هه لینا و به منجه منج وه لāmی دایه وه: - نا... قسه یه کی تاییه تم به ده سه ته وه نییه.

ده ستیانکرد به لیپرسیینه وه. ئه ویش زۆر به کورتی و شیوه یه ک حاشاکردن وه لāmیده دایه وه، به جوریک که جار له گه ل جار زیاتری بیزاریی پیوه دیار بوو. ئه گه رچی ماقولانه وه لāmیده دایه وه. وه لāmی زۆربه ی پرسیارهکانی به «نازانم» ده دایه وه. سه باره ت به حیساب و کیتابی میتیا و باوکی هیچ ئاگادارییه کی نه بوو. گوتی: «پیمنخوشنه بوو خو له و کارانه هه لقوتینم.» له زمانی میتیای بیستبوو که هه ره شه ی له باوکی کردبوو. نه قلی ئه و سی هه زار رۆبه ی نیو پاکه ته که شی له ئیسمیر دیاکۆف بیستبوو که بۆ گرووشنکای داناوه.

به روانینیکی خه ماوییه وه، له ناکاو دهستی له قسه هه لگرت: «نا، نا، هیچ، قسه یه کم نییه به عه رزی دادگای بگه یه نم.»

سه رۆکی دادگا گوتی: «وادیاره حالت باش نییه. تیده گه م چ مبه سه تیکت هه یه.» پاشان روویکرده دادوه و پاریزه ر تاکو داوایان لییکا، ئه گه ر به پیویستی ده زانن لیپرسیینه وه ی له گه ل بکه ن، به لām ئیوان له ناکاو به دهنگیکی گر ه وه داوایکرد:

- گه وره م، لیمگه رین با بروم، حالم زۆر خراپه.

دوای ئه و قسانه، بی ئه وه ی چاوه رپی ودمی دادگا بی، وه رسوورا تاکو له دادگا برواته ده ری. به لām دوای هه لینانه وه ی چه ند هه نگاو، به ئارامی راوه ستا، وه ک ئه وه ی بریاریکی کتوپری دابن. به ئارامی زه رده یه کی گرت و گه رایه وه شوینه که ی خوی.

- گه وره م؟ من وه کو کچه لادییه که وام... ده زانی چیرۆکه که ی چۆنه؟ «هه لده ستم، ئه گه ر پیمنخۆشی، ده رۆم ئه گه ر پیمنخۆشی.» ده یانویست کراسی بوو کینی له به رکه ن و بییه ن بۆ کلیسه بۆ ئه وه ی بیده ن به شوو، که چی له په ستا ده یگوت: «ئه گه ر پیمنخۆش بیه لده ستم، ده رۆم ئه گه ر پیمنخۆش بی.» ئه و چیرۆکه م له کتییکی فۆلکۆریدا خویندۆته وه.

سه رۆکی دادگا به له بزیکتی تووره وه پرسیی: «مبه سه ستت چییه؟» ئیوان فیؤدۆرۆویچ له ناکاو به سه ته یه کی پاره له گیرفانی ده ره ینا. «ده ی ئه مه، ئه مه ش پاره که... ئه و پارهی له نیو پاکه ته که دا بوو» (به سه ر ئاماژه ی به و میزه کرد که به لگه و شته که ی له سه ر بوو) باوکم له سه ر ئه وه به کوشت چوو. ئه و پارانه له کوئی دانیم؟ ئاغای زابت ها وه ره بیگره. «زابت به سه ته که ی وه رگرت و دایه ده ست سه رۆکی دادگا.

سه رۆکی دادگا به سه رسورمانه وه پرسیی: «ئه گه ر ئه مه ئه و پارهی بی، له کوپوه که وتۆته ده ست ئیوه،

- دوینی له ئیسمیر دیاکۆفی پیواکوژم وه گرت... بهر له وه ی خوی بخنکینی، له لای بووم. ئه و باوکمانی کوشتووه، نه ک دیمیتری برام. ئه و باوکمانی کوشت و منیش ئه و کاره م پیکرد... کی هه یه مردنی باوکی خوی به ئاوات

نه خوازی؟ له ناکاو سه روکی دادگا له ده می دهر په پری: «ئهری تو خوت ده زانی ده لئی چی، تیکه لت نه کردووه؟»

- پیموایه نه قلم پارسه ننگ هه لئاگرئ و تیکه لیشم نه کردووه... زوریش له ئیوه باشتتر نه قلم کار ده کا هر نازانم چی له و زهینه چه په له ی ئیوه دایه... هه روها له ته واری نه م پوخساره دزیوانه ی دیکه شدا...» ئیوان پرووی کرده خه لکه که و به پق و توورپه یی و ددانه چیرپه وه گوتی: «باوکم کوژراوه و نه وانه واده نوین ترسیان لینیشتووه. له گه ل یه کتریش هه روان و خویمان و نیشان ددهن. دروزنانه! هه موویان مردنی باوکیان به ئاوات ده خوازن، جانه وهریک جانه وهریکی دیکه هه لده لووشی... نه گهر مه سه له ی باو ککوژی له گوریدا نه بوایه، توورپه دهبوون و به پرووترش ی به ره و مال دهبوونه وه. نه وانه شانویان ده وئ! نان و لوتی بازارپیان ده وئ. «نه وه من ئیستا قسه ده که م! ئاوتان نییه. له پئی خودادا چورئ ئاوم ده ئی، گه رووم وشک بووه!» له ناکاو به هه ردووه دهستی توند سه ری خو ی گرت.

زابت له ریوه چوو بو لای. ئالیووشا هه ستا سه ری و نه راندی: «حالی باش نییه. باوه پ به قسه کانی مه که ن: یاوی می شکی هه یه.» کاترینا ئیوان بی ئیختیار هه ستا و له ترسانا له جیی خو ی وشک بووبوو و چاوی له ئیوان فیو دورووچ بریبوو. میتیاش هه ستا سه ری و تامه زرویانه چاوی له براهی ده کرد و به بزیه کی سه رسورماوانه وه گوئی بو راکرتبوو.

ئیوان دهستی کرده وه به قسه کردن: «خه متان نه بی. شیت نه بووم، من ته نیا قاتلم و به س.» له ناکاو به ده لیله وه گوتیشی: «چاوه پروانیتان له قاتلیک نه بی زمان پاراننه وه بدوئ.» به شیوه یه کی سه ی دای له قاقای پیکه نین. دادوهر به شله ژانکی ئاشکراوه سه ری له سه روکی دادگا برده پیشی. دوو قازیی دیکه ش به شله ژاوی ده ستیان کرد به سرتو خورت. فیتی یوکووچ

هه روا که گوئی راکرتبوو، گوئی قولاغ راوه ستا: بیده نگیه کی پر له چاوه پروانی هه لکه کی داگرت. سه روکی دادگا به په له خو ی راسته وپاسته کرد:

- کاکی شایه د، قسه کانت ری تی ناچی و تیشیناگه ی ن. نه گهر ده توانی توژی له سه ره خو به وردی پرووداوه که بگیره وه... هه لبه ت نه گهر قسه یه کت بو گوتن پی بی. قسه کانت چون ده سه لمینی... نه گهر له راستیدا په ریشان حال بییت؟ «ده رده که هه ر نه وه یه، به لگه م به ده سته وه نییه. نه و ئیسمیر دیاکوفه سه گه ش له و دنیا یه ی دیکه وه به لگه یه ک ناخاته پاکه تیکه وه و بوتانی بنیرئ. ئیوه جگه له پاکه ت بیر له ه یچ شتیکی دیکه ناکه نه وه پاکه تیکیان به سه.» ئیوان به شیوه یه کی مات و خه یالاوی بزهی هاتی و دریزهی پیدا: «شایه دم نییه... مه گین شایه د ته نیا که سیک.»

شایه ده که ت کییه؟

ئیوان گوتی: «عالیجه ناب، شایه ده که م کلکی هه یه، نه وه ش به پیچه وانه ی ری سایی باوه! n'existe point le diable» له ناکاو گوتیشی: «گوئی مه ده نی. نه و شه یتانکی هیچو پوچ و فه قیروکه یه.» پاشان دهستی له پیکه نین هه لگرت و وه ک نه وه ی به شیوه یه کی نه ینی قسه بکا، دریزهی پیدا: «بیگومان لیره یه، په نکه له ژیر نه و میزه دا بی که به لگه کانی له سه ره. نه گهر له وئ دانه نیسی، نه ی له کوئ دانیشی؟ گویتان له من بی. پیمگوت نامه وئ بیده نگ بم، نه ویش سه باره ت به گورانکاری کتوپری زه ویناسی قسه ی ده کرد... گه لحو! یاللا نه و رموزنه نه جات دهن... خه ریکی خویندنی سروود بووه. هه ر له بهر نه وه یه دلی بی خه مه! راست وه ک نه و مه سته گه روکه ی له سه ر شه قام هاوار ده کا: «وانکا چووه بو پترزبورگ،» منیش بو دوو چرکه چیژ وهرگرتن میلیاردها میلیارده بدهم. من نانس! په کو، سه رله به ری نه و مه سه له یه گه و جانه یه! یاللا به جیی نه و قولبه ستمکه ن! خو له خورا نه هاتووم... بو، بو هه موو شتیک ئاوا گه و جانه یه...»

۳- پومیه کان داوی نان و لوتی بازارپیان ده کرد، قه یسه رانی رومی ش بویان دابین ده کردن، بو نه وه ی خه لکی رازی راکرن.

پاشان به شینهیی و ئەگەر بکری بڵین خەمبارانە، دەستیکرد بە چاوگیران بە دەوری خۆیدا. بەلام دادگا بە جاری شلەژا بوو، ئالیووشا بە پەلە چوو بۆلای، بەلام زابتەکه قۆلی ئیوانی گرتبوو.

ئیوان چاوی لە چاوی براکەیی بری و گوراندی: «بۆ وا دەکەیی؟ لە ناکاوا شانی زابتی گرت و دای بە عەرزدا. بەلام پۆلیس لەوێ ئامادەبوون و دەستبەجی ئیوانیان قۆلبەستکرد. بە توورەیی دەینەراند. هەتا بردیانە دەری، هەر نەراندی و کەس نەیدەزانی دەلی چی.

دادگا بە جاری شلەژا. ئەوێ روویدا هەموویم بە جوانی لە بیر نەماوه. خۆشم تووشی دلەخورپە بوو بووم و نەمدەتوانی پی و شوینی مەسەلەکه بگرم. بەلام دەزانم دواى تاویک، هەموو شتیک هەمیسان ئارامبووه و هەمووان تیگەیشتن چ رووداویک قەوماوه، زابت بۆ سەرکۆنە کردنی فەرمی هاتە نیو هۆلی دادگاگەوه، ئەگەرچی ماقوولانە گوتی کە حالی شاید زۆر باش بووه و دوکتۆر سەعاتیک لەمەوبەر فەحسی کردووه، بەلام بەرلە هاتنە نیو هۆلی دادگاگەوه لە پەستا قەسەیی کردووه. بەجۆریک کە نەکراوه پیشبینی ئەو بارودۆخە بکری. ئەویش لە راستیدا، زۆری پیناگری لە سەر شایەدیدان کردووه. بەلام بەر لەوێ خەلکەکه خاوبنەوه و ئەو دیمەنەیان لە بیر بچیتەوه، رووداویکی دیکە قەوما. کاترینا ئیوانا تووشی هیژشی عەسەبی بوو. هۆن هۆن دەگریا و دەقیژاند، بەلام نەیدەویست لە دادگا بپواتە دەری. هەولیدەدا و دەپاراپیەوه دەرینەکەن. لە ناکاوا بە دەنگی بەرز بە سەرۆکی دادگای گوت: «دەبێ شایەدییەکی دیکە بدەم، ئەویش زۆر خیرا...! ئەوێش بەلگەیهک، نامەیه... هانی بیخویننەوه، زووگەن زووا! نامەیی ئەو پموزنەیه... ئەو پیاوێ هۆ لەوێیه!» ئاماژەیی بە میتیا کرد. «ئەو بوو باوکی خۆی کوشت، بە خویندەنەوهی ئەو نامەیه تیدەگەن. بۆی نووسیم چۆن دەبیهوێ باوکی بکوژی! بەلام ئەوێ دیکەیان نەخۆشه. میتسکی کار ناکا. سێ پۆژە زانیومه شیواوه!» کاترینا ئیوانا، بە دلەخورپەوه هەروا دەینەراند.

زابت نامەکهی لە کاترینا ئیوانا وەرگرت کە بۆ سەرۆکی دادگای پاداشتبوو. ئەویش لە سەر کورسییهکە دانیشتهوه و هەردوو دەستی بە دەموچاویهوه گرت، لەگەڵ ئەوێ ئازای ئەندامی دەلەرزیهوه و لە ترسی ئەوێ لە دادگای بەرنە دەری، گریانەکهی خۆی دەخواردووه. هەر بۆیه لە بەر خۆیهوه بە نەرمی فرمیسکی هەلدەوهەراند. ئەو بەلگەیهی کە پادەستی دادگای کرد، هەر ئەو نامەیه بوو کە میتیا لە مەیخانەیی میتروپۆلیس نووسیوی. ئیوان فیۆدۆروفیچ وەک «بۆرهانی بیرکاری» باسی ئەوێ کردبوو، مخابن...! رەوتەکه بەو بارەدا شکایهوه و گلۆلهی میتیا کەوتە لیژی. ئەگەر بە هۆی ئەو نامەیهوه نەبوايه، لەوانە بوو چارەنووسی بگۆردری و فحیل بێ، یان لانیکەم سزاکەیی زۆر مەترسیدار نەدەبوو. دووپاتیدەکەمەوه، تیگەیشتن لە هەموو رووداوه ورد و درشتەکان دژوار بوو. ئەوێ لە درێژەیی دادگایی کردنەکهدا روویدا، هەروا لە زەینمدا تیکەل و پیکەل بووه. پیموایه سەرۆکی دادگا ئەو بەلگەیهی دەستاو دەست پیشان هەموو قازی و پارێزەر و لیژنەیی داوهران داوو. تەنیا شتیک کە بە جوانی لە بیرم ماوه، شیوهی لیپرسینەوهیان لە شایەدەکان بوو. کاترینا ئیوانا، لە وەلامی سەرۆکی دادگادا کە لێی پرسى حالت بە تەواوی هاتۆتەوه سەرخۆ یان نا، بێ سەبرانە گوتی: «ئامادەم، بەلێ ئامادەم!» هەروها گوتی: «بۆ ولام دانەوه تان دانامینم.» دیار بوو هەروا دەترسی، نەکا نەهیلن شایەدییەکهی بدا. داویان لیکرد بەوردی بۆیان باسبکا ئەو نامەیه چی بوو و بەپێی چ هەلومەرجیک بە دەستی گەیشتووه.

«پۆژیک بەرلە رووداوهکە بە دەستم گەیشت، بەلام ئەوێ پۆژی پیشتری نووسیوو، لە مەیخانە. یانی، دوو پۆژ بەرلەوهی ئەو تاوانە ئەنجامیدا.» بە هەناسە پرکیۆه دەنگی هەلینا: «چاوا لیکەن، لە سەر سیاییهکە نوسیویهتی، ئەو کاتە رقی لە من بووه. چونکە ئەو سێ هەزار پۆبلەش بە من قەزدار بوو... ئاخ، لە بەر خویریەتی خۆی، خەفەتی ئەو سێ هەزار پۆبلە دایگرتبوو و دنیاى لە خۆی کردبووه چەرمەچۆلهکە. چیرۆکی ئەو سێ هەزار

رۆبلەش بەم شیۆهیه بوو. تکاتان لیدەکەم، گویم بۆ شلکەن. سێ حەوتوو بەرلەوێ باوکی بکووژێ، بەیانی زووهات بۆ لام. دەمزانی پێویستی بە پارەیه و بۆ چی دەوێ. بەلێ، بەلێ - بۆ ئەوێ دلی ئەو جانەوهره و دەستبێنی و لەگەڵ خۆی بیبا. دەمزانی دەرەق بەمن غایەن بوو و ئیستاش دەیهوێ لیم جیابیتەو. ئەوێش من بووم من، کە ئەو پارەیه پێدا، بەو بۆنەو پێدا کە بینێرێ بۆ خوشکم لە مۆسکو. چاوم لە چاوی بری و گوتم هەرکاتێک پێی خۆشیوو دەتوانی بینێرێ. «مانگیکیش بخایەنی گرینگ نییه.» مەگین دەرکێ تینەگەیشتی چاوی لە چاوی پێمگوت: «تۆ ئەو پارەیهت بۆ ئەو دەوێ خەیانەتم پێیکە و لەگەڵ ئەو دەعبایە یەک کەوی، کەوایه فەرموو ئەوێش پارە. خۆم پێتدەدەم. ئەگەر ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بووی کە بتوانی وەرپیگری، هانی وەرپیگر! دەمویست بیسەلمینم ئەو چی بوو و چی روویدەدا؟ وەرپیگرت، وەرپیگرت و بە شەوێک لەگەڵ ئەو دەعبایە لە ئاوی کرد... بەلام دەیزانی. دەیزانی لە هەموو شتیکی ئاگادارم. خاترجەم بن ئەوێشی دەزانی، دەیزانی بۆیه ئەو پارەیهی دەدەمی تاکو تاقییەکەمەو. بۆ ئەوێ تینگا یانی ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بوو کە ئەو پارەیه لە من وەردهگرێ - چاوم لە چاوی بری، ئەوێش چاوی لە چاوم کرد، ئەوانەیی هەمووی لە چاومدا خۆیندەو و وەرپیگرت - پارەکەیی لێوهرگرتم و رویشت!»

میتیا لە ناکاو نەراندی: «راست دەکەیی کاتیا، چاوم لە چاوت بری و دەمزانی بێ ئابرووم دەکەیی، سەرەرای ئەوێش پارەکەم لێوهرگرتم. وەک مرقۆیکی هەرزه و هیچووپوچ هەقته رقت لیمبێ. هەمووتان جێی خۆیهتی رقتان لیمبێ، هەقی خۆم!»

سەرۆکی دادگا دەنگی هەلێنا: «تۆمەتبار، جاریکی دیکە قسەت لە دەم بێتە دەرێ، فەرماندەدەم لە دادگا بتکەنە دەرێ.»

کاتیا بە هەله پرووکی لە درێژەیی قسەکانیدا گوتی: «ئەو پارەیه بۆ ئەو مایەیی ئازار بوو. دەویست بمراتەو، ئەوێشکی تێدا نییه، بەلام بۆ ئەو دەعبایەش پارەیی پێویست بوو. هەر بۆیه باوکی خۆی کوشت، بەلام پارەکەیی

منی نەدایەو و لەگەڵ ئەو جانەوهره چوو بۆ ئەو دێیه و لەوێ قۆلبەستکرا. ئەو پارەیه دواي کوشتنی باوکی دزیبووی، دیسان لەوێ ئاوی کرد. رۆژێک بەرلە کوشتنی باوکی، ئەم نامەیهی بۆ نووسیم. نامەکەیی بە مەستی نووسیوو. هەرکە خۆیندەمەو بۆم دەرکەوت. بە رقی و بیزارییەو نووسیوو، هەستی بە دلنیايش کردبوو کە تەنانەت ئەگەر باوکیشی بکووژێ پێشان کەسی نادم. ئەگەر بیزانیایە ئاشکرایدەکەم بۆی نەدەنووسیم. چونکە دەیزانی نامەوێ تۆلەیی لێیکەمەو و لەنیوی بەرم! ئێوه خۆتان بیخویننەو، بەوردی - تکاتان لیدەکەم، زۆر بەوردی - با بۆتان دەرکەوێ چون خۆی نووسیویەتی و گووتویە باوکی دەرکۆژی و دەزانی پارەکەشی لە کوێ داناو. تکاتان لیدەکەم، بەسەریدا تێمەپەرن، رستەیهکی تێدایە: «هەر ئەوێندە ئیوان برۆا دەیکوژم.» کەوایه، هەر لەپێشدا بیرێ لە جووری کوشتنەکەیی کردۆتەو. «کاترینا ئیوانا ئەم رستەیهی دوايي بەسەرکەوتنیکی تال و شەرورانەو لە بەر دەمی دادگادا دەربری. بەلێ! دیار بوو دێرپەدێری ئەو نامەیهی خۆیندبوو و لە مانا نەینییەکانی گەیشتبوو. «ئەگەر مەست نەبوايه، ئەو نامەیهی بۆ نەدەنووسیم؛ بەلام برۆانن، بەرلە تاوانەکە هەموو شتیکی مووبەموو باسکردوو، راست بەو شیۆهیه دواتر دەستی بۆ ئەو تاوانە برد.» بە شیۆهیهکی شیتانەش گوتی: «سیناریۆیهکی تەواو!»

ئەو ئیستا کاردانەوێ دوايي بەلاو گرینگ نەبوو، ئەگەرچی، بێ ئەوێ دلەدل بەدا، ئەو ئاکامەیی تەنانەت لە مانگیکی لەمەوبەرەو پێشبینی کردبوو، چونکە تەنانەت ئەو کاتەش، رەنگە، لە رقد لەرزایی و بیرێ کردبیتەو کە رۆژی دادگایی نامەکە نیشانەدا یان نا. ئیستاش ئەو کەوتبوو ئەو لای بێتفاقیهه. لە بیرمە میرزابنووس نامەکەیی بە دەنگی بەرز خۆیندەو، پێموايه، راست لەدواي تەواو بوونی قسەکانی، ئەو نامەیه شوینییکی سەیری لە سەر دانان. لە میتیایان پرسی کە دانی پێدا دەنی ئەو نامەیهی نووسیوه.

میتیا بە دەنگی بەرز گوتی: «نامەیی من، نامەیی من! ئەگەر مەست نەبوايه نەمدەنووسی!... کاتیا، لە بەر زۆر هۆ رقتان لە یەکتەر بوو، بەلام

سویند دهخۆم، سویند دهخۆم که تهنانهت کاتیک رقیشم لیت بوو، هەر خۆشم دهویستی. بهلام تۆ منت خۆش نهدهویست!»

میتیا ههروا که هیواپر اوانه دهستی خۆی ههلهدهگوشی، خۆی خسته سهه کورسییه که و دانیشته. دادوهر و پاریزهر دهستیانکرد به لیپرسینه وهی کاترینا ئیوانا، دهیانویست پروون بیته وه، چ شتیک هانیداوه بهرله وهی بهلگهیه کی ئاوا ئاشکرا بکا، بهو لهبز و حالهته جیاوازه وه شایه دیداوه.

کاتیا وهک ژنیکی دهلووکار قیژاندى: «ئهری، ئهری. درۆمکرد. بهپیچه وانهی ویستی خۆم و ویژدان و ئابرووم درۆم کرد، بهلام دهویست نه جاتیده، چونکه ئه زۆری رق له من بووه و به سووکی زانیوم! پهککو چ سووکایه تییه کی پیکردووم. ههمیشه به سووکی زانیوم. ئه وهش بزانه ههر له و کاته وه که بۆ پاره له ههمبه ریا به چۆکدا هاتم و کرئۆشم بۆ برد، سووک بووم له بهر چاوی. دهزانم، ههر ئه و کاته له ریه ههستمپیکرد، بهلام ههتا ماوهیه کی زۆر باوهرم نه دهکرد. زۆر جار له چاویدا ده مخوینده وه: «به ویستی خۆت هاتی.» کاتیا ئیتر وهک شیت و هار، به رقیکی ئهستورده وه ددهوا و کهوتبووه هه ناسه برکی: «پهککو، ئه قلی به وه نه شکا، بۆ چووم بۆلای؟ چونکه ناتوانی له خویرییه تی و ههرزهیی زیاتر له شتیکی تر بگا، منی وهک خۆی چاوی لیکرد، پییوابوو هه موو وهک خۆی وان! تهنیا له بهر ئه وهش دهویست زهماوهندهم له گه ل بکا، چونکه دهیزانی مال و سامانیکی زۆرم به میرات پییپراوه. ههر له بهر ئه وه بوو، دهزانم، ههمیشه پییوابوو به وه یه وه دهیهه وی ژیانى هاوبه شم له گه ل پیکینی. ئاخ! ئه وه مروقیکی درندهیه! چونکه ئه و رۆژه له بهر ناچاری چووم بۆلای، ههمیشه له سهه ئه و باوه ره بووه ههتا ئاخیری ته مه نم سهه رم له حاندی هه لئایه و له پرویا ههست به شهه رمه زاری دهکهم و دهله رزم. هه قیشیه تی هه تا ئاخیری ته مه ن به سووک و چرووکم بزانی و خۆی له من به زیاتر بزانی. ههر له بهر ئه وه دهویست زهماوهندهم له گه ل بکا! ههروایه! وهک رۆژ لیم پروونه ههروایه! ههولمدا به ئه شقه کهم به سه ریدا زالیم. ئه شقیک که هه د و که وشه ن نانسى. تهنانهت

ههولمدا چاوپۆشی له بی وه فاییه که ی بکه م؛ بهلام هیچ تیناگا، هیچ! ههر به راستیش چۆن دهیتوانی تینگا؟ ئه و رموزنه! ئه و نامه یه ئیواره ی رۆژی دوایی به دهستم گه یشت: له مه یخانه که وه بۆیان هینام. ئه و رۆژهش به یانییه که ی، تهنیا ئه و رۆژه به یانی دهویست لیتی خۆشیم و چاوپۆشی له هه موو شتیکی بکه م، هه موو شتیکی. تهنانهت خه یانه ته که شی!»

سه رۆکی دادگا و دادوهر، هه له بهت هه ولاندا ئارامی بکه نه وه. ناتوانم له و فکرهش خۆ بیویم که هه موویان ههستیان به شهه رمه زاری دهکرد گوئ له و جۆره دانپیانانه دهگرن. له بیرمه دهیانگوت: «تیده گه ین چه ندهت بۆ دژواره؛ دلنیا به هاودلین له گه لئا،» سه ره رای ئه وان ههش شایه بییان له زمانی ئه و ژنه تووره و ورینه بیژه ده رکیشا. ئه و ئاخیری به شیوه یه کی پروون و ئاشکرا که زۆر جار وهک بللی بۆ تاقه ساتیک له و بارودوخانه دا پروو ددها، گوتی که ئیوان فیو دۆرۆویچ له دوومانگی رابردوودا، زۆری هه ولداوه بۆ نه جاتدانی برا «درهنده و پیاو کوژ» هکه ی، بۆیه وهک شی لئ هاتوو وه به جارێ تیکه لئ کردوو.

«خۆی ئازارده دا. ههمیشه هه ولیده دا سزای برا که ی که مباته وه و لای من دانی پیدابنی که ئه ویش هیچ کاتی باوکی خۆش نه ویستوو، له وانیه به ئاواتیشه وه بووی بمری. ئه گه ر بزانه چ ویژدانیکی قوولی هه یه! به ویژدانی، خۆی ئازار ددها! هه موو شتیکی پیگوتم، هه موو شتیکی! هه موو رۆژیک دههات و وهک تهنیا دۆستی خۆی ده رده دلی بۆ ده کردم.» کاترینا ئیوانا، جینگزیانه و له پر هاواری کرد: «بۆ من شانازییه که تهنیا دۆستی ئه وم.» چاوی ترووسکه ی هات: «دوو جار چووه بۆ دیده نیی ئیسمیر دیاکوف. رۆژیک هات بۆلام و گوتی: ئه گه ر به جینی برا که م ئیسمیر دیاکوف ئه و قه تلای بکردبایه (چۆن ئه و ده مگۆیه ده که وته سه رده می خه لک که ئه و کاره کاری ئیسمیر دیاکوفه. رهنگه منیش تاوانبار بم، چونکه ئیسمیر دیاکوف دهیزانی رقم له باوکه م و رهنگه باوه ریشی کردبێ که مه رگی باوکه م به ئاوات دهخوزام؛ ئه و کاته ئه و نامه یه م ده رهینا و پیشانمدا. سه تاسهت قانع بوو که

کارکاری براکەى بووه و زۆریش بەو مەسەلەىە دڵگران بوو. ئەوەشى بۆ تاملنەدەکرا کە براکەى باوککوژ بێ! حەوتوویەک لەمەوبەر بۆم دەرکەوت ئەو مەسەلەىە خەریکە نەخۆشى دەخا و پۆحى ئازار دەدا. چەند پۆژ لەمەوبەر لە جزوورى مندا قسەى دژمان و قسەى ناحەزى دەکرد. تیگەیشتم خەریکە ئەقلى لە دەستدەدا. بەم لاوлада هەلدەسوورا و وړینەى دەکرد. دیتوویان بە کۆلان و شەقاما دەسوورپیتەوه و لە بەر خۆیەوه قسە دەکا. دوکتۆرى مۆسکویى دوینی لە سەر داواى من فەحسێکرد و گوتى خەریکە تووشى یاوى مێشک دەبێ، هەمووشى لەتاوى ئەو، لەتاوى ئەو پرموزنە وای لیتاتوو! دویشەو ئاگادار بوو کە ئیسیمیر دیاکۆف مردوو! ئەو هەوالەش وای داترووسکاند و زەبریکی کاریگەر بوو لە سەر پۆحى، بە جارێ شیتی کرد... هەمووشى لەتاوى ئەو پرموزنە، هەمووشى لە بەر خاترى نەجاتدانى ئەو پرموزنە تووشى ئەو ئازارە بوو!»

ئاخ، هەلبەت سەرھەلدانى ئەو جۆرە دانپیانان و راستى گوتنە لە ماوهى تەمەندا تەنیا یەكجار بۆ مرۆف دەلوئ. بۆ وینە لەسەر مەرگدا کاتى وەرێکەوتن بەرەو پای سیدارە! بەلام ئەوه خووخدەى کاتیا بوو، ئەو ساتەش لە ژيانیدا لەو جۆرە ساتانە بوو. ئەو هەر ئەو کاتیا فیداکار و لەخۆبوردوو بوو کە بۆ نەجاتدانى باوکى چوو ژیر منەتى لاویکی خویپرى و هەلەخەرجهوه؛ هەر ئەو کاتیاىەى بەر لەم شایە دیدانە بە هۆى حەیا و دەمارزلییەوه، باسى کردەوهى کەریمانەى میتیاى کرد و لە هەمبەر ئەو عالەمەدا لە خۆى و لە حەیاى کچانەى خۆى گوزەرابوو، بەو هیواىە بریک لە قورسایى تاوانەکەى کەمکاتەوه. ئیستاش، ئەوا دیسان لەخۆبوردوویى دەنواند، بەلام ئەمجارە بۆ کەسیکی دیکە و پەنگە هەر ئیستا. پەنگە تەنیا لەم ساتەدا هەستى کرد و تیگەیشتم کە ئەو کەسە چەندە لە لای خۆشەویستە! لە بەر خاترى ئەو لە ترسانا لە خۆى گوزەرا، چونکە کتوپر بۆى دەرکەوت بوو بەو دانپیانانەى کە ئەو کارە کارى براکەى نییە و باوکى بە دەستى ئەم لە

نیو چوو، بە جارێ خۆى فەوتاندبوو. لەخۆبوردوویى نواند بۆ ئەوهى ئەو نەجاتیدا. تاکو ناوبانگی بە چاکە پۆیشتووی ئەو نەجاتیدا.

سەرەپای ئەوانەش دوولییەکی بەسام گازی لە مێشکی پیاو دەگرت. - بلێ کاتیا سەبارەت بە پیتوهندیى رابردووی خۆى و میتیا درۆیکردبى؟ - پرسیارەکە ئەمە بوو. نا، کاتیک بە دەنگى بەرز گوتى بە هۆى ئەو کړنۆش بردنەوه لەبەر چاوى میتیا سووکبووه، بەئانقەست تۆمەتبارى نەکردبوو! خۆى باوهرى بەوه بوو. تەواو قەناعەتى بەو شتە هینابوو. پەنگە لە کاتى ئەو کړنۆشەوه. - کە میتیاى ساویلکە، تەنانەت ئەو کاتەش کە تارىفى دەکرد، لە دلەوه پیتپیکەنیوه و بە چاوى سووک تەماشایکردوو. خۆشەویستى ئەو بۆ میتیا خۆشەویستییەکی دوو پۆ بوو کە تەنیا بە هۆى غروورەوه، بەهوى غرووریکى بریندارەوه بوو، ئەم ئەشقەش هیچکویى لە ئەشق ناچى، بەلکو لە تۆلە دەچى. ئاخ! پەنگە ئەو ئەشقە دووپۆیە بشبواىەتە ئەشقیکی راستەقینە، پەنگە ئەوهش ئاواتى گەورە و گرانی کاتیا بووبى، بەلام بیوهفایى میتیا بە جارێ دلای بریندار کردبوو، بۆیە دلای نەیدەتوانى لە میتیا ببوورئ. کاتى تۆلە بە شێوهیەکی کتوپر بەسەریدا زالبوو و تەواوى ئەو داخ و وەرەمانەى لە دلای ئەو ژنە سووکایەتى پیکراوەدا کەلەکە بووبوو، لە ناکاو بوو بە گړپژین و دەرک و دیوارى پۆحى شەقکرد. راستى لە میتیا گوت، بەلام خۆشى پیتی تیوهچوو، تیوهگلا. لەگەل نیشتنەوهى بلیسەى رەقەکەى و دەربرینی هەستى، کولۆکۆى ناخى نیشتنەوه و شەرم سەرتاپای داگرت و لەناخەوه هەلى چۆقاند. دیسان هیرشى عەسەبى پووی تیکردەوه: دەستیکرد بە گریان و کەوت بەزەویدا و لە دادگاگە بردیانە دەرى.

هەر لەو کاتەدا گرووشنکا، بەر لەوهى فریاکەون پیتی پینگرن، هەلات بۆ لای میتیا و بە دەم نک و نالەوه گوتى: «میتیا دیتت ئەو مارە خال و میل جوانە چۆنى پیتوهدای؟» هەر لەو کاتەدا لە پقا دەلەرزى، پووی کردە قازیبەکان نەپاندی: «فەرموون، پيشانیدان کێیە!» بە ئامازەیهکی سەرۆکی دادگا بردیانە دەرى. نەیدەویست بپواتە دەرى و خۆى دەکیشا بۆ لای میتیا. میتیاش

نالەيهەكى لىنوه هات و ھەولیدا بچى بۇلاى، بەلام لە جىيى خۆى دايان نيشاندەوھ

(1)

ناخافتى دادوهر، ھەلسەنكاندنى كەسايەتییەگان

ئىپۇلىت كىرلىۋوچىچ وا تووشى شلەژان بووبوو، ئازاي ئەندامى دەلەرزى، ئارەقەيەكى سارد نىۋوچاۋانى خووساندبوو. لە پەستا تەواۋى لەشى سارد و گەرمى دەکرد و ھەر بەو حالەوھ دەستىكرد بە ئاخافتن. دواتر خۆى باسى كرد كە لەو ساتەدا حالى چۆن بووھ و چ چەقوچۆيەك دايگرتووھ. وەك قوويەك دەخويند. ئەم وتانەشى وەكو شاكارىكى باش لە ژيانى خۇيدا چاۋ لىدەكرد. ديار بوو بە chef d'oeuvre {شاكارى} خۆى دەزانى، chef d'oeuvre لە تەواۋى تەمەنشىدا، لە راستىدا نۆ مانگ دواتر بە ھۆى دەردەبارىكەوھ مرد. بۆيە ھەر وەك مەعلوم بوو، ئەگەر لەدلى دابى كە مەرگى نزيك بۆتەوھ، ھەقى بووھ خۆى بە قوويەك بزانى كە دوايىن ئاۋازى خۆى دەخوينى. تەواۋى دل و مېشكى خۆى لە سەر ئەم وتارە دانابوو، ئەو سەلماندبووشى كە خاۋەنى دل و ھەستىكى ناسكە و بە شىۋەيەكى چاۋەرۋان نەكراۋىش دركاندى كە لانىكەم ھەستى بەختەوھرى و پاكيى كۆمەلگا و «پرسىياري ھەتاھەتايى»^۱ لەناخيدا ھەشار دراوھ. پېرشنگدار بوونى وتارەكەى لە سەداقتى ئەودا بوو. سادقانهش باوھرى بەسزادانى تۆمەتبار ھەبوو؛ بە تۆمەتبار زانينى ئەوى تەنيا و تەنيا وەك ئەركىكى ئىدارى چاۋ لىدەكرد، لە سزادانى تاوانباردا «لەبەر خاترى ئاسايشى كۆمەلگا» بە تامەزرۋىيەكى سادقانهوھ دەلەرزى. تەنانەت ئەو ژنانەى لە دادگاكەشدا

بەلى، پىموايە ئەو ژنانەى بۇ دىتنى ئەم شانۋيە ھاتبوون، ھەتمەن بەدليان بووھ چونكە شانۋيەكى سەرنجراكىش بوو. ئەمجار دوكتورى مۇسكۆيى ھاتە شەر شانۋ، پىموايە سەرۋكى دادگا پىشتر زابتى نارىبوو بە شوينىدا، بۇ ئەوھى چاۋى بە ئىوان فىۋدورۋوچىچ بگەوئ. دوكتور دواى فەحسكردن گوتى ئىوان تووشى ياۋىكى قورسى مېشكى بووھ، زۆرىش مەترسىدارە و دەبى خىرا لىرە رايگويىزن. لە وەلامى دادوهر و پارىزەردا گوتى كە ئىوان پىرى خۆى چوۋە بۇ لاي و پىيگوتووھ كە نەخۇشىيەكى ئاۋا پرمەترسىيە ھەيە، بەلام گويى بە دەرمان و چاۋەدېرىي پزىشكى نەداوھ. دوكتور لەكوتايىدا گوتى: «دلنىام حالى رۆحىي باشنەبوو، خۆى پىيگوتم لە كاتى بەخەبەرىدا خەون دەبىنى، چەندكەسى لە سەر شەقام دىتووھ مردوون و شەيتان ھەموو پوژى ئىۋاران دەچى بۇ سەردانى.» دوكتورى بەناۋبانگ دواى شايدەيدانەكەى لە دادگا چوۋە دەرى. ئەو نامەيەى كاترىنا ئىوانا پىيدابوون، خستىانە سەر پەرۋەندەكە. دواى برى پراۋەستان، برىيارىندا درىژە بە دادگايى كردنەكە بدن و ھەردوو بەلگە چاۋەرۋان نەكراۋەكە (ئەو بەلگانەى لەلايەن ئىوان فىۋدورۋوچىچ و كاترىنا ئىواناۋە دراون) لە شايدەى نامەكەدا بىتن.

بەلام ناچمە سەر شايدەبىيەكانى دىكە چونكە تەنيا ئەو قسانەى پىشوۋيان دوپاتندەكردەوھ، ئەگەرچى ھەركام بەپىي تايبەتمەندى و خووخدەى خۆى دەدوا. دوپاتىدەكەمەوھ، ھەموو ئەوانە لە وتەكانى دادوهردا، كە لەرئوھ بۆتانى دەگىرۋمەوھ، سەرۋبەرى وىكەتەوھ. ئەوۋرۋوداۋە ھەموۋانى تووشى شلەژان كرىدبوو، بۆيە بىسەبرانە چاۋەرۋانى وتەى دادوهر و پارىزەر بوون. فىتى يۆكۋوچىچ ديار بوو شايدەبىيەكەى كاترىنا ئىوانا دايچلەكاندوھ. بەلام دادوهر سەرکەوتبوو. كاتىك شايدەى تەواۋ بوو، دادگا نزيكەى سەعاتىكى پشوۋدان راگەياند. پىموايە سەرۋكى دادگا كاتىك گەرايەوھ شوينەكەى خۆى، راست سەعات ھەشت بوو، ئىپۇلىت كىرلىۋوچىچ دادوهرىشمان دەستىكرد بە ئاخافتن.

۱- مەبەست لەو پرسىيارە «بوون يان نەبوون» كە ھاملىت لە بەيانى نەفسى خۇيدا باسیدەكا.

حازربوون، ئەگەرچی زۆریان رِق له ئیپۆلیت کیریلۆویچ هەستابوو، دانیان پیدانا که شوینیکی سەیری له سەر دانا بوون. بە دەنگیکی لەرزۆک و گر دەستیکرد بە قسە کردن، بەلام زۆر زوو گوپ و تینی هاتەو بەر و هەتا کۆتایی وتارەکهی بە دەنگیکی بەرز قسەیکرد و دانیشتووانی سەرسام کرد. بەلام لەگەڵ تەواو بوونی وتارەکهی، هیندەدی نەما بوو بیهۆش بکەوێ.

دادوهر ئاوا هاته قسه: «ئاغایانی ئەندامی لیژنەیی داوهران، ئەم پەرۆندەییە لە سەرانی سەراسەیدا دەنگی داوختەو و جموجۆلی ساز کردووه. بەلام چی سەیره و چی بەتایبەت بۆ ئیمە جیبی مەترسییە؟ بەتایبەت بۆ ئیمە؟ ئیمە که ئەو هەموو خۆمان بەو چەشنە جینایەتانه گرتوو! ترسناک بوونەکهشی ئەو، که ئەو جۆرە کردووه رەشانه تووشی مەترسیمان بکا، ئەو، که تا ئەو رادەییە خۆمان پینگرتوو، ئەویش نەک تەنیا بەم جینایەتە یان جینایەت و تاوانیکی جیاواز. هۆی ئەو که مەترخەمی و سەرساردییەشمان چیبە و ئەم دیارده زەمانییە چ قاسیدیکی نیوچاوان رەش هیناویەتی و رزگاریمان نایە لە دەستی؟ بلیی هۆی ئەو، بێ و نیشاندەین که خەریکی تاوان و سەرەپۆیین؟ هۆی ئەو، ئەو قەل و خەیاڵ لە کۆمەلگادا تووشی کۆنی و سوانی زوو رەس بوو و سەرەپای که مەتەمەنی لە زەلکاوی گەندلی و فەوتاندا ئەوق بوو؟ بلیی هۆی ئەو، بێ بناغە و هیمی ئەخلاقمان تیکشکاوه، یان رەنگە بە هۆی نەبوونی بنەمایەکی ئەوتوو تووشمان بوو؟ ناتوانم وەلامی ئەو پرسیارانە بدەمەو؛ لەگەڵ ئەو، شەدا ئەم جۆرە پرسیارانە بۆتە هۆی شەژانی رۆحمان و هەموو شارۆمەندیکی حەتمەن ئازاری پێو دەکیشی. ئەو بلاقۆکە تازە و هیشتا خۆشەویستانە، خزمەتیکی بەرچاو بە کۆمەلگا دەکەن. چونکە بەبێ ئەوان، لانیکەم لەو ئەخلاقە هیچ و خویریگەرییانە و قینە هەوسار پساندوووەکان ئاگادار نابین. باسکردنی ئەو ترس و کارەساتە سامناکە نەک هەر ئەو کەسانە وەک بەشداریکردن لە دادگاییەکاندا حازر دەبن و لیژنەییەکی تازە دامەزراو دەبن لەم سیستەمەیی ئیستادا، بەلکوو هەموو خەلکیشی پێ ئاگادار دەکریتەو. ئیمەش رۆژانە چیمان

دەوێ؟ شنگەلیک که ئەم پەرۆندەییە ئیستامان لە پالیاندا رەنگ دەدۆرینی و زۆر کهم بایخ دیاره. بەلام گرینگترین خال ئەو، ئەو که زۆر بەی ئەو کارەسات و جینایەتە سەرەپۆیانەیی نیشاندەری یاخیگەرییەکی گشتی و پەرەگرە، سەرەپۆییەک که لە نێو ئیمەدا پەرەیی سەندوو و ریشەیی داکوتاو، ئیتر بۆ بەرخۆدان و بەگژداچوونەو نابی و زۆر دژوارە.

«رۆژیک ئەفسەریکی جحیل و وریا لە چینی دەوڵەمەند دەبینین که لە سەرەتای ژیان و کاردا بە شیوہییەکی نەینی و ترسەنۆکانە، بەبێ ئەو، تۆزیک ئازاری و یژدانی هەبێ، کارمەندیکی که سەرەمیکی نانبدەیی بوو، لەگەڵ کلفەتەکی دەکوژی، بۆ ئەو، بەلگەیی قەرزدارییەکی خۆی و هەرچی پارەیی نەغدی لە گیرفاندا بیەزی؛ «ئەم پارەیی بۆ چیژ وەرگرتن و کامپەوا بوون لە دنیای مۆدەپەرەستدا و بۆکاری داھاتووم بەکار دێ.» دواي کوشتنی ئەوان، هەریەکی بالنجیک دەنیتە ژیرسەریان و دەپوا. پاشان قارەمانیکی لاو که بە هۆی ئازایەتیەو میدالیای وەرگرتوو، دایکی سەرۆکەکی و سەرۆکەکی خۆی لە سەر رینگایەک وەک چەتە و رینگر دەکوژی، بۆ ئەو، هاورپییانی هاندا لەگەڵی یەکبەکەون، دەلی ئەو ژنە «ئەو وەک کۆرەکی خۆی خۆش دەوێ، هەربۆیە تەواوی ریتوینییەکانی لە بەرچاو دەگری و خۆی ناپاریزی.» ئەو، شەیی بۆ دەردەکەوێ که ئەو رمووزنە، سەرەپای ئەو، شە ناویرم بلیم که لەم رۆژانەدا ئەو رمووزنیکی بیوینەیی. کەسیکی دیکە تووشی تاوان و جینایەت نابی، بەلام هەست و ئەندیشەیی راست وەک ئەو وایە و رۆحیکی چەشنی ئەو دەگمەنی هەیی. لە بیەنگی و لە خەلوەتدا بە ویژدانەو رەنگە لە خۆی پیرسی: «دروستکاری چیبە و ئایا مەحکومکردنی خویترشتن دەمارگرژی نییە؟»

«رەنگە خەلک بەسەرمدادا بگورینن و بلین که نەخۆش و توورەم، ناجوامیرانە بوختان دەکەم و پێی زیادی دادەکیشم و وپینە دەکەم. قەیناکا با وا بلین - خوداش دەزانی ئەگەر واشبێ، یەکەم کەس بووم که شاد دەبم و دەگەشیمەو! ناخ، بپوا بە قسەکانم مەکەن، من بە مرفۆتیکی نەخۆش بزانی،

بەلام وتەكانم لە گوئ بگرن؛ ئەگەر تەنیا يەك لە دەي، يان يەك لە بيستی ئەو دەي دەيليم راست بئ. تەنانهت ئەو كاتهش دەبي بليين هاوارە لە خۆمان! چاو ليكەن. ئاغايان، بپوانن لاوهكانمان چۆن تووشی تاوان دەبن. بە بئ ئەو دەي پرسيارى هاملت سەبارەت بە دنياى مەرگ^۵ لە خۆى پپرسى، بئ ئەو دەي ديار دەي پرسيارىكى وا لە گوپيدا بئ، گوايه تەواوى ئەوانەي پيوەندييان بە پۆحهو ههيه و لەوپەرى گوپهكهو چاوهپوانمان، ماوهيهكى زۆره لە زهينياندا پاكبوتهو و خيز و پملى وەسەر كشاوه. لە كوئاييدا، چاو لە سەرەپوئى و جينگزی بوونمان بكەن و هەر وها هەوسبازەكانمان. فيؤدورپاولوويچ ئەو قوربانىيە چارهپهشەي پەروەندەكەي ئەمرومان، كاتيك لەگەل زۆربەي ئەوان هەليدەسەنگيني زياتر وەك مندالتيكى بيتاوان دەچئ. سەرەپاى ئەوانەش هەموومان دەمانناسى، «ئەو لەگەل ئيمەدا دەژيا!»...

بەلئ، رەنگە پۆژيک بيريارانى گەورەي پووس و فەرەنگ لە رەوانناسىي تاوانى پووسى بکۆلنەو، چونکە بايهخى ئەو دەي ههيه خۆى پيوە ماندوو بکەن. بەلام ئەم ليکۆلینەو و تويزينهوانە دواتر لە کاتى پشووئاندا، بەرپيوە دەچئ، يانى كاتيك كە چەواشە بوونى تراژيکى ئەمرومان بەجئ هيشتبئ، تاكو ئەو ليکۆلینەو هيه لەلايەن كەسانیکەو ئەنجامبدرئ كە روانگە و بيلايهنيان لە كەسانیکى وەك من زياتر بئ. ئيمە ئيستا يان ترسمان لي نيشتوو، يان وا دەنوئين كە ترساوين، ئەگەرچى لە راستيدا بە ديتنى ئەو شانۆيه گەزگەز بالا دەكەين و حەز بەو دلەخورپە سەيرانە دەكەين كە وامان لي دەكەكا خۆ بە گوناح و پيازە و دەست و پئ سپيلكەيى و ئاسوودەييهو رانئين. يان، ئاخري وامان ليديئ، وەك مندال تاپۆي ترسناك لەخۆمان دوور

۵- ئاماژەکردن بە بهیانی نەفسى هاملت لە پەردەي دووهەمی دیمەنى سیهەمی شانۆی "هاملت" بەرهمەمی شكسپیردا: «... كئ دەيهوئ ئەم هەموو بارەگران هەلگرئ، بە نالاندن و ئارەقەرشتەو لە ژيەر قورسايى تەمەندا، ترسان لە دنياى پاشمەرگ (ئەو سەرزەوييه نەدۆزراو هيه كە هيج سەفەرکردوويهكى ليئاگەریتەو) هەر ئەو هەش رۆح و فكري دردۆنگ و ئالۆز کردووين، هانمان دەدا لەگەل هەموو كيشە و ئافەتيك هەلبكەين و ئاقەت بيتين...»

۶- يەكەم دپره لە شيعريكى پووشكين سەبارەت بە شاعيري لەههستانى، ميكي يوويكز.

دەخەينهو و سەرمان دەكەين بە بن بالنجەكەماندا، بۆ ئەو دەي لە کاتى پشووئان و رابواردن و شادييهكانماندا لە بيريان بەرينەو. بەلام سەرەپاى ئەوانەش پۆژيک دەبي بەوپەرى ورياييهو ژيان دەستپيکەين، ئيمەش دەبي خۆمان وەك کۆمەلگايەك لە بەر چاو بگرين؛ کاتى ئەو هاتوو كە ئيمەش لانیکەم لە باردۆخى کۆمەلايه تيمان بگەين، يان لانیکەم ئەو رپگايە بگرينە بەر. «يەكنيك لە نووسەرانى گەورەي سەر دەمی رابردوو، لەکوئايى گەورەترین بەرهميدا پووسيا دینیتە بەرچاوى و لە سەر خيشکيکى تيژتپهپرى دادەنى و بەرەو شوينتيكى ناديار بەچوار نال دەپره تينئ، بە سەرسوورمانيشەو دەلئ: «ئاخ، خيشک، خيشکى بالندەئاسا، كئ توئ داھينا!» بە شيوەيهكى مەستانە و لووتبەرزانهش دەلئ، تەواوى نەتەوەکانى دنيا بەرپيزهو لەلايەك رادەوہستن، تاكو رپگا بۆ خيشکى تيژتپهپر و بيتياک بکەنەو. ئاغايان، لەوانەيه وابئ، لەوانەيه ئەوان لە قەرغيک رادەوہستن، بەرپيزهو يان بەچاوى سووکەو بپوانن، بەلام بەبپرواى منى زەبوون نووسەرى گەورە بەرهمەكەي بەم شيوەيه يان بە هۆي گەشيبينيهكى مندالانە و ساويلکانەو تەواو کردوو، يان لەترسى سانسورى ئەوسەردەمە. چونکە ئەگەر كەسايەتپهکان سووباكەويچ و نازدریؤف و چيچيکؤف خيشکەكەيان راکيشايە، نەدەگەيشتە شوينتيكى ژيرانە، جا ليخوړهكەي هەر كەسيكە با بيئ. تازە ئەو كەسايەتپه نەش بەرەيهكى قەديميتر بوون، بەرەي ئيمەش نمونەيهكى زۆر لەوان خراپترە...»

ليئردا ئيپۆليت کيريلوويچ چەپلەي خەلک وتەي پئ بپرى. بەلگەي رۆشنپيرانەي ئەم ويچواندەنيان بەلاو پەسندبوو. لە راستيدا چەپلەكە زۆرى نەخاياند، يانى بەوجييه نەگەيشت سەرۆكى دادگا وريايى بە خەلکەكە بدا، تەنیا بە رقهو چاوى لەو خەلکە سەربزيو دەکرد. بەلام ئيپۆليت کيريلوويچى دادوهر زۆرى پئ دلگەرم بوو؛ بەرلەو قەتى چەپلە بۆ ليئەدرابوو! لە تەواوى تەمەنيدا نەيتوانيبوو گوچکەيهك بۆ بيستنى وتارەكەي

۷- گوگول: کوئايى «گيانى مردوو».

پهیدا بکا، ئیستاش له ناكاو بۆی هه‌لكه‌توو تاكو وتاره‌كه‌ی به گویی ته‌واوی خه‌لكی رووسیا بگه‌ییئێ.

له ده‌ریژهی وته‌کانیدا گوتی: «ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی کارامازوف كه له سه‌رانسه‌ری رووسیا دا وه‌ك كفری شه‌یتان ده‌نگی داوه‌ته‌وه، بلیی چی بی؟ په‌نگه له‌را ده‌ده‌ر پیم لی‌هه‌لبییبی و زۆرله‌ییم کردبی، به‌لام پیموایه هیندیك له لایه‌نه بنه‌ره‌تیه‌کانی چینی خوینده‌واری ئه‌مرۆمان له ئاوینه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا ده‌توانین به‌دیبه‌که‌ین . ئاخ، نه‌ك ته‌واوی په‌گه‌زه‌کان، هه‌لبه‌ت ئه‌ویش له وینه‌یه‌کی چکۆله‌دا، «وه‌كو خۆر له دلۆپیک ئاودا،» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیك په‌نگیداوه‌ته‌وه و یان لانیکه‌م شتیك درکاوه، بیر له‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه، خراپکار و سه‌ره‌پۆیه بکه‌نه‌وه، گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه و له‌گه‌ل ئاکامیکی ئاوا تال و دلته‌زین به‌ره‌و‌روو بووه! له بنه‌ماله‌یه‌کی په‌سه‌ن و نه‌جیمه، به‌لام له بارودۆخیکی هه‌ژاران‌دا له‌دایکده‌بی. به‌هۆی ژنه‌یتانیککی چاوه‌روانه‌که‌راوه‌وه بری مال و سامانی وه‌گیر ده‌که‌وی. پیاویکی خویری و سووکوچرووک و قه‌شمه‌ری، خاوه‌نی هۆش و فامیکی باش، به‌لام گه‌شه نه‌کردوو. له سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه، سووت‌خۆر بوو، کاتیک مال و سامانی پیکه‌وه نا چاوی سوور بوو. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خویریانه و نوکه‌ر سفه‌تانه‌ی پێشتر هه‌یبوو، هیچی نه‌مان، ئه‌وه‌ی بۆی مایه‌وه و خوی پیگرت پیازه و سه‌ره‌پۆیی و په‌شبینی و داوینپرسی بوو، كه خۆی پێوه راده‌نا. لایه‌نی مه‌عه‌نوی له ژیانیدا گه‌شه‌ی نه‌کردبوو، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌که‌یف و نه‌شه بوو. ئه‌وه‌ی له ژیانیدا بیرى لیده‌کرده‌وه هه‌وه‌س و داوینته‌ری بوو، کوربه‌کانیشی هه‌ر وا هینا. ئه‌رکی باوکایه‌تی به‌هیچ نه‌ده‌زانی. به‌شتیکی قوریشی ده‌زانی و گالته‌ی پیده‌کرد. کوربه‌کانی هه‌ر به‌مندالی دایه‌ ده‌ست نوکه‌ره‌کانی بۆی به‌خێو بکه‌ن و زۆریش خۆشحال بوو له‌ده‌ستیان رزگاری بووه، هه‌ر به‌یه‌کجاری له‌بیری برده‌روونه‌وه و ده‌تگوت مندالی نییه. فه‌لسه‌فه‌ی پیره‌پیاو ئه‌مه بوو: *apres moi le deluge*. ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی

۸- "دوای من، توفان". وته‌ی لویی یازده‌هه‌م.

گه‌وره‌یه و دژی ئه‌رکی کۆمه‌لایه‌تی بوو. مه‌سه‌له‌یه‌کی ته‌واو تاخ‌وازانه و پر زیان. «هه‌ر ئه‌وه‌نده خۆم له‌ش‌ساغ بم، خودای ده‌کرد دنیا وێران ده‌بوو.» له‌ش‌ساغیش بوو؛ زۆریش رازی، به‌هیاو بوو بیست‌سالی دیکه هه‌ر به‌وشیوه‌یه رابویری. فیلی له‌ کوربه‌کانی خۆی کرد و هه‌ولی ئه‌وه‌ی دها گراوه‌که‌شی له‌ چنگ ده‌ره‌ینی. ته‌نانه‌ت ده‌ستی به‌ سه‌ر مال و میراته‌که‌شیدا گرت كه له‌لایه‌ن دایکیه‌وه پنییرابوو. نا، نا، نامه‌وی پارێزگاری کردن له‌ تۆمه‌تبار هه‌مووی بخه‌مه ئه‌ستۆی هاوکاری زانا و زمانپاراوی پترزبۆرگیم. خۆم دان به‌ هه‌قیقه‌ته‌کاندا ده‌نیم، چاک ده‌زانم كه چ داخ و قینیکی له‌ دلی کوربه‌که‌ی کردبوو.

به‌لام به‌سه، باسکردنی ئه‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه ئیتر به‌سه؛ سزای خۆی وه‌رگرتوو. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش له‌ بیرمان بی كه ئه‌و باوک بوو، نمونه‌یه‌کیش بوو له‌ باوکانی ئه‌مرۆ. پیتانوایه كه ده‌لیم نمونه‌یه‌ك له باوکانی ئه‌مرۆیه سووکایه‌تی به‌ کۆمه‌لگا ده‌که‌م، مخابن! زۆربه‌ی باوکانی ئه‌مرۆ ته‌نیا له‌ولایه‌نه‌وه، جیاوازن كه وه‌ك ئه‌و خۆ به‌و پیازه و تاوانه‌وه رانانین كه ئه‌و به‌ ئاشکرا خۆی پێوه راده‌نا، چونکه خوینده‌وارتر و خاوه‌ن‌فه‌ره‌ه‌نگترن، به‌لام فه‌لسه‌فه‌که‌یان له بنه‌ره‌تا هه‌ر ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی ئه‌وه. په‌نگه مرۆفیکی په‌شبین بم، به‌لام به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتون بمبوورن. چاکتر وایه هه‌ر له‌پێشدا له سه‌ر ئه‌وه پیک‌بیین، پێویست ناکا برۆا به‌ قسه‌کانم بکه‌ن، باوه‌ر به‌ قسه‌کانم مه‌که‌ن به‌لام لیم‌گه‌رین با قسه‌کانم بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لیم‌گه‌رین ئه‌وه‌ی ده‌بی بیلیم، بیلیم و بریک با قسه‌کانمتان له‌ بیر نه‌چی.

«به‌لام ئیستا بیینه سه‌رباسی کوربه‌کانی ئه‌و باوکه، ئه‌م گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه. یه‌کی له‌وان ئه‌م تۆمه‌تباریه‌ که به‌ره‌و‌روومان دانیشتوو و پاشماوه‌ی قسه‌کانم سه‌بارت به‌ ئه‌وه. به‌ کورتی باسی دووکوربه‌که‌ی دیکه‌شی ده‌که‌م. ئه‌و دووکوربه‌ی دیکه، گه‌وره‌که‌یان لاویکی ئه‌مرۆییه و خاوه‌نی خوینده‌وارییه‌کی بالا و بیروکه‌ی به‌هیزه، سه‌ره‌پای ئه‌وانه‌ش ئیمانی

به هیچ شتیک نه ماوه. له ژيانيدا حاشای له زورشت كردووه، راست وهك باوكی. هه موومان گویمان له قسه كانی بوو، به پروویه کی خوشیشه وه وهرگیرا. هیچ کاتیک بیرو پای خوئی نه دهشارده وه، ههر به وه هویه شه وه ئیزن به خویم ددهم ئیستا سه بارهت به ئه و تارادهیهك به راشكاوی قسه بکه م، هه لیهت نهك وهك تاكه كه سیک، به لکو وهك یه کیک له ئەندامانی بنه ماله ی کارامازوف. كه سیک تر که له گه ل په روهنده که پنه وندییه کی ته وای هه یه، دویشه وه له قه راغ شاری خوئی کوشت. ئه ویش ئه وه نه خوشه ئه قل ناقیسه یه که پیشزمه تی فیودورپاولوویچ بوو، وهك ده لاین رهنگه کوری ناشه رعیشی بی، مه به ستم ئیسمیر دیاکوفه. له لی پرسینه وه ی سه ره تاییدا به شله ژاوی و گریانه وه پنیگوم چوئن ئه و کارامازوفه لاه، ئیوان فیودوروویچ، ترساندوویه تی و به جارئ شیتی کردووه. «ئه و پنیوایه له دنیا دا هه موو شتیک نازاده، له داهاتووشدا هیچ شتیک نابی یاساغ بی. ئه وه ی هه میشه فیوریده کردم ئه مه بوو.» پیموایه ئه و گه مژه یه به پپی ئه و شیمانیه ئاوه زی خوئی له ده ستدا، هه لیهت ویده چی ئه و فی لیهاتنه و ئه م پروداوه دلته زینه ی له ماله که یاندا قهوما له م دواییانه دا، بوویته هوی ئه وه ی ئه و بریاره بدا. به لام ئه و گه وچه بیرو پایه کی زور سه رنجراکیشی دهربری، که ئه و بیرو پایه ئه گه ر له لایه ن که سیک زیره کتره وه بوایه، ده بووه هوی سه ربه رزی بوئی، له راستیدا ههر له بهر ئه وه یه ناوی دینم: ئه وه ی کتومت چوته وه سه ر فیودورپاولوویچ، به قه ولی خویمان کوری باوکی خویه تی، ئه و ئیوان فیودوروویچه یه.»

«به م وته یه ده ست له باسکردنی که سایه تی ئه و هه لده گرم، که باش نییه له وه زیاتری له سه ر برؤم و وهك قشقه ره بقرینم و داهاتووی ئه و لاه له قاو بدهم. ئه مرق له م دادگایه دا دیمان که وزه ی راسته وخوئی هه قیقه ت له دلی ئه و لاهه دا ده ژئی و خوړانان به تاوان و پیازه و بی ئیمانیه وه دهکا و ئه وه شی به میرات پیبراهه نهك له رپی ئاوه و بیرو که ی سه ربه خووه، ههر

ئه وه ش بوته هوی ئه وه ی سه بارهت به بنه ماله که یان سارد وسر بیت و هیچ هه ستنیکی له دلدا نه بی.»

«به لام کوری سیئه م، ئه و هیشتا گه نجه و زور به حه یا و خاوه ن ئیمانیه. جیاوازیسه له و شیمانیه ی ژیانه تاریک و فه وتینه ره ی برا گه وره که ی و پرونتر بیلیم، ده گه ری تاکو به و «بیرو که خه لکیانه وه» بنووسی که له جه غزی روانی چینی بیاری ئیمه دایه و له ناخی ئه م ناوه زیره کانه یه وه سه ره لده دا، ئه و به کلیسه وه نووسا و توژیکی مابوو بیته راهیب. پیموایه ئه و بی ئیختیار و زور زووش پشتی له و ناھومیدییه پر له ترسه کرد که تا قمیکی زور له که سانی کومه لگای ناشادی ئیمه، که ترسیان له خوړانان به پیازه و تاوان و کاردانه وه پر له گه ندلییه که ی هه یه و ته وای سه ره رپییه کان به هه له پیوه ندی ددهن به پو شنگه ری فه ره نگیه وه. واشیان لیده کا تاکو به قه ولی خویمان به «خاکی ولات» هوه بنووسین و به رینه دهن. ئه وان به جی ئه وه ی راسته وخو ئامازه به سه ره رپی و گه ندله ی کومه لگا بکه ن، ته وای به دبه ختی و چاره ره شیمان له ناوچاوی فه ره نگی ئه ورو پایی ده زانن و ههر وهك مندالانیک که له فریشته و جندو که ده ترسن و په نا بو مه مکی وشک کردووی دایکیان ده بن و جگه له خه ویکی ئارام هیچ ئاره زوویه کی دیکه یان نییه. ته نانه ت بو دهر باز بوون له چنگ ئه و تا پو خه یالییانه ی که ده یان ترسین، ده خوازن ته وای ماوه ی ته مه نیان ئوقره بگرن. من به ش به حالی خویم به خته وه ری ئه و لاه ژیر و دلپاکه به ئاوات ده خوازم و هیوادارم دلپاک و میهره بانیه ک که تاییه تی تافی لاییه و ئه و به ره و لای بیرو که ی خه لکی ده با، ورده ورده و به شیوه یه ک که زیاتر به رچاوه و ده بیندری، له گه ل سو فی گه رییه کی کویرانه و دهمارگرژییه کی سیاسی تینه که وی، چونکه ئه م دوو عه یبه ره گه زیه بو پروسیا له فه وتانیک زووره س مه ترسییدار تره. هویه که شی پیکه وه نه سازان و پیره وی کردنیکی بیهووده له پو شنگه ری فه ره نگیه، که برا که ی تووشی بووه و زوریش مه ترسیداره.»

کاتیک باسی دهمارگرژی و عیرفانی کرد، دوو سی کهس دهستیان کرد به چه پله لیدان. له راستیدا ئیپولیت کیریلوویچ به هوی زمان پاراوییه وه گهرم داهاتبوو و شوین و کاتی له بیر چووبوو و وته کانیشی هیچ پیوهندییه کی به پروهنده که وه نه بوو، ئه وهش به جیی خوی که زور لیل و ته مومژاوی ددهوا، به لام ئەم پیاوه سیلدار و توورهیه له ماوهی ته مه نیدا ئەمجاره ی بۆ هه لکه وتبوو که بتوانی به ئاره زووی خوی قسه بکا و کولوکوی دهروونی هه لرپژئی. خه لکی دواتر دهیانگوت کاتیک ره خنه ی له ئیوان فیودورویچ گرتوو، که وتوته ژیرکاریگه ریی ئەنگیزه یه کی بی بایه خ، چونکه ئیوان یه کدوو جار له کاتی مشتومردا تووشی ته نگزه ی کردبوو. ئیپولیت کیریلوویچ به وه بیرهینانه وهی ئه و قسانه، ئیستا هه ولیده دا توله ی لیکاته وه. به لام نازانم ئه و قسه یه راست بوو یان نا. وه لحاسل ئەمه پیشه کیی وته کانی بوو و دوا ی ئه و راسته وخو چوو ه سه رباسی پروهنده که.

ئیپولیت کیریلوویچ له دریزه ی وته کانیدا گوتی: «به لام دینه سه رباسی کوپی گه وره ی ئەم بنه ماله هاوچه رخه. ئەویش ئەم تومه تباریه وا به ره وپروومان دانیشتوو. ژیان و کرده وه کانیمان له بهر دهستدایه و کاتی ئه وه هاتوو هه موو شتیکمان بۆ پوون بیته وه. به پینچه وانه ی براكانی که ئەوان یه کیان «فه رهنگی خو» و ئه وی تریان لایه نگری «یاسای خه لک» ه. وادیاره ئه و راسته وخو مه زه هری پووسیا یه ئاخ، نه ک هه موو پووسیا، هه مووی نا! پووسیا ی گه شه نه کردوو. سپاس بۆ خودا که مه زه هری ته واوی پووسیا نییه، سه ره رای ئه وهش نیشانده ری پووسیا ی خو شه ویستمانه و دهنگی ئه و دهنگی پووسیا یه و بۆن و به رامه ی پووسیا ی دایکمانی پیوه یه. ئیمه له لایه که وه پشتمان به تاییه تمه ندیی نه ژاد و ره گه زی خو مان به ستوو ه و له لایه کی تریشه وه ئاویته یه کین له خیره شه ر. که وایه ئیمه لایه نگری فه ره نگ و "شیلهر"ین. هه ربویه له مه یخانه و باره کان کیشه و هه را ساز ده که یین و ریشی دۆستانی گه رماو و گولستانی خو مان هه لده که نین. ئاخ، ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین، به لام کاتیک که هه موو شتیک به دلای خو مان بی.

له گه ل ئه وه شدا ئەندیشه ی بالا و امان لیده کا له خو مان ده رچین، به لام ته نیا کاتیک که ئه و بیرۆکانه به پیی خو یان بین، یانی له ئاسمانه وه نازل بن و پیویست نه بی تاوانه که ی بدهینه وه. هه زمان له دانه وهی تاوان نییه، به لام زورمان پینخوشه وه ریگرین له هه موو شتیکیشدا هه ر واین. ئاخ، ته واوی شته چاکه کانی ژیانمان بده نی (به که متر رازی نابین)، به تاییه ت هیچ له مپه ریکمان نه خه نه سه ر ری، جا ئه و کاته دهرده که وی که ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین. چاوچنۆک بین، به لام ده بی پاره مان هه بی، پاره یه کی یه کجار زور، جا ئه و کاته ده بین چهنده ده ست و دل بازانه و بی ئه وهی دل مان بوی بسووتی، به شه ویک هه له خه رجی وه ری ده خه یین و هه مووی له ئا و ده که یین. به لام ئەگه ر نه توانین وه ده ستی بینین، دهرده که وی که له کاتی پیویستی زوردا حازرین خو مانی بۆ به ئا و ئاوردا ده یین. به لام ئه وه هه لده گرین بۆ دوا یی، واچاکه روودا وه کان به پیی شوین و کات له به رچاو بگرین.»

«سه رتا، کوپیکی چکۆله و فه قیر و پاپه تیمان هه یه که له هه وشه ی پشته وهی ماله که دا ده خولیته وه، هه ر وه ک هاوشاریی خو شه ویست و به ریز و ره گه ز ئالمانی، جه نابی هیرتیزنیستیوب فه رموویان. دیسان دووپاتی ده که مه وه، پاریزه ری له تومه تبار ناخه مه سه رشانی که سیکی تر. من ئامادم سه ره رای سزادان، پاریزه ریشی لیکه م. به لی، من مروقم، منیش ده توانم کاردانه وهی بنه ماله و مندال له سه ر که سایه تیی که سیک هه لسه نگینم. به لام ئه و کوپه گه وره ده بی، ده بیته گه نج و به رگی ئه فسه ری له بهر ده کا؛ به هوی دوئیل و سه ره پیچی کردن بۆ شاریکی دووره ده ستی سنووری پووسیا ی پیروزکراومان دوور خرایه وه. له وی وه ک به پله و پایه ی ئه فسه رییه وه ده ست ده کا به کاری نابه جی و سه ره پویی. به لام چونکه به که م قه ناعه ت ناکات و چاو برسویه، زوری پیویستی به پاره ده بی، به رله هه موو شتیک پاره، هه ربویه دوا ی شه ره دهن دوو که یه کی زور له گه ل باوکی پیکدین و باوکی شه ش هه زار رۆبلی بۆ ده نی ری. نامه یه کمان له بهر ده ست دایه که تیی دا هاتوو، ئەگه ر ئه و شه ش هه زار رۆبلی وه رگری ئیتر چاوپوشی له هه موو

شتىك دهكا و ئىتر هيچ ماف و ميراتىكى له لاي باوكى نامىنى و دوايى به كيشهكەيان دى.

پاشان ديدار له گەل كچىكى به پىز و خانەدان و خویندەوار. ئاخ، نامەوى وردە پووداوهكان دووپات بكەمەوه؛ خۆتان هەموويتان بىستووہ. چونكە لىزەدا مەسەلەى شەپەف و فیداكارى لەئارادايە و من خۆ لەو بارە نادەم. قەلەفەتى ئەفسەرىكى لاو، كورپىكى هەرزەى دەستبلاو، له هەمبەر خاتوونىكى بەپىز و خانووماندا سەرى كرنۆش دادەنەوینى، ئەویش بە شىوہىەكى زۆر هاودلانى بە چاوى خۆمان ديمان. ديسان ئەو مافە بە خۆم نادەم پركيشى بكەم. بەلام دواى ئەو بە شىوہىەكى چاوهرواننەكرا و هەر لەم دادگايەدا ديمان كە پىنچەوانەى ئەوہش روويداوه. يانى ئەو خاتوونە پەسەن و بەپىزە كرنۆشى بۆ ئەو بردووہ. نامەوى زۆرى له سەر برۆم و لىنى بكۆلمەوه، بەلام هۆكارىكى بووہ. هەر ئەو كەسە، بەچاوى فرمىسكاوى و رەقەوه، گوتى كە بە هوى ئەو كردهوہىەوه بەچاوى سووك تەماشاي كرددوہ. ئەگەرچى كردهوہىەكى كتوپر و نەترسانە بووہ، بەلام بە ئەنگىزەىەكى بەرز و كەرىمانەوه ئەو كارەى كرددوہ. ئەو، ئەو دەزگىرانى ئەوكچە، بەچاوى سووك تەماشاي كردبوو. ئەوكچەش كاتىك دەزانى هەلىخەلەتاندووہ (واى فريو دابوو كە هەموو شتىكى لىقەبوول بكا و تەنانەت ئەگەر خەيانەتىشى پىكرد چاوپۆشى لىبكاو هيچ نەلى) بەئانقەست سىهەزار رۆبلى پىدابوو و بەپاشكاوى تىگەياندبوو كە بۆيە ئەو پارەىەى دەداتى، تاكو فريوييدا. ئەو پرسىارەش كە له چاويدا بوو ئەمە بوو: «دەى ئەو پارە وەردەگرى يان نا؟ يانى هەتا ئەو رادەيە بىئابروو بووى؟» ئەفسەرى لاو چاوىكى لىدەكا، سوور دەزانى چىي لەدلدايە. (خۆى لىزە له هەمبەر ئىوہدا دانپىدانا كە فكرى كچەى خویندۆتەوه)، ئەو سىهەزار رۆبلى بە بىهيچ مەرج و بەلنىك هەلدەگرى بۆ خۆى و له ماوہى دوو رۆژدا لەگەل گراوى تازە له ئاوى دەكا. كەوايە دەبى باوہر بە چى بكەين؟ برؤا بە دىرۆكى سەروانى لاو بكەين كە بە ئەنگىزەىەكى كەرىمانەوه دوايىن رۆبلى خۆى دەداتى و بىرى لىناكاتەوه،

واشى دادەنى لەپى ئەشق و پاكىدا بەخشىويەتى، يان لەلایەكى ترەوه هەتا ئەو رادەيە پر له رق و بىزارىيە؟ سروسىتییە دەبى ئىوانى ئەو دوو جەمسەرە بگرىن. بەلام لەم پەروەندەيەدا ئەوبابەتە جىناگرى. وىدەچى ئەو لەلایەكەوه بە راستى نەجىم و جوامىز و لەلایەكى ترىشەوه هەرزە و خویرى بووبى، بۆچى؟ چونكە ئەو خاوەنى خووخدەيەكى تۆلاز و داوینتەرانەى كارامازوفىيە . ئەوہش راست ئەو شتەيە كە دەمەوى پىيگەم . كى دەتوانى زۆربەى شتە لىكدرەكان له خۆيدا كۆكاتەوه و هەر لەو كاتەشدا سەبارەت بە دوو جىهان خەم داىگرى، يان بىرى لىبكاتەوه. جىهانىك كە له ژوور سەرمانە و جىهانى بەرزترىن ئامانجە، جىهانى ژىرپىشمان يانى جىهانى ناحەزترىن و دزىوترىن خویرىيەتییەكان. يەكىك لە شاھىدەكان كە سەعاتىك لەمەوبەر قسەيكرد و لە نزىكەوه بنەمالەى كارامازوف دەناسى . مەبەستم ئاغاي راکىتىنە . قسەكانى وەبىر خۆتان بىننەوه: «ماناي خویرىيەتى و ناپاكي بەقەد دەستودلبازى و پاكي بۆ ئەو مرقە سەرەرۆ و داوین پىسانە پىويستە و گرنگايەتى پىدەدەن.» ئەوہش راستە، ئەوان بەردەوام پىويستيان بەو ئاوتتە ناسروسىتییە هەر هەيە. دوو جەمسەر، دوو جەمسەر گەلۆ، لە يەككاتدا، دەنا داماو دلشاكاو دەبن و ژيانىكى كۆلەمەرگىيان دەبى، ئەوان دلفراوآن و بەقەد دلفراوانىي رووسىاي دايك شت لە خۆياندا كۆ دەكەنەوه و تاملیدەكەن.

گوپىگرن ئاغايانى لىژنەى داوهران، مەسەلەى ئەو سىهەزار رۆبلىمان هیناوتە گوپى و من دەمەوى جەسوورانە تارادەيەك پركيشى بكەم. دەتوانن كەسىكى ئاوا بىننە بەرچاوى خۆتان كە لەگەل وەرگرتنى ئەو برە پارەيە، ئەویش بەوشىوہىە و بە قىمەتى ئابرووچوون و شورەيىەكى ئەوتۆ. توانىيىتى هەتا ئەو رادەيە پىويستى بە پارە بى و خۆى بۆ بە ئاو و ئاوردا بدا، لەلایەكىشەوه هەزار و پىنج سەد رۆبلى بۆ ماوہى مانگىك بە ملیدا هەلواسى و بەم لاولادا بىگىرئى! يانى ئەوہندە خۆراگر بووہ لەوكاتە ناسكانەدا دەستى بۆ ئەو پارەيەى سەرسىنگى نەبردووہ. كاتى مەستى و سەرخۆشى له مەخانىەكان، كاتىك بە هەلدەوان دەچوو دەستى له بەر سامسانوف و مادام

خۆخلاقوف پانده كردهوه و هه لدههات بو لاي لياگافي له چيرماشنيا و هه وليدهدا به هه رشيوهيه كه پاولوويچي باوكي - دوورخاتهوه. ئه گهر ئه و پارهيهي پييوايه قهتي ئاوا خوئي تووشي نازار نه ده كرد كه گراوه كه ي به جي بيلئي و بروا به دواي پاره كه دا، دلنيام داده نيشته هه تا ئاخري پيي ده گوت: «من له گه لئا ديم،» ئه و كاته ده بيرد و ده رويشته بو شوينيكي دوورده ست، تاكو له چنگ ئه و هه موو به لا و ئاپوره ي ده وروبه ري پزگاربي.

به لام ئه و ده ست بو ئه و ته ليسمهي سه رسينگي نابا، ده ي له به رچ هويه كيش ئاوا دان به خويا ده گري؟ هه ر وه ك عه رزم كردن، ده ليلي سه ره كي ئه وه بوو كه هه ركاتي گراوه كه ي گوتي: «له گه لئا ديم و هي توم، بو هه ركويم ده به ي بمبه،» پاره يه كي به ده ستوه بي بو خه رجي ريگا. به لام ده ليلي يه كه م به وته ي تومه تبار خوئي، له هه مبه ر ده ليلي دووه مدا بايه خيكي ئه وتوي نه بوو. ئه و گوتي: هه تا كاتيگ ئه و پاره يه م پييه، هيچوپوچ و خويريم، به لام دز نيم، چونكه هه ركاتيگ پيمخوشبوايه ده متواني بچم بو لاي ده زگيرانه سووكايه تي پيكراره كه م و نيوه ي پاره كه ي پييده مه وه و پييبلييم: «ديوته نيوه ي پاره كه م له ئاو كرد و ده ركه وت كه مروفيكي خويري و گه نده لم و ئه گه ر پيخوشه، هيچوپوچيشم!» (ئه م قسانه م ده قاوده ق له زاري تومه تبار بيستوه)، «به لام هه رچه نده هيچوپوچ و خويريش بم، دز نيم، چونكه ئه گه ر دز بوايه م، ئه و نيوه شم بو نه ده هينا يه وه و وه ك نيوه كه ي تري حه په نوشم ده كرد!» ئه وه قسه و ده ليل! ئه م پياو ئاله تيبه، ئه وه نده بي جه رگ بووه، كه نه يتوانيوه له هه مبه ر وه سووه سي سي هه زار روبلدا، ئه ويش به قيمه تي ئه و شووره يي و ئابرووچونه، خو راگري بكا، كه چي له ناكاو غيره تيك له ده رووني ده زي، هه زاروپينج سه د روبل له گه ل خوئي به م لاولادا ده گيري بي ئه وه ي ده ستی بو به ري. ئايا شتيكي له گه ل ئه و خووخديه ي دامانه به ر تيشكي ليكولينه وه، يه ك ده گريته وه؟ نا، من ئه گه ر ئيزنم بدن عه رزتان ده كه م ديميتري كارامازوفي راسته قينه له هه لومه رجيكي ئه وتودا چيده كرد، هه لبه ت به شيويه ك كه به راستي خوئي قانع كردبوو كه ئه و پاره يه وه لا بخات.

له گه ل يه كه م وه سووه سي بو وينه، رابواردن له گه ل ژنيك كه نيوه ي پاره كه ي له گه ل ئه و به با دابوو تووره كه كه ي هه لده پچري و وای دانين سه ره تا سه د روبلي لي ده ردينا، چونكه بو ده بي راست نيوه ي ئه و پاره يه، ياني هه زاروپينج سه د روبل بداته وه به خاوه نه كه ي. بو هه زاروچار سه د روبل بوايه ئاسمان ده رووخا؟ ئه و كاته ش هه ر ده يتواني بلي خويري و هيچوپوچه، به لام دز نييه، چونكه هه زار و چوار سه د روبلي بو بردوته وه. پاشان جاريكي ديكه ش تووره كه كه ي هه لده پچري و سه د روبلييه كي ديكه ي ده رده هينا و پاشان سه دي سي هه م و سه دي چواره م و هه تا ئاخري مانگ دواين سه دي ده رده هينا، هه ستيده كرد ئه گه ر ته نيا ئه و سه د روبله ش به ريته وه بو كاترينا ئيوانا، ئامانجه كه ي وه ديها توه، ياني هه رزه و هيچوپوچه، به لام دز نييه. دووه هه زارو نو سه د روبلم خه رج كردوه، به لام لانكه م سه د روبلم هينا وه ته وه و ئه گه ر دز بوايه م هه مويم خه رجه كرد و چاوت پيينه ده كه وته وه. له كوتاييدا كاتيگ ده بيني تا قه گه لايه كي سه د روبليي پي ماوه، چاويكي لينده كا و به خوئي ده لي: «به راستي برده وه ي ئه و سه د روبله هيچ بايه خيكي نييه و عه بييشه، چاكتروايه ئه وه ش خه رجه م!» ديميتري كارامازوفيكي راسته قينه، ئه و جو ره ي كه ده يناسين، به م شيوه هه لسوكه وتي ده كرد. به سه رهاتي ئه و تووره كه يه به هيچ شيويه كي له گه ل راستي يه ك ناگريته وه. ده توانين هه موو شتيك به راست بزائين، به لام به هيچ شيويه ك ئه وه ناكري. به لام دواتر ده گه ر پيينه وه سه ر ئه و باسه.

دواي ئاماژه كردن به هه موو ئه و زانيار بيانه ي سه باره ت به كيشه و حيساب و كيتابي باوك و كوړ درابوو، به و ئاكامه گه يشتن كه ئه و مه سه له يه به هيچ شيويه ك روون نابيته وه و مه علووم نييه هه ق به كاميانه. ئيوليت كيريلوويچ هاته سه ر باسي ئه و سي هه زار روبله ي كه زهيني ميتياي به خوويه وه خهريك كردبوو و له سه ر ئه و باوه ربه بوو باوكي پيي قه رزداره. بويه به پيي شايه ديي پزيشكه كان له و باره وه ده ستيكرد به ئاخافتن.

لیکۆلینه و میرووی

پزیشکه پسیورکان ههولیانداوه پیمان بسهلمینن که تۆمه تبار شیت و لیوهیه، من ده لیم ئەو شیت نییه، ئەوەش تهنانهت زۆر خراپتره، چونکه ئەگەر شیت نه بوایه، زیره کانه تر ئەو کاره ی ده کرد. به لام سه بارهت به ماخولیا بوونه که ی، له گه ل ئەوه دا کۆکم، به لام له خالیکدا، تهنیا له و خاله دا که پزیشکانی پسیور ئاماره یان پیکرد، یانی ئەو کاموسه ی سه بارهت به و سئ هه زار رۆبله یه که ویده چی باوکی پیی قه زدار بووی. سه ره پای ئەوانه ش پیموایه ده توانین هۆیه کی سانتر له تیکچوونی بو بدۆزینه وه. من خۆم له گه ل ئەو دوکتوره لاوه هاورام که ده لی تۆمه تبار له هه موو باریکه وه ئاساییه و تهنیا تووره و رقه ئه ستووره. خالی دروستیش ئەوه یه. ئامانجی تۆمه تباریش له و رقه هه ستان و تووره ییه تهنیا له بهر ئەو بره پاره یه نه بووه؛ به لکو هۆیه کی تایبه تی هه بووه. ئەو هۆیه ش ئیره یی و دلپسی بووه!».

لیره دا، ئیپۆلیت کیریلوویچ به وردی سه بارهت به و دلدۆراوییه نه خسه ی تۆمه تبار دووا که تا ئەو راده یه بو گرووشنکا سووتابوو. وته کانی له وساته وه ده ستیپیکرد که تۆمه تبار خو ده کا به مالی ئەو «خاتوونه جحیله دا بو ئەوه ی لییدا.» دادوهر له قسه کانیدا گوئی: «وته ی تۆمه تبار خۆیه تی به کاری دینم. به لام به جیی لیدانی، له وئ له بهر پییدا دانیشته. ئەمه سه ره تای ئاشق بوونی بوو. هه ره له و کاته دا باوکی تۆمه تباریش دلی به و خاتوونه شوخوشه نکه وه بوو - ریکه وتیکی نه خس و سه رسوور هینه ره بوو،

چونکه هه ردووکیان هاوکات دلیان چوه سه ری و ئاشقی بوون، ئەگه رچی هه ردووکیان پیشتەر دیبوویان و ده یانناسی. ئەویش به هیزترین گری هه وه سی له ناخیاندا هه لگیرساند که تایبه تی بنه ماله ی کارامازۆفه. دان پیانانی خو شیم بیستووه: «پیکه نینم به هه ردووکیان هات.» به لی له ناکاو دیته سه ره ئەوه ی هه ردووکیان له خسته به ری. پیشتەر ئەو ئاره زوه ی له سه ردا نه بوو، به ئیستا کتوپر ئەوه ی به زهین گه یشت و هه ردووکیانی خسته داوی ئەشقی خۆیه وه. پیره پیاو که رۆح و گیانی به پاره وه به ندبوو، هه ره له ریوه سی هه زار رۆبلی لاخست تاکو هه رکاتیکی گرووشنکا هاته ژوانی بیداتی، به لام داوی ئەوه زۆر زوو هاته سه ره ئەوه ی که ئەگه ره شووی پییکا ته واوی مال و سامان و ناوه که ی ده ریژیته بهر پیی. له و باره وه به لگه شمان به ده سته وه یه. سه بارهت به تۆمه تباریش بلیم چی، تراژیدیای چاره نووسی ئەو ئاشکرایه؛ له بهرانبه رماندا داندراوه. به لام «پی رابواردنی» ئەو خاتوونه شوخوشه نکه ئاوابوو. ئەو جادووبازه تهنانهت تۆزه هیوایه کی به و لاوه ناشاده نه دا. چونکه هیوا، هیوا ی راسته قینه، هه تا دوا یین سات هه ره دریغی لیکرا، یانی هه تا ئەو کاته ی میتیا له بهر ده میا چۆکی دادا و ده سته ی بو لای دریژ کرد، ئەو ده ستانه ی خوینی باوکی - ره قیبه خیشه سه ره که ی - پیوه بوو. هه ره له و کاته شدا بوو قۆلبه ستیان کرد. ئەو ژنه ش، له کاتی قۆلبه ست کرانیدا، به په شیمانیه کی سادقانه وه گوئی: «منیش له گه ل ئەو دا بنیرن بو سبیریا. من تووشی ئەو رۆژه ره شه م کرد، له راستیدا من ده بی سزا بدریم.»

لاوی زمان پاراو، که باس مکرد، یانی ئاغای پاکیتین، که بهر پرسایه تی راقه کردنی ئەو په روه نده یه له ئەستو گرتووه، زۆر به کورتی هاته سه ره باسی که سایه تی ئەو ژنه و گوئی: «هه ره له سه ره تای ژیانیه وه سه رکویژ کراوه، ده زگیرانه که ی فریویدا و به جییه یشت. بنه ماله به ریژه که شی بی به ریان کرد و هه ژار و بیکه س مایه وه. پیره پیاو یک بالی وه سه ره کیشا و هیشتاش هه ره ئەو به پشتیوان و دل سوژی خو ی ده زانی، ره نکه دله

گه نجه که ی زوری چاکه تیدا بووبی، به لام زور زو تواتوا بوو. بوو به حیسابگه ری سامسانوف و پاره ی له سهر یهک هه لچنی. له هه مبه ر کومه لگادا بیزار ی و گالته جار یی کرده پیشه. «دوای ئەم زانیارییه له سهر که سایه تی ئەو، بۆمان دهرده که وئ که شهیتان ئاسایی به هه ردووکیان بیکه نیوه.

تومه تبار دوای مانگیک ئەوینی هیوا بر او انه و زه بوونی ئەخلاق ی که له و ماوه یه دا خه یانه تی به ده زگیرانه که ی کرد و پاره یهک که به شیوه ی ئەمانه ت پی سپی در ابو، نایه ته نگه ی باخه لی و پاشان به هه له خه رجی هه مو ی له ئاو کرد. به هوی ئیره یی بردنی به رده و امه وه وهک شیته لی هات - ئیره ییش به کئ ده با؟ به باوکی! له وهش خراپتر ئەوه ی ئەو پیره پیاوه شیته به و سئ هه زار پۆبله ده یویست دولبه ره که ی وه سهر ته ماح بخا و بیخاته داوه وه. هه ر ئەو سئ هه زار پۆبله ی که کوره گه وره که ی به چاوی به شه مالی خوی چاوی لیده کرد و به شیخ له میراتی دایکی بوو، که باوکی لی دایگر کرد بوو، به لی، دانی پیداده نیم که تامل کردنی دژوار بوو؛ مرۆقی تووشی شیته ده کرد. مه سه له ی پاره له گوریدا نه بوو، به لکو ئەم راستییه که ئەم پاره یه به شاتوشووت و خورانان به وتوانه جار زکه ره وه له کار ده کرا بۆ ئەوه ی به خته وه ریبه که ی له نیو به ری!»

پاشان دادوهر هاته سه ره ئەوه ی که تومه تبار چۆن له سه ری داوه باوکی بکوژی، بیرو پای خو شی به راستییه کان روون ده کرده وه.

«سه ره تا ته نیا له نیو مه یخانه کان باس مان ده کرد - ئەو مانگه هه ر له سه ر ئەوه پویشتن. ئاخ، ئیمه پیمان خو شه شان به شانی هاوریکانمان بچینه پیشی، هه روه ها پیمان خو شه هه موو شتیکی له لای هاوریکانمان بدرکینین، ته نانه ت پر مه تر سیترین و دراندانه ترین بیرو که کانیشمان؛ پیمان خو شه له هه موو بیرو که یه کدا خه لکی به شدار بکه یین و له بهر هویه ک ده خوا زین ته واوی ئەو که سه انه ی که ده یانکه یینه مه حره می رازی خو مان، به هاودلییه کی ته واوه وه له گه لمان به ره وروو بن و ببنه شه ریکی شله ژان و

له خورپه کانمان. لایه نی ئیمه بگرن و له هیچ کاریکدا دژایه تیمان له گه ل نه که ن. ده نا ئاله تی ده بین، له دین دهرده چین و له مه یخانه هه موو شتیکی وردوخاش ده که یین و ده یشیوینین.» (پاشان باسی رووداوه که ی سه روان ئیسنگیریف کرا.) «ئه وانه ی چاویان به تومه تبار که وت و قسه کانیان بیست، پیمان وابوو سه باره ت به باوکی ده سته دکا به هات وه او ار و گوره گور و شیت بازارییه ک وه ریده خا و له وانه یه ده ستیش بکا به هه ره شه و گوره شه.» (لیره دا دادوهر باسی دیداره که ی بنه ماله ی کارامازوفی کرد له کلپسه و وتووژ له گه ل ئالیووشا و دیمه نی دلّه ژینی په لاماره که، ئەو کاته ی تومه تبار دوای شام هی رشی بردبووه سه ر مالی باوکی.)

دادوهر له دریزه ی قسه کانیدا گو تی: «نا توانم لیبر او انه بلیم که تومه تبار بهر له و رووداوه قه سته کوشتنی باوکی له دلدا بووه. به و حاله ش ئەم بیرو که یه چه ند جار به زه ینیدا هاتبوو و بیری لی کردبووه - له و باره وه راستییه کان و شایه د و وتاره که ی خو یمان هه یه.» پاشان گو تی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، دان به وه دا ده نیم که هه تا ئەمرۆ دوودل بووم که تومه تبار پیشتر قه سته ی ئەو کاره ی بووه یان نا. ته واو قانع بوو بووم که له پیشدا چه ندین جار دیمه نی ئەو رووداوه شوومه ی هیناوه ته بهر چاوی خوی و لی روون بووه که ده توانی ئەو کاره بکا، به لام به وردی بیری له وه نه کردبووه چۆن و که نگ ی ئەو کاره ده کا.

به لام ته نیا هه تا ئەمرۆ دوودل بووم، یانی تا کاتیکی خاتوو ویرخوفتیسوف ئەو به لگه یه ی دا به دادگا. خوتان گویتان له قسه کانی بوو: «خوی پیلانیکه، سیناریوی پیاو کوژی!» ئەو به م شیوه باسی نامه نووسینی ئەو تومه تباره ناشاده ی له کاتی مه ستیدا کرد. له راستیشدا، به و نامه یه دا بۆمان دهرده که وئ که هه موو رووداوه که به پی پیلانی له پیشدا دارپژرا و به ریوه چوووه. نامه که دوو پوژ بهرله رووداوه که نووسراوه، که وایه ده توانین دلنیا بین که تومه تبار چل و هه شت سه عات بهرله دارپشتنی ئەو پیلانه سامناکه ی، سویند ده خوا ئەگه ر پوژی داها توو ئەو پاره یه

وهدستههينى، باوكى دهكوژى و ئهو پاكهته پارهيه له ژير بالنجهكهى دهردينى، «به بزگوريكى پهمه يى به ستراره، ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى.» «ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى» - سه ره نجه دن؛ دهر ده كه وي بيري له هه موو شتيك كردو ته وه و ته واوى بارو دوخه كهى هه لسه نگان دو وه، هه موو شتيكيشى راست به و شيوه ئه نجامدا وه كه نووسيوه تى. كه وايه خاترجه مين كه پيشتر قه ستي ئهو كارهى بو وه؛ ئهو جينا يه تهى بو پاره كرا وه، ئهو خاله ش به روونى باسكرا وه، يانى به نووسرا وه و ئيمزا وه له بهر ده ستمان دا يه. تومه تبار خو حاشا له ئيمزا كهى خو ي ناكا.

ده لين ئهو كاتى نووسينى نامه كه مه سته بو وه. به لام ئهو قسه يه بايه خى نامه كه كه م ناكه ته وه، ته واو به پيچه وانه؛ ئهو له كاتى مه سته دا شتيكى نووسيوه كه كاتى وشيارى پيلانه كهى بو دارشتو وه. ئه گهر له كاتى وشياريدا پيلانه كهى بو دانه رشتا يه، كاتى مه ستي ئه وهى نه ده نووسى. ده پرسن: كه وايه بو له مه يخانه كان باسيده كرد؟ كه سيك كه بو جينا يه تيكي ئاوا قه ستي پيشووى هه بى، زمانى ناگه رى و له لاي هيجكس نايدركينى. به لى، به لام بهر قه ستي پيشوو و دارشتنى پيلان، باسيده كرد، يانى كاتي كى كه دلى پيوه نه بوو ئهو كاره بكا و ته واو له سه رى ساغ نه بوو بو وه. دواى ئه وه ئيتر زورى خو له قه رهى ئهو قسه و باسانه نه ده دا. ئه و نامه يه شوه وي له مه يخانه ي ميترؤپوليس نووسى و به پيچه وانه ي عاده تى پيشووى بيده نگ بو، ئه گه رچى خه ريكي خوار دنه وه بو. بيلياردى نه كرد. له قوژبنى ك دانيشت له گه ل هيج كه س نه دوا. له راستيدا دوو كانداريكي له جيى خو ي هه ستان، به لام ئه م كارهى تاراده يه ك بى ئيختيار و به پيى عاده ت ئه نجامدا. چونكه به بى وه ريخستنى كيشه و هه را نه يده توانى بچيته مه يخانه يه كه وه. راسته له وان هيه دواى بريار دانه كهى هه ستي به نيگه رانى كرد بى كه زورى باسى پيلانه كهى و قه سته كهى كردو وه و هه ر ئه وه ش دواى به رپيوه بردنى پيلانه كه، له وان هيه ببينه هوى قولبه سترانى. به لام ريگايه كى ديكه ي پى شك نه هاتو وه؛ نه يتوانيوه قسه كانى خو ي وه رگريته وه، پيشتر به خته كهى

هينابووى و ديسانيش ده يهينى. خو ده زانن ئيمه ئيمانمان به به ختى به ر زمان هه يه! با ئه وه شتان عه رز بكه م تا وانبار بو خو پاراستن و شويته ونكى ئه و په رى هه ولى خو ي دا وه. هه ر وه ك به و شيوه ي تايبه ت به خو ي ده نووسى: «سه يهينى هه ولى خو م ده دم و ئهو پاره يه له كه سيك قه رز ده كه م. ئه گه ر ئه وه شم بو جي به جي نه بى، خو ين ده ريزم.» ئه مه ش هه ر له كاتى مه سته دا نووسرا وه و ديسان له كاتى وشياريشدا به رپيوه ي بردو وه. راست ئهو جو ره ي كه نووسيووى.»

ليزدا ئيپوليت كيريلوويچ به وردى باسى هه وله كانى ميتيا بو وه رگرتنى پاره و خو پاراستن له و جينا يه تهى كرد. هه روه ها باسى ديداره كهى ميتيا له گه ل سامسانوف و چوون بو لاي لياگافى كرد، كه هه موويان شا يه دييان له سه ر درابوو. «وه زاله هاتو وه، گالته ي پيكراره، برسى و شه كه ت - دواى فروشتنى سه عاته كهى بو خه رچى ريگا (ئه گه رچى ده لى هه زارو پينج سه د رو بلى پييوه) - خو ره ي ئيره ييش كه وتوته گياني و ترسى ئه وهى بو وه كاتي ك له شار چوته ده رى له وان هيه چاوى ئه وى لى خافل بى و گرا وه كهى بچى بو لاي فيودورپاولوويچ. پاشان ده گه رپيته وه بو نيوشار و به شاديبه وه بو ي دهر ده كه وي كه گرا وه كهى نه چو وه بو لاي ره قيبه كهى. هه تا مالى كو زماكو زوويچ سامسانوف به رپى ده كا. (سه يرش ئه وه يه دلپيسى له سامسانوف نه كردو وه، كه ئه وه له بارى ره وانناسيبه وه جيى سه رنجه.) پاشان به په له ده گه رپيته وه نيو باخچه كهى پشت مالى باوكى كه له وي دا ده چو وه بو سه وه و چاوى له سه ر ده رگا كه هه لئه ده گرت، نه كا گرووشنكا بچيته ژوانى باوكى. هه ر له ويى ئاگادار ده بى ئيسمير دياكوف سه رودلى لى هاتو وه و ئهو خزمه تكاره ي ديكه ش نه خو شه - كه وايه هيجكس نييه پيشى پيگرى، «عه لامه ته» كانيش ده زانى - تووشى بيره بيره ده بى! هه روا له هه مبه ر ئهو بيره بيره يه دا خو راگرى ده كا؛ ده چى بو لاي خاتوونى ك كه ماوه يه كه له م شاره نيسته جي بو وه و هه موومان ريزى زورمان بو ي هه يه، مادام خو خلاكوف. ئه م خاتوونه، له ميژه بو وه به دل سو زيبه وه ئاگادارى

کاروباره‌کانی بووه، ئامۆژگاریی زۆر حه‌کیمانه‌ی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ژيانه‌ ئالۆز و ده‌ستبلاوی و ئه‌شق و ئاشقییه‌ ناره‌وايه و به‌فیرۆدانی وزه‌ی لاوی له‌ مه‌یخانه‌کان ده‌ست هه‌لگرئ و بچئ بۆ دۆزینه‌وه‌ی کانگای ئالتون له‌ سیبیریا: «ئه‌وه‌ ده‌روویه‌که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ ده‌ست وزه‌ی سه‌ره‌پۆیانه‌ و خووخده‌ی پۆمانتیک و کیشه‌ و ئالۆزییه‌کانی تافی لاویت.»

دوای باسکردنی ئاکامی ئه‌و وتووێژه‌ و ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار ئاگادار ده‌بی گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئۆقره‌ لی‌هه‌لگیرانی میتیای چاره‌په‌ش، که‌ دلپسی و ئیره‌یی برستی لیپریبوو، خه‌یالی ئه‌وه‌ش که‌ نه‌کا گرووشنکا فریویدابئ و ئیستا چووبیتته‌ ژوانی باوکی، ئیپۆلیت کیریلوویچ دیتته‌ سه‌رباسی کاردانه‌وه‌ی نه‌خسی به‌خت. «ئه‌گه‌ر فینیای کلفه‌ت پییگوتایه‌ گرووشنکا چووه‌ بۆ ماکوویه‌ و له‌ لای ده‌زگیرانه‌ پیشووه‌که‌یه‌تی، ئه‌و رووداوه‌ نه‌ده‌قه‌وما. به‌لام له‌ ترسانا وه‌ک شیتی لیهات و له‌ په‌ستا سویندی ده‌خوارد و ده‌یگوت نازانی له‌ کوئییه‌. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ بۆیه‌ نه‌یکوشت، چونکه‌ زۆری په‌له‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی گراوه‌ غایه‌نه‌که‌ی بدۆزیتته‌وه‌.

«به‌لام سه‌رنجبدن، ئه‌گه‌رچی ئه‌و هه‌مووه‌ توورپه‌ و تۆسن بوو، به‌و په‌له‌په‌له‌ش ده‌سکاونه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. بۆ ده‌سکاونه‌گه‌؟ بۆ چه‌کیکی دیکه‌ی نه‌برد؟ به‌لام به‌وه‌دا که‌ مانگیکی ره‌به‌قه‌ بیرى له‌و پیلانه‌ کردۆته‌وه‌ و خۆی بۆ ئاماده‌ کردوه‌، هه‌ر شتیکی وه‌به‌رچاو بکه‌وتایه‌ هه‌لیده‌گرت. له‌ ماوه‌ی مانگی رابردوودا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتبوو که‌ شتیکی ئاوا کاری ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌کا، هه‌ر بۆیه‌ له‌رپوه‌ ده‌ستی دایه‌ و زانیی کاره‌که‌ی به‌وه‌ جئ‌به‌جئ ده‌بی. که‌وايه‌ هه‌لگرتنی ئه‌و ده‌سکاونه‌گه‌ به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک بی‌ئیختیار و له‌خۆرا نه‌بووه‌. پاشان ده‌چیتته‌ حه‌وشه‌ی مالی باوکی و هیچ ملۆزمیک نابینی، جگه‌ له‌ تاریکی و ئیره‌یی، هیچ شتیکی دیکه‌ش له‌ گۆرپیدا نابئ. گومانی ئه‌وه‌ی گرووشنکا له‌وئییه‌، له‌گه‌ل ره‌قیبیه‌که‌یه‌تی و له‌ باوه‌شیدایه‌ و ره‌نگه‌ ئیستا به‌و پییکه‌نئ که‌ ئه‌و کلاوه‌ی له‌ سه‌ری ناوه‌، وه‌

هه‌ناسه‌برکیی ده‌خا. ته‌نیا هه‌ر گومان و ئیره‌یی نه‌بوو، بۆ له‌خۆرا باسی گومان و ئیره‌یی بکه‌ین - ده‌رگای فیئل و ده‌هۆ ئاواله‌ بوو، ئاشکرا بوو. ئه‌و حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌، له‌و وه‌تاغه‌ پرووناکه‌دا، له‌پشت په‌رده‌که‌یه‌. حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌. تۆمه‌تبار ده‌یه‌ه‌وئ پیمان بسه‌لمینئ که‌ به‌ دزییه‌وه‌ چۆته‌ به‌رپه‌نجیره‌که‌، به‌رپزه‌وه‌ سه‌ری کیشاوه‌ته‌ ژووره‌که‌ و له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا رووداویکی ترسناک و بی‌ئه‌خلاقانه‌ بقه‌ومی، به‌ئه‌ده‌بانه‌ کیشاوه‌ته‌ دواوه‌. هه‌ولیشه‌ده‌دا ئه‌وه‌مان پی‌سه‌لمینئ، ئه‌ویش به‌ ئیمه‌، که‌ له‌ خووخده‌ی ده‌گه‌ین و ده‌زانین له‌و کاته‌دا له‌ چ هه‌لومه‌رجیکدا بووه‌. ئه‌وه‌ش ده‌زانین که‌ ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ی زانیوه‌ که‌ به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌توانئ بچیتته‌ ژوورئ.» لی‌ره‌دا ئیپۆلیت کیریلوویچ باسه‌که‌ی راگرت و به‌ پیویستی زانی ئاماژه‌یه‌کیش به‌ ئیسمیر دیاکووف بکا و له‌و باره‌وه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی کورت بدا به‌ ده‌سته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی پیوه‌ندیی گومانایی ئیسمیر دیاکووف له‌گه‌ل قاتل ره‌شکاته‌وه‌ و ئه‌و بیروکه‌ به‌ ته‌واوی له‌ زه‌ینیان ده‌رهاوێژئ. له‌و باره‌وه‌ ئه‌وپه‌ری هه‌ولی خۆی نواند و هه‌مووان بۆیان ده‌رکه‌وت، ئه‌گه‌رچی ئه‌و گومانه‌ به‌ شتیکی بی‌بنه‌ما ده‌زانئ، گرنگایه‌تییه‌کی ته‌واو به‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌دا.

باسيڭ سەبارەت بە ئىسمير دياكۆف

«سەرەتا، ئاخىزگەي ئەو گومانە چى بوو (ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ ئاۋاي گوت)؟ يەكەم كەس كە ھاۋارىكرد ئىسمير دياكۆف قاتلە، تۆمەتبار بوو لە كاتى قولبەستكراندا. بەلام لەو كاتەۋە تا ئىستا چكۆلەترىن دەلىلى بۇ سەلماندى ئەو تۆمەتە بە دەستەۋە نەداۋە. ئەو تۆمەتە تەنيا سى كەس قەبوۋلىانە - دووبراكەي و خانمى ئىسۆتيلۆف. ئىۋان فىۋدۆرۆۋىچى براى ئەمپرۆكە بېگومان توشى ياۋى مېشك بوۋبوو، باسى گومان و دېدۆنگى خۆى كرد. بەلام دەزانىن لە ماۋەى دوومانگى رابردوودا لەمەر تاۋانى براكەيەۋە بە تەۋاۋى لەگەل ئىمە ھاۋرا بوو و ھەۋلى نەدەدا لەگەل ئەو بېرورپايە دژايەتى بكا. بەلام ئەۋە ھەلدەگرىن بۇ دۋايى. برا چكۆلەكەيان دانىپىنانا كە چكۆلەترىن دەلىلى نىيە بۇ سەلماندى ئەۋەى كە ئىسمير دياكۆف تاۋانبارە. تەنيا بە قسە و رەنگ و پوۋى تۆمەتباردا بەو ئاكامە گەيشتوۋە. بەلى، ئەو ئەمپرۆ ئەم دەلىلە سەرسوۋرھىنەرى دۋوجار ھىناۋەتەۋە. قسەى خانمى ئىسۆتيلۆف لە ھى ئەۋىش سەرسوۋرھىنەرتەر بوو، «ئەۋەى تۆمەتبار دەلىلى دەبى باۋەرى پىنكەن؛ ئەو مروفىك نىيە درۆ بكا.» ئەۋە ھەموو ئەو دەلىل و ھۆيانەيە كە بە دژى ئىسمير دياكۆف لەلايەن ئەو سى كەسەۋە شايدەى لە سەر دراۋە. چونكە ئەو سى كەسە زۆر دلگرانى چارەنۋوسى تۆمەتبارن. بە ھۆى ئەو بېرورپايانەۋە تاۋانى ئىسمير دياكۆفېش كەوتۆتە سەر زمانان. يانى ئەۋە جىي باۋەرە؟ يانى پياۋ دەتوانى بېرىشى لىنكاتەۋە؟»

لىرەدا ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ بە پىۋىستى زانى لە كەسايەتتى ئىسمير دياكۆفى رەحمەتى، «كە بە ھۆى شىتتىيەۋە خۆى لە نىۋ برد،» بکۆلېتەۋە. ئەۋى بە مروفىكى ئەقل سووك زانى، ھىندىكى زانىرى پىر لە كەم و كوۋرى بە دەستەۋە بوو، كە ئەندىشەى فەلسەفى و زياتر لەھەدى خۆى ھاۋسەنگىيەكەى تىكدا، ھەرۋەھا بېرورپاي ھاۋچەرخانەى سەبارەت بە ئەركىك كە بە كىرەۋە لە ژيانى سەرەپۆيانەى ئەربابەكەيدا - فىۋدۆرپاولۆۋىچ - كە رەنگە باۋكىشى بى، ۋەدەستھىنا، ۋىدەچى لە كورى دوۋەمى ئەربابەكەشى، ئىۋان فىۋدۆرۆۋىچ، كە لەۋانەيە بۇ سەرگەرم كىردى خۆى، يان نەدۆزىنەۋەى ئامانجىكى باشتر، ئەو كىرەى كىردى و ۋەك رابواردىن چاۋى لىكردى. ئىيۆلېت كىرېلۆۋىچ لە شىكردنەۋەى قسەكانىدا گوتى: «خۆشى باسى بارودۇخى رۇخى خۆى بۇ كىردم كە ئەۋ چەند رۆژە لە مالى باۋكى ماۋەتەۋە. بەلام كەسانىكى تىرىش لەۋ بارەۋە شايدەى خۆيان دا تۆمەتبار و گرىگورى - يانى تەۋاۋى ئەۋ كەسانەى بە باشى دەياناسى.»

«ئەۋ كاتە ئىسمير دياكۆف كە زەبرى فى و سەرودل لىھاتن، بناغەى لەش ساغىي ۋەلەرزىن خىستبوو، «قەۋەتى بە جوۋجەلەيەك نەدەشكا.» تۆمەتبار خۆشى بەرلەۋەى بزانى ئەۋ وتەيە چەندە بە زەرەدى خۆيەتى، ئەۋەى بە ئىمە گوت: «ئەۋ خۆى دا بە سەر كەۋشەكانمدا و لاقى ماچكردم.» ھەرۋەھا بەۋ شىۋە بەيانەى تايبەت بە خۆى، سەبارەت بە ئىسمير دياكۆف گوتى: «ئەۋ جوۋجەلەيەكى فىدارە.» تۆمەتبار ئەۋىشى ۋەك مەحرەمى رازى خۆى ھەلېژارد. (وتەكانى خۆى شايدەىيە بۇ ئىمە)، بەھەرەشە و گورەشەش ناچارى كرد سىخورپى بۇ بكا. ۋەك سىخورپىكى ناۋمال ئەربابەكەى خۆى ھەلخەلەتاند و بوۋنى ئەۋ پاكەتە پارەيەى بۇ تۆمەتبار ئاشكرا كرد، ھەرۋەھا ئەۋ ەلامەتانەى كە تۆمەتبار بتوانى بە ھۆى ئەۋەۋە بچىتە ژوۋرى. جگە لە گوتنى راستىش ھىچ چارەيەكى دكەى نىيە. كاتى لىپرسىنەۋە، لەھالىكدا تەنانت لە ھەمبەر ئىمەشدا دەلەرزى ئەگەرچى لەۋ كاتەدا ئەشكەنجەگەرەكەى قولبەستكرابو و نەيدەتوانى ئازارى پىنگەيىنى - گوتى: «ئەگەر پىمنەگوتبايە، دەيكوشتم، لىمروون بوو

دەیکۆشتم. ھەمیشە لە من بەگومانبوو. بە ترس و لەرزەو تەواوی راز و نەینییەکانم پێگوت بۆ ئەوەی ئارامی کەمەو، بۆ ئەوەی تێگاکە فریوینادەم و بەوجۆرە گیانی خۆم رزگار کەم.» ئەو ڕاست قەسە ئەو. ھەموویم نووسییەو بۆ ئەوەی لە بیرم نەچیتەو. «ھەر کە دەیگوراند بەسەرمدا، ئەژنۆم وەلەرزین دەکەوت.»

«لەزاتی خۆیدا مرۆفیککی دروستکار بوو، لەو کاتەو ئەو چەند رۆبلە پارەییە ئەربابی دۆزیووە و پێیدا بۆو، تەواو بوو بۆو جیبی متمانە، ھەربۆیە و یدەچی ئەو لاوہ دامارە بە ھۆی فیلکردن لە ئەربابە کە یەو، کە وەک سەرچاوی بژیوی خۆی خۆشیدەو، زۆری ھەست بە پەژوانی دەکرد. بەپیتی وتە شارەزاترین پەوانناسان، ئەو کەسانە نەخۆشی سەرودلیان لەگەڵ ھەمیشە خۆیان لۆمە دەکەن و زۆر خۆ بە کەمزانی. بەردەوام بەوہ دلگران کە دەرھەق بە کەسیک یان شتیک تووشی «تاوان» بوون، ویژدانیان ئازاریان دەدا، زۆر جار بەبێ ھۆ شتەکان لە خۆیان گەورە دەکەن و ھەموو جۆرە ھەلەو تاوانیک دەدەن پال خۆیان. لێرەشدا ئێمە لەگەڵ مرۆفیککی لەوچەشنە تیکەوتووین کە ترس و تۆقین تووشی ھەلە و تاوانی کردووە.

سەرەرای ئەوہش، لە دلای چەقیوو کە ئەو بارودۆخە لەبەرچاوی زەق بۆتەو، ئاکامیککی باشی نییە. کاتیک کورپی دووھەمی فیۆدۆر پاولوویچ، یانی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ڕاست بەر لە رووداوەکە، خۆی ئامادە کردبوو بچێ بۆ مۆسکو، ئیسیمیر دیاکۆف تکایلیکرد نەروا. ئەگەرچی بە ھۆی شەرمیونییەو نەیتوانی ھۆی ترسەکە روونبکاتەو. دەستیکرد بە ئاماژە کردن، بەلام ئەو لە ئاماژەکانی نەگەیشت. ئەوہشمان لە بیر نەچی ئیوان فیۆدۆرۆویچی بە پارێزەر و پشتیوانی خۆی دەزانی و بوونی ئەویش لە مالەکەدا زەمانەتیک بوو بۆ ئەوەی رووداویک نەقەومی. ئەو ڕستەییە نامەکە دیمیتری فیۆدۆرۆویچ وەبیر بێننەو: «ئەو پیرەپیاوہ دەکوژم، ھەلبەت ئەگەر ئیوان لە مالێ نەبی.» کەوا یە حزووری ئیوان لە مالیدا بۆ ھەمووان زامنی نەزم و ھیمنایەتی بوو.

بەلام ئەو لێیدا و رۆیی، ئیسیمیر دیاکۆفیش سەعاتیک دوای رۆیشتنی ئەربابە لاوہکە، سەرودلی لێھات. بەلام ئەوہ روون و ئاشکرایە. لێرەدا دەبی بلیم کە ئیسیمیر دیاکۆف، لە تەنگژەیی ترس و ناھومییدا، لە ماوہی ئەو چەند رۆژە دواییدا ھەستی کردبوو کە بە شێوہیەکی زۆر پرمەترسی و درێژخایەن تووشی گەشکە دەبی. ھەلبەت ناتوانی رۆژ و سەعاتی ئەو نەخۆشییە پێشبینی بکە، بەلام ھەموو نەخۆشیککی فیندار دەتوانی پێشتر ھەستبکا کە لەوانە یە تووشی گەشکە بی. دوکتۆرەکان دەلێن. کەوا یە لەگەڵ رۆیشتنی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ئیسیمیر دیاکۆف خەم دایدەگری، ھەستەکا یار و پارێزەری نییە، بۆیە خەمبار و شەکەت دەروا بۆ ھەمارەکە. بە قالدەرمەکاندا دەروا تە خوارێ و لە خۆی دەپرسی بلی سەرودلی لێبی یان نا، دەی ئەگەر لەرێوہ لێبی بی چبکا؟ ھەر ئەو پەرۆشییەش، ئەو پرسیارە، لەناخەوہ شلەژاندی و ھەر ئەوہش بووہ ھۆی ئەوہی سەرودلی لێبی و بە سەرەوہ بکەوێتە نیو ھەمارەکە و بێھۆش بی، لەو رووداوە تەواو سەرۆشتییەدا، خەلک زۆر سەرسەختانە ھەلەدەن شوینی درپۆنگی و گومان ھەلگرن و بلین کە ئەو بە قەستی خۆی بێھۆش کردووە. بەلام ئەگەر ئەو کارە بە ئانقەست بووبی، ھەرلەپێوہ ئەو پرسیارە دەھاتە پێشی، کە مەبەستی لەو کارە چی بوو؟ پشتی بە چی بەستوو؟ مەبەستی چی بوو؟ باسی زانستی پزیشکی ناکەم: پێیانگوتووم لەوانە یە زانست ڕاست نەبی، یان تەواو ھەلە بی: پزیشکەکان نەیتوانی فی لێھاتنی ڕاستەقینە و بە ئانقەست لیکبکەنەوہ. لەوانە یە واش بی، لەوانە یە واش بی، بەلام وەلامی پرسیاریکم بدەنەوہ: ئەو بۆ ئەو خۆ نەخۆش خستە چ قەستیککی بوو؟ ئەگەر پیلانی قەتلی دارشتنی، ئایا بەر لەوہ ویستوو یەتی بە خۆ بێھۆش خستن سەرنجی ئەندامانی بنەمالە بۆ لای خۆی راکیشی؟

برایانی لێژنەیی داوہری، ئەوہ بزانی، کە لە شەوی رووداوەکەدا مالێ فیۆدۆر پاولوویچ پینچ کەسی لێبووہ فیۆدۆر پاولوویچ خۆی (بەلام دیارە خۆی خۆی نەکوشتووہ)؛ نوکەرەکەشی گریگوری، ھیندە نەمابوو خۆی بە کوشت بدا؛ سێھەم کەس ژنەکەشی گریگوری، مارتا ئیگناتیفنا بووہ، بەلام زۆر شوورەییە

ئەگەر بىرىشى لىكەينەۋە كە ئەو ئەربابەكەى كوشتېى. دەمىنئەۋە دووكەس - دىمىترى فىۋدورۋويچ و ئىسمىر دىاكوف. بەلام ئەگەر باۋەر بە قەسەكانى تۆمەتبار بىكەين كە قاتل نىيە، كەۋايە حەتمەن ئىسمىر دىاكوف قاتلەكەيە. چونكە لايەنىكى دىكە لە گورېدا نىيە و ناتوانىن كەسىكى دىكەش پەيدا بىكەين. ھەر ئەمەيە بۆتە ھۆى ئەۋەى ئەو تۆمەتە بەدەنە پال ئەقل سووكىكى قوربەسەر كە دويىنى خۇكوژىي كىرد. راست بەۋھۆيەۋە تەنيا بەۋ ھۆيەۋە، كە كەسىكى دىكە لەۋ مالاۋا نەبوۋە. ئەگەر تارمايىي گومان بىكەۋتايەتە سەر كەسىكى دىكە، ئەگەر شازدە كەسىش لەۋ مالاۋا بۋايەن، لە سەر ئەۋ باۋەرەم كە تەنانت تۆمەتبارىش بە شوورەيىي دەزانى تۆمەت بەداتە پال ئىسمىر دىاكوف و ئەۋ شازدە كەسەى بە تۆمەتبار دەزانى. چونكە تۆمەتدەنە پال ئىسمىر دىاكوف و پىنەيەكە و بەس.

براىان، لىگەرېن با رەۋانئاسى ۋەلانئىن، با تەنيا راستىيەكان لەبەرچاۋ بگرىن و تەنانت مەنتقىش بىنئىنە ئەۋ لاۋە، با زانستى پزىشكىش ۋەلانئىن. پووبىكەينە راستىيەكان و بزانىن راستىيەكان چىمان پىدەلئىن. ئەگەر ئىسمىر دىاكوف كوشتېىتى، چۆنى ئەۋ كارە كر دوۋە؟ بە تەنيا كر دوۋەيەتى يان بە ھاۋدەستىي تۆمەتبار؟ لىگەرېن با لايەنى يەكەم لەبەر چاۋبگرىن و بلئىن بە تاقى تەنيا ئەۋ كارەى كر دوۋە. ئەگەر ئەۋى كوشتېى، حەتمەن لە بەر قازانچىك بوۋە. بەلام خۇ دەزانىن ئىسمىر دىاكوف ھىچكام لەۋ ئەنگىزانەى نەبوۋە كە دىمىترى فىۋدورۋويچ ھەيەتى. نە رقى لئى بو، نە ئىرەيى پىدەبىرد، نە... رەنگە بۇ ۋەدەستەيتانى پارە ئەۋ كارەى كر دىبى، بۇ ئەۋەى ئەۋ سى ھەزار پوولەى نىۋ پاكەتەكەى ۋەگىر كەۋى. لەگەل ئەۋەشدا، ھەموو نەيىيەكان دەركىنى ئەۋىش لە لاي كەسىك كە ئەۋ ھەموۋەى حەز لەۋ بابەتەيە، يانى تۆمەتبار سەبارەت بە پارە و عەلامەتەكان و شوپىنى شارەدەۋەى پارەكە و پاكەتەكە چى لە سەر نووسراۋە و بە چى بەستراۋە و لە ھەموۋەى گرىنگىر ئەۋ عەلامەتەنى پىدەلئى كە بە ھۆى ئەۋانەۋە دەتوانى بچىتە ژوروى. ئايا ئەۋ كارەى لە بەر ئەۋەكر كە خۇى پىۋە بىكا؟ يان رەقىبىك ھانئىدا بۇ ئەۋ كارە، رەقىبىكىش كە تامەزرۋ بو ئەۋ پاكەتە پارەيە ۋەدەستىيى؟ دەلئىن: «بەلى، لە ترسانا ئەۋ نەيىيانەى

پىگوتوۋە.» بەلام چۆن دەتوانن ئەۋەم پىسەلمىنن؟ كەسىك كە بتوانى بىر لە كر دەۋەيەكى ئاۋا چەپەل و درندانە بىكەتەۋە و پىلانئىكى ئاۋا دارپىژى و بەرپوۋەشى بەرى، راستىيەك دەركىنى كە بۇ ھىچ كەس پوون نىيە و ئەگەر دەمى خۇى گرىبدايە ھىچ كەس بىرىشى بۇى نەدەچۋا!

نا، ھەرچەندەش ترسەنۆك بى، ئەگەر پىلانى جىنايەتىكى ئاۋاى كىشابى، ھىچ شتىك ناچارى ناكات نەيىنى پاكەتى پارە و عەلامەتەكان بەركىنى. چونكە راست ۋەك ئەۋە وايە لەپىشدا خۇى بە دەندووك پىۋە بىكا. ئەگەر ناچارىش بىكرايە راستى ئەۋانە بلئى، دەيتوانى درۋىەك بسازىنى و لەخۇرا شتىك پىكەۋە بىنى، بەلام لەۋ بارەۋە زمانى نەدەگەر. دووپاتى دەكەمەۋە، چونكە لەلايەكى ترەۋە، ئەگەر سەبارەت بەۋپارەيە ھىچى نەگوتبايە، جىنايەتەكەى بىكرايە و پارەكەى بەزىبايە، ھىچكەس نەيدەتوانى بە ھۆى دزى و جىنايەتەۋە تۆمەتبارى بىكا، چونكە جگە لە خۇى ھىچ كەسىكى تر ئاگادارى ئەۋە نەبوۋە. تەنانت ئەگەر تۆمەتى قەتلەكەشى بەدرايەتە پال، گومانى ئەۋە نەدەكرا قەستىكى تىرى بوۋى بۇ ئەۋ كارە. بەلام بەۋەدا كە ھىچكەس لەۋ ئەنگىزەيەى ئەۋ نەگەيشتوۋە و بەپىچەۋانە، ھەموو دەياندى كە ئەربابەكەى زۆرى متمانە پىيەتى و لئى خاترجەمە، دوپىن كەس دەبوۋ كە گومانى لىبىكرى، خەلك لەپىشدا گومانىان لە كەسىك دەبوۋ كە بۇ ئەۋ كارە قەست و ئەنگىزەيەكى ھەبوۋى. لە كەسىك كە خۇى رايگەياندوبو كە ئەۋ قەستەى ھەيە و بە ئاشكرا باسىكر دوۋە؛ ئەۋان لە راستىدا شكىان دەپەرىيە سەر كورە گەرەكەى فىۋدورپاۋولۋويچ، يانى دىمىترى فىۋدورۋويچ. ئەگەر ئىسمىر دىاكوف بىكوشتېايە و پارەكەى بەزىبايە، كورەكەى تۆمەتبار دەكر، ئەۋەش بۇ ئىسمىر دىاكوف زۆر چاك دەكەوت. سەرەپاى ئەۋانە ئايا بۇ ئەۋە دەبى پىاۋ باۋەر بىكا، كەسىك پىلانئىكى ئاۋاى دارپىژى و نەيىنى پارەۋ پاكەت و عەلامەتەكان بە كەسىكى دىكە بلئى؟ بەرپوۋاى ئىۋە ئەقلى تىدەچى؟ بۇ ئەۋە دەبى پىاۋ بىروا بەشتى ۋا بىكا؟

ئىسمىر دىاكوف، راست رۆژى پوۋداۋەكە پىلانەكەى دارپىژىۋە و فىى لە خۇى ھىناۋە و لە پلىكانەكانەۋە خۇى بەرداۋەتەۋە. بە چ ئامانچىك؟ بەۋ

ئامانجەى كە بەرلە ھەموو شتىك، گريگورى ويستوويه دەواكەى بەخوا، ئەويش دەبىنى ھىچكەس نىيە ئاگادارى لە مالەكە بكا، پاشگەز دەبىتەوہ و گوئ قولاغ دەبى. دواى ئەوہ، ئەربابەكەى كە دەبىنى ھىچكەس نىيە پارىزگارى لىبكا و دەترسى كورەكەى بىت، دوو ھىندە ورياتر دەبى و ھەست رادەگرى. پىموايە بەو ئامانجەش كە ئىسمير دياكوف لە چىشتخانەكەوہ دەبرى بۇ ژوورەكەى گريگورى، يانى لە شوينىك كە جيا لەوانى دىكە دەخوت و بە ئارەزووى خوى ھاتوچوى دەكرد، دەگويزىتەوہ بۇ ژوورى پىشخزمەتەكان، شوينىك كە ھەركاتى سەرودلەكەى لىدەھات دەيانبردە ئەوئ، سى ھەنگاو لە قەرەوئلەكەى گريگورى و خيزانى دووربوو، ھەر لە وەتاغەكەدا پەردەيەكيان كىشابوو و لەو پشت پەردە رايان دەكىشا. لەو كاتەوہ زانىبوويان ئىسمير دياكوف فىدارە، ئەرباب و مارتائىگناتىفناى دلنەرم و خاوەن بەزەبى ئەو شوينەيان بۇ تەرخانكرد كە لەوكاتانەدا بىبەنە ئەوئ و ئاگادارى لىبكەن. ھەر وەك پىشوو دەبىبەنە پشت پەردەكە و راپدەكىشن، ئەويش دەستدەكا بە نالین و وادەنوئى كە وەك جارار فىئى لىھاتووہ، بەوشىوہ ئەو شەوہ نەبەھىشت خەو بچىتە چاويان (ھەر وەك گريگورى و ژنەكەى شايدەبىيان دا). ئىمەش دەبى باوہر بکەين كە ئەمانە بۇ ئەوہ بووہ تاكو ساناتر لە جىي خوى ھەستى و بچى ئەربابەكەى بكوژئ!

بەلام دەلین ئەو بۆيە خوى ئاوا ھىنا حالى جاو و فىئى لە خوى ھىنا دا بۇ ئەوہى شكى تىنەكەن، بۆيەش رازى پارە و عەلامەتەكانى بە دىمىترى گوت بۇ ئەوہى وەسوەسەى بكا و تووشى ئەو قەتلە بىي، كاتىكىش قەتلەكە كراوہ و قاتل پارەكەى ھەلگرتووہ و ھەلاتووہ، كاتى ھەلاتنىش حەتمەن بە ھەرا و ھاوار خەلكى لەخەو ھەستاندووہ، دەبى بروا بکەين كە ئىسمير دياكوف ھەستاوہ و چۆتە نىو وەتاغەكەوہ - بۆچى؟ بۇ ئەوہى جارىكى تر ئەربابەكەى بكوژىتەوہ و پارەيەك كە دزراوہ، ھەلگىرئ و بىبىا؟ برايان، پىدەكەنن؟ خەجالەتى دەكىشم ئەو قسانە دەكەم، بەلام ئەگەرچى بۇ باوہر كەردن نابى و ئاوا پىاو سەرى لىي سوور دەمىئى، كەچى تۆمەتبار لە سەر ئەوہ سوورە. كاتىك ھەلاتووہ و ويستوويه بە نەردەكاندا ھەلگەرئ، گريگورىي داوہ بە زەويدا سەرى شكاندووہ و ھەرا و

ھاوارى وەرئ خستووہ. دەلى ئىسمير دياكوف ھەستاوہ، چۆتە وەتاغ و باوكى كوشتووہ و پارەكەى دزىوہ! لە سەر ئەوہ پىداگرى ناكەم كە ئىسمير دياكوف پىشتر بىرى لەو مەسەلەيە نەكردبىتەوہ و پىشبنىيى كەردبى كە ئەو كورە توورە و توندە تەبىعەتە ھەروا بىت و بەئەدەبانە سەرىك بكىشيتە ژوورئ، لەگەل ئەوہى عەلامەتەكانىشى زانىوہ، بگەرپتەوہ و غەنیمەتەكە بۇ ئىسمير دياكوف بەجى بىلئى. برايانى لىژنەى داوہرى، ئەو پرسىارەتان زور خۇمانە ەرز دەكەم؛ ئەو كاتە چ كاتىك بووہ كە ئىسمير دياكوف توانى ئەو جىنايەتەى تىدا ئەنجامبدا؟ پىمبلىن چ كاتىك بووہ؟ دەنا لەخوړا ناتوانن تۆمەتبارى بکەن.

بەلام رەنگە بە راستى فىئى لىھاتبى، ئەو پىاوہ نەخۆشە لە ناکاو چاك دەبىتەوہ، گوئى لە ھاوارىك دەبى و دەچىتە دەرى. دەى - پاشان چى؟ چاويك لە دەوروبەرى خوى دەكا و دەلى: «بۇ نەچم ئەرباب بكوژم؟» دەى ئەو چووزانى چى قەوماوہ، چونكە تا ئەو كاتە بىھوش كەوتووہ. بەلام ئەم خەيال و گومانانەش ئەندازەى ھەيە.

تاقمىك خەلكى وردبىن پىمدەلئىن: «ھەروايە، بەلام ئەگەر ئەوان پىكەوہ دەست بەيەكيان كەردبى چى؟ ئەگەر كوشتىبىتيان و پارەكەيان بەشكردبى چى - ئەو كاتە دەلین چى؟» بە راستى پرسىارىكى باشە! راستىيەكيش كە قەبوولیدەكەن جىي سەرسوورمانە. كەسىك تاوان ئەنجامدەدا و لە ھىچ بەلايەك ناپرىنگىتەوہ و خوى دەخاتە مەترسىيەوہ، ھاودەستەكەشى لەلايەك راکشاوہ و خوى نەخۆش خستووہ، بۇ ئەوہى دەوروبەرىيەكان تووشى گومان و دېدوئنگى بكا و ئەرباب و گريگورىش بترسىئى. جىي خۆيەتى سەرنج بەدەين و بزائىن چ ئەنگىزەيەك بۆتە ھوى ئەوہى ئەم دووھاودەستە پىلانكى ئاوا دېندانە داپرئىن.

بەلام رەنگە ئەم ھاودەستىيە لەلايەن ئىسمير دياكوفەوہ كەمتەرخەمىي تىدا كرابى يان بە زورى رازى كرابى؛ رەنگە ئىسمير دياكوف لە ترسانا قەبوولئى كەردبى و نەبوىستبى بەرگرى لىبكا. پىشبنىيى ئەوہشى كەردووہ بىتو ھاوار نەكا يان لە ھەمبەر قاتلدا خوړاگرى نەكا و ھەروا بە ئاسانى ئىزن بدا ئەربابەكەى بكوژن، پاشان دەكەويتە بەر لافاوى لۆمە و سەركۆنە، ئىزنى لە دىمىترى

کارمازۆف ورگرتوووه که خۆی نهخۆشبخات و پرسی بۆ چۆلېکات .
 «هەرچۆنیکت پینخۆشه بیکۆزه، بۆ من گرینگ نییه.» بهلام تهنا تهنا ته گهر ئاواش
 بوو، چونکه فی لیهانتی ئیسیمیر دیاکۆف مالهکهی تووشی ئالۆزی دهکرد
 مهحال بوو دیمیتیری کارمازۆف پیلانکیکی وا قه بوولبکا. لهگه له ئه وه شدا،
 چاوپۆشی لهو خاله دهکهه. وای دادهنننن که دیمیتیری کارمازۆف قه بوولیدهکا،
 دیسان بهو ئاکامه دهگهین که قاتل، یانی قاتل و هاندهری سه رهکی دیمیتیرییه و
 ئیسیمیر دیاکۆف هاودهستییک بووه که لهو کاره دا چالاکی نه بووه، تهنا ته به
 هاودهستیکی حساب ناکرئ. چونکه له ترسی گیانی قه بوولیکردوووه، دلنیاشم
 دادگا دهتوانی پوونی بکاتهوه، بهلام ئیمه چی دهبینن؟ تۆمه تبار، کاتیک
 قۆلبه سته دهکرئ ههرله ریوه، ئیسیمیر دیاکۆف تۆمه تبار دهکا و هه موو خه تاکان
 دهخاته ئه ستوی ئه و. نهک وهکو هاودهستییک، بهلکو وهک قاتل. دهلی: «به ته نیا
 ئه و کاره ی کردوووه. کوشتوووه تی و پاره که ی دزیوه. کاری خۆیه تی.» ئه وه یه
 هاوده ست ههرله ریوه یه کتری تۆمه تبار دهکه ن! شتی وا ههر نابئ! بیر له و
 مه ترسییه ش بکه نه وه که بۆ کارمازۆف دیته پیتشی. دوا ی کاره ساته که . ئه و
 قاتلی سه ره کییه و که سیکی دیکه نابیته قاتلی سه ره کی . ههر له و کاته دا که
 هاوده سته که ی له جیدا که وتوووه، تاوانه که دهخاته ئه ستوی ئه و. بهلام ئه و
 که سه ی دیکه، یانی ئه و که سه ی له جیدا که وتوووه، له وانه یه ئه و کاره ی زۆر
 پیناخۆشبوو. له بهر پاراستنی گیانی دانی به راستییه که دا بنی. «ئیمه
 هاوده ست بووین، بهلام من قه تله که م نه کرد، بهلام له ترسانا له گه لی پیکهاتم و
 ئیزنم پندا.» چونکه ئه و، یانی ئیسیمیر دیاکۆف دهیزانی دادگا به راده ی تاوانه که ی
 خۆی سزایده دا. بۆیه لیکیده دایه وه و بهو ئاکامه دهگه یشته که سزاکه ی له
 تاوانباری سه ره کی که متره. بهلام دلنیا م به وشپوه، دانپیدا نه دهن، ئه گه رچی
 قاتلی راسته قینه له سه ر تۆمه تبار کردنی ئه و پیداکری دهکا و دهلی ئه و به تاقی
 ته نیا ئه و کاره ی کردوووه.

ئه نجا ئیسیمیر دیاکۆف کاتی لیپرسینه وه گوتی خۆی سه باره ت به پاکه تی
 پاره و عه لامه ته کان بۆ تۆمه تبار دواوه، دهنه ئه و خه به ری ئه وشتانه ی ههر

نه بوو. ئه گه ر ئه و له راستیدا هاوده ستی تاوانباره که بوايه، ئایا کاتی لیپرسینه وه
 ئاوا به تامه زرۆیی و راشکاوانه ئه و قسه یه ی ده کرد، یانی ده یگوت خۆی
 تۆمه تباری له وانه ئاگادار کردوووه؟ به پیچه وانه، هه ولیده دا حاشای لی بکا یان
 بشاریته وه، یان زۆر به سه رساردی چاوه له مه سه که بکا. هیچکه س جگه له
 مرۆفی بیتاوان، که ترسی ئه وه ی له دلدا نه بوو تۆمه تی هاوده ستی لیپدرئ، ئه و
 کاره ی ئه و ناکا. به هۆی ماخولیا بوونه وه که رهنگه کاردانه وه ی ئه و پووداوه و
 نه خۆشییه که ی خۆی وای لیکردبئ، خۆی هه لواسی و کۆتایی به ژیا نی خۆی
 بیتئ. یادداشتیکی به جئ هیشته وه که به شیوازی خۆی نووسیویه تی: «به پیی
 ویست و ئیختیاری خۆم کۆتایی به ژیانم دینم، خه تایی هیچ که سیکی تیدا نییه.»
 ئایا چی تیده چوو بۆ ئه و رسته یه کی دیکه ی پی زیاد بکا: «قاتل منم، نهک
 دیمیتیری کارمازۆف؟» بهلام ئه وه ی نه نووسی. ئایا ویژدانی وایلیکرد خۆکوژی
 بکا، یان دانپیدانانی تاوان؟

دوا ی ئه وه چی پووی دا؟ ههر ئیستا سی هه زار پوولیان هینا بۆ دادگا،
 خۆشالیشین که ئه وه ههر ئه و پاره یه که له پاکه ته که دا بووه، ئیستاش ئه و
 له هه مبه رماندا له سه ر ئه و میزه داندراوه و رهنگه رۆژی پینشو له ئیسیمیر
 دیاکۆفی وه رگرتبئ. بهلام پیویست ناکا ئه و دیمه نه دلّه ژینه وه بیر بینینه وه.
 ئه گه رچی ده مه وئ تۆزی بیرو پای خۆم ده ربیرم و باسی یه ک دوو مه سه له ی
 که م بایه خ بکه م، که له وانه یه له روانینی یه که مدا به جوانی ئاشکرا نه بی و
 نه که ویته بهر سه رنج. له لایه که وه ویده چی ئیسیمیر دیاکۆف پاره که ی دابیته وه و
 دوینئ به هۆی په شیمانیه وه خۆی خنکاندبئ. (چونکه ته نیا به هۆی
 په شیمانیه وه خۆی هه لواسی.) ههر دوینیش له لای ئیوان دانی به تاوانه که یدا
 ناوه . به وته ی ئیوان فیودۆرۆویچ. ئه گه ر به راستی وانه بووه، بۆ ئیستا ئیوان
 بیده نگه ی لیپه ناوه؟ که وایه، ئه گه ر ئه و دانی به تاوانه که یدا ناوه، دیسان ده پرسم
 بۆ له ودوایین یادداشته دا که له پاش خۆی به جیی هیشته وه، ئه و راستییه ی
 نه درکاندوووه؟ خۆ دهیزانی تۆمه تباری بیتاوان رۆژی دوا یی له گه ل ئه و
 موحا که مه ترسناکه به ره وپوو ده بی.

پاره به تهنیا نایبته به لگه. حهوتووی پیشوو به ریکهوت من و دووکه سی تر له و راستییه ئاگادار کراین، که ههردوو کهسه که ئیستا له دادگایه جزووریان هیه، گوايه ئیوان فیوڈورویچ دوو کوپینی پینج له سهیدی که هه رکامیان پینج ههزار رۆبل بووه و له سه ریهک دهکاته دههزار رۆبل، ناردوویه بۆ ناوهندی پاریزگا بۆ ئهوهی بیگورپیتهوه به پاره. بویه ئهوه قسهیه م کرد، بۆ ئهوهی روونیکه مهوه که هه موو کهس، له کاتی تایبهتدا دهتوانی پارهی هه بی، که وایه ئه گهر سی ههزار رۆبلی لی هه لگری و له گه ل خوی بیهیتی، ناتوانی بیسه لمیتی که ئه و پارهیه هه ر ئه م پارهیهیه، یانی هه ر ئه و پارهیهی که فیوڈورپاولوویچ له پاکه ته که ی خستبوو.

«له ئاکامدا ئیوان فیوڈورویچ، دوینی دوا ی بیستنی ئه و هه واله گرینگه له زمانی قاتل، دانه چله کی و هه ر گویشی نه دایه. بۆ له رپوه به دادگای رانه گه یاند؟ بۆ هه تا ئه مرۆ به یانی دهنگی نه کرد؟ پیموایه هه قی ئه وه م هه یه بلیم بۆ؟ چونکه له ماوهی حه وتووی رابردودا نه خۆش که وتوو: له لای دوکتور و دوسته نزیکه کانی گوتوویه تووشی ناره حه تیی رۆحی بووه و تا پۆی مردووان ده بیینی: ئه و خه ریک بوو تووشی یاوی میتشک ده بوو، که ئه مرۆ به جارئ لی پیس کرد و برستی لیبری. له و بارودوخه دا له ناکاو هه والی مه رگی ئیسمیر دیاکوفی پیده گا و خیرا بیرده کاته وه: «ئه و کورده مردوو، ده توانم تاوانه که بخه مه ئه ستوی ئه و و برا که م رزگار بکه م. پاره شم هه یه. چه که یه ک پاره له گه ل خۆم ده به م و ده لیم ئیسمیر دیاکوف به ر له مردن پییداوم.» ده لین ئه و کاره شه رافه تمه ندانه نییه: ته نانه ت تۆمه تبار کردنی مردوو و نه جاتدانی گیانی براش، شه رافه تمه ندانه نییه. وایه، به لام ئه گه ر له رووی تینه گه یشتنه وه ئه و تۆمه ته ی بداته پال چی؟ دیمه نی پیشووتان دی: حال و بالی تۆمه تبارتان دی. به پیوه راره ستابوو قسه یده کرد، به لام بیر و خه یالی له کوئ بوو؟

له دوا ی شایه دیدانی ئه و نه خۆشه، به لگه که یان هینا بۆ دادگا، یانی نامه ی تۆمه تبار که دوو رۆژ به رله رووداوه که بۆ خانمی ویرخوفیتیسوفی نووسیوو و له ویدا به راشکاوی باسی سیناریوی ئه و قه تله ده کا. که وایه بۆ چاوه روانی

سیناریویه کی دیکه له لایه ن که سانیک تره وه بین؟ جینایه ته که راست به پیی ئه و نامه یه به رپوه چوو. هه یچ که سیش جگه له نووسه ری نامه که ئه نه جامینه داوه. به لی برایانی لیژنه ی داوه ری به بی هه یچ به رگیزه وه یه ک رویدا! به ئه دهب و ریزه وه له به ر په نجیره که ی باوکمان هه لئه هاتین، ئه گه رچی ته واو به و قه ناعه ته گه یشتبووین که گراوه که مان له لای ئه وه. نا، ئه وه قه ت رپی تیناچی! ئه و چوو ژووری و باوکی کوشت. هه ر له گه ل چاوی به ره قیبه دزیوه که ی کهوت، ئیتر چاوی به راییی نه دا و ئاوری بی ئامانی تییه ربوو و کوشتی. به لام دوا ی کوشتنه که ی، که زور ویده چی به و ده سکاونگه لییدا بی. دوا ی ئه وه ی له مردنی دلنیا ده بی، به وردی ژووره که ده گه ری و بوی مه علوم ده بی گراوه که ی له وی نییه، پاره که ی وه بیر هاته وه، ده ستیکرد به ژیر بالنجه که دا و ده ریهننا. پاره که ی هه لگرت و پاکه ته که ی له وی فریدا، پاکه ته دراوه که ش ئه وه تا له سه ر میزه که یه.

بویه باسی ئه و راستییه ده که م، ده مه وی سه رنجتان بۆ لای دیارده یه کی ئاشکرا راکیشم. ئه گه ر ئه و قاتلیکی خاوه ن ئه زمون بوایه و ئه گه ر ته نیا بۆ پاره ئه و کاره ی بگردایه، ئایا پاکه تی پاره که ی له په نا ته رمه که فریده دا؟ ده ی بۆ وینه ئه گه ر ئیسمیر دیاکوف بۆ وه ده سته یانی ئه و پاره یه ئه ربابه که ی بکوشتبایه، پاکه ته که ی له گه ل خوی ده برد، بی ئه وه ی زه حمه تی هه لپچرینی له سه ر سه ری ته رمه که به خوی بدا؟ چونکه سوور ده یزانی پاره ی تیدا یه . چونکه له به ر خاتری خوی فیوڈور پاولوویچ خستبوویه نیو پاکه ته وه و لاکوموری کردبوو ئه گه ر پاکه ته که شی له گه ل خوی بگردایه، هه یچکه س له مه سه له ی دزییه که ئاگادار نه ده بوو. برایانی لیژنه ی داوه ری، له ئیوه ده پرسم، ئایا ئیسمیر دیاکوف ئاوا ی پیلانه که ی به ئه نه جامه ده گه یاند؟ ئایا پاکه ته که ی هه ر له وی به جی ده هیشت؟ نا، ئه و کاره کاری قاتلیکی تونده ته بیعه ت و به تالۆکه یه . قاتلیک که دز نه بووه و به ر له وه ش به عومراتی خوی دزیی نه کردوو. پاره که ی له ژیر بالنجه که ده ره یناوه، نه ک وه ک دزیک که بیه وی بیدزی، به لگو وه ک ئه وه پاره که ی خوی له دزیک بستینیته وه. چونکه ئه و پاره یه بیرۆکه یه ک بوو له زهینی کارامازوفدا و وه ک وه سوه سه یه کی شیتانه ی لیها تبوو. کاتیک ئه و پاکه ته ی ده سته کهوت که هه یچکات

چاوی پینه‌که‌وتبوو، دراندی بۆ ئەو‌هی دُنیا بی پاره‌ی تیدایه یان نا، به فریدانی ئەو پاکه‌ته دراوه، به‌لگه‌یه‌کی پر مه‌ترسیی به دژی خۆی به‌جی هیشتووه. هه‌مووشی به‌هۆیه‌وه بوو که کارامازۆفه، نه‌ک ئیسمیر دیاکۆف چونکه بیری لینه‌کرده‌وه، ده‌رفه‌تی بیر کردنه‌وه‌شی نه‌بوو. تیی ته‌قاند و هه‌لات؛ نوکه‌ری پیر وهدوای کهوت و نه‌راندی؛ نوکه‌ری پیر گوتی: «به‌لام قه‌وه‌ی پیی نه‌شکا و زه‌بری ده‌سکا‌ونگه‌که کاری خۆی کرد و له‌ عهرزی دا.

تۆمه‌تبار به‌زه‌یی پیندا هات، له‌ سه‌ر نه‌رده‌که هاته‌ خوارچ و چاوی لیکرد. باوه‌ر ده‌که‌ن؟ پیمان ده‌لی به‌زه‌یی پی‌دا هاتووه، له‌ به‌ر دلسۆزی، گه‌رایه‌وه سه‌ری بۆ ئەو‌هی بزانی ده‌توانی کاریکی بۆ بکا یان نا. ئایا ئەو کاته کاتی دلسۆزی نواندن بووه؟ نا، ته‌نیا به‌و قه‌سته گه‌رایه‌وه بۆ ئەو‌هی دُنیا بی تاقه‌ شایه‌دی جینایه‌ته‌که‌ی مردوووه یان زیندوو. جگه‌ له‌وه هه‌ر هه‌ست و ئەنگیزه‌یه‌کی تر هه‌بی ناسروشتییه. ئەوه بزانی که سه‌باره‌ت به‌ گریگۆری خۆی تووشی زه‌حمه‌ت کرد، سه‌ری به‌ ده‌سته‌سر پاککرده‌وه و که دُنیا بوو مردوووه، په‌ریشان و شه‌لالی خوین به‌ره‌ومالی گراوه‌که‌ی پیی پیوه‌نا. چۆن بوو بیری له‌وه نه‌کرده‌وه چنگوپل و سه‌روچاوی خویناوییه و لیی ئاشکرا ده‌بی؟ به‌لام تۆمه‌تبار خۆی دُنیا‌مان ده‌کا که ته‌نانه‌ت بیری له‌وه نه‌کردۆته‌وه که شه‌لتانی خوینه. ده‌توانین برۆا به‌وه بکه‌ین، له‌راست ده‌چی. ئەو مه‌سه‌له‌یه بۆ ئەو جۆره تاوانبارانه له‌ کاتیکی ئاوا هه‌ستیاردا دیته‌ پيشی. جاری وایه له‌ خالی‌کدا زیره‌کییه‌کی وا له‌ خویان ده‌نوینن ده‌ستی شه‌یتان له‌پشته‌وه ده‌به‌ستن، له‌ خالیکی دیکه‌شدا هه‌موو شتیکیان له‌ بیر ده‌چیته‌وه. به‌لام ئەو له‌و کاته‌دا، ته‌نیا بیری له‌ شتیکی ده‌کرده‌وه. گراوه‌که‌ی له‌کوئیه؟ ده‌یویست ده‌ست‌به‌جی تیگا گراوه‌که‌ی له‌کوئیه، بۆیه خیرا به‌ره‌و شوینی نیشه‌جی بوونی تیی تووراند و به‌ هه‌واییکی چاوه‌روانه‌کراو و ناخۆش ئاگادار بوو. گراوه‌که‌ی چووه بۆ ما‌کرۆیه بۆ ئەو‌هی چاوی به‌ «ئاشقه‌که‌ی یه‌که‌م»ی، ئاشقه «هه‌قدار»ه‌که‌ی بکه‌وی.

(٩)

زێده‌وه‌ری له‌ په‌وتناسیدا. خیشله‌ به‌ چوارنال

کوئایی و تاری دادوهر

ئییولیت کیریلوویچ بۆ پيشه‌کیی و ته‌کانی په‌وه‌شتی میژوویی هه‌لبژارد، په‌وه‌شتیک که ته‌واوی ئاخپه‌رانی توورپه‌ و ده‌مارگرژ هه‌زی پینده‌که‌ن و له‌و چوارچپه‌یه‌دا به‌ره‌به‌ستیک بۆ وتاره شه‌پۆل ئاسا‌که‌یان ده‌بیننه‌وه. ئەو له‌م کاته‌دا سه‌باره‌ت به‌ «ئاشقی هه‌قداری یه‌که‌م»ی گرووشنکا دوا و بیروکه‌گه‌لیکی سه‌رنج‌پراکیشی به‌یان کرد.

«کارامازۆف که شیتانه ئیره‌یی به‌ هه‌موو که‌س ده‌برد، له‌ نا‌کاو له‌ هه‌مه‌به‌ر ئەو یه‌که‌م ئاشقه‌دا خۆی دۆراند و هه‌ستی به‌ وردبوون کرد. ئەو‌هی بابه‌ته‌که‌ی سه‌یر و سه‌رنج‌پراکیش کردبوو، ئەوه بوو که گوايه بیری له‌و مه‌ترسییه تازیه نه‌کردۆته‌وه که له‌ وجودی ئەو په‌قیبه چاوه‌روان نه‌کراوه‌دا سه‌ری هه‌لداوه. به‌لام وه‌ک مه‌ترسییه‌کی دوورده‌ست چاوی لیکردبوو و کارامازۆف هه‌میشه له‌ ئیستادا ده‌ژی و بیر له‌ رابردوو و دا‌هاتوو نا‌کاته‌وه. ویده‌چی ئەو‌هی وه‌ک ئەو‌سانه‌یه‌ک چاو لیکردبی. به‌لام دل‌ه‌برینداره‌که‌ی له‌په‌وه تیگه‌یشت که ئەم ژنه په‌قیبه‌تازیه‌که‌ی شار‌دۆته‌وه و فریویداوه، چونکه په‌قیبی تازه بۆ ئەو ژنه ئەو‌سانه نه‌بوو، ته‌نیا هیوای ژبانی بوو. کاتیکی له‌وه گه‌یشت له‌په‌وه بۆری خوارد.

برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، جگه له‌و دیارده چاوه‌روانه‌کراوه‌ی خووخده‌ی تاوانبار پالپشتیکی تر نییه بۆ قسه‌کانم، دیارده‌یه‌ک که گوايه خۆشی توانایی

ئەو ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئەو ئاكا ئارەزوۋىيەكى ۋا سەرتاپاي دادەگىرى كە ناتوانى خۇراگى لەھەمبەردا بكا. رېزدانان بۇ ئەو ئۇنى ۋا رېدانى مافى خۇشويستىن بۇ ئەو. ھەموو ئەوانەشى لەو كاتەدا بۇ دەرکەوت كە لە بەر خاترى ئەو ئۇنى دەستى بە خويىنى باۋكى ئالوودە كىردىبوۋا! ئەو ھەش راستە ئەو خويىنەكى كە رېشتىبوۋى ھاۋارى تۆلەي كىردىبوۋا، چۈنكى دۋاى فەوتاندنى رۇخ ۋا ژيانى لەم دىنبايەدا، ناچار بوۋبوۋ ھەر لەو كاتەدا لە خۇي بېرسى، ئايا ئىستاش من بەرپۋاى ئەو ئۇنى جادۋوبازە، ئەو كەسەكى لە رۇخ خۇشتر دەۋى، لە ھەمبەر ئەو رەقىبەدا، ئەو «ئاشقەكى يەكەم» كە ناتوانى حاشاى لىيكا، چ بايەخىكم ھەيە. چۈنكى ئەم ئەشقىكى پىشۋو كە بە تەۋاۋى لە كىردەۋەكى رابردۋى پەشيمان بوۋبوۋ، ئىستا بە ئەشقىكى تازە ۋا پىشنىارى شەرافەتمەندەنە بە ۋادە ۋا بەلىنى ژيانىكى نوۋى ۋا پىرەختەۋەرى، گەرابۋوۋ بۇ لاي ئىتىك كە جارىكى خەيانەت پىكرىدبوۋ. ئەۋىش پىۋاۋىكى چارەپەش ۋا لىقەۋماۋە ۋا ئىستا دەتۋانى چ بەو ئۇنى بەدا، دەتۋانى چ دىارىيەكى پىشكەش بكا؟

كارامازۋف لە ھەموو ئەوانە گەشىت، بۇ دەرکەوت بە ھۇي جىنايەتەكەيەۋە ۋا بە ھۇي ئەۋەۋە تاۋانبارىكى مەككۋومكراۋە، ھەموو دەرۋىيەكى لىبەستراۋە! ئەو بىرۋەكەيەش بە جارى تىكىشكاند ۋا فەوتاندى. ھەربۋىيە خىرا ئەۋ پىلانە دىندانەيەكى دەرشت ۋا بەرپۋاى مۇۋىكى خاۋەن خۇخەدى كارامازۋفيايەنە ھەتمەن ۋەك دەرۋىيەك بۇ دەرپاز بوۋن خۇي نواندوۋە. ئەۋ دەرۋىيە دەرپازبوۋنەش خۇكۋى بوۋ. بۇ بە پىرتاۋ دەچى بۇ لاي پىرخۋىنى دۋستى كە دەمانچەكانى لە لاي بە بارمە دانابوۋ، لە رىگا بەدەم ھەلاتنەۋە پارەيەك لە گىرفانى دەردينى كە بۇ ۋەدەستەيتانى دەستى بە خويىنى باۋكى رىمۇدە بوۋبوۋ. ئاخ ئىستا لە ھەموو كاتىك زىاتر پىۋىستى بە پارە بوۋ. كارامازۋف دەمرى، كارامازۋف بە گۈللە لە خۇي دەدا ۋا لە يادى ھەموۋاندا دەمىنى! بە راستى ئىمە شاعىرىن، بە راستى، لە تەۋاۋى ماۋەي ژيانماندا ئەۋ وزەيەمان بەفېرۋ داۋە. «بۇلای ئەۋ، بۇ لاي ئەۋ! لەۋىش، ئاخ، تەۋاۋى دىنا بۇ مىۋانى بانگەشىت دەكەم. مىۋاندارىيەك

ۋەرىدەخەم بىۋىنە بى ۋا ھەتا ماۋەيەكى زۇر لە بىر نەچچەۋە ۋا بىتتە بىنەشتەخۇشەكى سەرزارى خەلك! لەگەل ھاۋار ۋا بەزمى مەپنۇشان ۋا سەما ۋا ئاۋازى مەستانى شاد ۋا پوۋخۇشدا، پەرداخ، پەرداخ، بە سەلامەتى ئىتىك دەنۇشىن كە خۇشمان دەۋى ۋا مەتھىدەكەين. ھەروھە بە سەلامەتى بەختەۋەرى تازە پەيدابوۋ دەخۇينەۋە! ئەۋ كاتە، لەرپۋە لە بەر پىندا، مېشىكى خۇمان دەپىرژىنىن ۋا خۇمان سزا دەدەين! ئۇنىش ھىندى جار مېتىا كارامازۋفى ۋەبىر دېتەۋە ۋا تىدەگا چەندەكى خۇشويستوۋە ۋا بە بەرد لە چۇكى خۇي دەدا!»

لىرەدا لەگەل ئەشقىكى زىدرويانە، ناھومىدى دىناسكىيەكى رۇمانتىك ۋا مەترسىيەكى ۋەحشىيەنەكى كارامازۋفانە بەرەۋرۋىن. بەلى، بەلام برايانى لىژنەكى داۋەرى، شتىكى دىكەش لەگۈرپىدايە، شتىك كە لە گىاندا ھاۋار دەكا، بەردەۋام لە زەپىندايە ۋا خۇ دەنۋىنى ۋا ھەتا سەرمەرگ ژەھرخاردى دەكا. ئەۋ «شەتە» ۋىژدانە، برايانى لىژنەكى داۋەرى، ئازارە سامناكەكەكى ۋا خۇسزادانەكەكى! داۋەرىيەكەكى، ھەموو بە دەمانچە كۆتايى پىندى، دەمانچە تەنبا رىگى دەرپاز بوۋنە! بەلام «ئەۋ دىنا» نازانم ئايا كارامازۋف لەۋ كاتەدا سەبارەت بە دىناى دۋاى مەرگ پىرسىارى لە خۇي كىردوۋە؟ بلىنى كارامازۋفىش ۋەك ھاملىت، سەبارەت بە دىناى پاشمەرگ پىرسىارى لە خۇي كىردى؟ نا، برايانى لىژنەكى داۋەرى، ئەۋان ھاملىتايان بوۋ، بەلام ئىمە تا ئىستا جگە لە كەسانىكى ۋەك كارامازۋف كەسىترمان نەبوۋە!»

لىرەدا ئىپۋىلىت كىرلىۋىچ ۋىنەيەكى لە كەلوپەلى مىۋاندارى ۋا ئەۋ دىمەنەنى رۋىداۋە لە مالى پىرخۋىنەۋە ھەتا دەگاتە ماکرۋىيە ۋا تەۋاۋى ئەۋ قسە ۋا كىردەۋانەكى شايدىيان لە سەر بوۋ، باسىكد. ئەۋەش كاردانەۋەيەكى باشى لە سەر خەلكەكە ھەبوۋ. تاۋانى ئەۋ مۇۋقە ھىۋاپراۋ ۋا ۋەزالە ھاتوۋە، كاتىك كە ھەموۋان راستىيەكانىان لىكدايەۋە، ۋەك دىمەنىكى رۋوناك ۋا قەناعت پىھىنەر كەۋتە بەرچاۋى ھەموۋان.

«ئەو چ پىئويستىيەكى بە خۇپاريزى ھەبوو؟ دووسى جار ھەتا رادەى دان پىنان، ئاماژەى پىكرد، بەلام راشكاوانە ھىچى نەدرکاند.» (پاشان شايدەى دانى شاھيدان بەدوايدا ھات.) تەنانت گوراندی و بەو لادىيەى گوت کہ بە فایتون بردى بۇ ماكرۆيە - ئاندري :- «دەزانى خەرىكى پياوكوژىك لەگەل خۆت دەبەى؟» بەلام مەحال بوو بۇى بتوانى راشكاوانە باسى مەسەلەكە بكا، دەبوو بگاتە ماكرۆيە و چىروكە ئاشقانەكەى دوايى پىئىنى. بەلام چى چاوەروانى ئەو پياوہ چارەرەشە بوو؟ ھەر لەگەل گەيشتنە ماكرۆيە لە يەكەم ساتدا بۇى دەرکەوت و بە تەواوى تىگەيشت کہ رەقىبە لەشكان نەھاتووەكەى رەنگە بە ھىچ شىئوہيەك ئاوا لەشكان نەھاتوو نەبى و خواردنەوہش بە سەلامەتیی ئەو بەختەوہرىيە تازەيەى ئەوان پەسند نىيە. بەلام راستىيەكان، ئاغيانى لىژنەى داوہرى، ھەر لەسەرەتای يەكەم لىپرسىنەوہو لە ھەمووى ئاگادارن. کارامازوف بە سەر رەقىبەكەيدا زالبوو و سەرکەوتنى وەدەستھينا، لىرەشدا - ئاخ - لىرەدا رۆحى دەكەوئتە قۇناغىكى تازەوہ، رەنگە سامناكتىر قۇناغ بى کہ رۆحى پىيدا تىپەريوہ يان تىدەپەرى.

براىانى لىژنەى داوہرى، بە دلنیاى دەتوانىن بلينن کہ سروشتى شىئاو و وەحشى و دللى تاوانبار زور لە حوكمى دنياىى و عەدالەتى مرؤف زياتر تۆلە دەستىنى. سەرەراى ئەوہش، عەدالەت و سزای ئەم جىھانە سزای سروشت كەمدەكاتەوہ و سووكىدەكا. لە راستيدا بۇ رۆحى تاوانبار لەوساتانەدا زورىش پىويستە چونكە لە ھىواپرەوى نەجاتىدەدا. چونكە ناتوانم ترس و نازارى وىژدانى کارامازوف بىنمە بەرچاوى خۆم کہ لەو كاتەدا تىگەيشت ژنە خۆشيدەوى و لە بەر خاترى ئەو «يەكەم ئاشقى ھەقدار»ى جواب كرد و مىتياى بەرەو ژيانىكى نوئ راکىشا و بەلىنى بەختەوہرىيە پىدا، چۆن بووہ؟ ئەویش لە چ كاتىكدا؟ كاتىك کہ ھەموو شتىك گەيشتبووہ كۆتايى و ھەموو دەرگاكانى لە سەر داخرايون!

لىرەدا، خالىكى گرینگ دىنمەوہ بىرتان کہ بۇ روون كەردنەوہى حال و وەعزى تۆمەتبار لەو ساتەدا پىويستە. ئەم ژنە، ئەم ئەشقى ئەو، ھەتا

دوايىن كات، ھەتا كاتى قۆلبەستكرانى مىتيا، وەك كىوى قاف وابوو، يانى بەئاواتەوہ بوو پىيىگا، بەلام بە ھىچ شىئوہيەك دەستى پىيرانەدەگەيشت و لەگەل ئەوانەشدا، بۇ لەو كاتەدا بە گوللە لە خۆى نەدا؟ بۇ چاوپۆشى لە پىلانەكەى خۆى كرد و تەنانت لە بىرى چۆوہ دەمانچەكانى لەكوئىن؟ راست ئەم ئارەزووى ويسالە و ھىواى بەدلدارگەيشتنى وازى لەوكارە پىھينا. لە ماوہى بەزم و رەزم و كەيف و نەھەنگەكەياندا لە پال گراوہ خۆشەويستەكەيدا بوو، پىكەوہ سەرخۆش بوون و لەبەرچاويشى لە ھەموو كاتىك زياتر جوان و دلرفين بوو، بۆيە دللى نەھات لىي دووركەوئتەوہ و لە بەر پىيدا نىوچاوانى نايە زەوى. ئەو ئەشقى گەرموگورەى بۇ ساتىك جگە لە ترسى قۆلبەستكران، نازارى وىژدانىشى لە بىر بردەوہ. ساتىك، ئاخ، تەنيا ساتىك. حالاتى زەينى تاوانبارىك کہ پابەندى سى شتە و بە چروپىرى شويىنى لە سەر داناوہ، دەتوانم ھەستىيەكەم و بىھىنمە بەرچاوى خۆم - يەكەم - شوئىن دانانى شەراب، ھەرا و ھوريا، دللەرزە، بەزمى سەما و ھەلپەركى و مۇسقىقا و ئاوان، ئەو ژنەش، كە شەراب گەشاندوويەتەوہ، كە سەماى بۇ دەكا و گورانى دەلى و پىدەكەنى! دووھەم، ھىواداربوون بەوہى كە جارى ئەو ئاكامە تال و نەخسە دوورە و ئەوانىش لانىكەم ھەتا بەيانى نايەن بۇ قۆلبەستكردى. كەوايە چەند سەعاتىكى دەرفەت ھەبوو. ئەوہشى لى سەروزىادە! لە چەند سەعاتدا مرؤف دەتوانى بىر لە زورشتان بكاتەوہ. پىموايە ھەستى وەك ھەستى ئەو تاوانبارانە وابوو كە بەرەو شوئىنى سزادان راکىش دەكرىن. ئەوان شەقامىكى دوور و درىژى دىكەيان لەپىنشە كە دەبى بە بەرچاوى ھەزاران كەسدا تىپەرن، ئەویش زور بە گرژى و ھەنگاوى خىرا. پاشان بادانەوہ بەرەو شەقامىكى تر، لەكۆتايى شەقامەكەشدا دىمەنى دللەژىنى سىدارە! پىموايە پياوى مەحكوم لەسەرەتای سەفەردا، كاتىك سوارى عارەبانە دەبى، رەنگە ھەستىكا ھىشتا ژيانىكى بىكۆتايى لەپىنشە. مالەكان دوور دەكەونەوہ، فایتون رىگا دەبرى، ئاخ، ئەو ھىچ نىيە، ھىشتا ھەتا پىچى شەقامەكەى تر رىگايەكى درىژى لەپىنشە و ئەو ھەروا بىباكانە چاوە

دەرووبەرى خۆى دەكا، لەو ھەزاران مەرقە دەرقە دەروانى كە چاویان تەبیرپووە و پەیانوایە ئەویش مەرقەیکە وەك ئەوان. بەلام ئیستا كاتی ئەوێ بەرەو شەقامیكى دیکە باداتەو. ئاخ، ئەوێش ھێچ نییە، ھێشتا شەقامیكى تەواوی لەپیشە، ئەگەرچی مالانیكى زۆر ماون بەجیان بیلێ، ھێشتا پەیانوایە زۆری ماوە بگاتە كۆتایی مالاكان. بەمشێوەیە ھەتا كۆتایی شەقامەكە و شۆینی سزادانەكەى زۆرى ماوە.

پەیانوایە حال و رۆژی كارامازوفیش لەو كاتەدا ئاوا بوو. ھەتمەن بە خۆى گوتوو: «ھێشتا دەرفەتیان بۆ ھەلنەكەوتوو، ھێشتا دەكرى رێگەى دەربازبوون پەیدا بكا، ئاخ، ھێشتا دەكرى پیلانیك داریژى بۆ پارێزگارى لەخۆى، ئیستاش، ئیستا - ئەو چەندە شوخوشەنگە!»

ترس وشلەژان رۆحى داگرتبوو، بەلام توانی نیوہى پارەكەى وەلا بخات و لە شۆینیك بېشاریتەو وەون بوونی نیوہى ئەو سى ھەزار رۆبەلى لە ژیر بەلنچەكەى باوكى دەریھینابوو، ناتوانى رۆون كەرنەوہیەكى لەوہ باشتر بە دەستەوہ بدا. پېشتیش زیاتر لەجاریك چووبوو بۆ مەرقە، لەوئى دوو رۆژ لەگەل ئەو خەریكى بەزم و كەیف و نەھەنگ بووبوو، ئەومالە گەورەى بە دالان و سووچ و قوژبەكانیەو دەناسى. پەیانوایە نیوہى پارەكەى، ماوەیەك بەرلە قۆلبەستكران لەوئى شارەبۆو، لە كەلین و قوژبەنیکدا، لە ژیر چەقى ژۆریكدا، لەسووچیکدا، یان بنمیچیکدا. دەپرسن: بە چ ئامانجیکەوہ؟ رۆوداوەكە لەوانەىە زۆر زوو بقیەومى، ئەو ھێشتا بیری نەكەردبۆو چۆن لەگەلى بەرەو رۆوبى. ھەلى بۆ نەرقەخسابوو، كەوتبۆو دلكوتى و خەيالى لای «ئەو» بوو، بەلام پارە - پارە بە ھەر شێوەیەك بى زۆر پئویست بوو! پیاو بە پارەوہ پیاوہ. رەنگە ئەو جۆرە پېشبینیە بۆ داھاتوو لە كاتیكى ئاوادا لەرەوانگەى ئیوہوہ سروشتى نەنوینى! بەلام خۆى دنیامان دەكا كە مانگیك لەمەوبەر، لە كاتیكى ناسك و پردلەخوریەى دیکەدا، پارەكەى كەردووہ بە دوو بەشەوہ و بەشێكى لە توورەكەىەكى ناوہ. ئەگەرچی ئەو وتە راست نەبوو، ھەر بەجۆرەى كە دەیسەلمینین، دەردەكەوئى كە ئەندیشەىەكى ئاوا بۆ كارامازوف

ئەندیشەىەكى ئاشنا بوو. لەگەل ئەوہشدا، كاتیك لە لئیرسینەوہدا گوتى كە ھەزاروپینچ سەد رۆبلى لە توورەكەىەك ناوہ (كە ئەوشتە ھەر نەبووہ) لەوانەىە ئەو توورەكە چكۆلەى كتوپر بە زەیندا ھاتبى. چونكە دووسەعات بەرلەوہ پارەكەى كەردبوو بە دووبەشەوہ و ھەتا بەیانی نیوہى لە مەرقەىە شارەبۆو، تەنیا لە بەر ئەوہى لە لای خۆى نەبى. دوو جەمسەر، برایانى لئینەى داوہرى، لە بېرتان نەچى كارامازوف دەتوانى لەكاتیكدا لە سەر دوو جەمسەر ھەلوہستە بكا. ئیمە ھەموو كەلین و قوژبەنى مالاكە گەرەوین و پارەكەمان بۆ نەدۆزراوہتەوہ. لەوانەىە ھێشتا ھەر لەوئى بى، یان لەوانەىە دواتر و ن بووبى و ئیستا لە لای تۆمەتبار خۆى بى. ھەرچۆنیک بى لە لای «ئەو» بوو، لە بەردەمیا بە چۆكدا ھاتبوو، ئەویش لە سەر چرپاكە پال كەوتبوو. كارامازوف ھەردوو دەستی بۆ لای ئەو راکیشابوو و مەستی ئەشق و جوانیەكەى بووبوو ئاگای لە مەحمودى بیزەواد نەبوو. تەنانەت ترپەى پئى ئەو كەسانەشى نەببست كە چووبوون بۆ قۆلبەستكرانى. دەرفەتى نەبوو شێوەیەك خوراكى لە زەینى خۆیدا ئامادە بكات. خۆشى و زەینیشى خافلیگر كران.

ئەویش لئیرەى، بەرەو رۆوى دادوہر و قازیبەكان دانیشتووہ كە چارەنووسى لە دەستى ئەوانداىە. برایانى لئینەى داوہرى، لە كاتی بەرپۆبەردنى ئەركەكانماندا جارى وایە ناتوانین لەگەل كەسیك بەرەو رۆو بىن، بە برۆى ئەویش ئاوا دژوارە! كاتی ھەلوئىستە كەرن لە سەر ئەو ترسە ھەیانییە، كاتیك تاوانبار دەبینى ھەموو شتیك بەبا چووہ، بەلام ھەروا كیشمەكیش دەكا، ھەروا قەستى ئەوہى ھەىە گێرەوكیشە ساز بكا، ئەو كاتانەى كە غەریزەى دان بەخوداگرتن لەرپۆوہ لەناخیدا سەرھەلەدا و ئەو بەچاویكى وردبىن و خەمبار و پر پرسیارەوہ چاوتان لئیدەكا، بىر لە رۆخسار و ئەندیشەتان دەكاتەوہ، نازانى لە كام لاوہ زەبرى لئیدەدەن، زەینیشى لە ساتیکدا ھەزار پیلان دادەریژى، بەلام ھەروا لە قسە كەرن دەترسى. دەترسى خۆى پئوہ بكا و بەدەمى خۆى راستى لە خۆى بلێ! ئەم ئازارى رۆحە، ئەم تامەرزۆبیە بۆ دان بەخۆدا گرتن، ئەم

ساتانهی رۆچی مرۆقی ئیدا سووکوچرووک دهبی، زۆر سامناکه، هیندی جار تهنانهت قازیش تووشی ئه و ترس و دلسۆزیه دهبی و بهزهیی به تاوانباردا دئ. ئهوهش شتیکی بوو که له و کاتهدا بهچاوی خۆمان دیمان.

سههرهتا تووشی سهرسوورمان بوو و لهترسانا چهند جار وشهی زۆر سازشکارانهی به زاردا دئ. «خوین! ههقم بووه!» بهلام خیرا دانی به خۆیدا گرت. خۆی ئاماده نهکردبوو و نهیدهزانی بلێ چی، دهبی چ وهلامیک بداتهوه، جگه له حاشاکردنیکی وشک و خالی هیچیتری به زاردا نهدههات. «من تۆمهتباری مهگی باوکم نیم.» له و دهمودهستهدا گردولکهی ئیمه ئه مه بوو و هیوداربووین پشت ئه و تیرهگه بکهینه مهتهریز. سهبارت به وشهی سازشکارانهی پینشوو به پهله دهستیکرد به روونکردنهوه و گوتی تهنیا بهرپرسی مهگی گریگورییه. «تاوانی رشتنی خوینی ئه و له ئهستو دهگرم، بهلام ئاغایان کی باوکی کوشتووه، کی کوشتوویهتی؟ ئهگه من نهکوشتووه، ئه کی کوشتوویهتی؟» گویتان لێیه، ئه و پرسیاره له ئیمه دهکرد. له ئیمه که چووبووین هه ر ئه و پرسیاره له ئه و بکهین! گویتان لێیه، ئه و قسهیه - «ئهگه من نهکوشتووه» - به چ پهلهپهلیکی خاویلکانه درکندی، به چ مهکریکی حهیوانی و ساویلهکی و بیسهبرییهکی کارامازۆفیانهوه؟ به پهله دانی پیدانا (بهپهله بوو زۆریش بهپهله) من نهکوشتووه و نابێ پیتان وابی من کوشتومه! دهمویست بیکوژم، ئاغایان، دهمویست بیکوژم، بهلام بهوه تاوانبار نابم، من بکوژی ئه و نیم. له لای ئیمه دانی پیدانا که ویستوویه بیکوژی، دهتگوت دهلی تیدهگه ن چهنده راستوژم. هه ربۆیه زۆر زوو بۆتان دهردهکهوی کاری من نییه! ئاخ، لهوجۆره کاتانهدا تاوانبار زیاتر به شیوهیهکی سهرسورهینه روالهتبین و خوشباوه ره.

له و کاتهدا، یهکیک له پارێزه ران، وهک بلێی به هه لکهوت، پرسیاریکی زۆر سادهی لیکرد: «بلێی ئیسیمیر دیاکۆف نهیکوشتی؟» پاشان به پیتی چاوهروانیی ئیمه، به و پرسیاره خافلگیر بوو، بهرلهوهی بشتیوانی ساتیکی لهبار بۆ هینانی ناوی ئیسیمیر دیاکۆف ههلبژیرئ، به توندی رقی ههستا. وهک هه میشه ههلات

بۆ ئه و جهمهسه ره ی دیکه و دهستیکرد به خاترجه م کردنی ئیمه و گوتی کاری ئیسیمیر دیاکۆف هه ر نییه و ئه و قهتی ئه و کاره له دهست نایه. بهلام باوه ر به قسهکانی مهکه ن، هه مووی فیل و دههۆیه و بهس. له راسیتدا، بیرى هه ر له لای ئیسیمیر دیاکۆف بوو. دهیویست به هه ر شیوهیه که دیسان مهسه لهی ئه و بینیته وه گۆرئ. چونکه له راستیدا جگه له ئه و کهسی پشک نه دههات. دهسته چه وره کهی خۆی له سه ری هه لساوی، بهلام دواتر ئه و کاره ی هه ر دهکرد، چونکه دهیزانی جارێ کاردانه وهی نابێ، رهنگه رۆژی دوا یی، یان تهنانهت چهند رۆژ دواتر، له ناکاو دهرفته تی دینا و هاواری دهکرد: «دهزانن، من له ئیوه زیاترم شک له ئیسیمیر دیاکۆف بوو، خۆتان خۆ ئه وهتان له بیره، بهلام ئیستا خۆشم دلنایم ئیسیمیر دیاکۆف کوشتوویه تی. ئه ری هه ر کاری ئه وه!» بهلام جارێ به حاله تیکی خه مبار و وه رهزه وه دهستیکردووه به حاشاکردن. له گه ل ئه وه شدا، بیسه بری و رق هانیدا دهستبکا به روون کردنه وهیه کی نابه جی و قسه یه کی کرد که هیچکس ناتوانی برۆا بکا، له پهنجیره که وه چاوم له ژووره کهی باوکم کرد و به ریز و ئه ده به وه کشامه دواوه. له هه مووشی خراپتر ئه وهیه، ئاگاداری ئه وه بوو گریگوری زیندوو و شایه دی دها.

دهستمانکرد به پشکنینی و هه موو گیانی گه راین. ئه و کاره ش زۆری رقهه ستاند و هه ر له و کاته شدا هیواداری کرد و به وه دلخۆشبوو که سی هه زار روبله کهی پێ نییه، به لکو نیوه ی پێیه. بیگومان هه ر له و کاته ی رق و بیدهنگیدا بوو نه قلی ئه و تووره که چکۆله به زهینی گه شیت. بیگومان خۆشی دهیزانی ئه وشته له راستی به دووره و هه ولیده دا هه رچۆنیکه بیسه لمینی و تان و پۆی نه قله که وا پیکه وه به نهی وهک راست بنوینی. له وجۆره کاتانه دا، ئه رکی یه که م و گرینگترین ئه رکی دادوهر ئه وهیه که رینگا له خه بابه تی تاوانبار بگړئ و به شیوه یه کی چاوه روان نه کراو بیخاته داوه وه. بۆ ئه وهی ئه و بیر و ئه ندیشه نهی هیوا ی گه وره و گرانی پێیانه، به شیوه یه کی ساده و نائاسایی بدرکینی. ته نیا به پرسیار ی کتوپر و چاوه روان نه کراو ده توانن تاوانبار وه قسه بینن، به شیوه یه ک که وا بنوینی ئه و پرسیاره به هه لکهوت بووه و راستییه کی

نوی و بارودوخیکی زورگرینگه و پیشتر لئی ئاگادار نه بووه و نه يتوانیوه پیشینی بکا. ئیمه ئه و راستییانه مان به دهسته وه بوو، ماوه یه کی زوربوو ئاماده بوو. ئه و شایه دی دانه ی گریگوریش سه بارهت به ئاوه لا بوونی ده رگا که، که تومتبار له ویوه ده رباز بوو بوو. ئه و مه سه له ی به جار ی له بیر بر دبووه و ته نانهت پی وانه بوو گریگوری دیویشییه تی.

کار دانه وه که ی سه رسور هینه ر بوو. راجله کی و هاواریکرد: «که وایه ئیسمیر دیاکوف کوشتوویه، کاری ئیسمیر دیاکوفه!» به و شیوه یه هه موو شتیکی لی ئاشکرا بوو و ئیتر ریگه ی حاشاکردن و به رگریکردن له خو ی لیپرایه وه. چونکه روون و ئاشکرایه کاتیک ئیسمیر دیاکوف ده توانی ئه و قه تله ی کردبی که گریگوری دابی به زه ویدا و هه لاتبی. کاتیک گوتم گریگوری به رله که وتن چاوی به ده رگا که که وتوو ه ئاوه لا بووه، هه روا که له وه تاغی خه وه که ی هاتبوو ه ده ری، گو یی له ناله نالی ئیسمیر دیاکوف بوو بوو. کارامازوف به جار ی تیکشکا، هاوکاری به ری ز و قوشمه م، نیکولای پارفنویچ دواتر پیگوتم که به دیتنی ئه و خه ریک بووه ده ستبکا به گریان. پاشان تومه تبار ده ستیکرد به گیرانه وه ی نه قلی تووره که که. باشه، ئیستا گو ی له وه قایه ته بگرن!

برایانی لیژنه ی داوه ری، پیشتر گوتم که بوچی ئه و هه قایه ته به شتیکی ناراست و ورینه یه کی بی بنه ما ده زانم، ئه گه ر پیاو له سه ر مه رج بیگوتبایه چیرۆکیکی زور نا ئاسایی ده گیزمه وه که هیچکس نه بیستبی و جیی باوه ریش نه بی. هه ر شتیکی ئاوی ده گیزایه وه. خراپی ئه و جو ره هه قایه ته ش له وه دایه که هه قایه ت ویژانی زال، له به ر هیندیک ورده کاری تووشی سه ر لیشیواوی ده بن و شکست ده خوون و ژایانی راسته قینه ش جوانییه کانی خو ییان لیده ستینیته وه، ئه م هه قایه ت ویژه چاره ره ش و بی ورانه ش ئه وان وه ک شتیکی بیبایه خ له بیر خو یان ده به نه وه. ئه وان بیر ی خو یان به وشته وردانه وه خه ریک ناکه ن. شه شدانگی بیر و هوشیان بو دا هینانه مه زنه که یان ته رخانه که ن. بو که سیک ده ویر ی شتیکی چکوله و بی بایه خیان پی زیاد بکا؟ به لام تاچه ریگای خافلگیر کردنیان هه ر ئه وه یه. پرسیار له تومه تبار کرا: «په رو ی تووره که

چکوله که ت له کو ی هیئا و ک ی بو ی درووی؟» «خوم درووم.» «پارچه که یه ت له کو ی هیئا؟» تومه تبار به و پرسیاره زور تیکچوو، پیوابوو به و پرسیاره که مبابه خه سووکایه تی پیکراوه، بر واشده که ن ره نجانه که ی زور سادقانه بوو! به لام هه موویان هه روان. کوتیکم له کراسه که م بری.» «که وایه سه بی نی له نیو کراسه کانتدا ئه و کراسه بر دراوه ده دوزینه.» جا بیهیننه به رچاوی خو تان برایانی لیژنه ی داوه ری، ئه گه ر به راستی ئه و کراسه بر دراوه مان بدوزیبایه ته وه (بو ده کرا ئه و کراسه له نیو دولا ب یان یه غدانی کدا بدوزیته وه؟) وه ک به لگه یه ک حیسابی له سه ر ده کرا و ده بووه به لگه یه کی ئاشکرا بو سه لماندنی قسه کانی! به لام توانایی ئه و ئه ندیشه یه ی نه بوو. «له بیر نییه، پیما نییه له کراسه که م بری بی، پاره که م نایه تو یی کلاویکی خاوه ن ماله که م و درووم.» «کلاویکی چو ن بوو؟» «بزگو ره که تانیکی کو ن بوو له سه ر عه رزه که که وتبوو.» «ئه وه ت به جوانی له بیره؟» «نا، له بیرم نییه.» زور به توندی تووره بوو، بیر ی لیبکه نه وه، سه ره رای ئه وان هه ش وه بیر ی نایه! مرؤفیک له دژوارترین ساتی ته مه نیدا، بو وینه کاتیک ده بیه ن بو پای سیداره، ئه وشته ئاساییانه ی وه بیر دیته وه. هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه، جگه له و سه ربانه سه وزه ی که به لایدا تپه ریوه، یان قشقه ره یه ک له سه ر خاچیک. ئه وه ی وه بیر دیته وه. دروونی ئه و تووره که چکوله ی له ئه ندامانی بنه ماله که شارده وه، حه تمه ن ترسی ئه وه ی بووه ئابرووی بچی، نه کا که سیک بچیته ژووری و بیبینی ده رزی و دروومانی به ده سه ته وه یه، هه ر گو یی له ده نگ و خشپه یه ک بوایه هه لده هات بو بن په رده که و خو ی ده شارده وه. (شوینی نیشه جی بوونه که ی په رده یه کی لیه.)

ئییولیت کیریلوویچ له ناکا و گوران دی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، بو ئه م شته بیبایه خانه تان بو باسده که م؟ چونکه ده زانم له م ساته به دواوه تومه تبار له سه ر ئه و قورپاته پیداکری ده کا. له و شه وه نه خسه وه هه تا ئه مرؤ دو مانگ رابردوو و هیچی بو روون نه کردووینه ته وه، تاچه ده لیلیکی راسته قینه و روون که ره وه ی به قسه پرگومانه کانی پیشووی زیاد نه کردوو؛ هه مووشی

قسهی ههلیت و پلێته. «چونکه پیاویکی شهرافه تمه ندم دهبی برۆا به قسه کانم بکهن.» ناخ، زۆرمان پێخۆشه باوه بکهین، زۆر زۆریشمان پێخۆشه، ته نانهت ئه گهر له سهر قهولی شهرفه فیش بی! بۆ ئیمه چه قه ل و گورگین تینووی خوینی مرۆف بین؟ ته نیا به لگهیه کمانن نیشانبدن به قازانجی تومه تبار بی و بیسه لمینی که تاوانبار نییه، ئیمه خۆشحال ده بین. به لām به لگهیه کی راسته قینه و عهینی بی، نهک وهکو قسه کانی برای تومه تبار که برۆای به براکهی کردبوو و دهیگوت کاتیک براکهی به مشت له سینگی خۆی داوه، حه تمه ن مه بهستی ئه و تووره که چکوله بووه که به ملیا هه لیاوسیوه، به و تاریکه ئاماژهی به وه کردووه. ئه گهر به لگهیه کی تازه رادهستی دادگا بکهن زۆر خۆشحالده بین و یه که م که س ده بین که تومه ته کان رهدده که یه وه و تومه تبار فحیل ده که یین، به لām ئیستا عه داله ت هاوار دهکا و ئیمه پیداکری ده که یین که ناتوانین هیچ شتی که رته که یه وه.»

لیردها ئیپۆلیت کیریلوویچ گه یشته کۆتایی وته کانی، دهنگوت ژانیکردووه و که وتوته چه قوچۆ. باسی خوینیکی ده کرد که هاواری تۆله و قین دهکا، خوینی باوکی که به دهستی کوپه که ی رژاوه و به هۆی ئهنگیزه ی خویریانه ی دزیه وه کوژراوه! ئه و ئاماژه ی به هه ماههنگی تراژیک و دروه شاوه ی راستیه کان کرد.

ئیپۆلیت کیریلوویچ نهیتوانی دان به خۆیدا بگری و ئاماژه به م بابه ته نهکا. که: «ههر وته یه کیش له پاریزه ریکی خاوهن مرخ و به ناوبانگ بیستن، هه رچه نده زمان پاراوی و ههست و سۆزی ئیوه بجوولینی، له بیرتان بی که له م ساته دا له به رده م په رستگه ی عه داله ت دان. له بیرتان بی ئیوه پاریزه رانی عه داله تی کۆمه لگا که مانن، پاریزه رانی عه داله تی رووسیای پیروژ - بنه ماکه ی، بنه ماکه ی و ههر شتی که به پیروزی ده زانن! به لئی، ئیوه لی ره له م ساته دا نوینه رانی رووسیای، حوکمی ئیوه ش نهک به ته نیا له م ته لاره دا ده بیستری، به لکو له سه رانسهری رووسیادا دهنگ ده داته وه. ته واوی خه لکی رووسیش وهک پاریزه ر و دادوهری ولاته که یان حوکمه که تان ده بیستن و هومید و هیوا برۆایی رووسیا له گره وی ئیوه دا ده بی. رووسیا و چاوه روانیه کانی

تووشی ناهومیدی مه کهن. ئه و خیشکه نه خسه ی ئیمه به پرتا و رهنگه به ره و ناخی فه وتان برۆا، ته واوی خه لکی رووسیا ماوه یه کی زۆره دهسته ودوعا ده پارینه وه بۆ ئه وه ی ئه م تیژ تی په رینه بی باکانه یه ی ئیمه کۆتایی پی بی. ئه وه ش کاتیک ده گونجی که ته واوی نه ته وه کانی دیکه ی جیهان خۆیان له و خیشکه دوور راگرن، بۆ ریزگرتیش نا، ئه و جۆره ی که ئه و شاعیره ده لئی، له ترسانا. سه رنج بدهن، له ترسانا، یان له به ر رق و بیزاری. زۆر باشیشه خۆیان دوور راگرن و ریگا به ردهن، به لām له وانه یه رۆژیک ئه و کاره نه کهن و له به ر خاتری سه لآمته تی و رۆشنیری و ژیاریان دیواریکی قایم له سه ر ری ئه و تاپۆ تیژ تپه ره هه لچنن و به ر به هیرشی شیتانه و بی باکانه مان بگرن. دهنگی راگه یانده ی مه ترسیمان له فه ردهنگ بیستووه، ئه وان وه دهنگ هاتوون. تووشی وه سوه سه یان مه کهن! به حوکم پیدانیک که کوشتی باوک به دهستی کوپه که ی به باش ده زانی، ئاگری رق و بیزاریان مه گه شیننه وه و به دهستی خۆتان ئیزنگ و ئاوردووی پیوه مه نین!»

وه لحاسل ئیپۆلیت کیریلوویچ له گه ل ئه وه ی سادقانه هه ژا بوو، وتاره که ی به و داخوازه روون و ناشکرایه کۆتایی پیهینا - شوینیکی زۆریشی له سه ر خه لکه که دانا. کاتیک وته کانی ته واو بوو، به په له پۆیشته ده ری و ههروهک پێشتر گوتومه، له وه تاغه که ی ته نیشیتی هۆله که ده کری بلیین بوورایه وه. دهنگی چه پله لی دان له هۆلی دادگاوه نه ده بیسترا، به لām ئه و که سانه ی جیدی بوون زۆر شاد و پازی دیار بوون. ژنان زۆر پازی نه بوون، ئه گه رچی ئه وانیش زمان پاراوییه که یان به دل بوو، به تایبهت ئه وه ی سه بارهت به ئاکامی محاکمه که دلگران نه بوون و ئیمانیک ته واویان به فیتی یوکۆویچی پاریزه ر هه بوو. «ئاخری دیته زمان و پینانده لئ پووتیک چه ن سه یه.» هه موو چاویان له میتیا بریبوو. سه ری داخستبوو و دهستی هه لده گولۆفی و دانی پیکدا دهن، له ماوه ی ئاخافتنه که ی دادوهر دا مه ته قی نه کرد. به لām جار جار سه ری هه لدیتا و گوپی راده گرت، به تایبهت کاتیک که ناوی گرووشنکا ده هاته گوپی. کاتیک دادوهر بیروپای راکیینی سه بارهت به گرووشنکا گیرایه وه، بزه یه کی تووره و

له پۆلئىكى دىكەدا بىستم:

- نەدەبوو ئاوا بەو كابرا پترزبۆرگىيەو بەدا: «دەستەوداوينى ئىحساساتى

ئىوہ بى» - له بىرتە؟

- ئەرى زۆر ناھەز بوو.

- زۆرىش بەپەلە بوو.

- مروفئىكى توورە و تۆسنە.

- ئىمە پىدەكەنن، بەلام تۆمەتبار له چ حالئىكدايە؟

- ئەرى، بلئى مېتىنكا له چ حالئىكدا بى؟

پولئىكى دىكە سەريان پىكەوہ نابوو:

- ئەو خاتونە چكارەيە، ئەو قەلەوہ چاويلكە له چاوه، كە لەو سەرەوہ

دانىشتووہ.

- ژنى ژىنرالئىكە، تەلاقى وەرگرتووہ، دەيناسم.

- خويەتى، ھەر ئەو خاتونە چاويلكەى له چاودايە.

- خۆ ئەوئەندەش جوان نىيە.

- ئاخ، نا، ژنىكى زۆر دەم ھەراشە، بزانى دەمانخوا.

- دوو ريز له پشت ئەوہوہ ژنىكى قژزەردى چكۆلە دانىشتووہ، ئەو جوانترە.

- قۆلبەستکردنى مېتيا له ماكرۆيە كاريكى زۆر زىرەكانە بوو، نا؟

- ئەرى زىرەكانە بوو. پىشتريش بىستومە، له ھەركوئى دادەنىشى خىرا

دەيگىرئىتەوہ، كردووئىتە بنىشتەخۆشەكە!

- ئىستاش نەيتوانى خۆى لى ببوئىرى. بە شانازىيەكى گەورەى دەزانى.

- مروفئىكى رقلەزگە، ھى - ھى!

- ئەرى، زووش قسە بەدلەوہ دەگرى. زۆرىشى قسەى زل و ھەلەوہەرى

كرد.

- ئەرى، دەيھەوى ورياييمان پىبدا. لەسەريەك ھەوليدەدا ورياييمان پىبدا.

خۆ نەقلى خىشكەكەت لەبىرە؟ ھەرودھا نەقلى «ئەوان ھاملىتيان ھەيە و ئىمەش

كارامازوفمان ھەيە!» زىرەكى له قسەكانى دەبارى!

پر سووكايەتى نىشتە سەرلىوى مېتيا و بە ورتەورتىكى وا كە دەنگى دەبىسترا

گوتى: «بىرناردانە!» كاتىك ئىپوليت كىرلۆويچ گوتى لە ماكرۆيە كاتى

لپرسىنەوہ ئازارى داوہ، مېتيا گوى قولاغ بوو و سەرى ھەلئىنا. لە شوئىنئىكا

تۆزىكى مابوو ھەستىتە سەرى و بنەرىنى، بەلام دانى بە خۆيدا گرت و بە رق

و بىزارىيەوہ شانى ھەلئەكاند. خەلك دواتر باسى ئاخافتى دادوہر و

سەركەوتنە بەرچاوهكەى لى پرسىنەوہى گوندى ماكرۆيەيان دەكرد و ئىپوليت

كىرلۆويچيان وەبەر پلارى تەشەر و توانج دابوو و بە گالئەوہ دەيانگوت:

«مەگىن دەكرى پياو ئەو ھەمووہ سەبارەت بە زىرەكى خۆى چاوپراو بكا.»

كوتايى محاكەمەكە راگەيەندرا، بەلام بۆ ماوہيەكى كورت، نزيكەى چارەگىك

يان بىستدەقىقە. خەلكەكە دەستيان كرد بە سرتوخورت و پرسىيار و وەلام.

بړىك لەو قسانەم لە بىر ماوہ.

له نيو پولئىكا كابرىيەك بە لەبزيكى جىددى گوتى: «ئاخافتنىكى بە كاكل

بوو.» دەنگىكى تر گوتى: «زۆرى گرنگى بە رەوانناسى دا.»

- بەلام ھەمووى راست بوو، لاپ ھەقىقەت بوو!

- ئەرى له رەوانناسىدا شارەزايە.

- ھەمووى بردوہ سەريەك.

دەنگىكى دىكە ھەلئىدايە: «ئەرى ئىمەشى بردوہ سەريەك. لە بىرتانە لە

سەرەتاي قسەكانىدا راشكاوانە گوتى ھەموومان وەك فىودور پاولوويچ

واين؟»

- لەكوتايىشدا، بەلام ھەمووى قسەكانى ھەلئىت وپلئىت بوو.

- زۆرىش تەمومژاوى.

- چاك كەوتبووہ ژىر كاريگەرى ئىحساسات.

- بى ئىنسافانەيە، بى ئىنسافانە، كاكە.

- نا، ھەرچۆنى دادەنئى، داينى، بەلام كارەكەى شارەزايانە بوو. ماوہيەك

بوو چاوەروان بوو، ئاخىرى قسەى خۆى كرد ھى - ھى!

- بلئى پاريزەر بلئى چى؟

- ئەو دەيوست ماستاو لەبەر لىبرالەكان سارد كاتەو، زۆريان هيلكە لەبەر دەكا.

- ئەرى بۇ ياساناسانىش ھەروايە.

- ئەرى، بلى فیتی يۆكويچ بلى چى؟

- ھەرچى بلى دەردىك لە سەرى گوندنشىنەكانى ئىمە كەم ناكاتەو.

- وابىر دەكەيتەو.

دەستەى چوارەم:

- ئەو ھى سەبارەت بە خىشك گوتى زۆر سەرنجراكىش بوو، مەبەستم ئەو

بەشەيە كە پئوھندىيە بە نەتەوھەكانى ترەو ھەبوو.

- شتىكىشى سەبارەت بە تاقەتھىنانى نەتەوھەكانى دىكە گوت، راست وایە.

- مەبەستت چىيە؟

- ئاخىر ھەوتووى رابردو لە پارلەمانى ئىنگلىس يەككە لە ئەندامان ھەستا

و سەبارەت بە نىھىلىستەكان پرسىارى لە ھەيئەتى وەزيران كرد و گوتى كاتى

ئەو نەھاتوو قولى لى ھەلمالان و دەرسىكى عىبەت بەتاقمە وەحشىيە بدن؟

ئىپوليت بىرى لەو دەردەو، دلنىام سەبارەت بە مەسەلەى ھەوتووى پىشوو

دەدوا.

- كارىكى ھەروا ئاسان نىيە.

- كارىكى ئاسان نىيە؟ بۆ؟

- دەى كرۆنشات دادەخەين و ناھىلین گەنم بەرنەدەرى. ئەو كاتە گەنم

لەكوئى دىنن؟

- لەئەمرىكا. ھەر ئىستاش لە ئەمرىكاي وەردەگرن.

- قسەى قۆر دەكەى!

لەپر زەنگيان لىدا، ھەموو بەپەلە لەجىيە خويان دانىشتنەو. فیتی يۆكويچ

چوو ھەشت مىزى ئاخافتن.

(۱۰)

وتەى پارىژكارى . شمشىرى دوودەم

ھەركە قسەكانى ئاخىوەر، پارىژكارى بەناويانگ لە دادگاكدە دەنگى دايەو، ھەموو بىدەنگبوون. حازريان ھەموو چاويان تىبىرى. زۆر سادە و راشكاوانە دەستىپىكرد، بە حال و ھەوايەكى ئارام و خاترجەمەو، بىئەوھى چكۆلەترىن نىشانەى غروور و خۆنواندن بە قسەكانىھەو نەدەبىنرا. لە سەر رەوانىيەى و زمان پاراوى و بزواندى ھەستى بەزەيى دادوھەكان پىداگرى نەكرد. وەك كەسىك وابوو كە لە نىو كۆرى ھەوال و ھاوپىيانى ھاودلى خۆيدا قسە دەكا. دەنگى بەرزى لەدل دەنىشت و سەداقت و ساكارى بەدەنگىھەو دياربوو. بەلام ھەمووان بويان دەركەوت كە ئاخىوەر لەوانەيە لە ناكاو پەنا بۆ بەزەيى و پارانەو بەرى و «دەرگاي دل بە وزەيەكى نەويژراو بكاتەو» قسەكانى لەقسەى ئىپوليت كىرلىوويچ رىكويپىكتر نەبوو. بەلام بە وردىبىنيەكى زياتر و لەسەرەخۆتر قسەى دەكرد. شتىكى بەدلى ژنەكان نەبوو: ئەو بەردەوام بۆ پىشەو دادەھاتەو، بەتايبەت لە سەرەتاي ئاخافتنەكەيدا. ناكرى بلىين دادەھاتەو، بەلكو دەتگوت سىلە لە بىسەرانى دەگرى، پىشتەدرىژەكەى ھەتا نىوھى دەنووشتاندەو، دەتگوت نىوھەراستى ئەوپىشتە درىژ و بارىكەى فەنەرى تىدايە كە دەيتوانى ئاوا دابىتەو. سەرەتا وتەكانى پچرپچر و دەتوانىن بلىين بە شىوھەيەكى ئاسايى و مەنتقى نەبوو، راستىيەكانى جياواز لە يەكتر ھەلدەسەنگاند، ئەگەرچى

۱۰- دىرە شىعەرىكى پووشكىن: «لەوھلامى نامەيەكى بىناونىشاندا.»

۹- پىگەى ھىزى دەريايى، كە پارىژكارى لەدەرووى سنپترزبۆرگ دەكا.

لهكوتاييدا ئه و راستيانه هه موو پيكه وه پيونه دايه وه. دهكړي وته كاني بكهين به دوو به شه وه، به شي يه كه م داگري ئه و به لگانه بوو كه تومه ته كه ي رد دهكړدوه و هيندي جار تانه و توانجی پيوه بوو. به لام له به شي دووه مدا له ناکاو له بز و شيوه ئاخافتنه كه ي گوړي و خستيه باري به زه يي و دلوفاني. وايدهنواند كه خه لگه كه هه موو چاوه پروان و تاسه و تامه زروبي وه له زيني خستوون.

فيتي يوکوويچ راست چووه سه رباسي سه ره كيي وته كاني و ئاوا دهستي پي کرد و گوتي ئه گه رچي له پترزبورگ ئيشي پاريزهري دهكا، له جاريك زياتر نه چووه بو شاره كان تاكو پاريزهري له وتومه تبارانه بكا كه به پرواي خو ي بيتاوانن، يان لانیکه م له پيشدا هه ستيان به بيتاواني کردوه. له پوون کردنه وه ي وته كانيدا گوتي: «هر له م په روهنده يي ئيستادا ئه وه م بو هاتوته پيشي. هر له ويه كه م راپورتانه ي روژنامه كاندا مه سه له يه ك له پيشدا به قازانجی تومه تبار سه رنجی راکيشام. وه لاسل شتيك له هه موو شتيك زياتر سه رنجی راکيشام، راستييه ك بوو كه له كاري پاريزهريدا ديته پيشي، به لام قهومانه كه ي به م شيوه تاييه تي و زیده په ويپانه ي له په روهنده يه كي وهك ئه م په روهنده يه دا هه يه، دهگمه نه. ده بي له كوتايي وته كاندا بيمه سه رباسي ئه م تاييه تمه ندييه، به لام هر له م سه ره تايه وه ئه و كاره ده كه م، چونكه كه م نه زمونښي من له وه دايه راست ده چمه سه ربابه تي سه ره كي و تيره كانم له تيرداندان راناکرم و له ئاخافتندا ده ست به وشه وه ناگرم و زيده په وي ده كه م. ئه م مه سه له يه په نگه له لايه ن منه وه چاونه ترسانه بي، به لام لانیکه م سادقانه يه. ئه وه ي له زه ينمدايه ئه مه يه: بريك به لگه هه يه به زياني تومه تبار، هر له و كاتدا ئه گه ر به شيوه يه كي جياواز هه لسه نگيندرين، په نگ ده گوړن. ئه م په روهنده يه م له ريي روژنامه و راپورته كانه وه ناسي و به وردی كه وتمه پي وشو يني. جار له گه ل جار زياتر سه رنجی راده كيشام، تائه وه ي له ناکاو له لايه ن خزم و كه ساني تومه تبار وه داواكار ييه كم به ده ست گه يشت، كه پاريزهري له و په روهنده يه وه نه ستو بگرم. به هه شتاو هاتم بو ئيره و ليړه

به ته واوي به وقه ناعه ته گه يشتم كه پاريزه ريي ليكه م. بويه شم قه بوولكرد تاكو ئه و زه نجيره به لگه سامناكه پس پس بكه م و نيشانيان بده م كه هه موو به لگه يه ك به شيوه ي جياواز سه رنجی بدرتيي، خه يالي و نه سه لميندراوه.» پاريزه ر به و شيوه ده ستيكرد به قسه كردن و گوتي:

«ناغاياني ليژنه ي داوه ري، من ليړه پياويكي غه ريبه م و هه ربويه ده توانم سه باره ت به كار دانه وه يه ك كه خه لگي ئه م شاره له سه ر كه سيك هه يانه، به شيوه يه كي بي لايه نانه داوه ري بكه م. تومه تبار كه پياويكي سه ره رو و تونده تبيعه ته، هيج بي حورمه تي و سووكايه تبييه كي به من نه كردوه. به لام له م شاره دا په نگه سووكايه تبيي به سه دان كه س كرديي و زور كه سي له خو ي تووره و په شبين كرديي. هه لبه ت ده زانم خه لكيش هه قيانه به دژي راوه ستن و رقيان ليبيي، چونكه تومه تبار رقه ستوور و سه ره پويه. له گه ل ئه وه شدا له هه موو كوړ و كو بوونه وه كاندا به شدار ييدده كرد، ته نانه ت له مالي دوستي زور به ريزم جه نابي دادوه ريش به گه رمي پيشوازيي ليده كرا.

(زور چاك سه رنجبده ن. دووسي كه س له نيو حازرياندا به م قسه يه م پيكنه ين، به لام خيرا دانيان به خوياندا گرت، به لام هه موو تيگه يشتن. هه موومان ده زانين دادوه ر به پيچه وانه ي ويستي خو ي ريگاي به ميتيا دها بچيته مالي. چونكه ژنه كه ي حه زي به هاموشوي ده كرد. هه لبه ت خيزاني دادوه ر ژنيكي زورپاك و به ريزه، به لام بي چه قين و وازي وازيبه، هر له خوړا ده ويوست له گه ل بيروپاي مي رده كه ي دژايه تي بكا. سه ره پاي ئه وه ش ميتيا زوري هاتوچوي ماله كه يان نه ده كرد.)

پاريزه ر له دريژه ي قسه كانيدا گوتي: «به و حاله شه وه ده توانم به دلنيايي بلیم كه جه نابي دادوه ر ئه گه رچي خاوه ني بي ريكي سه ره بخو و خووخده يه كي بي لايه نانه يه، ويده چي دهره ق به تومه تباري چاره ره ش تووشي ده مارگرژييه كي نابه جي و په شبينانه بووي. ئه وه ش زور ئاساييه؛ ئه م پياوه چاره ره شه ش مسته هقي ئه وده مارگرژي و ساردييه بووه. ئه خلاقتيكي سووكايه تي پي كراو و له سه روو ئه وه شه وه هه ستيكي جوانيناسانه ي

سوکایه تی پیکراو، زۆر جار بینه زهیییه. دادوهری به پریز له وته کانیدا لیکدانه وهیه کی زۆر توندی له سهر خووخده و ئاکاری تۆمه تبار هه بوو، که هه موومان گویمان لیوو. بیروپای توند و په خنه گرانه ی ئه و به پریزه له سهر په روهنده که به ئاشکرا دیار بوو. که چی بۆ پوون کردنه وهی چۆنایه تییه بابه ته که، چوو ه سهر خالگه لیککی باریکی په وانناسانه، به لام ئه گهر که مترین ده مارگرژیی ئاگاداران ه و په شینیشی ده رهق به تۆمه تبار ببوایه ئه و کاره ی نه ده کرد. به لام له وه ستهینه دا شتیک هیه که ته نانه ت له باری په شینی و ناعه داله تییه وه زۆر له وه خراپتر و پرمه ترسیتره. ئه وه ش له کاتیکدایه که غه ریزه ی هونه ری، یان به وته یه کی تر، ئاره زووی خولقاندنی به ره می هونه ری - بۆوینه نووسینی پۆمان - به تاییه ت ئه گهر خودا ناسینی پۆح و په وان ی پی به خشیبیتین، له پری هه تله مان ده کا. به ره وه ی به ره و ئیره وه پری بکه وم، له پتر زبۆرگ وریاییان پیدام و خۆشم له وه ئاگادار بووم؛ که له گه ل په قییککی زۆر زانا و خاوه ن مرخ تیده که وم، که وردینی و په وانناسی ئه و به پریزه له کۆر و کۆبوونه وه قه زاییه کاندایه سالانیکه ناوبانگی ده رکردوو. په وانناسی ئه گهر چی زۆر زانستیکی قووله، به لام وه ک شمشیری دوو ده م وایه. «خه لکه که پیده که نن» هه لبه ت داوای لیبور دن ده که م که ئاوی هه لده سه نگینم و پیککی ده گرم؛ نالیم زمان پاراوم و خۆشمی پیوه رانانیم. به لام ده توانم هه موو وته کانی دادوهر بخه مه وه سه ریه ک و نمونه ی لیده رکیشم.

«تۆمه تبار که به نیو ئه و باخه تاریکه دا هه لاتوو، به نه رده کاندایه هه لده گه ری، پیتشخزمه ت لاقی ده گری و ئه ویش به ده سکاونگ ده کیشی به سه ریدا و له سهر عه رزی تخیلی ده کا. پاشان بازده داته خوار و نزیکه ی پینچ ده قیقه له ژوور سه ری هه لده ترووشکی و ده یه وه ی بزانی کوشتوو یه تی یان نا. دادوهر نایه وه ی قه بوولی بکا که تۆمه تبار له به ر دلسوژی گه راوه ته وه سه ر گریگوری. ده لی: «ئه و جوړه هه سته له کاتیککی ئاوادا مه حاله، شتی وا هه رنابی، ئه و بۆیه گه رایه وه سه ری بۆئه وه ی دلنایی شاهیدی کرده وه که ی مردوو یان زیندوو، به و شیوه یه ش نیشانی نه دا که قه تلی کردوو، چونکه

له بهر هیه هۆیه کی تر نه ده گه رایه وه.» لیره دا له گه ل په وانناس تیکه وتوون؛ به لام لیگه ری با هه ر ئه وزانسته بگری و به شیوه یه کی دیکه پیوه ندی بده یان به مه سه له که وه، ئاکامه که شی ویده چی هه ر به و شیوه یه بی. ده لین قاتل بۆیه بازیدا تاکو بۆی ده رکه وی شاهیده که زیندوو یان نا، له گه ل ئه وان ه شد، هه روه ک دادوهر خۆشی به لگه ی بۆ هینایه وه، له نیو ژووری متالا کردنی باوکیدا به لگه یه کی سه رسوپه ینه ر، پاکه تیککی دراو که له سه ری نووسراوه سی هه زار پۆلی تیدایه، به جی دیلی. «ئه گه ر ئه و پاکه ته ی له گه ل خوی ببردایه، هیه عیباد به شه ریک له وپاکه ته و پاره که ی نیوی ئاگادار نه ده بوو و به ندی زۆر به ئاسانی ده یوانی حاشای لیککا.» ئه وانه قسه ی دادوهر خۆیه تی. که وایه له لایه که وه سه رساردییه کی ته واو به رچاو ده که وی، پیاویکی له ون لیگۆراو له ترسانا هه لاتوو و به به جیه یشتنی ئه و پاکه ته بیانوی داوه ته ده ستیان، دوو ده قیقه دواتر که سیکی تری کوشتوو و به وه دا هه قمانه به مرۆقیکی دلره ق و خاوه ن دۆلاب و ده وی بزانی. به لام ته نانه ت ئه گه ر ئه وه شمان قه بوولی، به بروای من، ورده کاری په وانناسی ئه و حوکمه ده کا که له بارودۆخیککی تاییه تا وه ک هه لویه کی قه فازی، چاوتیز و خوین خور بم و له هه لومه رجیککی تریشدا وه ک جرجه کویره یه کی ترسه نوک و ابم. به لام ئه گه ر ئه وه ند ه خوینخور و فیلاوی بم کاتیک که سیک ده کوژم بگه ریمه وه سه ری و بزانی زیندوو تاکو به زه ره دی من شایه دی بدا، بۆ ده بی پینچ ده قیقه له ژوور سه ری قوربانیه که راوه ستم و به به ره ورو بوون له گه ل چه ندشایه دی دیکه خۆم تووشی مه ترسی بکه م؟ بۆ ده بی به خاوین کردنه وه خوین و خوری سه ری ده سته سه ره که م له خوین هه لکیشم، تاکو دوا یی بیته به لگه یه ک به دژی خۆم؛ ئه گه ر ئه و هه تا ئه و را ده یه دلره ق و فیلاوی بووه بۆ هه ر به و ده سکاونگه چه ند زه بری دیکه ی له سه ری ئه و خزمه تکاره پیره نه دا بۆئه وه ی به یه کجاری بیکوژی و دلی خزی له مه ر شایه ده وه ئاسوده بکا؟ «له لایه کی تریشه وه، ئه گه ر چی به په له گه رایه وه سه ر شایه ده که بۆئه وه ی بزانی زیندوو یان نا، شایه دیککی دیکه ی هه ر له وی به جیه یشت، یانی ئه و

دەسكاونگەى كە لە مالى فینیا ھەلگرتبوو و ئەوان دەیانتوانى ئەو ئاسنەوالەھىە بناسنەوہ و شاھەدى بەدن كە لەمالى ئەوان دەستى داوہتى و بردوویەتى. لەوہ ناچى ئەو دەسكاونگەشى لەبەر كەمتەرخەمى یان پەلەپەل لە سەر رینگاكە فریدابى، نا، چەكەكەى توور ھەلدابوو، چونكە پازدەھەنگاۋ لەولای شۆینەكەى گریگورییەوہ دۆزیمانەوہ. بۆ كاریكى ئاۋای كرد؟ لەبەر ئەوہى كوشتنى خزمەتكارىكى پیر تووشى خەم و كەسەرى كردبوو؛ دەسكاونگەكەشى لەبەر توورەھى و قین توور ھەلدا و نەحەتى كرد لەوچەكە چەپەل و مەرگاویيە. حەتمەن وابووہ، دەنا چ ھۆیەكى دیکەى ھەيە فریدانەكەى؟ ئەگەر میتیا توانایى ئەوہى بووبوۋایە كە بە كوشتنى كەسكە ھەست بە خەم و بەزەھى بكا، بۆمان رووندەبیتەوہ دەستى لە كوشتنى باوكیدا نییە. ئەگەر ئوۋى بكوشتابە، قەت بەھۆى بەزەھىیەوہ نەدەگەرپایەوہ سەر قوربانىيەكى دیکە؛ ھەر گویشى نەدەدایە و مېشكیشى میوان نەدەبوو. شكیشى تیدانىيە ئەو كاتە بى بەزەھىیانە دەرویشت و ئاوریشى لێنەدەدایەوہ. یان دەگەرپایەوہ و بەجى ئەوہى پینچ دەقیقە كاتى خۆى لە ژور سەرى پیرەخزمەتكار بەفیرۆ بەدا، بە زەھرىكى دیکە مېشكى لەبەرپەك دەبرد. ھەر لەبەر ئەوہش بوو ھەتا ئەو كاتە ویزدانى پاكبووہ و بۆ ھەستى بەزەھى دەرگای رۆحى ئاوالە بووہ. لێرەدا لەگەل رەوانناسىيەكى جیاۋان بەرھەرپووین. برايانى لێژنەى داوہرى، من بە ئانقەست ئەم شیۋەيەم لەبەر چاۋ گرتوۋە، بۆئەوہى نیشانى دەم كە دەتوانین بە رەوانناسى ھەموو شتىك بسەلمینین. بەلام دەبى بزانى چۆنى بەكار بېنى. رەوانناسى تەنانەت جیددیتىرین مرقۇفیش ۋا لیدەكا دەستبكا بە ھۆننەوہى ھەقايەت، ئەویش تەۋاۋ بىئىختیارانە. ئاغايان، من باسى رەوانناسىيى پرلەزیدەوہەرى دەكەم، یان كەلكوہرگرتنى خراپ لە رەوانناسى.»

دەنگى پێكەنین و پەسندكردنى قسەكانى، بەقىمەتى ریسواۋبوونى دادوہر، دیسان لە نىۋ دادگاكدەكەوتە بەرگوۋ، نامەۋى بەوردى وتەكانى دادوہر بگێرمەوہ، تەنیا بەشكە لە وتەكانى دینمەوہ.

(۱۱)

بارەى پى و دزى پى؟

پاریزەر لە وتەكانیدا ئاماژەى بەشتىك كرد كە سەرنجى ھەموانى راکیشا. ئەو بوونى سى ھەزار رۆبلە نەخسەكە و لە ئاكامدا گریمانەى دزرانەكەى، بەتەۋاۋى رەتكردەوہ.

ئاۋا ھاتە قسە: «برايانى لێژنەى داوہرى، تايبەتمەندى بەرچاۋى ئەم پەروەندەيە سەرنجى ھەموو چاۋەدێرىكى تازە رادەكیشى، بەشەرتىك دەمارگەرژانە چاۋى لى نەكا. يانى تۆمەتى دزى و مەحالى بوونى سەلماندنى ئەوہى شتىكى بۆ دزى لیبووېن. بە ئىمەيان گوتوۋە كە ئەو پارەيە - سى ھەزار رۆبل - دزراۋە، بەلام ھىچكەس نازانى پارەيەكى وابووہ یان نا. چۆنمان نەقلی ئەو پارەيە بیستووہ و كى دزىوہتى؟ تەنیا كەسكە كە دیویەتى لەپاكەتەكە خراۋە و لە لىپرسىنەوہى سەرەتايیدا باسكرد، ئىسمیر دياكۆف بوو. بەرلە رووداۋەكە نەقلی ئەو پاكەتە پارەيەى بۆ تۆمەتبار و ئىۋان فىۆدورۆۋىچى براى گىراۋەتەوہ. بە خاتوۋ ئىسوۋتیلوفیش وتراۋو. بەلام ھىچكام لەو سى كەسە چاۋيان بەپارەكە نەكەوتبوو، ھىچكەس جگە لە ئىسمیر دياكۆف نەیدیوو.

لێرەدا ئەو پرسىيارە دیتە پىشى، ئەگەر راستە پارەيەك لەگۆریدا بووہ و ئىسمیر دياكۆف دیویەتى، دوایین جار كە دىتى كەنگى بوو؟ ئەگەر ئەربابەكەى ئەو پاكەتەى لەژىربالنجەكەى دەرھینابى و بىئەوہى ئەو ئاگادار بكا، خستوویەتەوہ نىۋ سندووقى پارەكانى چى؟ سەرنجبدەن بەپى گىرپانەوہى ئىسمیر دياكۆف، پارەكەى ناوہتە ژىربالنجەكەى؛ رەنگە تۆمەتبار

له ژیربالبچه که دهریهینای، به لّام له گهل ئه وه شدا به تانی و بالنج و دوشکی سهر چرپاکه دهستی لینه درابوو. ئه و مه وزووعه ش له شایه دنامه که دا تومار کراوه. تومه تبار به بی ئه وه ی جیوبانه که ی تیکدای، پاره که ی چوون دوزیوه ته وه؟ ئه ی چوون به وچه نگ و پله خویناوییه وه مه لافه ی سپی و خاوینی سهر چرپاکه هه روا خاوینه و په له ی خوینی پیوه نییه؟ به لّام ده لین پاکاته که بۆ له چه قی ژووره که دا که وتوو؟ به لّی، واچاکه چه ند وشه ش له وباره وه بدوین. تاراده یه که توشی سه رسوورمان بووم که بیستم دادوه ری لیزان و خاوه ن مرخ جه نابی ئیپولیت کیریلووچ، کاتیک هه ولیده دا تومه تبار کردنی ئیسمیر دیاکوف به هیچ نه زانی و بایه خی پینه دا، به ئاره زووی خوی - سه رنجبدن، به ئاره زووی خوی بلّی: به لّام ئه و پاکه ته، هه روه ها بۆ له سه ر عه رزه که فریدراوه؟ هیچ عیباد به شه ریک ئاگاداری ئه و پاکه ته و پاره که ی ناوی نه ده بوو، ئه گه ر وای تومه تبار دزیویه تی. هه ربۆیه ئه و کاغه زه دراوه به نووسراوه که ی سه ریه وه، هه روه که دادوه ر رای خوی له سه ر داوه، ته نیا به لگه یه که بۆ ئه وه ی له سه ر دزی پیداکری بکه ن. «ئه گه ر وانه بی هیچکس له ودزییه و ره نگه له پاره که ش ئاگادار نه بویه.» به لّام به پیی ئه وراستییه که ئه و پاکه ته دراوه له وئ که وتوو، حه تمه ن ده بی له سه ر ئه وه سووربینه وه که پاره ی تیدا بووه و دزراوه؟ له گهل ئه وه شدا دهنگی ناره زایه تی به رز ده بیته وه که ئیسمیر دیاکوف پاره ی نیوپاکه ته که ی دیوه. به لّام له ئیوه ده پرسم، دوایین جار که ئه و پاره یه ی دیوه که نگ بووه؟ من له گهل ئیسمیر دیاکوف قسه مکرد، ده یگوت دوو رۆژ به ر له رووداوه که دیویه تی. که وایه بۆ ده بی بیر له وه نه که ی نه وه که فیودور پاولووچی پیر، که شیتانه چاوه روانی هاتنی دل به ره که ی بووه و ئارا و قارای لی هه لگیراوه و ده رگای له سه ر خوی گاله داوه، هه ر خوی پاکه ته که ی هه لچرپی و پاره که ی دهرهینای و خوی پیوه خافلاندین: «ئه و پاکه ته به کاری چی دی. باوه ریش ناکا پاره ی تیدایه، به لّام کاتیک چه که یه کی پاره ی سی هه زار رۆبلی نیشاندیم، زور چاکتری شوین له سه ر داده نی و له خویشیا نا ده می ئا و ده کا.» هه ربۆیه

پاکه ته که دهرپینی پاره که ی دهردینی و پاکه ته دراوه که فریده دا.» به وپییه که ده زانی خاوه نی ئه وه، بۆ به جیهیشتنی ئه و به لگه یه خوی شلوخ ناکا. گوینگر براین، ئه م بۆچوونه ش وه ک ته وای بووچوونه کانی دیکه ری تیده چی و ده توانین به راستی بزاین. به چه هۆیه که ده بی باوه رمان به و بۆچوونه نه بی؟ که وایه ئه گه ر ئه و بۆچوونه راستی، تومه تی دزی ده بی هه لوه شیته وه و وه لا بزنی؛ چونکه ئه گه ر پاره یه که له گوریدا نه بووین، دزییش نه کراوه. ئه گه ر ئه و پاکه ته دراوه بکریته به لگه که پاره ی تیدا بووه، بۆ له سه ر پیچه وانه ی ئه وه پیداکری نه که م که بۆیه ئه و پاکه ته دراوه هه روا که مته رخانه مانه له وئ فریدراوه، پیشترا خاوه نه که ی پاره که ی لیده رهیناوه؟ به لّام ده لین ئه گه ر فیودور پاولووچ خوی پاره که ی دهرهیناوه، چی لی کردوه؟ بۆ کاتیک پولیس ماله که یان پشکنی نه یان دوزییه وه؟ به لّام به شیکی پاره که یان له مجریه کی چکوله دا دوزییه وه، به شه که ی دیکه شی ره نگه هه ر ئه و رۆژه به یانی عه سری رۆژی پیشوو دهریهینای و به شیوه یه کی دیکه که لکی لیوه رگرتی؛ ره نگه پیلان و ویسته که شی گورپی، بی ئه وه ی به پیویستی بزانی ئیسمیر دیاکوف له و پاشگه ز بوونه وه ی ئاگادار بکا. ئه گه ر که مترین گریمان بۆ ئه و مه سه له یه له گوریدا بی، چوون ده توانین ئاوا لیبراوانه دیمتری فیودورووچ تومه تبار به دزی قه تل بکه یین. ئه وه ئیتر وه ک هه قایه ت و ئه وسانه ی لیدی. ئه گه ر پیداکری له سه ر دزانی بکه ن، ده بی ئه و شته نیشانبده ن، یان لانیکه م بیسه لمینن که شتیکی وا هه بووه. به و حاله شه وه هیچ که س چاوی به وپاره یه نه که وتوو.

«ماوه یه که له مه و به ر له پترزبورگ لاویکی هه ژده سالانه، که له نیو بازاردا ده ستفرۆشی ده کرد، به رۆژی روون به ته وریکه وه خۆده کا به دوکانیکی سه رپافیدا و زور نه ترسانه کابرای دوکاندار ده کوژی و هه زاروپینج سه د رۆبل هه لده گری و ده روا. پینج سه عات دوا ی رووداوه که قۆلبه ست ده کری و ته نیا پازده رۆبلی خه رچکرده بوو و پاشماوه ی پاره که ی هه ر له باخه لدا بووبوو. کاتیک شاگرد دوکانه که دوا ی رووداوه که ده گه ریته وه، به وردی

پۆلیس ئاگاڧار دەكا و پېئان دەلى چەندە پارە دزراوہ و چەند گەلا و چەند كوتە ئالتون بووہ. ئەوانىش راست ئەو پارە و ئالتونانە لەگىرفانى تاوانباردا دەدۆزنەوہ. تاوانبارىش چارى نامىنى و دان بەتاوانەكەيدا دەنى. برايانى لىژنەى داوہرى بەوہ دەلىن بەلگە. چونكە ئەوہ پارەكە لەبەر چاوہ، دەستى لىدەدەى، دەبىژىرى و ناتوانى حاشاى لىبكەى. ئايا ئەم پەرودەندەى ئىستاش واىہ؟ بەلام ئەوہ تان لەبىر نەچى لىرەدا مەرگ و ژيانى مرؤفېك لەگۆرېداىہ و دەبى چارەنوسى مەلوم بكرى.

«بەلى، دەلىن تۆمەتبار ئەو شەوہ خەرىكى عەيش و نۆش و ھەلەخەرجى بووہ؛ مەلومىش بوو كە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى پىبووہ. ئەو پارەىہى لەكوئى ھىناوہ؟ بەلام چونكە لە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى زىاترى پىنەبووہ و ھەزاروپىنجسەد رۆبلىكەى ترى ديار نەبووہ. بە لەبەر چاوگرتتى كات، ھەر لە لىرسىنەوہى سەرەتايدا دەرکەوت كە تۆمەتبار دواى رۆيشتن لەلاى كلفەتەكانى گرووشنكا، راست رۆيشتووہ بۆ مالى پىرخوتىن و ھىچ كوئى دىكە نەچووہ. بەو شىوہ بۆمان دەرەكەوئى لە ھىچ كوئى بەتەنيا نەبووہ و ناكرى بلىن نىوہى پارەكەى لەشونىكى نىوشار شارەدۆتەوہ. ھەر بەوپىنە جەنابى دادوہر پىنواىہ مېتيا نىوہى سى ھەزار رۆبلىكەى لە كەلىن و قوژبنىكى ماكرۆىہ ھەشار داوہ. ئاغايان بۆ نەلىن لە رەشچالەكانى ئادولفودا شارەدووىەتەوہ؟ بلى گومانىكى ئاوا زۆر لەراستى بەدووربى؟ سەرنجبدەن، ئەگەر ئەو گومانە لە نىو بچى كە پارەكە لە ماكرۆىہ نەشاردراوہتەوہ، تۆمەتى دزى لەگۆرېدا نامىنى، چونكە ديارنىيە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى چى بەسەرھاتووہ. بە چ مۆجزەىەك وندا بووہ و چۆن دەسەلمىندرى كە زىندانى بۆ شونىكى دىكە نەچووہ؟ ئىمەش دەمانەوئى بەخەيال و بۆچونىكى ھەقاىەت ئاساى ژيانى مرؤفېك لە نىو بەرىن!

«دەلىن زىندانى نەيتوانىوہ رۆونى بكاتەوہ كە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى لەكوئى ھىناوہ و ھەمووش دەزانن كە پىش ئەو شەوہ كوئىكى پارە پىنەبووہ. بەلام بفرمون كى دەيزانى؟ تۆمەتبار زۆر راشكاوانە و بەرۆونى گوتى پارەكەى چۆن وەدەستەيتاوہ. ئاغايان ئەگەر لەوبارەوہ بىرورپاى من دەپرسن، دەلىم كە رۆونكرنەوہى تۆمەتبار راستە و وىناچى درؤ بكا، قسەكانىشى لەگەل خووخدەى بەتەواوى يەكدەگرىتەوہ. جەنابى دادوہر لە نىو تەلىسى ئەوسانەكەى خۆيدا گىرى خواردووہ. دەلى: پىاوىكى بى ئىرادەىہ، خۆى رازىكردووہ برىك پارە لە دەزگىرانەكەى وەرگرى، ئەوئىش ئاوا بەسووكاىەتییەوہ پىندا. ناكرى نىوہى پارەكەى لە توروہكەىەك نابى و زاركەكەى دووربى و لەملى كرېن، چونكە ئەگەر ئەو كارەشى كرېن ھەر دوو رۆژ بووہ. دواى دوو رۆژ ھەلىچرپوہ و گەلاىەكى سەد رۆبلى لىدەرھىناوہ، بەم شىوہىە ھەموو پارەكەى لە مانگىكدا خەرجكردووہ. لە بىرتانە تەواوى ئەو وتانەى بە لەبىكى ئاوا دەربرى و ھىچجۆرە دژاىەتییەكى پىنكەھىنا. بەلام ئەو مەسەلەىە بە شىوہىەكى دىكە رۆوى دابى چى؟ ئەگەر ئەوسانەكەى تر رىكبخن، ئەوئىش سەبارەت بە كەسىكى تر چى؟ راستواىە، خۆتان كەسىكى دىكەتان داتاشىوہ.

«رەنگە بلىن شاىەدەكان گوتوىانە ئەو بەرۆژىك تەواوى ئەو سى ھەزار رۆبلى خەرجكردووہ كە خاتوو وىرخوفتىسوف مانگىك بەرلەروداوہكە پىى داوہ، بەوپىنە نەيتوانىوہ ئەو پارەىە بكا بە دوو بەشەوہ. بەلام ئەو شاىەدانە كىن؟ دادگا باىخى شاىەدىيەكانى لەبەر چاو گرتووہ؟ لەگەل ئەوہشدا پارەى كەم بە دەست كەسىكى دىكەوہ زۆر دەنوىنى، ھىچكام لە شاىەدەكانىش پارەكەىان نەبژاردووہ، بەلكو ھەموو روالەتى پارەكەىان قەرساندووہ. ماكسىموف شاىەدىى دەدا كە تۆمەتبار بىستەھزار رۆبلى بە دەستەوہ بووہ. برايانى لىژنەى داوہرى، دىوتانە رەوانناسى شمشىرى دوودەمە. واچاكە ئىستا ئەو شمشىرە وەرگىرم، با بزانىن بە چ ئاكامىك دەگەىن.

۱۱- رۆمانىكى گوتىك ئان رادكلىف، بەناوى ئەسرارى ئادولفو كە ئەو كاتە لە رۇوسىا بەناوبانگ بووہ.

«مانگیك بهرله پرووداوهكه، خاتوو كاترینا ئیوانا سى ھەزار رۆبلى داوه به زیندانی تاكو بهرپى پۆسته بۆى بنیرى بۆ مۆسكو. بهلام پرسىار لیره دایه: ئایا راسته كه ئه پارهی به شیوهیهكى ئاوا پرسووكایه تی - بهوتهى دادوهر - پییدراوه؟ یهكهم پروونکردنه وهى خاتوو ویرخوڤتیسوڤ له سههر ئه وه مهسهلهیه جیاواز بوو، تهواو جیاواز. له پروونکردنه وهى دووهمه داتا ته نیا گویمان له هاتوهاواری پر له رڤ و بیزارى بوو، بیزاریهك كه دیاربوو له میژه له دلیدا پهنگی خواردۆته وه. ههروهها ئه وراستیهش كه شاید له یهكهم شایه دى خۆیدا راست نه پویشتوو، كه وایه هه قمانه به وئاكامه بگهین كه شایه دى دووهمیش به پیچه وانهى راستى بووه. دادوهر خۆى له قهره ی ئه و باسه نادا، (خۆى گوتهنى) ناویرى خۆ له قهره ی بدا. منیش ناچمه سههر ئه وه، بهلام با شتیكتان عهرز بكم، ئه گهر كه سىكى ماقوول و ئادابزان، كه خاتوو كاترینا ئیوانا زۆر بهرپزه و بیگومان كه سىكى وایه، ئه گهر ئه وه كه سه له دادگا كتوپر ئیزن به خۆى بدا كه له شایه دىیه كه یه كه مى پاشگه ز بیته وه - ئه ویش به وه قهسته ی تۆمه تبار له نیو بهرئ - دیاره شایه دىیه كه ی ئه وتۆ ناتوانى بی غه زانه بی. ئایا هه قى ئه وه مان نییه پیمانوبی ژنیكى تۆله خواز له وانه یه له قسه كانیدا زیده ره وى كردبی؟ بهلئى زۆریش ویده چى، به تابهت ئه وه كاته ی سه بارهت به سووكایه تی و شكاندنى كه سایه تی تۆمه تبار زیده ره وى كرد و گوتى ویستوو یه به پیدانى ئه وه پارهی سه ووكى بكا. نا، ئه وه پارهی به شیوه یهك پیدایه كه وهرگرتنه كه ی ئابروو چوون و سووكایه تی به دواوه نه بووه. به تابهت بۆ مرقىكى كه مته رخه مى وهك دیمیتىرئ فیوڤدورویچ. له هه مووشى گرینگتر، تۆمه تبار به هیوا بوو زۆر زوو ئه وه سى ھەزار رۆبلى له باوكى وهرگرئ كه پى قه رزدار بوو. ئه وهش سه رساردى ئه وه ده گه یینئ. بهلام هه ره ئه وه سه رساردىیه ی بووه هۆى ئه وه ی تائه و راده یه دلنیابى كه باوكى قه رزه كه ی ده داته وه، یان ده یگه یینئته ده ستى، هه ربۆیه ده توانى پارهیك كه خاتوو كاترینا ئیوانا پى سپارد بوو، به ئاگاتای خوشكى بگه یینئ و له ژیر منه تی بیته ده رئ.

«بهلام دادوهر نایه وه ی قه بوولیکا كه تۆمه تبار هه ره ئه وه رۆژه نیوه ی پاره كه ی وه لاخستوو وه و له تووره كه یه كى چكۆله ی ناوه. ده لئى، خووخده ی ئه و وانیه، هه ره ناشین هه ستىكى وای بی. له گه ل ئه وانه شدا خۆى باسى خده و سروشتى به ربلاوى كارامازوڤى ده كرد؛ سه بارهت به دوو پاژى زیده ره وى و كه مته رخه مى - كه كارامازوڤ ده توانئ له یهك كاتدا بیر له هه ردوو لا بکاته وه - ده دوا. كارامازوڤ خاوه نی ئه وه سروشته دوولایه نه یه و به شیوه یهك له نیوان دوو بی سنووریدا خه رىكى كه وتن و هه ستانه وه یه، كه ته نانه ت كاتىك به هیزترین تاسه بۆ كه یف و نه ههنگ گیانى دادگرئ، ئه گهر له لایه كى دىكه وه شتىك به زه یینیدا بی، ده توانئ دان به خۆیدا بگرئ. له لایه كى تریشه وه ئه وین، ئه وه ئه وینه ی كه له دلیدا بلیسه ی ساندبوو و له بهر خاترى ئه وه ئه شقه پىویستى به پاره بوو؛ ئاخ، بۆ مه وزووعىكى زۆر گرینگتر له كه یف و رابوردن له گه ل گراوه كه ی. ئه گهر گراوه كه ی پىیگوتایه: «من ته نیا تۆم ده وئ، فیوڤدور پاولوویچ به هچ نازانم،» ئه وه كاته ده بوو پارهی به ده سته وه بی و بتوانئ له گه ل خۆى بیبا. ئه مهش زۆر گرینگتره له كه یف و رابوردن. ئایا كارامازوڤىك ناتوانئ له وه بگا؟ ئه م دل خورپه یه ش راست ئه وه شته بوو كه تووشى بووبوو - وه لاخستن و شاردنه وه ی ئه وه پارهی بۆ رۆژى تهنگانه بۆ ده بی نائاسایى بی؟

«زه مان رابرد و فیوڤدور پاولوویچ ئه وه سى ھەزار رۆبلى به كوره كه ی نه دا؛ به پیچه وانه، به گوئى گه یشته وه كه باوكى ده یه وه ی له وگوژمه پارهی بۆ فریودانى گراوه كه ی ئه وه كه لك وهرگرئ. له دلئى خۆیدا گوتى: «ئه گهر فیوڤدور پاولوویچ ئه وه پارهی م نه داتئ، له بهر چاوى كاترینا ئیوانا سووكده بم و به دز ده رده چم.» ئه وه كاته به دالغه یدا هات بچى بۆلای خاتوو ویرخوڤتیسوڤ و ئه وه هه زارو پینجسه د رۆبلى به ملیدا هه لیواسیوو، له به رده مى داینئ و بلئى: «من هچ وپوچ و خویریم، بهلام دز نیم.» كه وایه لیره دا به لگه یه كى دوولایه نه مان به ده سته وه یه كه بۆ وهك چاوى خۆى ئاگادارىی له وه پارهی كردوو؟ بۆ ئه وتووهره كه چكۆله ی نه دراندوو وه و هه رجارى گه لایه كى سه د رۆبلى

لیدرههینئ؟ بۆ دهبی حاشا لهههستی شههرف و ویزدان بکهین لهناخی تۆمهتباردا؟ بهلئ ئه و ویزدان و شههرفی ههیه، بهلام دهزانین جیگۆرکی پیکراره. ئهوهش دهزانین که زۆر جار ههله رووده. سههرهپای ئهوهش ههیهتی و دهگاته سنووری ئهشق و شهیدابوون؛ ئهوهشی سهلماندوو.

«بهلام ئیستا مهوزووعهکه پینچهلاووچتر دهبن؛ نازاری ئیرهیی بردنهکهی لهپادهبهدر دهبی و ئه و دووپرسیاره میتشکی پرتاویای زیاتر و زیاتر نازار دهدا: «ئهگهر پارهکهی کاترینا ئیوانا بدهمهوه، چون دهتوانم گرووشنکا هه لگرم و برۆم؟» ئهگهر له ماوهی ئه و مانگه دا به شیوهیهکی وهحشیانه هه لسه وکه وتی دهکرد، مهشرووبی دهخواردوه و لهمه یخانه کیشه و هه رای سازده کرد، رهنگه هۆی ئه وه بووبی لهناخه وه ئارا و قارای لی هه لگیراره و خۆی به داماو و بیدهرتان زانیوه و نازار پۆخی هه لچوقاندوو. ئه م دووپرسیاره وا له دهروونیدا ره گاژۆ دهکا، ئاخری به ره وچالی هه وایراوی رایده کیشتی. دوایی جار براچکوله کهی نارد بۆ مالی باوکی بۆئه وهی ئه و سیه زار پۆبله ی بۆ وه رگری، به لام بی ئه وهی چاره پیری وه لام بی، خۆی کرد به مالی باوکیدا و له بهر چاوی چهند شایه د پیره پیاوی کوتا. دوا ی ئه وهی بی هومید بوو. بۆی ده رکه وت که ناتوانی ئه و بره پاره یه له هه چکه س وه رگری؛ دوا ی ئه و لیدانه دهیزانی باوکی ئه و پاره یه ی ناداتی. هه ر ئه و ئیواره یه له سینگی خۆیدا، له و شوینه ی سینگی که تووره که ی پاره که ی پیوه بوو، سویندیشی بۆ برا که ی خوارد که هۆکاری به خویری دهرنه چوونی له ئیختیاردا یه، به لام هه روا خویری و هه یچ وپوچ ده مینیتته وه، چونکه پیشینی ده کرد که لک له و که ره سه یه وه رناگری، توانایی ئه و کاره شی نییه و له گه ل خووخده ی ئه و یه ک ناگریته وه. بۆ، بۆ جه نابی دادوهر بره و به ئالکسی کارامازۆف ناکا، که ئاوا راست و سادقانه و ئاوا دلنیاکارانه شایه دیی دا؟ بۆ ناچارم دهکا، باوه ر به پاره ی حه شار دراو له که لین و قوژبنی ره شچاله کانی کۆشکی ئادۆلفۆدا بکه م؟

«هه ر ئه و ئیواره یه، دوا ی وتووێژ له گه ل برا که ی، تۆمه تبار ئه و نامه نه خسه ی نووسی. هه ر ئه و نامه یه ش بۆته به لگه یه کی زۆر گه وره و

سه رسوور هینه ر که تۆمه تبار دزیی کردوو! «دهستی داوا بۆ لای هه موو که س درێژ ده که م و ئه گه ر ئه و گوژمه پاره یه م وه ده ستنه که وئ، هه ر له گه ل پۆیشتنی ئیوان باو کم ده کوژم و ئه و پا که ته له ژیر بالنجه که ی ده ردینم که به بزگوریکی په مه یی به ستراره.» به ئیمه یان گرتوو که ئه وه سیناریوی بی که م و کووری قه تله که یه، که وایه کار کاری ئه و بووه. دادوهر نه راندی: «هه موو شتیکی به و شیوه یه ئه نجامدا که نووسی بووی.»

«به لام به رله هه موو شتیکی، ده بی بلیم ئه و نامه یه نامه ی مرۆفیککی سه رخۆشه و به و په ری توور ه ییه وه نووسیویه تی؛ له لایه کی تریشه وه سه باره ت به و پا که ته ده بی بلیم به پیتی قسه کانی ئیس میر دیا کۆف نووسیویه تی. چونکه خۆی ئه و پا که ته ی نه دیوه؛ هه روه ها راسته نامه که ی نووسیوه، به لام چۆنی ده سه لمینن که کاریکی وای کردوو؟ ئایا زیندانی ئه و پا که ته ی له ژیر بالنجه که ده رهینا؟ بللی پاره که ی دۆز بیته وه؟ بللی به راستی پاره یه کی وا بووبی؟ بللی بۆ وه ده ست هینانی ئه و پاره یه . ئه گه ر له بیرتان بی . ئاوا به توور ه یی خۆی کرد بی به مالی باوکیدا؟ بۆ دزی نه ده چوو بۆ ئه وئ، به لکو بۆ دۆزینه وه ی مه وزووعیک، ده یویست بزانی ژنیکی که ئارا و قارای لی هه لگرتوو، له کو نییه. هیرشی نه ده برد بۆ مالی باوکی که سیناریو که ی به ریوه به ری، بۆئه وه ی نووسرا وه که ی به ئه نجام بگه یه نی، یانی نه ک بۆ دزییه ک که پیشتر بیر ی لی کرد بیته وه، به لکو به شیوه یه کی کتوپر، له بهر رق و ئیره یی هیرشی برد. به لئ! ده لین: به لام کاتیک گه یشته ئه وئ و فیودۆر پاولوویچی کوشت، پاره که شی دزی. به لام ئاخری باوکی خۆی کوشت یان نا؟ من تۆمه تی دزی به توندی ره تده که ومه. ئه گه ر چۆنییه تی دزییه که دهرنه که وئ و تیگه یشتنی مه حال بی، ناتوانی له خۆرا که سیک به تاوانی دزیکردن تۆمه تبار بکه ی: ئه وه ریسایه کی گشتییه. به لام ئایا بی ئه وه ی دزی بکا کوشتی، ئاخری کوشتی یان نا؟ ئه وه سه لمیندرا وه؟ بللی ئه مه هه قایه تیکی هه لبه ستراره نه بی؟

تەتلىش لە كۆرپدا نەبوو

«برايانى لىژنەى داوهرى، ئىزن دەخووزم وەبىرتان بىنمەو وە كە ژيانى مروفتىك لەمەترسىدايە و ئىنو دەبى زور وردىن بن. بىستوو مانە دادوهر خووشى تەسىقى كردو وە كە لە پىشدا ئاگادارانە بىر لە و تاوانە كرايىتەو وە و ھەتا ئەمپوش ھەر سەبارەت بە و مەسەلەيە و تاوانى تۆمەتبار دردۆنگ بوو. ھەتا ئەو كاتەى نامە دىزەكە رادەستى دادگا كرا، ھەروا دردۆنگ بوو. «ھەموو شتىك بە و پىنەى نووسراو، بەرپو وە چوو.» بەلام ديسان دووپاتى دەكەمەو، تۆمەتبار بۆ ئەو خۆى كرد بەمالى باوكىدا، دەيوست گراوھەكى بدۆزىتەو و خەمى ئەوھى بوو چوو بىتە ژوانى باوكى. ئەو پراستىيەش حاشاى لىناكرى. ئەگەر ئەو لەمالەكەى خۆى بوايە، تۆمەتبار بۆ ھىچ كوئىيەكى تر نەدەچوو و لە لای ئەو دەمايەو و بەو شىوھە ئەو كارەى بەرپو نەدەبرد كە لە نامەكەدا نووسىبووى. شىوھى ھەلاتتەكەشى چاودەروان نەكراو و بەھەلكەوت بوو، ھەتا ئەو كاتە زور وىدەچى ئەو نامەيەشى ھەر لەبىر نەمايى كە بە مەستى نووسىبووى. دەللىن: «ئەودەسكاونگەى ھەلگرت.» لە بىرىشتانە بناغەى دنيايەك رەوانناسى لەدەورى ئەو دەسكاونگە دارپۆزا - بۆ تۆمەتبار ناچار بوو بەچاوى چەكىك بپروانىتە ئەو دەسكاونگە و ھەلگرتى؟ لىزەدا بىرۆكەيەكى زور كەمبايەخ بەزەينم گەيشت: ئەگەر ئەو دەسكاونگە لەبەر چا و نەبوايە، ئەگەر لە سەر مېزەكە دانەندرايە و لە نىو دۆلابەكەدا بووايە، ئەو رووداوە دەقەوما؟ ئەگەر وا بوايە تۆمەتبار چاوى پىنى نەدەكەوت و بە دەستى بەتال و بەبى چەك لەوئ دەرويشت و دلنيام كەسى

نەدەكەوت. كەوايە چۆن دەتوانىن دەسكاونگىك بەكەينە ھۆ بۆ چەكدار بوونى تۆمەتبار و پىمان وابى قەستى پىشوووى بوو؟

«بەلى، بەلام لە مەيخانەكانىشدا باسى كوشتنى باوكى دەكرد و دوو رۆژ بەرلەو، ئەو شەوھى نامەكەى نووسى، زور ئارام و لەسەرخۆ بوو و لە نىو مەيخانەكەدا تەنيا لەگەل دووكاندارىك شەپرىكرد، چونكە «كارامازوف باكى لەشەر و قرە نەبوو!» بەلام وەلامى من ئەوھەيە كە ئەگەر بەپى نامەكە پىلانى قەتلىكى ئاواى دارشتىن، لىمپروونە لەگەل دووكاندارىكىش بەشەر نەدەھات، يان وىدەچى سەرى بەمەيخانەدا نەكردبايە، چونكە كەسىك كە پىلانى جىنايەتتىكى ئاوا دارپۆزى، بەشوىن ھىمنايەتى و تەنيايىدا دەگەرئى، بۆئەوھى خۆى لەنىو بەرى، لە بىستەران و بىنەران پارىز بكا، بۆئەوھى لەبىران بچىتەو، ئەوئىش نەك ئەوھى پىشتەر حىسابى بۆ كەردى، بەلكو لەپرووى غەرىزەو. برايانى لىژنەى داوهرى، رەوشتى رەوانناسى شمشىرى دوودەمە و ئىمەش دەتوانىن كەلكى لىوھەرگىن. بەلام باسى كىشە و ھەراى مەيخانەكان لە ماوھى ئەو مانگەدا، مەگىن تائىستا كەممان بىستوو مەندالان، يان پىاوانى سەرخۆش لە مەيخانە دىنە دەرى و دەگورپىن: «دەتكورم؟» ئەگەرچى ئەو شات و شووتەش دەكەن بەلام ھىچكەس ناكورن. بەلام ئەو نامە دىزە، پىتان وانىيە ئەوھش رىق و ھەلچوونىكى مەستانەيە؟ ئەوھش ھاوارى كەلەشىرى لارى نىيە لەدەرەوھى مەيخانە: «دەتكورم، ھەمووتان دەكورم.» ھەرئەوھەيە. بۆدەبى وانەبى؟ چ ھۆيەكى ھەيە ئەگەر ئەو نامەيە بە جى قسەى ھەلىت و پلىت، «نەخس» ى پىللىن؟ بەوھۆيەى كە باوكى كورزاو، بەوھۆيەى شاىەدىك تۆمەتبارى دىوھ چەكى بە دەستەو بوو و بەنىوباخەكەدا ھەلاتوو و بە دەستى ئەو دراو بە زەويدا و سەروچاوى شەلالى خوئىن بوو: كەوايە ھەموو شتىك ھەر ئەو جۆرەى لەنامەكەدا پىلانى بۆ دارپۆزرايو بەرپو چوو، ئەو نامەيەش «ورپىنە» نەبوو، بەلكو «نەخس» بوو. «ئىستا شوكر بۆخودا، گەيشتوونەتە خالى راستەقىنە: «بەوھدا كە لەنىوباخەكەدا بوو، ھەتمەن باوكى خۆى كوشتوو.» تەواوى رىگاكان بۆ

خوازيارى سزا لەم چەند وشەيەدا حەشار دراوہ: «بەوہدا كە... بوو، كەوايە حەتمەن.» ئەگەریش «حەتمەن» لەئارادا نەبووايە، تەنانتە ئەگەر ئەو لەویش بووبی؟ چى؟ ئاخ، تەسقى دەكەم كە زەنجيرەى رۆون كەردنەوہكان - دەقاوہدق سى قسەكان پيشاندەرى شتىكە. بەلام تەواوى ئەو پاستىيانە با بەجياجيا و بئەوہى چاوە پتوہندى نيوانيان بكەين، پيشاندا بچينەوہ. بۆوینە، مەقامى دادوہرى بۆ باوہر بە قسەكانى تۆمەتبار ناكەن، كە دەلى لەبەر پەنجەرەى ژوورەكەى باوكى بووہ و ھەلاتووہ؟ لەبزى توانج ئامىزى دادوہر سەبارەت بە ھەستى پرلە ريز و «ئايىنى» كە لە ناكاو تۆمەتبار لەدلى دا ھەلسوكەوتەكەى بەئەدەبانە بئى، وەبىر بىننەوہ. بەلام ئەگەر شتىكى لەوچەشنە - ئەگەر نەلەين حورمەتى باوكايەتى، بەلكو ناوى بنين ھەستى خۆفى ئايىنى - لەگۆرندا بووبى چى؟ كاتى لىپرسينەوہى سەرەتايى تۆمەتبار راست ئەو قسانەى كردووہ: «لەو كاتەدا حەتمەن داىكم دوەى بۆ كردووم.» بەم شيوەيە ھەركە دلىا دەبى خاتوو ئىسۆتيلۆف لەلای باوكى نيى، بە ھەشتا و رادەكا. جەنابى دادوہر نارەزايەتى دەردەبرئ: «بەلام كوا بەتەماشاكردن لەپەنجەرەوہ بۆى مەلوم دەبئ؟» بۆ بۆى مەلوم نابئ؟ بۆ؟ تۆمەتبار ھەركە تەقەى لە پەنجيرەكە ھەستاند و عەلامەتەكانى دا، پەنجيرەكە كرايەوہ. دەى حەتمەن فيۆدۆر پاولوويچيش شتىكى گوتووہ، قسەيەك كە تۆمەتبارى دلىا كردووہ كە گراوہكەى لەوئ نيى. بۆدەبئ ھەموو شتىك ئەو جۆرەى كە دەيھينينە بەرچاوى خۆمان و بىر لىدەكەينەوہ، ئەو جۆرەى كە زەينمان ناچار دەكەين بڕوا بكا، لەبەر چاوە بگرين؟ لەوانەيە ھەزاران شت لەم دنيايەدا رۆو بدا كە لەبەر ناسكترين ھەست و خەيال رادەكا.

بەلى، بەلام گريگورى ديتى كە دەرگا كە كراوہتەوہ و بەويپيە دەبئ تۆمەتبار حەتمەن لە ژوورئ بووبى و كەوايە ئەو كوشتوويەتى. جائىستا سەبارەت بەو درگايە، بريانى لىژنەى داوہرى... جوان سەرنجبدەن ئيمە لەمەر ئاوەلابوونى ئەو دەرگايەوہ تەنيا شاھەديكمان ھەيە، ئەویش لەو كاتەدا نەخۆش و بئەيژ بووہ و... بەلام گريمان دەرگا كە ئاوەلا بووبئ؛ واى دادەنيىن تۆمەتبار بۆ

پاريزگار يکردن لە خۆى حاشاى لىکردووہ، كە لەباروؤخىكى وادا و بۆ كەسىكى وەك ئەو شتىكى ئاسايە، بلىين درۆى كردووہ؛ گريمان چووبيتە نيۆژوورەكەى باوكيشيىوہ - دەى پاشان چى؟ چۆن دەتوانين بەوئاكامە بگەين، كە چونكە ئەولەوئ بووہ، فيۆدۆر پاولوويچ بە دەستى ئەو كوژراوہ؟ لەوانەيە وەك تىسكەى تەنگ خۆى كەردبئ بە ژووريدا و ھەموو وەتاغەكان گەرابئ؛ لەوانەيە پالى بە باوكيىوہ نابئ و لىشيدابئ؛ بەلام ھەركە بۆى دەرکەوتووہ خانمى ئىسۆتيلۆف لەوئ نيى، لەخۆشيانا پيى پتوہنابئ و ھەلاتبئ. كە ديارە باوكى نەكوشتووہ. رەنگە ھەر بەو ھۆيەوہ خۆى لەداوى وەسوہسە رزگار كەردبئ، چونكە ويژدانى پاك بووہ و باوكى نەكشتووہ، زۆرخۆشحال بووہ. ھەستىكى بئويئە ناخى داگرتووہ، ھەستى بەزەبى و دلۆقانىي بووہ و ساتىك دواتر، لەبەر شادى و جەزم بوون گريگورى داوہ بەزەويدا و گەراوہتەوہ بۆ يارمەتى.

«دادوہر بەزمانىكى تەر لە ماكروپە باسى شلەژانى رۆحى تۆمەتبارى بۆكردين: كاتىك ئەشق لەبەردەمى رسكا و بەرەو ژيانىكى نوئ بانگيكرد و دەروويەكى نوئ بۆ كردەوہ، ئەویش لەكاتىكدا كە بەجائى ھيوابراو بووبو، چونكە تەرمى خويناوى باوكى بووبووہ لەمپەرى رىگاي و لەولاي تەرمەكەشەوہ سزادان. سەرەراى ئەوانەش دادوہر ئەشقى پىرەو بينى و بە پيى شيوەى خۆى، ھاتە سەر باسى مەستىيەكەى و تاوانبارىك كە بەرەو شوينى سزادان و كوشتنەوہ راكيش دەكرئ، ھەروەھا گوتى ھەتا شوينى ترسناكى سزادان رىگايەكى دوور و دريژى لەبەرە و... بەلام ديسان لە جەنابى دادوہر دەپرسم ئايا قارەمانىكى خەيالىت نەخولقاندووہ؟ يانى تۆمەتبار ئەوہندە دلرەق و بئەزەبىيە كە دواى كوشتنى باوكى بەچنگ و پلى خويناوىيەوہ بىر لە ئەشق و وفروفيلى بكاتەوہ بۆ دەر باز بوون؟ نا، نا، نا! ھەر لەگەل بۆى دەرکەوت گراوہكەى خۆشى دەوئ و بانگيكرد بۆلای خۆى و مزگينى بەختەوہريەكى نوئ پيدا، ھەر ئەو كاتە، ئەگەر داخى كوشتنى باوكى لە سەر دلى بووايە، ئەنگيزەى خۆكوشتنى دووبەرانبەر و سى بەرانبەر ھەست پىدەكرد. ئاخ، نا، لەبىرى نەدەچۆوہ دەمانچەكانى لە كوئيە! من تۆمەتبار دەناسم:

پیوهندی دانی ئەو دلرەقییه به میتیاوه، له لایه‌ن جه‌نابی دادوهره‌وه، له‌گه‌ل خووخده‌ی ئەو یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. خو‌ی ده‌کوشت، سو‌ر ده‌زانم، خو‌ی ده‌کوشت. راست به‌وه‌ییه‌وه بوو که «دو‌عای دایکی نه‌جاتی دابوو،» ئەو ده‌ستی له‌ کوشتنی باوکیدا نه‌بوو، هو‌ی خه‌فته و شله‌ژانی ئەو شه‌وه‌ی له‌ ماکرو‌یه ته‌نیا گریگوری بوو، له‌به‌رخودا ده‌پارایه‌وه ئەو پیره‌پیاوه چاکبیته‌وه و زه‌بره‌که‌ی کاریگه‌ر نه‌بوو، له‌ چنگ ئەو ئازاری و یژدانه‌ی رزگاریی. بو‌ده‌بی شرو‌قه‌ی ئەو راستییانه‌مان قه‌بو‌ل نه‌بی؟ چ به‌لگه‌یه‌کی جیی باوه‌رمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که باوه‌ر به‌ تۆمه‌تبار نه‌که‌ین؟ به‌لام دیسان ده‌پرسن: «ته‌رمی باوکی له‌و‌ییه! ئەگه‌ر نه‌یکوشتوو و هه‌لاتوو، ئە‌ی ک‌ی کوشتی؟»

دوو‌پاتیده‌که‌مه‌وه، ته‌واوی مه‌نتقی دادوهری هه‌ر له‌م خاله‌دایه. جگه‌ له‌ ئەو ک‌ی کوشتی؟ ک‌ی هه‌یه‌ بتوانین ئەو تۆمه‌ته‌ی بده‌ینه‌ پال؟ هه‌چکه‌سی دیکه‌ نییه. برایانی لیژنه‌ی داوهری، ئایا راستی وایه؟ پیتان وایه سه‌داسه‌د کاری ئەوه و ده‌ستی هه‌چ که‌سی دیکه‌ی تیدا نییه؟ بیستوو‌مانه‌ که‌ جه‌نابی دادوهر ئەو که‌سانه‌ی به‌ قامک بژاردوو که ئەو شه‌وه له‌ماله‌که‌دا بوون. ژماره‌یان پینج که‌س بوو. قه‌بو‌لمه‌ که‌ س‌ی که‌سیان ئەو کاره‌یان له‌ ده‌ست نه‌هاتوو. - کوژراوه‌که و گریگوری پیر و ژنه‌که‌ی. که‌وايه‌ ده‌میتیته‌وه دووکه‌س، تۆمه‌تبار، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. دادوهر به‌ له‌بزیکی کارتیکه‌رانه‌ گوتی که تۆمه‌تبار ئاماژه‌ی به‌ ئیس‌میر دیاکو‌ف کردوو، چونکه‌ هه‌چ که‌سی تر نه‌بوو بتوانی ئەو تۆمه‌ته‌ی بداته‌ پال، که‌سیکی شه‌شه‌میش له‌ماله‌که‌دا بوایه، ته‌نانه‌ت تارمایی که‌سی شه‌شه‌م، له‌ریوه‌ ده‌ستی له‌ تۆمه‌تبار کردنی ئیس‌میر دیاکو‌ف هه‌لده‌گرت و شکی ده‌په‌رییه‌ سه‌ر ئەو که‌سه. به‌لام، برایانی لیژنه‌ی داوهری، بۆ من پ‌یچه‌وانه‌ی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌تان بۆ روون نه‌که‌مه‌وه؟ دوو که‌س گومانیان له‌ سه‌ره، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. من پارێزه‌ری زیندانیم و مافی ئەوه‌م هه‌یه‌ ب‌ل‌یم بۆ تۆمه‌تباری ده‌که‌ن، چونکه‌ به‌ هه‌چ ش‌یوه‌یه‌که ئیس‌میر دیاکو‌ف تۆمه‌تبار ناکه‌ن و پاکانه‌ی بۆ ده‌که‌ن. راسته‌ ته‌نیا چوارکه‌س، زیندانی و دوو‌براکه‌ی و خانمی ئیس‌تیلو‌ف ئیس‌میر دیاکو‌فیان

تۆمه‌تبار کرد. به‌لام که‌سانیکی‌تریش هه‌ن که تۆمه‌ت ده‌دنه‌ پالی: تیگه‌یشتنی گومانای، در‌دو‌نگی و راپو‌رتی لی‌ل و ته‌م‌وم‌ژاوی له‌گور‌یدا هه‌یه. هه‌روه‌ها ئاو‌یتیه‌که له‌ راسته‌قینه‌ی زو‌ر ئاشکرمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که، قه‌بو‌لی ده‌که‌م، لی‌راوانه‌ نین و ده‌بنه‌ هو‌ی شک و گومان. راست ئەو پو‌ژده‌ی رووداو‌ه‌که بۆ شه‌وی قه‌وما، ئەو سه‌رودلی لی‌دی، که سه‌باره‌ت به‌ راست بوونی ئەو ئازاره‌ دادوهر به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خو‌ی زانیوه پارێزگارییه‌کی پیاوانه‌ی لی‌کا. دوا‌ی ئەوه‌ش خو‌کوشتنی کتوپ‌ری ئیس‌میر دیاکو‌ف شه‌وی به‌رله‌محاکه‌مه. پاشان شایه‌دییه‌ سه‌رسوو‌ره‌ینه‌ری ئیوان فیو‌دو‌روویچ لی‌ره. له‌ دادگا. - که به‌و قه‌ناعه‌ته‌ گه‌یشتبوو تاوانبار ئیس‌میر دیاکو‌فه، ئە‌م‌رو چه‌که‌یه‌کی پاره‌ راده‌ستی دادگا کرد و به‌ ئاشکرا رایگه‌یان‌د که ئەو قاتله. ئاخ، منیش وه‌ک قازیبه‌کان و جه‌نابی دادوهر له‌ سه‌ر ئەو باوه‌رهم که ئیوان تووشی یاوی میتشک بووه و روونکردنه‌وه‌که‌ی هه‌والیکی لی‌راوانه‌یه تاکو تاوانه‌که بخاته‌ ئه‌ستوی که‌سیکی مردوو، بو‌ئه‌وه‌ی براکه‌ی نه‌جات بدا. به‌لام دیسان ناوی ئیس‌میر دیاکو‌ف هاتو‌ته‌وه‌ گور‌ی، دیسان ده‌لیل و هو‌ی پرله‌ راز و نه‌ینی له‌ گور‌یدایه. هه‌چ شتیکی نا‌ئاشکراش نه‌ماوه و ئەگه‌ر بش‌بی ئاشکرا هه‌رده‌بی. به‌لام ئیستا ناچینه‌ سه‌ر ئەوه هه‌لیده‌گرین بۆ دوا‌ی.

«دادگا بریاری داوه‌ در‌یژه‌ به‌ محاکه‌مه‌که‌ بدا، به‌لام ئیزن ده‌خو‌ازم چه‌ند وشه‌یه‌که سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی ئیس‌میر دیاکو‌ف بدو‌یم، که دادوهر زو‌ر به‌ وردی و لی‌هاتووی ر‌اژه‌یکرد. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ی مه‌ت‌ح‌ی لی‌هاتووییه‌که‌ی ده‌که‌م، ناتوانم له‌گه‌لی هاو‌را بم. قسه‌م له‌گه‌ل ئیس‌میر دیاکو‌ف کردوو و ده‌بی ب‌ل‌یم شو‌ینیکی زو‌ر جیاوازی له‌ سه‌ر من دانا. راسته‌ مرو‌قیکی لاواز و بی‌داروباره، به‌لام له‌ باره‌ی وره و خووخده‌وه‌ تا ئەو راده‌یه‌ش زه‌عیف نه‌بوو که جه‌نابی دادوهر باسیکرد. ئەو ترس و له‌رزه‌ش که جه‌نابی دادوهر ئەوه‌نده‌ی پ‌یداگری له‌ سه‌ر ده‌کرد، من دیارده‌یه‌کم له‌و ترسه‌ پ‌یوه‌ نه‌دی. ئەوه‌ی پ‌یوه‌م دی ره‌ش‌بینی و در‌دو‌نگی له‌ راده‌ به‌ده‌ر بوو، که له‌ ژ‌یر ده‌مامکی سالیو‌حی و هو‌ش و زو‌ر زانیدا شار‌دبوویه‌وه. دادوهر زو‌ر سه‌رسارد و ساده‌ بووه که ئەوی وه‌ک مرو‌قیکی

ناهير و ئەقل سووك ھاتوتە بەرچاۋ. شوئىنىك كە لە سەر منى دانا، زۆرباش خاترجەمى كردم: يانى بۆم دەرکەوت زۆر مرقۇئىكى دەخەزدار و رقلەزگە، لەرادە بەدەر بەخىل و ركوونى و ھەلخوازە، زۆریش چاۋبەرسى و تامەزى پىنگە و مەقامە. زۆرم پەرسىيار و لىكولەنە ھەتە ئەنجامدا: لە بنەچەك و رەگەزى خۆى بىزار بوو، زۆریشى پىشورەى بوو، ھەركات وەبىرى دەھاتە ھەتە كورپى «لەزواتاى بۆگەنىو»، دەكەوتە ددانەچىرە و بىزى لە خۆى ھەلدەستا. بىحورمەتى بە گرىگورى و ژنەكەى دەكرد، كە بە ساۋاى ئاگادارىيان لىكردبوو. رپوسىياى تف و نەحەت دەكرد و بە ئاۋاتە ھەتە بوو بچى بۆ فەرەنسا و بىتتە فەرەنسى. ھەمىشە دەىگوت ئەو ھەلەى بۆ نارەخسى و پارەىكى واى بە دەستە ھەتە بۆ ئەو كارە. پىموايە جگە لەخۆكوشتن چارەىكى تىرە نەبوو، چونكە زۆر مرقۇئىكى لەخۆرازى و بەدبىن بوو و ھىچ كەسى خۆشەدەۋىست. پىئوبوۋ فەرەنگ و ژيار يانى جلوبەرگى جوان و تازە و كراسى خاۋىن و پۆستال و پىلاۋى بۆبەكراۋ. بە ھەتە كە دەيزانى كورپى ناشەرەى فىۋدور پاولوۋىچە (لەو بارە ھەتە بەلگە مان ھەىە)، رەنگە بە دىتنى بارودۇخى خۆى و ئەو سى كورپەى تىرە ئەر بابەكەى، رقى ھەستابى، كە ئەوانە ھەموو شتىكىان ھەىە و ئەو ھىچى نىيە و دەبى خزمەتكارى ئەوانىش بى. ئەوان ھەموو ماف و ھەقىكىان بوو، مىرات و بەشە مالىان بوو، ئەۋىش ئاشپەزىك بوو و ھىچى تر. خۆى پىنگوتە يارمەتى فىۋدور پاولوۋىچى داۋە كاتى پارەكانى خستوتە پاكەتەكە ھەتە. چارەنووسى ئەو پارەىە - پارەىەك داھاتوۋى ئەۋى دابىندەكرد - رەنگە تووشى رق و بىزارى كرىبى. دەمزانى ئەو سى ھەزار رۆبلەى دىۋە كە ھەموۋى گەلەى تازە و گولەپشت بوون. (بەئانقەست لەوبارە ھەتە پەرسىيارم لىكرد). پىموايە باش نىيە پارەى زۆر پىشان مرقۇئى بەئىرەى و تامەزى پىنگە و مەقام بدرى! يەكەم جار بوو چاۋى بە ھەموو پارەىە دەكەوت بە دەستى كەسىكە ھەتە. دىمەنى چەكە رۆبلى گولەپشت لەوانەى شوئىنىكى خراب، بەلام بەبى ئاكامى لە سەر بىر و خەيالى داناى.

دادوۋەرى خاۋەن مرخ و لىھاتوۋ، لەرادە بەدەر وردىبىنانە، تەواۋى دەلىلە رازى و نارازىيەكانى سەبارەت بە مەسەلەى تاوانەكەى ئىسمىر دىاكوف بۆ

بەيانكردىن، بەتايبەت لىمانى پرسى كە ئىسمىر دىاكوف بۆ ئەوخۆ خۆش خستتە چ ئەنگىزەىكى بوۋە. بەلام لەوانەى خۆى نەخۆش نەخستى، بەلكو بە شىۋەىكى سىروشتى فىلى لىھاتى و ھەروا سىروشتىش ھاتىتە ھەتە سەرحالى ئاساى و چاك بوۋىتە ھەتە، رەنگە بە تەواۋىش چاك نەبوۋىتە ھەتە، بەلكو خەرىك بوۋى و ھەۋش بىتە ھەتە - ھەر ئەو جۆرەى كە بۆ نەخۆشە فىدارەكان دىتە پىشى.

جەنابى دادوۋە دەپرسى لە چكاتىكا ئىسمىر دىاكوف تۋانىۋىەتى ئەۋتاۋانە ئەنجامىدا؟ بەلام دەستىشان كرىنى ئەۋ كاتە زۆر سانايە. رەنگە ھەر ئەۋ كاتەى كە گرىگورى بەھىز و قەۋەتى خۆى ھاۋارىكرد: «باۋكوزا!» لەخەۋ راپەنىبى (چونكە ئەۋ تەنبا خەۋى لىكەۋتبوو - چونكە ھەمىشە خەۋىكى قورس بەدۋاى فىلېھاتنەكەدا دى). لەۋ بىدەنگى و تارىكەشەۋەدا ھاۋارىكى و ابەرز لەوانەى ئىسمىر دىاكوفى لەخەۋ ھەستاندى، كە وىدەچى لەۋ كاتەدا خەۋەكەى زۆر قورس نەبوۋى. رەنگە سەعاتىك پىش ئەۋەش بە شىۋەىكى سىروشتى خەبەرى بوۋىتە ھەتە. لە پىخەۋەكەى دىتەدەرى و بەدەم خەۋە ھەتە بەرەۋلاى ھاۋارەكە ۋەرى دەكەۋى، بۆئەۋى بۆى دەرکەۋى چباسە. بەھۋى سەرودل لىھاتنەكەۋە ھىشتا سەرى لەگىزەۋە ھاتوۋە. ھىشتا بەتەۋاۋى خەۋ بەرىنەداۋە، بەلام ھەركە دەگاتە نىۋباخەكە، دەروا بۆ بەر پەنجىرە رۋوناكەكە و ئەۋ ھەۋالە ناخۆشە لە ئەر بابەكەى دەبىستى كە رەنگە بە دىتنى ئىسمىر دىاكوف خوشحالىش بوۋى. لەرپوۋە زەىنى دەكەۋىتە كار. ئەر بابەكەى بە شلەژاۋى ھەموو شتىكى بە وردى بۆ دەگىرپتە ھەتە، وردە وردە لە زەىنە پەرىشانەكەىدا ئەندىشەىك زەق دەبىتە ھەتە - ئەندىشەىكى ترسناك، بەلام خاپىنەر و زۆرىش مەنتقى. كوشتنى پىرەپىاۋ و ھەلگرتنى ئەۋ سى ھەزار رۆبلە و ھىتانى بە سەر دىمىترى فىۋدورۋىچدا. جگە لە ئەر بابى لاۋ دەكرى تۆمەت بەدەى پال كى؟ جگە لە ئەۋ كى تر ھەىە؟ ئەۋ لەۋى بوۋە و بەلگەى تەواۋىش لەدەستدەى. بۆى دەردەكەۋى كە ھىچكەس گومان لەۋ ناكە. لەوانەى تاسە و مگىزى ئەۋ پارەىە بەسەرىدا زالبوۋى. ھەلەكەشى زۆر لەبارە و چاكى بۆ

هەلکەوتوو. ئەو ئەنگیزە کتوپرانه سەرھەلەدەن و ئارا و قارای لئەھەلدەگرن، ئەویش زیاتر بۆ کەسانیک دیتە پيشی کە پيشتر بيريان لەو تاوانە نەکردۆتەو کە دەیانھەوئ ئەنجامبیدەن. ویدەچی ئیسمر دياکۆف چووبیتە ژوورئ و ئەندیشە و پیلانەکە یەکلای کردبیتەو. بەچی دەبی کوشتبیتی؟ دەی، رەنگە بەردیکی لەنیو باخە کە ھەلگرتبئ و لەگەل خۆی بردبیتی. بەلام بۆچی و بە چئامانجیک؟ دەی دیارە تەماحی ئەو سئەزار رۆبلە، چونکە ئەو پارە یە دەتوانئ داھاتووی دا بینکا و بە ئاواتەکە ی بگە یەنی، ئاواتی بوونە فەرەنسی. پیموانییە قسەکانم ھەلە و نابەجئ بن زۆر ویدەچی ئەو پارە یە ھەبووبئ. رەنگە تەنیا ئیسمر دياکۆف زانیبیتی لە کوئ حەشار دراو، ئەربابەکە ی لە کوئ دا بینکردوو. پارەکەش لە نیو ئەو پاکەتە دراو دا بوو.

«تاویک لەمەوبەر دادوەر لە پوون کردنەو ی قسەکاندا زۆر بەوردی گوتی تەنیا دزیک ی بیئەزموونی وەک کارامازۆف پاکەت لە سەر زەوی فریدەدا و کەسیکی وەک ئیسمر دياکۆف وەک بەلگە یەکی تاوان بەجیی ناهیلئ، لەگەل ئەو ی گویم بۆ شل کردبوو، بۆم دەرکەوت کە مەبەستیک زۆر ئاشنا یە دەیبیستم و بروام پئبکەن، راست ئەو بەلگە هینانەو یە، راست ئەو بۆچوونە، کە کارامازۆف چۆن ھەلسوکەوت دەکا، دوو رۆژ لەمەوبەر لە ئیسمر دياکۆفم بیست. ھەر ئەو کاتە قسەکانی سەرنجی راکیشام. بیرم کردوو کە سایلۆحییەکە ی ساختە یە و دلادۆلی دەکرد و دەبو یست ئەو ئەندیشە یە م بەجۆریک بخاتە دل و زەینەو کە پیموایی بیروکە ی خۆمە. بە تە یەکی تر، دەبو یست پیمی تەلقین بکا. ئایا ھەر ئەم ئەندیشە یە ی بە چیرۆک تەلقین نەکرد؟ ئەو ئەندیشە یە ی بە چیرۆکیکی زۆر بەمرخ و بەرھە قیش نەخستە دلمانەو؟

«دەپرسن: کەوا یە ئەو پیرئژنە، ژنەکە ی گریگوری چی؟ ئەو شەو بەردەوام گوئی لەنالە و وړینە ی ئەو پیاو نەخۆش و فیدارە بوو. بەلئ گوئی لەنالە بوو، بەلام شایەدیەکی ئەوتۆ ریزە یەکی جیی باوەر نییە. ژنیکم دەناسی سکالای دەکرد کە سەگیک شەوئ تابە یانی لە حەوشە کە یان دەوەرئ و نایەلئ خەو بچیتە چاوی. بەلام دەرکەوت ئەو گەمالە بەستە زمانە تەنیا دووسی جار

و دەریبوو. ئەویش سروشتییە. ئەگەر کەسیک لەخەودایی و نالە یەکی بیستی، رادەچەنی، بەوراچە نینەش، نارەحەت دەبی، بەلام دیسان خەوی لیدەکە ویتەو. دووسەعات دواتر دیسان نالە یەکی دەبیستی، رادەپەرئ و دیسان خەوی لیدەکە ویتەو؛ دوا ی دووسەعاتی تر دیسان بیستی نالە کە و راچەنین و خەوتنەو. لەسەر یەکی سئ جار. بە یانی رۆژی دوا ی ئەو کە سە دەستدەکا بە سکالا کە شەوگاری ئەو شەو کەسیک نالاندوویە و نەبھیشتوو خەو بچیتە چاوی. دەبی ھەر پيشیوایی: چونکە مەو دای دووسەعاتە خەو کە ی لەبیر نامیتئ، بەلکو تەنیا راچە نینەکە ی لەبیر دەمینی، ھەر بۆ یە وا ھەستدەکا کە ئەو شەو خەوی لیتەکە و توو.

«دادوەر دەپرسی: بەلام بۆ، بۆ ئیسمر دياکۆف لەدواین نامەکە یدا دانی بەو تاوانە یدا نەناو؟» «بۆ ویزدانی ھانیدا ھەنگاوی یەکە م ھەلئیتەو، بەلام ھەنگاوی دوو ھەم ھەلئەیتەو؟» بەلام ویزدان تۆبە دەگە یەنی و خۆکوژ لەوانە یە ھەستی بە تۆبە نەکردبئ و تەنیا ھەستی بە ناھومیدی کردبئ. تۆبە و ناھومیدی دوو شتی لئیک جیاوازن. کەسیک کە ھیوا براو ھەوانە یە ناسازگار و تۆلەئەستین بئ و خۆکوژ، دەستبدا تە خۆکوشتن، لەوانە یە دەرھەق بەو کەسانە ی کە لە ماوہ ی تەمەنیدا ئیرە یی پئ بردوون، ھەست بە رق و بیزارییەکی زیاتر بکا.

«برایانی لئژنە ی داوہری، خۆ لەحوکمی ناھەق ببویرن! تا ئیستا ئەو ی عەرز م کردوون، کامە ی ھەلە و نا ئاسایی بوو؟ خەتایەکی لە بەلگە کاندا بدۆزنەو، لەکویدا پئم خوار داناو و لە راستی و یاسام لاداو. ئەگەر بەلگە هینانەو کە پیزە یەکی شیمانە لیدەکرئ، مەحکوومی مەکن. سویند بە تەواوی پاک ی و پیرۆزییەکانی دنیا، ئیمانم بە تەواوی ئەو راقە و لئیکۆلینەوانە ھە یە کە لەمەر ئەو رووداوە بە دەست مەو داو. ئەو ی بۆتە ھۆی توورە یی و شلە ژانم ئەو یە کە لە نیو ئەو ھەموو بەلگانە دا کە جەنابی دادوەر بە زەرەدی تۆمە تبار داوی بە دەست مەو، تەنانەت یە کدانە یان ئاشکرا و حاشا ھەلئەگر نییە. لەگەل ئەوانە شدا تۆمە تباری چارە رەش ئەو ھەموو بەلگە یە لە نیوی دەبا.

ئەرى، زۆر بوونى بەلگەى تاوان سەرسورھىنەرە: خوین، خوینىك كه له قامكى دەچۆرى، كراسى شەلالى خوین، شەویكى تارىك كه هاوارى «باوكوژ» لەدایدا دەنگىدایه وه و پیره پیاویكى كۆلۆل به سەرى شكاه وه كه وتوو به زهويدا. دواى ئەوهش ئەو هەموو پروونکردنە وه و قسە و ئاماژە و هاوارانە! ئاخ! ئەمەش كارتىكە رىبەكى سەختى لىدەكه ویتە وه و دەتوانى زەین تووشى دەمارگرژى بكا؛ بەلام برايانى لىژنەى داوهرى، بلىى بتوانى زەینى ئىوهش تووشى دەمارگرژى بكات؟ لەبیرتان بى كه توانایىبهكى تەواوتان پیدراوه، توانایى پيوندان و هەلپساندن. بەهەر چەندە توانایى زۆرتەر بى، بەرپرسایه تیش به و رادهیه دژوار دەبى. تەنانەت هەنگاوێك له وهى گوتومه پاشگەز نابمه وه. بەلام وايدانین بۆ ساتىك له گەل مه قامى دادوهرى دەبمه هاودل و هاواران، پارىزگارى كه سىكىشم كه دەستى به خوینى باوكى سوور بووه. دووپاتى دەكه مه وه، ئەوه تەنیا شىمانه یه كه و بهس؛ تەنانەت ریزه یه كیش گومانم له بىتاوانى ئەو نىیه. بەلام گرینگ نىیه، واى دادەننن كه تۆمه تبار مه حكوم به تاوانى باوكوژىیه. تەنانەت ئەگەر واشبى، تكاتان لىدەكه م گویم بۆ راگرن. لەدل دایه شتىكى تراتان پىبلىم، چونكه هەستدەكه م كیشه یه كى گه وره لەدل و دالغەتان دایه. برايان، ببوورن كه ئاماژە به دل و زەینتان دەكه م، بەلام دەمه وهى هەتا كوتایى سادق و خومانە هەلسوكه وت بكه م. وا چاكه هەموومان پرووراست بىن!»

لىرەدا چەپلەیه كى توند وتەكانى هەلبىرى. لەراستیدا، پارىزەر دواىین وشەكانى به سەداقە تىكه وه دەربىرى كه هەموو هەستیانكرد شتىكى گرنگى بۆ وتن پىیه و دەبه وهى بیدركىنى. بەلام سەرۆكى دادگا به بىستى دەنگى چەپلە، به دەنگىكى بەرز هەره شه یكرد ئەگەر جارىكى دىكه دووپاتى بكه نه وه، هەموویان له دادگا دەكاتە دەرى. دەنگەكان دامرکان و فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى تازه و پرهسته وه و به له بزىكى جیاواز لەئاخافتنه كەى پىشووى دەستىكرد وه به قسە كردن.

(۱۳)

رېكړى نەندیشه

فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى پتەو و ئاهەنگدار گوتى: «براىانى لىژنەى داوهرى، خۆ تەنیا هەلچىنى بەلگە نىیه كه هەره شهى فەوتان له تۆمه تبار دەكا، نا، ئەوهى كه لەراستیدا هەره شهى له نىوچوون له تۆمه تبار دەكا راستىبه كه و بهس - تەرمى باوكى. ئەگەر ئەو پەروەندەیه پەروەندەیه كى ئاسایى بووايه، پىداچوونه وهى جىاجىاى هەركام له به شه كانى، به بى كه م بايه خ بوون و كه موکوورى چۆنىه تى به لگەكان، تۆمه تەكانتان رەتدەكرد وه؛ يان لانىكه م، بۆ له نىو بردنى ژيانى مروفتىك، به هوى دەمارگرژىبه ك كه سەبارەت به ئەو له گۆریدایه و بەداخه وه شىاوى ئەوهش هەیه، دلادول بووايه ن. بەلام ئەم پەروەندەیه پەروەندەى قەتلىكى ئاسایى نىیه، پەروەندەى باوكوژىیه. هەر ئەوخالەش شوین له سەر زەینى خەلك دادەنى، ئەویش به راده یه ك كه بىبايه خ بوون و كه م و كووربى به لگە تەنانەت بۆ زەینىكى كه به بى دەمارگرژىش كه متر بى بايه خ و ناقيس دەبى. تۆمه تبارىكى وا چۆن فحیل دەبى؟ ئەگەر كه سىكى به دەست چووبى و رزگارى به له سزادان چى؟ ئەوهش شتىكه كه هەموو كه سىك، كه م تا كورتى به شىوه یه كى غەرىزى، لەدایاندا هەستىپىدەكه ن.

«بەلى، رشتنى خوینى باوك ترسناكه - باوكىك كه بنۆسى بوونم بووه، خۆشى وىستووم، ژيانى خۆى بۆ من تەرخانكرد وه، له سەردەمى مندالییه وه تائىستا مشوورخۆرم بووه. له ماوهى ژياندا له بىرى به ختە وه رىمدا بووه و شەرىكى شادى و سەرکه وتنه كانم بووه. كوشتنى باوكىكى وا - له خەيالیشدا ناگونجى. برايانى لىژنەى داوهرى، باوك چىیه؟ باوكى راستەقینه؟ مانای ئەو وشە گه وره یه چىیه؟ ئەم ناوه ئەندىشه یه كى مەزنى له پىشته وه یه. هەرىستا

ههتا ږادهیهک ئاماژه‌مان پیکرد که باوکی راسته‌قینه چیه و ده‌بی چی‌بی. له‌وپه‌روهنده‌یه‌دا که ئیستا پیوه‌ی سه‌رقالین و دل‌ی‌وه‌ژان خستووین - له‌وپه‌روهنده‌ی ئیستادا، باوک، فیوډور پاولوویچ کارامازوف، له‌گه‌ل واتایه‌ک که هه‌رئیس‌تا سه‌بارت به باوک باسمانکرد، یه‌ک‌ناگرته‌وه. که هوی چاره‌ه‌شیه. له‌راستیدا، هیندیک له باوکان سه‌رتاپا چاره‌ه‌شین. واباشه‌ئو چاره‌ه‌شیه هیندیک وردتر پیداجوونه‌وه‌ی بو بکه‌ین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، سه‌رنجدان به‌گرنگایه‌تی بریاریک که ئیوه‌ده‌یدن، نابی له‌هیچ شتیک پروو وهر‌بگیرین. ئه‌رکی تایه‌تی ئیمه‌یه که نابی وه‌ک مندالان و ژنانی تو‌قیو، له‌هیچ بیرۆکه‌یه‌ک سل‌بکه‌ین و پرووی لیوه‌ر‌بگیرین هه‌ر‌ئو جو‌ره‌ی که دادوه‌ری خاون مرخ و لی‌هاتوو به‌خته‌وه‌رانه به‌یانیکردوه.

«به‌لام ره‌قیبی به‌پیزی من (که به‌رله‌وه‌ی زمانم بگه‌رئ ره‌قیم بوو) له‌دریژه‌ی ئاخفتنه‌گه‌رموگوره‌که‌یدا چه‌ند جار ئاشکرایکرد: «من پاریزگاری له‌تومه‌تبار ناخه‌مه‌ئسه‌توی پاریزه‌ریک که له‌پترزبورگه‌وه‌هاتوو. من دادوهرم، به‌لام، پاریزه‌ریشم!» چه‌ند جاری ئاماژه‌به‌وه‌کرد، به‌لام له‌بیری نه‌بوو بل‌ی ئه‌م تومه‌تباره‌ترسناکه بیستوس‌سالی ره‌به‌ق به‌رمه‌تی محیه‌تی مروفتیک بی که نیوکیلو پسته‌ی بوکریوه، پیتانویه‌ناکرئ که سیک‌ی وا بیستوس‌سالی ته‌واو له‌بیری ماب‌ی که له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی باوکی - هه‌روه‌ک پزیشکی دل‌وفان هیرتیزنیستیوب گوتی - «پیاخوس» به‌پانتو‌لیکه‌وه که به‌ته‌نیا دوگمه‌یه‌ک به‌ندبوو» غار‌بدا؟

«ئاخ، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، چ پیویست ده‌کا وردتر بر‌وانینه‌ئهم «چاره‌ه‌شی»یه، بو شتیکی که هه‌موومان ده‌یزانین دووپاتیکه‌ینه‌وه؟ تومه‌تبار کاتی هاتن بوئیره، له‌مالی باوکی له‌گه‌ل چی به‌ره‌وروو بوو، بو ده‌بی ئه‌و به‌چاوی دیوه‌زمه‌یه‌کی دل‌ره‌ق و له‌خو‌رازی بینن؟ ئه‌وه سه‌ره‌رو و هه‌وسار پساندوو، وه‌حشی و سه‌ربزیوه - هه‌ربویه‌ش ئیستا دادگایی ده‌که‌ین - به‌لام کی به‌رپرسی ژنانی ئه‌وه؟ سه‌ره‌رای خووخده‌ی بیوینه و دل‌ی چاکه‌خواز و پره‌ه‌ستی، کی به‌رپرسی باره‌ینانی ئه‌وه و به‌چه‌شنیکی شیاو

نه‌ی‌عاملاندوووه؟ ئایا به‌شیوه‌یه‌کی باش و ماقوولانه که‌سیک باری هینا؟ که‌سیک بوو بیخاته سه‌ر‌ریگه‌ی راست و زه‌ینی به‌خویندن و زانین رووناک بکاته‌وه؟ کاتی مندالی خوشه‌ویستی له‌که‌سیک دیوه؟ تومه‌تبار وه‌ک هه‌یوانیکی کتوی به‌ره‌للا کرا. دوا‌ی سالانیکی زور دهر‌دی دووری، ره‌نگه‌تاه‌زرۆی دیتنی باوکی بوو‌بی. به‌وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی، له‌وانه‌یه هه‌زاران تاپوی ترسناک و تو‌قینه‌ر که چنگیان نابوووه ئه‌وکی خه‌ون و خه‌یاله‌ مندالانه‌که‌ی، ویستی‌تی ئه‌وانه له‌خوی بتارینن و به‌ئاوته‌وه‌بووه سه‌ر به‌سنگی باوکیه‌وه‌بنی و باوه‌شی پیدابکا و لی‌بیبووری! ده‌ی چی چاوه‌روانی بوو؟ له‌گه‌ل تانه و توانج و گومان لی‌کردن و گرفت‌ی مالی به‌ره‌وروو بوو. ژیانیکی تال و داهاتوویه‌کی لی‌ل. جگه له‌قسه‌ی شه‌یتانی و پرله‌ناهومیدی و ره‌شبینی که هه‌موو روژی کاتی «مه‌ستی» گویی لی‌نده‌بوو، هیچی‌تری نه‌ده‌بیست. ئاخ‌ری بو‌ی دهر‌که‌وت که باوکی به‌پاره‌ی ئه‌و خه‌ریکه‌گراوه‌که‌ی لی‌هه‌ل‌ده‌فریوینی! ئاخ، برایان، ئه‌وه ئیتر زور قیزه‌ون و زالمانه‌یه! زور کاریکی ناحه‌ز و دزیوه. ئه‌و پیره‌پیاوه به‌رده‌وام سکالای له‌ده‌ست کوره‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت زالم و دل‌ره‌قه و ریزی باوکیه‌تی له‌به‌ر چاو ناگرئ. له‌نیو خه‌ل‌کدا به‌خرابه‌باسیده‌کرد، هه‌ستی دهر‌ووشاند و ناوینتکه‌ی لی‌هه‌ل‌ده‌دا و بوختانی پیده‌کرد و هه‌موو چه‌شنه‌فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی ساز ده‌کرد و به‌شه‌قه‌رزه‌کانی ئه‌وی ده‌کریه‌وه و کاریکی ده‌کرد نه‌توانی بیداته‌وه، بوئه‌وه‌ی بکه‌ویته به‌ندیخانه.

«برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، که‌سیکی وه‌ک ئه‌م تومه‌تباره که من بوومه‌ته پاریزه‌ری، له‌پواله‌تدا تووره و سه‌ره‌رو و یاخین، به‌لام له‌راسیتدا، زور دل‌ناسکن و دان به‌خویاندا ده‌گرن و ناید‌رکین. پیمه‌که‌نن، به‌وبیرۆکه‌یه‌م پیمه‌که‌نن! دادوه‌ری خاوه‌ن‌مرخ زور بی‌به‌زیبانه پی‌که‌نینی هات به‌ئشقی تومه‌تبار، کاتیک گوتی ئاشقی به‌ره‌مه‌کانی شیلره - ئه‌شقیکی «جوان و پیروژ» - به‌لی ئه‌و جو‌ره‌سروشخانه - ئاخ، ئیزنم بدن بو به‌ره‌فانی له‌وسروشت و خووخدانه‌سه‌بکه‌م - که به‌شک و گومانیکی زالمانه‌وه‌لییان

دەروان - ئەو سىروشتانە بەپېچەوانەى سەرەپۇبى و پىق و توورەبىيان، زياتر تىنووى خۆشەويستى و چاكە و عەدالەتن - بىئىختىيار تامەزرۆى ئەو، بىئەوئەى خۆشيان بزانت، بەلام ھەرچۆنىك بى تامەزرۆن. لەپوالەتدا توورە و تۆسن و ئالەتتەن، بەلام ھەلگىرى ئەوئەش ھەن، ئاشقى ژنىك بن، ئەوئەش بە ئەشقىكى بەرز و پىرۆزەو. دىسان پىمپىمەكەنن، ئەم مەسەلەيە گەلى جار لەگەل ئەو چەشەنە خەدە و سىروشتانە يەك دەگرىتەو. بەلام ئەوان ناتوانن تاسە و حەزەكانىيان كە - ھىندى جار زۆر ترسناكە - بىشارنەو، ئەمەش و بەرچا و دەكەوئ، بەلام مەروقى ناوھكى نابىندى. ئاگرپىزىن زوو دادەمركى؛ بەلام ئەو مەروقى بەپوالەت توورە و سەرەپۇبە لەپال بوونەو ھەرىكى شەرىف و بەرز و پىرۆزدا بە دوای ژيانىكى نويدا دەگەرئ، بۆئەوئەى خۆى پاك بىكاتەو، چاك بى، بەشەرف و ئابروومەند بى، يانى «بەرز و پىرۆز و جوان»، ئەگەرچى ئەم وتەيە بۆتە ھۆى پىكەنن و لىچھەلقورتاندى تاقمىك.

«ھەرىئىستا گوتم كە نامەوئ پىكىشى بىكەم و بچمە سەرباسى دەزگىرانەتتى تۆمەتبار لەگەل خانى و پىرخۆفتىسۆف. بەلام ئىزىنم بەدەن با شتىك بلىم. ئەوئەى بىستمان، شاھەدى نەبوو، بەلكو ھەلچوونى ژنىكى ورووژا و توورە و تۆلەئەستىن بوو، ئەو نەيدەويست - ئاخ، نەيدەويست! تۆمەتبار سەركۆنە بكا، چونكە بۆى تىچاندووه! ئەگەر پىزەبەك دەرفەتى بىرکردنەوئەى ھەبوایە، ئەو شاھەبىيەى نەدەدا. وریابن و باوهر بەقسەكانى مەكەن! نا، تۆمەتبار ئەو جورەش كە ئەو باسیدەكا وانىيە، ئەو قەت ئەوئەندە دىر و دلرەق نىيە! مەروقى خۆشەويست شەوئەى لە خاچدراڭەكەى گوتى: «من شوانىكى باشم، شوانى باش گىانى لەپىناوئەى مەرەكانى دادەنى و ناھىلى ھىچكامىيان لەنىوبچى» قەت مەخوازن پۆحى مەروقىك بە دەستى ئىمە لەنىوبچى!

«ھەرىئىستا پىرسىم ماناى «باوك» چىيە و گوتم كە وشەيەكى بەرز و پىرۆزە، ناوئىكى خۆشەويستە. بەلام، برايان پىاو دەبى وشەكان سادقانه

^{۱۲} - ئىنجىلى يوحەننا، بەشب دەھەم.

بدركىنى و من بە پىكىشىيەو دەمەھوئ شتەكان بەناوئەى راستەقىنەى خۆيان بخوئىمەو، بەدروستى ناودىريان بىكەم: باوكىكى وەك كارامازۆفى پىرى كوژراو بۆئەو نابى ناوئەى باوكى لىبىنى، شىاوئەى ئەوناوئەى نىيە. خۆشويستى باوكىكى ناھىژا مەھالە. چۆن دەتوانى خۆشتىبوى؟ ناكرى ئەشق لەھىچ بخولقىنى: تەنيا خودا دەتوانى لەھىچ شتىك بخولقىنى.

«يەكئەى لە پىغەمبەران، بەدلىكى پىرلەگىرى ئەشقەو دەنووسى: «ئەى باوكان، مندالانى خۆتان توورە مەكەن.» لەبەر خاترى تۆمەتبار نىيە ئەو قسانە دەگىرەمەو، ئەو بۆ تەواوئەى باوكانە با گوئىيان لىبى و لە گوئى گىرن. كئەقى پىداوم كە مەوعىزە بۆ باوكان بىكەم؟ ھىچكەس. بەلام وەك مەروقىك و شارۆمەندىكى ئىوھ لىتان دەپارىمەو - Vivos Voco^{۱۳} - زۆر لەم دنيايەدا نامىنن، ئەو ھەموو كارە شەيتانىيە دەكەين، ئەو ھەموو وتە شەيتانىيە بە دەماندا دى. كەوايە وەرن ھەتا پىكەوئەين، كاتىكى لەبار و ھەلىكى باش بىرەخسىنن و بە باشى لەگەل يەك بدوئىن. ئەوئەش كارىكە كە من دەيكەم: ھەتا لىرەم، ئەو دەرفەتە دەقۆزەو. ئەم شوئىنەيان بەخۆرايى پىنەداوئەى - تەواوئەى خەلكى پىوسىا گوئىيان لە دەنگمانە! تەنيا بۆ ئەو باوكانە قسە ناكەم كە لىرە دانىشتوون، بانگەوازم بۆ ھەموو باوكانە: «ئەى باوكان، مندالانى خۆتان توورە مەكەن.» ئەرى، واچاكە سەرەتا خۆمان فەرمانى مەسىح بەپىوھە بەرىن و ئەوسا چاوەروان بىن مندالەكانىشمان بەپىوھە بەرن. دەنا، باوك نىن، بەلكو دوژمنى مندالەكانمانن، ئەوانىش مندالى ئىمە نىن، بەلكو دوژمنانن، ھەر بە دەستى خۆشمان ئەوانمان كردۆتە دوژمنى خۆمان. «ھەر بەوپىوانەيەى خۆتان پىتان پىواو، بۆ ئىوھەشى دەپىون^{۱۴}.» ئەو قسەى خۆم نىيە، ئىنجىل دەفەرمى. چۆن دەتوانىن رەخنە لەمندالەكانمان بگىرن، ئەگەر بەوپىوانەيەى خۆمان بمان پىون؟

^{۱۳} - پىسالەى پۆلسى پىغەمبەر بۆ ئەفسەسىيان، بەشى شەھەم.

^{۱۴} - «زىندوھەكان بانگ دەكەم.»

^{۱۵} - ئىنجىلى لۇقا، بەشى شەھەم.

«ماوهیهک له مه و بهر له فه نلاند، شکیان په پیه سه رکلفه تیک که به دزیه وه مندالی بووه. خستییانه ژیرچاوه دیری، له قوژبني ژووریکدا له پشت کوزگایه ک که رپو وچدا، سندووقیکیان دیه وه که هیچکس خه به ری لیی نه بوو. سندووقه که یان کرده وه، تهرمی مندالیکی تیدابوو، که کلفه ته که کوشتبووی. هر له وسندووقه دا ئیسک و پرووسکی دوو مندالی دیکه شیان دیه وه، که ژنه دانپیان خوی کاتی له دایکبوون کوشتبوونی. برایانی لیژنه ی داوهری، ئایا ئه وه دایکه؟ راسته ئه و مندالانه ی بووه، به لام ئه رکی دایکایه تی به جیهیناوه؟ ئایا که سیک دهویرئ ناوی پیروزی دایک له و ژنه بنی؟ ئاغان، وهرن با جه سوور بین، وهرن با ته نانه ت بی باکیش بین. ئه رکی سه رشانمانه له م کاته دا وا بین. له بریک وشه و ئه ندیشه نه ترسین - وهک ژنانی بازرگانی موسکوی که له «ئاسن» و «گوردا» ده ترسن. نا، وهرن بیسه لمینین که پیشکه وتی ئه و چند ساله ی رابردو شوینی له سه ر داناوین، وهرن راشکاوانه بلین: باوک ئه و که سه نیه مندالیک دروستده کا، به لکو که سیکه کاتیک منداله که ی ده بی، ئه رکی باوکایه تی به جی دینی.

«ئاخ، هه لبه ت مانایه کی تر، لیکدانه وه یه کی تر بؤ وشه ی «باوک» له گوریدایه. که به پیی ئه وه پیداغری ده که ن و ده لین هر باوکیک، ئه گه ر دپنده و دیوه زمه ش بی، ئه گه ر دوژمنی منداله کانیشی بی، هر باوکمه، چونکه دروستیکردووم. به لام ئه مه وهک واتایه کی عارفانه یه که به ئاوه زم ناتوانم تییبگه م. به لکو ده توانم به هوی ئیمان وه قه بوولیبکه م، یان باشتر وایه بلیم له سه ر ئیمان، وهک زوربه ی ئه و شتانه ی تر که تیبا ناگه م، به لام ئاین فه رمانم پیده دا که ئیمانم پیمان هه بی. به لام ئه و کاته وا باشتره به دهر له سه نته ری ژیان ی راسته قینه رابگیری. له سه نته ری ژیان ی راسته قینه دا که له راستیدا هه ق و مافی خوی هه یه، به لام ئه رکیشمان ده خاته سه رشان، له و به ستینه دا ئه گه ر بمانه وئ مروّف بین - له راستیدا مه سیحی بین - ده بی له سه ر بنه مای بیر و

۱۶- شانۆنامه ی «ره شه با» به ره می ئیستراسکی «ئاسن» و «گوردا» وهک دیارده ی خورافات و کۆنه پهره ستی دیار ده که ون.

باوه ریک چالاکی بنوینین که پروونکردنه وه ی ئه زموون و ئاوه زی پیوه بی، که لکی شروّفه و لیکدانه وه تییه ربی؛ به کورتی و به کوردی ده بی ماقوولانه هه لس و که وت بکه یین، نه ک شیتانه، جوړیکیش نه بی پیمانوا بی له خه ون و ورینه داین، نه کا ئازار به که سیک بگه یه نین، خراپی له گه ل بجوولینه وه و له نیوی به رین. ئه و کاته یه که کاره که مان خوداپه سندانه ده بی، یانی جگه له عارفانه، ماقوولانه و مروّف دوستانه ش...»

لیره دا دهنگی چه پله له هه موو لایه کی دادگاوه به رز بووه، به لام فیتی یوکوویچ دهستی راته کاند، وهک ئه وه ی له به ریان بیارپه ته وه نه په رنه نیوقسه کانی و لیبگه رین باسه که ی ته واو بکا. بیدهنگی دیسان دادگاکی داگرته وه. پاریزه ر دیره ی به قسه کانی دا.

برایانی لیژنه ی داوهری، پیتانوا یه منداله کانمان کاتیک بار دین و ده سته که ن به مژیوه ری، ده توانن له وجوره پرسیارانه پاریز بکه ن؟ نا، ناتوانن، ئیمه ش ده یانخه یه ته نگه وه و بیرورای خو مانیان به سه ردا ده سه پینین. دیمه نی باوکی نه شیاو پرسیاریکی تال و جه رگبر ده خاته زه نییه وه، به تایبه ت کاتیک که باوکی له گه ل باوکانی بیوینه و هیژا هه لده سه نگین. وه لامی دیاریکراوی ئه و پرسیاره ش ئه مه یه: «ئه و دروستی کردی و تو گوشت و خوینی ئه وی، که وایه وه زیفه ته خوشتبوئ.» لاویک، بی ئیختیار له خوی ده پرسئ: «به لام ئه و کاته دروستیکردم، خوشی ویستم؟ ئایا له به ر خاتری خوّم دروستیکردم؟ له و کاته دا، له وساته ی تاسه و هه وه سدا، یان رهنگه له ئاوری مه شرووبدا، منی ده ناسی، ته نانه ت ئاگای له په گه زم بوو، یان ته نیا حه زی مه ی نوشینی بوجه سته ی من گو یسته وه - له وه زیاتر چیی بؤ کردووم... له کاتیکدا دوا ی ئه وه هه ربیریشی لیته کردوومه ته وه؟»

«ئاخ، رهنگه پیتانوا بی ئه م پرسیاره تو سن و زالمانه یه، به لام نابی چاوه روانیمان له زه نیی لاویک هه بی که له چوارچیوه یه کی دیاریکراودایه. «ئه گه ر خووخده له دهرگاوه وه دهرینی، له پهنجیره وه دپته وه.» له

هه مووشی گرینگتر. وهرن با له «گۆگرد» و «ئاسن» نەترسین، بەلکو لەمەر پرسیارهوه له سەر بنەمای ئاوهز و مروڤایهتی بریار بدهین، نەك له پرووی بیروکهی عارفانهوه. لەمەر ئەوهوه چۆن بریار دەدری؟ چاکه ئاوا: باشتر وایه کور له هه مبهه باوکیدا راوهستی و بپرسی: «باوه. پیمبلی بزانه بۆدهی تۆم خۆشبووی؟ باوه، پیم نیشاندە که دهی خۆشمبوئی،» جا ئەگەر ئەو باوکە بتوانی وهلامی بداتهوه و دهلیلکی باشی بۆ بینیتهوه، ئەو کاتهیه که پێوهندی باب و فرزهندی دهیته پێوهندییهکی راستهقینه و سروشتی و بناغهکهی دهمارگرژییهکی عارفانه نییه، بەلکو بنهمایهکی ماقوولانه و بهرپرسانه و مروڤدۆستانه ی ههیه. بهلام ئەگەر وا نهکا، دهی دهست له پێوهندی بنهماله دابشوی. ئەو ئیتر بۆ کورکهی باوک نییه و کور ههقیهتی بهچاوی بیگانه و تهنانهت دۆژمن چاوی لیککا. ئاگیانی لیژنه ی داوهری، پینگه ی ئیمه دهی مهکتهبی ئەندیسهگه لیککی دروست و سالم بی.»

لیزه دا دهنگی چهپله لیدان هۆلی دادگای داگرت و بهجۆریک بوو که کۆنترۆل نه دهکرا و هینده شیتانه چهپله یان لیده دا پاریزهر له وتاردان ویستا. هه موو خه لکه که چهپله یان لینه ده دا، بهلکو نیوه یان و رهنگه زیاتر له نیوه شیان. دایکان و باوکان چهپله یان لیده دا. دهنگی هاوار و سه رسو پرمان له نیو ریزی تایبه تی ژنانه وه ده بیسترا و ده سه ره یان هه لده سوو پراند. سه روکی دادگا به تووره یی قامکی به زهنگه که دا نا. دیار بوو له دهست ئەوخه لکه ئیمان هه رده بووه، بهلام ئەمجاره هه ره شه ی ده رکردنی لینه کردن. تهنانهت که سایه تیه په پایه به زهکان و پیره پیاوانی ئەستهیره داریش که له پشت قازییه کانه وه له شوینکی تایبهت دانیشتیوون، چهپله یان بۆ پاریزهر لیدا و ده سه ره یان هه لسه سوو پراند. بهجۆریک که کاتیک ژاوه ژاوه که دامرکایه وه، سه روکی دادگا هه میسان هه ره شه ی ده رکردنیانی دووپاتکرده وه. فیتی یۆکوویچ شاد و سه رکه وتوو دریزه ی به قسه کانی دا.

«برایانی لیژنه ی داوهری ئەو شه وه سامناکه ی که ئەمرو زوری باسکرا، له بیرتانه، یانی ئەو شه وه ی که کور به سه ر نه رده کاندایا باوکی و

له گه ل دۆژمنه ئەشکه نه جه گه ره که ی، یانی ئەو که سه ی ژیا نی پێبه خشیبوو، به ره و پروو بوو. ته واو له سه ر ئەوه جه خت و پیداکری ده که م که بۆ پار ه خۆی به مالی باوکیدا نه کرد: تۆمه تی دزی، هه ره که پێشتریش سه لماندم، ورینه یه و به س. بۆ کوشتنی فیو دۆر پاو لوو و چی ش نه چوو. لیم پروونه نه بۆ دزی چوو، نه بۆ پیاو کوشتن. ئەگەر پیلانیکی وای به دهسته وه بوایه، لانیکه م خۆی به چه ک ته یار ده کرد. خۆ ده مانچه شی هه بوو. ده سکا ون گه که ش هه روا دهستی دایه، بی ئەوه ی خۆشی بزانی چه ده کا. وایدانیین له په نه جه ره که ی داوه و باوکی هه لفریواندوه، گریمان ریگای بۆکراوه ته وه بچیته ژووری - گوتووشمه که باوه به و چی رو که خه یالییه هه ر نا که م، به لام قه یناکا با وای، گریمان وایه. ئاگیان، سویند به ته واوی پاکیه کانی دنیا، ئەگەر ئەو که سه باوکی نه بوایه، به لکو که سیکی ئاسایی بووایه، دوا ی گه پران به نیو ژووره کاندایا و دلنیا بوون له وه ی که ئەو ژنه له وێ نییه، به په له ده رده په ری بی ئەوه ی ئازار به ره قیه به ی بگه یینی. ره نگبوو لیدا، یان پالیپیه بونی، له وه ش زیاتر هیچی نه ده کرد، چونکه نه بییری له و کاره کردبووه، نه ده رفه تیشی هه بوو. ئەو ته نیا ده یویست دلنیا بی گراوه که ی له وێ یه یان نا. به لام باوکی، باوکی! دیتنی باوکی، باوکی که له مندالییه وه رقی لیبوو، دۆژمن و ئەشکه نه جه گه ری بوو، ئیستاش بوو بووه ره قیبی، هه ره ئەوه شی به سه بوو له دین ده رچی! هه ستیکی پرله رقی و بیزاری، ئارا و قارای لی هه لگرت و به سه ریدا زال بوو، خوین به ری چاوی گرت، له ساتیکدا وه ک ئاگری به پووشو گری گرت! ئەنگیزه یه کی شیتانه بوو، به لام ئەنگیزه ی سروشتیش بوو، بۆیه ئوقره ی لیبری و نه ی توانی خۆ له بهر ئەو وزه یه دا بگری (وه ک هه موو شته کانی تری سروشت) ده ی توانی تۆله ی پیشیلکردنی یاسای ئەبه دی بکاته وه. به لام تهنانهت ئەو کاته ش نه ی کوشت - له وه دلنیا م و به ده نگیکی به رزیش رایده گه یینم! - نا، له کاتی هه لچوونی رقی و بیزاریدا، ده سکا ون گه که ی هه لینایه وه، نه ک به قهستی ئەوه ی بیکوژی، نا نه ی ده ویست بیکوژی. ئەگەر ئەو ده سکا ون گه گلاوه ی به دهسته وه نه بووایه، ره نگبوو ته نیا بیدا به زه ویدا، به لام نه ی ده کوشت، کاتی هه لاتن

نەیدەزانی ئەو پیرەپیاوێی کە دابووی بەعەرزیدا، کوشتووویەتی یان نا. قەتلیکی ئاوا قەتل نییە. قەتلیکی ئاوا باوککوژی نییە. نا، کوشتنی باوککی ئاوا ناکرێ باوککوژی پێبلیی. تەنیا بەهۆی دەمارگرژییەو دەتوانین قەتلیکی ئاوا بە باوککوژی بزانی.

«بەلام من لەناخی دلمەو دەیسان لیتان دەپارێمەو؛ ئایا ئەو قەتلە بەراستی روویدا؟ برایانی لیژنەیی داوهری، ئەگەر ئەو مەحکووم بەسزا بکەین، بە خۆی دەلی: «ئەم مەرۆقانه بۆ بارههتانه و دەرس خۆیندەم هیچ کاریکیان نەکردوو، بۆ باشکردنی چارهەنوس و نیشاندانی ریگی راست و بە مەرۆف کردنم هیچ هەولیکیان نەداو. ئەم مەرۆقانه هیچ خواردمەنی و شەرابیکیان پێنەداوم، بەبەندیخانە و کاتی لێقەوماویدا سەردانیان نەکردووم و ئیستاش دەمنێرن بۆ بەندیخانە بەکاری دژوارەو. سەربەسەر هاتووینەو، ئیستا ئیتر هیچیان پێقەرزدارنیم و هەتا دنیا بەدنیایە هیچ شتیکی بەکەس قەرزدارنیم. ئەوانە ناپاکن و منیش ناپاک دەبم. ئەوانە زالمەن و منیش زالم دەبم!» برایان، ئەوێ دەلی ئەمەیه. سویندیش دەخۆم بە مەحکوومکردنی ئەو کارەکەیی بۆ ئاسان دەکەنەو: ویزدانی ئاسوودە دەکەن، نفرین لەو خۆینە دەکا کە پشتووویەتی و ئاخوداخی بۆ هەلناکیشی. لەگەڵ ئەو شدا ریگی ئەوێ لێدەبرنەو کە ببیتە مەرۆقیکی نوێ، چونکە پاشماوێ ژیانی هەر بەناپاکی و دلکویری دەمیتیتەو.

«بەلام دەمەهوی بزانی دەتانهوی سزایەکی قورسی بەسەردا بدەن. سامناکترین سزا، لەگەڵ ئەو شدا نەجاتیدەن و گیانی تووشی ئازار بکەن؟ ئەگەر بتانەهوی بەرەحمەت تیکی بشکینن! جا دەبینن و دەبیستن چۆن وەلەرزین دەکەوی و ترسی لێدەنیشی. «چۆن دەتوانم لەهەمبەر ئەو بەرەحمەتەدا تاقەت بینم؟ کوا تاقەتی ئەو هەموو ئەشق و خۆشەویستیەم هەیە؟ پیتانوایه شیایوی ئەو دەبم.» ئەمەیه ئەوێ لەخوتانی دەپرسن. ئاخ، ئەو دلە دەناسم، ئەو دلە وەحشی و بەئەمگە! لە هەمبەر بەرەحمەتی ئێوەدا کرنۆش دەبا؛ تینووی کردەوێکی گەورە و پرلەدلۆقانییە، هەلەدەگیرسی و

رادەپەرێ. مەرۆقگەلێک هەن کە لەچارچێوێ تەنگەبەری خۆیاندا تەواوی مەرۆقاییەتی سەرکۆنە دەکەن. بەلام یەکیک لەو مەرۆقانه بەرەحمەت بۆر بدەن، خۆشەویستی و دلسوژی نیشاندەن، تف لە رابردووی خۆی دەکا، بۆچی؟ چونکە زۆری ئەنگیزەیی چاک لە دلدایه. دلێ مەرۆقیکی ئاوا دەکریتەو و دەبینی خودا دلۆقانه و مەرۆقەکانیش چاک و بەئینسافن. ترس دايدەگرێ، لەژێرباری پەشیمانی و ئەرکینکا کە لەو بەدواو دەکەوێتە سەرشانی پشتی دەچەمیتەو. ئەو کاتە ئیتر نالی: «سەربەسەر هاتینەو،» بەلکو دەلی: «لەبەر چاوی هەموو مەرۆقەکان تاوانبارم و لە هەموو کەس خۆپێ و ناچیزەترم.» بەفرمیسکی توبە و دلەخورپەیهکی لەشتاوینەو دەلی: «هەموو خەلکی لە من چاکترن، ویستیان نەجاتم دەن، نەک لەنیوم بەرن!» ئاخ، بەرپێو بەردنی بەرەحمەت بۆ ئێو زۆر ئاسان بوو، چونکە بە نەبوونی بەلگەیی راستەقینە زۆرتان بۆدژوارە رایگەیینن: «ئەو تاوانبارە.» فحیل کردنی دە تاوانبار چاکترە لە سزادانی بیتاوانیک! گویتان لێیە، گویتان لێیە ئەو دەنگە پرشکوێیە لەسەدەیی رابردووی پر شانازیمانەو دێ؟ لە سەر منی بچووک نییە وەبیرتان بینمەو بوونی دادگای رووسیا تەنیا بۆ سزادان نییە، بەلکو بۆ نەجاتدانی گیانی تاوانبارانیشە! لێگەرین با نەتەوێکانی دیکە لەبیری کوشتنەو و بەرپێو بەردنی راشکاوێی یاسادا بن، ئیمە چنگ لەرۆحی مانا گیر دەگەین - نەجاتدان و چاککردنەو و هینانەو سەرپێی هەلەشە و پێلێونبووان. ئەگەر ئەو راست بی، ئەگەر رووسیا و عەدالەتەکەیی ئاوا بی، هیوادارم سەرکەوتوو بی! هەولمە دەن بە خێشکی هەوسار پساو کە تەواوی نەتەوێکان بە بیزارییەو پاریزی لێدەکەن، بمانترسینن. خێشکیکی هەوسار پساو نییە، بەلکو فایتوونی شاهانەیی رووسیا کە بەشکو و ئارامییەو بەرەو مەزلی خۆی بەرپێوێ. چارهەنوسی تۆمەتبار لە دەستی ئێوەدا، چارهەنوسی رووسیا لە دەستی ئێوەدا، بەرەقانیی لێدەکەن، نەجاتیدەن، دەیسەلمینن کە کەسانیک هەن پارێزگاریی لێدەکەن و بە دەستی کەسی خۆی دەسپێرن!»

(۴)

لادىيەكان قورس و قايم رادەۋەستىن

فېتى يۇكۈۈيچ وتەكانى خۇى بەم شىۋەيە كۈتابى پېھىنا، خەلكەكە ھەست و سۆزىان ۋەك سىلاۋ ھەستابوو و نەدەنىشتەۋە. بە ھىچ شىۋەيەك پېشىشى نەدەگىرا: ژنان دەگىران، زۆر لە پىاۋانىش دەگىران، تەنانەت دوۋكەس لەو كەسايەتییە گرىنگانەى نىۋ دادگاش فرمىسكىان ھەلۋەرانند. سەرۋكى دادگا تەسلىم بوو، تەنانەت لىدانى زەنگەكەشى ۋەدرەنگ خست. ھەرۋەك دواتر ژنان گوتىان: «دامرکاندەۋەى ئەو ھەست و سۆزەى خەلك ۋەك ئەۋەبوو بىانەھەى شتىكى زۆر پىرۆز دامركىننەۋە.» ئاخىۋەر خۇشى دلى پر بوۋبوو. ھەر لەو كاتەدابوو ئىپۈلىت كىرلىۋىچ بۇنارەزايەتى دەربىر پىن ھەستا. خەلكەكە بەرق و بىزارىيەۋە چاۋيان لىدەكرد. ژنان دەستىانكرد بە سرتوخورت: «چى؟ ئەۋە دەيھەۋى بلى چى؟ يانى ھەر بەراست دەۋىرى ناپەزايەتى دەربىر؟» بەلام ئەگەر ژنانى دىنا، تەنانەت ژنەكەى خۇشى، ناپەزايەتتىيان دەربىرپايە، لەو كاتەدا نەياندەتوانى پىشى پىگىرن. رەنگى بزركابوو، ۋا شلەژابوو، كەۋتبوو ھەناسەبركى و دەلەرزى. تەنانەت چەند وشەى سەرەتاي قسەكانى كەس لىنى تىنەگەىشت، نەيدەتوانى بە ۋونى باخىۋى و زووزوو قسەكەى لى دەشىۋا. بەلام زوو ۋەخۇھاتەۋە. لەو دوايىن وتانەى ئەو تەنیا چەند رستەتان بۇ دەگىرمەۋە.

«... رەخنەم لىدەگىرن كە ھەقايەتى خەيالیم ھەلبەستوو. بەلام ئەم بەرەقانىيەى جەنابى پارىزەریش ھەرئەۋەيە و بەۋ پىيە ھەقايەت لە سەر ھەقايەتە! تەنیا شتىكى كەمبوو، ئەۋىش شىعەر بوو. فىۋدۆر پاولۋوچ،

لەكاتىكدا چاۋەپروانى گراۋەكەيەتى، پاكەتى پارەكە دەدپىنى و فرىدەداتە سەرچەقى ژوورەكە. تەنانەت ئەۋەى لە كاتى ئەو كردهۋە سەرسورھىنەردە بەدەمىدا ھات، بۇى گىراينەۋە. ئەى ئەۋە خەيال نىيە چىيە؟ چەلگەيەكىشمان بە دەستەۋەيە كە خۇى پارەكەى ھەلگرتوو؟ كى گوىى لەقسەكانى بوۋە؟ ئىسمىر دىاكۆف، ئەو گەمژەى ئەقل سوۋكە، دەبىتە پالەۋانىكى بايرۆن شىۋە و لەبەر زۋلىيەتى خۇى تۆلە لەكۆمەلگا دەكاتەۋە. ئەمە ھەقايەتتىكى بە شىۋەى بايرۆن نىيە؟ كورپىكىش كە خۇ دەكا بەمالى باوكىدا و دەيكوژى، بىئەۋەى بىكوژى، ھەقايەتتىكى خەيال نىيە. تۆقىنەرەكەى نەزىلەيەكمان لىدادىنى و خۇشى ماناكەى نازانى. ئەگەر كوشتى، ئەۋە كوشتوۋىەتى و براپەۋە. ماناى كوشتى ئەو، بىئەۋەى كوشتېتى، نازانم چىيە و تىيناگەم. كى سەرى لەۋە دەردەچى؟

«پاشان، وريايىمان پىدەدا كە ئەم شوينە شوينى ئەندىشەگەلى دروست و سالمە و لەم شوينەۋە «ئەندىشەگەلى سالم» وتەى ژىرانە دەبىستىن كە «باوكوژى» بە باوكوشتن بزانى دەمارگرژىيەكە و بەس! بەلام ئەگەر باوكوژى دەمارگرژىيە و ئەگەر ھەموو مندالىك ناچاربى لە باوكى بېرسى، بۇ دەبى خۇشى بوى، چىمان بە سەر دى؟ بىنەماى كۆمەلگا چىي بە سەر دى؟ بىنەمالە چىي بە سەر دى؟ دەردەكەۋى كە باوكوژى ترستىنەرى ژنە بازىرگانەكانى مۆسكۈيە؟ خۇشەۋىستىن و پىرۆزترىن پىشتىۋانى بۇ چارەنۋوس و داھاتۋى عەدالەتى ۋوسى بە شىۋەيەكى لاپى و گەۋجانە پىشانمان دەدرى بۇ ئەۋەى بە ئامانچىك بگەين. پاكانەيە بۇ شتىك كە ناتوانى پاكانەى بۇ بگەى. پارىزەر ھاۋار دەكا: «ئەى خەلكىنە، بەھۋى رەحمەتەۋە تىكى بشكىن؟» بەلام ئەمە ئارەزۋوى تاۋانبارە و سبەينى دەبىنن چۆن تىكشكاۋە. ئايا پارىزەر بە داۋاكارىيەكى وشك و خالى بۇ فحىل بوۋنى تاۋانبار شەرم و ھەيا داینەگرت؟ پىتان چۆنە بۇ سەربلىندى و شانازى «باوكوژى» دامەزراۋەيەكى خىرۆمەند بىنا بگەين بۇ ئەۋەى كارە جوانەكەى بۇ بەرەى داھاتوو ۋەك يادگار بىننىتەۋە؟ ئايىن و ئىنجىل

ههله چنی دهکری - دهلین ئه مه عیرفانه، مه سیحیه تی ئی مه ته نیا مه سیحیه تیکه که بۆ ته فه رمانبهر و چاوله بهری ئاوهز و مه نتق. هه ربویه قه لافه تی درۆینهی مه سیحمان له هه مبه ردا قیت ده که نه وه! پاریزه ر ده گورین: «هه ر به و پێوانه یه ی ده بییون، بۆ ئیوه شی ده پێون،» هه ر له رپوه به و ئاکامه ش ده گا که مه سیح فیрман ده کا تا کو به و پێوانه یه ی بۆ ئی مه پیوراوه، بییون - ئه ویش له شوینی هه قیقه ت و فامی دروسته وه! ته نیا شه وی به ر له مژولیا ییش سه ر به نیو ئینجیلدا ده که یین، تا کو له گه ل نووسراوه کانی ئاشنابین، چونکه هه رچۆنیک بی ره سه نه و له وانه یه بۆ هه لخراندنی هه ستی خه لک و شوین دانان له سه ریان به کاربی، به و وتانه تووشی سه رسوورمانیان بکه یین - هه مووشی بۆ ئه وه ی به ئامانجه که مان بگه یین! به لام ئه وه ی مه سیح فه رمانمان پینده دا شتیکی ته وا و جیاوازه: ئه و فه رمانمان پینده دا له ئه نجامدانی ئه و کاره پاریز بکه یین، چونکه دنیا ی ناپاک خۆی ئه و کاره ده کا، به لام ئی مه ناچارین لیبور دوو بین و به و باره ی دیکه دا بیسوورینین، ئه ویش نه ک بۆ ئه شکه نجه ره کانی شمان هه ر به و پێوانه یه بییون که ئه وان بۆ ئی مه ی ده پێون. ئه وه یه ئه وه ی خودا که مان فیتری کردوین، فیتری نه کردوین به رگریکردن له عه ولاد بۆ ئه وه ی نه هیلین باوکی خۆی بکوژی، ده مارگرژییه. ئی مه ش له پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروسته وه، ئینجیلی په روه ردگارمان هه له چنی نا که یین، په روه ردگاریک که پاریزه ر هه ر به وه په سنده ده کا که ئه و ئاشقی له خاچدانی مرۆفایه تییه، راست به پیچه وانه ی ته واوی خه لکی ئورتودۆکسی رووسیا که ئاوی پینده لین: "چونکه تۆ خودای ئی مه ی!"

لیره دا سه روکی دادگا هه لیدایه و پیتی به و ئاخیره به جه رگه گرت، داواشی لیکرد زیده ره وی نه کا و پپی زیادی دانه کیشی ... هه ر ئه و جو ره ی که له به یینی سه روک دادگا کاندایا وه و ده توانن فه رمانبهن. خه لکه که شله ژابون: ته نانه ت بیرو پای زور تووره و تۆسنانه ده که وته به رگوئی. فیتی یۆکوویچ نه یده ویست وه لامیبداته وه؛ ته نیا کاریکی که کردی ئه وه بوو چووه سه رسه کوکه و ده ستی نایه سه ردلی خۆی و به له بزیکه خه مبارانه، چه ن

قسه ی غروور ئامیزی به ده مدا هات. دیسان به له بزیکه پرله سوو کایه تی و کینایه ئامازه ی به «دیروک دارپیزی» و «ره وانناسی» کرد و له جیی خۆیدا گوئی: «ژوو پیتیر، تۆ رقت هه ستاوه، که وایه له هه له دای،» بووه هوی ئه وه ی خه لکه که ده ستبهن به پیکه نین، چونکه ئیپولیت کیریلوویچ به هیچ شیوه یه ک له ژوو پیتیر نه ده چوو. ئه نجا فیتی یۆکوویچ، سه باره ت به وتۆمه ته ی که باو ککوژی فیتری به ره ی لاو ده کا، به پۆز و ده ماریکه وه گوئی ته نانه ت وه لامی شی ناداته وه. له مه ر ئه و تۆمه ته شه وه که باسی بیرو باوه ری ئورتودۆکسی و دانانی مه سیح به جیی «خودا» و وه ک «ئاشقی له خاچدانی خه لک»، هه روه ها شتیکی ئاوا له «پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروست» نابی هه رباسبکری، گوئی: «ئه مه ته لقینیکی تا که که سییه و چاوه روانیم له دادگا هه یه ئیزن نه دا به وتۆمه تانه، سوو کایه تی به ئابرووی منی وه فادار به خاک و ولات بکری.» به لام سه روکی دادگا لیره دا له ده می ئه ویشی دا. به لام پاریزه ر له گه ل چه پله و هاواری خه لکه که، به کرنۆشیک کو تایی به ولا منامه که ی هینا. ئیپولیت کیریلوویچیش بۆ هه تاهه تایه له به ر چاوی ژنانی شاره که که وت.

پاشان تومه تبار ئیزنی پیندا قسه بکا. میتیا هه ستا سه ری. به لام زور که م دووا. له ش و رۆحی شه که ت بوو بوو و خه ریکبوو له پی ده که وت. ئه و سه ره به ستی و حال و هه وا و هیزه ی سه ره له به یانی کاتی هاتن بۆ دادگا به هه لسه و که وتییه وه دیار بوو، که م تا کورتی له نیو چووبوو. وای ده نواند که ئه و رۆژه له کلی تاقیاری هاتۆته ده ری و بۆ پاشماوه ی ته مه نی شتیکی زور گرینگ، که هه تا ئه و کاته تیننه گه یشتبوو، فیروبووه. ده نگه کزبوو، وه ک پیتشوو نه یده نه راند. وته کانی ئاهه نگیکی تازه ی پیوه دیار بوو، که لیورپیز بوو له شکست و خاکه رای و ته سلیم.

ئاغایانی لیژنه ی داوه ری، بلیم چی؟ ئیستا کاتی داوه رییه، هه ستده که م ده ستی خودا له سه ر سه رمه! کاری مرۆفیکی خه تا کار گه یشتۆته کو تایی! به لام له ده رگانه ی خودادا دووپاتیده که مه وه، من ده ستم له کوشتنی باوکمدا نییه و ئه و تۆمه ته له من مه دن! بۆ دوایی جار دووپاتیده که مه وه من قاتلی

ئەو نەبووم! من ھەلەيەكم كرد، بەلام لایەنگری چاکە بووم. ھەمیشە ھەولمەدا سەرم داخەم و ریگەي راست و چاکەکاری بگرم بەر، بەلام ھەك جانەوھریکی وەحشی دەژیام. زۆر سپاسی دادوھەر دەکم، زۆرشتی سەبارەت بەمن گوت کە نەمدەزانی؛ بەلام ئەم وتەيە راست نییە کە باوکی خۆم کوشتی، دادوھەر بەھەلە چوو. پارێزەرەكەشم سپاسدەکم. گویم لەقسەکانی گرتبوو، دەستمکرد بە گریان. بەلام ئەم وتەيە راست نییە کە من باوکی خۆم کوشتی، پێویستیش نەبوو ئاوا بیربکەنەو. باوھەر بەقسەي پزیشکەکانیش مەكەن. تەواو ئەقلم لەسەرخۆيە، بەلام دلگرانم. ئەگەر واز لە من بێن، ئەگەر ئیزمبەدن بپۆم، دوعاتان بۆدەکم. دەبمە مەرفیکی باشتر. لەبارەگای خودادا قەولی شەرەفتان پێدەدەم کە مەرفیکی باشیم! ئەگەر مەحکووم بکەن شمشیرەكە لە سەری خۆمدا دەشکێنم و لەتوكتەكەي ماچدەکم. بەلام واز لە من بێن، خوداکەم لێمەرفینن! خۆم دەناسم، یاخی دەبم! دلگرانم، ئاغایان... وازم لێبێن!

میتیا ھەك ئەوھي لاقی شلبووې و خۆي پێرانەگيری كەوت بەسەر كورسییەكەدا؛ دەنگی لەگەروویدا كپ بوو؛ زۆر بەزەحمەت دوایین رستەي دەربری. پاشان قازییەكان بەپێویستیان زانی وتووێژەكە دوایي پێبێنن و داوایان لە ھەردوولا كرد ئاكامی محاکمەكە بخەنەو سەریەك. بەلام ناچمە سەر لایەنە وردەكان. ئاخري ئەندامانی لێژنەي داوھری ھەستان و بۆتەگبیر و راپوێژ چوونە وەتاغیكی تر. سەرۆکی دادگا زۆر ماندوو بووبوو، ھەربۆيە بەدەنگیكی كز دوایین داواکاری خۆي لە لێژنەي داوھری كرد: «بێلایەن بن، نەكەونە ژیركاریگەری و زمانپاروویی پارێزەر، ھەموو بەلگە و بۆچوونەكان ھەلسەنگین، لەبیرتان نەچی بەرپرسایەتییەكی گەرەتەن لەئەستۆيە، و... ھتد.

ئەندامانی لێژنەي داوھری چوونە دەری و دادگا بە شیوھي كاتی تەعتیل بوو. خەلك دەیاننوانی لەجیي خویان ھەستن و بەملا و بەولادا برون و بیروپا بگورنەو و لە چایخانەكە تۆزی لێویان تەر كەنەو. درەنگوخت بوو،

نزیكەي سەعاتیكی شەو لادابوو، بەلام ھیچكەس دادگای بەجی نەھیشت و بپروا بەدوای كاری خۆیدا؛ ھەموو كەوتبوونە دلەراوکی و وچان و پشوودانیان ھەر لەبیر نەبوو. ھەموو بەدلەكوتیوھ چاوھروانییان دەكیشا؛ ئەگەرچی، لەوانەيە ئەم قسەيە فشەش بووبی، چونكە ژنان بێئۆقرەییەكی شیتانە داگرتبوون و دلایان پەرۆش نەبوو. پێیانوابوو حوكمی فحیل بوونی تۆمەتبار یەكجارییە. ھەموو خویان بۆ ساتیكی پڕشادی و خۆشی گشتی ئامادە كردبوو. ئەوھەش لەبیر نەچی، لە نیو پیاوھەكانیشدا زۆر كەس بپروایان بوو حوكمی فحیل بوونەكەي حەتمییە. تاقمێك شاد و رازی بوون، دەستەيەكیش گرزومۆن نیوچاوانیان تێكناوو، تاقمێكیش مەیموونەكەیان تۆپیبوو و پێیان خۆش نەبوو فحیل بێ. فیتی یۆكۆویچ لە سەر كەوتنی خۆي خاترجەم بوو. دەستەيەك لە دەوری كۆزلیكەیان بەستبوو و پیرۆزباییان لێدەكرد و ماستاویان لەبەر سارد دەكردەو.

ھەرۆك دواتر بۆیان باسكردم، ئەو بە تاقمێكی گوت: «تالیكی نادیار ھەيە كە پارێزەر و ئەندامانی لێژنەي داوھری پێكەوھ پێوھند دەدا. ئەویش كاتیك كە ئەو تالانە شكلیان گرتی، پیاو لە كاتی وتارداندا ھەستپێدەكا. لەوانە ئاگادار بووم. دەزانم ھەن. ئێمە بەئامانج گەیشتووین. خاترجەم بن.»

پیاویكی تێكسەرۆی خیل، كە یەكێك لە مالیکانی ناوچەكە بوو، خۆي لەو دەستەيە نزیكردەو كە خەریكی مشتومر و مقومقو بوون و گوتی: «ئێستا لادییەكانی ئێمە دەبێ بلین چی؟»

- بەلام ھەموویان لادیی نی. چوار میرزابنووسی دەولەتیان لەگەلدايە. یەكێك لە ئەندامانی شورای ناوچەكە، ھاتە ریزی ئاپۆرەكەو و گوتی: «ئەری، ھەروایە.»

- نازاریف، ئەو بازرگانە خاوەن میدالیایەي كە یەكێك لە ئەندامانی لێژنەي داوھرییە، دەیناسن؟

- جا بۆ؟

- مەرفیكی زۆر تیگەیشتوو.

- به لام زور که مدووه.

- چه قه سرۆی ناکا، به لام چاکتر. پئویست ناکا ئەو کابرا پترزبۆرگییه
دەرسی دادا؛ خۆی دەتوانی دەرسی هەموو پترزبۆرگییه کان دادا. باوکی
دوازدە منداڵە. بیری لێکەنەو!

یەکیک لە کارمەندە لاوەکانی ئیمە لە گرووپیکی تردا گوتی: «ئەری هەر
بەراست بلێی فحیلی بکەن؟»

کابرایەک بە دەنگیکی بەرز و راشکاوانە گوتی: «حەتمەن فحیلی دەکەن.»
کارمەندی لاو گوتی: «بەراستی مایە شەرم و ئابرووچوونە ئەگەر
فحیلی بکەن! وایدانیین ئەوی کوشت. باوکمان هەیه تا باوک! ئەو کاتە شیت
بووبوو... پەنگە تەنیا دەسکاوانگە کە هەلسوو پاندی پیرە پیاو کە دابی
بەزەویدا و جگە لەو هەچ کاریکی تری نەکردی. بەلام جیی داخە کە ناوی
ئەو ئیسمر دیاکۆفە خۆی پیرەیان هینایە گوری، چونکە تەنیا شیمانەیه کی
پوچ بوو! ئەگەر بە جیی فیتی یۆکوویچ بووایەم، راست و پەوان دەمگوت:
ئەوی کوشت؛ بەلام بیتاوانە، خۆ دنیا کاولنە دەبوو!»

- هەر ئەو کارەشی کرد، بەلام نەگوت: «خۆ دنیا کاول نە دەبوو!»

سێهەمین کەس گوتی: «نا، میخاییل سیمی یۆنیچ ئەو هەشی گوت.»
- ئاغان، لە پۆژانی پارێزدا ژنە ئاکتەرێکی شارە کەمان، کە میدرە
تۆلانە کە خۆی سەربری بوو، فحیل بوو.

- ئاخیری کاری برینە کە تەواو نەکرد.

- فەرق ناکا، کاری برینە کە دەستپیکردبوو.

- بیرو پاتان سەبارەت بە و منداڵانە کە باسیکرد، چی بوو؟ مەحشە ریبوو، نا؟
- مەحشە ر!

- هەر و هە سەبارەت بە عیرفانی!

کە سێکی تر هاواریکرد: «ئاخ، عیرفان بەتوون. لە مەرۆ بەدواوه چاوی
لە چارەنووسی ئیپۆلیت بکەن. ژنە کە لە سەر میتیا سبەینی چاوی دەردینی.

- ژنە کە لێرەیه؟

- جا ئەو قەسەیه؟ ئەگەر لێرە بوایە هەر لێرە لە دادگا چاوی دەردینا.

ددان ئیشە لە مائی بەستوو یە تەو. هی، هی، هی!

- هی، هی، هی!

لە نیو گرووپیکی تردا:

- پیمۆایە ئاخیری میتیکا فحیل دەکەن.

ئەگەر سبەینی مەخانی مەرۆپۆلیس ژێرە و ژوور بکا، پیم سەیرنییه. هەتا
دە پۆژ لە سەریه ک دەخواتەو!

- نەحەت لە شەیتان!

- دەستی شەیتان لە کاردایه. بۆ شەیتان کوێ لە ئێرە باشتر.

- ئاغان دانی پێدا دەنیم کە زور زمان پاراوانە قەسە یکرد. سەرەرای ئەو هەش،
شکاندنی سەری باوک بە دەسکاوانگ کاریکی دروستنییه! ئەگەر ئاوا بپرواتە

پیشی دەزانی چیمان بە سەردی؟

- عارە بانە، عارە بانە تان لە بیرە؟

- ئەری؛ خیشکی کردە عارە بانە!

- سبەینیش، ئەگەر بە مەسلەحەتی بزانی، عارە بانە دەکاتە خیشک.

- لەم سەردەمەدا چەندە مان مەرۆقی وریا هەیه. مەگین لە پرووسیا
عەدالەتیک هەیه کە بتوانین پێیگەین؟

لە پەر زەنگ لیدرا. ئەندامانی لێژنە ی داوهری راست لە سەعاتیکدا بە بی زیاد
و کەم، پراویژیان کرد. هەر لە گەل ئەو هی خەلکە کە لە جیی خویان دانیشتنەو،

بێدەنگییه کی کړوکپ بالی بە سەر دادگادا کیشا. لە بیرم نییه ئەندامانی لێژنە ی
داوهری چۆن هاتنەو و نیو هۆلی دادگا. وەلحاسل پرسیارە کان بە پیک و پیتیکی

دووپات ناکە مەو، راستییه کە هی هەر لە بیریشم نییه. تەنیا وەلامی یە کەم و
گرینگی سەرۆکی دادگام لە بیرە: «ئایا تۆمە تبار چوو بۆدزی و بە پیتی قەست

و پیلانی پیشوو قەتڵە کە ی کرد؟» (دەقی وشە کانیم لە بیر نییه.) بێدەنگی
دیسان دادگای داگرتهو. و تەبێژی لێژنە ی داوهری، جحیلترین کەسیان

لهوچوار ميرزابنوسه‌ی ده‌لټ، به‌ده‌نگيکي فه‌سيح و به‌رز بيده‌نگييه‌که تيکچرژاند و رايگه‌ياند:

- به‌لئ، تاوانباره!

هر ئه‌و وه‌لامه‌شي بؤ هه‌موو پرسياریک دووپاتده‌کرده‌وه: « به‌لئ، تاوانباره!» ئه‌ويش به‌ بي‌پيزه‌يه‌ک چاوپوشي کردن. هيچکس ئه‌و چاوه‌پروانييه‌ی نه‌بوو؛ زوربه‌ی خه‌لکه‌که پتيانوابوو ميتيا فحيل ده‌بي و ده‌به‌خشري. بيده‌نگي هه‌روا به‌سهر هؤله‌که‌دا زالبوو، هه‌موو خه‌لکه‌که مات بووبوون: هه‌م ئه‌وانه‌ی پتيان خو‌شبوو مه‌حکوم بکري، هه‌م ئه‌وانه‌ش که به‌ئاوته‌وه بوون وه‌به‌ر عه‌فوو بکه‌وي، به‌لام سه‌رسورمانه‌که‌يان ته‌نيا چهند ساتيکي خياند، قرم‌وقال و ژاوه‌ژاويک به‌ دوايدا سه‌ري هه‌لدا. زوربه‌ی پياوه‌کان شاد و رازيبوون. تاقيک بي‌ئه‌وه‌ی هه‌ولبدن خو‌شحالييه‌که‌يان بشارنه‌وه له‌په‌ستا ده‌ستيان هه‌لده‌گولؤفي. ئه‌وانه‌ش که دژي حوکمه‌که‌ی دادگا بوون، هه‌موو مات بوون و دياربوو شکستيان خواردوو. شانيان هه‌لده‌ته‌کاند و خه‌ريکي مقومقو و سرت‌وخورت بوون. ده‌تگوت هيشتا له‌ مه‌وزوو‌عه‌که نه‌گه‌يشتوون. به‌لام چؤن باسي حال‌وبالي ژنه‌کان بکه‌م؟ پيموابوو هه‌ر ئيستا ئاژاوه‌يه‌ک وه‌ري ده‌خه‌ن. سه‌ره‌تا برويان نه‌ده‌کرد. پاشان له‌ ناکاو ئه‌م پرسياره له‌ دادگادا ده‌نگيدايه‌وه: «يانی چی؟ پاشان چی؟» هه‌موو هه‌ستان. ده‌تگوت ده‌يانه‌وي سه‌باره‌ت به‌ حوکمه‌که ليکولينه‌وه ئه‌نجامبدن. هه‌ر له‌و کاته‌دا، ميتيا له‌ ناکاو له‌جي خؤی هه‌ستا و ده‌ستی هه‌لئتا، به‌ده‌نگيکي دلّه‌ژين هاواریکرد:

- به‌خودا و به‌پوژي سامناکي جه‌زا سويند ده‌خؤم من باوکم نه‌کوشتوو!

کاتيا، ليتخوشده‌بم! برايان، دؤستان، به‌زه‌بيتان به‌حالي ژنيکي تردا بيته‌وه!

ئيتر نه‌يتواني دريژه به‌قسه‌کانی بدا و ده‌ستيکرد به‌ گريان، گريانیک که له‌ هه‌موو لايه‌کی دادگاکه‌وه ده‌بيسترا، ئه‌ويش به‌ده‌نگيک ده‌گريا که هي‌خؤی نه‌بوو، ده‌نگيکي تازه و سه‌رسوره‌يته‌ر که خودا ده‌زانی له‌کويوه پيبرابوو. له‌دوورترين سووچي دادگاکه‌وه، له‌پشت پيزي ژنه‌کانه‌وه، ناله‌يه‌کی دلته‌زين

هه‌ستا - گرووشنکا بوو. توانيوي به‌رله‌ده‌ستيکردنی خویندنه‌وه‌ی حوکمه‌که‌ی دادگا، ئيزنی هاتنه‌ژووري وه‌گرري. گريانکه‌ی زور جه‌رگبر بوو، له‌وانه‌بوو هه‌مووان بگرييني. ميتييان برد. خویندنه‌وه‌ی ده‌قي حوکمه‌که‌يان هه‌لگرت بؤ پوژي دوايي، ژاوه‌ژاو و زه‌نازه‌نا هؤلي دادگاکه‌ی داگرتبوو. خه‌لکه‌که هه‌ستاوون و ده‌يانويست برؤنه‌ ده‌ري. ئيتر رانه‌وه‌ستام، به‌لام له‌ کاتي هاتنه‌ده‌ريدا له‌بيرمه له‌ سه‌ر پليکانه‌کان گويم له‌چهند وشه‌ بوو:

- سه‌فه‌ريکي بيست‌ساله‌ی له‌به‌ره و ده‌بي له‌ کانگا رايبووي!

- يانی حوکمه‌که يه‌کجارييه!

- به‌لئ، لادييه‌کانمان قورس و قايم راوه‌ستاون.

- ميتکاي ئيمه‌شيان ئاوا ته‌فروتونا کرد!